

॥ अथ श्रीमद्भागवते चतुर्थस्कंधः प्रारभ्यते ॥

श्रीमध्ववल्लभहयगोवायनमः ॥ पशुपतिरपि प्रेक्षादशोयतोगमदुर्गतिसकलजनतावंस्थानध्रुवोयदनुग्रहात् ॥ पृथुग्यमहोदोहात्कीर्तिशुभांसमपीपलत्तमिममजितवंदारूणा
ममंदमुदंनुमः ॥ १ ॥ अभिनवरविप्रद्योतालोविभासिवपुःश्रियंहरिहयहस्त्रक्ष्णश्वाध्यप्रभूतसदागिपन् ॥ कमलनयनस्वातंत्र्येधादयादरसक्रियांशरणमानशंविश्वस्यास्योदया
श्रियममिहे ॥ २ ॥ तृतीयस्कंधजलयेरुमग्नोर्हंकथचन ॥ चतुर्थस्कंधसरसोमवगाढुं पुनर्यते ॥ ३ ॥ मानेतिहाससंघातैरच्युताग्निसरोहरे ॥ आत्मप्रद्योतनीभाकिः
पुनश्च प्रतिपाद्यते ॥ ४ ॥ अत्रादौ हरौ नरितशयप्रेमलक्षणभक्तिविधानाय पशुपतेर्दक्षाध्वरध्वंसलक्षणचारेत्रं वक्तुं स्वायंभुवमनुचरितमनुवदति । मनोस्त्विति । पुनः पुनः कथाप्रा
हुरम्मासादुत्तमफलं । विज्ञापयितुकामास्तु विद्वांसस्तत्र तत्र त्वितिवचनात् पुनरुक्तकथानुवादेन दोषायेति ज्ञातव्यं । विशेषवाचिनानुशब्देनापि फलविधेयं विशिनष्टि द्वौ
पुत्रौ चेति पुत्रानुक्षणार्थश्चकारः ॥ १ ॥ आतृमतीमप्याकूतिपुत्रिकाधर्ममाश्रित्य रुचये प्रादादित्यन्वयः । अस्यायः पुत्रो भवेत्समत्पुत्र एवेति प्रतिज्ञाय प्रदानं पुत्रिकाधर्मः राजा

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ मैत्रेय उवाच ॥ मनोस्तु शतरूपायां तिस्रः कन्धाश्च जज्ञिरे ॥ आकूतिर्देवहूतिश्च प्रसूतिरिति विश्रु
ताः १ आकूतिरुचये प्रादादपि भ्रातृमतीं नृपः ॥ पुत्रिकाधर्ममाश्रित्य शतरूपानुमोदितः २ प्रजापतिः स भगवान् रुचिस्त्रया
मजीजनत् ॥ मियुनं ब्रह्मवर्चस्वी परमेण समाधिना ३ यस्तथाः पुरुषः साक्षाद्विष्णुर्यज्ञस्वरूपधृक् ॥ याज्ञसिदाक्षिणाभू
ते रंशभूतानप्रायिनी ४ आनित्ये स्वगृहं पुत्र्याः पुत्रं विततरोचिषम् ॥ स्वायंभुवो मुदा युको रुचिर्जग्राह दक्षिणाम् ॥ ५ ॥

धनपुत्राभावान्मनुनादौ हि त्रिपुत्रत्वेन वृतः किंतु ससाक्षाद्विष्णुरिति जानता तत्पितृत्वे ज्ञानातिशयवन्मुक्तौ सुखातिशयवान्स्यामिति भ्रातृमतीमित्यनेन पुत्रवन्दनं प्रतीतेः । प्रियत्र
तोत्तानपादावितिवक्ष्यमाणत्वाच्च ॥ २ ॥ प्रजापतिरुच्येनैकाभिधेयवृत्तित्वेन कोत्र विवक्षित इत्यत उक्तं रुचिरिति । राजपुत्रत्वेन परिचर्यादावङ्कसत्त्वेन प्रेमाभा
वेन तत्त्यागसंभवेनापत्यानुत्पत्त्या मनोरागानि फलाभूदिति लोकापवादः परिहृतोनेन अतएव भगवानिति ॥ ३ ॥ निधुनं विवेचयति यस्य योरिति । नास्मायज्ञ इति
स्वरूपधृक् औत्पत्तिकसौ दयधारी । यज्ञस्वरूपधृगित्येकं वापदं यज्ञो विष्णुर्देवतेति श्रुतेः । अनेन विष्णुना मानं यजमानं व्यावर्तयति । भूतैर्लस्याः भूतिः श्रीभस्मज
न्मस्त्वित्यभिधानं अनप्रायिनी जन्ममग्नरहितेत्यनेनास्याः श्रीनारायणवदाविर्भाव एवेति च नयति ॥ ४ ॥ स्वायंभुवेन विवाहकाले यदुक्तं नन्वत्यक्तं कार्यं नगत्तत्त्यागवेक्ष्य
तं तेनेति भावेनाह आनित्यदति ॥ ५ ॥

१ एतत्पक्षे स्वर्परिहारं वा विमर्गलोपोवक्तव्यं इति विमर्गलोपोज्ञेयः

यजुषांपतिः सकलवेदप्रतिपाद्यत्वेन तदनुसारिहेतुत्वेन तत्प्रवर्तकत्वेन वेदपतिरित्यर्थः । हविष्यायदर्थमवतीर्णतत्प्रयोजनमाह तुष्टायामिति तुष्टायां वक्षिण्याम् ॥ ८ ॥ द्विष्टूद्रा
दक्ष ॥ ७ ॥ तोषादीनां समुदितनामाह तुषिता इति । अदित्यान्तुपन्नत्वाद्यथादित्यानामदेवास्तथा तुष्टायामुद्भूतत्वात्तुषितानामदेवाः । मरीचिमिश्रा मरीचिपरयाः । सुर
गणेश्वर इन्द्रः यज्ञः स्वयमिन्द्रो भूत् ॥ ८ ॥ स्वायंभुवमन्वतरं कैनुवृत्तमिति तत्राह प्रियव्रतेति नम्राः पात्रपुत्राः ॥ ९ ॥ देवहूतिकथामनुवदति देवहूतिमिति । तन्मवधिचरितं
श्रुतप्रायंप्राचुर्येण श्रुतं किंचिदवशिष्टमस्तीत्यर्थः ॥ १० ॥ प्रसूतिं कस्माददादिति तत्राह दक्षायेति ॥ ११ ॥ एवमनूयवक्तव्याशमाह यावदमेति । पत्न्य पत्न्यः प्रसू

तां कामयानां भगवानुवाह यजुषांपतिः ॥ तुष्टायां तोषमापन्नो जनयद्वा दशात्मजान् ६ तोषः प्रतोषः मंतोषो भद्रः शांतिरिदं स्पतिः ॥ इन्द्रः कविर्भुवः
स्वाहः सुदेवो रोचनो द्विष्ट ७ तुषितानामते देवा ज्ञासन् स्वायंभुवांतरे ॥ मरीचिमिश्रा ऋषयो यज्ञः सुरगणेश्वरः ८ प्रियव्रतो तानपादौ मनुषुत्रौ म
हौ जसौ ॥ तत्पुत्रपौत्रनृणामनुवृत्तं तदंतरम् ९ देवहूतिमदात्तातर्कदमायात्मजां मनुः ॥ तत्संबंधिश्रुतप्रायं भवता गदतो मम १० दक्षाय ब्र
ह्मपुत्राय प्रसूतिं भगवान्मनुः ॥ प्रायच्छद्यत्कृतः सर्गश्चिच्छिन्नां कथां वितनो महान् ११ याः कर्दमसुताः प्रोक्तानवब्रह्मर्षिपत्नयः ॥ तामां प्रसूतिप्रसरं
प्रोच्यमानं निबोध मे १२ पत्नी मरीचेस्तु कुलसुषुवे कर्दमात्मजा ॥ कश्यपं पूर्णिमानं च ययोरापूरितं जगत् १३ पूर्णिमाग्नौ तविरजं विश्वगां च पर
तप ॥ देवकुल्याहरेः पादशौचाद्याभूत्सरिदिवः १४ अत्रेः पत्न्यनसूयात्री न जज्ञे मुयशमः सुतान् ॥ दत्तं दुर्वासं सोममात्मेश ब्रह्ममभवात् १५ ॥ विदुर उवाच ॥ अत्रेऽर्गहे सुरश्रेष्ठाः स्थित्यंतोत्पत्तिहेतवः ॥ किंस्विद्विकीर्षिषो जाता एतदाख्याहिने गुरो १६ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ ब्रह्मणा चोदितः सृष्टाव
त्रिब्रह्मविदांवर ॥ सहपत्न्या ययौ ऋक्षं कुलाद्रितपसि स्थितः १७

तिप्रसरं प्रसूतिप्रपंचं ॥ ११ ॥ चंद्रकलाव्यावृत्त्यर्थं कर्दमात्मजेति ययोः संतत्या ॥ १३ ॥ विश्वगां विश्विनाद्वि देवकुल्येति दिवः सारस्वती नदी । देवकुल्यादेवकुलप्रिया
॥ १४ ॥ जज्ञे जनयामास । आत्मा विष्णुरीशो ब्रह्मा च नुर्मुखः । ब्रह्मणः सोमे विशेषो पविश एव ननु पृथग्जननम् ॥ १५ ॥ विदुरश्च न दत्ताय वतारो विशेषजिज्ञासया पृच्छती
त्याह अत्रेति । गृहे भार्यायां । स्थित्यंतोत्पत्तिहेतवः पालनसंहारसृष्टीनां कारणभूताः ॥ १६ ॥ परमभागवतस्यात्रेऽपि प्रथमं प्रयोजनं द्वितीयं योगप्रवर्तनायादतार
इति भावेन मैत्रेयः प्रश्नं वक्तुं त्याह ब्रह्मणेति । ऋक्षमुत्तमानामां किमर्थं यात ददति तत्राह तपसीति । गत्वानपसि स्थितो भूदित्यन्वयः ॥ १७ ॥

तस्मिन् प्रसूनानां स्तवकोयेषां तेषां प्रसूनस्तवकास्तेषां पलाशाशोकानां काननं यस्मिन् स तथा तस्मिन्नाम्नानिर्विध्यायानद्याः खवद्भिः स्यंदमानैर्वाभिर्जलैः समंततोप्युद्गुष्टे ग
जिते ॥ १८ ॥ वर्षशतमिति द्वितीयैकस्मिन्सणोपि पादद्वयेन नातिष्ठति द्योतयति ॥ १९ ॥ तपोविषयमाह शरणमिति किमनोगतं तवद्वनितवाह प्रजामिति ॥ २० ॥
अत्रेस्तपोमाहात्यं तेन प्रसन्नानां त्रयाणां देवानां तदाश्रमगमनं वाकिं तप्यमानमिति ॥ २१ ॥ अप्सरोआदिभिर्विंशत्यमानं प्रपंचोक्तियमाणं यशोयेषां तेषां तेषां ॥ २२ ॥ तत्प्रादु
र्भावं स्तेषां प्रकाशस्तस्य संबधस्तेन विद्योतितमतिप्रकाशितं मनोयस्य स तथा ॥ २३ ॥ अर्हणमध्यादिसाधनमंजलिश्रयस्य स तथा भूलकमंडलुचक्रादिभिश्चिह्नितानं कितान् ॥
॥ २४ ॥ कृपायाप्रयुक्तेनावलोकितेन लसतावदनेनोपलंभितानुपलक्षितान् । तच्छोचिषातेषां वपुस्तेजसा । प्रतिहते प्रतिवद्दर्शनशक्तिनी ॥ २५ ॥ तत्प्रवणतेषु मग्नं सं

तस्मिन् प्रसूनस्तवकपलाशाशोककानने ॥ वार्भिः खवद्भिर्बुधेनिर्विध्यायाः समंततः १८ प्राणायामेन संयम्य मनो वर्षशतं मुनिः ॥ अतिष्ठदेकपादेन
निर्द्वोऽनिलभोजनः १९ शरणं तं प्रपद्ये हं य एव जगदीश्वरः ॥ प्रजामात्मसमां मग्नं प्रयच्छति चित्तयन् २० तप्यमानं त्रिभुवनं प्राणायामैधिता
ग्निना ॥ निर्गतेन मुनेर्मृगं समीक्ष्य प्रभवत्तयः २१ अप्सरोमुनिगंधर्वसिद्धविद्याधरो रगैः ॥ वितायमानयशसो मुदाश्रमपदं ययुः २२ तत्प्रादु
र्भावं संयोगविद्योतितमनामुनिः ॥ उत्तिष्ठदेकपादेन ददृशे विबुधं वर्षभान् २३ प्रणम्य दंडवद्भूमावुपतस्येर्हणांजलिः ॥ वृषहंससुपर्णस्थान् स्वैः स्वै
श्चिह्नैश्चिह्नितान् २४ कृपावलोकनेन लसद्दनेनोपलंभितान् ॥ तच्छोचिषाप्रतिहते निमील्य मुनिरक्षिणी २५ चेतस्तत्प्रवणं गुंजन्नस्तावीत्संहतांज
लिः ॥ श्लक्ष्णयामूक्तयावाचा सर्वलोकगरीयसः २६ ॥ अत्रिरुवाच ॥ विश्वोद्भवस्थितिलयेषु विभज्यमानैर्मायागुणैरनुगुणं प्रगृहीतदेहाः ॥ हे ब्रह्मावि
ष्णुगिरिशाः प्रणतोऽस्म्यहं वस्तेभ्यः कएव भवतां महोपहृतः २७

हतांजलिर्ब्रह्मांजलिः श्लक्ष्णयामधुरया । सूक्त्या वैदिक्या ॥ २६ ॥ कान्गुणानुपसंहृत्य तुष्टवेतितवाह विश्वेति विश्वस्योद्भवस्थितिलयेषु विभज्यमानैः पृथक्पृथक् क्रियमा
णैर्मायायाः प्रकृतेर्गुणैः राजः सत्त्वतमः संहैरनुगुणं कार्यानुकूलं सृष्टये रजोगुणप्रवर्तकत्वेन रक्षणाय सत्त्वगुणप्रवर्तकत्वेन संहाराय तमोगुणप्रवर्तकत्वेन प्रगृहीतो देहोऽयैस्ते प्रगृहीत
देहाः स्वीकृतावताराः हे ब्रह्माविष्णुगिरिशा अहं वः प्रणतोऽस्मि प्रजापतेन त्वदेतान्यन्यो विस्वाजातानि परितावभूव आस्यजानंतो नाम चिद्विविक्तेन महस्ते विष्णोः सुमतिं भजामहे
इमारुद्राय स्थिरधन्वने गिरिः क्षिप्रैर्वेदे वायुः स्वधाने इत्यादि सूक्तोका ये ययुस्तेभ्यो बोधो यमभ्यभूयः प्रणतोऽस्मीत्यन्वयः ॥ भक्तिरोमाश्लिष्टमनाः ब्रह्मस्थोरुद्राः पृथक्स्थितः स्वय
मपि विष्णुस्त्रिपुरुषसमाः प्रजाः प्रयच्छति यः पूर्वसंकल्पस्तं विस्मरन्निवात्रिदुष्टमोहनार्थं विज्ञापयति कएवेति भवतां मध्ये मयेह कएवस्वित् कोनूपहृत इत्यन्वयः ॥ २७ ॥

१ प्रसूनानां स्तवका गुच्छा येषां इति पाठान्तरं युक्तम् ।

एतदेवविबुधोति एकोमयेति इहवनेतपःकुर्वतामयाविबुधप्रधानःसर्वदेवोत्तमोब्रह्मस्थोरुद्रस्थःस्वयंविष्णुरेकोभगवानेवप्रजननायपुत्रतयोत्पत्तये त्रिपुरुषसमानान्पुत्रान्महोददत्वितिचितीकृतोभ्यातइत्येवस्थितेतनुभृतादेहिनांमनसोऽपिदूरविषयायूयंकथंन्यत्रागतास्तद्रूपसंभाषणेनप्रसीदत मेइहास्मिन्नर्थेएकस्मिन्ध्यातेत्रयाणामागमनलक्षणो महान्विस्मयइति । ब्रह्मस्थश्चैवरुद्रस्थःस्वयंचापिहरिःप्रभुः । प्रजात्रिपुरुषसमायच्छत्वित्यत्रैच्छत । तस्मात्सब्रह्मरुद्राभ्यासहविष्णुर्जगत्पतिः । आगत्यनुविमूर्शान्प्रादात्पुत्रान्जनार्दनः । भावित्वाच्चैवकार्यस्यलोकानामोहनायचेतिवचनात् लोकमोहनार्थमत्रिणाविकल्पितंनतुतत्त्वार्थत्वेन ॥ २८ ॥ तत्त्वत्विदंकार्यस्यभावित्वात्संकल्पोपेतत्वात् यथासंकल्पस्तथाकार्यमपिभविव्यति । संकल्पस्त्वेकएव । तस्माज्झटितिप्रत्यवमर्शनेनतंत्रिलोकमोहनार्थमुकविकल्पाभिप्रायंजानंस्तत्त्वगूहंनविज्ञायप्रहसंतस्त्रयोदेवाआहुरित्याह इतीति ॥ २९ ॥ कर्माप्रतीतिःकिमाहुरितितत्राह यथेति तपश्चरतात्वयायथासंकल्पःकृतस्तेनसंकल्पेनतथैवभा

एकोमयेहभगवान्विबुधप्रधानश्चितीकृतःप्रजननायकथंनुयूयम् ॥ अत्रागतास्तनुभृतांमनसोऽपिदूरावूतप्रसीदतमहानतिविस्मयोमे २८ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वात्रयस्तेविबुधर्षभाः ॥ प्रत्यूचुःशृङ्गयावाचाप्रहसंतोमुनिप्रभो २९ ॥ देवाऊचुः ॥ यथाकृतस्तेसंकल्पोभाव्यंतेनैवनान्यथा ॥ तत्संकल्पस्यतेब्रह्मन्यद्वैध्यायसितेवयम् ३० अथास्मदंशभूतास्तेजात्मजालोकविश्रुताः ॥ अवितारोऽगभद्रंतेवितरिष्यंतितेयशः ३१ एवंकामवरंदत्त्वाप्रतिजग्मुःसुरेश्वराः ॥ सभाजितास्तयोःसम्यक्दंपत्योर्भिषतोस्ततः ३२

व्यम् । कर्तुमकर्तुमन्यथाकर्तुसमर्थानांभवतामनीर्षितंममदुरवगाहमितितत्राह नान्यथेति सचासौसंकल्पस्तत्संकल्पस्तत्संकल्पस्यान्यथाभावोनैव त्वत्संकल्पानुसारेणास्मत्संकल्पोऽपिव्याख्यातइतिभावेनाहुःयद्वाइति ब्रह्मस्थोरुद्रस्थस्तथाविष्णुःस्वयंचत्रिपुरुषसमानान्पुत्रान्प्रयच्छत्वित्यत्संकल्पंध्यायसि तेवयंब्रह्मविष्णुरुद्राइतित्रयस्तुभ्यं पुत्रान्द्रास्यामइतिसंकल्प्यात्रागताइतिशेषः निपातद्वयेनप्रमाणान्तरप्रसिद्धिद्योतयति ॥ ३० ॥ तर्हिप्रसन्नाश्चेत्यजाददतइत्यत्रैजह्याप्रसंचलनावकाशमददानाआहुः अथास्मादिति । अथब्रह्मरुद्रस्थोविष्णुःस्वयमित्येतेवयमित्युक्त्यनंतरंव्यहारांतरविरम्यते तवात्मजाभवितारोभविव्यंतीतिवरंददुरित्यर्थः यद्वा यतएवंचसंकल्पोऽयतस्मादितिलोकेतेयशोविस्तृत्यतुभ्यंभद्रंकल्याणंसुखंवितरिष्यंतीत्यन्वयः ॥ ३१ ॥ किमन्यद्दुरितितत्राह एवमिति कामचरकामितपुत्रवरंनान्यमितिशेषः मिषतोऽपश्यतोःसतोः । ततोत्रैराश्रमात् ॥ ३२ ॥

अशेनेतिसृतीययासोमःसाक्षाद्ब्रह्मणोऽशेनमवति किंतुतेनविशेषेणसन्निहितएव । तथात्वेविष्णोरंशोदत्तःशंकरस्यांशोदुर्वासाइतीवप्रयोगःस्यात् । ब्रह्मणोनावतारोस्ति सन्नि-
धानंतुकेवलं । ऋतेविष्णोरात्मनस्तुतदंशोकिःप्रवेशतइतिवचनात् । आत्मनोजीवस्यतदंशोकिर्विष्णवंशवचनंप्रवेशतइतिज्ञेयमित्यर्थः । कथंतर्हिब्रह्मसंभवानितिप्रत्यक्षोक्तिरे-
तिचेन्न सृष्टिविशेषान्मानांतरविरुद्धवदुक्तेः । तथाचोक्तं सृष्टिभेदाद्विरूपंतुकथापंचोत्तरंशतं वैरूप्यमन्यद्विज्ञेयंतात्पर्यान्मोहनायचेति । अत्रग्रंथेकथापंचोत्तरंशतंसृष्टि-
भेदाद्विरूपविपरीतमिवप्रतीयतइतिशेषः अन्यद्वैरूप्यंतात्पर्याज्ञानान्मोहनायोकमितिज्ञेयमित्यर्थः । कल्पादिभेदादपिकथाभेदोभवतीत्यतोपिविरोधोनास्ति । ऋतेतुपाड-
वकथांकाष्ण्यरामायणंतथा विष्णोर्ब्रह्मादितांचैवक्रमाद्वच्यस्तशक्तितां एतदापादकंचान्यदृतेकल्पादिभेदतः कथाभेदस्तुविज्ञेयोमोहायैतेषुभिन्नतेतिवचनात् । विदिकृ-
तवितिधातोर्योगवित्प्रयोगशास्त्रकृत् । अणिमादियोगज्ञोवा । बोधतेःशब्दविक्रमेपठितत्वात्परस्मैपदम् । प्रजाःसंततीः ॥ ३३ ॥ कन्यकानामान्याह सिनीवा-

सोमोमृद्वह्मणोऽशेनदत्तोविष्णोस्तुयोगवित् ॥ दुर्वासाःशंकरस्यांशोनिबोधांगिरसःप्रजाः ३३ श्रद्धात्वंगिरसःपत्नीचतस्रोऽमृतकन्यकाः ॥ सिनी-
वालीकुहूराकाचतुर्थ्यनुमतस्तथा ३४ तत्पुत्रावपरावास्तांरुयातोऽस्वारोचिषांतरे ॥ उच्यथोभगवान्साक्षाद्ब्रह्मिष्ठश्चबृहस्पतिः ३५ पुलस्त्योऽज-
नयत्पत्न्यामगस्त्यंचहविर्भुजि ॥ सोऽन्यजन्मनिदध्मोऽग्निर्विश्रवाश्चमहातपाः ३६ तस्ययक्षपतिर्देवःकुबेरस्त्विडिविलासुतः ॥ रावणःकुंभकर्णश्चत-
थान्यस्यांविभीषणः ३७ पुलहस्यगतिर्भार्यात्रीनसूतसतीसुतान् ॥ कर्मश्रेष्ठंवरीयांसंसहिष्णुंचमहामते ३८

लीति । रुष्णचतुर्दश्यभिमानिनीसिनीवाली तत्पंचदश्यभिमानिनीकुहूः शुक्रचतुर्दश्यभिमानिनीअनुमतिः तत्पंचदश्यभिमानिनीराका ॥ ३४ ॥ तत्पुत्रौतस्याःश्रद्धायाः
पुत्रौ । स्वरोचिषनाममनोः पुत्रयोर्नामाह उच्यइति । उचितुंस्थापयितुमस्येत्युच्यः । साक्षाद्भगवान्प्रत्यक्षपूज्यः । बृहत्याःवाचःपालकत्वात्त्वामित्वाद्वाबृहस्पतिः
तद्बृहत्तोऽक्रपत्योश्चोदेवतयोःसुदृढलोपश्चेतिसूत्राचक्रारलोपःसुडागमश्चेति । ब्रह्मिष्ठोवैदिकतमः बृहस्पतेनपरःसाप्नोविदुरोतिश्रुतेः ॥ ३५ ॥ त्यक्त्वागादगस्त्यः स्वयैष्ट्यैशब्द-
संघातयोरित्यतःशब्दादिविषयजातंप्रतिगतोभवेतीतिवा सोमस्त्योन्यजन्मनिअग्निमुदध्मोनामाग्निः दध्मोऽग्निरल्पाग्निगित्यर्थेऽन्यजन्मनीतिविशेषणव्यर्थः । अत्रपूर्णाग्निःपूर्वाल्पा-
ग्निरितिद्विवेकस्तुगवेषणीयइति ॥ ३६ ॥ तस्यविश्रवसः । कोयंयक्षपतिरित्यतउक्तदेवःकुबेरइति कुविआच्छादनइतिधातोर्यनदानेनदारश्चकुंवतिआच्छादयतीतिकुंवे-
रः । अयमर्थःक्रस्मिअस्तिक्षेप्यतिव्याप्तःस्यादित्यतउक्तमिडिविलासुतइति अन्यस्यांपत्न्याम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

१ अत्रेः पत्न्यनसूयात्रीनृजज्ञे सुयशसः सुतान् । दत्तं दुर्वाससं सोममात्मेगवश्चसंभवानिति श्लोकेन । २ कुंवेर्नलोपश्च इति उणादिररक ।

बालखिल्या (बालाखिल्या) अल्पायेपतितथासंततिविधुराः उर्ध्वरेतेसद्व्यर्थः तान्ब्रह्मतेजसाब्रह्मनिमित्ततेजसा ॥ ३९ ॥ ४० ॥ अन्येषां नामान्यप्रतिषिद्धत्वात्किमि
 तिषोक्तानोतिशकामाभूदित्याह चित्रकेतुरिति अपरेसप्तभ्यान्नेतेके शक्त्यादयःशक्तिमुनिप्रमुखाः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ तयोरायतिनित्योः ॥ ४४ ॥ यस्यकवेः ॥
 क्रतोरपिक्रियाभार्याबालखिल्यानसूयत ॥ ऋषीन्पष्टिसहस्राणिज्वलतोब्रह्मतेजसा ३९ ऊर्जायांजज्ञिरेपुत्रावसिष्ठस्यपरंतप ॥ चित्रकेतुप्रधाना
 स्तेसप्तब्रह्मर्षयोमलाः ४० चित्रकेतुःसुरोचिश्चविरजोमित्रएवच ॥ उल्बणोवसुष्टद्यानोद्युमानश्चत्त्यादयोऽपरे ४१ शांतिस्त्वथर्वणःपत्नी
 लेभेपुत्रंघृतव्रतम् ॥ दध्यंचमश्वशिरसंभृगोर्वैशानिबोधमे ४२ भृगुःरुघात्यांमहाभागःपत्न्यांपुत्रानजीजनत् ॥ धातारंचविधातारंश्रियंचभगव
 त्प्रियाम् ४३ आयतिनियतिंचैवसुतेमेरुस्तयोरदात् ॥ ताभ्यांतयोरभवातांमृकंदुःप्राणएवच ४४ मार्कण्डेयोमृकंदोस्तुप्राणाद्वेदशिरामुनिः ॥ क
 विश्वमार्गवोयस्यभगवानुशानासुतः ४५ सर्वेतेमुनयःक्षत्तर्लोकान्सर्गैरभावयन् ॥ एषकर्दमदौहित्रसंतानःकथितस्तव ४६ शृण्वतःश्रद्धधान
 स्यसद्यःपापहरःपरः ॥ प्रसूतिमानर्वाक्षउपयेद्वज्रात्मजः ४७ तस्यांससर्जदुहितृःषोडशामललोचनाः ॥ त्रयोदशादाद्वर्मायतथैकामग्रये
 विमुः ४८ पितृभ्यएकांयुक्तेभ्योभवायैकांभवच्छिदे ४९ श्रद्धामैत्रीदयाशांतिस्तुष्टिःपुष्टिःक्रियोन्नतिः ॥ बुद्धिर्भधातितिक्षाहीमूर्तिर्धर्मस्यपत्न
 यः ॥ श्रद्धामूतशुभंमैत्रीप्रसादमभयंदया ५० शांतिःसुखंसुदंताष्टिःस्मयंपुष्टिरसूयत ॥ योगंक्रियोन्नतिर्दुर्धर्मयुद्धिरसूयत ५१ मेधास्मृतिं
 तितिक्षातुक्षेमंहीप्रश्रयंसुतम् ॥ सूरतिःसर्वगुणोत्पत्तीनरनारायणावृषी ५२ ययोजन्मन्यदोविश्वमभ्यनंदत्सुनिर्वृतम् ॥ मनांसिककुभोवाताः
 प्रसेदुःसरितोऽग्नयः ५३ दिव्यवाद्यंतूर्याणिपेतुःकुसुमवृष्टयः ॥ मुनयस्तुष्टुस्तुष्टाजगुर्गैर्धर्वाकिन्नराः ५४ नृत्यंतिस्मस्त्रियोदेव्यजासीत्परममंग
 लम् ॥ देवान्ब्रह्मादयःसर्वेउपतस्थुरभिष्टवैः ५५
 ॥ ४५ ॥ अभावयन्अवर्धयन् ॥ ४६ ॥ कर्दमदौहित्रकथाश्रवणफलमाह शृण्वतइति अजात्मजोदसः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ युक्तेभ्योयोगेभ्योहरौमनोयोगसहितेभ्यइतिवा
 भवच्छिदेज्ञानोप देशेनसंसारनिर्मूलनाय ४९ तासांसंततिस्त्वनामानुगुणमाह श्रद्धेत्यादिना ॥ ५० ॥ ५१ ॥ शमदमादिसर्वगुणानामुत्पत्तिर्योस्तैतया ॥ ५२ ॥
 ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ अभिष्टवैःस्तोत्रैः ॥ ५५ ॥

योविष्णुर्निजमाययास्वेच्छया । स्वरूपभेदमिवयथाकाशेवाध्वादिरूपभेदआकाशाधारतयाप्रतीयतेतथात्मनिस्वात्मनिस्वाधारतयाविरचितमिदंविश्वं । तत्प्रतिचक्षणायत
 स्पजगतःस्वस्यचाधाराधेयभावज्ञापनायाद्यधर्मसदनेमूर्त्याख्यधर्मभार्यायां एतेनास्मदृष्टिगोचरेणऋषिमूर्तिनाऋषिवेधधारिणोमूर्तिर्यस्यतत्तथातेनरूपेण । प्रादुश्चकार तस्मै
 परस्मैपुरुषायनमइत्यन्वयः । यथाकाशस्थितोनित्यंवायुःसर्वत्रगोमहान् यथाकाशेविमानादिरूपभेदःप्रतीयते तथाह्यरौजगदिदंतत्सामर्थ्यात्प्रतीयतइत्यादेः ॥ ५६ ॥ कि
 मिदानांविशेषाभीष्टमित्यतस्तत्प्रार्थयन्ने सोयमिति । यौभगवान्भक्ताभोष्टैकाचितामणिःसोयमवलोकनेनकटाक्षनिरीक्षणेनसुरगणान्नोदृश्यादवलोकयत्वित्यन्वयः द्रष्टव्यत्वे
 स्वगुणानुलक्षयति ॥ स्थिताति स्थितिव्यतिकरोपशमायस्थितिर्विन्नपरिहाराय सत्त्वेनगुणेनसृष्टान् ॥ अस्माभिरपिनसाकल्येनज्ञातुंशक्यतइतिभावेनाहुः अनुमेयतत्त्वइ
 ति प्रत्यक्षायमानुगृहीतव्याप्तिकेनलिङ्गज्ञानेनज्ञेयतत्त्वमनारोपितज्ञानस्वरूपंयस्यसतथा । अवलोकनस्यस्वविषयेजनेगुणार्पकगुणोस्तिचेत्प्रार्थनीयतामर्हति तत्कथमत्राहुः

॥ देवाऊचुः ॥ ॥ योमाययाविरचितंनिजमात्मनीदंस्वरूपभेदमिवतत्प्रतिचक्षणाय ॥ एतेनधर्मसदनेऋषिमूर्तिनाद्यप्रादुश्चकारपुरुषायनमःपरस्मै
 ५६ सोयंस्थितिव्यतिकरोपशमायसृष्टान्सत्त्वेननःसुरगणाननुमेयतत्त्वः ॥ दृश्याददभ्रकरुणेनविलोकनेनयच्छ्रीनिकेतममलंक्षिपतारविंदम् ५७
 एवंसुरगणैस्तातभगवंतावाभिष्टुतौ ॥ लब्धावलोकैर्ययतुर्चिंतौगंधमादनम् ५८ ताविमौवैभगवतोहरेरंशाविहागतौ ॥ भारव्ययायचभुवःकृष्णौय
 दुरुकृद्वहौ ५९ स्वाहाभिमानिनश्चाग्नेरात्मजांस्त्रीनजीजनत् ॥ पावर्कपावमानंचशुचिचहुतभोजनम् ६० तेभ्योग्रयःसमभवंश्चत्वारिंशच्चपंचच ॥
 तएवैकोनपंचाशत्साकंपिटपितामहैः ६१ वैतानिकेकर्मणिग्रामभिर्ब्रह्मवादिभिः ॥ जाग्रेय्याइष्टयोयज्ञेनिरूप्यंतेग्रयस्तुते ६२

अदधेति अदध्नाअनल्पापूर्णाकरुणायस्यतत्तथातेन नकेवलमनुग्रहगुणःकिंतुकांनिगुणोप्यस्तीत्याहुः क्षिपतेति अर्चिदंक्षिपता । स्वकांतिगुणेन यद्यकांतिनिरस्यतेत्य
 थः । यद्यस्यकोयंमाहात्स्यातिशयइतितत्राहुः यच्छ्रीनिकेतमिति यदरविदंश्रियोनिकेतंनिवासस्थानं । श्रियोनिवासस्थानोयत्नेकेनाचिद्वृणेनभावं सकइतितत्राहुः अमलमि
 ति ॥ ५७ ॥ ततःकिंभगवंतावकाष्टामितितत्राहु एवमिति ॥ ५८ ॥ तौकनलमलकवत्ज्ञापयति ताविमाविति । यदूद्वहोयादवेश्वरःकृष्णः । कुरुद्वहोऽर्जुनः ।
 अस्मिन्नस्यविशेषवेशाद्धरेरंशत् । ननुसाक्षात् । तदुक्तं । नरेविष्णुःसमाविष्टःस्वयंनारायणोहरिः अर्जुनेचनरावेशःकृष्णोनागयणःस्वयमिति ॥ ५९ ॥ अष्टयभिमानि
 नोदेवान्अग्नेस्वाहानास्त्री हुतभोजनमितिव्रयाणांविशेषणम् ॥ ६० ॥ तेभ्यस्त्रिभ्यः । पितरःपावकादयःपितामहः स्वाहापातिरग्निः ॥ ६१ ॥ वैतानिकेकर्मणिग्राम
 र्मणिर्ब्रह्मवादिभिर्येषामग्नीनामभिराग्नेय्याअग्निदैवत्याइष्टयोनिरूप्यंतेतेग्रयएतादृशमहिमानइत्यर्थः ॥ ६२ ॥

तेषां जातिमामान्याह अग्निष्वात्ता इति तेषामश्रीनाम् ॥ ६३ ॥ ब्रह्मवादिन्यौ वेदविचारविचक्षणे ॥ ६४ ॥ भवपत्न्याः सत्याः कृत्यपत्न्यानीत्याशंकां परिहरति ॥ भवस्येति ॥ ६५ ॥ आत्मसमापत्यालाभात्तयासत्याकिमकारीतितत्राह पितरीति पितारेदक्षे अनागसे भवायाप्रनिरूपेऽनुकूले विरोधिनिसाति अप्रौढे वास्वोऽन्ये । योगसंयुता श्लाघोक्तमणनिमित्तयोगनिरात्मनामानसाऽत्मानंहर्ध्यायत्यात्मानंदेहमजहाऽत्याक्षोदित्यन्वयः ॥ ६६ ॥ ॥ इति श्रीभागवते चतुर्थस्कंधे वि० ८० पदरत्नावलीटीका यांप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अत्र कतिपयैरध्यायैर्हरेर्भक्तिविधानार्थं तन्माहात्म्यातिशयज्ञापनाय तन्माहात्म्यातिशयाविना भूतदक्षाध्वरब्धं सलक्षणं रुद्रस्य माहात्म्यं कथयति तत्रादौ विदुरः सत्यात्मानमजहादिति श्रुतसतो देहवियोगविशेषं जिज्ञासुर्भैत्रेयं पृच्छति भवेशीलवतामिति । विद्वेषाकरणे हेतवः शीलवत्त्वादिना ज्ञापनायोक्ताः ॥ १ ॥ स्व

अग्निष्वात्ता बर्हिषदः सौम्याः पितर आन्यपाः ॥ साग्नयो न ग्न्यस्तेषां पत्नी दाक्षायणी स्वधा ६३ तेभ्यो दधारकन्ये द्वे मे नो वैतरणी स्वधा ॥ उभेते ब्रह्मवादिन्यौ ज्ञानविज्ञानपारगे ६४ भवस्य पत्नी तु सती भवदेवमनुव्रता ॥ आत्मनः सदृशं पुत्रं न लेभे गुणशालिनम् ६५ पितर्यप्रतिरूपे स्वे भवायानागसेरुपा ॥ अप्रौढे वात्मनात्मानमजहाद्योगसंयुता ६६ इति श्रीभाग० च० प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ विदुर उवाच ॥ भवेशीलवतां श्रेष्ठे दक्षो दुहितृवत्सलः ॥ विद्वेषमकरोत्कस्मादनादृत्यात्मजां सतीम् १ कस्तं चराचरगुरुं निर्वैरं शांतविग्रहम् ॥ आत्मारामं कथं द्वेष्टि जगतो दैवतं महत् २ एतदाख्याहि मे ब्रह्मज्ञामातुः श्वशुरस्य च ॥ विद्वेषस्तु यतः प्राणानत्यजदुस्त्यजान् सती ३ भैत्रेय उवाच ॥ पुरा विश्वसृज्जां स त्रे स मेताः परमर्षयः ॥ तथामरगणाः सर्वे सानुगामुनयोऽग्नयः ४ तत्र प्रविष्टं मुनयो दृष्ट्वा र्कमिव रोचिषा ॥ आजमानं वितिमिरं कुर्वंतं तन्महत्सदः ५ उदतिष्ठन् सदस्यास्ते स्वधिष्ण्येभ्यः सहाग्नयः ॥ ऋते विरिंचिं शर्वं च तद्वासां क्षिप्तचेतसः ६ सदसस्पतिभिर्दक्षो भगवान्साधुमत्कृतः ॥ अजं लोकां गुरुं न त्वानिषसादतदाज्ञया ७

सृष्टुस्त्वेपि स्वकर्मनिर्दिष्टमिति भावेनाह । कस्तमिति आत्मानि परमात्मन्येवारा नो रतिर्यस्य स तथा तम् ॥ २ ॥ तथा चाकिमिति तत्राह एतदिति । विद्वेषो विद्वेषाकरणम् ॥ ३ ॥ विद्वेषनिमित्तं वक्तुमुपोद्घातं च यति पुरोति न केवलं महर्षय एव किंतु मुनिमात्रनप्यत्र समवेतमित्यतो मुनय इति पुनर्वचनम् ॥ ४ ॥ किमनेन प्रकृत इति तत्राह तत्रेति । प्रविष्टं दक्षमिति शेषः ॥ ५ ॥ ब्रह्मपुत्रत्वाद्गुद्रस्य श्वशुरत्वाच्चानायां प्राकृतः पुरुष इति भावेनास्मिन्संभावमुमानं वक्ति उदतिष्ठति । तस्य दक्षस्य भासा ॥ ६ ॥ सर्वोत्थानलक्षणसत्काराभावाद्भूतो निर्गमनमितरजनबहुमानेनोपवेशनं च संभावितमनयोर्दक्षेणाकिमकारीतितत्राह सदसस्पतिभिरिति ॥ ७ ॥

१ प्रकृता विवाहिता प्राहो देति वृद्धिः । एतेन रुद्रस्य पक्षकोपात्तत्पुत्रीयमिति मनसः किंचिदन्यथाभावसूच्यते ।

उपविष्टश्चेदुद्रविषयकोपोप्युपविष्टः कितत्राह प्राङ्निपण्णमिति । नामृप्यादित्यस्य किंलिंगंतत्राह उवाचेति ॥ ८ ॥ वृत्तंसदाचारम् ॥ ९ ॥ किमिदानीं वृत्तंवक्तुं प्राप्तमत्राह अपत्तिरिति ॥ १० ॥ स्वतत्तमस्य शिवस्य दक्षावमानविषयत्वकथनत्राह एष इति । गायत्रीविषये पणव्यवहार इति धातोः पाणिव्याहरणमुच्चारणमित्यर्थः । साधुवद्योग्यवत् ॥ ११ ॥ मृगशावोमृगपोतः । मर्कटलोचने इव लोचने यस्य स तथा केकशा इत्यर्थः ॥ १२ ॥ भिन्नसेते वेलवितमर्यादाय । उशतीगिरिपौरुषेयत्वादिदोषरहितावेदवाणाम् ॥ १३ ॥ अशुचिकर्मकरणादशुचित्वमुक्तं न तु द्वेषादित्याह प्रेतावासेष्वेति । व्युत्पत्तेशो मुक्तकेशः ॥ १४ ॥ चिताभस्मनाश्मशानभस्मना कृतं स्नानं येन स तथा । प्रेतानामस्थिग्रंथं

प्राङ्निपण्णं मृदं दक्षानामृष्यत्तदनादृतः ॥ उवाच वाचं च क्षुभ्यामपि विद्विष्यदहनिव ॥ ८ ॥ दक्ष उवाच ॥ श्रूयतां ब्रह्मर्षये मे सहस्रभ्याः सहाग्रयः ॥ साधूनां ब्रुवतो वृत्तं नानाज्ञानावचमत्सरात् ९ अयं तु लोकपालानां यशोन्नो निरपत्रपः ॥ सद्विराचरितः पंथायेन स्तब्धेन दूषितः १० एष मे शिष्यतां प्राप्नोयन् मे दुहितुः प्रहीतः ॥ पाणिं विप्राग्निमुखतः सावित्र्या इव साधुवत् ११ गृहीत्वा मृगशावाक्ष्याः पाणिं मर्कटलोचनः ॥ प्रत्युत्थानाभिवादाहं वाचाप्यकृतनोचितम् ॥ १२ लुप्तक्रियायां शुचये मानिने भिन्नसेतवे ॥ अनिच्छन्नप्यदां बालां शूद्रायेवोशतीगिरम् १३ प्रेतावासेषु वोरैर्भूतगणैर्वृतः ॥ अटत्युन्मत्तवन्नो व्युत्पत्तेशो ह स न रुदन् १४ चिताभस्मकृतस्नानः प्रेतास्थिग्रंथि मृषणः ॥ शिवापदेशो ह्यशिवो मतो मत्तजनप्रियः १५ पतिः प्रमथभृतानां तमोमात्रात्मिकात्मनाम् ॥ तस्मा उन्मादनाथाय न शौचाय दुर्हृदे १६ दत्तावतमयामाध्वीचो दिने परमेष्ठिना ॥ १७ ॥ भैत्रेय उवाच ॥ विनिधैवंसगिरिशमप्रतीपमवस्थितम् ॥ दक्षो ह्यपउपस्पृश्य क्रुद्धः शम्भुप्रचक्रमे १८ अयं तु देवयजन इन्द्रोपेन्द्रादिभिर्भवः ॥ यज्ञभागं न लभतां देवैर्देवगगवमः १९ निषिध्यमानः स सदस्यमुख्यैर्दक्षो गिरिजाय विरुज्यशापम् ॥ तस्माद्विनिष्क्रम्य विवृद्धमप्युर्जगाम कैरव्यनिजं निकेतनम् २० विज्ञाय शापं गिरिशानुगाग्रणीर्नदीश्वरो रोकषाय दूषितः ॥ दक्षाय शापं विसर्जदारुणये चान्वमोदंस्तदवाच्यतां द्विजाः २१

योऽस्थिभिर्भ्रथितमालास्ता एव भूषणानि यस्य स तथा शिव इति अपदेशो नाम यस्य स तथा स्वयमपि अशिवोऽशुद्धो हि ॥ १५ ॥ उन्मत्तत्वं स्पष्टयति पतिरिति । केवलं तमो गुणस्वरूपं मनोयेषां तितथातेषां अतः किमनुशोककारणमत्राह तस्मादिति ॥ १६ ॥ १७ ॥ न केवलं दक्षेण दोषा एव गणिताः किन्तु स्वानर्थहेतुः शापोऽपि दत्त इत्याह विनिधैवामिति ॥ अप्रतीपमप्रतिपक्षम् ॥ १८ ॥ इन्द्रोपेन्द्रादिभिर्देवैः सह देवयजने यज्ञभागं न लभतामित्यन्वयः ॥ १९ ॥ ततः किमकारिदक्षेणेति तत्राह निषिध्यमान इति ॥ २० ॥ एवमदक्षेण शापे शिवाय दीयमाने स तिकोपि शिवभक्तस्तमसहमानो भूत्स्मितत्राह विज्ञायेति रोपनान्नाकषायेण बाह्ना दूषितः तस्य शिवस्यावाच्यतादोषलक्षणात् ॥ २१ ॥

कोप्यतेपिचइतितत्राह यएतदिनि एतन्मर्त्यभगेमद्यस्वोवानश्वमुद्दिश्य । अभनिद्रुहि द्रोम्यंम्यद्रोहकरो । भगवतिभक्त्यादिमांभाभवति । द्रुहति । वच
 नादिनेतिशेषः । तत्त्वतोपधार्थज्ञानादिमुखोवद्विमुग्धोभूगादित्यन्वयः ॥ २० ॥ नकेद्रुहतिइत्यतस्त्वज्ञानकिमुश्रानायगाविष्यकमेव्यापोमुमन्नश्व्यादित्याह गृहेष्वि
 ति वेदवादेनस्वर्गादिषुपुष्पवादिवेदवाक्येनविपक्षानष्टावयस्यसन्ध्या अत्रतत्त्वज्ञानविषयशापसनाकालिकएव । ननुचिन्कालोनः । विष्णुवाक्यस्येवाचिरकालोनत्वा
 १ । तदुक्त येज्ञानविषयाःशापामुक्तिगाश्चाधिकारिणा कादाचित्कास्तेभवेतिनैवनेमावकालिकाः । नेपातानस्यनुकेश्वनाग्नस्यस्यचैवहि भगवन्नियतत्वातुशापादिनात्रका
 रणमिति ॥ ११ ॥ इतोपितात्कालिकएवशापइतिभावेनदक्षस्यशापविशेषमुचति बुद्धेर्न पराभिधायिन्यानिर्गन्गच्छादिविषयचिंताकातरयाबुद्ध्याविस्मृतात्मग
 तिर्विस्मृतपरमात्मगतिः विस्मृतपरमात्मज्ञानः पशुर्विवेकभूयः अनित्यगन्धोक्तानमदक्षोचिगन्धस्त्वस्त्वोस्त्वित्यन्वयः ॥ २४ ॥ शापांतंचाह विद्याबुद्धिगेति । अजोदक्षः ।

॥ नंदिरुवाच ॥ यएतन्मर्त्यमुद्दिश्यभगवयप्रनिद्रुहि ॥ द्रुहयज्ञःपृथक्द्रुष्टिस्तत्त्वतोविमुग्धोभवेत् २२ गृहेषुकूटधर्मपुमक्तोग्राम्यसुखेच्छया ॥ क
 र्मतंत्रांवेतनुताद्वेदावाविपन्नधीः २३ बुद्ध्यापराभिधायिन्याविस्मृतात्मगतिःपशुः ॥ स्त्रीकामःमोस्तुनितरांदक्षोवस्त्वमुखोचिरात् २४ विद्याबुद्धिर
 विद्यार्याकर्ममय्यामसावजः ॥ संसर्गत्वहयेचामुमनुशर्वावमानिनम् २५ गिरिःसुतायाःपुष्पिण्यामधुगंधेनभूरिणा ॥ मथ्नाचोन्मथितात्मानःसंमुद्यंतु
 हराद्विषः २६ सर्वभक्षादिजावृत्त्यैधृतविद्यातपोव्रताः ॥ वित्तदहेद्रियारामायाचकाविचरंतिह २७

अविद्यायाविद्याबुद्धिरस्त्विनिशेषः । शक्त्रद्वेषिणात्रशापविशेषमाह संसर्गत्विति ॥ २५ ॥ संसारेकारणमाह गिरिगेति । पुष्पिण्याःस्वर्गादिपुष्पप्रतिपादिकायाः गर्भीरुतमुक्तिफ
 लायाः कालकूटनिगिरिणातद्वैत्यात्यपापनिगिरिणात्रगिरिमुस्यप्राणस्तेनगिरिप्रशिन्यादिपुष्पांतेनत्वेनव्याख्यातत्वेनचतस्यसुतायावेदवाचोभूग्नावहुलेनमधुगंधेनविषयसुखल
 क्षणमकरंदपरिमलेनमथ्नाकामेनोन्मथितोविलोडितआत्मानमनोवेषानेतथोक्तास्तेहराद्विषः संमुद्यंतु । मोक्षफलप्रतिपादकवेदतात्पर्यापरिज्ञानेनात्मनःस्वर्गादिरेवपरमश्रेयो
 र्स्त्वितिविपरीतज्ञानं गच्छंत्वित्यन्वयः । मुहूर्वैचित्यइतिधातोर्वैचित्यविपरीतज्ञानम् । गिरिःप्राणःसमुद्दिष्टस्तमुतावेदवाक्स्मृता पुष्पस्वर्गादयःप्रोक्ताःफलमोक्षउदाहृतद
 त्विवचनात् । उक्तएवायोनान्यइति । अन्तर्गोभन्मधोमंथाःकामो गजउदाहृतइत्यभिधानात् ॥ २६ ॥ हृद्विषांशापांतंमपिविसृजति सर्वभवाइति पलांद्वादिसर्वभक्ताः वृ
 त्यैजीवनाय । नधर्मायेतिशेषः ॥ २७ ॥

१ तात्पर्ये चाराहे । २ ज्ञापादिकारणं न किंतु प्रारब्धकर्मैव ।

ब्राह्मणकुलायदीयमानंशापंश्रुत्वापिभीत्याकश्चित्प्रतिशापदानसमर्थनाभूदितितत्राह तस्यैवमिति ब्राह्मणानामिदमेवायुर्धनान्यदेतित्योतनायब्रह्मदंडमित्युक्तम् ॥ २८ ॥
 ॥ २९ ॥ शिवदीक्षायांचांडालादिजन्मनाविप्रत्वक्करणलक्षणायां सुर्यासूनांतर्पणयस्मिंस्तथोक्तं यद्वा सुरानामनारिकेलादिपुष्पसंभवं मधूकपुष्पादिसंभवमासवंवा ॥ ३० ॥
 तीव्रशापप्रदानेनिमित्तं च किं ब्रह्मेति विशेषेण धारयत्याश्रितानिति विचारणम् ॥ ३१ ॥ सेतुं विशिनाष्टिपुण्ड्र इति । यस्य प्रमाणं सम्यग् वक्ता ॥ प्रमाणं बोधनेत्यंतमयादिशास्त्रहे
 तुषु । सम्यक् वक्ता वार्याः स्यात्प्रमाणं मरणे गताविति यादवः ॥ ३२ ॥ ब्रह्मवेदं भूतराट् भैरवः ॥ ३३ ॥ स्वापमानं श्रुत्वापि महतामहस्वविरोधि विकारो न युक्त इति भावेन त
 स्य हस्वततो निर्गमनं च वक्ति तस्यैवमिति ॥ ३४ ॥ एवं विवादेऽपि सत्रस्यांतरायो माभूदित्याह तेपोति । अंतरायानुत्पादे निमित्तमाह यत्रेति ॥ ३५ ॥ यत्र गंगा प्रागरीरथो । यमुनया

तस्यैवं वदतः शापं श्रुत्वा द्विजकुलाय वै ॥ भृगुः प्रत्यसृजच्छापं ब्रह्मदंडं दुरत्ययम् ॥ २८ ॥ भृगुरुवाच ॥ भवव्रतधराये च य एतान्समनुव्रताः ॥
 पास्वद्विंशते भवंतु सच्छास्त्रपरिपंथिनः २९ नष्टशौचा मूढा धियो जटाभस्मास्थिधारिणः ॥ विशंतु शिवदीक्षायां यत्र देवं सुरासवम् ३० ब्रह्मचब्राह्मणांश्चै
 व येयुं परिनिंदय ॥ सेतुं विधारणं पुंसां मतः पास्वदं माश्रिताः ३१ एष एव हिलोकानां शिवः पंथाः सनातनः ॥ यं पूर्वे चानुसंतस्थुर्धत्प्रमाणं जनादेनः ३२
 त ब्रह्म परमं शुद्धं सतां वर्त्म सनातनम् ॥ विगर्हयात पास्वदं देवं वो भूतराट् मदा ॥ ३३ ॥ ॥ भैत्रेय उवाच ॥ ॥ तस्यैवं वदतः शापं भृगोः स भगवा
 न्भवः ॥ निश्चकाम ततः किंचिद्विमना इव सानुगः ३४ तेऽपि विश्वसृजः सत्रं सहस्रपरिवत्सरान् ॥ संविधाय महोत्साहाद्यत्रेच्य ऋषयो हरिः ३५ आभुत्वा
 व भृथं यत्र गंगायमुनयान्विता ॥ विरजेनात्मना सर्वैस्वंधामय युस्ततः ३६ ॥ इति श्रीभागवते चतुर्थस्कंधे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ धृ ॥
 ॥ भैत्रेय उवाच ॥ सदा विद्विषतो रेवंकालो विवदमानयोः ॥ जामातुः श्वशुरस्यापि सुमहानतिचक्रमे १ यदाभिषिक्तो दक्षस्तु ब्रह्मणा परमेष्ठिना ॥ प्रजाप
 तीनां सर्वेषां माधिपत्येऽस्मयो भवत् २ इष्ट्वा स वाजपेयेन ब्रह्मिष्ठो भूय एव सः ॥ बृहस्पतिसर्वनाम समारंभेऽकृतं तमम् ३

न्विताः संगाता तत्र प्रयाग इति शेषः । अस्यैव कर्मणः स्वाभीष्टफलप्राप्तिहेतुत्वादिदं समाप्य न कर्मांतरं प्रारब्धतैः किं नुस्वगृहगमनमेवानुष्ठितमित्याह विरजेनेति कर्मणानिर्मलेनांतः
 करणेन युक्त इति शेषः ॥ ३६ ॥ इति श्रीभागवते चतुर्थस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ अत्र शंकरदक्षयोर्विवादकथनव्याजेन शंकरस्य वासुदेवचरणारविंदस्म
 रणकथनेन हरेरभिषिक्तमाहात्म्यमेव प्रकाशयतेऽस्मिन्नध्याये । तत्रादावस्य वैरस्य दीर्घकालीनत्वं दक्षस्य गर्वाधिक्यं च वक्ति सदा विद्विषतो रिति ॥ १ ॥ यदा दक्षः परमेष्ठिना ब्रह्मणा सर्वेषां
 प्रजापतीनामधिपत्येऽभिषिक्तस्तदा तत्स्वस्मयमोमद्विशेषो भूदित्यन्वयः ॥ २ ॥ अरुद्रभागयज्ञकरणदस्य स्मयोलक्ष्यत इत्याशयेनाह इष्टेति सदक्षो नाम्ना वाजपेयेन यज्ञेन हरि
 र्ब्रह्मिष्ठः कर्मप्रतिपादकवेदे निष्ठातो भूदित्यन्वयः । एतच्च कुतो ज्ञानमत्राह भूय इति यज्ञानं रक्षणं तस्मिन्मार्गः ॥ ३ ॥

तस्मिन् ब्रह्मेतिलोक्याः संमेलनेन दक्षस्य रमयातिशयोक्त्येतेन न्यायेनाह तस्मिन्निति ॥ ४ ॥ ननु किमनेन प्रकृतं इति तत्राह तदुपश्रुत्येति दाक्षायणीसतीदेवी । मिथः प्रजल्पतां स्वेचराणां यत्पितृयज्ञविषयवचनं तदुपश्रुत्याः पुरास्मिन्त्यस्वनिलयसमीपे उपदेववस्त्रियो हृष्टानः पुरं प्रविश्य पतिमभ्यभाषनेत्यन्वयः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ किमभाषतेति तत्राह प्रजापतेरिति । निर्यापितः प्रवर्तितः । किल किं वदतो । हेवामश्रेष्ठ यदि त्वार्थिनास्ति तत्रार्हः ॥ गमने हेतुमाह अमोडनि । हि यस्मात्तस्मात् ॥ ८ ॥ गमने निमित्तांतरमप्याह तस्मिन्निति । मयि गतायां तस्मात् जनात् पूजाविशेषोऽपि भविष्यतीत्याह अहं चेति पविर्हं च वग्वध्वोर्दोषमानस ॥ ९ ॥ न केवलमुक्तमेव प्रयोजनमर्थान्तरमप्यस्तीत्याह तत्रोते अध्वरध्वजं यज्ञश्रेष्ठं द्रव्यद्वयान्वयः । ध्वजोऽपि सिकेतौ च श्रेष्ठे चैत्योत्तमद्रुमे इत्यभिधान । स्वस्तिमेवांकयोर्ध्वज इति अंकाश्चैतानि कोरसोरिति उररुदक्ष

तस्मिन् ब्रह्मर्षयः सर्वे देवर्षिपितृदेवताः ॥ आसंकृतस्वस्य यनास्तत्पत्न्यश्च स भर्तृकाः ४ तदुपश्रुत्य नभसि स्वेचराणां प्रजल्पताम् ॥ सती दाक्षायणी देवी पितुर्यज्ञमहोत्सवम् ५ ब्रजतीः सर्वतोदिग्भ्य उपदेववस्त्रियः ॥ विमानयानाः सप्रेष्ठानिष्कंकष्य सुवाससः ६ दृष्ट्वा स्वनिलयाभ्याशे लोलाक्षीर्मृष्टकुण्डलाः ॥ पतिभूतपतिदेवमैत्सुक्या दभ्यभाषत ७ सत्युवाच ॥ प्रजापते स्ते श्वशुरस्य सांप्रतं निर्यापितो यज्ञमहोत्सवः किल ॥ वयं च तत्राभिसरामवा मतेष्वार्थितामीवितुषा ब्रजंति हि ८ तस्मिन् भगिन्यो मम भर्तृभिः स्वकैर्भुवं गमिष्यंति मुहुर्दिदृक्षवः ॥ अहं च तस्मिन् भवता भिकामये सहोपनीतं परिबर्हयिषु ९ तत्र स्वसृर्मेन नु भर्तृसंमितामा तुष्वमृक्लिन्नार्थिचमातरम् ॥ द्रक्ष्ये चिरोत्कंठमना महापिभिरुन्नीयमानं च मृडाध्वरध्वजम् १० त्वग्येतदाश्चर्यमजात्मसायया विनिर्मितं भाति गुणत्रयात्मकं ॥ अथाप्यहं योषिदत्स्वविचि ते दीनादिदृक्षे भवमेव भवक्षितिम् ११ पश्य प्रयांती श्रमवान्ययोषितः स्वलंकृताः कान्तसंसाररूपशः ॥ यासां ब्रजद्विः शितिकंठमंडितं नभो विमानैः कलहंसपांडुभिः १२

सि श्रेष्ठ इति यादवः ॥ १० ॥ एवं बहुविधालापैरप्यविरुतेन्द्रियं परिदृष्ट्वा तन्माहात्म्यविज्ञापनपूर्वकं स्वाभीष्टमुद्वलयति त्वयीति हे अजरुद्र अजाविष्णु हरच्छागा इति यादवः । आत्मनो हेर्मयि च्छया विनिर्मितं गुणत्रयात्मकं जगदादिगुणत्रयोपादानकमाश्चर्यनानावैचित्र्योपेतमेतद्विश्वं त्वयि भाति । नित्यापगेक्षिता तस्थजगन्नारायणस्वरूपत्वात् तत्प्रसादे नम्रतलमलकवदेताद्विश्वं तव ज्ञानकोष्ठे वर्तते अथापितवद्रष्टव्यांशाभावेऽपि हे भवमंगलहर अहं मे भवतिर्निजन्ममूर्तिदिदृक्ष इत्यन्वयः । अत्र हेतुर्गर्भविशेषणं योषिति । युष्पदाब्दादित्येवायां । शब्दादिविषयसेवाशीलत्वादित्यर्थः । अतएव ते तव । अतस्त्ववितृयया स्थितत्वं त्वरूपा ज्ञानित्वान् । दीनाक्षीणा ज्ञानदुर्बला ॥ ११ ॥ इतोऽपि गंतव्यमिति भावे नाह पश्येति अन्यस्त्रियोऽपि प्रयाति किं मयेत्यतो गंतव्यमित्यर्थः शितिकंठनालकंठ कलहंसवत्पांडुभिर्धवलैः ॥ १२ ॥

१ श्रेष्ठवाची ध्वजशब्द इत्यस्य प्रयोगान्तरम् स्वस्तीत्यादि । २ विज्ञापयति । ३ युपसौत्रः शब्दादित्येवायां 'हसुहृदिपुपिभ्य इति' । इति इति प्रत्ययः ।

युक्त्यापि तं व्यत्वं क्वि कथमिति नैमतेन चलति आह्वानाभावे कथं गमनं स्यादित्याशंक्यानाह्वानेन्येपांगृहगमनमुचितं भवतोत्याह अनाहुता इति देहकृतः पितुः ॥ १३ ॥
 उपसंहार इति तन्मे इति यत एवंगतव्ये बहो हेतवः संतितत्तस्मात् भवान् पूज्यस्त्वं मम प्रसोद । हे अमर्त्य देव । इदं वाञ्छितं कर्तुमर्हस्येत्यस्मिन्नर्थे वतरुपाकर्तव्या कारुणिकत्वादित्यर्थः
 त्वमेव कारुणिको नान्य इत्याशयेनाह त्वयेति अदभचक्षुषा सर्वज्ञेन त्वया सहाराय धर्मः पूर्णः गरीयान् निरूपित इति यदतः कारुणिकत्वात्प्राप्तं तत्स्वमनुगृहाण वाञ्छितमिति शेष इत्यर्थः ॥ १४ ॥ तथापि प्रियया प्रार्थितः शंकरः किमुत्तरमभ्यधादिति विदुरस्य मानसांशं कां परितुह्युमाह एवमिति । गिरित्रो गिरिशः । कुत्सितावाच एव इषवः शराः कुवागिषवस्ता
 व । कोदशः ॥ १५ ॥ किवाबहुना प्रलोपेनाऽनाहुता अप्याभियंतीति यदुक्तं तस्योत्तरं गृण्विति भावेनाह त्वयोदितमिति कितदुदितमित्यत उक्तं अनाहुता इति तर्ह्यनभि
 याने किं कारणमवाह यदिति तेषां धवाः । अनात्ममदेन देहाभिमाननिमित्तदपेण जातेन मन्युना क्रोधेन ॥ १६ ॥ अस्तां विद्यादिकमपि मदविषयजनकत्वेनाप्रयोजकमहेः प

कथं सुतायाः पितुर्मेहकौतुकं निश्चयदेहः सुरवर्ये नैमते ॥ अनाहुता अप्याभियंतीति मौहदाऽर्तुगुरोर्देहकृतश्चेतनम् १३ तन्मे प्रसादिदममर्त्यवाञ्छितं कर्तुमर्ह
 कारुणिको बतार्हति ॥ त्वयापि पूर्णोऽयमदभचक्षुषानिरूपितोऽतो नुगृहाण याचितः १४ ॥ ऋषिरुवाच ॥ एवं गिरित्रः प्रियया अभिभाषितः प्रत्यभ्यधत्
 प्रहसन् सुरप्रियः ॥ संस्मारितो मर्मभिदः कुवागिषूण्यानाहको विश्वसृजां समक्षतः १५ ॥ शंभुरुवाच ॥ त्वयोदितं शोभनमेव शोभने अनाहुता अप्याभियं
 तिवंधुषु ॥ ते यद्यनुत्पादितदोषदृष्टयो बलीयसानात्ममदेन मन्युना १६ विद्यातपो वित्तवर्षवयः कुलैः सतांगुणैः षडभिरसत्तमामदैः ॥ स्मृतौ हतायामभि
 मानदुर्दृशस्तमानपश्यंति हि धामभूयसाम् १७ नैतादृशानां स्वजनव्यपेक्षया गृहान् प्रतीयादन्वस्थितात्मनाम् ॥ येभ्यः गतान्धक्रधियाभिचक्षते आरोपितभ्रू
 मिरमर्षणाक्षिभिः १८ तथारिभिर्न प्रधने शिलीमुखैः शेतोर्दितांगो हृदयेन दृश्यता ॥ स्वानां यथावक्रधियां दुर्गतिभिर्दिवानिशंतप्यति मर्मताडितः १९ ॥

यस्यानमिवेति भावेनाह विद्यातप इति । असत्तमां विद्यादिभिः षडाभिः सनायोऽगैर्गुणैस्त्वं चैवं मर्दः । स्मृतौ हताया गान्धश्रवणोत्पन्नज्ञानेनष्टे । भूयसां महात्मनाम् । धामप्रभाव
 म् । नपश्यंति । हि यस्मात्तस्मादित्यन्वयः अदर्शने कारणमाह आभिमानदुर्दृशानि विद्यामदोधनदस्तृतीयोभिजनो मदडनिनलक्षणं कामादिदोषदुष्टेन्द्रियत्वादित्यर्थः
 अतएव तस्मात्तस्मादिति दोषः ॥ १७ ॥ किमनडितितवाह नैतादृशानां नि नि आरोपितभ्रूभिरेति हस्वत्वाभावात् षडादसः उक्तमिदं भ्रूभंगैरमर्षणाक्षिभिरसहमानलक्षणोपेननेत्रैः ॥
 १८ ॥ दक्षाध्वराऽगमने कारणांतरं चाह तथारिभिरेति प्रधने युद्धे गिलोमुखैः गैः ॥ १९ ॥

वि.अ.

8

बाधकंचाह्यदतिमरणं नामदेहवियोगलक्षणं न त्वकीर्तिलक्षणम् ॥ १५ ॥ इति श्रीभागवते चतुर्थस्कन्धे विजयध्वजकृतटीकायां तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ हरौ भक्तिविधानार्थं गुर्वादावपि भक्तिरवश्यं कर्तव्येत्याभिप्रेयते स्मिन् अध्याये तत्र देवीमेवं बाधकं ब्रुवन् शंकरः किंच करोति तत्राह एतावदिति । शंमुखं करोयस्य नः शं करोति तत्राशङ्कः । उभयत्र प्रस्थापने निवारणे च पत्न्या अंगनाशं शरीरनाशं हि यस्मात्तस्माद्विरराम । ततस्तु देवी किमकरोदिति तत्राह सुहृदि हतुरिति सा देवी सुहृदि हृष्टा स्वामान्नो निष्कामता भवात्परोशं कृता स्वधामनिर्विशती चाभूदित्यन्वयः ॥ १ ॥ अतः करणवृत्तिभेदात् द्विधा प्रवृत्तिमती भवानो किमकरोत्त्याशंक्यतस्याभर्तुः कामजनकमत्रौ पदैः स्त्रीस्वभावं वा किं सुहृदि हृष्टोति ॥ सुहृदि हृष्टायाः प्रतिघातो भगस्तेन दुर्मनादुःस्वितमना । अप्रतिपुरुषं प्रतिपक्षपुरुषरहितमनेन कोपरोदनाभ्यां वशीकरणमंत्राभ्यां वा शिवो भिमता नुमतिप्रदः स्यादिति भावो दर्शितः ॥ २ ॥ अनेनापि भावेन स्तिमितसमुद्रव

यदिद्रजिष्यस्यतिहायमद्वचोभद्रंभवत्यानततोअविष्यति ॥ संभावितस्यस्वजनात्पराभवोयदाससद्योमरणायकल्पते २५ इतिश्रीभागवतेमहापुराणे
चतुर्थस्कंधेतृतीयोऽध्यायः ३ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ एतावदुक्त्वाविररामशंकरःपत्न्यंगनाशंभुभयत्रचितयन् ॥ सुहृद्दिदृक्षुःपरिशंकिताभवान्निष्क्रामतीनिर्वि
शतीद्विधाचसा १ सुहृद्दिदृक्षाप्रतिघातदुर्मनाःस्नेहाद्भुतंयश्रुकलातिविह्वला ॥ भवंभवान्यप्रतिपूरुषंरुषाप्रथक्षतीवैक्षतजातवेपथुः २ ततोविनिःश्वस्यस
तीविहायतंशोकेनरोषेणचदूयताहृदा ॥ पित्रोरगात्स्त्रेणविमूढधीर्गृहान्प्रेम्णात्मनोयोर्धमरासतप्रियः ३ तामन्वगच्छन्हुतविक्रमांसतीमेकांत्रिनेत्रानुच
राःसहस्रजः ॥ सपार्षदमुख्यामणिमन्मदादयःपुरोवृषेन्द्रास्तरसागतव्यथाः ४ तांसारिकामंडुकदर्पणांबुजैःश्वेतातपत्रव्यजनस्रगादिभिः ॥ ५ ॥ गीता
यनेदुंदुभिःशंसवेणुभिर्वृषेन्द्रमारोप्यविलंबिताययुः ५

तुस्थितं शिबं दृष्ट्वा तद्गमनप्रकारं वकिं तत इति । दूयतातापवता सर्वेश्वर्या एवं भावः कथमित्यत उक्तं ह्येणेति । स्त्रीणां स्वभावः स्त्रैण तेन विमूढाधीर्यस्याः सा तथा । अज्ञास्त्रियाः स्वभाव एवायं न तुषेव स्त्रिया इति भावेनाह प्रेम्णेति । आत्मन इति पदं द्विरावर्तनीयं स्वस्य गरीगस्यार्धमरासत अदत्त रासृदान इति धातुः ॥ ३ ॥ स्वशरीरार्धदोहरस्तस्या एकस्या गमनं कथमसहतेत्याशंक्यतद्भावाविदामनुचराणां गमनप्रकारं वकिं तामन्विति । द्रुतविक्रमः पादविशेषो यस्य सा तथा तां केचनानुचराः अन्वगच्छन् ननु मुस्या इत्यत उक्तं मणिमन्म दादय इति । पार्श्वेषु मुख्यैः सह वतमानाः सपार्श्वदमुस्या आगतव्यथाः स्वस्ति स्यादस्वस्ति वेति प्राप्तमनोदुःखाः ॥ ४ ॥ शीघ्रतर्गच्छत्याख्याः पाशाच्छैरिवागच्छन्निनुचरैः किमभूदित्याशंक्य राज्ञी गमनवदन्वितयात्राभूदित्याह तां सारिकेति । सारिका क्रोडाशुकी । मंडुकं जलक्रीडावायं । विल्वितायथायथासंभूय गमनं स्यात्तथा शनैश्चरतः । विटं किता इति पाठे शृंगारेता इत्यर्थः ॥ ५ ॥

स्वर्गप्रतिष्ठानुचरसूचितकोट्यात् शान्तमनस्कत्वेनपश्चात्तगता किंतुपुनएवगन्वासापज्ञवाटमाविशदित्याह आत्रहोति । आममंताद्रह्यघोपेणवेदध्वनिनात्रहलोकपर्यंतगा
मिवावनिनावीर्जितसंकुलंयज्ञार्थवैशसंपगुसंज्ञंपरंपगुहिंसनयस्मिन्ननथा मृचदारुचअयश्चकांचनंचदर्भाश्चचर्माणिचतैर्नेमृष्टानिनिर्मितानिभाडानियस्मिन्नथा ॥ ६ ॥
तस्याभवज्ञाकरणप्रकारमाह तामागतामिति । यज्ञकृतोदस्य ॥ कश्चेत्यस्यव्यावृत्तिमाह कनेडनि । स्वसारःस्वमृः । तन्नेहःकुतोऽवगतइतितत्राह सादराःसानुरागाइति ॥ ७ ॥
ससीप्रयालिगनादिकर्किलतवतीनेतिभावेनाह सौदर्येति । प्रधानावज्ञादुःसहेतिभावेनाह पित्रेति । अप्रनिर्नाडिनाअरुनमनःसंतोषा ॥ ८ ॥ ततःकिमकरोदितितत्राह अरुद्र
चामामिति । नरुद्रस्यभागोयस्मिन्नतथातं कृतहेलनंकृतावज्ञम् ॥ ९ ॥ अधोश्चर्याकुपितमित्यत्रकिंलिगमत्राह जगहेति । अमपेणविपक्षयागद्वदभावप्राप्तया । धूमपंथाः
कर्ममार्गःतद्विषयेश्रमःशिक्षास्मयोगवैयस्यसतथातं कर्ममार्गेऽतिनिष्णातामित्यर्थः । स्वनेजसास्वभावेननिगृह्यनिवार्य ॥ १० ॥ स्त्रीत्वेपिप्रमाणवद्युक्त्यानिर्दिष्ट्याह नयस्ये

आब्रह्मघोषोर्जितयज्ञवैशसंविप्रर्षिजुष्टंविबुधैश्चमर्वशः ॥ मृदावैयःकांचनदर्भचर्मभिर्निर्मृष्टभांडंयजनंममाविशत् ६ तामागतांतत्रनकश्चनाद्रियाद्विमा
नितांयज्ञकृतोभयाजनः ॥ ऋतेस्वसारोजननीचमादराःप्रेमाश्रुकंठचःपरिमस्वजुर्मुदा ७ सौंदर्यमंप्रश्रममर्थवार्तयामात्राचमानृष्यसृष्टिभिश्वसादरम् ॥
इतांसपर्यीवरमासनंचसानादत्तपित्राऽप्रतिनांदितासती ८ अरुद्रभागतंमवेक्ष्यचाध्वरंपित्राचदेवेकृतहेलनंविभौ ॥ अनादृतायज्ञसदस्यधीश्वरीचुको
पलोकानिवधस्तृतीरुषा ९ जगर्हसामर्षविपन्नयागिराशिवाद्विपंधूमपथश्रमस्मयम् ॥ स्वतेजसाभूतगणान्समुत्थितान्निगृह्यदेवीजगतोभिश्चृण्वतः १०
॥ देव्युवाच ॥ ॥ नयस्यलोकेस्त्यतिशायनःप्रियस्तथाप्रियोदेहभृतांप्रियात्मनः ॥ तस्मिन्समस्तात्मनिमुक्तवैरकेऋतेभवंतंकतमःपतीपकः ११
दोषान्परेषांहिगुणेष्वसाधवोऽलंकारिकेचित्रमवाहशाद्विजाः ॥ गुणांश्चफल्गून्बहुलीकरिण्यवोमहतमास्तेष्वविदद्रवानवम् १२

ति । लोकेभुवनेविद्यमानानदिहभृतांशरीरिणांप्रियात्मनोमनोभोष्टरूपस्यस्यरुद्रस्ययोग्यतातिरेकेणातिशायनःप्रियातिप्रियस्तथाप्रियोद्वेष्यश्चनास्ति । तस्मिन्रुद्रेभवंतमृतेपुर
षाणांकतमःपुरूपःप्रतीपकोनकोपीत्यर्थः प्रतीपाकरणेहेत्वंतरंचाह समस्तात्मनोनि । विष्णवादीन्पदऋतेइंद्रादिसमस्तस्वामिनिनाहिकाश्चिद्विरोध्यतिष्ठति स्वाभ्यापिवैरुक्ते
स्मिन्नेषः संभावितइत्यतउक्तमेवहेतुंस्मारयति वैरकइति । मुक्तवैरैत्युपलक्षणंप्रेमापि विमुक्तप्रियइत्यर्थः ॥ ११ ॥ तत्त्वनोपिभवानपिभवद्वेषंकर्तुंनयोग्यइत्याह दोषानिति ॥ के
चिदसाधवोर्दुर्जनाःपरेषामुत्तमानांगुणेषुदोषानेवमृच्छंतिनगुणान् । नदुर्कं दोषोप्येकोयदिगुणगणेतत्रमुक्त्वगुणौवान्दोषग्राहीभवतिहिखलःसल्लिकातुल्यधर्मइति ॥ भवादृशा
महत्तमाः द्विजाःफल्गून्अल्पान्गुणान्बहुलीकरिण्यवोदोषान्गृह्णंति किंतुगुणानेव । दोषान्मुक्त्वागुणमनुभवन्स्वल्पमप्येतिनृत्तिसाधुलोकैसलिलमिलिनक्षीरपायीवहंसद
हो । समैवंशस्त्रेस्थितेमहत्तमेगुणितोभवान्भवद्वेषादयमविदद्रवान्निहो अहोक्लेशमितिशेषः । द्विजाइत्यनेनदक्षस्याग्राह्यविचारयोग्यतातिशयंसूचयति ॥ १२ ॥

असतांयोगोमहत्तमेष्वेकस्यतवशिवद्वेषोममाश्रयवुद्धिजनयतीतिभावेनाह ॥ नाश्रयमिति कुण्ठकर्मफलं पिवतीति कुणपोदेहः स एवात्मेति वादिनस्तेषु असत्सु ईर्ष्यासहवर्तमा
ना महतां विनिंदास्तीत्येवैतदाश्रयम् । किंतु तदेव महद्भिनिंदनमेव शोभनमित्यन्वयः । कुणपात्मवादित्वंच विद्वज्जननिषेवाया अभावादित्याह महापुरुषेति कचिद्विद्वज्जनसे
वया आसशास्त्रज्ञानेन हितत्वज्ञानं स्यात्तद्वेषान्नास्त्यतो युक्तं कुणपात्मवादित्वेन महद्भिनिंदनं भवति तादृशोऽतो ममाश्रयवुद्धिरिति ॥ १३ ॥ महद्भिनिंदनं मयानकृतमिति वक्तुं श
क्यत इत्याह यद्वचक्षरमिति । शिवइति द्वे अक्षरेयस्मिंस्तत्तद्वचक्षरं यस्य भगवतो यद्वचक्षरनामतत् । स रुक्था प्रसंगात् गिरावा गिरिद्वयेणेति मुञ्चारितं नृणामघं । अन्येन हंतुं मश
क्यं दुःखं । आशुहंतिनाशयति भवास्तशिवद्वेषे च हो लुप्तक्रियायाः शुचये मानिने भिन्नसेतव इत्यतो भवाश्चिबेतरोलुप्तक्रियोऽशुचिः । शिवस्त्वशुचो नापुंसां शुचिहेतुर्दुः

नाश्रयमेतद्यदसत्सु सर्वदामहद्भिनिंदा कुणपात्मवादिषु ॥ सेष्यां महापुरुषपादपांसुभिर्निरस्ततेजस्सु तदेव शोभनम् १३ यद्व्यक्षणां नाम गिरिरितं नृणां स
कृत्प्रसंगादघमाशुहंति तत् ॥ पवित्रकीर्तितं मलं ध्यशासनं भवानहो द्वेष्टि शिवं शिवेतरः १४ यत्पादपद्मं महतां मनो लिभिर्निषेवितं ब्रह्मरसासवार्थिभिः ॥
लोकस्य यद्वर्षति चाशिषोर्धिनस्तस्मै भवान्दृष्टाति विश्वं धवे १५ किं वा शिवाख्यमशिवं न विदुस्त्वदन्ये ब्रह्मादयस्तमवकीर्य जटाशमशाने ॥ तन्माल्यभ
स्मृचकपाल्यवसति पशाचैर्यैर्मूर्धभिर्दधति तच्चरणावष्टम् १६

स्वनाशनाभिलेखं शुचिरिति भावेनाह पवित्रेति । शिवनाम कीर्तनादेकदानं दुःखं पुनर्नरो हतीति भावेनाह अलं ध्येति । नलं ध्यमन्यथा कर्तुं शक्यं तन्नाम कीर्तनादुत्प
न्नं शुभं । प्रनष्टमशुभं चेति शासनं शास्त्रं यस्य स तथा तत् ॥ १४ ॥ प्रेतावासेषु यो घोरैश्चिताभस्मरुतस्नान इत्यादेः श्लोकद्वयेनोत्तरं ध्वनयति । यत्पादपद्ममिति
ब्रह्मरसः ब्रह्मज्ञानजन्य आनंदः स एवास्वद्विद्रियतृप्तिकरं मधुतस्यार्थनाशोलं ये पातेतथोकाः तैर्महतां सनकादीनां मनास्येवालयः भृंगास्तैर्यस्य पादपद्मं नितरां सेवितं । यदेव दत्तपादव
न्निष्फलं नेत्याह लोकस्येति । आशिषं अभ्युदयलक्षणाः अनेन गुरुद्रोहितं तव प्राप्तमित्युक्तं भवति । सनकादयोरुद्रशिष्यास्तेषामन्येतु योगिनः ब्रह्मशिष्यस्तथा रुद्रो ब्रह्मना
रायणस्य चेति विशेषवचनान्महतामित्यनेन सनकादयोरुद्दयं ॥ १५ ॥ त्वदन्ये ब्रह्मा आदिः पिता ये षते ब्रह्मादयः ब्रह्मपुत्राः सनकादयः योरुद्रस्तन्माल्यभस्मनृचकपालीत
स्मिन् इमशाने विद्यमानं प्रेतालंकारमालायोग्यास्थिभस्मनस्कपालवान् जटा अवकीर्य प्रसार्य पिशाचैः सह इमशाने ज्वसद्वितीता गिराख्यनशिवं विदुः किं न विदुरेव नित्यशुद्ध इत्ये
व विदुः कुत इति तत्राह येर्मूर्धभिरिति ये सनकादयः तच्चरणावष्टम्भरज आदिकं मूर्धभिर्दधति अनेन शिवस्याशिवत्वे ज्ञानपूर्वकतच्चरणरजोधारणासंभवस्तत्करणाच्चातो नित्यशुद्ध इति
वक्तुं सूचितः मूर्धभिर्दधतीत्यनेन पुरुषार्थोपेक्षया पादपांसुधारणं न त्वन्येति ध्वनयति । तदुक्तं सुपर्णशेषप्राणेश ब्रह्मविष्णूनां श्रयगिरं ऋतेन मतिनो रुद्रं क एव पुरुषार्थभागिति १६

सभायां यमं कंठे वासि सम्भैः कर्तव्यं धर्ममाह कर्णविति । धर्मस्यावितरि रंशे स्वामिनि । अष्टाणिभिर्दयागुणरहितैर्नृनिगस्यमानेऽविक्षिपमाने सति सभ्योपचयकल्पः शिञ्जितममर्थस्तर्हि स्वकर्णोपि धायनि
रियासस्मदरा निर्गच्छेत् । प्रभुश्चेदसत्तारुशर्तोरुपमापिर्णाजिह्वापसङ्गच्छिद्यान् तयाप्रभुत्वासंभवेऽसृज्जन्मधर्मोदरपन्थः १७ अपिशक्तेनेदमेव सभाविनिमिनिधनितस्पष्टयति अतस्तवेति ।
तववीर्यादुपन्थः शिञ्जितगर्हिणीलकंठद्वेषिणः । अस्मिन्नर्थेऽप्यायमाह जगधरयेति । जगधस्पभुक्तस्यांधसोऽन्नस्योऽङ्गवमनं चक्षते वदति विद्वामइति शेषः १८ ननु ममापराधमेव वदामि मातुलत्वेन गुरु
मादृष्ट्याभ्युत्थानादिकमकुर्वन्तस्तस्यापराधोऽस्मिन्ममसीततत्राह नवेदवादानिति । ज्ञानिन्वेनस्वच्छावृत्तिविधेर्महामुनेः सर्वज्ञतमस्य शिवस्य स्वएवलोके स्वविवभूते प्रकाशमाने हरौ रमतो गममाणस्य तदृशं
मनुयायाननानिन्धुस्य सति वेदवादान्तर्याम्यप्रयुक्तानां पुत्र्यानां दिवेदविधीनानुवर्तते नानुमरति लौकिकविलम्बगन्वान् । तत्र दृष्टातमाह यथेति । यथा देवमनुष्ययोर्गतिमार्गः पृथक् भिन्नः तस्मा
न्मद्वयधर्मस्य हि ते चैव स्थितः परममनसिपेत् नदूषयेत् अतस्नर्ववानगलोपराधइति भावः १९ ननु ज्ञानिनः प्रवृत्तिकर्मासंभवेऽपि निवृत्तिकर्मसंभवतीति तत्राह कर्मेति । वेदप्रवृत्तिनिवृत्तिप्रत्युभ
यान्गमुभयविधलक्षणं कर्म । विविच्याश्रितं प्रतिपादितं स्वर्गाद्यर्थप्रवृत्तस्यानिवृत्तमुक्तपेतुयदिति विवेकं कृत्वा कथितमित्यर्थः । नतर्गततत्राह विरोधीति । तद्वयं यौगपद्युगपदेककालमेककर्तारि विरो

कर्णोपि धायनि रियावदकल्पईशेवर्मावितर्यष्टाणिभिर्नृभिरस्यमाने ॥ लिङ्यात्पसङ्गरुशनीममतां प्रभुश्चेज्जिह्वाममूनपिततो विस्तेजस्तधर्मः १७ अतस्तवो
त्पन्नमिदं कलेवरं न धारयिष्ये शितिकंठगर्हिणः ॥ जगधस्य मोहाद्विविशुद्धिमंधमोजुगुप्सितस्योद्धरणं प्रचक्षते १८ नवेदवादानुवर्तते मतिः स्वएवलो
के रमतो महामुनेः ॥ यथा गतिर्देवमनुष्ययोः पृथक् स्वएव धर्मेन परंक्षिपेत् स्थितः १९ कर्मप्रवृत्तं च निवृत्तमप्युत वेदे विविच्योभयलिङ्गमाश्रितम् ॥ विरो
धितयौगपदेककर्तारिद्वयतथा ब्रह्मागिकर्मनच्छति २० मावः पदव्यपितरस्मदास्थिताया यज्ञशाला मुनधूमवर्तमानम् ॥ कदन्नद्वैतसुहृद्गिरीडिता अव्यक्त
लिङ्गा अवभृत्सेविताः २१

धि प्रकाशतमसारेकत्रावस्थानवद्विरुद्धस्यादित्यर्थः । ततश्च प्रकृते कितत्राह तथेति । द्वय

मियनुवर्तते । यथा द्वयमेकस्मिन्कर्तारि विरुद्धत्वादुपरतंतथाऽऽवह्वागिसम्यक्ज्ञानिनिजीवन्मुक्तेषु द्वयं कर्मनच्छति नानाप्रोति । आत्रहस्थितधीर्जीवन्मुक्तश्चेत्यभिधीयते यस्तस्य नानिवृत्तं च प्रवृत्तं कर्मचेप्य
तदतिप्रचनान वक्ष्यपक्षितियेसद्वितीयकर्तार्यर्थकर्मनच्छतइत्यर्थस्यानुपपत्तेरुक्तवार्थः । नन्वब्रह्मपुरुषं पशुमित्यादिभ्रंशेदेवानामपि कर्मप्रतीतेरुद्रस्यापि देवात्तर्भावाच्चस्य कथतदनर्हत्वमुच्यते इति चेदुच्यते
नास्याभेदेदस्य कर्ममात्राभावोच्यते किंतु विष्णोराज्ञानियताधिकारिकनियमनामकर्मोऽस्येव मुक्तो मुखोद्रेकहेतुश्चानुद्वं यत्तु देवाः प्रकुर्वन्ति स महानियमः स्मृतः समहानियमो नाम कर्मयत्त्वाधिकारिकं
बहूनेनियमादिष्णोः प्रीत्यामुक्तोसोऽस्ति । केचिन्निवृत्तमित्याहुर्महानियममप्युतेति । एतदपि उत वेदे विविच्येति ध्वनितं । तस्मान्महानियमाख्यकर्मधिकृतस्य स्थितप्रज्ञस्य त्वानिदया गुणहीनत्वं नाशं
कनीयं यदि देवाश्चक्रव्याघ्रादिद्वयेन कुञ्जचित् नतावता गुणहीनाः स्थितप्रज्ञाहिते मताः यथा योऽयं तु तारापर्यन्ति दायारभ्य देवतुहनि वचनात् २० अनतरातीतग्रंथेन रुद्रदक्षयोः पृथङ्भार्गवध्वनितं कठो
लीकरदोत भाव्यति । हेपितरस्मदास्थितामस्माभिराश्रिताः अवभृत्सेविताः सनकादियोगीन्द्रैरभ्यस्ताः । अव्यक्तलिङ्गाः अन्यैरजातलक्षणाः अचिरादिमार्गलक्षणाः पादव्यस्तावो युष्माकमानैव भवति
यज्ञशालायां मन्त्रेन वीक्षालक्षणेन धूमवर्तमानादिमार्गोऽप्येवास्ति तथोक्ताः । तेषां युष्माकं कदन्नद्वैतः पशुमांसलक्षणेनाज्ञेन अल्लुङ्गितं रसुहृद्भिः पशुभाणहारिभिः पुरुषैरीडिता यामादिलक्षणपदव्यस्ताः

१. २. ३. ४. ५. ६. ७. ८. ९. १०. ११. १२. १३. १४. १५. १६. १७. १८. १९. २०. २१. २२. २३. २४. २५. २६. २७. २८. २९. ३०. ३१. ३२. ३३. ३४. ३५. ३६. ३७. ३८. ३९. ४०. ४१. ४२. ४३. ४४. ४५. ४६. ४७. ४८. ४९. ५०. ५१. ५२. ५३. ५४. ५५. ५६. ५७. ५८. ५९. ६०. ६१. ६२. ६३. ६४. ६५. ६६. ६७. ६८. ६९. ७०. ७१. ७२. ७३. ७४. ७५. ७६. ७७. ७८. ७९. ८०. ८१. ८२. ८३. ८४. ८५. ८६. ८७. ८८. ८९. ९०. ९१. ९२. ९३. ९४. ९५. ९६. ९७. ९८. ९९. १००.

स्मार्कनैवेद्यदत्तपृथग्भार्गवात् त्वर्चिदयानरुद्रस्यगुणाहीनत्वं अतो न तस्य दूषणमुचितमिति भावः २१ किंवदुनोक्तेनेति स्ववैराग्यमाश्रययति एतेनेति हररुद्रेकतागस कृतापराधस्य तदे होद्रवेनेदेहाज्जोतेनातएवकुजन्मनालोकेनिदितोत्पत्तिना कस्मादीदृशं वैराग्यं तदेत्यत आह व्रीडेति । कुत्सितश्चासौ जैनश्च कुजनो भवादृशस्तस्य प्रसंगतो ज्ञान्यजनकसंबंधकथान्क्षणस्तस्मात् कारणांतरं चाह तज्जन्मेति । धम्महतामवचकृत् भनोविप्रियकारितज्जन्मधिकुनिदितमित्यर्थः २२ ततः किं फलितं तत्राह गोत्रमिति वृषध्वजो भगवान् दाक्षायणीदक्षपुत्रीति त्वदीयगोत्रं त्वन्मापोपेतामाविशेषं पदायावत्सु दुर्भनास्त्वन्नामस्मरणमात्रेण सुतरां विषण्णमना अतएव व्यपेतनर्मस्मितमिति किं पाविशेषण अपगतनर्मवचनयुक्तमंदहासोपधाभवति तयामां प्रत्याह नक्षयति । हेताततावचतः पूर्वमेव त्वदंगजतवशरीरादुत्पन्नं कुणपंकुत्सितशरीरमुत्पृक्ष्य इत्यन्वयः । वृषध्वजः स्नेहवशाद्यदादाक्षायणीति त्वदीयं गोत्रमाह । तावत्तदा आशुत्वदीयद्वयस्मरणाद्व्यपेतनर्मस्मितं सुदुर्भनाभवत्यत इतः परतया माभूदिति कुणपमुत्पृक्ष्य इति वा । मम देहत्यागस्तृणत्यागतुल्य इति चोतनापात्मनेपदप्रयोगः २३ इति च नर्थे चतुर्थो ध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ७ ॥ एवं देहत्यागस्यापत्नसाध्यत्वे पीति कर्तव्यतायाः फलाधिक्यस्याद्विस्मयसूचनाय यथेति जनीशक्षणाय च देहत्याग इति कर्तव्यतां दर्शयत्यस्मिन्नध्याये इतीति उदीचीं दिशमुद्दिश्य श्रोतानि यसादेत्यन्वयः । भ्रमाद्यध्वनिरमयतीत्यध्वरस्तस्मिन्पुञ्जे । स्पृष्ट्वा च म्य । पी

एतेन देहेन हेतुतागसो देहोद्रवेनालमलंकुजन्मना ॥ व्रीडाममाभूत् कुजनप्रमंगतस्तज्जन्मधिक्यन्महतामवचकृत् २२ गोत्रं त्वदीयं भगवान् वृषध्वजो दाक्षायणीयाहयदासु दुर्भनाः ॥ व्यपेतनर्मस्थितमाशुतावंदुत्पृक्ष्य एतत्कुणपं त्वदंगजम् २३ इति श्रीभा० च० चतुर्थो ध्यायः ॥ ४ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ इयध्वरैर्दक्षमनूद्य शत्रुहृषिता बुदीचीं निषसादशांतवाक् ॥ स्पृष्ट्वा जलं पीतदुकूलमं वृतानि मील्य दृग्गोपथं समाविशद् ३ कृत्वा ममानावनिलौ जिनासना सोदानमुत्थाप्य च नाभिचकतः ॥ शनैर्हृदि स्थाप्य धियो रसि स्थितं कंठाहुवोर्मध्यमनिदिताऽनयद् २ एवं स्वदेहं महतां महीयसा मुहुः समागेपितमंकमा देरात् ॥ जिहासतीदक्षरुषामनस्विनीधारागात्रेष्वनिलाभिधारणम् ३

न च तनुकञ्चते न संवृताच्छ्रया । हृद्दृशौ निमील्य निमील्य युक्तहृत्वा योगपथं देहोन्मूलनयोगमगम १ तं विवृणोति क्वत्वेति जितासनाप्राणादिमचारवेगेन देहसंचलनरहिताऽनएवानिदिताऽकुनितामामतः । प्रथमे चकुरे कृत्वाऽनिलौ प्राणापानौ समानौ ऊर्ध्वोऽधो वृत्तिरहितौ कृत्वा एकविंशती विधाय मन्त्राचारदुष्कर्मगतोत्तरं मुग्धनामं चारिणमुदानमुत्थाप्योर्ध्वमुत्तवानाभिचकमानोपततोनाभिदक्षालिना निश्चलया बुद्ध्या । शनैर्द्वगं विना । हृदि स्थाप्य अरुस्थितं वायुं कंठीं ताकटादुवोर्मध्यमनयदिन्दनयः । दृष्ट्वा सवसिधमचारिणं वायुं व्यानमूर्ध्वोऽधो गतिनिमित्तौ प्राणापानौ समानावुत्तरे कञ्चते समानं वायुं सोदानमुदानगत्यासहितमुदानं नैकीकृत्योपप्रेषि स्थानं जीवेन मद्धानयदिनि अत्र द्रव्यनयनं किमनावायुना जीवमज्जद्रव्यनयनं न तु नमत्र । तस्य योगिनो निन्याभ्यमनश्च २ एतद्भुजैर्ध्वं ध्वनिं कृत्वा नाभिं पश्यन्नाभिं ध्यायन्नाभिं स्थितां किंचकारं न तत्राह एवमिति । एवमुक्त्यं कारणं वायुं प्रमर्शनां मन्त्रं च न रियता । मनस्विनी वशीकृतमना । महतामिन्द्रादीनामहीयसा यत्तत्तन्मन्त्रं वाक्प्राणमुहुः सन्धश्चकारोपितं स्वदेहं जिहासतीत्युक्तीमिच्छति । सोमा गात्रपुंरचरागाद्यध्वजेषु आनिमिषा र्गंदहमस्मीकरणापवाधमन्युत्पत्तिरक्षणध्यानद्वाराचकार अनकार्यन्वाहानना । दक्षं चेत्यनेनात्महत्यादोषमाह ३

सत्यवशात्कोपेपरमेपरकोपादियमनयद्यतिनीधूर्त्तरतिभावेनमदाशिवमाहात्म्यंवदनीत्याह यस्मिन्मि । द्युमन्टाकलापप्रमगितजयाममनु । विनम्यविस्मृत्यवादनितिशेषः । उदितान्यत्वापि धनुगदोविषेसुतनीदतास्त्रादोभोजाएवध्वजादोर्ध्वजायस्यमतथोक्तः कृष्णादृष्टाहमः कटोरमिहनादः सएवस्तनयिन्नु प्रत्ययवासीनमेधनादस्मेनमित्राविद्रावितादिगोपस्यसतथोक्तः । भिन्नदगिनिपाठेस्त नयितुवन्मैषवद्विज्ञाव्यक्तद्वयस्यसतथेत्यर्थः १० अनेनप्रकृतंकिञ्चिद्वाह अमर्षयित्वेति । एवविधेर्वतिगिवमर्षयित्वा । पिधानुर्ध्वयम्वस्तिस्यान्कि । नत्यादेवेत्यन्वयः । दद्राप्रभाभिरुदन्तोनिरस्तो भागणोनक्षत्रगणायस्यसतथोक्तस्तम् ११ नकेवलंनर्कतोदक्षस्यैष्यदरिष्टज्ञापतोकिन्तुदुर्निमित्तैरपीत्याह बह्वेवमिति । किंवहुनापपेकसर्वतोदिक्षु १२ उत्पातानांक्षिप्रप्रत्यक्षफलमभूदित्याह ता ववेति । यावदुत्पाताउत्पत्तास्तावत्कालक्षेपमक्षरेणसमहान्मखोरुद्रानुचरैरन्वह्यतइत्यन्वयः ॥ नानाविधस्वमेवस्पष्टीक्रियते वामनकैरित्यादिना वामनकैर्हस्वहस्वगिरोभिश्च पिंगैःकपिलैःपिशगैर्ह

यस्वंतकालेव्युपजटाकलापस्वशूलमूच्यर्पितदिग्गजैः ॥ वितत्यनृत्यत्युदिनाखदोर्ध्वजो कृष्णादृष्टाहमस्तनयितुभिन्नदक् १० अमर्षयित्वातममद्यते जसंमन्युद्धतदुर्विषहंभृकुत्वा ॥ करालदंष्ट्राभिरुदस्तभागणस्यास्वस्तिकिकोपयतोविधानुः ११ बह्वेवमुद्रिग्नदशोच्यमानेननेनदक्षस्यमस्वेमहात्मनः ॥ उत्पेतुरुत्पाततमाःसहस्रशोभयावहादिविभूमौचपर्यक् १२ तावत्सरुद्रानुचरैर्मस्वोमहान्नानाविधैर्वामनकैरुदायुधैः ॥ पिंगैःपिशंगैर्मकरोदराननैःप र्याहवद्विर्विदुरान्वरुध्यत १३ केचिद्वभञ्जुःप्राग्वंशंपत्नीशालांतथापरे ॥ मदआग्नीध्रशालांचनद्विहारंमहानसम् १४ रुरुज्यज्ञपात्राणितथैकैर्गाननाश यन् ॥ कुंहेष्वमूत्रयन्केचिद्विभिर्दुर्गजमेसलाः १५ अवायंतमुनीनन्यएकेपत्नीस्तर्जयन् ॥ अपरेजगृह्णुर्देवान्प्रत्यासन्नान्पलायितान् १६ भृ गुवन्धमणिमान्वीरभद्रःप्रजापतिम् ॥ चंडीशःपूषणंदेवंभगंनंदीश्वरोग्रहीन् १७ सर्वएवर्त्विजोदृष्ट्यामदस्याःसदिवौकसः ॥ तैर्यमानाःसुभ्रशंघ्राव भिर्निकथाद्वयन् १८ जुह्वतःसुवहस्तस्यश्मश्रूणिभगवान्भवः ॥ भृगोर्लुलुचेमदमियोहसदश्मश्रुदर्शयन् १९ भगस्यनेत्रेभगवान्पतितस्यरुषाभु वि ॥ उज्जहारसदस्योक्ष्णायःशपंतममूचयन् २० पूष्णश्चापातयदंतान्कलिंगस्ययथाबलः ॥ शप्यमानेगरिमणियोहसदृशयन्ततः २१ आक्रम्योर मिदक्षस्यशितधारेणेहेतिना ॥ छिदन्नपितदुद्धतुनाशकोत्पंबकस्तदा २२

रिद्रावर्णमैकरवदुदरमाननचपेषातितथोक्तास्तैःपर्याहुवधिरितस्ततउत्पत्तिद्विः १३ तत्रतत्रस्वस्वानुकूलंरौधंचक्रुर्गत्युक्तंविशिनष्टि केचिदिति । प्राग्वंशमग्निहोत्रस्थानम् । यज्ञशालायाःपूर्वपश्चिमस्तं भयोरुपर्यवत्तरंशालावनपूर्वपश्चिमायतदारुवाप्राग्वंशस्तं यज्ञशालायाःपश्चिमतः पत्नीशाला । यज्ञशालायाःपुरतोमहपसद । महपत पुरतोहविधानी । तस्यान्तरतःशालाग्नीध्रशाला पशु विशासनस्थानम् । तस्याग्नीध्रस्याग्निस्थानंविहारः । महानसंपचनस्थानम् १४ रुरुजुःरुजोभंगइतिधातुः वेदिमेखन्वाउत्तरवेदिमीमासत्राणि १५ १६ मणिमान्काश्चिद्वृणनाथः प्रजापतिंदक्षम् । चंडीशश्चेत्परः १७ सर्वेप्येवमपनिगृहीताःकिमेत्याह सर्वेएवेति १८ भवोवीरभद्रःलुलुचेउत्पाटयामास । लुञ्चछेदनइतिधातुः । अनेनकोपराधःकृतइतितत्राह सदसीति विश्वसृजांसर्दास १९ अत्रवीरभद्रःस्वपराधानुकूलंवेदंकरोतिसर्वपामित्याह भगस्येति २० कलिंगस्यदंतवक्त्रस्यहृते बलोबलभद्रः । भृगुणा गरिमणिज्ञानोपदेष्टृत्वेनगुरुतमेशिवेश्वरमानेसति यःपूषादतःदंतान्दर्शयन् हसत्स्व २१ वीरभद्रोदृष्टंवेदंकिमकरोदितितत्राह आक्रम्येति । शितधारेणतीक्ष्णाश्रेण श्रीणिअंबकानिनेत्राणिपरय २२

२३ ज्ञानमूलमाह दृष्टेति मन्त्रेणमूनोसंज्ञपनेर्हिंसनेयोगमंत्रपूर्वकोपायं यजमानश्चपशुस्तस्य तेनयोगेन २४ अर्थाहिविक्रमउभयेषामुभयथातःकरणवृत्तिमकार्षीदित्याह साधुवादइतिअन्येषांदक्षप
क्षिणाम् २५ मंत्रादिशक्तयैताच्छिरःसंधानमपिनकार्यमितिभावेनशिरश्छेदोत्तरक्रियांवक्ति जुहावेति । ततःपरंकिमकारीदितितत्राह तदेवयजनमिति देवयजनंयज्ञदग्धाविनाश्यगुह्यकाच्यकैलासंप्रा
तिष्ठत्प्रायादिति । अत्रन्यंबकोहरःपशुपतिरितिविशेषनामनिर्देशात्किंचनतात्पर्यमस्तीतिध्वनयति पूर्ववीरभद्रेणस्वेनरूपेणगत्वायज्ञशालादिकंभक्तवा पश्चान्मूलरूपेणगत्वादक्षमवधीन् । तत्राप्युपेद्रेण
हरिणाचर्मपुत्रेणहरिणाचजितःशिवोन्मांस्तत्रस्थितान् जिह्वाकैलासमगमादिति । तदुक्तं वीरभद्राख्यरूपेणस्वेनपूर्वययौहरः मूलरूपेणपश्चात्तुगत्वादक्षमथावधीन् तत्रोपेद्रेणहरिणाजितोधर्मात्मजे
नच अन्यान्जिगायमपपौकैलासंस्वनिकेतनमिति २६ ॥ ॥ इतिश्रीभागवतेचतुर्थस्कंधेवि० कृ० टी० पष्ठोध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भगवदपरोक्षीकरगायततत्प्रसादवत्स्वोत्तमभक्त्युत्कर्ष
सारतम्येनतदनुग्रहोप्यापाचइत्यभिप्रायोवर्ण्यतेस्मिन्नध्याये । तत्रसर्वभक्तोत्तममहादेवमसादापादनायदेवानांब्रह्माणंप्राप्यस्वसंकटविज्ञापनप्रकारःकथ्यते अथदेवगणाइत्यादिना रुद्रस्यानीकैःसैन्यैः
पार्श्वैरित्यर्थः १ एतद्वृत्तम् २ ननुविष्णुब्रह्मणोर्यज्ञागतेरावश्यकत्वेनतस्थितौयज्ञविनाशोब्रह्माणंगत्वादेवविज्ञापनचक्रधनुक्तं अग्नैवैषांवपुरोडाशंनिर्वपति प्रजापतेनत्वदेतान्यन्येत्यादिश्रुतेरित्यत

शस्त्रैरखान्वितैरेनमनिर्भिन्नत्वचंहरः ॥ विस्मयंपरमापन्नोदभ्यौपशुपतिश्चिरम् २३ दृष्टासंज्ञपनेयोगंपशुनांसपतिर्मखे ॥ यजमानपशोःकस्यकायात्ते
नाहरच्छिरः २४ साधुवादस्तदातेषांकर्मतत्तस्यशंसांतां ॥ भूतप्रेतपिशाचानामन्येषांतद्विपर्ययः २५ जुहावैतच्छिरस्तस्यदक्षिणाग्नावमर्षितः ॥ तदेव
यजनंदग्ध्वाप्रातिष्ठदुह्यकालयम् २६ ॥ ॥ इतिश्रीभागवतेचतुर्थस्कंधेपष्ठोध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ अथदेवगणाःसर्वैरुद्रानीकैःपरा
जिताः ॥ शूलपट्टिशनिखिशगदापरिघमुद्गैः ३ संचिह्नन्नाभिन्नसर्वांगाःसर्वैक्सभ्याःसमाकुलाः ॥ स्वयंभुवेनमस्कृत्यक्रात्स्वर्णेनैतन्न्यवेदयन् २ उपलभ्य
पुरैवैतद्भगवानजसंभवः ॥ नारायणश्चविश्वात्मानकस्याध्वरमोयतुः ३ तदाकर्ण्यनिभुःप्राहतेजीयसिहतागसां ॥ क्षेमायभूयसेभूयान्नप्रायेणनुभूषताम्
४ अथापियूयंकृतकिल्बिषाभवेयेबर्हिषोभागभाजंपरादुः ॥ प्रसादयध्वंपरिशुद्धचेतसाक्षिप्रप्रसादंप्रगृहीतांप्रिपद्याः ५ आशासानाजीवितमध्वरम्यलो
कःसपालःकुपितेनयस्मिन् ॥ तमाशुदेवंप्रिययाविहीनंक्षमापयध्वंहृदिदिवद्वंदुरुक्तैः ६

आह उपलभ्येति । एतद्भाविकार्थपुरैवोपलभ्यतात्वाजसंभवोब्रह्मविश्वात्मादि
र्थातर्पणीन्निर्भूतिमेनरूपेणनारायणक्षकस्यदसस्याध्वरंनेचतुर्नजमगुरित्यन्वयः अतोविष्णुब्रह्मणोस्तत्रानवस्थानाचज्ञविनाशोदेवानांब्रह्माणंगत्वाविज्ञापनंचयज्यतइतिभावः ३ विज्ञापितसंकटश्रु
त्वाब्रह्मणाक्षिषाकरंवाक्यमवादीत्याह तदेति । तेजीयसिबल्लिष्टेभूमि । विष्णुवायूविनाइत्यतःप्रायेणेन्युक्तम् ४ तर्हिन्पर्णीभावोऽस्माकंकिमुपायांतरज्ञापयसीतितत्राह अथापीति । बर्हिषोयज्ञस्य
भागंस्वविहितंभोजनीतिभागभाक् तंपराकृत्यान्यस्मादुदित्यर्थः । अथापिकृतापराधानामपियुष्माकं शिवप्रसादनमेवांपायाइत्युक्तंभवति । प्रसादनेकसाधनमित्यनउक्त परिशुद्धेति । राहुग्रस्तचं
द्रमहलयक्षेतसयकस्मिन्नर्थैविकल्पमत्वंनस्यादितिपरित्युक्तं नकेवलंचेतोनैर्मल्यमलंकितुकर्मचापेक्षितमित्याह प्रगृहीतेति । प्रगृहीतंअंधिपत्रयैस्तेतथोक्ताः ५ नकेवलंकालांतरभाविनःश्रेयसःसाधनं
तस्यप्रसादनं किंतुअद्यतनस्यापीतिभावेनाह आशासानाइति । अध्वरस्यजीवितंपुनरनुसंधानलक्षणंजीवनमाशासानाआर्काक्षमाणाप्युपम् दत्तदुर्वचनमेवेनकारणमन्त्रिस्वकोपस्यकारणतरदम्परनिति
अथेचोक्तं प्रिययेति । नतत्कोपेनपरमध्वरस्पविनाशोऽपितुसपालस्यलोकस्यापीत्यतस्तदकरणद्वायःप्रसादेनशांतोभवतिक्षिप्रप्रसादमेतिनस्त्वभावादितिभावंनोक्तं लोकइति ६

पुनः पुनः प्रीतिं प्रपन्नस्तस्य हरेर्मनोनुसारितया वर्तमानस्य श्रीकण्ठस्य द्वेयः कर्तुं योग्यद्वेयशयेनाह नाहमिति । अहं ब्रह्मशर्मा यस्य विष्णोस्तत्त्वं ब्रह्मवीर्ययोगित्युपलक्षणज्ञानादिगुणानां च प्रमाणपरिमाण-
 त्वेति विधापन्नद्वेयविनयेति तथाप्युपनिषत् तथान्ये प्रजापत्यादयोपेक्षेदेहभाजः शरीरिणो मुनयः सतकादयश्च न विदुरित्यन्वयः । तस्य विष्णोरात्मनो मनसस्तत्र स्य न स्य रुद्रस्य क. पुमानपराधमु-
 क्तैर्विस्तेष्वेकतुमिच्छेत् न कोपि नुभुषित्पथः । यज्ञो यज्ञपत्यादयश्च न विदुरित्यन्वयः । यज्ञो यज्ञपतिस्त्विदः पुरुषः पुरुषु इत्यभिधानादि द्वेयवात्रयज्ञगव्दार्थः । नाहं न द्वेयचैवान्येयत्तत्त्वं न विदुः परं
 । तस्य विष्णोर्वशोऽद्रोममवापोरथापि वा । नान्यस्य कस्यचित्पुंमस्तस्येत्येवं कुनः कृतमिति वचनात् । स्मृतिममाख्यानाच्च न यज्ञो विष्णुर्ग्रामवापोरथापि वेत्त्येनानात्मनो ब्रह्मणो वा पोक्षतत्ररपेत्पयस्यर्थोपि
 क्वचित्सिद्धयति जदित्यनेन संसारनदीमुत्तुकाभैः शिवद्वन्द्वेन कर्तव्य इति सूचयति मोक्षस्य शिवाद्युपदिष्टज्ञानापेक्षितत्वात् । तदन्तं मुमुक्षुब्रह्मगश्वाशिना देवादिभिस्तथा श्रुत्वा ज्ञानपरगुणमुच्यते
 ब्रह्मणा सहति ७ यथा सहगतचंदेतेषां दिवानां एष शिवः क्षिप्रमादो भविष्यतीति महादयालो ब्रह्मणः कैलासं प्रति यात्रां वक्ति स इत्यमिति । अजो ब्रह्मा पुरा द्विपः प्रिय कैलासो गिरिशो मृड इत्यभिधानात् ।
 तस्य निवास इति विग्रहे यथा विहिताण्यमप्येनैकैलास इति रूपं सिध्यति < कंदकगुल्मसंखंडैरप्रवेशस्थगडशैलादिपाषाणरनारोहस्याचलस्य किमाहात्म्याद्बुद्धमिव त्वमित्यतस्तपवतचतुर्दशभिः श्लोकै-

नाहं न यज्ञो न च गृह्यमन्ये ये देहभाजो मुनयश्च तत्त्वम् ॥ विदुः प्रमाणं बलवीर्ययोर्वा तस्यात्मतंत्रस्य कउद्विधितमेव ७ स इत्यमादिश्य सुरानजस्तुतैः समन्वि-
 तः पितृभिः सप्तजैः ॥ ययौ स्वधिष्ण्यान्निलयं पुरा द्विपः कैलासमद्रिप्रवरं प्रियं प्रभोः ८ जन्मौषधतपोमंत्रयोगसिद्धैर्नरेतैः ॥ जुष्टं किन्नरगंधर्वैरप्सरसोभि-
 र्वृतं सदा ९ नानामणिमयैः शृंगैर्नानाधातुविचित्रितैः ॥ नानाद्रुमलतागुल्मैर्नानामृगगणावृतैः १० नानामलप्रसवणैर्नानाकंदरसानुभिः ॥ रमणं
 विहरंतीनां रमणैः सिद्धयोषिताम् ११ मयूरकेकाभिरुतं मदां धालि विमूर्च्छितम् ॥ प्लावितैरक्तकंठानां कूजितैश्च पतन्निगाम् १२ आह्वयंतमिवोद्वस्तै-
 र्द्विजैः कामदुर्वैर्दुमैः ॥ व्रजंतमिव मातंगैश्च शृणंतमिव निर्झरैः १३ मंदारैः पारिजातैश्च मूलैश्चोपशोभितम् ॥ तमालैः मालतालैश्च कोविदारासनार्जुनैः
 १४ चूतैः कदंबनीपैश्च नागपुन्नागचंपकैः ॥ पाटलाशोकबकुलैः कुंदैः कुरबकैरपि १५ सुवर्णशतपत्रैश्च वीरैरेणुकजातिभिः ॥ कुजकैर्मलिकाभि-
 रश्माघवीभिश्च मंडितम् १६

वर्णयति जन्मेत्यादिना । नरैरतैर्नरैरन्वजातिरहितैर्जन्मनावेति श्रुत्वा तस्या कृष्णचित्रकाधोषधेन
 कृष्णध्वाद्रायादितपसाऽष्टांगलक्षणयोगेन मुत्पुंजयादिमन्त्रेण एतैः सिद्धैरमरत्वादिसिद्धिगतैर्जुष्टमिष्टपुनः सुखमाधनत्वं ध्वनयति नरतैः किन्नरगंधर्वैर्जुष्टमप्सरसोर्भिवृतमितिव ९ मनःशिलादिनानाविध-
 आभुभिर्विचित्रितैश्चिन्नाकारंगमितैरिति शृंगविशेषणं नानामृगगणावृतैः नानाद्रुमादिभिरुवृत १० निर्झरैः प्रसवोभमाभिमितित्वान्नयः । जलस्य नानात्वं मरकतादिस्थलस्य कर्कदमराहित्येनामलत्वम् । न
 मयैर्दुमैः । तथात्वे नानात्वविरुद्धं । कंदरागुहाः । सानूनिनद्राकाभिः । रमणैः सह विहरंतीनां सिद्धयोपितारमणरतिप्रदम् ११ मयूरकेकाभिरुतं शब्दितं विमूर्च्छितं विविधंगीतं रक्तकंठानां कोकिनां प्लावितैः
 तस्य स्वरितैरन्येषां पतन्निगां कूजितैरुतैः १२ किंचपसिद्धान्तैः पुरुषैरुद्वस्तैरुदुतोर्द्विजैः करणैः कामदुहद्विर्दुमैराह्वयंतमिव स्थितम् १३ पारिजातैः पारिभद्रकैः सरलैर्देवदारुभिः सालतालैः सज्जैर्बुधराजैः
 कोविदारैः कांचिनारकैः असनैः निशंगुण्यैर्जर्जुनैः ककुभैः १४ नागैर्नागकैः पुन्नागैः मुरवल्गुभैः कुरबकैस्तिलकैः १५ सुवर्णं कृतमालः वीरैः करवीरैः रेणुकैः कंतकी कुजकैः कुकुमतसुभिः माधवीवासंतै-
 रअसंस्कृताधिकारित्वात्पर्यायांतरमेवाल्लिख्यते नानात्वेनापभ्रंशानां तैर्बोधनशक्यते १६

भा.स.

हिंमूत्रामृकः भूर्जेभूर्जपत्रैः ओषधीभिर्जनवृक्षैः १७ काश्मीरकृष्णवृत्तिकः आम्रातकोविडुलः आम्राजिह्वारसरः प्रियालोलवंगः धनुर्वा मधुकोमधुकरसः इन्दुदः किन्दुदकः तापसतर्वा

१८ १९ शास्त्राभूषणनरैः क्रोडैर्वराहैः क्रक्षभैर्लुक्कैः स्रक्ष्यकः कट्टकवराहः गवयावनगावः शरभोऽष्टापदः रुद्रहरिणेषुमहान्, २० कर्णोमोर्कर्णः कर्णविहीनोवा कर्णः कर्णविहीनः स्यादङ्गस्तुच्छि

अप्युच्छकइति यादवः कर्णाश्चार्णाश्चैकपादाश्चास्याश्चकर्णैकपदाश्चास्मास्तः । आणादपापमृगविशेषाः । मृगनाभिभिः कस्तूरिकाभ्याः । कदलीसडनसंरुद्धरसयुतस्य नलिनीपुलिन

स्वपञ्चाक्रासकतामयाहस्थस्यश्रुपास्मिन्सत्तायाम् २१ नदयागागास्यानद्यापिस्तपारवृत भूतगागार आकलासम् २२ तत्रकेलासपुनःकाचत्रमपश्यन्नितितत्राह दृष्टश्रुति । तन्नामसांगंधि

[illegible]

यावर कथं रक्षे वाररजसमाकाशमिहममलुक्कमहारसमाजयादादिमरुदुतायामगनिगिरातसेकुलानाबडा । कथामवास्थिता तडिनायननचसहवतमानस्वमाकाशयथातथा २७ अलकां

पनसादुबराश्वत्थः॥ भूजरापाथामः॥ पूगराजपूगः॥ श्रजवृक्षः १७ खजूरात्रातकाम्राधैः॥ प्रियालमधुकुण्डः ॥ दुमजातिमिरचैश्च

राजितवेषुकीचक्रः १८ कुमुदोत्पलकङ्कहारशतपत्रवनाद्वाभिः ॥ नालेनाशुकलंकूजत्वग्दण्डोपशोभितम् १९ मृगैःशास्वामृगैःक्रौर्द्धमृगैर्द्रक्षशल्य

कैः ॥ गवयैः शगभैर्व्याघ्रैरुत्तमैर्हिषादिभिः २० कर्णैर्गणैकपदाश्वास्यैर्विजृम्भंगनाभिभिः ॥ कदली खंडसंरुद्धनलिनीपुलिनश्रियमर १ पर्यस्तं नंदयामयाः

स्नानप्रणयतमोदया ॥ विलोक्यमृतेऽगिर्गिविविधाविस्मयंययुः २२ ददृशुस्तत्रैरम्यामलकांनामवैषमि ॥ वनमौगंभिक्षापितृवत्तन्नामपञ्चजम्

२३ नन्दाचालवन्तचमगितौबाह्यतःपरः ॥ तीर्थपादपदाभोजनमातिवपावने २४ गयोःमग्नियःश्वनवकृत्स्नमभिरागवः ॥ स्त्रीविंशतिं

[illegible]

व्याधिगोहारात्काराताः २२ यथास्तस्मान्नायश्चक्षुष्युक्तुनायजः ॥ तत्पट्टायापिबिब्वनःपाययतागजगजः २३ तारहममहर्त्तावमानशतस

॥ शुभं पुण्यं जनतां मयि ध्यासतां ब्रह्म ॥ २७ ॥ हृत्पुष्पं च पुराणं सांग्रहिकं च तत् ॥ ह्रुमः कमद्विहृद्याचमनाल्यफलच्छुद्धः ॥ २८ ॥ रक्तक

ठसगानिकस्वरमाडतपद्मम् ॥ कलहसकुलप्रससरदडजलाशियम् २९ वनकुजरसमुष्टहारचदनवायुना ॥ आधपुण्यजनस्त्रीणामुद्दुरुन्मथयन्मनः ३०

वैद्युतकृतसोपानावाप्यरत्नमालिनीः ॥ व्यासकिंपुरुषैर्द्वैतजाराददृशुवत् ३१

तः प्रवेष्टादौ चित्रपटशेननेतरस्थजनेसंलापेतकालमेषोच्छिन्नद्रव्येहेतुयज्ञानसंधानंदृग्गन्ध्यादिनिधियातापर्यंतद्वन्द्वप्रतिष्ठाविहारेवैभवंचतस्तेवाआरादनंदशरित्पत्नय । ग्रामेश्वरीदेवनाथ

नैर्गोपिकं च वर्णद्वयप्रसमीपे वृद्धदशरुतिव । तद्वनविशिनिष्ठं हृष्यैस्त्विपादिना चित्राभिमास्थानिपुष्पाणि क्लृप्तानि चन्द्रा पत्राणि येषु ते तथातैः २८ खरोदङ्गो येषां तानि तथा कलसं कलमप्येषानि

यतमानिस्वरद्वन्द्वानिपद्यानियेषुतेतयोक्तातेचजलाशयाजलाधाराभासासारयामिम्स्तनयोक्तम् २५ वनकुजर्वनमज्जैकइतिनिरासार्थसंघट्टानानिषिष्टानाहरिचंदनानारजोगंधमिश्रवायनाऽधिकं पण्यजन

४१) पाँचनोष्ठु रुन्धयपिद्रोक्षपत् ३० उत्पलानां पाक्ष्माभुविद्यतइत्युत्पलमालिनीरुत्पलमानिन्य. वेदये' क्तानिसोपानानि कृत्रिमावतारस्थलानियासुतास्तथा एवंविधावा'पोयत्रसतीतिशेषः तान्कि

पुस्तकालयाभ्याम् ३१

वर्धेविशिष्टः स योजनोति । सवद्योयोजनानां शतमुत्सेधवतिर्यस्य सतथोक्तः । चतुर्धा विभक्तसत्त्वपादश्चतुर्थांशः पंचविंशतिसंख्यातयो नारहितमंख्या पंचसप्ततिः । तावदीधेर्विंशतैरापतो विभृतः पर्यकूप
रिक्तेष्ववाकृता पूर्णा भ्रमलाद्यायस्य सतथा निर्गतानिनीहानि पक्षि मंदिराणि यस्मात्स तथा । तापवर्जित शक्तिः पणरतिनः ३२ सुरामहायोगमये अष्टम्येऽव्ययं च रूपेण मुमुक्षुणा शरणे निवासभूनेतस्मिन्वदम्
क्यासीनि शिवंददृशुरित्यन्वयः ३३ सख्यावैश्रवणेन ३४ विद्याचतुष्टययोगश्चेतथातेषां पंथामागमस्तमः सिधुनम् नृ तिष्ठत । तदर्थः स्वर्गप्राप्तिविद्यादीनामर्थान्तरं विषयमुपदेशं स्वामिनच । लोकं मंगलपत्नी
विश्लोकमंगलं विश्वस्य सुहृदमनिमित्तं बंधुं श्रीनारायणं वात्सल्याद्वत्तमुद्रकाद्व्याप्यं तम् ३५ मध्याभ्ररुचा मीयां लगेन मन्त्रान्तं च कुक्कुमेन गन्तवान् । स्वतोऽथ वल्ग्वान् मध्याकालभयं यवो नारागेन ताप
समीपम् भस्मचदं दृष्टजटाचाऽजिनचयस्मिन्स्तथा तल्लिगं वैपं लिंगं शेषसिधेयचिह्नं बुद्ध्यादिसहनविंतिपादव । चंद्रमयलेखा कलाचद्विभृतम् भस्मोद्धतेन ननत्राद्यवपवानारक्तत्वाद्वा सध्याभ्ररुचेति ३६
वृत्त्यां यति योग्यासने । यतीनामासनं वृत्तीविह्वलः । सनातननित्यं ब्रह्म वेदतत्त्वम् ३७ दक्षिणं ऊरौ मध्यपादपद्मं कृत्वा सव्ये जानुनिच सव्यपबाहुदक्षिणे जानुनिच दक्षिणबाहुकृत्वा प्रकोष्ठे कराग्रं दक्षमात्रपरयसत

स योजनशतोत्सेधः पादोनविटपायतः ॥ पर्यगतामलच्छा योनिर्नीडस्तापवर्जितः ३२ तस्मिन् महायोगमये मुमुक्षुशरणे सुराः ॥ ददृशुः शिवमासीनं त्व
क्तामर्षमिवांतकम् ३३ सनंदनादिभिः सिद्धैः शतैः संशांतविग्रहम् ॥ उपास्यमानं सख्याच भर्त्रा गुह्यकरक्षसाम् ३४ विद्यातपोयोगपथमास्थितं तदधीश्व
रम् ॥ ध्यायंतं विश्वसुहृदं वात्सल्यालोकं मंगलम् ३५ लिंगं च तापसाभीष्टं भस्मदं दृष्टजटाजिनम् ॥ अंगेन मध्याभ्ररुचा चंद्रलेखां च विभृतम् ३६ उपविष्टं दर्भ
मध्यां वृत्त्यां ब्रह्मसनातनम् ॥ नारदाय प्रवोचंतं पृच्छते शृण्वतां सताम् ३७ कृत्वोरौ दक्षिणे मध्यं पादपद्मं च जानुनि ॥ बाहुं प्रकोष्ठे क्षमालमासीनं तर्कमुद्रया
३८ तं ब्रह्मनिर्वाणसमाधिमास्थितं व्यपाश्रितं गिरिशं योगकक्ष्याम् ॥ सलोकपालामुनयो मन्त्रनामाद्यं मनुं प्रांजलयः प्रणेतुः ३९ सतूपलभ्यागतमा
त्मयोनिं सुरासुखैरभिवर्दितांभिः ॥ उत्थाय च्छे शिरसा भिवंदनं महत्तमोर्कस्य यथैव विष्णोः ४० तथा परे सिद्धगणमहर्षिभिर्यैव संमंतादनुनीललोहितम्
नमस्कृतः प्राह शशांकः शरकृतप्रणामं प्रहसन्निवात्मभूः ४१

थास्य तर्कमुद्रया ह्यानमुद्रयासीनम् ३८ एवं विधं शिवहृष्ट्या किंच कुरितितत्राह तं ब्रह्मेति । मनूनां मननशीलानामुपासकानामाद्यमनुं । ब्रह्मविषये यो निर्वर्णसमाधिः शरीराभिमानत्यागलक्षणोचितैकाग्र
साक्षादशीमवस्थामाश्रितम् । योगकक्ष्यां योगपट्टिकां ३९ सर्वेषु प्रणमस्तु ब्रह्माकिमकार्षीदित्याशंक्य पितृत्वाद्गुणज्येष्ठत्वात् गुरुत्वाद्दरेऽप्रेष्ठत्वाच्चाभ्येत्यशिवशर्माहमभिवादायामीत्यपि वा
शिवो ब्रह्माणं नमतीत्याह सतूपलभ्येति शिरसेत्यनेनाष्टांगविशिष्टानतिध्वनयति । नतिविशिनष्टि यथेति । यथा विष्णोरष्टांगविशिष्टत्वनमनकरोति तथेत्यर्थः । सर्ववत्सुर्पादपिते जिष्ठेन रु
द्रेण मणस्य विरिचस्य माहात्म्यातिशयोक्तीति किंवक्तव्यमिति भावेन शिवं विशिनष्टि महत्तमइति । अर्कस्य सकाशादपि महत्तमस्तजस्वि च महत्त्यर्थः । गुणगुणिनो रभेदाभिभाषेणायप्रयोगः । तेजो
र्थलक्ष्यार्थं च पूर्यार्थं च प्रयुज्यते महच्छब्दो महः शब्दो मान्यशब्दस्तथैव चेति विचनान्तेजोऽर्थो महच्छब्द इति सिद्धम् ४० तत्र ब्रह्मा स्वगुरुत्वमभिनयन् भवं वक्तीत्याह तथेति । तथारुद्रस्य समतांतिस्थिताभ
परेषु सिद्धगणैस्तैर्महर्षिभिः सह नीललोहितं अनुनमस्कृतः प्रहसन्निवात्मभूः ब्रह्मन्नेकनप्रणामं वाशां कशेखरं प्राहन्यन्वयः ४१

भक्त्येषमसहमानेन शिवात्तर्पामिनादक्षयज्ञविनाशनमकारीति ध्वनयस्तच्चज्ञसंधिकामस्तस्मिंस्तुष्टेशिवोपितुष्टः स्यात्तत्पभक्तञ्क्षणत्वाच्छिवस्यासंभाव्यैर्गुणैः शिवात्तर्पामिणं नरासिंहं स्तीति ज्ञानेत्वामि
ति । हेईश असंहैश्वर्यो विश्वस्यासिलस्य जगतो यो निबीजयोर्मृतस्थानीपायाः शक्तेः प्रकृतेरुमायाः पितृस्थानीयस्य पुरुषशब्दवाच्यस्य शिवस्य च सकाशाद्यत्परमुत्तमं निरंतरं स्वगतभेदरहितं शिवशक्तयोः
स्थित्वा मातृत्वोपतृत्वलक्षणशब्दप्रवृत्तिनिमित्तापादकत्वाजानइत्यन्वयः ४२ शिवशक्तयोर्गोनिबीजत्वमुपचारिकं मुख्यं तु तदंतर्पामिणो हरेरेवेत्यभिप्रासाह त्वमेवेति । क्रीडयोर्णपदऊर्णनाभिर्यथोर्णासु
जतितन्मध्ये क्रीडते च तर्हारितितयात्वं प्रतिभावत्स्वरूपोः साक्षादरूपोः शिवशक्तयोः स्थित्वा ताभ्यां कारणभूताभ्यां भगवंस्त्वमेवेति द्विषंसृजमिपासिर्गस्य त्सि सहरसीत्यन्वयः । प्रसिद्धपरिचय्या
प्रसिद्धांतर्पामिणलपनाभां किं कारणमित्यत उक्तं शक्तेः शिवस्य च परमिति नहि शिवशक्तयोः परः शिव इति वक्तुं युक्तं प्रतीतिविरोधात् तर्हित्वमित्यादि प्रयोगप्रतीति कागतीति तिवेच अंतर्पाम्यपेक्षया च
रेतार्थत्वात् । तदुक्तं क्रियतेस्तु तयो न्यत्र तदंतर्पाम्यपेक्षया । नजीवेषु गुणाः पूर्णपथायोग्याहितद्रता इति । तद्वशात्वात्स्वरूपं तु विष्णोः सर्वमुदीर्यते । स्वरूपसच सर्वस्य विवत्वादेव तूच्यते ।
साक्षात्स्वरूपं मत्स्याद्याविष्णोर्नान्येकथचन तस्मादन्यगतादोषानतस्मिन्पुरुषोत्तमे इति वचनान् शिवादीनामस्वरूपत्वं मत्स्यादीनां साक्षात्स्वरूपत्वं च मिदं नापलपनीयमिति भावः ४३ दक्षयज्ञवि
नाशनं तदंतर्पामिणा हरिणा कृतमिति प्रमाणेन ध्वनितं स्फुटयति । त्वमेवेति । त्वमेवनान्यो धर्मार्थो दोग्धीति धर्मार्थेषु तेन धर्मार्थदुष्टा सूत्रप्रत्युत्थानाद्यकरणनिमित्तदोषसूचकेन दक्षणे हेतुना विसर्जिता

श्रीब्रह्मोवाच ॥ ज्ञानेत्वामीश विश्वस्य जगतो यो निबीजयोः ॥ शक्तेः शिवस्य च परं यत्तद्ब्रह्म निरंतरम् ४२ त्वमेव भगवन्नेतच्छिवशक्तयोः स्वरूपयोः ॥ वि
शंसृजसि पास्यस्मि क्रीडयोर्णपदो यथा ४३ त्वमेव धर्मार्थदुष्टाऽभिपत्तये दक्षणे मूत्रेण विसर्जिता ध्वरः ॥ त्वयैव लोके वसिता श्वसेतवो यान् ब्राह्मणाः श्रद्धते धृत
व्रताः ४४ त्वं कर्मणां मंगलमंगलानां कर्तासि लोके तनुषे स्वयं फलम् ॥ अमंगलानां च तमिस्रमुल्लवणं विपर्ययः केन चिदेव कस्यचित् ४५

ध्वरः विनाशितयज्ञो भवसीति शेषः । सोपि गुण एवाभूदित्याद्येनाह अभिपत्तय इति । तस्य दोषस्याभिपत्तये प्रतीकाराय परिहाराय पाणिमर्कटलं च न इत्यादि दोषसूचकेन दक्षणे यो यज्ञपत्रांतस्तत्स्वरूपत्वे
पितृद्रुक्लक्षित्वात्तदोषपरिहाराय भक्तवत्सलस्त्वमेव नाशितवानित्यर्थः । दक्षोपितृद्रुक्लक्षेत्तद्यागविनाशं किमकार्षीरेत्यत आह त्वयैवेति । तत्तत्कर्मसु या नि यानि व्रतानि त्वया विहितानि तानि धारयंतो
ये ब्राह्मणा वेदशास्त्रपारागमस्ते नूनास्ते नून् श्रद्धते मद्रुक्लोपि स्वोत्तममद्रुक्लक्षे पादिकं न कुर्यादित्यादिलक्षणधर्मसेतवो लोके वेदे च त्वयैवावसितानि श्रित्य निर्णीता इत्यर्थः ४४ एव कारणमन्वादिपुस्थित्वा वर्णा
श्रमादिसंहिताविधस्तइति ध्वनितं स्पष्टयति त्वं कर्मणां मिति । मंगेरलच् अगि वनि मगिर मिलि गम्यथाः मंगेरलच् प्रत्ययो भवतिसज्ञाविपर्ययनुमागमश्चकारत्वरार्थं स्तेनमंगलमिति रूपं तस्य तद्विद्विहं मंगले
ति हेमंगलविष्णोः त्वं जीवलोके स्थित्वा मंगलानां पुण्यानाममंगलानां मशुमानां च कर्मणां कर्तासि स्वयमन्यानेन पेशितं स्तेपा मुभये पा कर्मणां फलस्वर्गादिकमुल्लवणतमिस्रनरकादिकं च तनुषे स्वस्वयोग्यता
नुसारेण विस्तृत्य ददासीत्यन्वयः । ननु नापानियमो द्रुक्लक्ष्यान् विपर्ययदशनादित्यत आह विपर्यय इति केन चिद्रुक्लक्षे पात्रिहेतुना कस्यचिदेव धर्मादेः फलविपर्ययः न तु सर्वस्वेत्यज्ञानां धर्मसूक्ष्मज्ञानं
दुर्लभमिति भावः ॥ ४५ ॥

नयेदं हि ब्रह्मणो हरो रोषलक्षणवोपासोः कृतइत्यागतमित्याशंक्यस्वद्वक्ता एव पृथगुचितांगोपोनास्ति किमुनवेति भावेनाह नवाडानि स्वचरणापितात्मना सर्वेषु भूतेष्वपि स्थितत्वाप्युपयतामात्मन्याधारत
 मयि कृत्वा भिन्नपञ्चाभावे वा पृथक् द्वेदक्षतां पथायै ज्ञानं च्छानां मनां प्रायेण तथार्थोपोना भिभवेद्यथा पगोरज्ञानिना भिभवेदित्यन्वयः । अनेन रोपविषये पुरोप' कर्तव्यो नान्यत्रानोन हरो दोषो रोपो ब्रह्मणा कृतइत्युक्तं
 क्वचित् । चतुर्ष्वधीति सूत्रात् द्वितीयादिचतुर्ष्वधीवत्ततऽनिविधानात्तवेत्यस्य द्वितीयाधेयं पृथग्यते विष्ण्वधीना जगन्मत्ताप्रतीतिश्चेदितगानि इति पञ्चिंशतिं ज्ञानमपृथक् दर्शनं स्मृतं मिथ्याज्ञानपृथक् ज्ञानमिति
 केचिन्नेवेति वदुः यथैवाप्यस्तथा ज्ञानमपृथक् द्वेदृश्यते इति वचनान् अपृथक् दर्शननाभेदज्ञानां किमुपस्थावस्तु विज्ञानमिति ज्ञापने ४६ हननयां ग्यापराधगुरुपविषये पुरोपः मकथं महतोपि नाभिभवेदित्याशंक्य
 सत्त्वं । स्वदोषेण हन्यमाना ज्ञावधीरिति मर्थयामह इति ज्ञापयति पृथक् द्वेदृशति । ये पृथक् द्वेदृशनादिदोषाकगः दुरुक्तः परगन्विनुदंति हे देव भवांस्तान्मावधीदित्यन्वयः । पृथग्विधान्भिन्नप्रकारान्ज्ञानानि लोक
 विच्छेदणानित्यर्थः ४७ यद्यपि ब्रह्मविज्ञापनेन प्रयत्नरुद्रांतर्पामिणो हरेः क्षांत्यारुद्रां पिशांतो भवति तथापिन्द्रोऽपि पृथगवाच्य इति यियाधुना दक्षापकोपोन कर्तव्य इति रुद्रं वक्ति येस्मिन्निति । अस्मिंल्लोके
 ये सत्त्वविधाना दुर्लभ्यया पुष्करनाभस्य मायया बंधकशक्त्या स्पृष्टधियोपथैव पृथग्दृशोऽस्मिन्नने द्वेषादिकं कुर्वतीति यदायम्यात्तस्मात्तत्र ते पुजने पुभवा दशाः माधवो तु कंपया हृदयद्रवीभावेन कृपांक्षमालभ

नैव सतां त्वचरणापितात्मनां भूतेषु सर्वेष्वभिपश्यतांतव ॥ भूतानि चात्मन्यपृथक् द्वेदक्षतां प्रायेण रोपो भिभवेद्यथा पशोः ४६ पृथग्दृशः कर्मदृशो दुरा
 शयाः पुरोदयेनार्पितहृद्दुजो निशम् ॥ परान्दुरुक्तैर्वितुदंत्यस्तुदास्तान्मावधीदेव भवान्पृथग्विधान् ४७ येस्मिन्यदा पुष्करनाभमायया दुर्लभ्यया स्पृ
 ष्ठधियः पृथग्दृशः ॥ कुर्वतितत्र ह्यनु कंपया कृपां न साधवो देव बलात्कृताः कथम् ४८ भवान्हि पुंमः परमस्य मायया दुरंतया स्पृष्टमतिः समस्तदृक् ॥ तथा
 हतात्मस्वनुकर्मचेतः स्वनुग्रहं कर्तुमिहार्हतिप्रभो ४९ कुर्वध्वरस्योद्वरणं हतस्य भो त्वयाऽसमाप्तस्य मनोः प्रजापतेः ॥ नयत्र भागंतव भागिनो ददुः कुस्प
 र्धिने येन मखो निनीयते ५० जीवताद्यजमानो यंप्रपद्ये ताक्षिणी भगः ॥ शृगोः श्मश्रूणि रोहंतु पूष्णो दंताश्च पूर्ववत् ५१

पोपकारं कर्तुमिच्छां कथं न कुर्वतीति पृथग्यते । हृदयस्य द्रवीभावस्वनुकर्षणेनिकथ्यते उपकारं कर्तुमिच्छाकृपेत्याहुर्मनीषिणः । तपिसाधुष्वेव केचित्कुतएवं कुर्वतीति तत्राह दैवेति ताह ग्विधपूर्वकर्मप्रबोधक
 स्य देवस्य हरेर्बन्धकशक्तिबलात्तथा कृता इति हेतुगर्भविशेषण । हिशब्देन योग्यताविशेषकथयति ४८ विष्णुमायाहरेरिच्छाद्यधशक्तिश्च तद्वशा सर्वत्रगाहरेरिच्छाबंधशक्तिर्ज्ञांतेति वचनान् । भवान्सर्वज्ञवे
 न बंधशक्तिस्पर्शाभावात्तत्वे कोनस्यात् अतोऽस्मिन्नज्ञानि जनेऽनुग्रहं कर्तुमर्हतीत्याह भवान्हीति । हिशब्दोद्देश्यः तपाध्वकशक्त्या हनात्मसुनष्टबुद्धिगुणेषु । अतएवानुकर्मचेतः सुहिसालक्षणकर्मानुविधचि
 लेद्ध । दक्षादिष्विति शेषः । अस्पृष्टमनिः ॥ ४९ ॥ स्वबाधनेनांतया मिहरिप्रसादेन च प्रसादाभिमुखं रुद्रप्रत्येतादृशानुग्रहः कार्य इति वक्ति कुर्वध्वरस्येति हतस्य त्वया कृता तारायेणेति शेषः ।
 अस्त्वया सत्प्रसादावमृशानादिनेति शेषः । मनोदक्षस्य । क्रोयमध्वर इति तत्राह नयमेति येन त्वयाम्नो निन्यग्भावेन नीचत्वेन नीयते तस्य भागिनो यजभागाहस्य तव कुत्सितान्मर्थ एवामस्तीति कु
 स्पर्थेन अस्त्विजो देवाय त्रयज्ञे भागवित्तह विभागं न ददुस्तस्याध्वरस्य । यद्वा येन यजभागायोग्येन त्वया मखो निनीयते तस्य भागिनो देवा भागयत्र न ददुस्तस्येति । निन्यग्भावानिकामयोरिति यादवः ।
 ॥ ५० ॥ यजमानसद्वावेयागो द्वारः संभवति तस्य मया हतत्वात् कथं न दत्ताश्च यवयादीनां स्वभागनिरीक्षणकथं चायुधावमभिर्भग्राजाणां मृत्विजाहं मागत्वमित्यागं कथं त्वदनुग्रहमुधासमुद्रमग्नाः सर्वे
 संप्रसादं वंतित्याह जीवतादित्यादिना ५१

अनातुरमारोग्यम् ५२ सर्वनिरवग्रस्यातयादिमभागोस्तिचेदित्याशंक्यतवायमनुशोकोभाभूदित्याह । एषतइति उच्छिष्टःस्विष्टकृद्भागः । यदग्नयेस्तिष्ठकृतेसमवद्यति भागधेयेनैवतदुद्रंसमर्द्धं यतिसकृत्सकृदवद्यतिसकृदिवहिरुद्रउत्तरार्धावद्यत्येषावैरुद्रस्यदिक्स्वायामेवदिशिरुद्रंनिरवद्यतेइतिश्रुतेः ५३ ॥ इतिश्रीभागवतमहापुराणेचतुर्थस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांसप्तमोध्यायः ॥ ७ ॥
अन्नभगवज्ज्ञानोपचितं कर्महरेः साक्षात्कारसाधनं भवतीति तात्पर्यं तानि ह्युपेक्षते तत्र ब्रह्मात्मकमार्गं तुष्टनरुद्रेणोच्यमानं प्रतिवचनप्रकारं वक्ति । इतीति । धर्मपरिपंथिनो बाधत इति बाहुः महांश्चासौ बाहुर्धस्य सत्तया तस्य संबोधनं महाबाहो अजिह्वी शिष्यमिपं सिबाधृतं जिपीसितु कुबुक् दीर्घहकारश्च अर्जं अर्जनेनाशिर्प्रेक्षणे कमुराकौ अमुरोगे पसिनाशने बाधूलोडने एभ्यो धातुभ्यः कुपत्ययो भवति एषां धातूनां यथासंख्यं तु निपासितु कुबुक् दीर्घहकाराश्चेत्येते आगमादेशाश्च भवन्ति ऋतुरवकः अव्युत्पन्नो वा पशुर्भृशहीनश्च तुष्पाच्च क्रमेस्तु गागमः कंतुः कंदर्पः अमेर्बुगागमः अंबुजलं पंसिः पंसिर्दीर्घः पांसुः रजः बाधेर्हकारादेशः बाहुः प्राप्यं गम् १ किमभ्यधापीति तत्राह नाधमिति । हे प्रजेश सर्वजीवराज्यं तु यत्तम अधमपराधं न वधीये अनेकत्वादग्राप्तकालत्वादिति शेषः । तर्हि पश्चात्तापोस्ति किं नेत्याह नानु

देवनां भगगात्राणामृत्विजां चायुधाश्मभिः ॥ भवता नुग्रहीतानामाशुमन्ये त्वनातुरम् ५२ एष ते रुद्र भागोस्तु यदुच्छिष्टो ध्वरस्य वै ॥ यज्ञस्ते रुद्र भागेन कल्पतामद्य यज्ञहर् ५३ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे सप्तमो ध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ इत्यजेनानुनीतेन भवेन परितुष्यता ॥ अभ्यधायिमहाबाहो प्रहस्य श्रूयतामिति १ ॥ रुद्र उवाच ॥ नार्धं प्रजेश बालानां वर्णयेनानुचितये ॥ देवमायाभिभूतानां दंडस्तत्र धृतो मया २ प्रजापतेर्दग्धशीर्ष्णो भवत्वजमुखं शिरः ॥ मित्रस्य च क्षुपेक्षेत मागं स्वं बर्हिषो भगः ३ पूषा तु यजमानस्य दाद्विर्जस्तु पिष्टभुक् ॥ देवाः प्रकृतसर्वा गायेम उच्छेषं ददुः ४ बाहुभ्यामश्विनोः पूष्णो हस्ताभ्यां कृतबाहवः ॥ भवं स्वध्वर्यवश्चान्ये बस्तश्म श्रुष्टं गुर्भवेत् ५ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ तदा सर्वाणि भूतानि श्रुत्वामीदुष्टमोदितम् ॥ परितुष्टात्मभिस्तत्र साधुसाध्वित्यथाबुवन् ६ ततो मीढ्वांसमांश्च शुनासीराः सहर्षिभिः ॥ भूयस्तदेव यजनं समीद्वेधसो ययुः ७ विधाय कात्स्न्येन चतद्यदाह भगवान् भवः ॥ संदधुः कस्य कायेन सवनीयपशोः शिरः ८ संधीयमाने शीर्षणि दक्षो रुद्राभिर्वीक्षितः ॥ सद्यः सुप्त इवोत्तस्यौ ददृशे चाग्रतो मृडम् ९

चित्तयइति । पश्चात्तापं न करोमीत्यर्थः । पश्चात्तापाकरणे कारणमाह दंडइति । अपराधानुसारिर्दंडाकरणे अनुतापः स्यात्तदनुसारिणी शिक्षामया कृतेत्यर्थः २ पुत्रच्छात्रादिभिर्गुरुवाक्यसंबुद्धानां ग्राह्यमिति भावं दर्शयन् वक्ति प्रजापतेरिति अजस्य छागस्य गुस्वं स्पष्टतत्तथोक्तम् पूर्वशिरोऽनुसंधानाकरणे कारणदग्धशीर्ष्णइति । स्वरूपजयस्तं भस्थापनायाज्ञजनशिक्षणाय च भगदीनामप्यन्यावधैरैव स्वनिर्वाहः स्यादिति भावेनाह मित्रस्येत्यादिना । बर्हिषो यज्ञस्य ३ दद्विर्द्वैतः । तत्र देवानां विशेषानुग्रहं करोति देवाइति । प्रकृतसर्वायाः पूर्वावस्थाप्राप्तसर्वावयवाः उच्छेषणभागवैरुद्रइति श्रुतेः । येम उच्छेषं ददुः इति विशेषानुग्रहे हेतुः ४ ऋत्विजां नैवमित्याह बाहुभ्यामित्यादि अध्वर्यवक्रान्विजस्तेषां मध्ये केचिच्छिन्नबाहवः केचिच्छिन्नहस्तास्ते पुच्छिन्नबाहवोऽश्विनोर्बाहुभ्यां कृतबाहवः पूर्वबाहुप्रयोजनमवन्तु । अन्ये च पूष्णो हस्ताभ्यां कृतहस्तामवन्तु । कूर्परस्योपरिदेशो बाहुस्तदधो हस्तः । देवस्य स्वासवितुः प्रसंधीयमानोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामिति श्रुतेः । हसदनादानयोरिति धातुः । बस्तस्य श्मश्रूण्यस्य सवस्तश्मश्रुः ५ कोसावुत्तरकृपाप्रसंग इति तत्राह तदेति । मिह सेचन इति धातोः । प्रणतजनस्याभीष्टवर्षतो मीढ्वांसस्तेषां भविष्येन मीढ्वां मीढुष्टमस्तेन कथितम् । अनेन तदानीं मेतन्नामोपलब्धः । मित्रिरजस्यं ज्ञायते ६ शुनसीरा देवाः । सहिता मीढ्वेधोऽभ्यां रुद्रश्च भ्याप्येत्योक्ताः ७ कस्य दक्षस्य सवनीयपशोर्यज्ञीयपशोः ८ शीर्षणि शिरसि ९

शिवस्यावनतपुस्तनुग्रहायर्ध्वन्यनति नदेति । अर्धमल्लिखेद्वोन्निग्वेकोदहआयुधडतिपादरःगरन्मेघवन् १० बालम्बच्छमेवतस्यनत्वांतरनल्लक्षणाभावादितितत्राह भवस्तवायेति
 औत्कंठबापुत्पन्नबाप्पकल्या आंतरनैर्मेल्याभावेरुद्रस्तवएवनयुक्तः सचानेनकनुपयत्पनेनस्मादांनरीगुद्विरपनुमीयन्तइति ११ कायिकएवमदत्नोनतुवाचिकडनिगकामाभूदित्याह कृच्छादिति
 भावेनसेहन १२ दक्षस्पक्षिवत्वांतरेद्वेपोनाम्नीनिज्ञायितुंनदनुगुणगमै स्तुतिर्नकरोति भूयानिति । न्यायप्रमह्यापिमदपरायानुगुणोदंडोभृतइतियद्यस्मात्तस्माद्रूपाननुग्रहकृत । अहोमेमहतांनुसा
 भयुक्ता । शिरश्छेदादिभक्षणानुग्रहोनस्यान्किनुअत्यन्तापकारएवापमामरणमेवलोकोददर्शनाज्जोनयुक्तइत्याशंक्यापराधाधिक्ये नायनियमइतिभावेनाह नब्रह्मेति । ब्रह्मबंधुपुत्राह्मणजातिमा
 भेषुभूयंतवहरेक्षवांयुवयोरवजानास्तिथृतव्रतंपुत्रीक्षितेपुकुतएवावज्ञातः कृतावज्ञानमपिदडकरणयुक्त अन्यथायुग्मदवज्ञानेनानुत्थाननमःप्राप्तिःस्यादिति १३ अवज्ञानेनिमित्तमाह विद्यातपइ
 ति । ब्रह्मात्मतांवेवरक्षकतांब्रह्मणःपूर्णगुणस्यहरेरात्मतांविशेषसन्निधानदेहतांवा प्रययितुमर्ह्यापयितुं अस्माअस्माक्षीःस्म । यस्मात्तत्तस्मात्त्वत्सन्निधानपात्रभूतान्ब्राह्मणान्विपत्सुपासीत्य

तदावृषध्वजद्वेषव लिलात्माप्रजापतिः ॥ शिवावलोकदभवच्छरदभ्रइवामलः ३० भवस्तवायकृतधीर्नाशकोदनुरागतः ॥ औत्कंठचबाप्पकलयासं
 परेतांसुतांस्मरन् ३१ लुच्छास्तस्तभ्यचमनःप्रेमविह्वलितःसुधीः ॥ शशंसनिर्व्यलीकेनभावेनेशंप्रजापतिः ३२ ॥ दक्षउवाच ॥ भूयाननुग्रहअहोभवता
 कृतोमेदंदस्त्वयामयिधृतोयदपिप्रसन्न ॥ नब्रह्मबंधुपुत्रचांभगवन्नवज्ञानुभंगहरेश्चकुतएवधृतव्रतेषु ३३ विद्यातपोव्रतधरान्मुखतःस्मविप्रान्ब्रह्मात्मतांप्र
 ययितुंप्रथमंस्वमलाः ॥ तद्ब्रह्मणान्परमसर्वविपत्सुपासिपालःपशूनिदविभोग्रहीतदंडः ३४ योमौमयाविदिततत्त्वदृशासभायांक्षिसोदुहक्तिविशि
 सैरमणय्यतन्माम् ॥ अर्वाक्षपतंतमर्हत्तमर्निदयैक्षदृष्ट्यार्द्रयासमगवान्स्वकृतेनतुप्येत् ३५ ॥ मैत्रयउवाच ॥ क्षमाप्यैवंसमीढांसंभ्रह्मणाचानुभंवि
 तः ॥ कर्मसंतानयामाससोपाध्यायवर्गिगग्निभिः ३६ वैष्णवंयज्ञसंतत्यैत्रिकपालंद्विजोत्तमाः ॥ पुण्डरीकशानिरवपन्वीरसंसर्गशुद्धये ३७ अध्वर्युणातहवि
 षाहूयमानोयजुष्पतिम् ॥ यथाविशुद्धयादध्यौतथाप्रादुरभूद्वरिः ३८ तदास्वप्रभयातेपांचोतयंयादिशोदश ॥ मुष्णंस्तेजउपानीतस्ताक्ष्येणस्तोत्रनिर्जि
 तः ३९ श्यामोहिरण्यरशनोर्केकिरीटजुष्टोनीलालकभ्रमरकुंडलमंडितास्यः ॥ कंबवज्रचक्रशरचापगदासिचर्मव्यग्रैर्हिरण्यभुजैरिवकर्णिकारः २०

न्याः १४ भवान्कृपासमुद्रोऽहंनिर्धुणोदुष्टइत्यत्रविवेकयुक्तिमाह योसाविनि नविदितातत्त्वदृश्यस्यसतथातेनाऽलक्ष्यतत्त्वज्ञानेनैतदद्राक्षीर नास्माकपुरुषायुषाशतेनत्वत्कृतप्रतिनिधिकरणश
 ष्यते अतःस्वकर्मणास्वयमेवचतुष्टोभवेत्याह सभगवानिति १५ प्रकृतमनुसरति क्षमाप्येति । संतानयामासअनुसहितचकार १६ दुष्टस्पयज्ञत्पप्रायश्चित्तवतरेणकथमनुसंधानंघटतइतितत्राह ।
 वैष्णवमिति वैष्णवैर्विष्णुदैवत्यं । त्रीणिगकपालान्यासनानियस्यसत्रिकपालस्त । वीरोवीरभद्रस्तस्यसर्गउपद्रवस्तस्यशुद्धयेपरिहारायनिर्वापणसमप्रपन्नम् १७ अध्वर्योःप्रतिपत्तिफलमाह अध्व
 र्युणेति । यजुष्पतिंमंत्रदेवताम् १८ तजामत्यक्षस्यहरेःकर्मविशेषस्वरूपविशेषचाह तदेति । ताक्ष्येणमरुडेन स्तोत्रेणसामरूपेणनिर्जितोवरीकृतः १९ हिरण्यपारशनाकांचीयस्यसतयाहिरण्यवर्णीत
 मंबरंयस्यसत्त्वोविवा । अर्कवत्तज्जलताकिरीटेनजुष्टः नीलाश्वतेअउकाशनीलालकाः तएवभ्रमराश्चकुंडलेचनीलालकभ्ररकुंडलानिऐतैर्मंडितास्ययस्यसतथा कव्वादिभित्त्यग्रैर्विवशीः शिखा
 भ्यासदशैकैरिवांगदादिभूषणापिस्तत्वाहिरण्यपौरवस्यितैर्भुजैर्लक्षितःपुष्पितः कर्णिकारोवृद्धविशेषः ३०

वक्षस्यधिश्रितागधूर्मायोयस्यसतथा पुत्रभार्यावत्येमास्यदत्वद्योतनायाधिश्रितमइतिवक्तव्येवधूरित्युक्तम् । बहेश्च बहेर्द्रातोर्द्रप्रत्ययोभवतिपुत्रभार्यायांगम्यमानायांचकारात्कनीयभ्रातृभार्यायाम् धकार्यातादेशः स्वभार्याचवधूः । सापिसेवार्थमत्रवसति नत्वालिगनादिसुखावाप्यर्थमतः श्रितेति उदारहासावलोकयोः कलयाचंद्रकलावदाह्लादिकया पार्श्वभ्रमद्वयजनचामरारुपरजहंसाभ्यामुपरिगु
 श्रतपत्रशशिनालक्ष्यमाणोदश्यमानः एवंविधस्तादृश्येणोपानितइतिपूर्वेणान्वयः २१ ब्रह्मरुद्रौविष्णुसमानावितिलोकप्रवादंपरिहरंस्तत्पूर्वदेवतानां श्रीनारायणप्रणामंवाक्ते तमुपागतमिति
 ब्रह्माचतुर्मुखसईन्द्रोवायुरुयश्नोरुद्रएतेनायकायेपतेतयोक्ताः २२ ननुप्रणाममत्रमुत्तमत्वादिनिश्चापत्मकसमानानामपिमियोदर्शनादितितत्राह तत्तेजसेति । सन्नजिह्वाजिह्वाशक्तिरहिता गद्वद
 वाचइत्यर्थः अत्रनिमित्तंससाध्वसाइति । ननुसन्नजिह्वत्वेनकिंपश्चाज्जग्मुरितितत्राह भूर्भूति २३ स्तुतिलक्षणवागोद्विपादिद्व्यापाराभावेनकेवलोलोपस्थानेकिंप्रयोजनमत्राह अप्यवोगिति । यस्यमहि
 त्वेभाहात्म्यविषयेऽनंतत्वादवीगृत्तयोपिअमासवाङ्मनसव्यापाराअपिस्वभूर्ब्रह्मानदादयः कृतानुग्रहविग्रहंभक्तानुग्रहार्थकृतोविग्रहोपेनसतथातंश्रीनारायणंयथामतिगृणतिस्मेत्यन्वयः २४ स्तुति
 मबंधकधनेग्रंथाधिक्यंस्यादितिमत्वापदर्थहरेराविर्भावस्तस्यदक्षस्यभगवत्प्रतिपत्तिप्रकारवक्ति दक्षइति २५ प्रतिपत्तिर्नामनिर्गुणत्वेननिराकारत्वेनचेत्प्रतिपद्यमानविषयानुसारिणीस्यात् केवलैनि
 र्गुणश्चाकाशंब्रह्मअनादिदीर्घमाकाशः भूभ्योलौकिकइतिश्रुतेरन्यथाप्रतिपत्तिदोषेणानर्थापत्तिःस्यादितितत्राह । शुद्धमिति । यद्वपुश्चानिर्दीपत्वेनशोधितम् । कथंशोधितमत्राह स्वधात्रीति ।

वक्षस्यधिश्रितवधूर्वनमाल्युदारहासावलोककलयारम्यंश्वविश्वम् ॥ पार्श्वभ्रमद्वयजनचामराराजहंसाश्वेतातपत्रशशिनोपरिलक्ष्यमाणः २१ तमुपागत
 मालक्ष्यसर्वेसुरगणादयः ॥ प्रणेमुःसहसोत्थायब्रह्मेन्द्रत्र्यक्षनायकाः २२ तत्तेजसाहतर्चुःसन्नजिह्वाःससाध्वसाः ॥ मूर्ध्निर्कृतांजलिपुटाउपतस्थुरधो
 स्रजम् २३ अप्यर्वागृत्तयोयस्यमहित्वेस्वमुवादयः ॥ यथामतिगृणंतिस्मकृतानुग्रहविग्रहम् २४ दक्षोऽगृहीतार्हणेसाधनोन्नमन्यज्ञेश्वरंविश्वसृजं परं
 गुरुम् ॥ सुनंदनंदाद्यनुगैर्दत्तमुदावृणन्प्रपेदेप्रयतःकृतांजलिः २५ ॥ दक्षउवाच ॥ शुद्धंस्वधाम्न्युपरतासिलबुद्धवस्थंचिन्मात्रमेकमभयंप्रतिविध्यमाया
 म् ॥ तिष्ठंस्तयैवपुरुषत्वमुपेत्यतस्यामास्तेभवानपरिशुद्धमिवामनंति २६

स्वधाम्नस्वस्वरूपेऽपरतानित्यनिवृत्ताभ्यामिलानुद्धेरावस्थाजाग्रदादिविजावस्था यस्तत्तत्तथा । तर्हिनिबिराकारंकिं नेत्याह । चिन्मात्रमिति । केवलंज्ञानात्मकम् । जीवस्याप्येतादृक्त्वात्किंविशेषो
 ज्यतइतितत्राह । एकमिति । एकंप्रधानंमवोक्तम् । नहीदृशमन्यदस्तीत्याह अभयमिति द्वितीयाद्वैभयमवतीतिश्रुतेः एतादृशस्यान्यस्याभारान्कालत्रयेपिनिरस्तमयम् कुतएतत्सर्वमित्यतआह
 प्रतिविध्येति । मांजह्वात्मिकांमतिविध्यदूरीकृत्यतिष्ठंस्तदागुरुपांमवोन्मयाभाययोपादानत्वेनमहदादिमृष्टामहदाद्युपादानत्वेनोदंमृष्टातदतिमृष्टहकारविक्रताकाशाद्युपादानत्वेनपुरुषशब्दवाच्यशरी
 राणिमृष्टातदंतःस्थितिमत्तयागुरुपत्वंपुरुषशब्दवाच्यत्वमुपेत्यतदंतर्गमितिरूपेणकृत्वाऽन्तर्गतस्यांकार्यकारणान्नक्षणायाप्रकृतावास्ते । तुष्टत्वमिदमितिश्रुतेः । तत्राज्ञायावादिनोऽपरिशुद्धमुप
 हितंजीवाभिमामनतितत्त्वैतुर्भयंमइतिवक्तव्येऽप्यप्यकिलक्षणमेवपुरुषत्वमनुजीवन्नक्षणाप्रत्यक्षमिदंवेदवद्वदः । उपनिहोन्नरुपाणाव्युत्तिरेवमस्य । उपात्तिरेवजीवानादहोत्पन्निरुदीर्यतनविवचनान्
 जडमापानतस्यास्तिशरीरत्वेनकुञ्चितम् मृष्टानथाशरीराणितन्मियते पुरुषःमृष्टः । मयायामशरीरागदाम्निविशुःस्वयंन्धिनः । तन्मात्राकृतमन्येवजावत्त्ववदतिहे । अमृष्टत्वेपितद्वयंस्तद्वत्वादे
 वकारणविविवचनान् । नैदंजाललक्षणमाप्यात्रोच्यते किंतुजडाजगदुपादानमताप्रतिनिव २६

प्रतिभाविदैकैः श्रीनारायण एवस्तुत्योर्वंशेतिभावेनतत्प्रतिपत्तिप्रकारं वक्ति तत्त्वंतइति । अर्नेजनपुष्यपापेपरहित ऋत्विजोदयेतवतत्त्वंनविदामः । करमादज्ञानमत्राहुः रुद्रशापादिति । यज्ञादि
 कर्मण्यवग्रहधियोदुराग्रहद्विद्वत्वादित्यर्थः । नन्वेवंतर्हि एतस्मिन्कर्मणिभवतआविर्भाव कथयतइतिशकामाभ्रदिन्याह धर्मेति मदाशिवस्यप्रसन्नदृष्ट्यवलोकनोत्फुल्लतत्त्वज्ञानैरस्माभिः क्रियमाणमि
 वमध्वराख्यकर्मज्ञातंस्वत्यूजात्वेनेतिशेषः । कथमेतद्वगतमित्यतउक्त धमेति । भक्त्यादिधर्माणामुपलक्षकत्वादित्यर्थः किमत्रप्रमाणमित्यतस्तद्वनयाति । त्रिवृदिति । त्रीन्प्रत्यक्षातुमानागमानावृणो
 तीति तदानींतनैः पुरुषैश्चयमानत्वान् प्रत्यक्षप्रथमप्रमाणं । द्वितीयंहेरगविर्भावोत्तिष्ठतीत्येवमपेक्षमर्थमाणाश्रयोधिकृतमोमन' यद्वत्तयापुडरीकाक्षस्तवैरचैन्नर'सदंत्यागमं । प्रत्यक्षरयत्नोक्तविदं
 वनार्थोपपत्तेरैकस्यचविनोददर्शनायसंभवादागमस्यचस्तुतिरूपत्वेनार्धवादन्वोपपत्तेः । अतोनिर्णायकाभावात्तन्मिकतावनिष्ठहनिर्माणवत्सर्वशियिलमभूदितितत्राह यदर्थमिति । त्वयस्याध्वरस्य
 भागस्वीकारार्थमदोधिदैवमुत्तमदैवंश्रव्यादिदेवताशरीरेऽस्थादित्यदत्तइतिर्णायकप्रमाणमित्यर्थः भुंक्तेयज्ञभुजोदेवानाविदपुरुषोत्तमइतिवचनंचास्मिन्नर्थेमान यद्वा कुतोऽनविदामइतितत्राह धर्मे
 ति धर्ममद्वष्टमुपलक्षयतीतितथोक्तं ज्ञानिभिर्दिग्धगाल्यं कर्मयदर्थयस्त्वमर्थोद्विषयोयस्यतत्तथाज्ञातं कुतः कर्मणस्त्वद्विषयत्वमत्राह अश्रिदैवमिति सत्त्वमधिदैवमास्थाअहमिस्वपज्ञानाभावेति
 प्रकृतस्त्वद्विषयोयज्ञइति तच्चजनमस्माभिरिद्विद्वद्विषयत्वेनज्ञानमतोऽनविदामइति २७ हेशरणदमोऽलक्षणग्रहप्रद अशरणंभित्नुपुरुषरहितेउरवावहव.अविद्यास्मितरागद्वेषाभिनिवेशा पंचकेशा

ऋत्विज ऊचुः ॥ तत्त्वंनतेवधमर्नेजनरुद्रशापात्कर्मण्यवग्रहधियोभगवन्विदामः ॥ धर्मोपलक्षणमिदं त्रिवृदध्वराख्यं ज्ञातं यदर्थमधिदैवमदस्त्वमास्थाः
 २७ ॥ सदस्या ऊचुः ॥ उत्पत्यध्वन्यशरण उच्छेदुर्गातकोग्रव्यालालुष्टेविषयमृगतृष्णात्मगेहोरुभारः ॥ द्वंद्वश्वश्रेखलमृगभयेशोकदावेऽज्ञमार्थः पादौश
 स्तोशरणदकदायातिकामोपसृष्टः २८ ॥ रुद्र उवाच ॥ तववरदवरां प्रावाशिषाचानभिध्येह्यपिमुनिभिरसत्तैरादरेणार्हणीये ॥ यदिरचितधियंमावि
 द्विलोकापविद्वंजगतिनगणयेन्यंस्वत्परानुग्रेहेण २९

स्तैर्दैर्नैरंतकाख्येनोत्प्रेणव्यालेनाजगरेणसर्पेणाकृष्टेद्वानिमुसदुःखान्येव श्वभ्राणिगतांन्यास्मिन्सतथातस्मिन् । खलापिशुनास्तएवमृगास्तैर्भयंयास्मिन्सतथातस्मिन् । शोकोमनःपीडासएवव
 वद्विर्ध्विस्मिन्नवधिषे । उत्पत्यध्वनिजननमरणादिमार्गे । अज्ञमार्थः अज्ञानविषयवशस्तौपादौकदायातिनकदापीतिमन्यामहे । कुतइतितत्राह कामेति कामेनोपहृतत्वान् कामोपहृतत्वस्फुटयति
 विषयेति । विषयमृगतृष्णाशब्दादिविषयाख्यमरीचिकाजलमुद्दिश्यात्मायत्नः गेहंश्वं एतद्वमुरुभारोयस्यमतथा अत्मादेहेधृतांजीविम्वभावेपरमात्मनि यत्नेकंश्रौमतीवातइतियादवः यद्वा विषयमृ
 गभूतैवात्मगहंस्वनिवासस्थानंतदेवोरुभारोयस्यमतथा २८ रुद्रस्तृत्पासर्वलोकस्यहरेःसर्वोत्तमत्वेसंशयमुन्मूलयति तवेति । हेवरदतवाशिषाकारेणानभिध्येअभिध्यानाविषयेआशीरर्थंयातु
 श्रौम्ये । असत्कौनैःसंगैर्मुनिभिर्ब्रह्मादिज्ञानभिरप्यादरेणार्हणीयेपूजयेवराश्रौवरणीपगुणेश्रीपादं यदिरचितधियकृतबुद्धिमाविद्धिमाजानासि लडर्थेलेट् कथभूतंमालोकापविद्वन्लोकबाह्यं
 अनेनरुद्रसंज्ञान्युत्तमत्वेचोतयति तर्हिजगतिस्वत्परानुग्रेहेनगणये यकंचनपुरुषनमार्थयइत्यर्थः फलच्छयाप्यानाभावेऽपिनिष्कामत्वेनध्यानादन्याशिपोपिभवंतीत्यस्मिन्नर्थंचशब्दः दिशदे
 मगतिमर्षीप्रयुजइतिवाक्यं सूचयति २९

१ तद्व्युत्पन्नदिशापात् २ अधिकाश्वनेदेवाश्वाधिदेवाः । ब्रह्मादयः । तेषामिदशरीरमविदैव । यद्वा देवानाब्रह्मादीनामिदशरीरदैव । अधिकचतुर्दैवचेतिविग्रहः । एतेनाधिदेवानामिदमाधिदैवमि
 तिस्यात् कथमधिदैवमितिशकापरास्ता इतिभागवततत्पर्यदीपिका ।

ब्रह्मादीनामपि श्रीनारायणतत्त्वज्ञानं दुर्लभं किमुतास्माकं तत्तुल्ये पस्तत्त्वज्ञानं हेतुः कइति भावं ध्वनयन् भृगुस्तं भगवन्तं स्तौति । यन्माययेति ओकद्वयेन गहनयागं भीरयायस्य तव मायया पट्टत आत्मबो
धः स्वरूपज्ञानयेषां तेषां । अतएव तमस्य विद्यायां स्वपंतः शयानाद्ब्रह्मा आदिर्देवानां ते ब्रह्मादयस्तनुभृतः शरीरिणः । अनेन देवतएव ज्ञानग्रहणयोग्यता मूचयति आत्ममुज्जीवेषु प्रेरकत्वेनाश्रितस्य तं
तव तत्त्वमनुनापीत्यनेनोत्पाद्यदीर्घकालमिति सूचयति न विदंति सोऽयं प्रणतानामात्मनां जीवानां बंधुभेदान् प्रमीदस्वित्यन्वयः । यद्वा ब्रह्मादि कारणेपाते ब्रह्मादयस्तनुभृतो जीवा आत्मानहृदयमा
श्रितं अन्यत्समम् ३० सर्वस्य हरेस्तत्त्वविषयाज्ञानमुक्त्वेदानीं तत्स्वप्नमाणाभावेन न्यप्राप्यतस्तथादित्यतोऽव्यक्ताविशेषज्ञानि प्रत्यक्षं प्रमाणमिति भावेनाह नैतदिति एतदव्यक्तादि भवतः
स्वरूपसंचिदानं दात्मकं न भवति इह जगति यावैराग्यमत्तप्यादिसाधनसामग्रीमानसौपदार्यभेदग्रहोऽव्यक्तादिपदार्थविशेषज्ञानी ब्रह्माद्यन्यतमः पुरुषोपावत्पदार्थजाततावत् पृथगंशेत्पश्यतीति यस्मा
त्तस्मादित्यर्थः भेदांतरं विशेषश्च सूक्ष्मेक्ष्य चाभिधीयत इति वचनात् अत्र भेदाविशेषः नन्वव्यक्तादेर्व्यतिरिक्तचेत्तदंशं प्रमाणस्यात्तदेव कुन इति तत्राह ज्ञानस्येति । ज्ञानस्येत्युपलक्षणं जातावेकवचनं
ज्ञानेन्द्रियाणां कर्मेन्द्रियाणामर्थस्य शब्दादितन्मात्राणां चाकाशादिभूतानां च गुणस्य सत्त्वादेश्च शब्दात्तत्कार्ययोर्महद्वहकारयोश्चाश्रयन्मायामयात्प्रकृतिविकारान् प्रपचद्वा यतिरिक्तं तत्पतं विलक्षणः केवल

॥ भृगुस्वाच ॥ यन्मायया गहनया पट्टतात्मबोधाद्ब्रह्मादयस्तनुभृतस्तमसि स्वपंतः ॥ नात्माश्रितं तव विदं त्यधुना पितृत्वं सोऽयं प्रसीदतु भवान्प्रणतात्मबंधुः
३० नैतत्स्वरूपं भवतोऽसौ पदार्थभेदग्रहः पुरुषोपावदीक्षेत् ॥ ज्ञानस्य चार्थस्य गुणस्य चाश्रयन्मायामयाद्व्यतिरिक्तो यतस्त्वन् ३१ ॥ इंद्र उवाच ॥ इदं
मच्युत विश्वभावनं वपुरानंदकरं मनोदृशम् ॥ सुरविद्विदक्षपणैरुदायुर्धैर्भुजदंढैरुपपन्नमष्टभिः ३२ ॥ यज्ञपत्न्य ऊचुः ॥ यज्ञोऽयं तव यजनाय केन सृष्टो विध्वं
स्तः पशुपतिनाद्यदक्षकोपात् ॥ तन्नस्त्वं शवशयनाभशांतमेधं यज्ञात्मन्नखिलरुचादृशा पुनीहि ३३

चिदानं दात्मकं नित्यदेहस्वमिति यतोऽत इति । तदुक्तं अव्यक्तादिपदार्थानां विशेषज्ञानिनापि न देहवैष्णवो ज्ञेय आनंदः प्राकृतो न हीति अव्यक्तादिपदार्थानां विशेषज्ञानिना वैष्णवो देहोऽव्यक्तादिपदार्थानां
संबंधे निर्मितो न ज्ञेयः तत्र हेतुमाह आनंद इति यद्वाऽसौ पदार्थभेदग्रहः पुरुषोपावद्वत्तत्त्वमूर्तमिदं तत्तावदेतदव्यक्तादिभवत् स्वरूपं न भवतीति प्रतीयते ज्ञानिदर्शनस्य पदार्थवैतनियमान् अनेनाज्ञानिपक्ष
प्राव्यक्तादिवस्वरूपं न ज्ञानिपक्ष इत्युक्तं अन्यत्समं । अत इति पाठे अमांगल्यपदित्यर्थः ३१ अनंतरातीति श्लाके प्रत्यक्षमेतत्भवत् स्वरूपं न भवतीत्यन्यथा प्रतीतिरिति स्तुतिव्याजेन निरस्यति इ
दमिति अच्युतदेवोपादेय इति तत्र हेतुमाह इदं देवमानंतव वपुर्विश्वभावनं जगदुत्पादकं तन्नैवेत्यन्वयः वपुःशब्दमप्यातिरमाह आनंदकरमिति शुभाकारे तनोवपुर्निरस्य भिधानं यावद्वह्णालुपमहृत्पयोऽस्त
तदनुसारि फलं च स्वस्यापि स्यादित्याशयेनाह सुरविद्विदिति । सुरविद्विदोऽसुरास्तानुपपत्तीति सुरविद्विद्वत्प्राणास्तैः ३२ अतरायि न्यपकर्मणः पूर्णफलवमिद्धि श्रीनारायणकटाक्षेणैवेत्यभिप्रायेण
पत्न्यस्तुवंतीत्याह यज्ञोयमिति । शर्वजन्तस्मिन् गत इति शवशयः अधिकगणेशेनैरितिकर्तव्यं प्रत्ययः कर्मणां भावस्य मतयोक्तः तस्य सचुद्धिः अवगयनाभकमलनाभ ज्ञानमेधमुपरंतं यज्ञपदपक्षे
शवाभेदाः शोरेतस्मिन्निति शवशयः एतस्मिन्नायाघः प्रायेणेत्यधिकरणेऽप्रत्ययः इमं ज्ञानतस्य अभेदव्यापारयस्य इमं ज्ञानं कांतिश्चासु गतश्चाभावः वरश्चेति स योक्तस्तं पुनीहि शुद्धकृत्वा पूर्णफलं
कुर्वित्यर्थः ॥ ३३ ॥

इलोमीपुंस्त्वमुपनिषदेकवचनमायामथमितिभावेनरूपयन्नुवंतीत्याह अनन्वितामिति । भगवन्तविवेचिप्रमनन्विन्नोक्तकमत्रिभ्रं कुनस्त्वमात्मनाऽप्यसहायमन्तरे गयत्क्रमचरसिक्करोपितेन क्रमणा
 नाप्यस्येतिप्यसेहियस्मात्तस्मात् सपत्तत्राकिचित्पश्यन्मनन्वागतमनेनभवत्यमगोद्वयपुरुषइतिश्रुतेः । असंगित्वंनवोचिनमिन्यादु विभक्तपडति । यतोयस्या श्रियःप्रमादाद्विभक्तयः ईश्वरान्वद्वादीनु
 पसेतुःप्रापुस्तांश्रियंस्वयमनुवर्तिनास्वतएवमिषेवमाणाभवाक्रमन्यने मनजानडनियातो, अत्राप्रफल्कार्थसत्वेतदनिनजानाति किनुक्तनुयमवज्जलस्यंदनवनभक्तिकरणमस्या स्वभावइत्येवजानातीत्यर्थः
 ३४ तैत्तवकथामृष्टीपूषणचामवगाढोममोपमंनवारण ससाहाख्यदावंनमभ्याग । स्मरणभावेनमित्तमाह ब्रह्मेति । ब्रह्ममपक्षस्यापिनिर्गमनेमृतिःसमभवतीत्यतउक्तनानिष्क्रामतीति । कथानयव
 गाढेहेतुमाहकेशेत्पादिना । अनेनाप्यस्यरूपस्यब्रह्मत्वंनिर्णायोतिज्ञायते ३५ पूर्वत्रजमानेनयथातन्वंभुन अत्रोक्तमस्मात्पूर्वकमौन्मुक्याच्चस्वाभीष्टमिदमेयजमान्याप्रमत्त्यास्तूपते । स्वागत
 मित्यादिनाश्रियाकांतयासहआहिरन्न कचधड्यनेनशिरोराहित्येसिद्धपिस्पष्टत्वाच्चगीर्हीनइत्युक्त । अंगंरुद्विगादिभिरन्यत्रकरचरणादिभि सहितोयनेनसर्वोत्तमन्वहरेणोतितम् ३६ लोकापलास्तु
 स्थापिहरेरिदरूपमनारोपितमिनिज्ञायतइतिआह दृष्टकिमिति । येनत्वयाविश्वंसर्वदृश्यतेज्ञानभवतिमप्रन्यगृह्यज्ञानहृद्याच्चदृश्यस्व । नोऽम्माकं अमद्वहैशन्दायमनन्विषयग्राहेभिर्देहिभिः कि
 प्रयोजनमुदिश्यदृष्टोऽनुब्रह्मन्तरेणेतेशेयःपृष्ठःपंचभूतव्यतिरिक्तशरीरस्त्व पंचभिभूतैर्निर्मितशरीरवद्विद्वद्भोभासीतिपक्षेपाभवदीयामायाहिभवत्सामर्थ्यमेव । नह्यमासदृष्टिगोचरत्वभावरतद्रोच

ऋषयऊचुः ॥ अनन्वितेभगवन्विवेचिष्ठतंयदात्मनाचरसिहिकर्मनाज्यसे ॥ विभूतयोयतउपसेदुर्गेश्वरान्नमन्यतेस्वयमनुशर्तिर्नाभवान् ३४ सिद्धाऊचुः ॥
 अयंतेकथामृष्टपिपूषणचामनोवारणःकेशदावाग्निदग्धः ॥ दृपातौवगाढेनसरमारदावननिष्क्रामतिब्रह्मसंपन्नवान् ३५ ॥ यजमान्युवाच ॥ स्वा
 गतंतेप्रसीदेशतुभ्यंनमःश्रीनिवासःश्रियाकांतयात्राहिनः ॥ त्वामृतेधीशनगैर्मैसःशोभतेशीर्षहीनःकबंधोयथापूरुषः ३६ ॥ लोकापलाऊचुः ॥ दृष्टः
 किंनोदग्निस्सद्ग्रहैस्त्वंप्रत्यगृह्यथादृश्यतेयेनविश्वम् ॥ मायाद्येषाभवदीयाहिभूमन्यस्त्वंपृष्ठःपंचभिर्भासिभूतैः ३७ ॥ योगेश्वराऊचुः ॥ प्रेषान्नतेन्यो
 स्यमृतप्रियप्रभोविश्वामर्मीक्षेत्रपृथग्यजात्मनः ॥ अथापिभृत्येशतयोपधावतामनन्यवृत्त्यानुगृहाणवत्सल ३८

रत्नसावर्ध्याविनायुच्यते भगवन्महिमेवाभीयदृश्योभगवान्स्वपमितिवाक्यं हिजगद्वहीतं । भूमन्निपनेनपूषस्यायंस्वभावइतिदर्शयति । यद्वा प्रत्यगृह्यथादृष्टमन्वमस्माकंदग्निमहृष्ट किमहोस्मद्भाग्यंदि
 व्यहृष्टिगोचरस्थान्यदृष्टिगोचरत्वमिति । यत्पंचभिर्भूतैःसहपृष्ठोभासीनियच्छतेपंचभवदीयामायाहीति ३७ योगेश्वरस्तुत्याप्रतीतंपंचभूतात्मकत्वंनिवारयति प्रेषानिति । अमृतप्रियमुक्तप्रियप्रभो
 समर्थविष्णोयोजीवोविश्वामर्मीजगदंतयाभिणिर्त्वापृथक्त्वमन्यथात्वंनेक्षेत्रपृथक् सुनरतिर्येगादिषुजीवराशिषुप्रकरत्वेनस्थितानातवदृष्टपाणोंगुणादीनाचाणुमात्रभेदेनपश्यतीत्यर्थः । तस्मादात्मनो
 जीवादन्यः प्रेषांस्त्वनास्ति हेष्ट्वेशभृत्यानांदासानामस्माकमीक्षभक्तवत्सल तयाभक्त्यात्वमन्यपागक्यअहमेवविधोर्जुनेतिप्रमिद्वा तयाऽनन्दवृत्त्याउपधावनान्मेवमानानामस्माकमनुग्रहोस्त्येवअ
 थपिपुनरनुगृहाणेत्यन्वयः यथार्थज्ञानिनोनान्यःप्रियोविष्णोस्तुक्क्षन तथाप्यधिकमंतुष्टचैप्रसीदित्यर्थनपुनरतिवचनादुपपत्ताभावेनेति अत्राभेदज्ञानिनोहेररभिकपियन्वमुच्यतइत्यपमर्थःपृथक्ज्ञा
 नसदित्याहुर्नैकिचिद्वीक्ष्यतेन्यथा ज्ञानज्ञेयाविरोधेनत्वपृथक्त्वस्तुनोदाशिः केचिद्वेदंविनिंदंतिह्यासुज्ञानवृत्तय निराकुर्वन्त्यथोमदाभेदस्वपरमार्थतां येनतत्त्वविदोमुख्याभेदब्रह्मान्यवस्तुनोपरमार्थ
 मिद्विज्ञात्वाभिर्यविष्णुमुपासतेइत्यादिप्रमाणविरुद्धइतिज्ञातव्य आचार्येणापिनपृथग्यजात्मनः । अन्यथापोनपश्यतीतिपृथगिनेतदन्यथेतिव्याख्यातंनभेदमिदि ३८

विश्वं तयोर्मित्वं तत्स्वामित्वं च हरेरेवमुख्यमित्याशयेनाहुः जगदिति जगदुद्भवस्थितिलयेषु लीलायाप्रविभज्यमानगुणया सृष्टीरजःस्थितौ सत्त्वं संहरेतमइति प्रकारेण विभज्यमानाः प्रयत्नक्रियाणां सत्त्वादिगुणयस्याः सातयात्माधीनया मायया । प्रकृत्या जडमिथ्याज्ञानजनयतीश्वरः तस्य भ्रमश्च सत्त्वाद्यानसंतिपरमेश्वरि रतिवचनात् प्रकृत्या । रचितक्रताऽऽत्मनां जीवानामेदमिति मिथ्याज्ञानेन सतया तस्मै स्वसंस्थया एवार्थे हि शब्दः स्वरूपस्थित्यैव महिमन्वक्षणया अतिवर्तितानि रस्ताभ्रमोगुणाश्च सत्त्वाद्यायमात्सतया सचासौ आत्मा चेत्तिवर्तितभ्रमगुणात्मा तस्मै हे अतिवर्तितभ्रमज्ञानानंदादिगुणात्मन इति भिन्नं वापद । हि शब्दो ज्ञानानंदात्मनो हरेरुपाधिना भ्रमयोग्यत्वं निवारयति ३९ हे अभित अनतते तु भ्यनमः तत्त्वायाऽद्वयज्ञानाय अमिता नारोपितं पापेति वा धर्मादीनामस्माकं च सत्तय उत्पत्तिकारणाय च शब्देनास्मत्कारणत्वं निवारयति । कारणं परज आदिगुणसंसर्गो नास्तीत्याह निर्गुणायेति सृष्टीप्रवर्तमानस्य तद्गुणास्पर्शो माहान्म्यातिशयाद्युच्यत इत्थीममर्थैश्च शब्देन वक्ति अत्र प्रणतिः सम्यक्स्वरूपज्ञानाभावे पि सामान्यज्ञानेन घटत इति भावेनाह यत्काष्ठा मिति काष्ठोत्कर्षे सीम्नि दिशीति यादवः । अपरे मद्वोचीनाः कुतो विदुर्न कुतोपीत्यर्थः अनेनास्य परमात्मत्वेन कोपि न देह इति दर्शितम् ॥ ४० ॥ अनेनापि मंदाशका मुनू लपति यत्तेजोसेति यस्य हरेस्तेजसा यच्चद्रमसि यच्चाग्नौ तच्चेजो विद्विभामकमिति वचनात् सुसमिद्धतेजाः पूज्य

जगदुद्भवस्थितिलयेषु लीलायाप्रविभज्यमानगुणात्ममायया ॥ रचित्तात्मभेदमतये स्वसंस्थया ह्यतिवर्तितभ्रमगुणात्मनेनमः ३९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ नमस्तेऽमिततत्त्वाय धर्मादीनां च सूतये ॥ निर्गुणाय च यत्काष्ठां न हं वेदापरे कुतः ४० ॥ अग्निरुवाच ॥ यत्तेजसा हं सुसमिद्धतेजा हव्यं वहाम्यध्वर आज्यासिक्तम् ॥ तं यज्ञियं पंचविधं च पंचभिः स्विष्टं यजुर्भिः प्रणतोऽस्मि यज्ञम् ४१ ॥ देवा ऊचुः ॥ पुरा कल्पापाये स्वकृतमुदरीकृत्य विवृतं त्वमेवाद्यस्तस्मिन्सलिल उरगेंद्राधि शयने ॥ पुमाञ्शेषे सिद्धे हृदि विमृशिता ध्यात्मपदविभक्त एवाद्याक्षणेनैः पथि च रसि भृत्यानवासि च ४२ ॥ गंधर्वा ऊचुः ॥ आशासाना देवमरीच्या दय एते ब्रह्मेंद्राद्या देवगणा रुद्रपुरोगाः ॥ क्रीडाभांडं विश्वमिदं यस्य विभूम्नस्तस्मै नित्यं नाथ नमस्ते करवामः ४३

स्वेन सम्यक्प्रवृद्धतेजो बलं यस्य सतथा अहंजातवेदा अध्वरेयज्ञे आल्यसिक्तमायेन सृत्तं हव्यं वहामि देवान्माप्सि विभज्यार्पयामीत्यर्थः ओ ३ म आश्रावय अस्तु औपट् यज येयजामहे वर्षाडितियजुर्वेदगतैरेतुर्भिः पंचमैः । स्विष्टं सुष्ठु जितं । तं पंचविधं पंचधा विभक्तं विभक्तं । यज्ञयज्ञपुरुषं यज्ञे शयज्ञभावनं यज्ञभुजमित्येव विध । भगवत्प्रणतोऽस्मीत्यन्वयः । यज्ञं यज्ञे गमित्यादि पंचविधमिति वाप्यो ज्य उक्तं यज्ञो यज्ञपुमांश्चैव यज्ञे शयज्ञभावनः यज्ञभुक्चे निषं चात्मा यज्ञो विव्यो हरिः स्वयमिति आश्रावयास्तु श्रोपठ्यजापो ययजामहे ॥ उपट्कारातकैः नित्यं यजुर्भिः पंचभिर्विभुरिति ४१ कल्पापाये प्रलये स्वेन कृतं विवृतं कार्यं यज्ञजगदुदरीकृत्य उदरे निधाय यज्जलं सृष्टि काले त्वया पीतं तस्मिन्सलिले उरगेंद्र एवाधिकशयनमुरगेंद्राधिगयन तस्मिन्नाद्यः पुमांस्त्वशेषे अत्र प्रमाणं चाहः सिद्धैर्भुक्तैर्वेदैर्वा विमृशिता विचारिता अद्यात्मानं परमात्मनः पदवीयस्य सविमृशिता ध्यात्मपदविः य एवं विधः श्रीनारायणः स एव नान्यः अद्यनोऽक्ष्णोः पथि च रसि भृत्यानस्मानवासि च शब्देन भृत्यरक्षणमेव प्रयोजनानां नित्यं विधीर्यन्ति नैतत्स्वरूपं भवदइत्यादिनाम दुक्तं निधौ रितमनेनेति ४२ हे देव आशासानाः फलमाकांक्षमाणा य एते मरीच्या दयो य एते ब्रह्मेंद्राद्या देवगणा य एते रुद्रपुरोगा भूतगणा इतीदं विव्यं विपुज्यो यस्य तव कीडाभांडं क्रीडाकरणं वर्तत इत्यन्वयः हे नाथ तस्मै नैतुभ्य नित्यं नमः करवाम इत्यनेनापि भवशंको न्मुञ्चिता ४३

अव्यक्तस्यैव रूपकल्पनायास्त्वदिच्छाधीनत्वात्त्वत्प्रमादेनैव निरासः स्यादित्याशयेन विद्याधराः स्तुवंतीत्याह त्वन्माययेति । त्वन्मायया त्वदिच्छया त्वदधनि या प्रकृत्या च रचितमर्थदेहकलत्रादिलक्षणम
विद्युत्प्रदीपवद्विद्युत्सितमितिः अस्मिन्कलेरेममाहमिति मतिं कृत्वा न एव उत्पद्येदुर्मार्गवार्तभिः स्वरैरिन्द्रियैः त्रिषोऽप्यस्वमगच्छेदुविषयेषु कालमउत्कंठावानपि पुमान्युष्मत्प्रकारमानयेवकः अन्त्यामुह्यत्यने
मैवैवममोहः संसारस्तमुद्बुद्धदशेभिरस्य नीत्यन्वयः ४४ ब्राह्मणस्तुतिव्याजेन हरेः सर्वसातन्त्र्यद्रव्यनि त्वक्रतुर्गति त्वक्रतुर्गत्याद्यभेदेनोक्तिरतर्थाभिप्रेयति ज्ञातव्यं तदुक्तं सर्वशब्दाभिधे
यज्ञसर्वोत्तरीयकत्वतः ननु सर्वस्वरूपत्वान्मर्शभोयतोऽरीरिति अत्र भ्रष्टचेनैक्याभावेऽपि ब्रह्मद्रादि विधिगृहेतनत्रयं किं न स्यादिति चेन्न प्रमाणाविरुद्धत्वात् तदुक्तं अंतर्गमिस्वरूपेण ब्रह्मरुद्राद्य
विज्ञेया । ननु जीवस्वरूपेण जीवाभिन्नान्नोहरेः विशेषभेदवचनं न विधानविशेषतः सन्निधानं तु तत्प्रोक्तं माययं ज्यं जनहं गेरिति ४५ गमायारमातलात् योगिभिः सनकादिभिः यज्ञक्रतुर्पञ्चसंकल्पः ४६
सामग्रीः सामगायनध्वनिः परिभ्रष्टानि विस्मस्तानि सत्कर्मणि येषां ते तथोक्तास्तेषां यज्ञविधाराक्षमाः ४७ भद्ररुद्रोर्वीरभद्रः उन्नियेउर्ध्वनीतवान् समाम्पंकृतवानित्यर्थः ४८ सर्वात्मेति
हेतुगर्भविशेषणम् । सर्वभूतार्तर्थामित्वेन सर्वभागभुक् स्वेतभागेन हेतुना सर्वभागभुक् इति सर्वभागभुक् । पूर्वमीयमाण इदानीमीयमाण इत्युभयाथोभिप्रायेण वज्रद्वयः इवोभये च माहृष्य इत्यभिधा

विद्याधरा ऊचुः ॥ त्वन्माययार्थमपि पद्यकलेवोस्मिन्कृत्वा ममाहमिति दुर्मतिरुत्पद्येः ॥ क्षिप्रोऽप्यसद्विषयलालस आत्ममोहं युष्मत्कथामृतनिषेवक
उद्बुद्धस्येव ४४ ॥ ब्राह्मणा ऊचुः ॥ त्वं क्रतुस्त्वं हविस्त्वं हुताशः स्वयं त्वं हिंमन्त्राः समिद्धर्मपात्राणि च ॥ त्वंसदस्य त्विजोदं पती देवता अग्निहोत्रं स्वधामोम आज्यं
पशुः ४५ त्वं पुरागां रसायामहान्मूकरोदं प्रयापद्विनीवारणेन्द्रो यथा ॥ स्तूयमानो न दलीलया योगिभिर्व्युज्जहर्थात्र यज्ञक्रतुः ४६ सामगा ऊचुः ॥
संप्रसीदस्व मस्माकमाकांक्षतां दर्शनेते परिभ्रष्टा सत्कर्मणाम् ॥ कीर्त्यमाना नृभिः सामग्री शिष्ये यज्ञविघ्नाः क्षयं यातितस्मै नमः ४७ मैत्रेय उवाच ॥ इति
दक्षः कविर्यज्ञं भद्ररुद्रावमर्शितम् ॥ कीर्त्यमाने हृषीकेशे उन्निये यज्ञभावेन ४८ भगवान् स्वेन भागेन सर्वार्त्ताम सर्वभागभुक् ॥ दक्षबभाष आभाष्य प्रीय
माण इवानघ ४९ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अहं ब्रह्मा च सर्वं श्वजगतः कारणं परं ॥ आत्मेश्वर उपद्रष्टा स्वयं दृग्गविशेषणः ५० स आत्ममाया माविश्यो हं गु
णमयी द्विज ॥ सृजन् रक्षन् हन्ति च दधे संज्ञाः क्रियोचिताः ५१

साधु यथा मीयमाणः प्रियं वाक्ति तथेति वा ४२ ननु भगवान् स्वागतं बभाष इति न युक्तं । दक्षस्य भागेन तत्र स्थितवान् अन्यद्रक्तं यन्मनीयत इत्याशंक्य स्वात्मानं दक्षा योपदिशतीत्याह अहमिति ।
आत्मेश्वरः आत्मना जीवानामीश्वर इति शीलः । उपद्रष्टा सस्मादधिको द्रष्टा स्वयंदृक् स्वयंप्रकाशः आग्नेयः सर्वोत्तमो हं विष्णुर्जगतः परं पृथाल्लनपूरणा योरिति यातुः पालकं कारणं ।
ब्रह्मा ब्रह्मसंज्ञो हं परं सृष्ट्या पूरकं कारणं सर्वं सर्वसंज्ञोऽहं जगतः परमुत्कृष्टं कारणं विभेदकं संहारकं कृविभेद इति यातुः मा भवं विधं जानीह्यतिशेषः ५० एतदेव स्पष्टयति स इति हे द्विज दक्ष । यो ह भवं विदूषः स एवा
हं सन्नादिगुणमयी मात्ममाया मदर्शनी जडप्रकृतिमाविश्य रजोगुणोपादानत्वेन ब्रह्माणं सृष्ट्वा ब्रह्माख्यमद्रूपेण तं प्राद्विश्य जगत्सृजन् । मत्त्वगुणप्रतकत्वेन विष्णुरूपेण विश्वं रक्षन् तमोगुणोपादानत्वेना शिवं सृ
ष्ट्वा शिवाख्यमद्रूपेण तं विश्वं विश्वं रक्षन् तं संहारन् तत्क्रियोचिताः संज्ञा अभिवृद्धिहेतुत्वाद्ब्रह्मणाम् । सविलासव्याप्तिहेतुत्वाद्ब्रह्मणाम् । संहारहेतुत्वाद्भरतामेति दद इत्यन्वयः । अनेन ब्रह्मरुद्रस्य ब्रह्माणं
विष्णुरूपेण चाहमेव जगत्सृष्ट्या दिव्यकृदित्यतो ब्रह्मशिवयोः प्रसिद्धयोः सृष्टिसंहारकर्तृत्ववचनं प्रातिमूलमित्युक्तं भवति ५१

एतदेव स्पष्टयति तास्मिन्निति योऽहंविश्वस्य मुख्यं कारणं तास्मिन्मयि । केवलेष्वकृतिसंबंधादिति । ब्रह्मविष्णुपूर्णोऽद्वितीयसमाधिकरादिति । परमात्मनि स्थिते सति देहात्मबुद्धिर्देहोहमिति बुद्धिर्यस्य सत्तया जीवः । भूतानि ब्रह्मादीनि । भेदेन स्वातंत्र्येण । स्वतएव तद्वत्त्वादिप्रभुत्तिमंतिन केनचित्प्रियतानात्पनुपश्यतीत्यन्वयः । अज्ञादिति हेतुगर्भविशेषणं यद्वा भेदेन स्थितानि ब्रह्मादिभूतानि परमात्मन्यनुपश्यतीत्यभेदेति शेषः ५२ अज्ञानि दर्शनमुक्त्वा ज्ञानि दर्शनप्रकारमाह यथेति पुमान्जीव शिरःपाण्यादिपुस्वांगेषु कचिदपि पारक्यबुद्धिपथान् कुरुते किंतु स्वकीयबुद्धिमेव करोति एवमत्परो ब्रह्मादिभूतेषु यथा कत्वबुद्धिं करोति न स्वातंत्र्यबुद्धिम् ५३ अतः फलितमाह त्रयाणामिति हेतुब्रह्मन् एवमुक्तप्रकारेण मयैव स्वातंत्र्यादन्वेषामस्वातंत्र्यात् ब्रह्मशिवस्थत्वेन ब्रह्मशिवारूपयोर्मैत्रूपयोः पृथक्स्थितस्य विष्णवारूपस्य मद्रूपस्य चेति त्रयाणां त्रित्वसंख्योपेतानामेकभावात्नामेकरूपाणामेकैश्वर्याणां सर्वभूतात्मना सर्वभूतार्तयामित्वेन योजीवोभिदानं पश्यतिसंशान्तिमोक्षगच्छतीत्यन्वयः । यद्वा त्रयाणां ब्रह्मविष्णुशिवाख्यानां सर्वभूतस्वामिनामेकचित्तानां भिदां मिथो विरोधबुद्धिविषयत्वं न पश्यतिसंशान्तिस्वस्थबुद्धितया भगवन्निष्ठायाप्रोति ब्रह्मादिजीवानां हारिणां भेदवचनस्य कागातिरिति चेन्न तद्वशात् तत्तत्प्रपञ्चद्विष्टिष्यत्वात् ननुक्तं हरेर्वशात् तद्विस्तृतभूतानामपृथग्वाशिः प्रियत्वदृष्टिरथवा ब्रह्मादीनां विशेषत इति ५४ शान्तिमधिगच्छतीत्यनेन हरेः स्वात्मोपदेशश्चेत्तत्तत्परं दर्शनेनात्मनः परं दर्शनेनात्मनः

तस्मिन् ब्रह्मण्यद्वितीयैकेवले परमात्मनि ॥ देहात्मबुद्धिर्भूतानि भेदेनाज्ञोनुपश्यति ५२ यथा पुमान् स्वांगेषु शिरःपाण्यादिपुक्काचिव ॥ पारक्यबुद्धिं कुरुत एवं भूतेषु मत्परः ५३ त्रयाणामेकभावात् नान्योन्यं पश्यति वैभिदां ॥ सर्वभूतात्मना ब्रह्मन् संशान्तिमधिगच्छति ५४ मैत्रेय उवाच ॥ एवं भगवतादिष्टः प्रजापतिरिति हरिम् ॥ अर्चित्वा क्रतुना स्वेन देवान् भगवतोऽयजत् ५५ रुद्रं च स्वेन आगेन ह्युपाधावत्समाहितः ॥ कर्मणो ददमानेन सोमपानितरानपि ॥ उदवस्य स हर्षिर्विभ्रः सस्नाववभृथंततः ५६ तस्माज्जप्यनुभावेन स्वेनैवावापराधसे ॥ धर्म एव मतिं दत्त्वा त्रिदशास्ते दिवं ययुः ५७ एवं दाक्षायणीं हित्वा सती पूर्वकलेवरम् ॥ जज्ञे हि मवतः क्षेत्रमेनायामिति शुश्रुमः ५८ तमेव दयितं भूयस्त्ववापपतिमंबिका ॥ जनन्यभौक गतिः शक्तिः सुमेव पुरुषम् ५९

रीतितत्राह एवमिति आदिष्ट उपदिष्टः प्रजापतिः दक्षः स्वेन क्रतुना स्वयं जनेन स्वेच्छया वा भागवतः भगवद्भक्तः स्वांगवतो वा देवान् यजन् पूजयामास । उभयंतद्विपाठे कथमुभयतः सोमतो विष्टादिभिश्च कथमुभयतः सोमतो हविष्येति वा ५५ उपाधावदुपास्त ततो निरपराधत्वेन गृह्यन् धातुगतिमुद्बोधयोरिति यातुः उदवसानेन सोमपानिप्रत्ययस्य कर्मणा आग्नेयं पंचकपात्रमुदवसानेन सोमपानिर्वपेदिति श्रुतेः सोमपानिनिपाशनेनैव सोमपानिप्रत्ययस्य कर्मणा प्रायिक इति ज्ञातव्यं । इतरानसोमपानित्यर्थः । उदवस्यमपानींष्टिं कृत्वा स्वेनानुभावेन भगवन्महिम्नैवावापराधयेमाप्रयजामि इत्ये ५६ ५७ ननु दक्षकपेन यो गमुक्तदेहया दक्षपुत्र्या सत्यादेव्यानि वृत्तिरूपेणा मुक्तिरापातिन युज्यते भूतं शिवस्यामुक्तदेहत्वात् मतीनामंगनानां भर्तृभिः सह मुक्तिश्रवणान् अनास न याकिमका गीत्यां कृत्वा इन्द्रादीं परिहरति एवमिति क्षेत्रे भावार्थां ५८ अत्र निमित्तमाह अनन्यभावेति एकशं करो गतिरित्यस्याः सा तथा जनन्यभावात् अन्यभक्तिरहितत्वात् । अस्मिन्नर्थे दृष्टानमाह शक्तिरिति श्रुतं ये सुग्राह्ये वरता । दृष्टिं व्यापारं विनाशिन्या । शक्तिर्भाषालक्ष्मीः पूरुषं विष्णुमिव यथा भजति तथेत्यर्थः ननुक्तं शक्तित्वाद्भिः शक्तिस्तु शक्तिः अद्वैतत्वात् च तत् अकृत्यात्प्रकृतिश्चापि स्वाप शक्तिविनाशः । इति स्वस्यास्तु कथितो न ह्यन्यः स्वाप इत्यत इति ५९

१ उभयत इति पाठे भक्त्या प्रयुक्तार्थान्तरात् उभयत इति ।

भववेर्षकस्याधुनमितितत्राह एतदिति बृहस्पतेःशिष्यादवताराच्च दक्षस्याध्वर्यपञ्चोहितवानिहमितवन्नाभितगितिइहा वरदुकृतस्य ६० संप्रदायवचनमुषत्वातन्वृषणादिफल्गुमाह इदमि
 ति ६१ शंकरःस्वांसतीयवाप्यकिमकार्योदितितत्राह सतीमिति शतमिन्पुण्यभ्रग वद्धीःमयाइत्यर्थ ६२ अनेननेनउन्मर्जनावधि मचितः तत्रकुत्रेदमुत्सर्ज । तस्यादेव्यामुनान्यत्र । नम्र
 मा । शोषपरित्यागेकारणाभावात् नद्वितीयस्त्वपुपत्तेरितितत्राह स्ववीर्येति अकल्पामसमर्था अनेनासामर्थ्यादणमुक्तमवतिइयमेवोपपत्तिः आकाशस्यनिरूपत्वेनतद्वाराणायोगान् अध पनत्तदे
 वआकाशनदीर्गगाजग्राहेत्याह गंगेति ६३ गंगायाःअप्यशक्तिनिरीक्ष्यवह्निस्तत्पीत्वास्वांतरजीर्णस्वाहाद्वारेणनदीताम्रगकाननेचच्छेदेत्याह पीत्वोति । स्वाहाद्वारेणेति कस्मात्कल्पयतइत्यतथा
 चयैर्भारतोक्तोरित्युक्तेः भारतस्यनिर्णायकग्रन्थत्वात् । अमाधरेतसोहरस्यवीर्यनिष्कम्भवितुंनार्हत्यश्रुतपगमनादिनिष्कम्भिवप्रतीयनइतितत्राह कुमारइति ततोरेतम् । मानुरहितस्यकुमारस्यस्त
 मपानंकयमत्राह तस्माइति ६४ एकेनमुखेनयद्रुक्तिकास्तनपानंकयंयदतइतितत्राह षड्भिरिति किमधिकारःकुमारइति तत्राहततइति मुराइतिशेषः सर्वासुराणांभयंभीतिस्वस्थानच्युतिचकरोतीति

एतद्भगवतःशंभोःकर्मदक्षाध्वरहुहः ॥ श्रुतंभागवताच्छिष्यादुद्धवान्मेबृहस्पतेः ६० इदंरहस्यंपरमीशचेष्टितंयशस्यमायुष्यमघौघमर्षणम् ॥ योनित्य
 दाकर्ण्यतुकीर्तयेद्बुधोद्युनोत्यधंकौरवभक्तिभावितः ६१ सर्तीमेनात्मजांतातप्राप्यजाघांभवःपुनः ॥ तयामैथुनमारभ्यरेमेदेवःसमाःशतम् ६२ स्ववीर्यधार
 णेकल्पांज्ञात्वाजायांसधूर्जटिः ॥ उत्ससर्जांबरेरेतोर्गंगाजग्राहतवदी ६३ पीत्वांतरजंरंवाह्निश्चछेदंशस्कानने ॥ कुमारोभूततस्तस्मैस्तनंपट्टकृतिका
 दतुः ६४ षड्भिर्मुखैस्तनंपीत्वासवालःषण्मुखोभवत् ॥ ततश्चकुसैन्यपालंसर्वांसुरभयंकरं ६५ ॥ इतिश्रीभागवतेचतुर्थस्कंधेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥
 मैत्रेयउवाच ॥ सनकाद्यानारदश्चक्रुर्मुहंसोऽरुणिर्यतिः ॥ नैतेष्टहान्रह्यमुताह्वमनूध्वरेतसः १ मृषाधर्मस्यभार्यासीद्विभंभायांचशत्रुहन् ॥ अमू
 तमिथुनंतत्तुनिर्ऋतिर्जगृहेऽप्रजः २ तयोऽममभवल्लोभोनिक्कृतिश्चमहामते ॥ ताभ्यांक्रोधश्चर्हिंसाचदुरुक्तिश्चतयोःकलिः ३ दुरुक्तौकलिराधत्तत्रयंमृत्युं
 चसत्तम् ॥ तयोश्चमिथुनंजज्ञेयातनानिरयस्तथा ४ एतेहधर्मवृक्षस्यवंशाःसंसृतिहेतवः ॥ श्रेयस्क्रामो नसेवेतनितरामाश्रमोत्तमी ५ संग्रहेणमयाख्या
 तवनुसर्गस्तवानव ॥ त्रिःश्रुत्वैतत्पुमान्पुण्यंविद्युनोत्यात्मनोमलम् ६ अथातःकीर्तयेवंशंपुण्यकीर्तैःकुरुहह ॥ स्वायंभुवस्यापिमनोहरेरंशांशजन्मनः ७

॥ ६५ ॥ इतिश्रीभा० च० वि० टी० अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संसारविरक्तस्यपुंसःश्रीनारायणश्रीपादत्रयमूर्त्तमेवगरगमितिनिरूपयन्पस्मिन्नध्याये तत्रपरमभागवतस्यध्रुवस्यच
 रित्रमनुवर्धयितुहेयत्वेनाधर्मवंशानुचरितमाह सनकाद्याइति गृहाह्वयसनगृहस्थाश्रमनामजन्मिष्यर्थः ऊर्ध्वरेनमइत्यनेनसंन्यासाश्रमंस्त्वपति १ अमजःसंततिरहित २ ३ ४ अत्रमायादयः
 क्षिपीयेधुमांसःसंसारहेतवोद्विषस्मात्तस्माच्छ्रेयस्काभोएताव्रसेवेत्यन्वयः आश्रमोत्तमीसंन्यासी ५ मयाख्यातअनुसर्गोऽन्यत्रसंध्यभावः संग्रहोक्त्यालपत्वंतज्ञातव्यं महानयंग्रंथबहुलत्वालोकेदृश्य
 मान्त्यवेतिमदशनार्थइतिज्ञातव्यं अस्यानुसर्गस्यश्रवणफलमाह त्रिःश्रुत्वैति आत्मनोमनसोमलंविद्युनेतिनिरस्यति ६ वक्तव्यायाःकथायाःसमाप्तत्वादन परंकिञ्चन्यमितितत्राह अथातइति । अ
 धेऽष्टमेनपूर्वस्माद्गृह्यमाणस्यार्थसंगलत्वंवक्ति यतोऽधर्मादिकहेयमतउपादेयंकथयामीत्यतइति आश्रित्वेनवंशस्यानल्पत्वंश्रुतिस्मृतिभ्यासंभावितत्वमाह हरेरिति हरेरंशांशेनविशेषावेशेनसंहितं
 जन्मस्यसतश्चातस्य आत्रिष्टाहरेणाजीवाब्रह्मादजोमनुःपुथुः । शकाद्याःपुथुश्चैवमत्स्यव्यासादयोहरिरिति ७

प्रियव्रतोत्तानपदोर्मनुपुत्रत्वेन पूर्वमुक्तयोः पुनरत्रोक्तिर्व्याख्यादित्वज्ञापनायानुवदति । प्रियव्रतोति । वासुदेवस्य राजराजाख्यस्य कल्याणसिंहितौ तदुक्तं प्रियव्रतोत्तानपादप्रमुखे पुनरिःस्वयं आविष्टः सर्वं भूतेषु भूषभाषाः स्वयं हरिरिति ८ प्रियव्रतोत्तानपदोर्मध्ये प्रियव्रतविक्रमस्य प्रथमं वक्तव्यत्वे सत्पुत्तानपादपुत्रस्य शुभवस्यातिरमणीयत्वेन विरक्तिभक्तिजनकत्वेन श्रोतोः श्रद्धाजनकत्वेन भगवदुपास्तौ सिद्ध्यन्तुः प्रियव्रतोत्तानपादोऽर्थं ननु द्विजनकत्वेन च प्रथमतः चरितं वक्तुमुपक्रमते जायेदिति यस्याः सुनीतेः सुतः ९ सुनीतिः कथपत्युः प्रेष्ठानाभूदिति ज्ञापयत इति तं प्रकारवक्ति एकदेति नाभ्योक्तं आरुरु संतमकमारोहकामम् १० तथाचि कीर्षमाणमकमारोहमिच्छतं सपत्न्याः सुनीतिः सेष्यमिति क्रियाविशेषणम् ११ धिष्यं सिंहासनं । अनर्हत्वेति भिन्नमाह नगृहीत इति १२ नेदयाश्चर्यं भित्प्राह बाल इति ततः किमिति तत्राह नात्मानमिति । स्वायोग्यमिच्छन्त्यतिप्ससीति भावेनाह यस्येति । यस्य सत्त्व १३ तर्हि त्वत्पुत्रभावित्वे किं कर्तव्यमत्राह तपसेति । पुरुषं विष्णुं १४ ध्रुवः सपत्न्याः सुरुच्याः वाक्यश्रुत्वा किमकार्षी

प्रियव्रतोत्तानपादौ शतरूपापतेः सुतौ ॥ वासुदेवस्य कल्याणस्य जायतः स्थितौ ८ जायेत्तानपादस्य सुनीतिः सुरुचिस्तयोः ॥ सुरुचिः प्रेयसीपत्युर्नै तरायत्सुतो ध्रुवः ९ एकदा सुरुचिः पुत्रमंकमारोप्य लालयन् ॥ उत्तमं नारुरुक्षंतं ध्रुवं राजाभ्यनंदत १० तथाचि कीर्षमाणं तं सपत्न्यास्तनयं ध्रुवम् ॥ सुरुचिः शृण्वतो राज्ञः सेष्यं माहातिगर्विता ११ नवत्स नृपतेर्धिष्यं भवानारोहमुर्हति ॥ नगृहीतो मया यच्च कुक्षावपि नृपात्मज १२ बालोऽसि वतनात्मानमन्य स्त्रीगर्भसंभृतम् ॥ नूनं वेदं भवान्यस्य दुर्लभेऽर्थे मनोरथः १३ तपसाराध्य पुरुषं तस्यैवानुग्रहेण मे ॥ गर्भे त्वं साधयात्मानं यदीच्छसि नृपासनम् १४ मैत्रे यउवाच ॥ मातुः सपत्न्याः सुदुरुक्तिविद्वः श्वसन्नरूपादं दहतो यथा हिः ॥ हित्वा मिषं तं पितरं सन्नवाचं जगाम मातुः भरुदन्सकाशम् १५ तं निःश्वसंतं स्फुरिताधरोऽसुनीतिरुत्संगमुदूह्य बालम् ॥ निशम्य तत्पौरसुस्त्रांनितां तं सा विव्यथेयद्रुदितं सपत्न्या १६ सोऽसृज्य धैर्यं विललाप शोकदावाग्निनादावल तेवदग्धा ॥ वाक्यं सपत्न्याः स्मरती सरोजश्रिया दृशा बाष्पकला मुवाह १७ दीर्घं श्वसंती हृदि जनस्य पारमपश्यती बालकमाहवाला ॥ माऽमंगलं तात परे भुमं स्थासुं केजो नो यत्परदुःखदस्तत् १८ सत्यं सुरुच्याभिहितं भवान्मे यदुर्भगाया उदरे गृहीतः ॥ स्तन्येन वृद्धश्च विलज्जेत यां भार्येति वावोऽमुमिदं स्पतिर्मां १९

दितितत्राह मातुरिति मिषं तं पश्यं सन्नवाचं नृपणीभूतं आभिषंहित्वा मातुरिव स्थितस्या विलस्य मकाशमहरिवेति वा १५ अस्यामवस्थायां सुनीत्या किमकारीति तत्राह तानि श्वसंतमिति १६ धानोरनेका यत्वात् कीदृशी व्यथा तया कारीति तत्राह सोऽसृज्येति । विलापस्योदरताडनाविनाभूतत्वेन तत्पूर्वकं तथापि रिविनामित्यर्थः शोकदावाग्निना शोकाख्यवनवह्निना दहमानेति शेषः । दावलनावनवल्ली बाष्प कलान्नजलधारा १७ वृत्त्या सत्यमक्षपद्राक्षाकलावबलान्नस्यापरिहायत्वात्मनः प्राप्तदुःखस्यावसानमक्षणा आत्मनो निदुःखमनस्कत्वं दर्शयंती वालं शिष्यतीत्याह दीर्घं श्वसंतीति परदुःखदोजनस्तदुःख स्वयं भुंजेदिति प्रत्यस्माच्च स्मात्परेष्वमंगलं मां स्थाः न निरूपयेत्यन्वयः १८ परेण द्वेषादुक्तमपि गुणग्राहिणः स्वात्मनः पथ्यमेव भवतीति भावेनाह सत्यमिति चार्थो वाशब्दः । इडस्पतिः राजा । यां भार्येति च भूदुर्बलं विलज्जते भवति तस्यादुर्भगायाः दुःखदेवदृष्ट्या भवेत् उदरगृहीतोऽसृज्यस्तन्येनैव वृद्धो ननु पिबुद चरसापनेनेति यस्माच्च स्मात्सुरुच्यात्तपसाराप्येति यदभिहितं तत्सत्यामित्यन्वयः १९

एतदेवविदुषोति आतिष्ठति । मत्पुत्रउत्तमोदथायवध्यामनमिच्छसेआत्मनो हिनमाकांक्षसेनर्द्धोक्षजादपन्मारायपति । यत्पुत्रासुहृन्प्राकथितं तद्व्यक्तीकं कर्तुमातिष्ठ । तपश्चिजेयः ॥ २० ॥

केचित् श्रीनारायणश्रीचरणपरिचर्याकर्मनिरूपमवाप्तं चत्तर्हि श्रोतुमन्तर्जनि प्रवृत्तिभवेतीति तत्राह यन्मादेति परिचर्यपरिपूज्य विधिविभावनयविधिव्यविधिप्रमृष्टं यथमात्तगुणाभिपत्तेः अंगीकृतता
वैष्णवविष्णुप्राप्तिद्वेसोरजोब्रह्माजितान्यादि कृतमनः श्वसनस्यवापोरापि विभागग्राहित्येन गंतुं योग्यं वंधम् २१ चतुष्टयस्वभगवत्पुत्रत्वेन तत्प्रमादायां गतयानस्य तादृशै र्वावाभिर्पुकाऽस्मत्पूर्व
श्रौतकेन प्रयेन भद्रयाऽस्माकमपि तत्रातिप्रवृत्तिः स्यात् अतस्तदनुभावयेति तत्राह तथेति । अन्यनोभक्त्यादिव्यतिरिक्तमाधनेनाऽन्याभ्यो देवताभ्यो वा भौमं मन्त्रं ताराधिपत्यं दिव्यं स्वर्गं तं वंधि आपव
म्वैकैत्रयसंबंधि अथेत्यनेन देहत्यागानंतरमेवापवर्गमुन्वावाप्तिर्न जन्मानंतरं प्राप्येत्याह २२ किंवहुनोक्तेन मारं वक्ष्यामीत्याह तमेवेति यत्किंचिदोषहृष्ट्याविमुञ्चोन स्यादित्यत उक्तं भूत्येति न केवलं वि
षयलोलेरैवाराध्यं किंतु संसारमोक्षेच्छुभिरपीति भावेनोक्तं मुमुक्षुभिरिति । अत्र प्रधानमाधनमिदमिति ध्वनयति अनन्यभावइति । अनन्योभावो विषयोपस्य सतथा तस्मिन् तस्य भक्तिसाधनत्वं ध्वन
यति भिज्यमैति यमनियमादयो निजधर्मोस्तैर्भाविते कृततत्त्वभावे २३ कुतोयमेवापोक्षिताशेषपुरुषार्थावाप्तिवितिनियमो न्य किंन स्यादिति तत्राह नान्यंतत इति योयुष्माकं कुलदेवता लक्ष्मिकांत

आतिष्ठतत्तातविमत्सरस्त्वमुक्तं मुमात्रापियदव्यलीकम् ॥ आराधयाधोक्षजपादपद्मं यदीच्छमेध्यामनमुत्तमो यथा २० यत्पादपद्मं परिचर्य विश्वविभाव
नायात्तगुणाभिपत्तेः ॥ अजोध्यतिष्ठत्स्त्रुपारमेष्ठ्यं पदं जितात्मा श्वसनाभिवंधम् २१ तथामनुवंभगवानपितामहोयमेकभक्त्या पुरुदक्षिणैर्मखैः ॥ इष्टा
भिपेदेदुरवापमन्यतोभौमं सुखं दिव्यमथापवर्गम् २२ तमेववत्मा श्रयभृत्यवत्सलं मुमुक्षुभिर्मृग्यपदाजपद्वतिम् ॥ अनन्यभावे निजधर्मभाविते मनस्यव
स्थाप्यमजस्वपूरुषम् २३ नान्यंततः पद्मपलाशलोचनाहुः स्वच्छिदं ते मृगयामिकंचन ॥ यो मृग्यते हस्तगृहीतपद्मया श्रियेत रैरंगविमृग्यमाणया २४
॥ मैत्रेय उवाच ॥ एवं संजल्पितं मातुराकण्यार्थी गमं वचः ॥ मन्त्रियस्यात्मनात्मानं निश्चक्रामपितुः पुरात् २५ नारदरतदुपाकण्य ज्ञात्वा चास्य चिकीर्षि
तम् ॥ स्पृष्ट्वा पूर्वधन्यघनेन पाणिना प्राह विस्मितः २६ अहो तेजः क्षत्रियाणां मानभंगममृष्यताम् ॥ बालोप्ययं हृदा धत्ते यत्समातुरसद्वचः २७

स्वतस्तस्मात्पद्मपलाशलोचनादनेनाकाशवन्निरूपस्योपासनं संगत उच्यते इति चोचं गीहृत्तत्त्वानान्विभक्तं विचारितेऽश्वितस्यादित्यत उक्तं मृगयामीति । लक्ष्मीतत्त्वं स्यादिति तत्राह यइति श्रीत्वं भार
स्यावाप्यस्तीत्यत उक्तम् इतरैरिति इतरैर्वैष्णवभिः सेवनापि सपुत्रा श्री किंन स्यादित्यत उक्तं हस्ते निअनेन श्रीः प्रिया मूर्ति मती सा भ्रातृक्ष्मी रिति ज्ञायते मृग्यत इत्यनेन हरेर्गुणतः स्वरूपतश्चोत्तम
ध्वनयति विमृग्यमाणेत्यनेन श्रीकथाश्रमोक्षस्य दुःसाधनत्वमाह २४ बालग्राह्यतोययो श्रमकाशीतत्वेन समस्तान्मानवृचः श्रुत्वापि गृह एवाऽस्थानं हृदि मन्त्रिष्यत तत्पर्यनापततो निर्गम
मैवांशुर्वापि विमृग्यमाणेत्यनेन श्रीकथाश्रमोक्षस्य दुःसाधनत्वमाह २४ एवमिति अर्थस्याभिप्रेतस्यासमाप्तिर्येस्मात्तन्वा तदात्मानं मन आत्मना धैर्यगुणेन २५ श्रुतानाममहात्मेति द्योतयंस्तस्य
स्वाधीशसिद्धि लक्ष्म्यं नारदसंवादं वक्ति नारद इति उपाकण्येत्यनेन नारदस्य दूरश्रवणशक्त्या योगोद्भवान् स्वाभाविकीति सूचयति सर्वप्राग्विचित्रिष्यं ज्ञानं वा योगसिद्धाभिति स्पृष्ट्वा दिना गुरुमसा ध्वनय
ति अधमेन सर्वदुरितविनाशकेनेति पित्रादिद्वेषे निमित्तदोषनाशं सूचयति २६ विस्मित इत्युक्तमधिनपति अहो इति तेजो धैर्यलक्षणं अदृश्यतामसहमानाना समान्त्वमानमातुः पुरुषाः २७

किमोहिततत्राह कथातीतिलक्षणे लक्षणवृत्त्याजानामि २८ अत्र भ्रुवेष किमुत्तरं दत्तमितितत्राह किनतइति ध्यानेन ज्ञानं लक्षयति । कार्यकारणसंबंधात् तेष्वप्याध्यानजातेन योगराधसाऽष्टांगयोगज निरतदूरदर्शनशक्तिर्लक्षणसामर्थ्येन वा किं न दृष्टं सर्वं दृष्टमेव । तथापि वक्ष्यामीति शेषः किं न दितितत्राह नोत्सहइति २९ नारदेनापि किंप्रत्युत्तरमुक्तमत्राह नाधुनेति ३० ननु क्रीडनादिपुस्तकस्य बाल स्यनपुक्तमन्यस्य विवेकिन कथमित्याशंक्यनितरा मीदृशस्य सतोषहेतुस्वामेति बोधयति विकल्पइति विकल्पशत्रुमित्रादिविविधं कल्पने विद्यमाने विपुसो मोहमृते भ्रमयतरेणासतोषहेतवो मनःखेदजनकानस ति कुतः लोकाजनाभिवाः स्वातुष्ठितैर्निजकर्मभिरुत्तमाधममध्यमभेदेनानाविधा इतियस्मान् ३१ ततईश्वरगतिबुधो विद्वान्पावद्वैवोपसादितं वीक्ष्यतावन्मात्रेण परितुष्येदित्यन्वयः ईश्वरगतिवीक्ष्यपावद्वैवोप सादितं तावन्मात्रेणोतिवा अनेन मुरुच्यादुर्वचस्तवसंतापकारणं न भवतीत्युक्तं भवति ३२ हरेः प्रसादजनकेतपसि स्थितां बुद्धिं हठां विधातुं बाधकमापेयते अथेति । अथ यदि मात्रोपदिष्टेन योगेनोपायेन यस्य हरेः प्रसादाच्छंहरिभवरुत्ससि अनुग्रहोन्मुखी कर्तुमिच्छसि तर्ह्यपि स हरिर्मम पुंसां दुराराध्यो मतः कुतस्तत्प्रसादावाप्तिः कुतस्तत्प्राप्ताशिरित्यर्थः वा इत्यनेन स्तानुभवासिद्धयित्तिदर्शयति ३३ मुनयोपि

॥ नारदवाच ॥ कथात्येको भवान्वत्सहित्वा स्वगृहमृद्विमत् ॥ लक्षयेत्वा वमत्यां गतं तं स्वजनोत्थया २८ ॥ ध्रुव उवाच ॥ किं न ते ध्यानजातेन दृष्टं वा योगराधसा ॥ नोत्सहेत्सुरुचेर्वाचा समाधातुं मनः क्षतम् २९ ॥ नारद उवाच ॥ नाधुनाप्यवमानं ते सन्मानं चापि पुत्रक ॥ लक्षयामः कुमारस्य सक्तस्य क्री डनादिषु ३० ॥ विकल्पे विद्यमानेऽपि न ह्यसंतोषहेतवः ॥ पुंसो मोहमृते मित्राय लोका निजकर्मभिः ३१ ॥ परितुष्येत्तत्तात तावन्मात्रेण पूरुषः ॥ दैवोपसा दितं पावद्वीक्ष्येश्वरगतिबुधः ३२ ॥ अथ मात्रोपदिष्टेन योगेनारुत्ससि ॥ यत्प्रसादात्सवैपुंसां दुराराध्यो मतो मम ३३ ॥ मुनयः पदवीं यस्य निःसंगेनो रुजन्म भिः ॥ न विदुर्मृगयंतोऽपि तीव्रयोगसमाधिना ३४ ॥ अतो नियतं तामेष निर्वैधस्तव निष्फलः ॥ यतिष्यति भवान्काले श्रेयसां समुपस्थिते ३५ ॥ यस्य यदैव विहितं स तेन सुखदुःखयोः ॥ आत्मानं तोषयन् देहितमसः पारमृच्छति ३६ ॥ गुणाधिकान्मुदं लिप्सेदनुक्रोशं गुणमात्रम् ॥ मैत्रीसमानाद्विच्छन्नतापरैरभि भूयते ३७ ॥ ध्रुव उवाच ॥ सोऽयं शमो भगवता सुखदुःखहतात्मनाम् ॥ दर्शितः कृपया पुंसां दुर्दृशोऽस्मद्विधैस्तु यः ३८ ॥ अथापि मेऽविनीतस्य क्षात्रं घोरमुपे गुषः ॥ मुरुच्यादुर्वचो बाणैर्न भिन्ने श्रयते हृदि ३९

न्यायसंभारार्थं न जानाति बालकस्त्वं किमुत्तेत्याह मुनयइति ३४ ततः किं तत्राह अतइति । तर्हि न श्रेयसाय प्रयत्नमानस्य पुंसो जन्मनो निर्वर्कत्वमित्याशंक्यनायं कालं किंतु कालं तत्तरइत्याह यति प्यतीति । काले वा धैके ३५ सुखदुःखयोर्मध्ये यत्सुखं दुःखाय स्यदैवेन विहितं स देहितोऽपि केन तेनात्मानं तोषयंस्तमसः पारमज्ञानस्यांतं मोक्षमुच्छतिमुच्छतिरित्यन्वयः ३६ मनोदुःखाभावे उपायां तरमाह गुणाधिकारिणः शमयमादिगुणाधिकारुपादिति मत्प्रेकं संवधते अनुक्रोशं दयां मैत्रीसां हर्दतापि मेनःखेदकर्मैर्वा ३७ नारदेनैवं वाधितोऽपि ध्रुवस्तं मागप्रशस्य रवहार्दं पिनापयति सोऽयमि ति योऽस्मद्विधैर्दुर्दृशैः शास्त्रदृष्ट्या ज्ञातुं शक्यः सोऽयं शमो भगवन्निष्ठा लक्षणो भगवता सुखदुःखाभ्यां तत्तात्त्विकं पीडितमनसां पुंसां कृपया दर्शितो यद्यपि ३८ अथापि तथापि अविनीतस्य कुतः क्षात्रं घोरं धर्मं पेषुषो मच्छतो मे सुख्यादुर्वचो बाणैर्न भिन्ने हृदि शमो न श्रयते स्थितिं लभतः इत्यन्वयः ३९

तर्हि ववाकांशाय-क्रियानवाधिरिति तत्राह पदमिति अनेन राजमिहासनस्यानित्यत्वेन तपःसाध्यत्वेनाकांशव्यतिरिक्तचित्तं अग्र-निर्गुमिरिन्दादिनोत्तममनोरथेनाप्यनवाप्यमित्यमूचि ४०
 भवान् लोकादितायाऽनन्तत्वात्तदभावात्पुनरिहाशयेनाह नूनमिति ४१ पादच्छिन्नमनित्यत्वात्तदुक्तमाकर्ष्यमित्यन्त्यागोतिदेन-उपगतिरन्त्यागोतिगन्तुमिति युक्तमित्यत्राह इतीति तद्व्याख्यं
 विधीतः ४२ प्राक्सोक्तत्वेन द्वितीयकृतमुक्तमन्यद्वा मंगयदुभयोर्मित्यत्राह जनन्येति । वाङ्मयवार्थः योजनन्गमिहितं तथा गन्तव्येति श्रेयसमन्यस्याज्ञान्यडन्त्यवयः । क्रोमावितितत्राह भगवा
 निहि पोहोरेभिर्ग्रेहपुवासुदेवनामाभगवांस्तत्प्रवणात्मनामजेन्यवयः ४३ अभिज्ञयेन्यः किनस्यादितितत्राह धर्मार्थेति कारणमितरव्यावर्तकमाधनं ४४ अभोष्टमिद्विसाधनक्षेत्रं चोपदिशति
 पचातेति यस्माद्धरवप्रधानमाधनत्वं तत्तस्मान्मयोः पूर्णानंदस्पहरेदं न भजनं यस्माद्ववतितत्तज्जुवनं नाम्नामूचितमयप्रकाशयति पत्रंति ४५ तत्राकिकर्तव्यमितितत्राह स्वात्वेति उचितानितर्प

पदं त्रिभुवनोत्कृष्टं जिगीषोः साधुवर्त्ममे ॥ ब्रह्मस्मत्पितृभिर्ब्रह्मवर्त्यैरप्यनधिष्ठितम् ४० नूनं भवान् जगत्तोयों गजः परमेष्ठिनः ॥ विनुदन्नदतेर्वाणां हिता
 यं जगतोर्केव ४१ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ इत्युदाहृतमाकर्ष्य भगवान् नारदस्तदा ॥ प्रीतः प्रयाहंतं बालं तद्वाक्यमनुकंपया ४२ ॥ नारद उवाच ॥ जनन्या
 भिहितः पंथाः सर्वैः श्रेयसस्यते ॥ भगवान्वासुदेव तं भजतत्प्रवणात्मना ४३ धर्मार्थकाममोक्षाख्यं यद्वच्छेच्छ्रेयजात्मनः ॥ एतदेव हरेस्तत्र कारणं
 पादसेवनम् ४४ तत्तातगच्छ भद्रं ते यमुनायास्तटं शुचि ॥ पुण्यं मधुवनं यत्र साद्विध्यं नित्यदाहरेः ४५ स्नात्वानुसवनं तस्मिन्कालिंद्याः सलिलेशिवे ॥
 कृत्वोचितानि निवसन्नात्मनः कल्पितासनः ४६ प्राणायामेन त्रिवृताप्राणैर्द्विचमनोमलम् ॥ शनैर्व्युदस्याभिध्यायेन्मनसा गुरुणां गुरुम् ४७ प्रसादाभि
 मुखं शशत्प्रसन्नवदनेक्षणम् ॥ सुनासं सुभ्रुवं चारुकोलं सुंदरं हरिम् ४८ तरुणं रमणीयांगमरुणाज्जेषणाधरम् ॥ प्रणताश्रयणं कृष्णं शरण्यं करुणार्णवम् ॥
 ४९ श्रीवत्साकंधनश्यामं पुरुषं वनमालिनम् ॥ शंस्रचक्रमदापद्मैरभिव्यक्तचतुर्भुजम् ५० किरीटिनं कुंडलिनं केयूरबलयान्वितम् ॥ कौस्तुभाभरणग्रीवं
 पीतकौशेयवाससम् ५१ कांचीकलापपर्यस्तं लम्कांचननूपुरम् ॥ दर्शनीयनमंशांतं मनोनयनवर्धनम् ५२ पद्मानखमणिश्रेण्यां विलसद्वाचां समर्चता
 म् ॥ हृत्पद्मकर्णिकाधिष्ण्यमाक्रम्यात्मन्यवस्थितम् ५३

आसीति ४६ त्रिवृता रेचकादित्रितयसंख्योपेतेन यद्वा परवृत्तिरुत्तरपुक्तेन यद्वा प्रगवपुक्तेन प्राणानामवशत्वादिद्विद्यानां विषयाभिमुखत्वं मनो न वस्थितत्वं मिति मलत्रयं गुरुणा गुरुमुपदेशम् ॥
 ४७ पुरुषायुपशतेनाऽप्रसन्नतादिगुणवांश्चेत्किमनेनेत्यतोऽश्रद्धानकर्तव्येति ध्येयस्वरूपमुपदिशति प्रसादाभिमुखमित्यादिना ४८ कुरुणस्वलक्षणज्ञापनापुनरीक्षणं क्वचिद्विरीपीतवर्णं क्वचित्कृष्णम् ॥
 ४९ क्वचिद्वनवत्श्यामं नीलं पुरुषं लक्षणसामग्रीसूचनाय पुरुषग्रहणम् ५० ५१ कलापोभूषणे वर्हति च चान्त् कार्वाकलापेन पर्यस्तं संवेष्टितम् ५२ नखमणिश्रेण्यां विलसद्वाचां पादाभ्यां समर्चताम
 कानामात्मनि मध्यदेहं हृदयपद्मकर्णिकाधिष्ण्यमाक्रम्यावस्थितम् ५३

मनसैर्विवर्गवतोरूपं ध्यायेदित्यन्वयः किंविशिष्टमनसानियमेन परिणततयाभ्यस्तताप्राप्तपराकात्वेनैकस्मिन्व्येवस्तु निभूते न बाह्यविषयाभिनिवेशराहितेन ५४ निर्वृत्त्योद्विक्तानंदेन संपन्नं पूर्णं ध्यायेत्तत्र न निवर्तते न गच्छति ५५ जप्यो मंत्रः ५६ द्रव्यमयी द्रव्यप्रधाना अर्चा पूजा सपर्यासादित्यभिधानं ५७ द्रव्याण्याह सलिलैरिति वन्यैर्वनभवैः ५८ द्रव्यमयी मर्चा शिलादिप्रतिमां अर्चां प्रतिमां मोक्षोत्पत्तिप्रधानं शितौ स्थांडिले आदिशब्दादादित्यमंडलेऽग्रीवा आहूतात्मा विषयेभ्य आकृष्य वशीकृतमनाः मितं निपतादर्थं फलभूला देवन्धर्मं कुंक्षति मितवन्वभुक् ५९ निजमायया स्व रूपभूतमिदं स्वेच्छया कृतावतारस्तस्य चरितैः कंसवधादिलक्षणे श्रितं गुणसमूहं हृदयं गमान्पान् विभुं विक्रयान् करिष्यति तान् ध्यायेदित्यन्वयः ६० परिचर्यादिसंक्षिप्य तत्करणप्रकारं वक्ति परिचर्या इति यावती परित्यः पूर्वाचार्यैः कल्पितास्तामंत्रहृदयेन मंत्रेण नमः शब्देन च अंनमो भगवते वासुदेवायेत्यनेन मंत्रमूर्तये मंत्राक्षरप्रतिपाद्यं वासुदेवाय प्रयुज्यात्कल्पयेदित्यन्वयः ६१ एवं विधोपास

स्मयमानमभिध्यायेत्सानुरागावलोकनम् ॥ नियमेनैकभूतेन मनसा वरदं भूम् ५४ एवं भगवतोरूपं सुभद्रं ध्यायतो मनः ॥ निर्वृत्त्या परया पूर्णं संपन्नं निवर्तते ५५ जप्यस्तु परमो गुह्यः श्रूयतां मे नृपात्मज ॥ यंसप्तारात्रं प्रपठन् पुमान् पश्यति सेचरान् ५६ अंनमो भगवते वासुदेवाय ॥ मंत्रेणानेन देवस्य कुर्याद् द्रव्यमयी बुधः ॥ सपर्यां विविधैर्द्रव्यैर्दशकालविभागवित् ५७ सलिलैः शुचिभिर्माल्यैर्वन्यैर्मूलफलादिभिः ॥ शस्तां क्रूरैः कुशैश्चाचैर्तुलस्याप्रियया प्रभुम् ५८ लब्ध्वा द्रव्यमयी मर्चां क्षित्यंवादिषु चार्चयेत् ॥ आहूतात्मा मुनिः शांतो यतवाङ्मय इति वन्यभुक् ५९ स्वेच्छावतारचरितैश्चरितं निजमायया ॥ करिष्यत्युत्तमश्लोकं स्तान् ध्यायेद्भृदयं गमान् ६० परिचर्या भगवतो यावतीः पूर्वसेविताः ॥ तामंत्रहृदयेनैव प्रयुज्यान्मंत्रमूर्तये ६१ एवं कायेन मनसा वचसा च मनोगतः ॥ परिचर्यामणो भगवान्भक्तिमत्परिचर्यया ६२ पुंसाममायिनां सम्यक्भजतां भाववर्धनः ॥ श्रेयो दिशस्य भिमंतं यद्दर्मादिषु देहिनाम् ६३ विरक्तश्चेद्भिरतौ भक्तियोगेन भूयसा ॥ तन्निरंतरभावेन भजेता द्वाविमुक्तये ६४ भैत्रेय उवाच ॥ इत्युक्तं तं परिक्रम्य प्रणम्य च नृपार्जकः ॥ ययौ मधुवनं पुण्यं हरे श्ररणचर्चितम् ६५ तपोवनं गते तस्मिन् प्रविष्टो तः पुरं मुनिः ॥ अर्हि तोहणयाराज्ञासु स्वासीन उवाच तम् ६६ नारद उवाच ॥ राजकिं ध्यायसे दीर्घं मुखेन परिशुष्यता ॥ किं वानरिष्यते कामो धर्मो वार्थेन संयुतः ६७ राजा उवाच ॥ सुतो मे बालको ब्रह्मन् द्रष्टुं नेनाकरुणात्मना ॥ निर्वामितः पंचवर्षः सह मा त्रामहान् कविः ६८

नाकलमाह एवमिति भक्तिमंतः संतस्तेषां परिचर्यया शुश्रूषया देहिनाथमाविपुस्य भिमंतं श्रेयस्तां दिशतीत्यन्वयः ६२ ६३ सर्वस्मात्साधनाद्विरक्तिभक्तीभुक्तिसाधने इत्याशयेनाह विरक्तश्चेति तपोवनं पर्वतं व्यस्ते च शब्दः इन्द्रियरतौ विषयभोगे विरक्तः ६४ उत्तरकथाप्रसंगमाह इत्युक्त इति ६५ नन्वस्त्वयं कथा पुनर्नारदः कुत्रायासीदत्राह तपोवनमिति अर्हणया पूजासाधनेनार्हितः पूजितः ६६ नारिष्यते न हि रस्यते ६७ नारदेन पृष्टो राजा उवाच ॥ सुतो मे इति निर्वासितः निष्कासितः कविरित्यनेन ज्ञानिन्वद्योतयति ६८

१ एकभूतेन मनसे स्वप्नपरमात्मनो मनसैकत्वं मुच्यते इत्यन्यथा मनीतेस्तां पर्याप्तं नृपारेण यथावद्वाच्यमिति । एकस्मिन्निति ॥ दी० २ मन्त्रहृदयेनैव मंत्रमूर्तये नैव ध्यायतां प्रति ति वारणायां तपस्यां नृपारेण व्यक्य विमंत्रेण नमः शब्देन चेति हृदयेन नमः शब्द इति नेनोद्धारस्येति सिद्धेनैव नमः शब्देन नमः शब्द इत्युक्तं नदीने ॥ दी० ३ सहमाना मुनानां सापत्न्यमातामुक्तिः तया ॥ सह आनेत्यादिनयोगवदेति भागवतं कंठे

पक्षीभ्योऽपि हासनपदादनुत्तमपदसाधयामीति निरूप्यमात्रादीन्विहायपुराणिरगमदित्येवमनुत्तमपदानोपिराजातद्वतदुःखमुद्रुयति अनाथमिति ॥ ६९ ॥ एवमनुत्तमपदस्वदौरात्म्यं मुनिमपि संबोधयति अहोमेति स्वयाकिमकारीति तत्राह योक्तेमिति ७० प्रवक्तानारदस्तुमदाज्ञाभिमानस्य गतत्वादस्य हरिरेव रक्षक इति कृत्वा पुन्रतं मानुतेत्याह मामेति ततोऽप्यनुतापो न गच्छतीत्यतः अज्ञानमूलोऽसौ वि-
 न्याह तत्प्रभावमिति प्रावृत्तेऽन्यथाति ७१ अस्मन्निमित्तवैराग्येन गतः पुत्रो न पुनरेष्यतीति खेदोभाषित्याह सुदुष्करमिति तत्कर्मनस्य भुवस्यैव योग्यत्वात् लोकपात्रानां दुष्करं । ननु ते पामशक्य-
 त्वात् न शक्यं देवतानां तु यदन्यै शक्तिं कंचिन् शक्ता अपि न कुर्वन्ति यद्विहितं बुधा इति वचनादपि पदेन सूचिना ७२ एवमिच्छायाः स्थापिराज्ञोऽनुनाप परपरा माह इतीति अनेन संसारस्य दुस्तरत्वमू-
 षि ७३ ह्रवो मधुवनं प्राप्य किमकार्षीदत्राह तत्रेति आदेशेनोपदेशेन नारदोक्तमार्गेण कृतया दृष्टयै निरूपणया पुरुषवासुदेवं पर्यचरदित्यन्वयः ७४ तस्य तदप्राप्तिश्च मानस्याशनप्रकारमाह त्रिरात्रांत इति क-

चनार्थं च वने ब्रह्मन्मास्वादं त्वर्भकं वृकाः ॥ श्रान्तशयानं क्षुधितं परिम्लानमुखां वुजम् ६९ अहो मे बत दौरात्म्यं स्त्रीजितस्योपधारय ॥ योऽंके प्रेम्णा रुहक्षंतं
 नाभ्यनंदमसत्तमः ७० नारद उवाच ॥ मामाशुचः स्वतनयं देवगुमं विशांपते ॥ तत्प्रभावमविज्ञाय प्रावृत्तेऽन्यथो जगत् ७१ सुदुष्करं कर्म कृत्वा लोकाप-
 णैरपि प्रभुः ॥ एष एष्यत्यचिरतो यशो विपुल्यं स्तव ७२ भैत्रेय उवाच ॥ इति देवर्षिणा प्रोक्तं विस्मयजगती पतिः ॥ राज्यलक्ष्मीमनादृत्य पुत्रमेवान्वर्चितं
 यत् ७३ तत्राभिषिक्तः प्रयतस्तामुपोऽप्यविभावरिम् ॥ समाहितः पर्यचरदृष्ट्या देशेन पूरुषम् ७४ त्रिरात्रांते त्रिरात्रातेकपितृवदराशनः ॥ आत्मवृत्त्यनुसा-
 रेण मासं निन्येऽर्चयन् हरिम् ७५ द्वितीयं च तथामासं पष्ठे पष्ठेऽर्च्यो दिने ॥ तृणपर्णादिभिः शीर्णैः कृतान्नोभ्यर्चयद्दिभुम् ७६ तृतीयं चानयन् मासं नवभेन वमे-
 ऽहनि ॥ अब्रह्मक्ष उत्तमश्लोकमुपाधावत्समाधिना ७७ चतुर्थं मपि वै मासं द्वादशे द्वादशेऽहनि ॥ वायुभक्षो जितश्वासो ध्यायन् देवमपारयत् ७८ पंचमे मास्य-
 नुप्राप्ते जितश्वासो नृपात्मजः ॥ ध्यायन् ब्रह्मपदे केन तस्थौ स्थाणुरिवाचलः ७९ देवाश्च कुस्तपो विघ्नं त्रासयंतः स्वमायया ॥ सर्पेर्भर्षिह कूष्माण्डैस्तान्नापश्य-
 त्परमंतः ८० सर्वतो मना आलुष्य हृदि भूतैर्द्रियाश्रयम् ॥ ध्यायन् भगवतोरूपं नाद्राक्षीत् किंच नानापरम् ८१

विश्वबदरयोः फलमशनं यस्य स तथोक्तः फलभुक् अशननियतिकथयति आत्मवृत्तीति यावतात्मनः शरीरस्य वृत्तिस्तदनुसारेण ७५ ७६ उपाधावन उपास्त ७७ अपारयदति क्रांतवान् ७८ अचलः स्थि-
 रः ७९ देवाश्च स्वस्य शोविस्तृप्यैतत्तपो विघ्नं च कुरित्याह देवा इति । स्वस्वसिद्धमाययैर्ब्रजालेन कूष्माण्डाः पिशाचविशेषाः तावत्पश्यदित्यनेन भुवस्वदेवैर्भूयोतिधिकतरशक्तिमत्त्वं नाभिप्रेतं किंतु परमभाग-
 वत्स्विनयशो विस्तृत्यै विघ्नकरणं ननु तत्तपः संबन्धनाय । तदुक्तं यत्र देवैः कृते विघ्ने संडितो न पुमान् भवेत् तत्र तद्यशसे विघ्नं कुर्युर्न तु विधाने । यत्र संडितता तत्र संडनायैव केवलं । सत्यकामाय तो देवास्तेषु
 क्षुब्धमिमानिनः । अतो विमोहनयैव ग्राम्युस्ते पराजयं । तेषामशक्तितोक्तिश्च विमोहाय सुराद्विप्रा मिति ८० नापश्यदित्येतद्विवृणोति सर्वत इति । आकाशादिभूतानां तदुत्पन्नानां प्राणिनां च द्विषणां प्रा-
 ण्यं भगवतो रूपं प्राप्य न परं जगत्किंच नाल्पमस्वतंत्रमद्राक्षीत् स्वतंत्रं नाद्राक्षीदित्यन्वयः ८१

१ सुदुष्करमित्यत्र देवानां भुवः कृतकर्मण्यशक्तिरिति भातीत्यत उपपत्तिमाह ॥ २ दृष्ट्या देशेन पूरुषमित्यत्र दृष्ट्या चक्षुषा आदेशेनेति असंगतमिव भातीत्यत स्मात्पर्यानुसारेण उवाच ॥ ३ दृश्यते
 नयेति दृष्टिः निरूपणातया । आत्मन्यक् दृश्यते उपदिश्यत इत्यादेश उपदेशस्तेन । न तश्च नारदं तत्रासनं निरूपणं पूर्वोक्तोपदेशेनैव युक्तमिति । दी० ॥ ४ भूतैर्द्रियाश्रयं देहं दृष्टिव्यायन् भगवतो रूपं किंच न ना-
 द्राक्षीदिति विरुद्धं प्राति ततो योजयति भूतैर्द्रियाश्रयं भगवद्भूतमिति ।

एकाग्रमनसात्स वासुदेवध्यायतः सतद्भक्तमकमश्चर्मभूदित्याह आधारमिति ८२ सर्वाधारं ब्रह्मधारयमाणे श्रुवे स्थिरत्वेन भाव्यत इत्यल्लोकानां कल्पनं कथमित्याशङ्क्योपपत्तिमाह यदैकपादेनेति । तत्र तस्मिन् भाग्ये तर्था मध्ये इमे द्वे गजेन गरिम्णा धिष्ठिता तरीव यथानैनां ता भवति तथा । तदेव विशिनष्टि सव्येतरतडाति । सव्येतरये वामिदक्षिणयो पादयोः पदे पदे तु ज्ञानता भवतीति ८३ न केवलं चलनमेव लोकानां भूतिका तु भासोच्छ्वासायोः प्रवृत्तिस्तंभेन मरण अधिकलेशोऽभूदित्याह तस्मिन्निति तस्मिन् भुवेऽनन्यया ध्येयैकविषयतां गतया धियाश्वासप्रवृत्तिकारणममुपायं निरुध्य कुभकीकृत्यात्मनो जीवराशेरुत्पत्त्यादेर्द्वारं कारणं विन्धविष्णुमभितः परितर्ह्यद्रिपामिमानि देवैः सह ध्यायति सति निरुच्छ्वासेन निरुद्रमाणवृन्धानि पीडिताः मल्लोक्तपात्रा लोकाहरि शरणं ययुरित्दन्वयः अत्र भृशमित्यनेन भिषवाचिना लोका नामेव निरुच्छ्वासानं लोकपालानां देवता नामन्यभृत्तिहेतूनां स्वोत्तमानुग्रहेण स्वावरानधीनप्रवृत्तीनां तास्तु लोकाध्यासाय कृत्वा लोकाहरि शरणं ययुरिति ध्वनयति उक्तं च ध्यातुर्ध्रुवस्य कीर्त्यर्थं हरिणामहं देवताः लोकोच्छ्वासात्तिरुद्धाध्यासाय च हरिण्ययुः अन्यप्रवृत्तपस्तेभ्यो न तेषामन्यतः क्वचित् स्वोत्तमेभ्यस्तु देवेभ्यस्तेषां स्युश्च प्रवृत्तय इति ८४ किमर्थं शरणं गता इति तत्राह नैवमिति अस्मिन्नासन्नाना प्राणिनां धाम

आधारं महदादीनां प्रधानपुरुषेश्वरम् ॥ ब्रह्मधारयमाणे तु त्रयो लोकाश्च कं पिरे ८२ यदैकपादेन मपार्थि वार्धकस्तु तदं गुष्ठनिषीडिता मही ॥ ननामत त्रार्धमिभेद्वधिष्ठिता तरीव सव्येतरतः पदे पदे ८३ तस्मिन्नभिध्यायति विश्वमात्मनो द्वारं निरुद्धा मुग्नान्यथा धिया ॥ लोकानि रुच्छ्वा मनिपीडिता भृशं सलोकपालाः शरणं ययुर्हरिम् ८४ देवा ऊचुः ॥ नैवं विदामो भगवन् प्राणरोधं च गच्छत्यादिलिखत्वा धाम्नः ॥ विधेहि ततो वृजिना द्विमोक्षं प्राप्ता वयं त्वां शरणं शरण्यम् ८५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ मा भैष्वालं तपसो दुर्गस्य यात्रिवर्तयिष्ये प्रतियातरुद्धाम् ॥ यतो हि वः प्राणनिगंध आसीदौत्तानपादिर्मयि संगतात्मा ८६ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे ध्रुवचरिते नवमोऽध्यायः ९ ॥ मंत्रेय उवाच ॥ त एव मुत्सन्नया उरुक्रमेकृतप्रणामाः प्रययुस्त्रिविष्टपम् ॥ सहस्रशीर्षा पिततो गुरुमताम धोर्वर्तनं भृत्यदिदक्षयागतः १ सवै धिया योगविपाकनीत्रया हृत्पद्मकोशे स्फुरितं तद्विप्रभम् ॥ तिगेहितं न हसैवोपलक्ष्य बहिःस्थितं तदवस्थं ददर्श २ तद्दर्शनेन आगतमाध्वसंक्षिता वंदतां गंविनमग्यदंडवत् ॥ दृग्भ्यां प्रपश्यन् प्रपिबन्निवार्धकं श्रुवन्निवास्येन भुजेन दक्षिणम् ३

समूहो यत्र तद्योक्तस्य तल्लोकाः समूहश्च हं धामेति कथ्यत इत्यभिधानात् । वृजिना हुत्वात् ८५ हरेः अरण्यगतानां देवानां भयव्यावर्तकप्रतिवचनप्रकारमाह यामैशेति । यतो यस्माद्वोपुष्मा कंसकाशात्प्राप्तप्रवृत्तीनां लोकानां प्राणनिरोधआसीत् ततः प्रसन्नो निवर्तयिष्ये इत्यन्वयः कोसाविति तत्राह आत्मानपादिरिति मयि सम्पगगत आत्मानोदम्यसतया ध्रुवदंष्ट्रुक्ते कम्पपुत्रां कजातिरयमिति माशं कास्यादित्यसौ चानपादिरिति ८६ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे वि० कृतटी० नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ७ ॥ । हरेः केवन्मोक्षारूपपुत्रपार्थरयमाभिरवना कत्वैहिकस्यापीति मयि प्रपति पादयत्पस्मिन्ध्याये तत्रादौ देवानां मूलोक्तमनं हरेः ध्रुवनयात्रां च वक्ति त एव निति सहस्रशीर्षा विनामुदेः गुरुमानुगच्छतां दक्ष्ये इत्यभिधानम् १ ध्रुवस्य हरिदर्शनप्रकारं वक्ति सवा इति योगपरिपाकेन ध्यानपरिणत्यातीत्रया स्वत एव भगवदनुमुरया । तदवस्थं हृत्पद्मकोशे वाऽवस्थातया विशिष्टम् २ गुरुक्तपुष्पां नूपमं हन्य भगवदुपार्तां शङ्क्य ध्रुवस्य कपुनर्वदनादाविति भावेन तत्प्रावण्यप्रकारमाह तद्दर्शनेति आगतसाध्वसं प्राप्तासंभ्रमः बालस्त्वभावं दर्शयन् चित्रभक्त्यतिशयमाह दृग्भ्यामिति ३

१ आगमनं ध्यायदेवद्वारमिध्याहारिण्योजनानां चानुपपातः द्वि० । २ अस्मिन्सर्वव्याघ्रतत्त्वाऽऽविश्यस्त्वा अयस्य चान्तरात्मकस्य हरेरित्यन्वयात् प्रतीतेर्धामशब्दार्थमाह । समूह इति । तेन प्राणरोधो जीवसमुदायरथेत्यर्थः । द्वि० ।

मन्त्रमुक्तं विष्णुसूक्तं यतो हरेरत्तं नुग्रहविशेषमाह सतामिनि । विष्णुः सन्तुतिस्तदा चन्दकामेन न ह्यतस्तदनेन न च दितं वक्ष्येनेत्येवमेव पांचजन्योवा एष आभ्राय उदिति श्रुतेः कंबुना पांचजन्या
 ह्यसंख्येन ४ तत्फलमाह सदा इति मयैवोपि । यामी पूर्वमज्ञाना नागिरं देवां देवः संपदे देवगुणैश्चोन्नतस्तद्विषयाभिः उपलब्धिफलाह परिज्ञातेति यावत्स्वययोग्यपरितोज्ञातः परमात्मन
 स्तत्त्वनिर्णयो धेनसतथोक्तः तद्वन्माभावो रोमां चादिक्रियाविशेषोऽयमनयोक्त भावोलीलाक्रियाचनियाम् । अमन्वगमिति क्रियाविशेषण यथास्वाभेति तं भवति अनेन सप्रसन्नतायादिवाच्यवचन
 स्वभावं व्यावर्तयति अन्तरयामहवतेतदस्य सत्त्वस्तिमिनि भगवद्विज्ञानं गं परिश्रुतं न्याममुरुहन् श्रवणमंगलं श्रवणशोयस्य सन्धानं श्रवणान्गाभितिवंकुटादिभ्यानं यस्य सन्धानं युवक्षितिभित्तिवा
 पाठः क्षिनिवासगत्यो रिति पातोः क्षितिगतिमित्यर्थः ५ यदीयं मुनिर्देवमिदं गुणानुरूपता हि द्रव्यमप्युक्तिः सफलाभ्यादित्यतस्त्वमिदं गुणैर्भेद्येति यानरिति । प्रसुप्तां निद्रितामिमां वैश्वरानाम
 वाचं संजीवयति । संस्कारात्मना बोधयति अन्यानहस्वगदीन्मागानां द्विषाभिस्त्वविषयाणि करोति तस्मै नुभ्य न इदं न्यय । अपुं सुप्तानभिचाकशतीति श्रुतिः ब्रह्मणो वा एतानि करणानीति च ६
 पुरिशयनात्पुरुषश्चेत्पुराणानामात्माद्वारेषु पिनानात्वेनाद्वितीयत्वमिति तत्राह एकस्त्वमिति एकस्यापि विभावमुदाप्रिवृत्तानात्त्वमादित्वामित्यर्थः । तत्पुद्गलं देवा तुमाविशन् तदनुप्रविश्य सच्चत्यचाभ

सतं विवक्षंतं तद्विदं हरिर्ज्ञात्वा स्य सर्वस्य च हृद्यवस्थितः ॥ कृतं जलं ब्रह्ममयेन कंबुना पस्पर्शवातं कृदया कपोले ४ भवैतदैवप्रतिपद्यतां गिरंदैवीं परिज्ञा
 तपरात्वनिरणयः ॥ तद्वक्तिभावोऽभ्यगृणादमत्स्वरं परिश्रितोऽश्रवसं ध्रुवक्षितिम् ५ ॥ ध्रुव उवाच ॥ योतः प्रविश्य मम वाचाभिमां प्रसुप्तां संजीवयत्यखिलश
 क्षिधरस्त्वयाम्ना ॥ अन्यांश्च हस्तचरणश्रवणत्वगादीन् प्राणान्नमोऽभगवते पुरुषाय तुभ्यन् ६ एकस्त्वमेव भगवन्निदमात्मशक्त्या नामायाख्ययोरुगुणयामहदा
 यशेषम् ॥ सृष्ट्वा नुविश्य पुरुषस्तदसहजेषु नानेव दारुषु विभावमुद्विभामि ७ त्वद्वत्तयावगुनयेदमचष्टविश्वं सुप्तः प्रबुद्ध इव नाथ भवत्प्रपन्नः ॥ तस्यापव
 र्ग्यशरणं तव पादमूलं विस्मर्य ते कृतधिया कथमार्तबंधो ८ नूनं विमुष्टमतयस्तव मायया ते येत्वां भवाप्यच विमोक्षणमन्यहेतोः ॥ अर्चैतिकल्पकतरुं कुण
 पोपभोग्यमिच्छंति यत्स्पर्शजं निरयेपि नृणाम् ९ यानि वृत्तिस्तनुभृतां तव पादपद्मध्यानाद्भवज्जगत्कनाश्रवणेन वात्वाद् ॥ सा ब्रह्मणि स्वमहिमं न्यपि ना
 थमाभूत्किम्वंतकासि लुलितात्पततां विमानान् १०

भवति श्रुतिः । तस्या अतस्तोऽमंगलगुणाः मत्त्वादयोऽपुमहदादिपुतेन यानेषु अनेन स्वगतभेदादिभिः पुरुषजदेन प्रवृत्तिनिमित्तं नोक्तं नति । पुरिशयनत्पुनइति एकमेवाद्वितीयमिति च ७
 अस्मिन्मये किं प्रमाणमत्राह त्वद्वत्तयेति वयुनयाज्ञानेन कृतविया कृतज्ञानेन अनेन दानुदययोर्हि भेदे दानुःकृत्वं विचन्य ह्ययं चिन्तयन् यो ज्ञानिनः प्रत्यक्षं प्रमाणं पितुं कृतं भवति अचष्टा पश्यद् सो ज्ञानाद्वि
 मुक्तो ज्ञानी भवतीति श्रुतिं सूचयति सुप्तः प्रबुद्ध इवेत्येनेति ८ भगवत्प्रमादादेव भगवद्विषयज्ञानं स्वात्तदेव विषयं दाम् । एकप्रदग्नेन द्रव्यानि नूनमिति येनान्यस्य देहत्वेनानित्यस्य मुक्तस्य हेतोर्भवाप्य
 यविमोक्षणं जननमरणात्संसारमुक्तिदं कल्पकतरुमिव भक्ताभीष्टं त्वामर्चयितुं तव मायया तं एकशक्त्या विमुष्टमतय इत्यन्ययः विरजसुर्गदुर्लभं चैतक्यं निघंस्यादित्यत उक्तं कुणपेति निरपेक्षसुलभ
 मित्यर्थः यच्छब्दो हेतुर्थः ॥ ९ ॥ भवान्भगवत्पसाद एव मायेनीय इति रोचयति तस्मात्किं फलं द्रष्टुं तत्राह यानि वृत्तिरिति सानि वृत्तिः स्वगह्यनि अनन्याधारलक्षणमाह तस्येव ब्रह्मणि परब्रह्मणि स्थि
 तस्य जीवस्यापि माभूत् ध्यानादिकमंतरेण न स्यात् कृतः तत्रैतत्सुप्तः संभसन्नस्वप्नं विजानाति एष आत्मेति होवाचैतदमृतं भेदमयमेतद्ब्रह्म इति । सहशानहृदयः प्रवृत्तानस्य अप्यैव देवानेतदर्थं द

दर्शनाहंस्त्वयमेवमेतत्प्रत्यात्मानं जानात्ययमहमस्मीति नोपवेमानिभूतानि विनाशमेवापीतोभवति नहमत्रभोग्यं पश्यामीति श्रुतौ सुप्रौढत्वेन विध्यानाभावात् सुखानुभवाभावस्य दृष्टत्वादिति ममर्थमपि पदेन ध्वनयति । स्वमहिमनिब्रह्मणिसुखनास्तीति योजना अथ कस्मादुच्यते ब्रह्मोक्तस्मिन् गुणाः एषेभ्यो न दयतीत्यादि श्रुतिविरुद्धत्वेन उपेक्षणीय यत् स्थितस्येत्पद्याहारो युक्तिसिद्धत्वादेर्गीक्रियते ननु तर्हि स्वर्गाद्यैर्न्यतन्तर्लोकिनस्यात् ज्ञानादेव सर्वकामाः संपद्यन्ते इति श्रुतेरिति तत्राह किमिति अंतकस्य हरेः भूविभ्रमलक्षणेनासिनाविबुलितात्पर्यस्ताद्विमानात्पततापुसांसानिर्वृतिर्न स्यादिति किमु । एतदुक्तं भवति कर्मसाध्यज्ञानात्स्वर्गादिलक्षणविमानं प्राप्य इतस्ततो न दनादिपुविहारार्थं पततां गच्छतां पुसांसानिर्वृतिनां स्तीति किमु वक्तव्यमिति विमानाद्भयतामित्यर्थांगीकारेन श्रुतः खपानुर्यात्सानिर्वृतिर्न स्यादिति श्रुतमुक्तत्वादुक्तवार्थः अंतकासिबुलितत्वमनित्यत्वचोतनायोक्तमिति ज्ञातव्यं अत्र ध्यानं ज्ञानोत्पत्तावतरगसाधनकथाश्रवणतत्साधनं श्रुतगुणानां पश्चादुपसंहारोपचारेति ज्ञातव्यं अधिकारिणामनतत्वात्तत्तद्योग्यताविशेषादेव मुक्तमिति वा १० भवज्जनाभगवद्भक्ताः तेषां मुखनिम्नः तायाभगवत्कथायाः श्रवणलक्षणोपासनयेत्युक्तं तत्र भवज्जनस्य चरितलक्षणकथाश्रवणेनेतीममर्थमभिप्रेत्य भवज्जनसंगतो भवत्कथाश्रवणं सुखं स्यादिति मत्वा तत्संगतिमर्थयते भक्तिमुहुरिति येन प्रसंगेन भवाद्धिनेष्येतरिष्यामि । नम्राप्यामीति वा इषुगताविति धातुः ११ भक्तानां लक्षणमाह तेनेति ये सर्वान्सुतसुहृद्बृहवित्तदारान्संपदः स्मरन्ति ते अस्मिन् तस्मात्प्रियमाद्यमीशं तानं स्मरन्ति हे भवज्जनाभ ये भवदीयपदारविदसौ गंध्यलुब्धहृदयेषु भवद्भक्तेषु कृतप्रसंगा भव

भक्तिमुहुः प्रवहतां त्वयि मे प्रसंगो भूयादनेतमहताममलाशयानाम् ॥ येनां जसो लवणमुख्यसनं भवाद्धिनेष्ये भवद्भुणकथामृतपानमत्तः ११ तेन स्मरं त्य तितरां प्रियमीशमाद्यं स्वान्संपदः सुतसुहृद्बृहवित्तदारान् ॥ ये त्वज्जनाभ भवदीयपदारविदसौ गंध्यलुब्धहृदयेषु कृतप्रसंगाः १२ तिर्यहनगद्विजमरीसृष्ट देवदैत्यमर्त्यादिभिर्विरचितं सदसद्विशेषम् ॥ रूपस्थविष्टमजतेमहदाद्यशेषेनातः परंपरमवेद्यिनयत्रवाचः १३ कल्पांत एतदखिलं जठरेण गृह्णन् शोते पुमान् स्वदृगनेतसस्तदंके ॥ यन्नाभिसिंधुरुहकांचनलोपद्रगभेषुमान् भगवते प्रणतोऽस्मि तस्मै १४

द्रकास्ते स्वान्सुतादीन् संपदो न स्मरन्तीत्यन्वयः अनेन श्रीहरिभक्तिरेव भवाद्धि संतारिणी किनु तद्भक्तभक्तिरीति सूचितम् ॥ १२ ॥ ब्रह्मादीनामपित्वत्प्रमादात् क्रते त्वद्रूपदर्शनममुकरं किमु तमाह शाना भितिभावेनाह तिर्यहनयेति हे अज अशेषे सर्वोपपन्नं महदादिमहत्तत्त्वमादिष्येत्यतः चोक्तं । सतापृथिव्यादिभूतत्रयेणासतावाय्वादिभूतद्वयेन विशेषोपस्यतत्तथोक्तं स्थविष्ठस्थूलमतिर्यगादिभिर्विरचितं अस्मांस्तुल्यं रूपं विष्टि रूपम अतः स्थूलात्परं सूक्ष्मं रूपं न वेष्टि अत्र हेतुगर्भविशेषणमाह यत्रेति वाच इत्युपलक्षणं वेदाभिमानिनोऽहंकारादयो यत्र यद्विषयज्ञानवंतो न भवन्ति किमुक्तं भवति लक्ष्मी ब्रह्माद्या अनुदिनं परमं तोषिकं विचिदन्तं त्वेन जानन्ति किमिहं । तदुक्तं पश्यमानोऽपि तु हरिं ननु वेत्ति कथंचन वेत्ति किंचित्पसादेन हरेरश्च गुरोस्तथा द्वे वा वब्रह्मणो रूपे मूर्तं चैवामूर्तं च यतो वाचो निवर्तते अप्राप्यम नसा स हृत्पादि श्रुतेः १३ तृष्टिं हारकर्त्रे ब्रह्मरुद्रयोर्लोकहृतां विष्णुसमस्तं अंको निवर्तयितुमाह कल्पांत इति । अनंतः सत्त्वाय स्य मत्तयोः स्वदृक्स्वयंप्रकाशः पुमान् कल्पांत एतदखिलं जगज्जठरेणोदरे ण गृह्णन् संहरति स्तस्यानेतस्य किं शोते । यस्य नाभिसिंधुरुहनाभिसरसो जातं तदेव कांचनं सुवर्णं लोकात्मकं पद्मं तस्य गंधं पुमानतिबुद्धिमान् ब्रह्मा जात इति शेषः अनेन रुद्रस्य संहर्तृत्वं ब्रह्मणः स्रष्टृत्वं च द्वारमात्रमिति ज्ञातव्यं एवं विधमाह त्वस्य हरेस्त्वया किमुपक्रियत इति तत्राह भगवत इति १४

१ तेन स्मरन्तीत्यभगवद्भक्तकाः स्वान्संपदो यदान् स्मरन्ति न दनाऽऽद्यमोक्षं त्वेन न स्मरन्तीत्यन्यथा प्रतीतेरतस्तात्पर्यानुसारेण योजयति । यदिति । दी०

भयत्साहतायोगिनामपिदुरापमित्यनेनायोग्यानामेवदुष्प्रापनतुयोग्यानातेषासाधनसायद्रयासुलभत्ववित्यर्थः मूच्यत इत्युत्तरग्रन्थेनज्ञापयतइतिभावेनावशिनाष्टि नान्यैरिति । ध्रुवानित्याक्षितिनैवा
 योगस्मरत्तत्तथोक्तं भेदीतितिलपीडोलूबलं कल्पयेपिलयोनास्तीत्याशयेनाह स्थास्त्विति अनेनध्रुवक्षिणीत्यस्यार्थविशेषोदाशितः पुरस्तादग्रेधर्मादयोयन्स्थानं प्रदक्षिणीकृत्यचरंति तत्तुभ्यंदास्यामी
 त्यन्वयः वनौकसोवानप्रस्थाः २१ २० २१ सिंहासनाधिपतिरपिभूयादितिभावेनाह प्रस्थितइति गांभूमिम् २२ उत्तमेभ्रातरिसतिकथं सिंहासनाधिरिति तत्राह त्वद्वातरीति तस्मिन्नेवमनोप
 रानासातन्मनाः वनयन्नेषतीमार्गमाणा अनेनतन्मातुभयमपिप्रत्युक्तामितिज्ञायते २३ पुष्कलदक्षिणैः पुरुषपुष्कलपूर्णमितिहलायुधः अनेनयज्ञानामुत्तमकल्पत्वं ध्वनयति मातुस्मीरप्यसीत्यनेनसर्व
 दारमरचपिमरणकालेविशेषतोमत्स्मरणं कुर्वतिविधत्ते एष्यदर्थत्वादुभयोरिति ॥ २४ ॥ ततः किमत्राह ततइति यतोनावर्ततेयतिरित्यनेनध्रुवस्यमुक्तेर्नपतत्त्वं ध्वनयति ॥ २५ ॥ अति
 तज्यदत्त्वा २६ सोपिध्रुवोपिसंकल्पजंसंकल्पाज्जातंविष्णोः पादसेवयोपसादितं प्रार्थसंकल्पनिर्वाणप्रतिज्ञाफलमाप्य २७ विदुरोमुक्तेरितरेपुपुरुषार्थेषुविरक्तेनभाष्यमितिजानत्रपितत्प्रकटनाय

वि० अ०

१०

श्रीभगवानुवाच ॥ वेदाहंतेव्यवसितं हृदि राजन्यबालक ॥ तत्प्रयच्छामि भद्रं ते दुरापमपिभूयसाम् १९ नान्यैरधिष्ठितं भद्रयद्वाजिष्णुध्रुवक्षिति ॥ यत्र
 ग्रहसंज्ञाणां ज्योतिषां च क्रमाहितम् ॥ मेढ्यां गोचक्रवत्स्थानुपुरस्तात्कल्पवासिनाम् २० धर्मोभिः कश्यपः शक्रो मुनयो ये वनौकसः ॥ चरंति दक्षिणीकृ
 त्य भ्रमं तोयस्तारकाः २१ प्रस्थिते तु वनं पित्रा दत्तां गंधर्भसंश्रयः ॥ षट्त्रिंशद्वर्षसाहसं रक्षिताऽव्याहते त्रियः २२ त्वद्वातर्युत्तमेनष्टे मृगयायां तु तन्मनाः ॥
 अन्वेषती वनं माता दावाग्निं सा प्रवेक्ष्यति २३ इक्ष्वा मां यज्ञहृदयं यज्ञैः पुष्कलदक्षिणैः ॥ श्रुत्वा चेहाशिषः सत्या अंते मातुस्मरिष्यसि २४ ततो गतां सि
 मत्स्थानं सर्वलोकमस्कृतम् ॥ उपरिष्ठादपिभ्यस्त्वं यतोनावर्ततेयतिः २५ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ इत्यर्चितः स भगवानतिमृज्यात्मनः पदम् ॥ बालस्य प
 श्यतो धामजगाम गरुडध्वजः २६ सोपिसंकल्पजं विष्णोः पादसेवोपसादितम् ॥ प्राप्य संकल्पनिर्वाणं नातिप्रीतोभ्यगात्पुरम् २७ ॥ विदुर उवाच ॥
 सुदुर्लभं यत्परमं पदं हरेर्मायाविनस्तच्चरणार्चनार्जितम् ॥ लब्ध्वाप्यसिद्धार्थमिवैकजन्मना कथं स्वमात्मानममन्यतार्थवित् २८ मैत्रेय उवाच ॥ मातुः स प
 तन्यां चाग्वाणैर्हृदि विद्वस्तुतां स्मरन् ॥ नैच्छन्मुक्तिपतेर्मुक्तिं तस्मात्तापमुपेयिवान् २९ ॥ ध्रुव उवाच ॥ ममाधिनानेकभवेनयत्पदं विदुः मनदादय ऊर्ध्वरेतसः
 मासैरहं षड्भिरमुष्य पादयोऽज्ञायामुपेत्यापहतः पृथङ्मतिः ३० अहो बतममानात्स्यं मंदाभायस्थपश्यत ॥ भवाच्छिदः पादमूलं गत्वा याचेत दंतवत् ३१

पुनर्वात सुदुर्लभमिति मायाविनोभक्तभीष्टफलप्रदानसामर्थ्यवतः । अतिदार्ढ्यमसाधितप्रयोजनम् । अर्थवित्तत्तत्कालोचितप्रयोजनं वेत्तीति २८ विदुषोपिसासारिको निर्वंधा दुःस्यज्जानिभावेनत
 कोद्यपि शरति मातुरिति २९ अनेन भवेनेति भवपदमावृत्त्या व्याख्येयं तथाहि अनेकेषु भवेऽजन्मसु भवति ममुत्पद्यतइति नेनाहममुष्यहरेः पादयोऽज्ञायामाप्यपृथङ्मतिर्विषयवृद्धिवादपहनस्तिपकाडि
 तइवाभूयम् ३० राजभटादिनातादितस्येव तस्यपश्चात्तापोद्रेकं वक्ति अहो जतेति अनात्म्यं जाड्यं अतवदित्यनेन स्वस्यानित्याधिपत्यं मचयति तदुक्तं आधिपत्यमनित्यं तं प्रवृत्तलोकस्य यदुक्ते
 दतानावर्ततेयतिरित्युक्तिरपिपुण्यतइत्याह नतु तत्स्थानं गंतुणां पतीनां स्थानिरुक्तमिति आधिपत्यमनित्यं चंचलनो निवृत्त्यानकदापितस्यमुक्तिरित्यत आह तस्यापि मुक्तिर्नियतेति तर्हि जानता विष्णुनेदं
 पदं किमिति दक्षमिति तत्राह नियतं चापितपदं तस्य लब्धत्वाहं च मित्यर्थः तर्हि भूरेण किमन्यनिर्देवितत्राह तथापि कामनानि दाश्रयेण मकृतावर्तत मुदुक्षुणा विषयाभिन्नापोन कर्तव्य इति शिष्यार्थ
 मित्यर्थः कामना विषयाभिन्नाः । तस्य निदाधिष्ठातः ३१

१५

शास्त्रमिदं बुद्धेस्तव कथं बुद्धिर्व्यामोहः प्राप्त इति तत्राह । मतिर्विदूषितेति नाधुनाप्यवमानंत इत्यादेनारदवचनम् ३२ एतदेव विशदयति दैवीमिति सर्वत्रनिर्मलत्वेन धातमानरयदेवगृहगेविंशमा
नांमोक्षार्थं कृत्वा किमुपाश्रित्य स्पृष्ट्वा प्रमुक्तोऽज्ञाने शयितो यथाभिन्नहृदयथावस्तुन पश्यति । विपरीतं पश्यति च । तथाहमपि भ्रान्ताय मुनमो भ्रान्तव्यः शत्रुरिति हृदुजा हृदयभेदो गेण तप्ये स्वतंत्रस्या
ऽन्यत्वे हरेः द्वितीयसद्भावे संतापः संभावित इति नेत्याह द्वितीय इति द्वितीयं स्वतंत्रं न्यस्मिन्नस्तपविद्यमानेपि सर्वस्वानन्येण सर्व-वर्धेणा द्वितीयत्वं मीश्वरत्वं च ब्रह्मादीनां न्यस्य भावान्परमेश्वरत्वं हरेरेव युक्तमि
ति हृदयभेदमपि पदेन ध्वनयति तदुक्तं द्वितीयस्य स्वतंत्रस्य त्वमावाहपवर्जितः ईश्वरभ्योऽशनन्यस्य भावात्सर्वमेश्वर इति ३३ ध्रुवोक्तं म्याधिपत्यस्यानित्यत्वात्सुतरांमिहासनधिष्ठानम्यसमायं भिक्षण
व्ययमित्याह मयैतदिति जगतामिति बहुवचनेनान्येषामाधिपत्यं श्रुत्ययति तेन द्वितीयस्वातंत्र्याभावादिनिश्चीयत इति ज्ञानव्ययम् ३४ अभीष्टपुरुषार्थदानसामर्थ्याभावात्प्रामाण्यमिति नमतव्यमित्याह
भवात्प्रामाण्यमिति भीमयसंचलनपौरिति धातोर्भयमात्रादित्यं चेद्विवक्षितं लोके न्यस्तीति किमित्यनुगोक्त इत्यत उक्तं विंशति तादान्म्यमिति तादान्म्यहरिणियतचित्तपाठहृद्वरिप्रवेशलक्षणो
मोक्षः तदुक्तं हरो नियतचित्तत्वाद्ब्रह्मचर्यवशनात् मोक्षं तादात्म्यमित्याहुर्ननु तद्रूपतः कचिदिति । नैकात्मतां मेस्पृहयति केचिदित्यत्र हरिणा कांक्षिताकांक्षितत्वं वैकात्म्यम् । ननु तत्स्वरूप

मतिर्विदूषितादेवैतद्विरसहिष्णुभिः ॥ योनारदवचस्तथ्यं नाग्रहीषमसत्तमः ३२ दैवीमायामुपाश्रित्य प्रसुप्त इव भिन्नदृक् ॥ तप्येद्वितीयेभ्यमतिभ्रातृ
भ्रातृव्यहृदुजा ३३ मयैतत्प्रार्थितं व्यर्थं चिकित्सेव गतायुषि ॥ प्रसाद्य जगदात्मानं तपमादुष्प्रसादनम् ३४ भवाच्छिदमया चेहं भवं भाग्यविवर्जितः ॥
तादात्म्यं यच्छतो मौढ्यान्मनो मेमिक्षितं बत ॥ ईश्वराक्षीणपुण्येन पुलकानिवचाधनः ३५ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ नवैमुकुंदस्य पदारविंदयोरजो जुषस्तात भ
वाहशजनाः ॥ वांछंति तद्वा स्य मृते र्थमात्मनो यदृच्छया लब्धमनः समृद्धयः ३६ आकर्ण्यात्मजमायां तं संपरेत्ययथागतम् ॥ राजानश्च हृद्वेभद्रमभद्रस्य कु
तो मम ३७ श्रद्धायवाक्यं देवर्षेर्हर्षवेगेन धर्षितः ॥ वार्ताहर्तुरिति प्रीतो हारंप्रदात्मानं हाधनम् ३८ मदश्वरथमारुह्य कार्तस्वरपरिष्कृतम् ॥ ब्राह्मणैः कुलवृ
द्धैश्च पर्यस्तो मात्यबंधुभिः ३९ शंसदुंदुभिना देन ब्रह्मघोषेण वेणुभिः ॥ निश्चक्राम पुरातूर्णमात्मजाभीक्ष्णोत्सुकः ४० सुनीतिः सुरुचिश्चास्य महिष्यौ
रुक्मभूषिते ॥ आरुह्य शिबिके सार्धं मुत्तमेनाभिजग्मतुः ४१

त्वम् हरीच्छित्तैः क्लृप्तं न तैर्नैकस्वरूपतेति वचनात् कामेन भेकाम आगादित्युसारितसमयेभ्यार्थनोक्तिश्च भेजनोवतदु-स्वानुभवयोग्यवस्तुमिक्षितं क्षीणपुण्येन कारणेन अत्र हृष्टांतमाह पुलकानिति
पुलकास्तुच्छघान्यानि कुलित्वादीनि भक्तसिक्त्यानीव स्यात्पुलकस्तुच्छघान्ये संक्षेपभक्तसिक्त्य इति यादवः ३२ मैत्रेयो ध्रुवस्यानुशंकातात्पर्यमाह नवा इति तद्वास्यमित्यनेन तादान्म्यमित्येतद्विवृतमर्थ
तः अन्यपुरुषार्थकुतो न वांछंतीति तत्राह यदृच्छयेति यदृच्छया भगवदिच्छया आकांक्षामंतरेणापिमनोभीष्टानां प्राप्त्यादित्यर्थः ३६ एवमस्तूत्तरकथाप्रसंगः कइति वैतुरीगंकां परिहरात्रिवाहाकर्ण्येति ३७
नन्वेतद्विधाराहः प्राक्तनो द्वेषो नुमीपत अभद्रवचनं चौपचारिकं निश्चायकप्रमाणाभावादिति शंका माभूदित्याह श्रद्धायेति हर्षवेगेन हर्षां त्रेकेण धर्षितो विवर्गीकृतः महति धनानि पश्यसतथा ॥ ३८ ॥
मंतोऽप्यर्हं शास्त्राव्यस्यसतथातं पर्यस्तः परिवृत्तः ३९ इदमपिराज्ञः स्नेहोद्रेकलक्षणमिति भावेनाह संसेति ॥ ४० ॥ हरेः शक्तिरचित्येति ध्वनयन् सुनीतिमुरुच्योयानां चाह सुनीतिरिति रुक्महेम
शिबिकेर्भादौलिके ४१

दूरमेवेदोर्शनंसार्वजनीनंस्यादितिहरिणापुरनिकटवृद्धमितिभावेनपुरोपवनसमीपेकुमारदर्शनंतदन्तरंराज्ञोमाननक्रियाविशेषंचाह तद्वद्वेति ४२ अंगजंपुत्रं । विष्वक्सेनांप्रीतिविशेषणेना
लिंगमन्याजेनतस्मदुरापिपापरिहारः स्यादितिध्वनयति ४३ किमनेनाल्लगनमात्रेणानंदातिरेकलक्षणज्ञापकेनेत्यतस्तद्विशिनष्टि अथेति शान्तिः सुशीतलैः सुखलक्षणतयाऽवसितैर्वा अतोह्यवपि
तेमृत्युस्वभावेपरमात्मनीतियादवः शर्मतोर्षचशंसुखमितिहलायुधः अनेनराज्याभिपेकमदूरेसूचयति एनमर्थवध्वनयंस्तंविशिनष्टि आप्तेति आप्त प्राप्तः उद्दामउत्क्रष्टोमनोरथोवीरासनदिल
क्षणोपेनसतथात् ४४ भगवद्भक्तस्यापिरागद्वेषादिदोषोनास्ति किमुतहरेरितीममर्थध्वनयन्धुषोपिपिनाशुचितक्रियामाचरतीत्याहाभिवद्येति मातरावित्युक्त्यापूर्वात्करणकालुष्यंदूरीकृतमतिव्यन
क्ति शीर्ष्णाननामेत्यनेनपितुर्मातुर्गुहर्त्वाधिक्यंसूचयति तदुक्तं दशाचार्यसमोभ्राताशतभ्रातुसमापिता पितुर्दशशतमातागौरवेणातिरिच्यतइति सुरुच्यामूल्यमाप्नुवाभावेपिसत्स्वभावत्वेनभेदबुद्धिर्न
कृतेतिद्योतनापसञ्जनाग्रणीरितिविशेषितम् ४५ ध्रुवप्रणामेसुरुच्याद्वेषवेहायकिमभ्यध्यायीतितत्राह सुरुचिरिति अर्भकमिति लुपोपमं अर्भकंमंसचिच्छुभिवेत्यनेनस्नेहविशेषान्ज्ञानगुरुत्वमगणय्यस

तद्वद्वोपवनाभ्याशआयांतंतरसारथात् ॥ अवरुहानृपस्तूर्णमासाद्यप्रेमविह्वलः ४२ परिरिभेगजंदोभ्योदीर्घोत्कंठमनाः श्वसन् ॥ विष्वक्सेनांप्रिसंस्प
र्शहताशेषावबंधनम् ४३ अथाजिघ्रन्सुदुर्भ्रंशं तैर्नयनवारिभिः ॥ स्नापयामासतनयमाप्तोद्दाममनोरथम् ४४ अभिवंद्यपितुः पादावाशीर्भिश्वामिं
त्रितः ॥ ननाममातरौशीर्ष्णासत्कृतः सञ्जनाग्रणीः ४५ सुरुचिस्तंसमुत्थाप्यपादावनतमर्भकम् ॥ परिष्वज्याहजीवेतिबाष्पगद्गदयागिरा ४६
यस्यप्रसन्नोभगवानगुणैर्मैत्र्यादिभिर्हरिः ॥ तस्मैनमंतिभूतानिनिम्नमापइवस्वयम् ४७ उत्तमश्चध्रुवश्चोभावन्योन्यंप्रेमविह्वलौ ॥ अंगसंगादुत्पल
कावसौर्ध्वमुद्वरुहदुः ४८ सुनीतिरस्यजननीप्राणेभ्योपिप्रियंसुतम् ॥ उपगुह्यजहावाधियंदगस्पर्शनिर्वृता ४९ पयःस्तनाभ्यांसुस्नावनेत्रजैः सलिलैः
शिवैः ॥ तदाभिषिच्यमानायावीरेवीरसुवोमुहुः ॥ ५० ॥ तांशशंसुर्जनाराज्ञीदिष्ट्यातेपुत्रार्तिहा ॥ प्रतिलब्धश्चिरंनष्टोरक्षितामंडलंभुवः ५१
अभ्यर्चितस्त्वयानूनांभगवान्प्रणतार्तिहा ॥ यदनुध्यायिनोधीरामृत्युंजिग्युः सुदुर्जयम् ५२ लाल्यमानंजनैरेवंध्रुवंसभ्रातरंनृपः ॥ आरोप्यकरिणींहृष्टः
स्तूयमानोविशत्पुर्म् ५३

मुत्थाप्येतिज्ञायते ४६ ध्रुवस्पर्शमण्यार्काक्षमाणासुरुचिः कथंजीवेतिवाष्पदुःस्थायीतितत्राह यस्येति मैत्र्यादिभिर्मैत्रीकरुणादिभिर्नमंतिप्रह्वीभवति ४७ उत्तमस्यभूतेष्वेकत्वेनध्रुवद्वेषांकादूरोत्सा
दितेविद्ययोः भगवोद्रेकनिमित्तक्रियामाह उत्तमश्चेति अस्तीधंवाप्पमवाहं ओषः परंपरायाम्याज्जलक्षोतसिसंचयइतियादवः ४८ सूचीकटाहन्यायेनध्रुवेसुरुच्यादिप्रणयक्रियांप्रोच्याधुनासुनीतिविषयामा
ह सुनीतिरस्येति ४९ अस्यजननीतिविशेषणंविशिनष्टि पथइति औरसपुत्रस्मरणदिनामातृस्तनयोः स्तन्यप्रभवणेनतज्जनकत्वानुमानमुलभमियर्थः वीरपुत्रं सुवतीतिवीरसूतस्याः वीरेपुत्रे यशसंवी
रगतमितिस्तुतिः ५० सुनीतिकथापिश्रोत्रुणांपापप्रणाशिन्यपिभवतीतिभावेनतांविशिनष्टि तांशशंसुरिति दिष्टचारयान्मंगलादिद्वित्यभिधानान् दिष्ट्यापुण्येन ५१ पुण्यमपिविशिष्यंतीत्याह अ
भ्यर्चितइति यद्विप्रगतातिहरोहरिस्त्वयानाभ्यर्चितस्तर्हिचिरंनष्टः पुत्रेनप्रतिन्यवः स्यान्नतथातस्मादभ्यर्चितइतितर्कः किंविशिष्टोभगवानितितत्राह यदनुध्यायिनइति अनेनतर्कस्याप्रतिपक्षतांदर्शय
ति ५२ ध्रुवस्यजनलालनप्रक्रियांसंक्षिपुतिवभैत्रेयोराज्ञः पुरप्रवेशमाह लाल्यमानमिति कलमश्वैककन्यानांकारिणीवालमगलइतिवचनात्कारिणीमित्युक्तं ५३

१ शीतैरितिपाठांतरं टीकायां शीतैः सुशीतैरिति । २ गुरुत्वेनाधित्यम् ।

संयुक्तं पुष्पं न स हि तैस्तद्विधैः पुष्पबंधनसहितैः ५४ विन्म्वीनिचूतपल्लवादीनिषेधनेतयातै प्रतिद्वारमुपसंस्कृतमन्त्रकृतम् ५५ शातकुंभपरिच्छदैः सुवर्णान्दकारैः श्रीमतांविशानानांशिखरा
णांशुनिर्गिरलंकृतं अनेनदेवादीनांविमानानामागमनंयूचयति ५६ चत्वारश्चतुःपथः रथयारथमार्गो आदिशब्देनातिर्यगाद्यवानाम् गैरुद्धते ५७ सिद्धार्थांमितसर्वपाः ५८ तापांपुरस्त्रीणां
वल्लग्निकाष्ठाणिगीतानि ५९ कशिपूत्तमेयं चोत्तमेभोजनाच्छादनादिनाप्रवेवा ६० कशिपूत्तमइत्युक्तप्रपंचयति पय फेननिभाहति दांतादंतनिर्मिताः रुक्मपरिच्छदाः सुवर्णपरिच्छदा उपर्या
च्छादनं वद्यासांतिस्तथा उपस्कराः पात्राणि रौक्मानिसुवर्णनिर्मितानि ६१ रत्नं श्रेष्ठेचनिर्दिष्टमितिहलायुधः लूनागत्नै स्त्रीरत्नै संयुताः शय्यादयआभांतितास्मिन्निति ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

तत्रतत्रोपसंकल्लसैलसन्मकरतोरणैः ॥ संवृतैः कदलीस्तंभैः पूगपोतैश्चतद्विधैः ५४ चूतपल्लववामः स्रक्नुकादामविलंबिभिः ॥ उपस्कृतं प्रतिद्वारमपां कुंभैः
सदीपकैः ५५ प्राकारैर्गोपुराहालैः शातकुंभपरिच्छदैः ॥ सर्वतोलंकृतं श्रीमद्विमानशिखरद्युभिः ५६ मृष्टचत्वररथ्यादिमार्गचंदनचर्चितम् ॥ लाजाक्षतैः
पुष्पफलैस्तंदुलैर्बालिभिर्युतम् ५७ ध्रुवायपथिदृष्टायतत्रतत्रपुरस्त्रियः ॥ सिद्धार्थाक्षनदध्यंबुदूर्वापुष्पफलानिच ५८ उपजन्तुः प्रयुंजानावात्सल्यादा
शिष्यश्रुतीः ॥ शृण्वंस्तु वल्लगुगीतानि प्राविशद्भवनं पितुः ५९ महामणिप्रातमयेसतस्मिन्कशिपूत्तमे ॥ लालितो नितरां पित्रान्यवसद्विविदेववत् ६० प
यः फेननिभाः शय्यादां तारुक्मपरिच्छदाः ॥ आसनानिमहार्हाणि यत्र रौक्मा उपस्कराः ६१ यत्र रफटिककुड्येषु महामारकतेषु च ॥ मणिप्रदीपा आभां
तिललनारत्नसंयुताः ६२ उद्यानानि च रम्याणि विचित्रैरमरद्रुमैः ॥ कूजद्विहंगमिथुनैर्गार्ग्यन्मतप्रभुवैः ६३ वाप्यो वेदूर्यसोपानाः पद्मोत्पलकुमु
दतीः ॥ हंसकार्णवकुलैर्जुष्टाश्चक्राहसारसैः ६४ उत्तानपादो राजर्षिः प्रभावंत नयस्यतम् ॥ श्रुत्वा दृष्ट्वा द्रुततमं प्रपेदे विस्मयं परम् ६५ वीक्ष्यो दृढयसं पुत्रं
प्रकृतीनां च संमतम् ॥ अनुरक्तप्रजं राजा ध्रुवं चक्रे भुवः पतिम् ६६ आत्मानं च प्रवयसमाकलय्य विशांपतिः ॥ वनं विरक्तः प्रातिष्ठद्विमुशन्नात्मनो गतिम् ॥
६७ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ प्रजापतेर्दुहितरं शिशुमारस्य वै ध्रुवः
उपये मे भूमिनामतस्तुतौ कल्पवत्सरौ १ इत्यामपि भार्यायां वायोः पुत्र्यामहावलः ॥ पुत्रमुत्कलनामानं योगेश्वरमजीजनत् २ उत्तमस्त्वकनो द्वाहो मृ
गयायां बलीयसा ॥ हतः पुण्यजनेनादौ तन्माता तद्वर्तिगता ३

६४ ध्रुवप्रभावो देवादीनामाश्रयं बुद्धिजनकः किं वितरेयामिति भावेनोत्तानपादांतःकरणप्रवृत्तिविशेषं वक्ति उत्तानपादगति ६५ विस्मयफलमाह वीक्ष्येति ऊढवयसमित्यनेन राजपालनशक्तिव्यवक्ति
६६ तत्त्वसर्वकर्मकारी तितत्राह आत्मानं चेति आकलय्य ज्ञात्वा आत्मनः स्वस्य हरेर्गतिं स्थितिं विमृशन् विचारयन्निति ६७ इति श्रीभागवते चतुर्थस्कंधे विजयध्वजकृतटीकाया दशमोऽध्यायः १० ॥
अजनकैर्बालैर्भूषणवभगवत्सदायचः किं वा ह्याभ्यंतरं शत्रुजयोपीत्यतस्तन्माहात्वं वर्णयति तत्रादौ ध्रुवविवाहादिप्रकार कथ्यते प्रजापतेरित्यादिना । तस्तुतौ तस्याभ्रमे मृतौ कल्पावन्तरश्च १ यो
मन्त्रमभिहितं प्रांगयोगानामीश्वरं अननराज्यानिच्छत्वा तपश्चादुक्तिरिति ज्ञायते २ राजपुत्र उत्तमः किं भूतं ध्रुवभ्रातृत्वेन तत्कथाया अपिश्रवणादित्वात्सापि वक्तव्येति तत्राह उत्तमस्त्विति तन्मा
नातस्योत्तमस्य मातासु रुचिस्तस्योत्तमस्य गतिमरणात्त्वलक्षणां पतिगता ३

अनेशकृतस्वभावेन भुवेण किमकारीति तत्राह भुव इति । कोपामर्षशुचार्पितः भागुरिन्यायेनास्य गच्छेद्यथा वदन्तस्साधु । पुण्यजनालयं अलकापुरी ४ पुररक्षकानाह रुद्रेति । हिमवतो गिरेर्द्रोण्यानि म्रत
 देयुह्यकायसास्तेस्तैः संकुलां निविहंस्तिमिताम् ५ उपदेव्येषां स्त्रियः ६ उदतिश्च भित्तिवापठः ७ अहन् हतवान् ८ पत्रीरोप इत्युर्ध्वो रित्यमरः भुववीरकर्मस्तवनेन गुह्यकानां रज
 वीरत्वमसूचि ९ तत्कर्मप्रशस्य गुह्यकैः किंपृष्ठतः प्रसुप्तमिति तत्राह तेपि चेति । युगपत्प्रभूय भुवकृता विक्रमात् द्विगुणं प्रकर्षेण कर्तुमिच्छन्त एव न तु कर्तुमर्थाः १० चित्रानां नावणां वाजां पक्षा
 पेयति चित्रवाजास्तैः ११ अपुतानां त्रयोदश लक्षादुपरि त्रिंशत्सहस्राणि प्राधान्यविवक्षयेतत् १२ तदा भुवः किमभूदत्राह औत्तानपादि रिति आसारेण भगवता वर्षेण सततं निविह वर्षधारयेत्यर्थः १३
 मानवः मनोः पौत्रः सूर्यः ज्ञानिप्रियः सूर्य इव सूर्यो वा १४ नन्वत्रमग्नस्य स्वासनो रोधेन मरणं । जलं संस्तम्यावस्थानमधोगमनमन्यत उन्मज्जनमिति पक्षेऽप्येकः संभवति अन्यत उन्मज्जने पलायनापर

भुवो भ्रातृवधं श्रुत्वा कोपामर्षशुचार्पितः ॥ जैत्रं स्यंदनमास्थाय गतः पुण्यजनालयम् ४ गत्वोदीचीं दिशं राजारुद्रानुचरसेविताम् ॥ ददर्श हिमवद्द्रोण्यां पु
 रीं गुह्यकसंकुलाम् ५ दध्मोऽंशं महाबाहुः संदिशश्चानुनादयन् ॥ येनोद्दिग्दशः क्षत्तरूपदेव्योऽत्र सन्भृशम् ६ ततो निष्क्रम्य बलिन उपदेवमहाभटाः ॥
 असहंतस्तन्निनादमपि ते रुद्रा युधाः ७ सताना पततो वीर उग्रधन्वामहारथः ॥ एकैकं युगपत्सर्वानहन्वाणैस्त्रिभिस्त्रिभिः ८ ते वै ललाटलम्रैस्तैरिषुभिः
 सर्वेष्वहि ॥ मत्वा निरस्तमात्मानमाशंसन्कर्मतस्य तत् ९ तेपि चासुममृष्यंतः पादस्पर्शमिवोरगाः ॥ शरैरविध्यन् युगपद्द्विगुणं प्रचीर्षवः १० ततः
 परिषनिस्त्रिशैः प्रासशूलपरन्धैः ॥ शत्तृष्टिभिर्दृशं दीभिश्चित्रवाजैः शरैरपि ११ अभ्यवर्षन् प्रकुपिताः सरथं सहसारायिम् ॥ इच्छंतस्तत्प्रतीकर्तुमयुना
 नां त्रयोदश १२ औत्तानपादिः सतदा शस्त्रवर्षेण भूयसा ॥ नोपादृश्यत संछन्न आसारेण यथा गिरिः १३ हाहाकारस्तदैवासीत्सिद्धानां दिवि पश्यताम् ॥
 हतो यं मानवः सूर्यो मग्नः पुण्यजनार्णवे १४ न दत्सुयातु धानेषु जयकाशिष्वथो मृधे ॥ उदतिष्ठद्रथस्तस्मान्नीहारा दिवभास्करः १५ धनुर्वि
 रफूर्जयन्नुग्रं द्विषतां सिद्धमुद्रहन् ॥ अस्त्रौघं व्यधमद्वाणैर्धनानीकमिवानिलः १६ तस्य ते चापनिर्मुका भित्त्वा वर्मानि रक्षसाम् ॥ कायानां विविशुस्तिग्मा गिरी
 नशनयो यथा १७ भल्लैः संछिद्यमानानां शिरोभिश्चिरुकुडलैः ॥ ऊरुभिर्हंमतालाभैर्दोर्भिर्वलयवल्गुभिः १८ हारकेयूरमुकुटैरुष्णीषैश्च महाधनैः ॥
 आरुह्य तास्तारणभुवो रेजुर्वीरमनोहराः १९ हतावशिष्टा इतरेणाजिराद्रक्षोगणाः क्षत्रियवर्षसायकैः ॥ प्रायो निरुक्ता वयवा विदुर्दुर्मुष्टेर्द्रविक्रीडि
 तयूथपाइव २०

पथां ये जैत्रं स्यंदनमित्येतदनुपपन्नः स्यादतः किमभूदिति तत्राह न दत्स्विति । अयमज्जनानंतरमेव ध्रुवरथस्तस्माद्युद्धादुदतिष्ठदित्यन्वयः । जलमग्नस्य सूर्यमन्यत उन्मज्जनं भवतीति मत्वा यत्र निमज्ज
 तत्रोन्मज्जनं तद्दृष्टांतत्वेन नीहारादिति १५ द्विषतामस्त्रौघं व्यधमन्नमक्रान् १६ एकत्र योगेण यक्षाणां गात्रधमनं ते पार्श्वभेदं शरीरच्छेदनं चेति कार्यत्रयमभूदित्वा तस्य तदिति पविशन्तिः शतधा
 कृच्छुलिंसदं मोलिरिति ह्यल्लयुधः दंभोलिरिति ह्यो रित्यमरः १७ वीररसमाह भल्लैरिति भल्लैरर्धचंद्राकारैर्वराहरैर्वा हिंमतालाभैः सुवर्णतालसमानैरुहभिरुत्तमैः १८ १९ कापि सर्वनाशो न दृष्टु
 श्च इति किं वदंतीमनुसराह हतेति मृगैरेणां सहेन विगतकोटोपक्रमापूथपागजाः २०

अस्यावस्थायां पुरीं विद्यतस्तत्रैव पदं तत्रैव स्थानं वेत्युभयस्मादेकं प्राप्तं तत्रैवैषां किमकारि तस्यां शक्यो भयमपि न कर्तुं मायि जनकुचेऽशक्येति भावेनाह अपश्यमान इति । तथाहि जनो मायि नां वि-
 क्रान्तिं न वेद न जानाति । यदत इति २१ इदं चित्तं मुतवाचिकमिति न ज्ञायते इति अतो विविनक्ति इति त्रुवन्नि प्रतियोगेन पुनरुद्यमेन शकितः । जलधेरुत्पन्नमिव न भस्वता वायुनेरित्येति २२ पुनः
 किं किं शंकाकारमभूदिति मंचयति क्षणेनेत्यादिना छादितं छं विस्फुरत्यस्नाडिनो यस्मिंस्तथा तेन स्तनयितुना गजितेन ॥ २३ ॥ ववृपुर्मेघा इति शेषः कवयानि शिरोरहितशरीराणि ॥ २४ ॥
 अत्र वर्षाणि यो गेर्गदादीनि सर्वतो दिशो निपेतुः ॥ २५ ॥ हवद्गुरुलघोरश्मैश्च मध्यामप्रवेशयो रित्याभिधानान् अत्र वर्षाणि इत्यादि विशेषणं वा अहयश्च निपेतु रशनिर्मेघवद्विज्वालात्तद्वन्निःश्वासो
 वेति तेषां २६ ह्लादो नादः २७ अमनस्विनां मनो बलरहितानां तिग्मगतयस्तीक्ष्णप्रवृत्तयः आसुर्या असुरजनप्रियया ॥ २८ ॥ स्वकर्तव्यतया मुनयो भगवत्प्रसादेन सर्वत्राजिता यथा वापि हित

अपश्यमानः सतदा ततायिनं महामृधेकं च न मानवोत्तमः ॥ पुरीं दिदृक्षन्नपि नाविशद्विषां न मायि नां वेदचिकीर्षितं जनः २१ इति त्रुवंश्चित्ररथः स्वसारथिं
 यत्तः परेषां प्रतियोगशंकितः ॥ शुश्रावशब्दं जलधेरिव रितं न भस्वता दिक्षुरजोऽन्वदृश्यत २२ क्षणेनाच्छादितं व्योम घनानीकेन सर्वतः ॥ विस्फुरत्तडिता
 दिक्षु त्रासवंस्तनयितुना २३ ववृपूरुधिरौघास्थिपूयविष्णुमूत्रमेदसः ॥ निपेतुर्गगनादस्य कबंधान्यग्रतो न घ २४ ततः स्वेऽदृश्यत गिरेर्निपेतुः सर्व
 तो दिशम् ॥ गदापरिधनिस्त्रिंशमुशलाश्च मवर्षिणः २५ अहयोऽशनिनिःश्वासावन्तो ग्निरुषाक्षिभिः ॥ अभ्यधावन्गजामत्ताः सिंहव्याघ्राश्च यूथशः ॥
 २६ समुद्रकर्मिभिर्भीमैः प्लावयन्सर्वतो भुवम् ॥ आससाद महाहादः कल्पांत इव भीषणः २७ एवं विधान्येन कानि त्रासनान्यमनस्विनाम् ॥ सत्तुजुस्तिग्म
 गतय आसुर्या मायया सुराः २८ ध्रुवे प्रयुक्ता मसुरैस्तां मायामतिदुस्तराम् ॥ निशाम्य तस्य मुनयः समशंसन्समागताः २९ मुनय ऊचुः ॥ औत्तानपादेभ्य
 गवांस्तव शार्ङ्गधन्वा देवः क्षिणो त्ववनतार्तिहरो विपक्षान् ॥ यन्नामधेयमभिधाय निशम्य चाद्वालोऽर्जसा तरतिदुस्तरमंगमृत्युम् ३० ॥ मैत्रेय उवाच ॥ नि
 शम्य वदता मे वं क्रूराणां धनुषि ध्रुवः ॥ संदधेऽस्त्रमुपस्पृश्य यन्ना रायण निर्मितम् ३१ संधीयमान एतस्मिन् मायागुह्यकनिर्मिताः ॥ क्षिप्रं विनेशुर्विदुरक्लेशज्ञा
 नोदयेयथा ३२ तस्यार्षास्त्रं धनुषि प्रयुजतः सुवर्णपुंसाः कलहं सवाससः ॥ विनिःसृता जावि विशुद्धिं पदं लुं वनं यथा भीमरवाः शिखंडिनः ३३

भुषविशंतीत्याह । ध्रुव इति संसुखं समभेदे समीचीने सुष्ठु पूजासुखे पुचेति यादवः । पपौ शसाविति प्राच्या इति मूत्राद्वा संसुखमिति ज्ञायते ॥ २९ ॥ यन्नामधेयमभिधायेत्यनेन भगवन्नामस्मृत्वाभि-
 धाय ध्रुवश्च तस्तव शत्रुजयः स्यादित्युपदिष्टमिति ज्ञातव्यम् ३० असुरमायाविनाशे समर्थनारायणास्त्रमिति जानन्नमुत्रो मुनिभिरपि तद्वोपदिष्टमिति निरूप्यत इदं धनुषि संदध इत्याह निशम्येति ॥ ३१ ॥
 तस्यास्त्रस्य महात्म्यमचिंस्पमिति भावेनाह संधीयमान इति अविद्यास्मि तरागद्वेषाभिनिवेशाः ३२ आर्षास्त्रं अपिच्छदो देवतासहितास्त्रज्ञानास्त्रं वा अपि ज्ञान इति यातोः सुवर्णलंकृताः
 पुंसां न्यानुत्थानप्रदेशायेषां तिसुवर्णपुंसाः वस आच्छादन इति यातोः वासः गव्देन पञ्चालक्ष्यं तं कलहं सानां वासां सिपभा इव पक्षायेषां तं कलहं सवाससः शिखंडिनो मयूराः भीमो भयं करो वानाहो
 वेति तेषां ३३

पुण्यजनानांवीरसमाह तैरिति तिग्मधारैरुग्रशैःशिलीमुखैःशरैःसुपर्णैरुहं उन्नद्धफणाउद्धतफणाः ३४ अर्कमंडलंनिर्भिद्य यंलोकंजतिंतिपरंलोकंनिनायेत्पन्वयः ॥ ३५ ॥ किमेवंध्रुवः
सर्वाननवशिष्टानकरोदित्यस्तेपयोगिकथांतरमाह तान्हन्यमानानिति अनागसोवधयोग्यापराधरहितान् चित्ररथेनध्रुवेण ३६ आगत्यनिःशेषंहनेत्युक्तंकिंनेत्याह अलमिति तमोद्वारेणयथा
यज्ञानप्रतिबंधकत्वेननरकद्वारेण । पाप्मनापापहेतुना ३७ किंच धर्मशास्त्रानुवर्तिनामस्माकंकुलधर्मोनिभवत्ययमित्याह नास्मदिति अकृतैनसामितिपदम् ३८ अकृतापराधत्वंकथंभ्रातृ
बंधलक्षणापराधकरणादितितत्राह नन्विति नन्वेवार्थेवर्तते अपराधेनेतिबंधव्यवे ३९ तस्यापराधिनःसगात्तदपरित्यागात्तेष्वपराधिन इतिसूक्ष्मदर्शनंभागवतानांनोपपन्नमित्याह । नायमिति
आत्मानंभग्नोऽसंघृष्टानियम्यपशुवन्मूढवत् ॥ ४० ॥ इतोप्येकापराधेन बहूनांवधोनयुक्तःसर्वप्राणिनामंतर्थाभिन्वेनहरिमुपास्यप्राप्ततत्प्रसादत्वादित्याह सर्वभूतेति सर्वभूतानामात्मभावेनां

वि०अ०

११

तैस्तिग्मधारैःप्रधनेशिलीमुखैरितस्ततःपुण्यजनाउपद्रुताः ॥ तमभ्यधावन्कुपिताउदायुधाःसुपर्णमुन्नद्धफणाइवाहयः ३४ सतान्पृषत्कैरभिधावतो
मृधेनिकृत्तबाहूरुशिरोधरोदरान् ॥ निनायलोकंमर्ममर्ममंडलंजतिनिर्भिद्यमूर्ध्वरेतसः ३५ तान्हन्यमानानभिवीक्ष्यगुह्यकाननागसश्चित्ररथेनभू
रिशः ॥ औत्तानपादिकृपयापितामहोमनुर्जगादोपगतःसहर्षिभिः ३६ ॥ मनुस्वाच ॥ अलंवत्सातिरोषेणतमोद्वारेणपाप्मना ॥ येनपुण्यजनानेतान
वधीस्त्वमनागसः ३७ नास्मत्कुलोचितंतातकर्मैतत्साद्विगर्हितम् ॥ वधोयमुपदेवानामारब्धस्तेऽकृतैनसाम् ३८ नन्वेकस्यापराधेनतत्संगाद्वहोहताः ॥
प्रातुर्वधाभितप्तेनत्वयांगभ्रातृवत्सल ३९ नायमागोहिंसाधूनांहृषीकेशानुवर्तिनाम् ॥ यदात्मानमसंशुद्धपशुवद्भूतवैशमम् ४० सर्वभूतात्मभावेनभूता
वासंहर्षिभवान् ॥ आराध्यापदुराराध्यविष्णोस्तत्परमंपदम् ४१ सत्त्वंहरेरनुध्यातातत्पुंसामपिसंमतः ॥ कथंत्ववद्यंछतवाननुशिक्षंस्तान्ब्रतम् ४२ ति
तिक्षयाकरुणयामैत्र्याचासिलजंतुषु ॥ समत्वेनचसर्वात्माभगवान्संप्रसीदाति ४३ संप्रसन्नेभगवतिपुरुषःप्राकृतैर्गुणैः ॥ विमुक्तोजीवनिर्मुक्तोब्रह्मनिर्वा
णमुच्छति ४४ भूतैःपंचभिरारब्धोयोषित्पुरुषएवहि ॥ तयोर्व्यवायात्संभूतिर्योषित्पुरुषयोरिह ४५

तर्थाभिन्वेनभूदेपुमाणिष्वावासोयस्पसतथा भूतान्यावसंत्यस्मिन्नितिवातम् ४१ प्राप्तपदत्वादचहरिणाकिर्मातभावोनतवास्तीत्याह मत्त्वमिति नस्पहरेःपुंसाभक्तानासंमतः ततःकितत्राह कथमिति
४२ कितत्सत्ताव्रततेनकिंफलंतत्राह तितिक्षयेति शत्रुपुशत्रुत्वदर्शनमुद्धत्सु सुहृच्चदर्शनसमत्वम् ४३ तत्प्रसादफलमाह संप्रसन्नइति ततःकितत्राह जीवेति जीवत्वाभिमानाभितरामुक्तोभव
ति सत्फलमाह ब्रह्मेति नित्यनिर्मुक्तशरीरपरमानंदवाब्रह्मरुच्छत्याप्नोतीत्यन्वयः । ब्रह्मनिर्वाणब्रह्मणिनाशमृच्छतीत्यगीकारेमुक्ते ग्रन्थभावन्वेननेनाप्यर्थिन्वस्यान् ४४ स्पष्टिप्रकारज्ञानेत
सोविरक्त्यामकृतबंधहानेच्छास्यादतस्तामाह भूतैरिति पुरुषोयोषित्चेनिभावः पंचभिःपृथिव्यादिभूतैरारब्धःसृष्टः अतःपरंकथंप्रारभ्येततत्तत्राह तयोर्गिति इहजीवराशोतयोर्गोपित्पुरुषयोर्व्यवा
येनमैधुनधर्मेणसंभूतिःकरचरणादिविभागलक्षणंजन्मभवति समित्यनेनपृथिव्यादिसंयोगेनजन्मस्ययति ४५

१८

नकेवलमादिसर्गः किंतु उत्तराप्येवमेवेत्याह एवमिति स्थितिसंहारयोः सर्गविपरीतत्वात्कथं सर्गवदित्युच्यत इत्यत्राह गुणव्यतिकरादिति रजआदिगुणानां विषमसमावयथापेदकारणान् परप्रेरणामंतरे
 मन्त्रेभ्यो गुणेष्वेवंप्रवृत्तिः कथमत्राह माययेति । परमात्मनो माययेच्छयाप्रेरितेभ्य इति शेषः । इदमत्राक्तम् । रजोगुणकार्यभूतारव्यदेहाच्चेतनाधिष्ठितात्सर्गः पालकसत्त्वगुणकार्यभूतारव्यदेहान्स्थि
 तिः तमोगुणकार्यभूतारव्यदेहात्संयम इति च एतत्सर्वमीश्वरेच्छयाधीनमिति ४६ एतदेवविशिष्टं निमित्तमात्रमिति । यत्र यस्येश्वरस्य सन्निधाने । व्यक्ताव्यक्तकार्यकारणात्मकमिदं विश्वभ्रम
 निवेष्टे किमिव अयस्कांतस्य सन्निधाने लोहं सर्वपथात् याम निर्गुणः सत्त्वादिगुणशक्त्यनुपहन्शक्तिरात्मा परमान्नमृष्ट्यादौ निमित्तमात्रं नूपादानकारणम् ४७ तर्हि मुख्यकर्तृवहरे गतमत्रा
 सखल्विति स्वलुशब्दोऽन्यकारणशक्तिनिवेद्यार्थः । सभगवान्योगशक्त्या गुणप्रवाहेषु मृष्ट्यादियुतत्तत्क्रियानुसारेण विभक्तवीर्यो विभक्तमाहात्म्यः अक्षिष्टकर्तृत्वादकर्तृवजगत्करोति अहतेवशानु
 भावरहितत्वाद्निर्हंतिसंहर्षति । अनेनहरेः समत्वं भगोनिरस्तइति एकस्य विरुद्धकर्तृत्वकथमित्यत उक्तं चेष्टेति दुर्विभाव्याज्ञातुमशक्याऽस्मादशरीरतिशयः कर्तृत्वसामान्यनिषेधः हरिरक्षिष्ठा रित्या
 दयस्कांतवदुच्यते कामकर्मस्वभावेपु कालेचावास्थितोद्धारः सर्वकारणभूतः संस्तत्तन्नाम्नाभिधीयत इति वाच्यविरुद्धस्यादिति नापमर्थं शोभते ४८ दुर्विभाव्यत्वमाह सोनंतइति यएवाविधः सह रिरस्य
 विश्वस्थांतरः स्वयमनंतः स्वमारकमृत्युरहितः अंतोद्वयवसिते मृत्याविति पादवः देवदत्तवत्स्वयं दंडमादाय हंमि किं नेत्याह कालइति आयुरादिफलपाचकत्वात् पूर्वापरत्वविशेषोपि नास्तीत्याह

एवं प्रवर्तते सर्गः स्थितिः प्रलय एव च ॥ गुणव्यतिकराद्वा जन्मायया परमात्मनः ४६ निमित्तमात्रं तत्रात्मानिर्गुणः पुरुषर्षभः ॥ व्यक्ताव्यक्तमिदं विश्वं यत्र भ्रमति
 लोहवत् ४७ सखल्विदं भगवान्योगशक्त्या गुणप्रवाहेषु विभक्तवीर्यः ॥ करोत्यकर्तृवनिहंत्य हंता चेष्टाविभूषः खलु दुर्विभाव्या ४८ सोनंतो तं करः कालो
 नादिरादिर्दृढव्ययः ॥ जन्मजनेन जनयन्मरयन्मृत्युनात्मनः ४९ नवैस्वपक्षोऽस्य विपक्ष एव वापरस्य मृत्योर्विशतः समं प्रजाः ॥ तं धावमानमनुधावंत्यनी
 शायथाऽज्ञास्य निष्ठं भूतसंघाः ५० आयुषोपचयं जंतोस्तथैवोपचयं विभुः ॥ उभाभ्यां रहितः स्वस्थो दुःस्थस्य विदधात्यसौ ५१ केचित्कर्मवदंत्येनं स्व
 भावमपरे नृप ॥ एकेकालं परेदैवं पुंसः काममुतापरे ५२ अव्यक्तस्याप्रमेयस्य नानाशक्त्युदयस्य च ॥ नवैचिकीर्षितं तातको वेदाद्वा स्य संभवम् ५३

अनादिरिति नकेवलमंतरः किंत्वादिकृत् । सौरवत्संवृतो न करोत्यतोऽव्ययइति । अव्ययोऽसंवृतः निमित्तमात्रत्वं स्पष्टयन्नुक्तमेव द्रव्यति जनमिति जनेन पित्रादिशरीरेण जनं पुत्रादिशरीरं जनयन्नात्मनो
 रधीनेन मृत्युना कालरूपेण मारयन्शरीरविभोगं कारयन्वर्तत इत्यन्वयः ४९ एवं प्रवर्तमानस्य नैर्घृण्यादिदोषापत्तिर्नास्ति समत्वादित्याह नवाइति वाइत्यनेनावैषम्यादिसूत्रप्रसिद्धिर्दर्शयति समं पुण्यपा
 यायुसारेण । मृत्योः परस्य विलक्षणस्य । रुद्रादीनां मारकत्वादिकमेतत्कटाक्षोपक्षिप्तमिति भावेनाह तं धावमानमिति ५० आयुरादिफलपाचकत्वेनां तादिकर इत्युक्तं स्पष्टयति आयुषइति ५१ बहवः
 कालकर्मादिकमस्योत्पत्त्यादेः कारणमिति संगिरंते । तत्पदार्थतात्पर्यापारिज्ञानादिति संतोऽष्टयं यत्तत्तत्तद्वस्तुषु स्थितान्तत्क्रियार्थप्रवर्तकत्वेन तत्तन्नाम्नायमेवोच्यत इति भावेनाह कोचादिति कोचि
 मीमांसकाः अपरे चार्वाकादयः एकैपौराणिकादयः परैर्मौहूर्तिकाः अपरे वात्स्यायनकोविदाः कामकर्मस्वभावेऽस्तिवचनान् अयमेव निधीयत इति ५२ कामकर्मादिशब्दानां कथनिर्वचनं धेनते
 शांभवादिष्वप्येवं ज्ञापयत इति तत्राह अव्यक्तस्येति प्रत्यक्षादिप्रमाणान् विषयश्चेत्तद्विशून्यकल्पोपमित्यत उक्तं नानाशक्तीति कर्मादिनानाशक्तीनामुदयोपसमाप्त्युक्तं स्वस्य अनेन पारिशेष्यमाणा सिद्धि
 मूचयति चिकीर्षितं कर्तुमिष्टं कर्म । अस्य संभवमुत्पत्तिं निरुक्तिप्रकारं च कोत्र ह्यात्रेति चेत्सोऽप्यज्ञानजानातीत्यर्थः ५३

एवं सर्वत्र हरिः स्वातंत्र्यमुपपाद्य फलितमाह नैवेति विसर्गादानयोर्मरणजन्यमनोः विसर्गस्यादानस्याङ्गीकारस्य चेति वा हिशब्दो हेतौ ५४ किं नैवमित्येतोयज्जगत्कारणं ब्रह्मतदेवात्रोक्तमिति सृष्ट्यादिवि
शेषणैर्विशिनष्टि स एवेति कर्मक्षेत्रप्रवृत्तदेवदत्तवदस्य गुणकर्मलेपो नास्ति अहं कर्तेत्यभिमानाभावादित्याह अथापीति ५५ अनेनापि गुणकर्मलेः कथमुद्घाटित इति तत्राह एष इति स्वशक्त्या
स्वाधीनया स्वरूपशक्त्या वा ५६ कायपदप्रयोगाभावाच्चेदमनुष्ठानुयोग्यमित्यासंक्षेपैर्विधेयमिति गुणांतरसमर्पणेनोपसंहरति तमेवेति अपृच्छंति पृच्छन्तु नतिनासिकया यंत्रबधन इति धातुः दान्ना
यं निताबद्धाः ५७ श्रीनारायणप्रसादेनावस्रसमस्तसपदस्तवत्प्रियतभूतद्रोहो न घटत इति भावेनाह यः पंचवर्ष इत्यादिना सर्वशक्तिनि-प्रतिप्रतिगतमक्षमिन्द्रियं यस्य स तथातं अनेन मया क्रियमा
णं कर्मनासौ पश्यतीत्येतत्परिहृतम् ५८ विमुक्तविग्रहैर्योगिभिर्व्यपाश्रितं निषेवित अनेन भूतविग्रहोऽप्यभियोन भवतीत्युक्तं निर्गुणमावृत्तिगुण्यं कुपितत्वात्पुनः प्रसादानभिमुखमित्यर्थः भूतद्रोहे कुद
स्यास्य तपसापि पुनः प्रसादापादनं दुष्करं तवेति ध्वनितं अनेन शब्दाद्यविषयं वा वागादिनापि प्रसादपितुं दुःशक्यमित्यर्थः कुतः निर्गुणमतीन्द्रियमिन्द्रियाविषयत्वादित्यर्थः । गुणस्त्वावृत्तिशब्दादिज्येन्द्रियासु
स्थितं तु ध्वनित्याह वः । एककेवलप्रसरं मूलकारणं आत्मानं परमात्मानं विशिष्टासुक्तिर्यस्मात्स तथातं एवं गुणविशिष्टहरिमात्मानि ह्यध्वनिष्यालोक्य भजस्वेत्यन्वयः तत्स्वरूपं कीदृशमिति तत्राश्र

नैवेते पुत्रकामातुर्हं तारोधनदानुगाः ॥ विसर्गादानयोस्तातपुंसोदैवहिकारणम् ५४ स एव विश्वं मृजति म एवावतिहंति च ॥ अथापि ह्यनहंकारा न्नाज्यते गुण
कर्मभिः ५५ एष भूतानि भूतात्मा भूतेशो भूतभावनः ॥ स्वशक्त्या मायया युक्तः मृजयति च पाति च ५६ तमेव मृत्युममृतं तातदैवं सर्वात्मनोपैहि जगत्परा
यणम् ॥ यस्मै बलिं विश्वमृजो हरंति गावो यथा वै न सिदामयं त्रिताः ५७ यः पंचवर्षो जननीं त्वं विहाय मातुः स पत्न्या वचसाभिन्नवर्मा ॥ वनं गतस्तपसा प्रत्य
गक्षमाराध्य लेभे मूर्ध्नि पदं त्रिलोक्याः ५८ तमेव मंगात्मानि मुक्तविग्रहैर्व्यपाश्रितं निर्गुणमेकमक्षरम् ॥ आत्मानमन्विष्य विमुक्तमात्मदृग्यस्मिन्निदं भिन्नम
सत्पतीयते ५९ त्वंप्रत्यगात्मनि सदा भगवत्यनंत आनंदमात्र उपपन्नसमस्तशक्तौ ॥ अर्कविधाय परमांशन कैरविद्याग्रंथि विभेत्स्यसि ममाहमिति प्ररूढाम्
६० संयच्छोषं भद्रं ते प्रतीपं श्रेयसांपरम् ॥ श्रुतेन भूय साराजव्रगदेन यथामयम् ६१ येनोपमृष्टात्पुरुषाल्लोक उद्विजते भृशम् ॥ न बुधस्तद्वशं गच्छेदिच्छ
न्नभयमात्मनः ६२ हेलनं गिरिश भ्रातुर्धनदस्य त्वया कृतम् ॥ यज्जघ्निवान्पुण्यजान् भ्रातृव्रानित्यमर्षितः ६३

हे इति भावेनोक्तं आत्मदृगिति पूर्वमात्मानं दृष्टवानिति यत्तस्मात्कथमित्यत उक्तं यस्मिन्निति अमदस्वतंत्रं भिन्नं पंचविधभेदोपेतमिदं चेतनाचेतनात्मकां विध्वंसास्मिन्पदाधारतया प्रतियत इति ५९ ननु
आत्मदृशि नो मम संसारपाशच्छेदः किमिति नाभूदित्यत स्ताह गुणानुपसंहृत्य विबोधास्तपभावादतस्तथोपास्तौ सस्यादिति भावेन तदुपास्ति प्रकारं विदधानाह त्वप्रत्यगात्मनीति प्रत्यगात्मनित्वा
मिमुखे विवक्ष्यते भक्तिमुपास्ति लक्षणं सत्त्वाः अन्यत्रानुपपन्ना अत्रोपपन्ना अविरुद्धाः समस्ता अस्थूलान्ध्यादि लक्षणाः शक्तयो यत्र सतथा तस्मिन् ॥ ६० ॥ तत्र प्रथमसाधनमिदमित्याह संयच्छेति ६१
श्रेयसांप्रतीपत्वं कथमत्राह येनेति येन रेषेणोपमृष्टादुपरक्ता वसज्जानुग्रहस्यापेक्षितत्वा ल्लोकोज्जानिजनां त्रोच्यंतं लुक्प्रकाश इति धातोः ६२ वैश्रवणस्य सत्स्वेकत्वेनास्यावज्ञाननिमित्तो रोषोपि परिहरणी
य इत्याह हेलनमित्यादिना वैश्रवणे हेलनमपिशिवावज्ञानस्यात्तदवज्ञानेन श्रीनारायणविषयज्ञानमपिनोदेतीत्यभिप्रायेणोक्तं गिरिश भ्रातुरिति अतएव महती मिति बहुवचनम् ६३

६४ ध्रुवस्य च सप्तमत्वाद्भुवनं शासनानुज्ञानं तथा मनोऽपौत्रमभिनंदनं स्वपुरगमनं च इत्युक्तं इति शोचनं इत्यनेन उर्वरेणुमधानेन ध्रुवेण तन्नीस्थितं भ्रातृमातृमरणप्रतिक्रियां कर्तुं समर्थैनापीति जने भु
 विपरीतं भुवि यक्षवधे भवति ध्वनयति ६५ ६६ इति श्रीभागवते चतुर्थस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायामेकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ७ ॥ साधनसामर्थ्याभगवत्प्रसादात्स्वरूपानदानुभवलक्षणो
 योऽपि तत्तद्योग्यतानुसारेण प्राप्यते पुरुषैरेति निर्दिश्यते मन्त्रध्याये तत्रादां ध्रुवकृतापराधं क्षांत्वा वैश्वेण ध्रुवाय वरप्रदानप्रकारं वाक्ते ध्रुवनिवृत्तमित्यादिना वंशसाद्युद्धात् १ परितोपहेतुमाह य
 क्षेममिति २ स्वल्पमनोऽप्येकमर्थं न्यनक्ति न भवानिति अप्यपभाषयोर्मरणजन्मनोः ३ नन्वहं मच्छन्नवधिपनन्वमेतदकार्षीरिति प्रदर्शनकथमत्राह अहत्वमिति पुरुषस्य परमेश्वरस्य कर्तृत्वाज्ञाना
 दहंत्वमिति धीरपार्थाध्यामाति नाहं कर्तानकर्तात्वं कर्तायस्तु स्वयं प्रभुरित्यनेन परमेश्वरकर्तृत्वस्य प्रामाणिकत्वप्रतीतिः । कथमिव स्वाप्नीव यथा स्वप्ने जाग्रत्त्वबुद्धिः । आत्मन्यविद्यमानकर्तृत्वाभिमाना
 दहंत्वमिति धीरपार्थाध्यामाति अनुव्यानादिति अनुव्यानात्पुनः पुनरात्मनिकर्तृत्वस्मरणाद्यपाकर्तृत्वधिया सुखादिरूपस्यात्मनोऽवेन पुत्रमित्रादिस्नेहबन्धेन विपर्ययो दुःखादिर्भवतीत्यनस्तादृशी बुद्धिस्त्वया
 कथयति भावः ४ ननु जीवकृतकार्योपक्रमोपसंहारदर्शनात्कथं तस्य जीवस्य कर्तृत्वाभाव इत्याशङ्क्य कर्तृत्वादौनियमाभावात्तद्वत्तमेव कर्तृत्वं नमस्वतंत्रकर्तृत्वमिति निश्चित्य तत्किं पाविशिष्टं भगवत्तं भजस्वे

तैमसादयवत्साशुसन्नयाप्रश्रयोक्तिभिः ॥ नयावन्महतातेजःकुलं नाभिभविष्यति ६४ इत्युक्तं तं प्रणम्याह भगवंस्तेनुशासनम् ॥ आतिष्ठेभ्रातृमात्रोर्मे
 शौचतः क्षम्यतामिति ६५ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ एवं स्वायं भुवः पौत्रमनुशास्य मनुर्ध्रुवम् ॥ तेनाभिवादितः साकमुपिभिः स्वपुरं ययौ ६६ इति श्रीभागवते चतु
 र्थस्कंधे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ ध्रुवं निवृत्तं प्रतिबुध्य वैशसादपेतमन्युर्मगवान्ध्वनेश्वरः ॥ तत्रागतश्चारणयक्षकिन्नरैः संस्तूयमानोऽभ्यवद
 त्कृतांजलिम् १ ॥ धनद उवाच ॥ ओओक्षत्रियदायादपरितुष्टोऽस्मि तेऽनघ ॥ यस्त्वं पितामहादेशाद्वैरंदुस्त्यजमत्यजः २ न भवानवधीयक्षात्रयक्षाभ्रातरं
 तव ॥ काल एव हि भूतानां प्रभुरप्ययभावयोः ३ अहंत्वमित्यपार्थाधीरज्ञानात्पुरुषस्य हि ॥ स्वाप्नीव भास्यनुध्यानाद्यबाधविपर्ययः ४ तद्रच्छध्रुवम
 इति भगवंतमयोक्षजम् ॥ सर्वभूतात्मभावेन सर्वभूतात्मविग्रहम् ५ भजस्व भजनीयां त्रिमभवाय भवच्छिदम् ॥ युक्तं विरहितं शक्त्या गुणमग्यात्ममा
 यया ६ वृणीहि कामं नृपयन्मनोगतं तत्स्वमौत्तानपदे विशंकितः ॥ वरार्हणोऽस्यं बुजनाभपादयोर्निरंतरं त्वां वयमंगशुभम् ७

तत्राह तद्रच्छेति सर्वभूतानामात्मभावेन कर्तृत्वदानादानयोः कर्ता परमात्मेति स्नेहलक्षणया बुद्ध्या सर्वभूतेष्वामात्मविग्रहो ज्ञानादिगुणपूर्णमूर्तिर्यस्य सतयात् यद्वा सर्वभूतानामात्मनि देहो विग्रहः प्रादे
 शत्वादि लक्षणोपपत्तयस्तथा ५ प्रादेशाद्याकारत्वेनावस्थानं कथं गुणशक्तिमंतरेणेत्यत उक्तं युक्तमिति आत्ममामर्त्याख्यया शक्त्या युक्तं गुणमग्यात्माधीनयामाययापक्रत्या विरहितम् ६ यद्यपि
 हरेः कृत्वावर्षापासत्रत्वेनान्यतः प्राप्योपरस्तवनास्तितथापि वैश्वेणो ध्रुवे प्रसन्नः किलेति चोत्तनापवरं योनिं वाक्ते वृणीतीति अन्यतः कथं वृणोमीत्यविशंकितं अंबुजनाभरयहरेः पादयोः सेवायां
 निरंतरं सनातनं तदेकमानसमित्यर्थः ७

१ मिथ्याभाषणम् २ विषये सत्तमो ३ अहंत्वमित्यनेन जीवभावादहत्वमिति धीरपार्थाध्यामाति ४ प्रगतार्थे न्यनया भावीत्यनोक्तिर्विनिर्दिष्टम् ५ अहंत्वमित्यनेन जीवभावादहत्वमिति धीरपार्थाध्यामाति ६ वयं वियर्थं यत्तेन वक्ता मिथ्या नमुच्यत इत्यन्यथा
 भवतीति वारणाय विपर्ययश्चात्रमाह । दुःखादिरिति । वी०

मुमुक्षुणाप्येवरोवरणीयइति शिक्षणाय तस्य वरादानप्रकारमाह सराजराजेनेति ८ ऐलिबिलः इलिबिलापुत्रो वैश्रवणः ९ ब्रह्मज्ञानोत्पत्तये यज्ञएवकर्तव्यइति प्रकटनाय तस्य यज्ञकरणप्रकारमाह
येति । अयविषयासक्तिविहाय पुरप्राप्त्यनंतरं मंगलं कर्म प्रारब्धवान् । कितदित्यत उक्तं अयजनेति द्रव्यक्रियादेवतानां कर्म विषयं अकर्मफलप्रदं मोक्षालयफलप्रदम् १० सर्वात्मनिसर्वात्तर्थाभिनि ।
सर्वे पूर्णे विन्धः पूर्णस्तथा सर्वः समस्तश्चाभिधीयत इत्याभिधानात् सर्वः सर्वः शिवस्थापु रिति नाम्ना सर्वानामज्ञानास्ति आत्माने स्वस्मिन् भूतेषु चावस्थितं तं विभुं व्याप्त्यपुरातपसा प्रत्यक्षीचकार तमि
त्यर्थः ११ तस्य प्रजानुरंजनविधानमाह तमेवमिति १२ पुराकतिपयैर्मौलैरेव भगवदनुग्रहमाप्याभिष्टमातवतोऽयस्य किमु वक्तव्यमेतैरिनिभावेन तस्य क्षिनिपालनकालावधिमाह षट्त्रिंश
दिति प्रारब्धपुण्यस्य मनुमक्षयं ज्ञानसामर्थ्यात् ॥ १३ ॥ बहुमवं बहुतिथि अविकलेंद्रियो वशीकृतेंद्रियः जरसाचक्षुरादीन्द्रियवैकल्यमधत्वादिलक्षणमाप्तइति वात्र पाणां वर्गाणाधमेकामार्था
नामौपयिकमुपयोगसाधनं देहं नीत्वा देहयात्राविधायेत्यर्थः १४ पुत्राय सिंहासनं दत्त्वायं किमकार्षीत् दृढएवावस्थितश्चैद्वैराग्यादि साधनह्रांसनलोकोपहासविषय स्यादित्यतः स्वपुरविहाय देशांतरग
तइति वक्तव्यमतः कंदेशशुचि तीर्थमगमदिति तत्राह मन्यमान इत्यादिना सधुवइदविश्वं कालोपमृष्टमिपता कालनष्टं भवतीति मन्यमानो विशालां वदरेकाश्रमे स्पृष्टमाना न दीपययौ इत्यन्वयः विजाला

मैत्रेय उवाच ॥ सराजराजेन वराय चोदितो ध्रुवो महाभाग वतो महामतिः ॥ हरौ भवन्नेऽचलितां स्मृतिं यया तस्य जनेन दुरन्ययंतमः ८ तस्य प्रीतेन मनमानां
दत्तैर्लिबिलस्ततः ॥ पश्यतो तं देहसोऽपि स्वपुरं प्रत्यपद्यत ९ अथायजत यज्ञेशं कतुभिर्भूरिदक्षिणैः ॥ द्रव्यक्रियादेवतानां कर्माऽकर्मफलप्रदम् १० म
र्वात्मन्यच्युते सर्वे तीव्रौघां भक्तिमुद्रहन् ॥ ददर्शात्मनि भूतेषु तमेवावस्थितं विभुम् ११ तमेवं शीलसंपन्नं ब्रह्मण्यं दीनवत्सलम् ॥ गोतारं धर्मसेतूनां मे
निरेपितं प्रजाः १२ षट्त्रिंशद्वर्षसाहस्रं शशासक्षितिमंडलम् ॥ भोगैः पुण्यक्षयं कुर्वन्नभोगैरशुमक्षयम् १३ एवं बहुमवं कालं महात्माऽविकलेंद्रियः ॥ त्रि
वर्गौपयिकं नीत्वा पुत्रायादा नृपासनम् १४ मन्यमान इदं विश्वं मायारचितमात्मानि ॥ अविद्यारचितं स्वप्रगंधर्वनगरोपमम् १५ आत्मरूपं पत्यमुद्दोष
लमुद्दोशमंतः पुरं परिविहारभुवश्चरम्याः ॥ भूमंडलं जलधिमेखलमाकलय्य कालोपमृष्टमिति सप्रययौ विशालाम् १६

वदरीषोक्तानगरीनिष्ठागातयेत्यभिधानं कीदृशं विश्वमात्मन्याधारतया हरेर्माययेच्छया रचितं अनिपेधेषु मान्विष्णावित्यभिधानादस्य विष्णोर्विद्यपेच्छया रचिते स्वप्रगंधर्वनगरोपमायस्य तत्तथोक्त
महामायेत्यभिधेति नियतिर्मोहिनीति च प्रकृतिर्वीसनेत्येवं तवेच्छानतकथ्यत इत्यनेन निरुपपदमायाशब्दस्य हरेरिच्छावाचित्वं कथमिति पमाशंकापरिहृतेति ज्ञापते ॥ १५ ॥ नन्विदमीश्वरं चार
चितमिति वक्तुं युक्तं तथात्वे मिथ्याभूतस्वप्नविशाम्यकथनं अनुपपन्नं । तदुच्यते तस्मान्मायाशब्देन द्वजालमेवोच्यते उक्तानां स्यानेकार्थवृत्तिगवादिशब्दवदुपपत्तेरित्यत उक्तकालेति उर्वारुकउपाम
तादिवत्कालान्तरेऽन्यथा दर्शनाच्च दृष्टव्यमिति लक्षणभगुरत्वात्स्वप्नादिसाम्यं । ननु मिथ्यात्वात् तस्य चार्थक्रियाकारित्वेन सत्यत्वमप्यप्राणिक्त्वात्तदुक्तं अन्यथात्वात्क्षिप्रनाशाज्जगत्स्वप्नादिवत्स्मृत
वर्तमानं निपत्यैव सदैव परमात्मनीति आत्मनीत्युक्त्या च सत्यत्वमवगम्यते अनादिनिखनिरस्तकुहकस्य हरेरिद्रजालाश्रयत्वं न युज्यते सदा निरस्तकुहकमिति स्वोक्तेः निष्कलनिष्क्रियशतमिति
श्रुतेः । निष्क्रियब्रह्मैक्यमात्मनो जानतो ध्रुवस्य विशालागमनक्रियायोगाच्च । आत्मस्त्रीपुत्रादीनां विश्वात्तर्भूतत्वेन तद्ब्रह्मेन दृहीतानामपि पुनर्वचनं दुःकरं त्यागमापि कृतवानिति ध्रुवस्य वैराग्यातिशयद्योत
नापेति । परितो विहारभुवः आकलय्य निश्चित्य १६

१ कर्मकर्मफलप्रदमित्यसंगतमादौ लोको जयति । ब्रूयेति । तेन द्रव्यक्रियादेवतानां कर्मलोकनाय । कर्मशब्दो विषयवाचीत्यर्थः ।

वज्रमन्त्रोपवितापुत्रविषयस्नेहं युक्त्वा वैराग्यद्वयीयस्तया भगवद्भक्तिरामाङ्गितस्य मुग्धस्येव स्थितस्य तदुपास्तिप्रकाशं कति तस्या इति । तस्या विशालायाः शिवं वाः मंगलं वारि स्थूले पातालदिक् ।
 वैश्वभिजयित्युत्तकं प्रतिरूप इति शिखरवन्मतिमास्थाने । तदुक्तं शिखरवन्मतिमैपाहि विष्णोर्लोकचतुर्दशीति । समाधौ निगयामेनाच्च तस्य ध्येयवस्तुविषयीकरणमतिप्रवाहे सति अभ्यस्तत्वात्स्थूल
 आनं विष्णुजन्मस्वविबोपास्तेरावग्यकत्वेन स्थूलमभिहितहर्षक्येन सूक्ष्मरूपमस्मरदित्यर्थः । अव्यवहितः स्थूलमभिहितसूक्ष्मरूपपोरभेदं पश्यन्तित्यर्थः १७ तस्यास्तप्रज्ञातसमाध्यवस्थामाह भ
 विभक्तिः । अहमसौ प्रवदन्त्यात्मानं नास्मरत् किमु भगवंतमेवास्मरदित्यनेन जीवन्मुक्तत्वमवयति । मुक्तं च मूढप्रगल्भीभिमानगहितः १८ ध्रुवस्य हरेरपरोक्षज्ञानोत्पन्नप्रसादचिह्नमाह सददर्श
 विभाजयत्तदीपयत् राकापतिपूर्णचन्द्रम् १९ वृषात्तरत्पर्गमिव भवर्गाच्च्युतनक्षत्रमिव विमाननाद्राक्षीन् किमु न नाथमिष्याह तत्रेति अनु अनतरं तत्र विमानस्थितौ २० उत्पन्ननिर्दो
 शान्तात्सहसा विमानपुरुषदर्शनात्तदा तस्य भ्रातिज्ञानं नाभूदिति भावेन तत्सत्कारप्रकारमाह विज्ञायति प्रागदृष्टश्रुतवस्तुदर्शनं साध्वसत्त्वज्ञातः करणवृत्तिविशेषः स भ्रमो भवति तेन स बोधो विरक्तम

तस्या विशुद्धकरणः शिववार्विगाह्यबद्धासनं जितमरुन्मनसा हृदाक्षः ॥ स्थूलेदधारभगवत्प्रतिरूप एतद्व्यायंस्तदव्यवहितो व्यसृजन्समाधौ १७ भक्तिहरो
 भगवति प्रवहन्नजस्रमानंदबाष्पकलया मुदुरर्धमानः ॥ विक्लियमानहृदयः पुलकाचितांगो न आत्मानमस्मरदसाविति मुक्तलिङ्गः १८ सददर्शविमानाद्यं
 न भसो वतरद्भुवः ॥ विभाजयद्दशादिशो राकापतिमिवोदितम् १९ तत्रा नुदेव प्रवरौ चतुर्भुजौ श्यामौ किशोरावरुणां बुजेक्षणौ ॥ स्थिताववष्टभ्यगदां सुवा
 ससौ किरीटहारांगदचारुकुंडलौ २० विज्ञायतावुत्तमभावकिंकरावभ्युत्थितः साध्वससन्नविक्रमः ॥ ननामनामानि गृणन्मधुद्विषः पार्षत्प्रधानावितिसंह
 तांजलिः २१ तं कृष्णपादाभिनिविष्टचेतसंबद्धांजलिप्रश्रयनम्रकंधरम् ॥ सुनंदनं दातुं पलभ्यसस्मितं प्रीत्योचतुः पुष्करनाभसंमतौ २२ सुनंदनं दातुं चतुः ॥
 भो भो भद्रसुभद्रं तेवचो नो वहितः शृणु ॥ यः पंचवर्षस्तपसा भवान्देवमतीतृपत् २३ तस्या खिलजगद्वातुर्विद्धि देवस्य शार्ङ्गिणः ॥ पार्षदाविहसंप्राप्तौ नैतुं
 त्वां भगवत्पदम् २४ सुदुर्जयं विष्णुपदं जितं त्वया यत्सूत्रोपाप्यविचक्षते परम् ॥ आतिष्ठतच्चंद्रदिवाकरादयो ग्रहर्क्षताराः परियंति दाक्षिणम् २५ अनारिस्थितं
 तेपितृभिरन्यैरप्यंगकहिंचिव ॥ आतिष्ठजगतां वंद्यं तद्विष्णोः परमं पदम् २६ एतद्विमानप्रवरमुत्तमश्लोकमौलिना ॥ उपस्थापितमायुष्मन्नधिरोढुं त्वमर्हसि २७

वृत्तिविशेषो यस्य सतथोक्तः उत्तमो भावो लीलाक्रियावा विभूतिवो यस्य सतथोक्तः तस्य हरेः किं करोति साक्षिगतां भूयौ सहतांजलिर्वंदाजलिः २१ आत्मनो देवत्वेन हस्तादिसंज्ञया स्वागमनज्ञापनविनैव
 स्वभविष्यमूचवृत्तिर्याह तमिति उपलभ्यदृष्ट्वा २२ भवान्यं देवमतीतृपत्तमकार्षीं तस्य हरेः पार्षदौ त्वां भगवत्पदं नेतुं मिह प्राप्तौ विद्धि त्वन्ययः २३ २४ वैकुण्ठेनेतुं किं नेत्याह तुरिति ब्रूते । सुदुर्जय
 मिति । जितं साधितं सूरयः सप्तक्रुपिप्रभृतयोपदमाप्यपरंदूराद्विचक्षते परयति तर्हि तद्गहनं विपिनं किं नेत्युत्तकं चंद्र इति चंद्रदिवाकरादयो ग्रहाः सप्तविंशतिसंख्याता अश्विन्यादयस्तारामेषा
 विराज्योऽप्योमतले दृश्यमाना ज्योतिर्भूतपोवादाक्षिणपरियंति प्रदाक्षिणकुर्वन्ति तदा तद्विषयः २५ इतोपीदं प्राप्येयमिति प्रतिपादयत्तत्त्याह अनारिस्थितमिति अन्यैरनाधिष्ठितवोर्किं प्रशानतादित्युत्तकं
 जगतामिति सार्किं वसतिरतउत्तं तद्विष्णोरिति किमु मारोऽयं चैव सस्थितौ यत्पुरे सदा तत्पश्यंति न पां त्यन्ये लोक्यांति मुरान्विनेति वचनेन तत्र तात्पर्यमवगंतव्यम् २६ केनेदं विमानं प्रेषितमिति शंकां नि
 वारयत इत्याह एतदिति । उत्तमश्लोकमौलिना शिशुमारभूतिना हरिणा २७

मैत्रेयविदुरापाह भगवद्रक्तमाहात्म्यं गृणितमिवेन तस्य पदमारोहुमिति कर्तव्यतां वाक्ति निश्चयेति वैकुण्ठ्यहरेर्नि योज्यानां पार्षदानां मध्ये मुख्ययोः मधुपुष्परसमिव रसंच्योततिस्रवतीति मधुच्युतां कृतां नि
त्यकर्मरूपमंगलयेन सकृत्तनित्यमंगलः । अभ्यवादयदभिवादयामास २८ नन्दुवस्वैवमंगलशकुनमन्येषामपि महतां भवतीति ध्वनयस्तथा प्राप्तां रंभामंगल्यवक्ति परीत्येत्यादिना २९ यदा धि
ष्ण्याऽयं विमानमधिष्ठातृमिषेयतदा दुन्दुभ्यादयो नेदुरित्यन्वयः ३० नाहमेव सत्यसंकल्पशिरोमणिः किंतु भक्तोपीति भावेन हरिणा स्फुरितांतःकरणवृत्तिविशेषो ध्रुव एतादृशं पुत्रं सूतवत्या स्वकृतेत्यक्तविषय
योगायाः सुनीते पुत्रेण सह स्वर्लोकं गमिषीन् भूतस्त्वयवानास्मा र्षीदिति लोकापवादमन्वान इव पदास्वमातरमस्मा र्षीच दकैः तभारेः सकल्पं जानमानौ तौ पार्षदौ तस्य पुरतोपांतीमातरदर्शयामास तुरित्याह सचेति
अनेन भुवस्यापि सत्यसंकल्पत्वं लोकेषु काशितमिति ज्ञापते ३१ अग्रगमग्रतो गच्छंती ३२ ३३ ध्रुवानिश्चला गतियं सत्यतया देवयानेन मार्गेण ३४ तत्पदं प्राप्य अधिकारिणो न्यवप्यतिरेकाभ्या
माह नतइति ये तु जंतुषु सलास्ते यत्र जन्ति ये तु जंतुषु अनुग्रहादालक्षणादनिशमद्राणि चरंति ते यद्वा जति ३५ एतदेव विशिनाष्टे शांता इति एते खिला इति पाठे जंतुषु ये भद्राणि चरति एते खिला वि

मैत्रेय उवाच ॥ निशम्य वैकुण्ठनियोज्यमुख्ययोर्मधुच्युतां वाचसुरुक्तमाप्रियः ॥ कृताभिषेकः कृतनित्यमंगलो मुनीन् प्रणम्या शिषमभ्यवादयत् २८ प
रित्याभ्यर्च्य धिष्ण्याऽयं पार्षदावभिवंदय ॥ इषेयतदधिष्ठातृं बिभ्रदूर्वाहिरण्यमयम् २९ तदा दुन्दुभयो नेदुर्मदंगपणवादयः ॥ गंधर्वमुख्याः प्रजगुः पेतुः कुसु
मवृष्टयः ३० सच स्वर्लोकं मारोक्ष्यन् सुनीतिं जननीं ध्रुवः ॥ अन्वस्मरदहं हित्वानां यास्ये त्रिविष्टपम् ३१ इति व्यवसितं तस्य व्यवसायं सुरोत्तमौ ॥ द
र्शयामास तुर्देवीं देवयानेन चाग्रगाम् ३२ तत्र तत्र प्रशंसद्भिः पाथिवैरमानिकैः सुरैः ॥ अवकीर्यमाणो ददृशे कुसुमैः क्रमशो ग्रहान् ३३ त्रिलोकीं देवयानेन सोति
व्रज्य मुनीनपि ॥ पुरस्ताद्वद्भुव गतिर्विष्णोः पदमथाभ्यगात् ३४ यद्वा जमानं स्वर्चैव सर्वतो लोका ल्वो ह्यनुविभ्राजंत एते ॥ न ते सला जंतुषु ये त्वनुग्रहाद्वा जं
ति भद्राणि चरंति येऽनिशम् ३५ शांताः समदृशः शुद्धाः सर्वभूतानुरंजनाः ॥ यात्यंजसा च्युतपदमच्युतप्रियवांधवाः ३६ इत्युत्तानपदः पुत्रो ध्रुवः कृष्णपरा
यणः ॥ अभूत्रयाणां लोकानां चूडामणिरिवामलः ३७ गंभीरवेगानि मिषां ज्योतिषां चक्रमपि तम् ॥ यस्मिन् भ्रमतिकौरव्यमेढ्र्यामिव गवांगणः ३८
महिमानं विलोक्या स्य नारदो भगवान् ऋषिः ॥ आतोद्यं वितुदन् श्लोकान् स त्रेऽगायत् प्रचेतसात् ३९

ष्णोरनुग्रहाद्भवति मद्राचरणं विशिनाष्टे येऽनिशमिति । ये निशंशां त्पादिगुणयुक्तास्ते च्युतपदपांतीत्यन्वयः एतत्पदं प्राप्य स्वरूपाविर्भावयोग्यान् विना पुरस्तादन्यैरित्युक्तम् ३६ ३७ चंद्रादिवाकरादय इ
त्यत्र ज्योतिष्यैः प्रदक्षिणीक्रियमाणमेतत्स्थानमित्युक्तं । तत्किं पतद्गूत इति न प्रतीतं न दिदानीं लक्षयति गभीर इति गंभीरवेगानि अनिमीषीव गंभीरवेगानि मीमांषितेषां मिषानि मिष इति धानाः ननिमेषंति न
मीलंतीत्यनिमिषः तेषामनस्तं गच्छतामित्यर्थः यस्मिन् इत्यनेनोपरितीति प्रतीतिं विनिवारयति मेढ्र्यामेति अनेन मेढ्र्याः समीपे परितो भ्रमंतीति यथा प्रतीतं तथा प्रापीत्यर्थः ३८ इति केनार्यं महिमा लालि
तो येनास्माकमपि तत्र श्रद्धातिशयः स्यादित्यत आह महिमानमिति आतोद्यं महद्भीणावाद्यं आतोद्यं वाद्यमिष्यते इति हलायुधः ३९

१ मधुवः स्वरितिवपाणां लोकानां समाहारात् खलो कीतामतिप्रज्येत्यर्थः । यथास्वे भूज्जकादुपरि दुर्गं शलभयोजना ननरं भुवलोक्तः तदनंतरं वतुर्दृशश्च यो जनां चूयेन्वलकिः अर्धकांठयुक्तिः भ्रवर्गो विमानावलमिमुकुड इति
प्रमाणात् । तस्मिन् प्रज्येतिकथं संगच्छत इत्याशयात् अनेन प्रज्येत्यर्थः । ध्रुवः स्वयानं रश्मिभ्यो गते गन्तानां दृष्टा देवानां नभ्यतमनिज्यध्रुवोक्तप्रतिगन्तवान् । ननु तदुपरि ध्रुवलोकास्तीत्यर्थः । अस्मिन् विषये वद्भुवनानि
इति अत्रावकाशात्मावात्राच्छिष्य इति कोटि

तपसःप्रभावोमाहात्म्यस्यसत्तातस्य प्रतापमाहात्म्ययोःप्रभावःस्यादितिपादवः ४० अजितंजिगायवशीचकार ४१ ४२ ४३ ध्रौव्यंध्रुवस्यमोक्षस्यमाधनं ४४ अच्युतप्रियध्रुवस्यचेष्टितं ४५ तीर्थमुपायः
सायनंयज्ञाद्युपदेष्टृदुपदेष्टृवा तेजोबलेप्रभावेतेजोतिष्पार्षिरेतसि नवनीतेनोद्धमंज्ञानहस्तिप्रदेपिचेन्यमिथानान् तदिच्छन्नातेजश्चाकांक्षमाणानांयत्रयस्मिन्प्रयतिरेऽभ्यस्यमानेनेजोभवतीत्यर्थः ।
४६ समवायेसमूहेकीर्तयेदित्यतस्तात्पर्यादेदमितिवक्ति पुण्यश्लोकस्येति ४७ ४८ आचयनं कृत्वाभिर्माधनं कुर्वादिनिभावेनाह नेच्छन्निति तत्रचरितेऽश्रितेऽश्रुतवाक्येनेच्छन्वततेइतिशेषः कथंतीर्हफलसि
क्षितित्यसमाहात्म्येनेति । तत्रेत्युत्तरत्रापिसंबन्धते तत्रचरितेऽव्यमणेआत्मनामनसात्मानं परमात्मानं प्रतिमनुष्ठेतिव्यतिपात्ताभिष्टक्योभवति ४९ ध्रुवचरितव्याख्यायानव्याजेनभागवतंज्ञानमुपादिश

॥ नारदउवाच ॥ ॥ नूनंसुनीतेःपतिदेवतायास्तपःप्रभावस्यसुतस्यतांगतिम् ॥ दृष्ट्वाभ्युपायानपिवेदादिनोनैवाधिगंतुंभवन्ति किन्तुपाः ४० यःपं
चवर्षौगुरुदारवाकशौरेभिन्नेनयातोहृदयेनदूयता ॥ वनमदादेशकरोऽजितंभुंजिगायतद्रक्तिगुणैःपराजितम् ४१ यःक्षत्रबंधुर्धुवितस्याधिष्ठमन्वारुरुक्षे
दपिवर्षपूर्णे ॥ यःपंचवर्षोयदहोभिरल्पैःप्रसाद्यैकुंठमवापतत्पदम् ४२ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ ॥ एतत्तेभिहितं संव्यत्पृष्टोहमिहस्त्वया ॥ ध्रुवस्योद्दामय
ससश्चरितंसंमतंसताम् ४३ धन्यंयशस्यमायुष्यं पुण्यं स्वस्त्ययनमहत् ॥ स्वयंयैर्प्रौढ्यं सौमनस्यं प्रशस्यमघमर्षणम् ४४ श्रुत्वैतच्छ्रद्धयाऽभीक्ष्णमच्युतप्रिय
चेष्टितम् ॥ भवेद्भक्तिर्भगवतिययास्यात्केशसंक्षयः ४५ महत्त्वमिच्छतांतीर्थंश्रोतुःशीलादयोगुणाः ॥ यत्रतेजस्तदिच्छन्नामानोयत्रमनस्विनाम् ४६ प्रय
तःकीर्तयेत्प्रातःसमवायेद्विजम्भनाम् ॥ सायंचपुण्यश्लोकस्यध्रुवस्यचरितमहत् ४७ पौर्णमास्यांमिनीवार्याद्वादश्यांश्रवणेयवा ॥ दिनक्षयेव्यतीपाते
संकमेऽर्कदिनेपिवा ४८ आचयेच्छ्रद्धयानानांतीर्थपादपदाश्रयः ॥ नेच्छंस्तत्रात्मनात्मानं संतुष्टइतिसिद्धयति ४९ ज्ञानमज्ञाततत्त्वाययोदद्यात्परमार्थ
विव ॥ कृपालोर्दीननाथस्यदेवास्तस्यानुगृह्णते ५० इदंमयातेभिहितंकुरुद्वहध्रुवस्यविरूपातविशुद्धकर्मणः ॥ हित्वाऽर्भकःक्रीडनकानिमातुर्गृहंचवि
ष्णुंशरणंयोजगाम ५१ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेवतुर्थस्कंधेद्वादशोऽध्यायः १२ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ निशम्यकौपारविणोपवर्णितं ध्रुवस्यवैकुण्ठपदाधि
रोहणम् ॥ प्ररूढभावोभगवत्यघोक्षजेप्रष्टुं पुनस्तंविदुरःप्रचक्रमे १ ॥ ॥ विदुरउवाच ॥ ॥ केतेप्रचेतसोनामकस्यापत्यानिसुव्रत ॥ कस्या
ववायेप्रख्याताःकुत्रवासत्रमासत २

सोमकेवलंभगवानेवानुग्रहं करोति किंतुतदिन्द्रियाभिमानिनोदेवाअपीत्याह ज्ञानमिति ५० पुनरपितन्माहात्म्यसूचयद्वुपसंहरति इदमपेति ५१ ॥ ॥ इतिश्रीभागवतेचतुर्थस्कंधेऽष्टाकांद्वादशो
ऽध्यायः ॥ १२ ॥ अत्रहरितुद्रककथाश्रवणेनशुद्धांतःकरणस्यांबिंबप्रतिबिंबज्ञानादेवापवर्गःस्यादितिदीप्यतेऽस्मिन्नाध्याये तत्रादौविदुरस्यप्रचेतसांविषयप्रश्नप्रकारस्तदुत्तरत्वेनमैत्रेयेणाऽस्यवशावलि
र्णोर्वाक्येननिशम्येत्यादिना प्ररूढभावःप्रवृद्धभक्तिः सत्रेऽगापत्प्रचेतसामित्युक्तिःप्रश्नबीजं १ अन्ववायेवंशे २

२. आत्मनाऽऽत्मानं संप्रतीत्यन्यथामतीतिनारण्यमष्टसत्तात्पर्यानुसारेणार्थमाह । मनसेति ॥ तेवदुगीयांज्ञानमध्यक्षेनोवाचीद्वितीयातस्तत्पुनरात्मवाचीतितात्पर्यार्थः । दी०

रंघानइत्यस्मिन्निर्विषयत्वात् तदेतिसात्म्यपृथङ्निर्देशानुपपत्तेश्च ददर्शेत्यत्रलोकात्मनोराधाराधेयत्वोक्तश्चतस्यनभेदनिष्ठत्वान् तदुक्तं भिन्नस्वरूपमभिर्देशस्वरूपतु द्विधाहरेः भिन्नस्वरूपं ब्रह्माद्यं
 तस्यापि विमुच्यत इति ९ एवंविधोऽपि चोक्तसंभाषणविसर्जनार्थमविवेकितामेवं दृष्ट्याह जडेति अनन्मतिस्तत्तद्भ्रान्तुविषयज्ञानशून्यः विवेकिनापक्षे एव सर्वविविक्तज्ञो विष्णोऽप्यासमारतरं तिसामिति
 तस्योक्तमिति रिति प्रशंता चैर्भस्मगर्भिनो गिरिव १० अस्मिन्नेव गते कोत्र गजा भद्राह मत्वेति कालावयवस्य वत्परस्परगजपाहृत्वकयामित्यत उक्तं यवीयां सामिति कुत्रुद्वा ज्येष्ठकल्पनामिसुते
 स्थिते वत्सरं राजानकयमकुर्वन्ति तेषां कल्प कल्पाभिमानान्मनुजिशुमारानुगम्यतः वत्सरं राज्यमकरोत्पित्रा दत्तं महावल्गुः चक्रे नागयणमाभ्यात्किं सुघ्नः कल्पमात्मजामित्यनेन परिहर्तव्यम् ११
 वत्सरं पिनाम्ना स्वर्वीयां भार्यायां पापदुस्तानां पत्न्याह स्वर्वीधीति स्वर्गमार्गाभिमानित्वात् स्वर्वीधीति १२ अत्र यं पमादापकथा प्रवर्तते स एव वंशे हेतुभूतः । अन्ये त्वक्रनोद्वाहाः योगिनोऽप्रजाश्चेति तास्य

जडां यमधिरोन्मत्तमूका कृतिरतन्मतिः ॥ लक्षितः पथि बालानां प्रशंता चैरिवानरुः १० मत्वा तं जडमुन्मत्तं कुलवृद्धाः समंत्रिणः ॥ वत्सरं भूपतिं च कुर्य
 वीयां संप्रभेः सुतम् ११ स्वर्वीधिर्वत्सरस्येष्टा भार्या मृतपडात्मजान् ॥ पुष्पाणीति गमके तु च इव मूर्जैव संजयम् १२ पुष्पाणि स्य प्रभाभार्या दोषा च देवभू
 वतुः ॥ प्रातर्मध्यं दिनं सायमिति ह्या सन्प्रभा सुताः १३ प्रदोषो निश्चिथो व्युष्ट इति दोषा सुता म्रयः ॥ व्युष्टः सुतं पुष्करिण्यां सवर्ते जसमादधे १४
 सचक्षुः सुतमा कूत्वा पत्न्यां मनुमवापह ॥ मनोरसूतमहिषी वै राजानं डूला सुतान् १५ पुरुकुत्सं त्रितं पुष्टं सत्यव्रतमृतव्रतम् ॥ अग्निष्टोममतीरात्रं सुद्युष्टं
 शिविमुल्मुकम् १६ उल्मुको जनयत् पुत्रान् पुष्करिण्यां पटुत्तमान् ॥ अंगं सुनासमाख्यातिं कृतुमागिरसंगयम् १७ सुनीथांगस्य यापत्नी मुषुवेन यु
 त्वणम् ॥ यदौशील्यात्सराजर्षिर्निर्विण्णो निरगात्पुरात् १८ यमंगशेषु कुपिता वाग्जामुनयः किल ॥ गता सोस्तस्य भूयस्ते ममं थुर्दक्षिणं करम् १९
 अराजकेतदा लोके दस्युभिः पीडिताः प्रजाः ॥ जातो नारायणां शेन पृथुः पृथुपराक्रमः २० विदुर उवाच ॥ तस्य शीलनिधेः साधो ब्रह्मण्यस्य महात्मनः ॥
 राज्ञः कथमभूदुष्टा प्रजायद्दिमनाययौ २१ किंचा होवेन मुदिश्य ब्रह्मदंडमयूगुजन् ॥ दंडव्रतधरे राज्ञि मुनयो धर्मकोविदाः २२ नावध्येयः प्रजापालः
 प्रजापिरघवानपि ॥ यदसौ लोकपालानां बिभर्त्यो जः स्वतेजसा २३ एतदाख्याहि मे ब्रह्म सुनीथात्मजचेष्टितम् ॥ श्रद्धानायकतायत्वं परावरवित्तमः
 २४ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ अंगोऽश्वमेधं राजर्षिराजहार महाकृतम् ॥ नाजग्मुर्देवतास्तस्मिन्नाहूता ब्रह्मवादिभिः २५

वैज्ञातव्यं एताः स्त्रियः सुताश्च कालादितत्तद्भ्रस्वभिमानिन इति च ॥ १३ ॥ १४ ॥ ससर्वतेजाश्च सुनीथानां मुतं नाम्ना कूत्वा पत्न्यामवापेत्यन्वयः मनोमहिषीनाम्नान् डूला वै राजा वै राजपुत्री पुरुकुत्सा
 मीनश्च सुतान् हृतेत्यन्वयः १५ १६ १७ अंगस्य यासुनीथानामपत्नी सोत्त्वणमसुरप्रकृतिवेनं सुपुत्र इत्यन्वयः १८ यंवेनं अगाविदुर गता सोमृतस्य १९ तत किमभूत्तत्राह जात इति २०
 अश्वमेधमलत्वात्सामान्यतः कथितं विशेषतो विदुरः श्रोतुं पृच्छतीत्याह तत्पेति यद्विभनाः यस्यादुष्टप्रजाया विपण्णमनाः २१ दंडव्रतमहात्म्यं व्रतधारपतीति दंडव्रतधरः । दंडोस्त्रीशासनराज्ञां हिंसा
 योऽकुटे मुषुङ्ग इति पादवः यद्वा शासनाख्यव्रतं विभ्रति न तेऽप्यज्ञानलेशः संभाव्यत इत्याह धर्मकोविदा इति २२ नावध्येयो नावज्येयः सन्नभिन्नमाह यदसाविति २३ यत एव तत्त्वतस्मादन्नमहन्निमित्तम
 स्ति एतन्नेभा रूपाहीत्यन्वयः ममात्रेति हासज्ञाननास्तीति वक्तुं शक्यमित्यत उक्तं परावरोति २४ सूचितमर्थविस्तरतो वक्तुमुपक्रमते जगदिति २५

॥ २६ ॥ नद्रव्यादिदोषादित्याहुरित्याह राज्ञिति आसादितान्यापादितानि अपातयामान्यगतवीर्याणि २७ हेलनमवज्ञानं २८ २९ आहुताआहूताः । ग्रहान्हविःपिंडान् ३०
राज्ञापृष्टायजमानकर्मगुणदोषान्विविच्यत्परिहृत्यकर्मप्रवर्तनापामंजिताःसदस्याःकृत्विजःकिंविशेष्यमवलोक्यप्रोचुरितितत्राह नरदेवति । इहास्मिन्जन्मनिईदृशःदृष्टोऽप्रजोऽनपत्यइति यदुत
प्राक्तनपूर्वजन्माजितमयं बालहत्यादिकमेकमधमस्तीत्यनुमीयते ३१ तथातस्मात्तत्तत्प्राक्तनसप्रजं पुत्रेण सहवर्तमानं सादय कुरु ततो भद्रं भवति । तत्र कउपायइतितमाहुरित्याह इष्टइति ॥ ३२ ॥
किं भद्रं स्यादित्यत्राह यथेति । दिवौकासाहरेरंगोत्पन्नत्वेन तदाश्रितत्वेन स्थितेस्तन्मनस्कत्वेन तत्तुष्ट्या तत्तुष्टेः स्वभागादानानादानयोस्तदिच्छाविनाभूतत्वादधुना तदिष्टत्वात्सर्वसमंजसभवतोतिभावेना
हुरित्याह यच्च ज्ञपुरुषइति । अनेनापुत्रस्य लोकोनास्तीति प्रायिकं सद्र्भवतो धर्मबलाच्छोको भवत्येव । हरीच्छया विशिष्टपुरुषोत्पत्तये देवैर्हविर्नाहृतं अंगस्यापि बालहत्यादिदोषादनपत्यत्वादिकल्पतइति ज्ञाप

तमूचुर्विस्मितास्तातयजमानमथर्त्विजः ॥ हवींषिहूयमानानिनतेगृह्णन्ति देवताः २६ राजन्हवींष्यदुष्टानि श्रद्धयाऽऽसादितानिते ॥ छंदांस्ययातयामानि
योजितानि धृतव्रतैः २७ नविदामेह देवानां हेलनं वयमण्वपि ॥ यन्न गृह्णन्ति भागान् स्वान्ये देवाः कर्मसाक्षिणः २८ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ अंगो द्विजवचः श्रुत्वा य
जमानः सुदुर्भनाः ॥ तत्पृष्टं व्यसृजद्वाचं सदस्यांस्तदनुज्ञया २९ नागच्छंत्याहुतादेवान गृह्णन्ति ग्रहानिह ॥ सदसस्पतयो ब्रूत किमवद्यं मया कृतम् ३० ॥ स
दस्या ऊचुः ॥ नरदेवेह भवतो नावद्यां हि मनाः स्थितम् ॥ अस्त्येकं प्राक्तनमवयदि हे हृक्त्वमप्रजः ३१ तथा सादय भद्रं ते आत्मानं सप्रजं नृप ॥ इष्टे पुत्रकाम
स्य पुत्रं दास्यति यज्ञभुक् ३२ यथा स्वभागधेयानि ग्रहीष्यन्ति दिवौकसः ॥ यद्यज्ञपुरुषः साक्षादपत्याय हरिर्वृतः ३३ तांस्तान्कामान् हरिर्दिद्यादयान्यान्कामय
ते जनः ॥ आराधितो यथैष तथा पुंसां फलोदयः ३४ इति व्यवसिता विप्रास्तस्य राज्ञः प्रजातये ॥ पुरोडाशं निरवपन्नशिपिविष्टाय विष्णवे ३५ तस्मात्पुरु
ष उत्तस्थौ हे भमाल्यमलांबरः ॥ हिरण्मयेन पात्रेण सिद्धमादाय पायसम् ३६ स विप्रानुमतो राजा गृहीत्वाऽजलिनोदनम् ॥ अवप्रायमुदायुक्तः प्रादा
त्पत्न्या उदारधीः ३७ सा तत्पुंसवनं राज्ञी प्राशयतौ पत्युरादधे ॥ ततः काल उपावृत्ते कुमारं सुपुत्रेऽप्रजा ३८ स बाल एव पुरुषो मातामहमनुव्रतः ॥ अधर्मा
शोद्धवं मृत्युतेनाभवदधार्मिकः ३९

ते । तदुक्तं अमपत्योपि सद्र्वालो कजिआत्रसंशयः देवैस्तु पुत्रजन्मार्थे हविर्गमस्य नो हुतमिति ३३ न केवलं हरिपूजया पुत्रकामस्य पुत्रावाप्तिस्तत्कामेन तत्तदवाप्तिरपि स्यादित्याह तांस्तानिति फलाकांक्षानुमा
रेण पूजापितादशीतिभावेनाहुः आराधितइति ३४ हितमुक्त्वा ते तूष्णीमभूयन्किनेत्याह इतीति प्रजातये संतत्यै शिपिविष्टो नाम पुत्रकामेष्टिदेवताहरेरुपांतरं । अतएव शिपिविष्टस्य ललाटोदुश्चर्मणि महेश्वर
इत्यन्यवृत्तिनिवारणाय विष्णवइति ३५ तस्मान्निरुपपुरोडासात् ३६ अजलिनोदनमिति पाठः ३७ पुमांससूतइति पुंसवनं पायसमुपावृत्ते माते अप्रजापुत्ररहिता ३८ बाल एव कौमारवया एव
अधर्माशो नोद्धवो यस्य सतथा तमातामहं सातुः पितरमृत्युना मानं मसुरवरमनुव्रतइति यत्तेन सपुरुषोऽधार्मिको धर्मविरुद्धकर्मकृद्भूदित्यनेन विशेषणैर्धर्माशोद्धवो मृत्युरन्योस्तीति रहस्यमवगतं तदुक्तं मृत्यु
दैवो यमभ्राता वेन मातामहोसुरइति ३९

१ मृत्युमनुव्रत इत्यत्र मृत्युनामकदेवतानुवृत्त्याऽधार्मिको बोकिर्युक्त्याशक्य तात्पर्यमनुवचमाह मृत्युनामातमसुरमिति ।

किंनारापवालुइत्यस्तस्कर्मातुमुत्तनामन्त्रोकाञ्जकवन्तियाह सशरासनमिति वेनयतिपीडयतीतिवेनः । पीडयितेतिचप्राहुर्वनोसौपीडनादभूदितिवचनादसाधुर्दुर्जनः ४० आक्रीडेक्रीडास्या
 नै पशुमारमिति लुप्तोपमा यथापशुमारोगोप्रश्रंढालम्बयेति ४१ स्वशामनमुद्धृष्यर्नमानपुत्रमवलोक्यपित्राकिमकारीतितत्राह तंविन्दयेति दुरशोभनदुःस्वयोरित्यनेनमुष्टुदुःस्वितमनाः ॥ ४२ ॥
 जलाशान्तदुःखं चावगम्यतइत्याह प्रायेणेति येगृहमेधिनोऽप्रजाएवंदुर्भेकदपत्यकृतं दुःखं नोवदन्ति सर्वैरपिप्रायेणदेवो नारायणोभ्यर्चितइत्यन्वयः ॥ ४३ ॥ अपकीर्त्यादिदोषहेतुत्वात्पं
 दितो नारकत्राणाहेतुत्वात्साधुर्यपुत्रइति बहुमानं न करोतीत्याह यतइति ४४ ४५ न केवलं दुःस्वमेव कदपत्यात्किं नु विवेकिन प्रयोजनं चास्तीत्याह कदपत्यमिति क्लेशममूहेनातुरोमर्त्योऽवगृह्यान्नि
 विवेकेति यस्माद्विचेषणादिशुचापदात्सदपत्यात्कदपत्यं वैराग्यहेतुत्वात्साधुमन्यइत्यन्वयः । हलन्तादापि टापंचतिदचनाच्छुचेति ह्रस्वमायु ४६ नन्वत्रशोकान्मरणदेशांतरगमनं वास्यान्तत्राकिम

सशरासनमुद्यम्यमृगयुर्वनगोचरः ॥ हंससाधुर्मृगादीनान्वेनोसावित्यरौजनः ४० आक्रीडेक्रीडतो बालान्वयस्यानतिदारुणः ॥ प्रमहानिरनुक्रोशः पशु
 मारममारयत् ४१ तं विलक्ष्य सखलं पुत्रं शासनैर्विविधैर्नृपः ॥ यदानशासितुं कल्पोभृशमासीत्सु दुर्मनाः ४२ प्रायेणाभ्यर्चितो देवो येऽप्रजागृहमेधिनः ॥
 कदपत्यमृत्तं दुःखं येन विदंति दुर्भरम् ४३ यतः पापीयसी कीर्तिरधर्मश्च महावृणाम् ॥ यतो विरोधः सर्वेषां यत आधिरनंतकः ४४ कस्तं प्रजापदेशं वै मोहं
 बंधनमात्मनः ॥ पंडितो बहु मन्येत यदर्थः क्लेशदागृहाः ४५ कदपत्यं वरं मन्येत स दपत्याच्छुचापदात् ॥ निर्विद्येत गृहान्मर्त्यो यत्क्लेशनिवहागृहाः ४६ एवं
 स निर्विष्णमनानृपो गृहान्निशीथ उत्थाय महोदयो दयात् ॥ अलब्धनिद्रो नुपलक्षितो नृभिर्हिंत्वागतो वेन सुवंप्रसुप्ताम् ४७ विज्ञाय निर्विद्य गतं पतिं प्रजापु
 रोहितामात्यमुहृद्रणादयः ॥ विचिक्क्युरन्यामतिशोककातरायथानि गूढं पुरुषं कुयोगिनः ४८ अलक्षयंतः पदवीं प्रजापतेर्हतोद्यमाः प्रत्युपसृत्य ते पुरीम् ॥ ऋ
 षीन्समेतान् भिवंद्य साश्रवो न्यवेदयन् पौरवभर्तुर्विप्रवम् ४९ इति श्रीभागवते म० चतुर्थस्कंधे त्रयोदशोऽध्यायः ३३ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ भृगवादयस्ते मुनयो
 लोकानां क्षेमदर्शिनः ॥ गोसर्पसतिवै नृणां पशवंतः पशुसाम्यताम् १ वीरमातरमाहूय सुनीथां ब्रह्मवादिनः ॥ प्रकृत्य संमतं वेन मभ्यर्षिचन्पतिं भुवः २ श्रुत्वा
 नृपासनगतं वेन मत्युग्रशासनम् ॥ निलिल्युदस्य दः सद्यः सर्पत्रस्ता इवास्ववः ३

वेनाकारीतितत्राह एवं स इति महानुदयो महती विभूतिस्तस्या उदय उद्रेको यस्मिंस्तत्थातस्मात् लक्षदशानां कनयोरिति धातोरनुपलक्षितोऽदृष्टः ॥ ४७ ॥ जलादौ मृतोदरंगतो वेतिसंशयेतयो
 रैकं निश्चित्य किमकार्षुस्तवीया इति तत्राह विज्ञायेति विचिक्क्युरन्विष्यादृष्टवंतः हृदि गूढं पुरुषं हारं ४८ अन्विष्यादृष्टवन्ति किमकुर्वन्ति तत्राह अलक्षयत इति । पौरव विदुर । साश्रवः वाष्पसहिताः ।
 साधीयसो विष्णुयाजिनो गस्यैव दुष्टपुत्रोत्पत्तिस्तन्निमित्तेन विप्रवक्ष्यमभूदिति दीर्घोऽनपत्यत्वकर्मासौ बाल इत्याकृतेः पुरा अतो दुष्टो भवत्पुत्र इष्टो विष्णुस्तः पृथुरिति ॥ ४९ ॥ इति श्रीभाग
 वते म० च० स्कंधे वि० टीकायां त्रयोदशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ गुरुवाक्पञ्चद्वयाऽनुतिष्ठतामिहामुत्र श्रेयः स्यादकुर्वतामनर्थं श्रेयस्तन्निष्पत्तयस्मिन्नध्याये । तत्रादौ भृगवादिकृषिभिः क्रियमाणं राज्यं वेनस्या
 भिवंद्य किं भृगवादय इति क्षेमाभाषणस्याभाषितयादवः पशुसाम्यतां पशुमाधर्म्यतां कर्षं १ हेवीर प्रकृत्या स्वभावो नामत्यादिनुद्वाराज्यासंमतमनुचितम् २ अस्मिन्नभिषिक्ते सत्ये को गुणो राज्यस्य स्या
 दित्याह श्रुत्वेति । निलिल्युर्निलीनाः ३

पालकेराज्ञिबहवोगुणामवतितत्रैको गुणइतिविशिष्योच्यतइतिचेत्सत्यमस्यसर्वेदोषाएवसंतीतिवक्तुमुपक्रमते । सआरुढेति । आरुढंनृपस्थानांसिंहासनंयेनसतथा मंत्र्यमात्यदूतराज्यकोशदुर्गजनप
दपुरोहिताख्यैर्वाणिमादिभिर्वाष्टविभूतिभिरुन्नद्वस्तव्यः महत्सूथानाद्याचारशून्यः ४ अतोलोकस्यकिमवद्यमभूदत्राह एवमदाधइति उन्सिक्तउद्धृतः ५ हेद्विजाः ६ तत्रनिग्रहातुग्रहसमर्थाः मुनयः
किमकापुंरितितत्राह वेनस्येति सत्रिणोयज्वानः ७ उभयतस्तस्करपालयोः । दारुणीतिसप्तमीपष्ठयर्थे दारुणउभयतोदीप्तोवह्निः ८ दारुणइवउभयतोव्यसनंकथमत्राह अराजकइति नतस्य
राज्यस्यार्हणोयोग्योभवतीतिअतदर्हणः ९ अयमप्यस्माकमनर्थकइत्याहुर्तिपाह अहेरिवेति १० युष्माभिःकथंपोषितइतितत्राह प्रकृत्येति सुनीथागर्भमभवत्वान् अस्माभिःप्रजापा
लोनिरूपितःसर्साप्रतंप्रजांजिघांसतिवैहंतुमेवाकांक्षतिवै ११ तर्हिंकिंक्रियतेइतितत्राह तथापीति प्रकृत्यासलत्वादस्मदुक्तंनृणोतिथयपितथापीति । सांत्वनेहेतुमाह । आस्मानितिपुष्पसांत्वना

सआरुढनृपस्थानउन्नद्वोष्टविभूतिभिः ॥ अवमेनेमहाभागान्स्तव्यसंभावितःशठः ४ एवमदाधउत्सिकोनिंरकुशइवद्विपः ॥ पर्यटनरथमास्थायकं
पयन्निवरोदसी ५ नयष्टव्यंनदातव्यंनहोतव्यंद्विजाःक्वचिद् ॥ एवम्यवारयद्धर्मंभेरीघोषेणसर्वतः ६ वेनस्यावेक्ष्यमुनयोदुर्वृत्तस्यविचेष्टितम् ॥
विमृश्यलोकव्यसनंकृपयोचुःस्मसत्रिणः ७ अहोउभयतःप्राप्तलोकस्यव्यसनंमहत् ॥ दारुण्युभयतोदीप्तइवतस्करपालयोः ८ अराजकभयादेषकृतोरा
जाऽतदर्हणः ॥ ततोप्यासीद्व्यंतव्यकथंस्यात्स्वस्तिदेहिनाम् ९ अहेरिवपयःपोषःपोषकस्याप्यनर्थकत्वं १० वेनःप्रकृत्यैवसलःसुनीथागर्भसंभवः ॥
निरूपितःप्रजापालःसजिघांसतिवैप्रजाः ११ तथापिसांत्वयामोऽमुंमास्मांस्तत्पातकंस्पृशेत् ॥ तद्विद्वद्विरमदृत्तोवेनोस्माभिःकृतो नृपः १२ सांत्वितो
यदिनोवाचंनग्रहीष्यत्यधर्मकृत् ॥ लोकधिकारसंदग्धंदहिष्यामःस्वतेजसा १३ एवमव्यवसायैर्नमुनयोमूढमन्यवः ॥ उपत्रज्याद्वुवन्वेनसांत्वयित्वा
यसामभिः १४ ॥ मुनयऊचुः ॥ नृपवर्यनिबोधैतद्यत्तेविज्ञापयामभोः ॥ आयुःश्रीबलकीर्तीनांतवतातविवधेनम् १५ धर्मआचरितःपुंसांवाङ्मनःका
यबुद्धिभिः ॥ लोकान्विशोकान्वितरत्यथानंत्यमसंगिनाम् १६ सतेमाविनशेद्वीरप्रजानांक्षेमलक्षणः ॥ यस्मिन्विनष्टेनृपतिरैश्वर्यादवरोहति १७
राजन्नसाध्वमात्येभ्यश्चोरादिभ्यःप्रजानृपः ॥ रक्षन्त्यथावलिंशृङ्खलविहरेत्यचमोदते १८ यस्यराष्ट्रेपुरैश्चैवभगवान्यज्ञपुरुषः ॥ इज्यतेस्वेनधर्मेणजनैर्वर्णा
श्रमात्मकैः १९ तस्यराज्ञोमहाराजभगवान्भूतभावनः ॥ परितुष्यतिविश्वात्मातिष्ठतोनिजशासने २० तस्मिंस्तुष्टेकिमप्राप्यजगतामीश्वरेश्वरे ॥ लो
काःसपालाद्येतस्मैहरंतिबलिमाहताः २१

ग्रहणैकबाधकंकरिष्यतितदशक्तौतत्सांत्वनंव्यर्थमाह तद्विद्वद्विरिति । असद्वृत्तइति नस्यादौरात्म्यंविद्वद्भिः १२ १३ एवंजिज्ञामानाःकालक्षेपंनार्कुर्वन्निन्याह एवमिति १४ १५ आ
नंत्यमोर्षं असंगिनांफलभिसंधिरहितानाम् १६ सधर्मोमाविनशेन नष्टेनस्यान् बाधकमाहुर्तिपाह यस्मिन्निजि अवरोहति अयोपाति १७ कामोद्यमोपोलोकान्दयातीतितत्राहुरतिपाह
राजसिति असाधवोदुर्जना अमात्याःसचिवान्नेभ्यः सायुज्जिपृचिंतसौम्यसज्जनेनायुरौपुमानित्यभिगन् यथासाहचर्ययोग्यत्ववीप्सास्वार्थानतिक्रमइतिवचनात् यथायोग्यप्रांशबालिकम् १८
१९ २० तच्चुष्ट्याकिंफलंस्यादित्यत्राह तस्मिन्निति २१

यद्यपि श्रीनारायण एवेत्यत इत्याहुरित्याह । तंसर्वेति । सर्वशब्दः प्रत्येकमभिसंबध्यते सर्वान् लोकान् मरान् पशून् जन्तुं शब्दातीति सर्वलोका मरय जगद्ग्रहस्तं त्रयपान्निर्भेदैः प्रतिपाद्ये पुमुख्यप्रतिपाद्यत्वाच्च
पीमयस्तं सर्वद्रव्याभागवद्विपयत्वाद्भिरिद्रव्यमयस्तं अनेनैव नशोमयमिति व्याख्यातं सर्वसंग्रहणाद्विष्णुः सर्वसंग्रह उच्यते वेदस्य तस्य वक्तृत्वात्प्राधान्यं तु त्रयीमयः सर्वतद्विषयत्वेन मुख्यं सर्वज्य
स्त्वव्यतिरिक्तकर्मचात्रमानं एवंविधश्रीहरिं विचित्रैर्यज्ञैस्तनवभवाय भद्राय यजनः स्वदेशान् स्वस्य तव देश आदेश उपदेशो यः ध्यायजिह्वयस्तस्वदेशास्तान् स्वस्य देशो विसर्जनं दानं येषां तत्तथा तान् विप्रान् स्वम
कुरोद्भुमनुकूलकर्तुमर्हस्यतिथ्यः भवो भद्रे देहशान्नाविधायकः २२ इन्द्रादिविषयेण स्वर्गादिभ्यः प्रदेन यज्ञेन हरियजनं कथं मंगच्छते प्रत्युत तद्विधातेनानर्थ एव स्यादित्याशंक्येन्द्रादयो विष्णोर्मुख्यसन्निधा
नपान्त्रेन तद्विषयपातस्मीत्याभीताय यजमानाय यद्यदभीष्टं तत्तद्विशंत्य यथायजने तदवज्ञपानार्थं भवप्रयच्छंतीत्याहुरित्याह यज्ञेनेति विष्णोः सन्निहितत्वात्तु सर्वदेवाहरेः कला इति वचनात्मान्मत्स्यादिवत्कला
नमर्षवीतिज्ञातव्यं कलबंधन इति यादोरात्मनि हरेः सन्निधानं व्रजंतीति कला इत्यर्थः २३ ऋषीणां वाक्यामृतं गिरिसि वज्रपातोपममिव मन्यमानो गूढाक्षपाभिसाधिवेनः प्रतिवक्तीत्याह वेन इति २४

तंसर्वलोका मरय जगद्ग्रहं त्रयीमयं द्रव्यमयं तपोमयम् ॥ यज्ञैर्विचित्रैर्यजतो भवाय ते राजन् स्वदेशान् नुरोद्भुमर्हसि २२ यज्ञेन युष्मद्विषये द्विजातिभिर्विंताय
मानेन सुराः कलाहरेः ॥ शिवः सुतुष्टाः प्रदिशति वां छितं तं द्वेलनं नार्हसि र्विचोष्टितुम् २३ ॥ वेन उवाच ॥ बालिशो बत यूयं वै अधर्मे धर्ममानिनः ॥ ये वृ
त्तिदं पतिं हित्वा जारं पतिमुपासते २४ अवजानंति ये मूढा नृप रूपाणि मीश्वरम् ॥ नानुविंदंति ते भद्रमिह लोके परत्र च २५ को यज्ञपुरुषो नाम यत्र बोभक्तिरी
दृशी ॥ मर्तस्नेहविदूराणां यथा जारं कुयोषिताम् २६ विष्णुर्विरिंचो गिरिशब्दो वायुर्यमो रविः ॥ पर्जन्यो धनदः सोमः क्षिति रग्निरपां पतिः २७ एते चान्ये
च विबुधाः प्रभवो वरशापयोः ॥ देहेति धंति नृपतेः सर्वदेवमयो नृपः २८ तस्मान्मां कर्मभिर्विप्राय जध्वं गतमत्सराः ॥ बलिं च मह्यं हरतम तोन्यः को ग्रभुक् पुमान्
२९ मैत्रेय उवाच ॥ इत्थं विपर्ययमतिः पापीयानुत्पथं गतः ॥ अनुनीयमानस्तद्याच्छान् चक्रे भ्रष्टमंगलः ३० इति तेऽसत्कृतास्तेन द्विजाः पंडितमानिना
भग्न्यायां अव्ययाच्चायां तस्मै विदुरचुक्रुधुः ३१ हन्यतां हन्यतामेष पापः प्रकृतिदारुणः ॥ जीवञ्ज गदसा वाशुकुस्ते भस्मसाद्भुवम् ३२ नायमर्हस्यसद्वृत्तो
नरदेव वरासनम् ॥ यो वै यज्ञपतिविष्णुं विनिंदत्यनपत्रपः ३३ को वै न परिचक्षीत वेन मेकमृते शुभम् ॥ प्राप्त ईदृशमैश्वर्यं यदनुग्रहभाजनम् ३४

स्वबुद्ध्या बालिशत्वमुपपादयति अवजानंतीति २५ पुनरपि वेनः शापयोग्यापराधमात्मनिकर्तुं वक्ति को यज्ञ इति २६ अस्मद्वक्तिविषयो नाम्ना विष्णुः सृष्ट्यादिकारिणस्तदाज्ञानियता विरिंचादय
स्वस्परिवारभूता इति श्रुतिर्माभूय त एवैते विष्णुप्रभृतयो मयि सन्निहिता अतस्तत्तच्छक्तिमत्त्वादहमेवासि लोतम इत्यनम इत्याह विष्णुरित्यादिना २७ वरशापयोः दाने प्रभवः सर्वदेवमय इत्युपसहारः २८
२९ किं फलितं दाह इत्यमिति तेषामृषीणां याच्याम् ३० आत्मनि आपसामर्थ्ये समुल्लसति कर्णो विधाय निर्याणमनुचितमिति पश्यंतं शापात्पूर्वभावि कोपायुधमृषय उदाहरन्निन्याह इतीति इ
ति शब्दः प्रकाशवचनः ह्यविषयपाच्यायाम् ३१ ऊचुश्चेत्याह हन्यतामिति जीवञ्जगद्भस्मसात्करोति ३२ ३३ निंद्य कोपे सद्भावान्निंदतीति किं न स्यादत्राह कोवेति निरनिष्ठो निरवय इति शु
तेरशुभोपमेव निषिद्धोपाकर इति भावः यस्य हरेरनुग्रहस्य भाजनं यस्यानुग्रहोपासने न स यदनुग्रहः पुत्रान्स एव भाजनं वा तदनुग्रहरहितत्वा इयं हंतव्य इत्यर्थः अत्र क्रोधवचनयोः क्रमकारणमेकैकदृष्ट्वाऽस्मान्
यं क्षमापयेदिति बुद्ध्या कृतमिति ज्ञातव्यम् ३४

भरेत्सुकिः श्रोतृणां श्रोत्रदुःसहेति प्रकारांतरेण तज्जन्तुरित्याह इत्यमिति । एवंमारितो वेनः कंलोकमवापन्नशीर्गांतन्मत इत्युक्त्वात् केन स्यात्तु श्रुतारस्तन्मतनिरासिनः पृथोश्चक्षिप्रभाविताहुत्सन्नमापामि
ति च वक्तुं न युक्तं तत्र तद्वदयमानत्वादिति सर्वं अहं ब्रह्मेति वेनस्तु ध्यायन्नापाधरंतमः तद्वाद्वातोर्महोष्वातोर्मेर्षाख्यापयतो निगं असुराराक्षसाश्चैव पिशाचास्तत्पथि स्थिताः भूमौ तत्पृथुना सर्वानिरस्तं महिमा
त्मना पुनः कलियुगे प्राप्ते अष्टाविंशति मेमनोः वैवस्वतस्य समये जाताः क्रोधवशात्पुनरि
तमिति ज्ञातव्यं तेषां क्रोधवशानां पुरःसरोग्रंतामुख्य इत्यर्थः ३६ वेनस्य पुत्राभावाद्दृषीणा क्रोधान् पुरोहितस्य भीतत्वात् प्रेतकार्यं मंत्रव क्रभावात्परं कलेवरं कुरुत मन्त्राह ऋषिभिरिति विद्यायोगेन मन्त्रौ
षधादि विद्योपायेन शोचतीत्यनेन मातृस्वभावो दर्शितः ३६ एवं वेनं शावातपो बलादन्यमेकराजानचक्रुस्तद्वंश्याभावाच्चूष्णीमासुः कलेवरं मुनयः किमकुर्वन्ति तपरीक्षितः शंकां परिहरन्नुत्तरकथामस
ममाह एकदेति सरयूनाम्नो नद्याः सलिले आश्रुताः कृतस्नानाः सतोभ्यार्हितस्य विष्णोः कथायदाचक्रुः ३७ तदामहोत्पातान् वीक्ष्याहुरित्यन्वयः किमाहुरिति तत्राह अपीति अपिशब्दस्य भवेदित्यने

इत्थं व्यवसिताहंतु मृषयोरुद्धमन्वयः ॥ निर्जुहुं कृतैर्वेनं हतमच्युतनिंदया ३५ ऋषिभिः स्वाश्रमपदंगते पुत्रकलेवरम् ॥ सुनीथापालयामास विद्यायो
गेन शोचती ३६ एकदा मुनयस्तत्तु सरयू सलिलाश्रुताः ॥ हृत्वा मिसत्कथाश्च कुरुपविष्टाः सरित्तटे ३७ वीक्ष्योत्थिता न्महोत्पातानां ह्रोलोकं अयं करान् ॥
अप्यभद्रमनाथायादस्युभ्योनभवेद्भवः ३८ एवं ब्रुवत्सु ऋषिषु धावतां सर्वतोदिशम् ॥ पांसुः समुत्थितो भूमे श्रोणां वसुलुपताम् ३९ तदुपद्रवमाज्ञाय
लोकस्य वसुलुपताम् ॥ भर्तयुपरते तस्मिन्नन्योन्यं च जिघांसताम् ४० चोरप्रायं जनपदं हीनसत्त्वमराजकम् ॥ लोकानां वारयञ्छक्ता अपि तद्दोषदर्शिनः
४१ ब्राह्मणसमदृक्शांतो दीनानां समुपेक्षकः ॥ स्रवते ब्रह्मतस्यापि भिन्नभांडात्पयो यथा ४२

नान्वयः अनाथाया इति हेतुर्गर्भविशेषणाद्भद्रं संभावितमिति प्रावोचन्नित्यर्थः ३८ वसुलुपतां चोराणां सकाशाद्भूमेः पांसुः समुत्थित इत्यन्वयः ३९ ततः किमभद्रमाह तदुपद्रवमिति तत्तदालोकस्य चो
राणामुपद्रवमाज्ञायैव निश्चित्य धृतस्य वेनस्य महीपतेरुत्तरसामर्थ्यं धुरित्यन्वयः ४० युष्मत्तो न्येतन्निवारकानसंति किमिति तदस्य चोद्यपरिहरंतीत्याह चोरप्रायमिति सत्यंतद्दोषदर्शिनो यद्यधर्मकर्तारं
न वारयंति तर्हि संदोषस्तानोपस्पृशेदिति दोषं पर्यंतः किंच शक्तास्तन्निवारणे समर्थोऽपि लोकाः नृकूपकाग्न इति धातोः । विशिष्टज्ञानाजनाहीनसत्त्वं पराक्रमविधुरमराजकं मजापालक इति जनपदं वी
क्ष्य चोराणां वारयञ्छक्ता अपि तद्दोषदर्शिनो यद्यधर्मकर्तारं न वारयंति तर्हि संदोषस्तानोपस्पृशेदिति दोषं पर्यंतः किंच शक्तास्तन्निवारणे समर्थोऽपि लोकाः नृकूपकाग्न इति धातोः । विशिष्टज्ञानाजनाहीनसत्त्वं पराक्रमविधुरमराजकं मजापालक इति जनपदं वी
क्ष्य चोराणां वारयञ्छक्ता अपि तद्दोषदर्शिनो यद्यधर्मकर्तारं न वारयंति तर्हि संदोषस्तानोपस्पृशेदिति दोषं पर्यंतः किंच शक्तास्तन्निवारणे समर्थोऽपि लोकाः नृकूपकाग्न इति धातोः । विशिष्टज्ञानाजनाहीनसत्त्वं पराक्रमविधुरमराजकं मजापालक इति जनपदं वी
क्ष्य चोराणां वारयञ्छक्ता अपि तद्दोषदर्शिनो यद्यधर्मकर्तारं न वारयंति तर्हि संदोषस्तानोपस्पृशेदिति दोषं पर्यंतः किंच शक्तास्तन्निवारणे समर्थोऽपि लोकाः नृकूपकाग्न इति धातोः । विशिष्टज्ञानाजनाहीनसत्त्वं पराक्रमविधुरमराजकं मजापालक इति जनपदं वी

१ अत्र भगवद्भिदायाः फलनिजगुरिनिप्रमिद्धं हि वैवेति भाति । न च तद्युक्तं । भगवद्भिदावेनोद्विजैन्ममिपा नैनानि प्रमाणे इत्याशयतमः प्रातिक्षणफलमित्युक्तत्वात् । भगवद्भिदावेन स्यममाख्याप्रमाणेनापि
प्रायमाह ॥ अहं ब्रह्मेति (टीकांशम्) । वैवस्वतस्य समये एकमसनिनहायुगलक्षणं कालविशेषतश्चाप्यथाविशक्यौ तु गेवस्वतस्य मनोर्नहायुगेषु अष्टाविंशत्यां महायुगः तदन्तर्गतकलौ युगे प्राप्ते सतीत्यर्थः । पुनः येषु
मधमाद्नगिरौ भीमेन मणिमपुरोगमनिहनाः नवपुंस्कारादिरूपेण पुनर्जाता इत्यर्थः । तेन निजगुरित्युक्तहननं तमः प्राप्तिरेव । हनहिमागत्यां निधातार्गोर्गन्धर्वहननम् । साचगतिस्तपसि स्थितिरूपा ॥ तथा च दैत्यह
तिस्तपसि स्थिरानयतस्त्रिवेनेन चान्येन्येन्येन्युक्तमवति ॥ उक्ताख्यायिकाया अहं ब्रह्मास्मीत्युपासनाशाब्दप्रवर्तनेन एव मूलभूतः । तदायसिद्धांतां सुसौरणमणिमानेव संक्रोभूत्वाऽद्वैतप्रतिपादकभाष्यमकरोत् ।
तदनुसारेण चिन्तुत्वाद्दुरात्मानोपि पंचपादिकादिग्रंथाश्च कुरिति बोध्यम् ॥ ता० वी

इतोपीत्यहुरित्याह नांमस्येति संस्थातुं नांशं प्राप्नुं कुनइत्यत उक्तं अमोघेति ४३ यथाऽमृतमयनेकांशकूटमादावुदभूदेवं त्रापीति भावेनाह तत्रेति तत्रयथ्यमानेति बाहुकोवाभनः कुञ्जशुद्धीपेसर्व
ह्रस्वनामनबाहुकाइत्यभिधानम् ४४ तंविशिनाष्टि कांकेति महाहतुःस्थूलकपोलः । निम्ननासाग्रोऽधोनतत्राणशिनाः ४५ ततोनिशीदनिवचनान् ४६ सकइतिनांविशिनाष्टि । योपाहरादिति अनेनवेनश्च
तुष्यविभक्तइतिज्ञापयतइति । तथाहि तामसोराजसःसात्त्विकस्तामसतामसइति । तत्रनामसागोनिपादः । राजमागःस्वर्गस्पृशता । मन्त्राशःपृथुः । तामसतामसांगोवेनःस्पृशमंधतमोगत । तदुक्त ।
स्वशोवेनःसमुद्दिष्टःतत्त्वांशःपृथुतामगात् रजोशश्वदिदंप्रापिनापादस्तामसोभवत् स्वयंवनश्चतुर्थस्तुमहातममिषानिनइतिरजागोवेनोदिवंगतइतिकेनावगम्यतइतिचोद्यं । पापकृपीवृथगजातो
निषादोवेनदेहतः यस्मात्तस्मात्पृथोऽपुत्राद्रजावेनोदिवंगतइत्यनेनपाहूतमिति ग्रंथानरसिद्धत्वाद्ननविस्तृतम् ४७ अथसत्त्वाशात्पथोरुत्पत्तिवक्ति अथेति ४८ ४९ एषविष्णोःकलेतिलि
गम्यत्ययेन मस्स्यादिवत्साक्षाद्वरंशतावचः साक्षादंशानायांकिनुविशेषावशात्तदंगइतिवचनमिनिध्वनयति तदुक्तं पृथुहैहपादयोजीवास्तेष्वाविष्टाहरिःस्वयं विशेषावेगतस्तेपुसाक्षाद्वर्यंशतावचः किं
स्तुभ्यसात्तत्रपमकापिलामत्स्यपूर्वकाः आकूतिजैतरेयौचधमेजत्रयमेवच धन्वंतरिहृषग्रीवोदत्ताग्नेयश्चतापसः स्वयंनारायणस्वेतेनाणुमात्रवेभेदिनः बलतोरूपतश्चैवगुणैरपिकयंचनेति इयंचलक्ष्मीःस

नांमस्यवंशोराजर्षेरपसंस्थातुमर्हति ॥ अमोघवीर्याहिन्टपावंशोस्मिन्केशवाश्रयाः ४३ विनिश्चितैवमृषयोविपन्नस्यमहीपतेः ॥ ममंथुरुंरसातत्रासी
द्बाहुकोनरः ४४ काकलृष्णोतिह्रस्वांगोह्रस्वबाहुर्महाहतुः ॥ ह्रस्वपान्निम्ननामाग्रोक्ताक्षस्ताम्रमूर्धजः ४५ तंतुतेऽवनतं दृष्ट्वा किं करोमीति वादिनम् ॥
निषीदित्यनुवंस्तातसनिषादस्ततोभवत् ४६ तस्यवंश्यास्तुनैषादागिरिकाननगोचराः ॥ योपाहरजायमानोवेनकल्मषमुल्बणम् ४७ ॥ मैत्रेयउवाच ॥
अथतस्यपुनर्विप्रैर्विपन्नस्यमहीपतेः ॥ बाहुभ्यामंथ्यमानाभ्यामिथुनंसमपद्यत ४८ तदृष्ट्वा मिथुनंजातमृषयोब्रह्मवादिनः ॥ ऊचुःपरमसंतुष्टाविदित्वाभ
गवत्कलाम् ४९ ॥ ऋषयऊचुः ॥ एषविष्णोर्भगवतःकलाभुवनपावनी ॥ इयंचलक्ष्मीःसंभूतिःपुरुषस्यानपायिनी ५० ॥ इतिश्रीभागवतेमंचतुर्थ
स्कंधेचतुर्दशोऽध्यायः १४ ॥ ॥ ॥ विप्राऊचुः ॥ अत्रतुप्रथमोराज्ञांपुमान्प्रथयितायशः ॥ पृथुर्नाममहाराज । भविष्यतिपृथुश्रवाः १

भूतिरिति विशेषणत् पृथुरपिहरेःसाक्षादंशइतरथास्यतत्पतित्वायोगादितिबुद्धिव्यामोहोनकर्तव्यः तत्रअभिहिताश्रीश्चपन्नसन्निहितोहरिः नास्यसन्निधिमित्रेणरमापत्नीत्वमात्रजेन् साक्षादेवतुसाक्षाच्च
हरेःसन्निधितःकचित् गोप्यादिरूपभावतिविपरीतंतनुकचिदितिनिर्णायकवचनान् पुरुषोधातुःपुनीपुनाटपुंस्त्वात्मपरमात्मनोरित्यभिधानात् प्रकरणबलाच्च पुरुषपरमात्मनमपहायनतिष्ठतीत्यभि
मायेणोक्तंपुरुषस्यानपायिनीति लक्ष्मीविशेषणवसीकापिरमणीमर्तृवियोगशून्याजाततिततात्पर्यमिति ५० ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेचतुर्थस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥
श्रीनारायणचरणारविंदमकरंदनिषेविषामहतांपुरुषाणामिहासुबानमिमताअपिभगवाच्चिच्छयासकलाःसंपदोभवंतीतिनिरूप्यतेस्मिन्नव्यायेप्युक्तयाकथनव्याजेन तत्रादौविप्राणांपृथुप्रशंसादकारंवाक्
अत्रैतितुशब्देनभेदवादिनापृथोहरेश्चमहान्भेदोस्तीतिसूच्यते एतदर्थंछांतकप्रमाणसद्भावान्पाशुक्तं ब्रह्मण्यनेतेगरुहहरेकमेगचीपतौ अनिरुद्धेमनौचैवपृथोचक्रतवीर्यजे । नारदचैवमाद्येपुविशेश
तसन्निधिर्हरेः । सुदर्शनादिष्वत्त्रेपुतथासन्निहितोहरिः नरलक्ष्मणौबलश्चैवशपस्पांशाःप्रकीर्तिताः । तथाभरतशत्रुघ्नौशसचक्रावुदाहृतौ प्रद्युम्नश्चकुमारश्चस्कंदःकामागकाःस्मृताइति । वैन्मेपृथौसन्नि

१ ममंथुरित्यादिना तामसबाहुकोत्पत्तिरचेतनाद्देहात् कथं ? तथाच मय्यमान्या बाहुभ्या मिथुनेत्येति कथं ? तथाच भवमिदं दद्यावेनेति हि जैलमधिपातिव इत्युक्त्या तत्तामसदेहात् सात्त्विकोत्पत्तेरुक्तत्वा
तदुत्पत्तिः कथम् ? अत आह अनेनेति ।

हितो राजरूपी जनार्दन इति विशेषवचनेनायं वै न्यः पृथुः श्रीनारायणः शः अन्यस्तथा कश्चित्पृथुना मातत्रोच्यत इति गंकानिर्मूलितेति ज्ञातव्यं अत्रास्मिन्वर्षे राजा गणनसमये प्रथमः । कथं यतो यशः प्रथमि
ता अतः प्रथमितृत्वात्पृथुर्नाम महाराजेत्यत्र च प्रत्ययामावस्तेभ्यो वैशिष्ट्यं चोक्तं नार्थः १ सुदतीशो भवानर्दता । अर्चिर्नाम गुरौ रचितत्वाद्गुरौर्ज्वलितत्वात् अर्चिर्भाज्वालेत्यभिधानं वरो वरणीय आरो
हो नित्यो यस्याः सातथाक्ता अवर्धयतीति त्वेन स्वीकृतां गामविष्यतीत्यर्थः २ एष पृथुः साक्षाद्वरेः श्रीनारायणस्य गङ्गा इति सप्तप्रथमेति सूत्रादशस्य सन्निधानस्य मुख्यपात्रं लोकरिरक्षया जनरक्षणे
च्छया यद्वा प्रत्यक्षसहस्रोः साक्षादित्यभिधानाद्वरेः साक्षादंशं पृथोर्याजातिस्तज्जातिस्तदृशजातिरूपेण सन्निहित इत्यर्थः तदुक्तं राजरूपी जनार्दन इति यतो हरेः पृथोऽभिधानविशेषाच्च दंशत्वं तस्माच्छ्र
योपितथावचनामित्यस्मिन्नर्थे हि शब्दः हिंसावधारण इति यादवः अवधारणार्थत्वे उक्तस्मृतिविरोधः ३ गंधर्वप्रवरादयस्तत्राद्विजप्रशासकसमये गानादिकंच कुरित्यन्वयः ४ ५ तत्र देवान् वि

इयंच देवी सुदती गुणभूषणभूषिता ॥ अर्चिर्नाम वरारोहा पृथुमेवावर्धयती २ एष साक्षाद्वरेः शोजातो लोकरिरक्षया ॥ इयंच तत्परा हि श्रीरनुजज्ञेऽनपायि
नी ३ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ प्रशंसंति स्म तं विप्रागंधर्वप्रमुखा जगुः ॥ मुमुचुः सुमनो धाराः सिद्धान् त्वं तिसस्त्रियः ४ शंखतूर्यमृदंगाद्याने दुर्दुर्भयो दिवि
तत्र सर्व उपाजग्मुर्देवर्षिपितृणां गणाः ५ ब्रह्मा जगद्गुरुर्देवः सहा गम्य सुरेश्वरैः ॥ वै न्यस्य दक्षिणे हस्ते दृष्ट्वा चिह्नं गदाभृतः ६ पादयोरारविंदं च तस्मिन् मे
नेहरेः कलाम् ॥ यस्या प्रतिहतं चक्रमंशस्य परमेष्ठिनः ७ तस्याभिषेकचारुघोब्राह्मणैर्ब्रह्मादिभिः ॥ आभिषेचनिकान्यस्मै आजहुः सर्वतो जनाः ८
सरित्समुद्रागिरयो नागा गावः खगा मृगाः ॥ द्यौः क्षितिः सर्वभूतानि समाजहुरुपायनम् ९ सोभिषिको महाराजः सुवासाः साध्वलं कृतः ॥ पत्न्या चिषालं
कृतया विरेजे प्रिरिवापरः १० तस्मै जहार धनदोहैर्मवीरवरासनम् ॥ वरुणः सलिलं चावमात पत्रं शशिप्रभम् ११ वायुश्च वाल्यजने धर्मः कीर्तिमयीं
सजम् ॥ इंद्रः किरीटमुत्कृष्टं दंडं संयमनं यमः १२ ब्रह्मा ब्रह्ममयं वर्मभारतीहारमुत्तमम् ॥ हरिः सुदर्शनं चर्कतत्पत्न्यव्याहतां श्रियम् १३ दशचंद्रमसिरुद्रः
शतचंद्रं तथा विका ॥ सोमो मृतमयानश्वांस्त्वष्टारुपाश्रयं रथम् १४ अग्निराजवर्गं चापं मूर्योरश्मिमयानि पून ॥ भूः पादुके योगयेद्यौः पुष्पवलिमन्व
हम् १५ नाट्यं सुगीतं वादित्रं मंतर्धानं च खेचराः ॥ ऋषयश्चाशिषः सत्याः समुद्रः शंखमात्मजम् १६ सिंधवः पर्वतानद्यौरथवीर्यमिहात्मनः ॥ सूतोथ
मागधो बंदी संस्तोतु मुपतस्थिरे १७ स्तावकांस्तानभिप्रेत्य पृथुर्वै न्यः प्रतापवान् ॥ मेघनिर्ह्रादयावाचा प्रहसन्निदमब्रवीत् १८

शिनाष्टि ब्रह्मेति तस्मिन् पृथोऽभिहितो हरेः कलामेन इत्यन्वयः ६ ७ एष वरास्य ब्राह्मणैः किमकाराति तत्राह तस्येति अभिषेकसाधनानि स्वर्धसंपादितानि किंवा न्यैरित्यत आह आभिषेचन
कानीति ८ तत्रोपायनानि काजहुरितितत्राह सरिदिति ९ १० न केवलं सारिदादय उपायनं दुः कित्वन्ये लोकपालादयो पीत्याह तस्मादिति ११ १२ तरपहरेः पत्नी लक्ष्मी १३ ना ब्राह्मदश
चंद्रं सद्धं त्वष्टा विश्वकर्मा रूपाश्च परंथ १४ योगमयेऽग्निमादियोगसाधने १५ अंतर्धानं नश्यता आत्मजमात्मनो जातं १६ रथवीर्यमथ मार्गान् । यथात्मविचाराजानिपेवणीय इति भावेन सू
वादीनामुपस्थानप्रकारं वक्ति सूतोथेति १७ पृथो निर्हंकारत्वं प्रकटनाशवक्ति स्तावकानिति मेघनिर्ह्रादवत्प्रध्वनिवत् ध्वनिर्यस्याः सातथातया १८

हेतुत्वाच्चोप्यतांस्तुतिप्रयुज्जतांवापुश्चाक्रमेयःस्तवोमेकिमश्रयःकंगुणमाश्रित्यवर्तमानःस्यादित्यन्वयः तवर्जोपादिगुणमाश्रित्यवर्ततइतितत्राह लोकइति अरपष्टगुणस्याप्रकाशितपराक्रमादि
 गुणस्य यद्वा यद्यहंमख्यातगुणःस्यांतर्होपवःस्तवोयोज्यतां । नचतथा तस्मात्किमाश्रयोयोज्यते यतएवमनोवोमपिप्रपुत्तागिगेवितथामाश्रयन्तित्यन्वयः १९ किमिदानींफलिमतत्राह तस्मा
 इति पस्यादिदानीमनाविष्ठतगुणावपंतस्मादीडचवाचोप्यंपरोअेकांशंतेकृतविक्रमानंनरमस्मदुधाश्रितान्यस्मद्विपयाणिकमोप्योश्रित्यालमत्यथंस्तोत्रंकरिष्येत्पन्वयः यद्वा कथंकारंंचेदंवित
 यास्युरस्माद्विरहितत्राह तस्मादिति यतोवयमप्रकाशितगुणान्तरवर्तमानाविपयाणाममस्माद्वैतस्थयामाभते तस्मात्तदोपपिद्वारार्थमस्मदपरोक्षेचास्मन्निकटेरमहमदेजेवर्तमानोयोहिरस्नरये
 बभूवोहोरेराश्रितानिचरितान्यंगीकृत्यस्तोत्रमलंकरिष्यमपिपित्तुर्वतु अन्यथादूषितमेवस्यादतस्तस्यगुणानांतित्यत्वात्तद्विपयायुग्मद्विरःमफलाःस्यु. अविद्यमानकथकांदिन.परिकांतिताइति
 सुप्रसोषोपिपरिहृतःस्यादिति भाविनोगुणान्मूलस्तुयइतितत्राह सतीति उत्तमश्लोकगुणानामनुवादेमन्यभ्यर्हितेपिमन्याआत्मनवनजुगुत्सितमितिनस्नावयति आत्मप्रज्ञामावणमितिस्मृतेः
 २० वयंतत्रतत्रतंमंस्तुत्वाततःफलंलभाभेत्कथमित्याशंक्यनन्मूर्खविपयंनविद्वद्विपयमि-पाशपेनाह महदुगानिति अनभिव्यक्तत्वेनवाच्येऽसतोऽविद्यमानानपिमहतापृथिव्यादीनाक्षमादिगुणानात्म

पृथुर्वाच ॥ हेसूतहेमागयसौम्यबंदिन्लोकेऽधुनाऽस्पष्टगुणस्यमेस्यात् ॥ किमाश्रयोमेस्तवएपयोय्यतांमामय्यभूवन्वितथागिरोवः १९ तस्मात्परो
 क्षेऽस्मदुपाश्रितान्यलंकरिष्यथस्तोत्रमपीडचवाचः ॥ सत्युत्तमश्लोकगुणानुवादेजुगुप्मिनंनस्तवयंतिमभ्याः २० महदुगानात्मनिकर्तुमिच्छन्नकस्ता
 वकैस्तावयतेसतोपि ॥ सर्वैमविष्यन्नितिविप्रलब्धोजनापहासंकुमतिर्नवेद २१ प्रभवोह्यात्मनस्तोत्रंजुगुप्संत्यपिविश्रुताः ॥ ह्रीमंतःपरमोदाराःपौरुषं
 ब्राविर्गर्हितम् २२ वयंत्वविदितालोकेमृताद्यापिवरीमभिः ॥ कर्मभिःकथमात्मानंगापयिष्यामबालवन् २३ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेचतुर्थस्कंधे
 षचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ भैत्रेयउवाच ॥ इतिश्रुवाणंनृपतिगायकामुनिचोदिताः ॥ लुटुवुस्तुष्टमनमस्तद्वागमृतसेवया १

निकर्तुमिच्छन्मकाशयितुकामःकोविद्वास्तावकैर्भवाहशैःस्नावयतेनकोपीत्यन्वयः कथंनन्मूर्खविपयमभूदितितत्राह मवाइति यद्वा यदुक्तंहरिविपयंस्तोत्रमलंकरिष्येति तद्गुणमहंस्थंस्तोत्रंनिर्गुणह
 रौकथंसंगच्छतेतथात्वेवात्पद्विरावैतथ्यंसुलभंस्यादितितत्राह । सतीति उत्तमश्लोकस्यहरेर्गुणानामनुवादेमतिस्तोनृणापापहरत्वेनप्रजस्ते । सभ्या पांडवताःविष्णुप्रपूर्णमदुपैतिकान्येति जुगुप्सि
 त्मात्मानंनस्तावयंतीत्यन्वयःसभ्येष्वेकोपितथाविधमकिनस्यादिनिशंकमानोमूर्खएवेतिभावेनाह महदुगानिति आत्मन्यसतोमहतोअणोरणीयान्महतोमहीपानितिश्रुतिसिद्धस्यहरेर्गुणानांदायादि
 कानात्मनिकर्तुमिच्छन्स्तावकैःकोविद्वास्तावयते अपिपदेनोक्तंजुगुप्सितमित्यनुकर्षति । किमित्याश्रयइत्यनोक्तेकापवादविपयत्वादिन्यायेनाह मवाइति २१ सद्गुणाःप्रभवोप्यात्मस्तुतिजुगुप्सं
 केकिमुत्तममितिभावेनाह प्रभवोपीति विद्यमानगुणसंहृद्धस्तोत्रंप्रत्यक्षमभिनपारमार्थिकंपौरुषमभिनदिनी यर्थः २२ वरीमभिवर्गपी.श्रेष्ठैरित्यर्थः २३ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेचतुर्थस्कंधेवि
 षयध्वजकृतीकापापंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ७ ॥ पृथुस्तुतिव्याजेनहरौभक्तावतार्थवन्माहात्म्यंनिरूपते अन्मन्त्रव्याये नन्वत्रमृतादयःस्तुतौपृथुनानिवासीताअन्येकेस्तोतारोयेनतत.
 स्तुत्याहरीभक्तिरवतारपतइत्याशंक्यमुनिभैरितास्तएवतुष्टुतिरितिस्तुतिप्रकारमुपक्रमते इतिश्रुवाणमित्यादिना १

वयस्त्वोप्यामइति श्रारंभपुत्रश्रेयावतुनसमयोदन्याहुरित्याह नात्रमिति अलंसमर्थाप्युत्पत्तिहितश्रीहर्मिभसंसहस्रत्वादिनिभावेनोच्यते यइति योदेवदेवः श्रीनागायणोमाययाभक्तानुकेच्यतावत
तार तस्य वेनांगजेनस्यागादवयवाज्जन्म । अतस्य अतसातत्यगमनइतिधाताविदेपसन्निहितचन्द्राहम्य । तत्प्रयिस्थितस्यहरेपौरुषाणिवर्णयितुंवाचस्पतीनात्रस्मादीनामपिधियोवभ्युरितियस्मा
तस्माद्वयंनसमयोदितिकिमुवर्णनीयं चशब्दःकैमुत्पार्थः अन्यत्रदेवोहस्तिभ्यदेवोदेवनंकीडनंयस्यनृधौमदेवदेवःपृथुः मापयाभगवदिच्छाद्रोवितनुनीच्छयावततार प्रकाशितोभूतस्यतेवनस्यागाद
वयवाज्जातस्यपौरुषाणिकयपितुंवाचस्पतीनाकवीनाधिषोवभ्रमुरितियदइति धीगन्देनमनोत्पत्ते मनसावाअश्रमंरूपयस्ययवाचाठयाहरतीनेश्वने वाचाअश्रमंतीनेकिमुवक्तव्यमिभ्यर्थः २ त
हिनिवर्ततामित्याहुरित्याह अथापीति असमर्थाअपिकामृतादहतत्वाच्चित्तंनमनोनापानातीत्यर्थः तदिहकिंनुकुवेनीतिनत्रादुरित्याह यथेपदेगमिति साकल्येनस्त्वनागकोनिवर्तनंपरभित्यतउक्तं
मुनिभिरिति आञ्जालंघनभीरुत्वाद्वितन्मेहमंपचयामः ३ किंगुणमिशिष्टमंपचइत्यत्रोच्यते एषइति तन्पिपंथिनातस्यवर्मसेतोर्विगोथिना ४ एषपृथोसन्निहितोहस्तिनौम्बदेहतनू शक्तिश्रणा

सूतउवाच ॥ नालंबयंतेमहिमानुवर्णनेयोदेवदेवोऽवतताम्मायया ॥ वेनांगजातस्यचपौरुषाणितेवाचस्पतीनामपिबभ्रमुर्धियः २ अथाप्युदारश्रवत्
पृथोहरेःकलावतारस्यकथामृतादताः ॥ यथोपदेशंमुनिभिःप्रचोदिनाःश्लाघ्यानिकर्माणि वयंवितन्महे ३ एषधर्मभृताश्रेष्ठोलांकंयमैनुवर्तयन् ॥ गोप्ता
चधर्ममेतूनांशास्तातत्परिपांथिनाम् ४ एषवलोकपालानांविभर्त्येकस्तनौतनूः ॥ कालेकालेयथाभागंलोकयोभयोरहितम् ५ वसुकालउपादत्तेकालेचा
र्यविमुञ्चति ॥ समःसर्वेषुभूतेषुप्रतपन्सूर्यवाद्विभुः ६ तितिक्षत्यक्रमैर्वैत्यउपर्याक्रमतामपि ॥ भूतानांकरुणःशश्वदार्तानांक्षितिघृत्तिमान् ७ देवैर्वर्षत्य
सौदेवोनरदेववपुर्हरीः ८ कृच्छ्रप्राणाःप्रजाहोषरक्षिष्यत्यंजसेद्ववत् ८ आप्यायत्यसौलोकां वदनामृतमूर्तिना ॥ सानुरागावलेकेनविशदस्मितचा
रुणा ९ अन्यत्तवर्त्मैषविशुद्धकार्योंगभीरचेताउपगुप्तवित्तः ॥ अनंतमाहात्म्यगुणैकवामापृथुःप्रचेताइवसंहृतात्मा १० दुरासदोदुर्वैषहजासन्नोपिविदू
रवत् ॥ नैवाभिभवितुंशक्योवेनारण्युत्थितोनलः ११

सूक्तैःप्राप्तंभोगंविभर्ति ५ भरणप्रकारंदर्शयति वस्वित्यादिना वमुह्नेनैयोत्कंशेवसुतोपेमहाधनइत्यभिधानात् यथासंभवंयोग्यं करानकालेवमुधन्मुपादत्तेदुर्भिक्षादोदानयोग्यपुरुषावसनकालेदि
मुञ्चति सूर्योपिअग्निआदिकालेवमुज्जलमुपादत्तेवर्षादौमुञ्चति समोयथायोग्यंउदयादिषुप्रतपन्प्रतारंलुवेन्नयत्रयधनुप्रतपन् ६ उपर्याक्रमतामान्मानमतिक्रम्यवर्तमानांतांमतामत्रमपगगतिरितिअतिमहते
दारिद्र्यपातंनानाक्षितिवृत्तिमान्भूमिभ्रमणवृत्तिदाता भूमार्थोपलुच्यः ७ देवोऽवर्षतिअनावृष्टीसत्प्राप्तुमुभयादृच्छप्रागाङ्घ्रिद्विपचेष्टाःप्रजागन्धिन्यनीत्यन्वदः ८ वदनामृतमननामयचंद्रेण ९ अ
व्यक्तसूर्यवर्त्मचारैःप्रवेशमागोयम्यमतया अन्यत्तानायोगिनांवर्यमयस्येतिवा नितरांशुहंकार्यकर्तव्यस्य १० उपगुप्तवित्तःसुरक्षितकोशःसुरक्षितयथा ११ वित्तयथावनित्तोच्चिद्वान्विश्रुतएवचे
त्यभिधानं । अनंतानांमाहात्म्यगुणानामेकधामाश्रयोयस्यसतथा । अनंतमाहात्म्यगुणाएवैकधामयस्यसतथा । अन्यत्रोपगममाहान्यगुणैकधाम । भवतुतात्मास्वर्कपचयस्यता १० अ
ग्नेःशक्तिसन्निधानस्वभावमाह दुरासदइति ११

अहर्षादित्यनेनास्यप्रतिभटः शतमस्त्यवनान्यइतिद्योतनायकधितामितिज्ञातव्यं चरमेअंत्येभवेवर्तमानेसति २५ यतोज्ञानात्परब्रह्मप्रत्यक्षंभवतियोगिनः २६ तद्भविष्यत्कथाऽतीतत्वेनकथं
कथ्यतइत्यत्रोच्यते तत्रेति आत्माश्रिताःस्वविषयान्निभिःषड्भिरश्रयैरुपलक्षितायशोनिबंधाः २७ अतितरुद्वचक्रोऽप्रतिहताज्ञो भविताभविष्यतीत्युपसंहरते २८ ॥ इतिश्रीभागवतेचनु
ब्रह्मकेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अस्मिन्नध्यायेनूनतदिभिःश्रीहरीमहिमोगनिउद्वत्वेनयुयोर्महिन्न उक्तत्वात्तन्माहात्म्यमेवोच्यते तत्रादौसूतादितृप्तिकरणप्रकारमाह एवंभगवा
नित्यादिना छंदयामासतोषयामास १ राज्ञासमानवयसःश्रेणयस्त्वंगरत्नकाइत्यभिधानाच्छ्रेणयोंगरत्नकाः २ विदुरःसूतादिभिःसूचितंगोदोहनादिपृथुविक्रमंविस्तरतःश्रोतुंलोकोपकारायपृच्छति

एषोश्चमेधाञ्छतमाजहारसरस्वतीप्रादुरभूद्विद्यत्र ॥ अहर्षादित्यस्यहयंपुरंदरःशतक्रतुश्चरमेवर्तमाने २५ एषस्वसद्रोपवनेसमेत्यसनत्कुमारंभगवंतमेकम्
॥ आराध्यमत्तयालभ्यतामलंतवज्ञानयतोब्रह्मपरंवदंति २६ तत्रतत्रगिरस्तास्ताइतिविश्रुतविक्रमः ॥ श्रोष्यत्यात्माश्रितागाथाःपृथुःपृथुपराक्रमः २७
दिशोविजित्याप्रतिरुद्धचक्रःस्वतेजसोत्पाटितलोकशलयः ॥ एवंसुरेद्वैरनुगीयमानोमहानुभावोभवितापतिर्भुवः २८ इतिश्रीभागवतेमहापुराणे
चतुर्थस्कंधेपृथ्वारुयानेषोडशोऽध्यायः १६ मैत्रेयउवाच ॥ एवंसभगवानैव्यःरूपापितोगुणकर्मभिः ॥ छंदयामासतान्कामैःप्रतिपूज्याभिनंद्यच
३ ब्राह्मणप्रमुक्तान्वर्णान्श्रुत्यामात्यपुरोधसः ॥ पौरान्जनपदान्श्रेणीःप्रकृतीःसमपूजयत् २ ॥ विदुरउवाच ॥ कस्मादधारगोरूपंधरित्रीबहुरूपिणी ॥
यांदुदोहपृथुस्तत्रकोवत्सोदोहनंचकिम् ३ प्रकृत्याविषमोदेवीकृतातेनसमाकथम् ॥ तस्यमेध्यंहयंदेवःकस्यहेतोरपाहरत् ४ सनत्कुमाराद्भगवतोब्र
ह्मब्रह्मविदुत्तमात् ॥ लब्ध्वाज्ञानंसविज्ञानंराजर्षिःकांगतिगतः ५ यच्चान्यदपिकृष्णस्यब्रह्मन्भगवतःप्रभोः ॥ श्रवःसुश्रवसःपुण्यंपूवदेहकथाश्रयम्
६ भक्त्यायमेऽनुरक्तायतवचाधोक्षजस्यच ॥ वक्तुमर्हसियोऽदुद्वैद्वैरुपेणगमिमाम् ७ श्रीशुकउवाच ॥ चोदितोविदुरेणैवंवासुदेवकथांप्रति ॥ प्रशस्य
तंप्रीतमनामैत्रेयःप्रत्यभाषत ८ मैत्रेयउवाच ॥ यदाभिषिक्तःपृथुरंगविप्रैरामंत्रितोजनतायाश्चपालः ॥ प्रजानिग्नेक्षितिष्ठष्टएत्यक्षुत्क्षामदेहाः
पतिमभ्यवोचन् ९ प्रजाऊचुः ॥ वयंराजन्जाठरेणाभितप्तायथाग्निनाकोटरस्थेनवृक्षाः ॥ त्वामद्ययाताःशरणंशरण्यंयःशाधिनोवृत्तिकरःपतिर्नः १०

कस्मादिति दोहनंपात्रद्रव्यम् ३ ४ ५ पूर्वदेहोःपुरातमास्तेषांकथाश्रयंसत्कथासंबंधं मुश्रवसोहरेःश्रोतृशः ६ योदुद्वैदितिसर्वमागिनांतच्छक्तिनियतत्वात्पुनर्वचनमादावैकव्यार्थम् ७
तत्रशुकोपिकथाप्रसंगसंदर्भातीत्याह चोदितइति त्वपाहंपथाचोदितएवंविदुरेणेति ८ तत्रपूर्वोत्तरकथाविच्छेदपरिहारायादितएवमैत्रेयोवकीत्याह यदेति क्षितिपृष्ठभूगोलकेनिरन्ध्रेभोजनपदार्थ
रहितेसति ९ निरब्रह्मत्यनेनदुःखानिमित्तमितिज्ञातंतत्कीदृशमन्नाह वयमिति जाठरेण जठरसंबधिनाग्निना कोटरंवृक्षविवर गुप्तामकीदृशाग्निपरिहारायअन्यशरणप्राप्तिः किंनस्यादन्नाह यःशाधी
ति यस्त्वेनोस्माकंवृत्तिकरःपतिर्यस्मात्तस्मात्तस्मात्प्राधिअनुशिष्यस्वेयंजुद्धेति १०

१ अचक्रण्यस्यपूवदेहकथाश्रयमित्यन्वयप्रातिवारणायान्वयंदर्शयति ॥ तथाचपूर्वदेहोपेधातेपूर्वदेहाःअतीतराज्ञानःतथाकथाश्रयम् ॥ तन्पुरस्कारेणप्रवृत्तभगवतोयशदर्थः । दी०

वृद्धिः कुरुते न्येनैवाताभिप्रायस्यापिराज्ञः स्वामिप्रायमुद्रणंतीत्याह । तच्च इति । रानवेमरणाय उज्जिताः आस्यक्ताः प्राग्मेवेति शेषः । वातापनिःजनानामत्रेदस्वारक्षकत्वर्यः ११ राज्ञो राज
पुनर्महोत्सिक्तत्वं संभवेन किमुत्तरं कार्यमभूदत्राह पृथुरिति करुणं दयाजनकं निमित्तमत्राभास्यकारणमन्वपद्यतज्ञातवान् १२ ज्ञात्वाप्यत्र कथमिति मन्वासाधयेष्वाभानिगुडाजद्विकावाणीमुक्त्वा
किंवापि बरेतेनास्थापीतितत्राह इतीति विशिखंशरं त्रिपुरहाहरः १३ सन्नभ्याकिमकारेति तत्राह प्रवेपमानेति वेपकं न इति धातुः गोः सती गोरूपा । मृगयोव्यधान् १४ अत्र पृथुनापलापं
स्वयंप्रियाकिमिति निवृत्तं किमेत्याह तामेवेति अन्वजज्ञत पृथुमोगतोभूत् सारंगद्वयकार्यसारगाद्विस्वापृष्ठतोऽयासीदेव न वागमुक्त्वावधीदित्याजयेनाह जरमिति १५ १६ राजरूपिणो हरेः सन्न
भानविशेषवित्त्वात् उत्तरकार्यस्यापि स्वाभिप्रेतत्वात् अत्रान्यतमापितामत्राप्यतेत्याह न्येनेनेति वैष्णव्यस्माज्जीवनभद्राणि प्रयतीति नुद्वयैव हरेः सर्वप्राणिप्रेरकत्वेन तच्छक्तिनियतत्वाच्च भूमावृत्तिमाह
इत्येति १७ अन्नवचनमेवानुसर्तव्यनान्यदिति भाववती वाकि उवाचेति १८ रक्षायानिपुक्तस्पतवापराधमन्तरेणाभिहननं न युक्तमिन्त्याह सत्त्वमिति । एवमपि माह निप्यामि चेत्तत्र वयमजं त्वमपहमिन

तत्रोभवानर्हतिरातवेन्नञ्जुशर्दिता नानरदेव देव ॥ यावन्न नक्ष्यामह उज्जिता न्नावार्तापतिस्त्वं किल लोकपालः ११ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ पृथुः प्रजानां करुणं नि
शम्यपस्तिद्वितम् ॥ दीर्घदध्यौ कुरुश्रेष्ठ निमित्तं सोन्वपद्यत १२ इति व्यवसितो बुद्ध्या प्रगृहीतशरामनः ॥ संदधे विशिखं भूमौ कृद्वस्त्रिपुरहायथा १३ प्रवे
पमाना धरणी निशम्योदायुधंचतम् ॥ गौः सत्यपाद्रवद्रीतामृगीवमृगयोर्दुतम् १४ तामेवान्वज्रजद्वैत्यः कुपितो त्यरुणेक्षणः ॥ शरंधनुपि संधाय यत्र यत्र पला
यति १५ सादिशो विदिशो देवीरोदसीचांतं रंतयोः ॥ धावती तत्र तत्रैनं ददर्शा नृद्यता युयम् १६ लोकेना विंदत त्राणं वै न्यामृत्योरिव प्रजाः ॥ व्रस्तातदा
निवृत्ते हृदयेन विदूयता १७ उवाचाथ महाभागं धर्मज्ञा पन्नवत्सल ॥ त्राहि मामपि भूतानां पालने वस्थितो भवान् १८ सत्वं जिघांससे कस्माद्दीनाम कृ
तकिं लिखाम् ॥ अहनिष्यत्कथं योषां धर्मज्ञ इति योमतः १९ प्रहरंति न वैस्त्रीपुलतामः स्वपिजंतवः ॥ किमु तत्त्वद्विधाराजं करुणादीनवत्सलाः २० मां
निहत्याजरां नावं यत्र विभ्रं प्रतिष्ठितम् ॥ आत्मानं च प्रजाश्चेमाः कथमंभसि धारयसि २१ ॥ पृथुहवाच ॥ वसुधेत्वां वधिष्यामि च्छामनपराङ्मुखीम् ॥
भागं बहिर्धिया वृत्तेन तनोषि च नो वसु २२ यवसंजग्ध्यनुदिनं नैव दोग्ध्यौ वसं पयः ॥ तस्यामेवं हि दुष्टायां दंडो नात्र नशस्यते २३

इत्यपि त्याशयेनाह । अहनिष्यदिति । यो भवान् धर्मज्ञ इति मतोऽभविष्यत्तर्हि कथं योषां धर्ममहनिष्यदित्यन्वयः १९ बालिशोऽपि जंतवः श्रौचं न कुर्वति किंपुनर्भवाद्वाहा इत्याह प्रहरंतीति २० न केवलम्
अहनिष्यति नृपुहृद्वहनिष्यदित्याह मां निहत्येति । अजरां वृद्धानामिव स्थितां धारयसि धारापिष्यमि २१ स्वोक्तकारित्वकरणाय पृथुर्भाति कर्तव्यं वक्ति । वसु उवाच । ननु वधयोग्यापराध
कृतितत्राह अन्वजज्ञतेति अनेन सवत्पुर्मयस्त्रीवधोन दोषापभन्तुं शासनानि क्रमवापराधित्वादेति ध्वनितम् । किंतु च्छामनातिरुधन येनापराधिनीत्यामत्राह भागमिति यामवती बार्हिषि
यके सुःस्नाहेति हतं विभ्रं वृत्तेवृषोति सत्त्वं वसुधेन यो ग्ध्यं तनोषि परि । केन न मयं च पसीत्यन्वयः २२ एतदं वविशिनष्टि यवमिति हविराख्ययवसं पयः अन्नस्य जले पवृत्तेरित्यत औधस
तिष्ठि गोहारात्वेन युक्तिः । अत्यालिताभ्यः प्रजाभ्यः या पयो न दोषे तस्यामेवं दुष्टाया मन्नमवस्थापं दंडो न शस्यत इति नाह । सस्पत एवेत्यर्थः २३

आत्मन्यसत्त्वाभुंक्षामीतिनेरमाह । त्वंस्त्वइति । त्वन्धिकरणत्वेनप्रज्ञाजीवनार्थेनविरचितुष्टौष्यदानेचौष्यस्यपोषोपितवस्यादित्यर्थः । आत्मनिमत्त्वात्तदस्यामीतिदुराग्रहबुद्धिरवज्ञेति २४
 यद्वक्षस्तवकोपनिवारणवसाधीनतुष्टाशरागतमजारस्रपोपायसिद्धिरितितत्राह अमूयामिति अमूपांशरणपक्षानामेदसामांसविशेषेण २५ तथापिस्त्रिविधोनशरतइतितत्राह पुमानिति यएवंविधस्त
 २६ यदुक्तंभानिहत्यात्मानमिमांशजार्थाभसिकर्यधारयिष्यसीतितत्राह त्वास्तब्धामिति मायागामित्यनेनमोवधशेषोपिनास्तीतिस्त्रिविधेनआत्मयोगबलेनौत्पत्तिकम्बरूपधारणपाशक्त्या २७ त
 अनिरुत्तरपाथरयाक्रियकारीतितत्राह एवमिति २८ स्वयंदेवतास्वेकत्वेनहरेरन्यस्वयंविधवाक्यानुदयादित्यादिहेतुनाज्ञातत्वानुधरापृथग्यनर्पामिणतद्योग्यैर्भुणैरन्यत्रायोग्यैः श्रीनारायणमभिष्टौति
 नमइति माययाभकृत्याचित्मकृत्यावा । विन्यस्तातद्योग्यतयाविरचितानानातनवोत्रह्लादिजीवदेहायेनसतथोक्तस्तस्मै । ब्रह्मादिजीवदेहास्तुमायादंढाः प्रकीर्तिताइतितचनात् मायाशब्देन
 नैद्वज्जालमत्रोच्यतइति । स्वस्यापिप्राकृतदहसभेदेनदवदत्तवत्कमीणश्रानत्वेनप्रपंचरचनानुपपत्तिरित्यतउक्तमगुणात्मनइति सत्त्वादिगुणग्रहितस्वरूपाय यदिहर स्वरूपप्राकृतगुणरहिततार्हिकीह
 शयेनदेहित्वेनसृष्ट्यादौप्रवृत्तिः स्यादित्यस्यापीदमेवोत्तरगुणात्मनइति ज्ञानानंदादिगुणदेहाय आत्माजीववृत्तौदेहइतिपादवः अस्तुज्ञानादिगुणदेहत्वेनयापिप्रकृत्याप्रवर्तमानस्यकर्ममणेरिवकथि
 तहोषानिस्वारइतितत्राह स्वरूपेति स्वरूपानुभवेनतद्ब्रह्मवेदाहब्रह्मास्मीतिश्रुतिसिद्धेनस्वरूपावरोक्षणिधूतानिरस्ताद्रव्यक्रियाकारकनिमित्तानाविभ्रमाणाभूमयोयेनसतया द्रव्यादयस्तामसै
 त्वंस्त्वौषधिबीजानिप्राक्सृष्टानिस्वयंभुवा ॥ नमंचस्यात्मरुद्धानिभामवज्ञायमंदधीः २४ अमूपांशुत्परीतानामातोनांपरिदेवितम् ॥ शमयिष्यामि
 मद्वाणैर्भिन्नायास्तवमेदसा २५ पुमान्योषिदुतल्लीबआत्मसंभावनोधमः ॥ भूतेषुनिरनुक्रोशोन्नुपाणांनद्वयावरः २६ त्वांस्तब्धांदुर्भेदानीत्वामायागां
 तिलशःशैः ॥ आत्मयोगबलेनेमाधारयिष्याम्यहंप्रजाः २७ एवंमन्युपर्यीमूर्तिकृतांतमिवविभ्रतम् ॥ प्रणताप्राजलिःप्राहमहर्षिंजातवेपथुः २८
 ॥ धरण्युवाच ॥ नमःपरस्मैपुरुषायमाययाविन्यस्तनानातनवेगुणात्मने ॥ नमःस्वरूपानुभवेननिर्धुतद्रव्यक्रियाकारकविभ्रमोर्मये २९ येनाहमा
 त्मीयतनुर्विनिर्भिताघात्रायतोयंगुणसर्गसंग्रहः ॥ सएवमाहंतुमुदायुधःस्वराडुपस्थितोऽन्यंशरणंकमाश्रये ३० यएतदादावसृजच्चराचरंस्वमाययात्मा
 श्रययाऽवितर्क्यया ॥ तथैवसोयंकिलगोमुमुच्यतःकथंनुमांधर्मपरोजिघांसति ३१

जसवैकारिकाहंकारसंज्ञाः यद्वा द्रव्यगुणानामाधारोदेहः क्रियाकर्मोद्विषंकारकज्ञानोद्विषं एतन्निमित्ताना विभ्रमाणांसंशयाद्यतःकरणवर्माणाम्भेयः परंपराद्रोत्सारीतायेनसतया विभ्रमःसशयेभ्रातौशो
 भायचेतिपादवः तत्राहकारणमित्यतउक्तं स्वरूपेति द्रव्यक्रियादिनिमित्तविभ्रमोर्मयेयस्माकमेवहरेरितिविरणायि २९ यतःस्वामित्वेनपितृत्वेनगुरुत्वेनस्थितंहरिशरणंविहायममान्योरक्षकोस्तीतिआ
 ताऽलब्ध्यान्चिबुचेत्यसस्तत्स्वामित्वादिकंतवैतिसयुक्तिकमाह येनेति येनघात्राहरिणाहमात्मीयतनुःस्वशरीरत्वेननिर्भिता यस्यपृथिवीशरीरमितिश्रुतेः यतोपरमात्सत्त्वादिगुणैःसर्गसंग्र
 हः स्थापसृष्टवपितृभूतःस्वराट्स्वामीउदायुधः सिद्धागुरुर्माहंतुमुदायुधःस्वराडुपस्थितइत्यन्यः किमतइतितत्राह अन्यमिति किंकुर्मैःकस्यवाब्रूमोगरदायास्वमातरितीवाक्यंभवनयति कामित्यनेन ३० तवनिर्भिते
 चरोन्पस्वमिजिघांसःपृथुराजाचापरइतिमदारांकांपरिहराश्विपूर्वोक्तार्थविवृणोति यएतदिति आत्मेवाश्रयोपस्थाःसाआत्माश्रयातयाऽतएवावितर्क्ययाविविजतकाविविषया अजामेकालेहितशुक्लकृष्णा
 मित्यादिभूतिसिद्धत्वाभिर्वैकुण्ठमश्वपेत्येतदद्वैतवादितर्कागोचरयेत्यर्थः एवंविधयास्वमाययास्वप्रकृत्यासृष्टुःपालयितुंश्रैकत्वेनतस्यहंतृत्वंनयुक्तमदर्शनादित्यर्थः वार्तासंभाव्ययोःकिलेत्थमिधानं अतः
 संभावितंभवतीति । यथास्वस्थतर्काविषयत्वेतथामायाअपीतिसृचितम् ३१

हरेस्तर्काविषयत्वं स्पष्टयति नूनतवेति । विभो । अक्रतात्मभिरल्पबुद्धिभिरभिहितबुद्धिभिर्वाजनेर्दुर्जययाम्बमायया । ईशस्यैवपादिगुणाकरस्य । समीहितं समीचीनं चेष्टितं न लक्ष्यते । नूनंतकेयामी
 त्वन्वयः । तर्कनिमित्तयोर्नूनमिति पादवः । समीहितं किंतु नित्यत आह । यस्तिवति यस्त्वकरोत्कार्यं । ब्रह्मणा जगदकारयत् । अनेकः ईद्रेमायाभिः पुरुषैर्यते इति श्रुतेः । तच्चतुष्कः एकमेवाद्वितीयमिति
 श्रुतेः । एवंविधः स परतः परेषामीश्वरो नास्माकमार्तानामिति शोषाभ्रपलक्षणमर्थविशेषं ध्वनयति । अथांतरात्मभवान् ३२ कर्तृत्वेन कारयितृत्वेन सर्वम्वातं न्यमतीति । पृथिव्यादीनां कर्तृत्वमीश्वरश
 क्त्यनुस्यूतत्वादिस्थाह । सर्गादिति द्वय्याणि पंचभूतानि क्रियाः कर्मैर्द्विधाणि कारकाः ज्ञानैर्द्विधाणि चेत्ततोर्जावगुणान्याप्यनिष्ठनीति चेतनात्मानस्ताभिः शक्तिभिर्पाम्यजगतः सर्गाद्यनुरूपान् द्विन स चोत्प
 तानुपलब्धेन करोति तस्मै नम इत्यन्वयः । एकस्य युगपदनेकवैचित्र्योपेतपदार्थान्प्रवृत्तं कथमुपपद्यत इत्यत उक्तं समुद्रजेति तदुक्त विरुद्धशक्त्योपस्थितिप्राप्त्युपपदेव तु तस्मै नमो भगवते विष्णवे सर्वजिष्ण
 व इति कर्तृत्वशक्तिः स्वरूपभूतेत्युक्तं वेधस इति कर्तृत्वशक्तिमते । किं नाम भेदमस्येत्यत उक्तं परस्मादिति । अनेन युं शक्तिमत्त्वादस्यैवात्तमुपपन्नमित्यसूचि ॥ ३३ ॥ पूर्वत्ववैभूतशस्त्रीत्वेन मङ्ग

नूनंतवेशस्य समीहितं जनैः स्वमायया दुर्जयया कृतात्मभिः ॥ न लक्ष्यते यस्त्वकरोदकारयद्योनेक एकः परतः स ईश्वरः ३२ सर्गादियो स्यानु रूपाद्विशक्तिभि
 र्व्यक्रियाकारकचेतनात्मभिः ॥ तस्मै समुद्रद्विविरुद्धशक्तये नमः परस्मै पुरुषाय वैधमे ३३ मवै भवानात्मविनिर्मितं जगद्वृत्तेर्द्वियांतः करणात्मकं विभो ॥
 संस्थापयिष्यन्नजमार्सात्लादभ्युजहारंभसजादिसूकरः ॥ ३४ ॥ अपामुपस्थेमयिनाव्यवस्थिताः प्रजा भवानद्यरिगणः किल ॥ सवीरमूर्तिः मम भू
 दराधरो यो मां पयस्युग्रशरो जिघासति ३५ नूनं जनैरीहितमीश्वराणामस्मद्विभैस्तद्गुणसर्गमायया ॥ न ज्ञायते मोहिताचित्तवृत्तिभिस्तेभ्यो न मोवीरयशस्करे
 भ्यः ३६ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे सप्तदशोऽध्यायः १७ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ इत्थं पृथुमभिदृष्टरूपा प्रस्फुरिता धरम् ॥ पुनराहावनिर्भीता मंस्त
 भ्यात्मानमात्मना १ सन्नियच्छविभो मय्युनिबोधश्रावितं च मे ॥ सर्वतः सारमादत्ते यथामधुकरो बुधः २ अस्मिं लोके यवामुष्मिन्मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥
 दृष्टा योगाप्रयुक्ता श्रुतांश्रेयः प्रसिद्धये ३

त्वादिभिरप्यात्मनीतां मायुषाहारितवांस्तत्तात्मयोगबलेनैवधारयिष्यामीत्यं गीकारे संकल्पमंगः स्यादित्याशयेनाह सवा इति सवा इत्यनेन यत इति याद्युक्ते परा मृदपते मामां ॥ ३४ ॥ भूमेरुद्वतन्वो इम
 म्स्वस्वमात्सं कल्पमंगः कथमिति मंदांशं कां पारिहरति अपामुपस्थे इति जलन्योपरि स्थितां मां जिघांसति सवीरमूर्तिर्भवानद्यरिगणः किल ॥ सवीरमूर्तिः मम भू
 दराधरो यो मां पयस्युग्रशरो जिघासति ३५ नूनं जनैरीहितमीश्वराणामस्मद्विभैस्तद्गुणसर्गमायया ॥ न ज्ञायते मोहिताचित्तवृत्तिभिस्तेभ्यो न मोवीरयशस्करे
 भ्यः ३६ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ७ ॥ ॥ स्वरूपभूता गुणाहरेरपरोक्षज्ञानाद्व्यज्यंत इत्येतदधर्मग्रहार्थं भूमस्तत्तद्गुणमुदोदत निरूप्यते स्मिन्नध्याये तत्रादौ पृथोः क्रोधशमनाप्यपुनर्भूमेस्त
 भित्तवचनप्रकारं किं इत्यमिति १ कथं निपच्छामि क्रोधं धेनतच्छातिहंतुं श्रुत्वा ६५ दूतः करणां भवामीति न ज्ञाह निबोधेति पुंसि हसद्वमेव शक्तिशरीरो न सल्लिङ्गं धर्म इत्याशयेनाह सर्वत इति ॥ २ ॥
 कीदृशं आव्यते परमकृतोपयोगि स्यादनाह अस्मिन्नि लोके दृष्ट्यादिश्रेयः सिद्धये बीजाद्यर्जनापायाभ्युत्पन्नं मृगादीनामादियोगास्तत्त्वदर्शिभिर्मुनिभिर्दृष्टाः प्रयुक्ताश्चेत्यन्वयः ३

वसः किमिदं तन्वप्यतिरेकावाह तानातिष्ठतीति ४ अविद्वानव्युत्पन्नः व्यभिचरति नियमेन न सिध्यति ५ किंवदुक्था कथनेनाधुनौपधीनायनुपलभः कस्मात्तन्मिचित्तं कथयेत्तत्राह पुरेति याः पु
राविर्चनसृष्टास्ताः कोषधीरहमसमिप्यन्वयः ६ अतः पुरुषैर्भुज्यमानत्वं भवाद्भवेन क्षत्रियेणारक्षितत्वं गोपितत्वं नृलोकस्य चोराप्रायत्वं चावेक्ष्य मत्सृपक्षेयु श्रीनारायणपूजालक्षणयज्ञप्रयोजनस्यावश्य
कत्वादिति ७ तर्हि तादेदीते तत्राह नूनमिति क्षीणानामापादनदुःसाध्यमितितत्राह तत्रेति आश्रयेन ननु स्वरूपतो न उत न्युत्तामापन्ना इति मंत्रापोमाभनत्तत्कापिसाधनेतच्छाद्यदृष्टोपायेन सर्वसा
ध्यम् ८ तथा भिकिरामानुचराणां वानराणां वारेणुकापावामृतसंजीविन्यादिनेत्यत्र मासमुपायं वक्ति वत्समिति वत्सलावत्समिया अनुरूपं तत्तद्योग्यं दाहनदोहक्रियाविशेषम् ९ नैतावताप्येतद्व्युत्पन्नं दो
ग्धारचेति ओजस्वदवष्टंभकृत्वाणधारणशक्तिप्रदमित्यर्थः १० औपधुन्यत्तौ प्रधानसाधनजलतद्विपमायां भविदेव वृष्टपयो न समप्रसरति तथाऽपत्तावपि अत्र काले समस्यात्तथा मां मां कुर्वन्पथौषध्य

तानातिष्ठतियः सम्यगुपायान्पूर्वदर्शितान् ॥ अपरः श्रद्धयोपेत उपायान् विदतेजसा ४ ताननादृश्यो विद्वानर्थानारभते स्वयम् ॥ तस्य व्यभिचरन्त्यर्थाः
प्रायशश्च पुनः पुनः ५ पुरा मृष्टा औषधयो ब्रह्मणा या विशांपते ॥ भुज्यमाना मया दृष्टा असद्विरधृतव्रतैः ६ अपालिताना दृतास्ता भवद्विर्लोकपालकैः ॥
बोरीभूते थलो केहं यज्ञार्थे अस्मौषधीः ७ नूनं तावीरुधः क्षीणामथिकालेन भूयसा ॥ तत्र दृष्टेन योगेन भवानादातुमर्हति ८ वत्सं कल्पये वीरयेनाहं वत्सला
त्तव ॥ दोहये क्षीरमया क्त्वा मानानुरूपं च दोहनम् ९ दोग्धारं च महाबाहो भूतानां भूतभावन ॥ अन्नमीप्सितमोजस्वद्वगवान्वाञ्छते यदि १० समांच कुरु मां
राजन देवदृष्टं यथापयः ॥ अपर्तावपि भद्रं ते उपावर्तेत मां विभो ११ इति प्रियहितवाक्यं भुव आदाय भूपतिः ॥ तथा चकार सर्वत्र सारमाददने बुधाः १२
वत्सं कृत्वा मनुपाणावदुहत्सकलौषधीः ॥ ततोऽपरे यथाकामं दुदुहुः पृथुभाविताम् १३ ऋपयो दुदुहुर्देवीर्मिद्विषे प्वथ सत्तम ॥ वत्सं बृहस्पतिं कृत्वा पय
श्छंदो मयं शुचि १४ कृत्वा वत्सं सुरगणा इन्द्रं सोममदूदुहन् ॥ हिरण्मयेन पात्रेण वीर्यमोजो बलं पयः १५ दैतेयादानवा वत्सं प्रह्लादमसुरर्षभम् ॥ विधाय
दुदुहुः क्षीरमयः पात्रे सुरासवम् १६ गंधर्वाप्सरसोऽधुक्षन् पात्रे पद्ममये पयः ॥ वत्सं विश्वावसुं कृत्वा गांधर्वमधुसौजमम् १७ वत्सेन पितरोऽर्थम्णा कव्यं क्षी
रममुक्षत ॥ आमपात्रे महाभाग श्रद्धया श्राद्धदेवताः ३८

तुत्यादेस्त्वत्कोषविषया स्थापित्याह समांचेति ११ अत्रापित्वद्वस्तन्वैवोद्विषिदातयं अन्यथा वधिष्यामीति पुनरपि पृथुना किं कुपितं किंतु तदुक्तं मगीकृतं सारग्राहितादिग्याह इतीति प्रियहितं श्रोतु
तुर्लभं प्रियं पथ्यं हृदयमार्हितं भूपतिः पृथुः १२ १३ ततोपर इत्युक्तं विनियतं । ऋपय इत्यादिना देवीं सरस्वती इदमेव विशिनाष्टि छंदो मयमिति वेदमयपयः कुत्र वागिद्विषेयु १४ न केवन्सोमसमात्रम्
दूदुहन् किंतु दुदुहन् वंशुभे चेत्याह वीर्यमिति पराक्रममाहात्म्यं वा ओजोवष्टंभशक्तिं बलं निराहारत्वेपि चेष्टाशक्तिं अन्नवाहानेव गुणान् दूदुहन्तु स्वरूपमतान् तदुक्तं गणाः स्वरूपभनाश्च नाश्चेति द्विधा
यताः स्वरूपभूताव्यव्यते हरेर्वाहान् दुदुहन्ति १५ अयः पात्रे अयो मये पात्रे । सुरारूपमामवं मधु प्रह्लादस्य प्रतिमन्वं नरमुत्पन्नप्रायत्वा दत्रोक्तं प्रतिमन्वं न प्रायः प्रह्लादाद्यान् भविरत्तिवचनान् १६ गां
धर्वगान् मधुसौममसौम्याण्यलक्षणं मधु १७ आमपात्रे नवभांके श्राद्धदेवताः श्राद्धकर्षणादेवताः ३८

१ इत्योः स्वायं भुवनवतरोत्पन्नत्वात् । महादस्य चैतस्वतस्त्वमनरोत्पन्नत्वात् हिरेण्यकशपूवांकेरित्यतः दसाग्रजः । दौ० ।

संकल्पनामयीसंकल्पनामयीसिद्धिर्देविद्याधरादयः १९ अन्धेचमायिनोमायामंतर्धानगतात्मना ॥ मयंप्रकल्प्यवत्स
स्वेदुदुहृथारणामयीम् २० यक्षरक्षांसिभूतानिपिशाचाःपिशिताशनाः ॥ भूतेशवत्सादुदुहृःकपालेक्षतजामवम् २१ तथाऽहयोदंदशूकाःसर्पानागाश्च
तक्षकम् ॥ वत्संविधायदुदुहृर्विलपात्रेविषंपयः २२ पशवोयवसंक्षीरं वत्संकृत्वाचगोत्रपम् ॥ अरण्यपात्रेचाधुक्षन्मृगैरेणचदंष्ट्रिणः २३ क्रव्यादाःप्रा
णिनाःकव्यंदुदुहृःस्वकलेवरे ॥ सुपर्णवत्साविहगाश्चरंचाचरमेवच २४ वटवत्सावनस्पतयःपृथग्रसमयंपयः ॥ गिरयोहिमवद्वत्सानानाधातून्स्वमानुषु ॥
२५ सर्वेस्वमुख्यवत्सेनस्वेस्वेपात्रेपृथक्पृथक् ॥ सर्वकामदुधांपृथ्वीदुदुहृःपृथुभाविताम् २६ एवंपृथ्वादयःपृथ्वीमदुहृन्स्वन्नमात्मनः ॥ दोहवत्सादिभे
देनक्षीरभेदंकुरुद्वह २७ ततोमहीपतिःप्रीतःसर्वकामदुधांपृथुः ॥ दुहितृत्वेचकारेमांप्रेम्णादुहितृवत्सलः २८ चूर्णयन्स्वधनुःकोट्यागिरिकूटानिराजरा
इ ॥ मूर्महलमिदं वै न्यःप्रायश्चक्रेसमंविभुः २९ अथास्मिन्भगवान्वैन्यःप्रजानां वृत्तिदःपिता ॥ निवासान्कल्पयांचक्रेतत्रतत्रयथार्हतः ३० ग्रामान्पु
रःपत्तनानिदुर्गाणिविविधानिच ॥ घोषावृज्जांश्चशिविराजगगनखेटसर्वदान् ३१ प्राक्पृथोरिह नैवैषापुरग्रामादिकल्पना ॥ यथासुखंवसंतिस्मृत
अत्राकृतोभयाः ३२ ॥ ॥ इतिश्रीभागवतेचतुर्थस्कंधेअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

१९ भूमेःसमीकरणेनसु
संभवेकनाम्नप्रजानांप्रयोजनंकिमकारिराज्ञेतितत्राहाधेति ३० उक्तविशिष्टाग्रामानिति ग्रामोबहुजनाकीर्णांगजराजाश्रयंपुरं मनुद्रमंगतनयुःकंठेयवनजनाश्रयंपत्तनं ज रूपर्वतादिनांगंनुमश
कथंस्थानंभुर्न गवांस्थानंघोषः गोपालानांस्थानंव्रजः गोष्ठंघोषइतिमोक्षजस्तन्पाल्लवंस्थितिरेव्यभिधानाद्राष्ट्राध्वनिवहात्रजाइतितामान्पवचनंइतिज्ञातव्यं मेनानिवेशस्थानशिविग वैद्यनामा
अयोनसं सृमघोषकीर्णसंज्ञः ॥ आदिस्थादिवारमुद्दिश्यपत्रवणिजायोगस्तत्सर्वत्रान्यंस्थानंवभ्रभारविक्रयस्थानंवा ॥ पार्वतिनांतनवामरवानंवा ३१ इदंपुरादिनिमाणपृथोर्माहात्म्याविनाभूतमित्याह
प्राक्पृथोरिति किमत्रइतितत्राह यथेति अनेनेतःपूर्वराज्ञांसाधुत्वोपेक्षायाप्रजानांनिवाससुखंनस्तीनिसूचितम् ३२ ॥ ॥ इतिचतुर्थेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

ब्रह्मार्पितकर्मणा शुद्धातः करणस्य पुंसो हरे रापरोक्ष्यस्यादितिवेद्यितुं पृथोर्ध्वं करणव्याजेन हरेर्भाह्मस्यं निरूप्यते स्मिन्नव्याये कर्मणा ज्ञानमातनोतीति श्रुतेः तत्र प्रथमतः पृथोर्ध्वं ब्रह्मदीक्षामकारमाह अथेति यो
 टकेष्वीथितुरागुर्गाम्पतुर्गामाः वाजिवाहवर्गं धवह्वयसैधवसस्य इत्यमरः नाम्ना ब्रह्मावर्ते सरस्वतीद्वयत्पोरंतर्देरनिमित्तं ब्रह्मावर्तमानवर्तविदुदंशं विचक्षण इत्यभिधानं प्राचीमैर्द्रादिशमुद्दिश्य स्पं
 दमाना १ अत्रेद्रेण स्वनामाभिभूण्यौ पञ्चेक्रियमाणे कथं क्षांतमत्राह तदभिप्रेत्येति २ शतक्रनोः कर्मणोति शयमाह यत्रेति सर्वात्मासर्वव्यापी ३ निघंटवत्पज्ञपतिरित्यादिना ब्रह्मावहृत्वकथनेन कि
 मेकेनागतेनेत्यत उक्तमन्विइति अनेनापिराजेच्यनघोतितमित्यत उक्तमुपगीयमान इति ४ गायकानां किंचिदनुगम्य स्वाभिप्रेतमुपेत्य पश्चादन्यतो गमनसंभवादित्यतो यावद्गम्य भुगंतूनाह सिद्धे
 ति ५ तत्त्वविदामनुगमनमेव तन्माहात्म्यद्योतकमित्यत उक्तं कपिल इत्यादि नित्यविरोधिनां ईत्यादीनामनुगमनकथं संगच्छत इत्यत उक्तं भागवता इति अनेनैत्यादयो द्वाविधाः संतीति ध्वनितं
 पंचतस्वहरेः स्वेनोत्सुकास्ते चान्दीपुरिति ६ धर्मदुवायज्ञयोग्यपयोदोग्भीति । न केवलमेतावदंकितु सर्वकामदुया नैतत्स्तुतिमात्रमनुभवसिद्धमित्याह महीति महित्वान्महनीयत्वाच्च मही ७ गोपा
 मैत्रेय उवाच ॥ अथादीक्षितराजर्षिर्हयमेधशतेनसः ॥ ब्रह्मावर्तमनोः क्षेत्रे यत्र प्राचीमरस्वती १ तदभिप्रेत्य भगवान् कर्मातिशयमात्मनः ॥ शतक्रतुर्नमृ
 षेष्टथोर्ध्वं ज्ञमहोत्सवम् २ यत्र यज्ञपतिः साक्षात् भगवान् हरिरीश्वरः ॥ अन्वाहूय तसर्वात्मा सर्वलोकगुरुः प्रभुः ३ अन्वितो ब्रह्मशर्वाभ्यां लोकपालैः महानु
 भैः ॥ उपगीयमानो गंधर्वैर्मुनिभिश्चाप्सरोगणैः ४ सिद्धाविद्याधरा दैत्यादानवा गुह्यकादयः ॥ सुनंदं दंप्रमुखाः पार्षदप्रवराहरेः ५ कपिलो नारदो
 दत्तो योगेशः सनकादयः ॥ तमन्वीयुर्भागवताये च तस्वेनोत्सुकाः ६ यत्र धर्मदुवाभूमिः सर्वकामदुवामही ॥ दोग्धिस्माभीप्सितानर्थान्यजमानस्य
 भारत ७ ऊहुः सर्वरसान्नद्यः क्षीरदध्यन्नगोरसान् ॥ तरवोभूरिवर्ष्माणः प्रामूयंतमधुच्युतः ८ सिंधवोरत्ननिकरान् गिरयो व्रंचतुर्विधम् ॥ उपायनान्यु
 पाजन्तुः सर्वलोकाः सपालकाः ९ इति चाधोक्षजेशस्य पृथोर्ध्वं ज्ञमहोदयम् ॥ असूयं भगवानिन्द्रः प्रतिघातमचीकृत १० चरमेणाश्वमेधेन यजमाने यजुष्प
 तिम ॥ दैव्ये यज्ञपथं स्पृधन्नोवाहतिरोहितः ११ तमत्रिर्भगवानैक्षत्वरमाणं विहाय सा ॥ आमुक्तमिव पाखंडं योऽधर्मधर्मविभ्रमः १२
 लानारसानां चतुर्विधाः कजनिस्तेन कथं तत्संभव इत्यत्राह ऊहुरिति अनेन नदीनां मूर्तिमत्त्वं लक्षपति जलानां मूर्तिमत्तमार्थमाणां वा षोडशसंभवात् वर्णदेहप्रमाणयोरित्यभिधानात् स्थूलप्रमाणा ८
 मक्ष्यभोज्यलक्षणेयचित्चतुर्विधम् । व्यपार्थद्रव्यं न कोशादुद्धार्यं किंतु सर्वैरानीतमेवालभीत्यापिन स्याति शुद्धत्वादिति भावेनाह उपायनानीति ९ भूमंडले कोऽप्यजातशत्रुनां स्ति यतः श्रीनारायणौ
 कवेदस्य पृथोरपि यज्ञविश्रक्तोऽकरोदित्याह इतीति इति शब्दः प्रकाशवचनः उक्तप्रकारपञ्चमहोदयमसूयं असहमानः स्वार्थे वापत्प्रत्ययः १० कीदृशं विभ्रमकरोदित्यत्राह चरमेणेति चरमेणात्येनशत
 तमेन पञ्चयजुष्पांति यज्ञमत्राधिदैवतं हरिं यजमाने सति स्पृधुस्पर्धायां भित्तिघातोः शत्रुचक्रप्रयोगेणात्मनः शतक्रतुचतस्पृधोरेकोनशतक्रतुचं हरेरभिप्रेतमिति ध्वनयन्निद्रोहरेरुद्धघननकरोदिति ज्ञापते
 हरेरनभिप्रेतत्वे अथापहरणतत्कदाक्षतो न क्षममिति । उच्चमश्लोकविग्रहाविति वक्ष्यमाणत्वात् ११ नन्वेवंतर्ह्येषोणात्रिकालदंशित्वरूपातिरपहस्ति ततो तत्राहतमत्रिगिति विहाय सागंतुं त्वरमाणम् ।
 कृत्वाः किमाकारमद्राशीदित्यत उक्तमामुक्तयिवेति पाखंडरूपमासुक्तं ह्येतामिव स्थितं पाखंडं लक्षयति योऽधर्म इति जनानां ज्ञानदुर्बलानामधर्मैर्धर्मोपमिति विभ्रमो बुद्धिशोषस्तत्पाखंडरूपम् १२

अत्रिणाहोदितोऽहं तु पृथुपुत्रो महारथः ॥ अत्रिणोति १३ अनुवाचेन प्रत्यावर्त्यशोकेण महपुत्रमभिनन्दित्वाह नामिनि अश्वशरीरिणोपापदेहिनेन इत्यन्वयः । भुचनिमुमोच जगताम्विद्वानहमुद्वेगधर्म
इति १४ चोरक्रियामनुवर्तमानस्य पुंसो वधो न दोषायति मुख्यधर्मविदुषा तत्रैर्यमाणेन भवितव्यमिति ज्ञानम् अत्रिः पुनश्च तमचोदयदित्याह पापान्निवृत्तमिति वैश्वदेन पापशंको निवारयति । गुरोर्वै
श्वदेनैव भवति स्मृतेः । विदुषाधिपत्यचतुर्भुजस्य आप्यस्तीत्यनउक्तं महेंद्रमिति १५ गृध्रादृजटायुः १६ अत्रेन्द्रोत्तरजनमाहायपरमशक्तिदशयन्निवाभवदित्याह सोऽश्वमिति तदुक्तं दवागताश्वयो
श्वदशैवेयुरशक्तवत् आशीषाचैवराज्ञाचनहितेदवनाममा आज्ञायावाहरेः कापिकायंतोत्राकचित्कचिदिति यत्र कापितुं देवक्रियादिपुण्यपानादिकक्रियने सोपितस्थहरौ मनसा सकल्पक्रियतइ
ति वात्पयज्ञावयं च तदुक्तं प्राणिपानादिकदेवैर्क्रियादिपुजनादेन क्रियते तानेन पात्रिते जोभंगः कथंचन अत्युत्तमानामवरेते जोभंगानविद्यते यथानराणांतिर्पुत्रप्राप साम्पेहिसस्मृतइति ऋष्यादिपु
त्रिषेते जनादेने क्रियतइत्यर्थः १७ इंद्रजितवसापृथोः पुत्रेण लोकसंमतं किंजयस्तमलक्षणं यशः प्राप्तमत्राह तत्तस्योति १८ पुंमास्वकार्यसिद्धिपयत्तमयत्रवताभाव्यमिति न्यायमनुसदधानइंद्र पूर्वस्मादादि

अत्रिणाचोदितोऽहं तु पृथुपुत्रो महारथः ॥ अन्वधावतसंकुद्वस्तिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् १३ तं तादृशाकृतिं धीक्ष्यमेनेऽश्वशरीरिणम् ॥ जटिलं भस्मनाच्छवं
तस्मैवाणं नमुंचति १४ पापान्निवृत्तवैभूयो हंतवेऽत्रिचोदयत् ॥ जहियज्ञहं तात महेंद्रं विदुषाधिपम् १५ एवं वै न्यमुतः प्रोक्तस्त्वरमाणं विहाय सा २
अन्वधावतसंकुद्वोरावणं गृध्रादिव १६ सोऽश्वरूपं चतद्वित्वा तस्यावतर्हितः स्वराद् ॥ धीरः स्वपशुमादायपितुर्यज्ञमुपेयिवान् १७ तत्तस्य चाहुतं कर्म व
लक्ष्य परमर्षयः ॥ नामधेयं ददुस्तस्मै विजिताश्व इति प्रभो १८ उपसृज्य तमस्तीव्रजहाराश्वं पुनर्हरिः ॥ चषालयूपयोश्च नो हिरण्यरशानं विभुः १९ अत्रिः
संदर्शयामास स्त्वरमाणं विहाय सा ॥ कपालस्रदांगधरं वीरो नैनमबोधत २० अत्रिणाचोदितस्तस्मै संदधे विशिखं रुपा ॥ सोऽश्वरूपं चतद्वित्वा त
स्यावतर्हितः स्वराद् २१ वीरश्चाश्वमुपादाय पितृयज्ञमथाब्रजत् ॥ तदवद्यं हरेरुपजगृह्णान् दुर्बलाः २२ यानिरूपाणि जगृह्णद्द्वेन्द्रो हयजिहीर्षया ॥ तानि
पापस्य संहानि लिङ्गं संहामिहोच्यते २३ एवमिन्द्रो हस्त्यश्वं वै न्ययज्ञजिवांसया ॥ तद्वृहीतविस्मये पुपासं देपुमतिर्नृणाम् २४

कपयस्ते विद्यायुर्जनमोहाय वेपारं विद्यायाश्च मपाहायो दिव्याह उपसृज्येति हरेरिंद्रः । चषालयूपयोरनर्थेच्छन्नो निलीन चषालोयूपकटकः कंवा सुगहनावृत्तिरित्यभिधानादक्षनिर्मितपुंवेत्यश्व
पाकः । हिरण्यं चरचितारशानाकाचीयस्यतम् १९ २० वि कायाच्छिरसः पृथक् भावकुर्वती शिखा यस्य स विशिखः । विनिषेधे पृथक् भावदतिपादवः । एवं विंशं शं दृष्ट्वा किपगद्रवादिन्द्रो न किपुनि
लीनो भूत रूपो तरेण ज्ञातराय करणायेत्याह सोऽश्वमिति ॥ २१ ॥ अंतर्हित इत्यनेन गृहीनरूपं विमुञ्च्य रूपेणांतर्धानगम्यते तत्र पूरूपं किमभूदचेतनस्य चेतनसंबंध एव हानादिक्रिया सामर्थ्यमन्ययो
असमीभूय नष्टस्यात् न तच्छुक्तं देवकृतस्यान्यथात्वादज्ञादत्राह तदवद्यमिति हरेरिंद्रम्यज्ञानदुर्बलाभ्य धाज्ञानिन इत्यर्थः २२ रूपस्यावद्यत्त्वमाह यानीति संहानि लिङ्गानि संहंसं मुदायः
किमित्यत उक्तं लिङ्गमिति संहपदस्य मुदायवाचित्वे पीडास्मिन् प्रकरणे संहशब्देन भिगमुच्यते । अभ्यर्हितत्वाद्भूयो समुदायवाचित्वान् लिङ्गशोभिवेषेण चिह्नं बुद्ध्यादिसंहनावित्यभिधानानसंहतिः
समुदाय इत्यर्थः पापस्य वेपोवा अप्यक्षरसाम्याभिर्नृपादि विनिरुक्ति कारवचनादेकेनापि प्रकारेण विवक्षितार्थसिद्धिः स्फुटोति ॥ २१ ॥ सांप्रतं ये वर्तमानाः पासं हान्मा इत्याह एवमिति यतिरभि
रुचिरमुदितिशेषः ॥ २४ ॥

१ सोऽश्वरूपं चतद्वित्वा तस्यौ अंतर्हितः स्वराद् इत्यत्र इंद्रो भयेनान्तर्हित इति भाति अतस्तत्प्राप्त्यनुरोनेनाह अत्रेति ।

अथमिति निरूप्य स्वयंकिञ्चिदप्युपपन्नमितिः स्वयंस्वोपेयमित्यर्थः तदुक्तं । धर्मापमस्त्वयमापेयपधर्मैः स उच्यतेति चक्षुर्विषयलक्षणमाह नम्रेति आदिशब्देन कंधानरकपालदका
 देयत्वं दृश्यते । तेषामनुत्सादनमाह प्रायेणेति संगेतिमिच्छमाह पेक्षकेष्विति पेक्षान्वेति चाररमगीयेषु । एतदपि कुतश्चन उक्तं वामिष्विति कुतर्कवृंहितशास्त्रवाचालेषु २५ एवमस्यामवस्थायां
 मृगकृतः पराक्रमो न श्रूयत इति तत्राह तदभिज्ञापेति २६ विहितहिंसाविन्याहंसाद्यमेतच्च विदो निद्रिताः स्मिताह अतिवज्रइति कुतो न युक्त इत्यत उक्तं अप्रचोदितइति अविहितत्वात् २७
 कथं तद्विहितं तत्रोपायइति तत्रोच्यते वयमिति अयातयामोपहवैरन्यत्राऽप्रयुक्तत्वेनागतसंरैर्मत्रैः मरुत्वं तमिदं । अर्थनाशनं यज्ञाख्यप्रयोजनदुहं । आह्वयं किं कुर्वतीति तत्रोच्यते तमग्रयइति
 उत्तवाहितम् २८ नन्विद्रेनिधनं गते यज्ञएव न स्यात् मंत्राणां तद्विषयत्वात् मरुत्वं तं सखापहवामह इति श्रुतेः अतो न धर्महरस्य वेदी कोपिना भूदिति तमभादोपपरिहरतो ब्रह्मण उक्तिप्रकारवक्ति इतीति
 कृत्युपतिपुं । अस्वपृथोऽसंबंधिनः सुहृन्व्यस्तंहविः मंत्रशक्त्येति शेषः २९ किमाकारः प्रतिपेक्षइति तत्राह नवध्यइति कुतो न नवध्यइत्यत उक्तं यद्यज्ञइति यद्यस्माद्भगवतो हरेस्तनुयज्ञः अनेनैव
 स्वावध्यत्वे किं भाषतमत्राह पश्येति सुराहं द्राघाहरेरिष्टास्तनवो विशेषसंविधानयोग्यापस्यात्तस्मात्तस्येष्टतनुत्वादस्मिन्पक्षे तमिदं न जिघांसत इंद्रजिघांसया हरेरमीत्यायज्ञएव न स्यादित्यर्थः यद्वा य

धर्मइत्युपधर्मेषु न मरुत्कषटादिषु ॥ प्रायेण सज्जते भ्रांत्यापेक्षे लेषु च वामिषु २५ तदभिज्ञाय भगवान् पृथुः पृथुपराक्रमः ॥ इंद्राय कुपितो वाणमादतोद्य
 तकार्मुकः २६ तमृत्विजः शक्रवधाभिर्साधितं विचक्ष्य दुःप्रेक्ष्य मसत्सहं हमा ॥ निवारयामासुरहोमहामतेन युज्यते त्रान्यवधोऽप्रचोदितः २७ वयं मरुत्वं तं
 मिहार्थनाशनं ह्वयामहे त्वच्छ्रवमाहतं विषम् ॥ अयातयामोपहवैस्तमग्रये प्रसह्य गजन्जुहवामतेऽहितम् २८ इत्यामं व्यक्रतुपतिं विदुरास्यत्विजोरुषा ॥
 सुहृन्व्यस्तं जुह्वतो म्येत्यस्वयं भूः प्रत्यषेधत २९ नवध्यो भवतामिन्द्रो यद्यज्ञो भगवत्तनुः ॥ तं जिघांसत यज्ञेन यस्येष्टास्तनवः सुराः ३० तदिदं पश्य तमहद्वर्म
 व्यतिकरं द्विजाः ॥ इंद्रेणानुष्ठितं गजान्धर्मैतद्विजिघांसया ३१ पृथुकीर्तिः पृथो भूयास्त्वं ह्येकोनशतक्रतुः ॥ अलं ते क्रतुभिः शिष्टैर्ध्रुवान्मोक्षधर्मवित् ॥
 ३२ नैवात्मनेमहेन्द्राय रोपमाहर्तुमर्हसि ॥ उभावपि हि भद्रं ते उत्तमश्लोकविग्रहौ ३३

शोभगवदं द्रस्यतनुयं देवैः सुराश्च स्येन्द्रस्य तनवस्तस्मादस्मिन्पक्षे तं जिघांसतेति ३० भीषयन्निवक्ति तदिदमिति इंद्रेण शतक्रतुत्वं हानि लक्षणमीन्धेतदनुष्ठितमिति ध्वनयति इंद्रेणंति पृथोरा
 शतक्रतुर्भविष्या ३१ इदानीं पृथुमभिवदाति पृथुकीर्तिरिति हे पृथो त्वमेकोनशतक्रतुरिति पृथुकीर्तिः प्रख्यातकीर्तिर्भूया इत्यन्वयः हि शब्देन त्वमेवैवं विधकीर्तिमात्रान्परीक्षतस्फोटयति शक्रः शतक्रतुर्भू
 यादं हं त्वदाज्ञापाएकोचरशतक्रतुर्भूयासमित्येवमभिसंधिः स्यादत्राह अलं तइति तोष्टीरैकाद्विजैः क्रतुभिर्गधिकः स्यामिति बुद्धिरलतिष्ठतु अलं तु भूषणे शतौ पथो भूविनिवारणइति यादवः तवैतदेव भूषणमिति भा
 वेनाह यद्भवानिति शोक्षधर्मस्तारत्तस्यादि उक्षणस्तवेच्छीति यद्यस्मात्तस्मान्निवृत्तिधर्मज्ञइति वा अनेन पृथुजीवादिद्रस्यात्युत्तमत्वं संचितमिति ज्ञायते ३२ फलितमाह नैवात्मनेति त्वत्सन्निहि
 तं शोभने निवासहेतुत्वादभनहृत्युक्तं एतदेवाविशिष्टं उभावेति उत्तमश्लोकस्थद्वेर्विशेषस्थितिहेतुविग्रहो देहोपयोस्तौ तु भ्यंभद्रमस्तुहरेः सन्निधानविशेषपात्रत्वान् अन्योन्यं जयपराजयानवक्तव्याः ३३

रोषमनमेवकर्तुमुचितमन्यथाचितपादेहनाशनवस्थादित्वाह मास्मिभिति यदैवहर्नकार्यतत्कर्तुमुपायंघ्यायतःपुंसोमनोतिकष्टमंयनोविगते तुशब्देनञ्जेकद्वयेयनर्थपरंपरामुचयति हेत्वर्थो
 न इत्यादिस्मिन्कार्येचित्तांस्तृतायाःअथान्वयः स्मृतवृत्तनिषेधेस्मृतिपादव अथैतत्कर्तुर्विन्वाह निशामयेति निशामयशृगु । ३४ ॥ किंनदजाह कतुगिति नकेवन्क्रतोऽरामणप्यने
 किंतुदेवेपुदुरवग्रहोविरमतां देवेपुकुपितेपुत्रद्राष्ट्रेष्टिविधानोपिस्थादतस्तदुरवग्रहविराम कर्तव्यइत्यर्थं क्रतुविशेषणंवा कुपितेनैवपिपयोदुष्टेवग्रहोयस्मान्मत्तया । देवर्ष्यायामुपुष्ट्यर्थमुच्यतेयज्ञा
 न्मृषिषेवे सत्रदेवमतिहतेक्रतौक्रियमाणेतदभीत्याऽनावृष्ट्यात्रीह्याचौषधनुत्पत्त्याऽन्नाभावेनप्राणिनांप्राणधारणोऽग्राभावेनदेहपिपागन्त्रागोविनाशःस्थादिनि व्याहृतिर्योऽप्यन्येननिमित्तं
 सौम्यप्रयोगविहायस्वार्थहानिसूचनापविरमतामित्यात्मनेपदप्रयोगः इतोपिकर्तुर्विस्मयित्वाह धर्मव्यतिकरइति यत्रयस्मिन्क्षरमाश्वमेधेक्रियमाणेस्ततिइंद्रनिमित्ते पायंदैर्धर्मव्यतिकरोऽधर्मधर्म
 त्वाधर्मनाशःस्यात् ॥ ३५ ॥ धर्मव्यतिकरप्रत्यक्षतोपिप्येत्याह एभिरिति हारिभिवंशीकरणममर्थेहिपमाणंमृगमाणंमनत्कर्मविचक्ष्वपश्य क्रोमाविंष्टइत्यतआह पडति पडतुहतीनियज्ञश्रु
 त्तर्चमुष्णातीतिश्वमुश्मद्द्रव्यार्थः ॥ ३६ ॥ धर्मावतार्यमवतीर्णत्वाच्चतस्यनाशप्रयत्नेमहान्निक्रमइत्याशयेनाह भवानिति चशब्दोवर्मविरोधिपरिहारार्थमपीतिग्राहं नानाममयानुकुपं

मारिमन्महाराजकथाःस्मर्चितांनिशामयास्मद्वचआहतात्मा ॥ यद्वचायतोदेवहतंतुकर्तुमनोतिकष्टंविशतेतमोधम् ३४ क्रतुर्विरमतामेषदेवेपुदुरवग्रहः
 धर्मव्यतिकरोयत्रपाखंडैरिंद्रनिमित्तैः ३५ एभिर्भिद्रोपसंस्तैःपाखंडैर्हार्तिभिर्जनम् ॥ ह्रियमाणंविचक्ष्वैतयस्तेयज्ञधुगश्वमुद् ३६ भवान्परित्रातुमिहावती
 षोऽधर्मचनानासमयानुरूपम् ॥ वेनापचारादवलुप्तमद्यतदेहतोविष्णुकलामिवैन्य ३७ सत्वंविमृश्याभिभवंप्रजापतेःमंकल्पितंविश्वजोतिपीपृहि ॥
 ऐर्दीचमायामुपधर्ममातरंप्रचंडपाखंडपथंप्रभोजहि ३८ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ इत्थंमलोकगुरुणासमादिष्टोविशांपतिः ॥ तथाचकृतवान्सत्यंमवोनापिचसं
 दधे ३९ कृतावष्टयस्नानायपृथवेभूरिकर्मणे ॥ वरान्दुस्तेवरदायेतद्वर्हिषितार्पिताः ४० विप्राःमत्याशिषस्तुष्टाःश्रद्धयालब्धदक्षिणाः ॥ आशिषोयुशु
 जुःस्तत्तारादिराजापसत्कृताः ४१ इतिश्रीभागवतेचतुर्थस्कंधेएकोनविंशोऽध्यायः १९

नानाविधशास्त्रानुसृतंवेनापचाराद्रेमारुपापचारादवलुप्तमद्यतस्यवेनस्पदेहनः । अहंकडतिभ्रातिर्माभिन्त्यतस्त्वस्वरूपमुददिशति विःगुकञ्जेति हेवैन्य । अनेनविष्णोःसत्त्वेनस्थितेहेतुत्वात्तत्कला
 विशिष्टास्वत्तद्धर्मविरुद्धाचरणंपुलाभितिसूचयति ३७ ॥ उक्तोऽंगंशारमुखेनकर्तव्यवित्ते मत्त्वमिति यस्माद्वर्मावनायैमवनीर्गमितस्मात्सत्त्वंप्रजापतेरद्रस्याभिभवत्वच्चिकीर्षितशतक्रतुत्व
 निष्प्रयमदशुष्टितेधर्मविरोधःस्यादितिमयातत्त्वकार्यमिति विचार्यविश्वजइद्रस्यसंकल्पितं पृथुनाशतक्रतुत्वंनविधेयमितिनिरूपितमतिपीपृहिसत्यंतंपूरयेत्यन्वयः । इद्रस्यविरोधाकरणेऽभितःसर्वतोभ
 र्मुर्ममवतीतिविमृश्यविश्वजःप्रजापतेर्ममतर्वकोनसतक्रतुत्वंसंकल्पितमतिपीपृहीनिवापृगालनपूरणयोरितिधातुः प्रचंडम्यपायइत्यपयानमेद्रीमिद्रनिर्भिनामुपधर्मस्यमातरंजनपित्रोमायाचजहि निजि
 द्रधर्माचरणेनजिनाशयेत्यन्वयः ३८ सात्त्विकप्रधानत्वात्पृथुनाचतुर्मुखांकंष्टीनमित्याह इत्येयिति मधोर्नद्वेग ३९ यज्ञानांविश्वयस्तत्प्रभवमावष्टुर्थ्यंकृतमावष्टुर्थ्यंज्ञानंयनसतथोक्तस्तस्मै ४० एतदेववि
 शिनष्टि विज्ञाइति सत्याशिषोऽभीष्टसावनसमर्थशुभवाक्यप्रबंधाःआशीर्दानलक्षणएवफलाविर्भावप्रदर्शनायपुपुजुगित्तुक्त फलनित्यमवैयर्थ्यंवा दशतःकालांतरेपिफलाभिसंशयहेतुत्वसंभवाद् ॥ ४१ ॥
 इतिश्रीभागवतचतुर्थस्कंधेटीकापामेकोनविंशोऽध्यायः १९

नमवृद्धैर्लक्षणफलमाह य एवं संतमिति यः पुरुष एवं संतमात्मस्थं जीवां तयोमिण मात्मानं वेद स प्रकृतिस्थो विदस्व शरीरगुणौ भुवि यासां दिलक्षणैर्ना जयते न लिप्यते समवस्थितः सम्यगाहितचित्तत्वादिति हेतुवर्धविशेषणम् ९ मनः प्रसादस्य प्रथमसाधनत्वात् तत्संभवः केन स्यादिति तत्राह य इति १० मनः प्रसादफलमाह परिगृह्यन् गुण इति परितस्त्यक्ता गुणा विषयलक्षणादेन स नयामग्रस्थानं निर्विकारं यद्व्यापकैरुपैस्वस्वयोग्यतातुरोवेन षण्णैतालक्षणं केवलभावं तल्लक्षणं शांतिमेप्रसादान्मुक्तिमश्नुत इत्यन्वयः ॥ ११ ॥ मध्यगदगंन इत्युक्तदर्शन प्रकारं दर्शयति उदासीनमिति द्रव्यज्ञानक्रियात्मना तस्मिन् विचारिते जसदुपायापदार्थानामध्यक्षमाधपति । उदासीनमिवाङ्घ्रिकाग्निमेव । कूटस्थं निर्विकारमात्मानं हर्म्यो वेदमगो न न दर्शनमेवाग्रेतीत्यन्वयः । हरिरङ्घ्रिकारि त्वा दुदासीन इनाप्येत इति ॥ १२ ॥ इदं चावश्यं ज्ञापयति । भिन्नस्वेति । द्रव्यक्रियाकारकचेतनानि संततं व्यापयति तृतीति द्विधा व्याप्तात्मस्य जीवाद्भिन्नस्य । कालादिद्रव्यवधानेन स्मिन्पदार्थजाते गमपीतज्ञापयनीति अंगत समनसोयः सत्त्वादिगुणानां प्रवाहः प्रवर्तनविशेषस्तद्व्याप्तात्वा । प्रत्यक्षासु संततसु विपत्सु च मातासु न विक्रियंते जातो हं मृनो ह मित्यादिविकारं प्राप्नुवन्ति केमूरयः अहं हेतुगभावैरेपणमाह मयीनि अभिवर्द्धं सो हं महत्त्वबुद्धिलक्षणं प्रेमयैस्तेतया तस्माद्वितीक्षेपः जीवाद्भिन्नस्य मनसो गुणाः सत्त्वाद्योमताः तज्ज्ञात्वा न विकुर्वन्ति स्वस्वरूपमनस्तथैति वचनात् उक्तैवाधो नान्य इत्यर्थः १३ इदमपि मु

य एवं संतमात्मानमात्मस्थं वेद पुरुषः ॥ नाप्यते प्रकृतिस्थोऽपि तद्वृषैः समवस्थितः ९ यः स्वधर्मेण मान्तिर्यं निराशीः श्रद्धयान्वितः ॥ भजते शनकैस्तस्य म तोराजन् प्रसीदति १० परित्यक्तगुणः सम्यक्दर्शनो विशदाशयः ॥ शांतिमेसमवस्थानं ब्रह्मैकैवल्यमश्नुते ११ उदासीनमिवाध्यक्षं द्रव्यज्ञानक्रियात्मनाम् कूटस्थमिममात्मानं यो वेदाप्रोतिशोभनम् १२ भिन्नस्य लिङ्गस्य गुणप्रवाहं द्रव्यक्रियाकारकचेतनात्मनः ॥ दृष्टासु संतसु विपत्सु मूग्योन विक्रियंते मयि वद्धमौ हृदाः १३ समः समानोत्तममध्यमाधमः सुखे च दुःखे च जितेन्द्रियाशयः ॥ मयोपलब्धाः खिलसत्त्वसंयुतो विधत्स्वधीराखिललोकरक्षणम् १४ श्रेयः प्रजापा लनमेव राज्ञो यत्सांपरायणं सुकृतं षष्ठमं शम् ॥ अतो न्यथा हृतपुण्यः प्रजानामरक्षिता करहारो घमति १५ एवं हि जाय्यानुमतानुवृत्तो धर्मे प्रजानां च समो विता स्याः ॥ ह्रस्वेन कालेन गृहोपयातान्द्रष्टासि सिद्धान्तुरक्तलोकः १६ वरंचमत्कंचनमानवेन्द्रवृणीप्यते हं गुणशीलयंत्रितः ॥ नाहं मसैर्वै सुलभस्तपोभि र्योगेन वायः समवृत्तवर्ती १७

किं सधनाधित्याह सम इति सुखे च दुःखे च समो निर्विकारः समानाः स्वस्वयोग्यतासु सारेण उत्तममध्यमाधमाश्च स्य मनयोक्तः समत्वे कारणमाह जितेति रक्षायां किं बल इत्यत उक्तं मपोति मया उपलब्धः अ भिन्नः पूर्णः सच्चगुणस्तेन संयुतः १४ अपवर्णानुपयोगि प्रजापालनेन किमित्याशङ्क्ये मेतव श्रेय इत्याह श्रेय इति सांपरायणे मोक्षे प्रजाकृतसुकृताद्विभज्य षष्ठमं शं सुकृतं न भवति यस्मात्तस्मादिति विषये बाधकमाह अत इति अतो न्यथेत्यम्यविवरणमरक्षितेति दुःसैनोऽव्यसनेऽवधमिति यादवः १५ शुद्धपदिदृष्टज्ञानमैव मुक्तिं हेतुत्वात् किं प्रजापक्षणेनेत्याशङ्क्यते न ज्ञानोपेदंष्टमिदृशानि प्राप्तिस्ततः सं विषमाप्यत इत्याह एवमिति १६ साक्षात्कृतो वैकुण्ठोपिकवर्तनादादितिलोकापवादपरिहराति वरंचेति अपवादभोरुर्वैरवृणीप्यति वित्तं न तु तद्रूपलुब्ध इत्यत उक्तं तहमिति मत्सादीनं तरेण गुणशील्यं त्रित इति किं विशेषोच्यत इति तत्राह नाहमिति योगेनाष्टालक्षणेन । समं उक्तं ह्यनुयोग्यतानुसृतवृत्तवर्तनपेपाते समवृत्ताः पुरुषास्ते प्रवर्तिंतु शीलमस्येति समवृत्तवर्ती यद्यत्मा तस्मात्तत्तवमखादिना सुलभः स्यात् किंतु सुवर्तिपुंसवृद्धभक्तपैतेत्यर्थः १७

पृथुशस्त्रनिगुणाग्रहित्वलक्षणं कटयन् श्रीरमणोक्तमग्रहीदित्याह स इत्यमिति विश्वजित्समस्तजेता १८ विष्वक्सेनेन श्रीहरीणोक्तं गृहीतमिति शृंगग्राहिक इव दर्शयतीत्याह ॥ स्पृशंतामिति मनसा पृथुशस्त्रिहितराजद्रूपिणोहरेः पादयोः स्पृशंतं ग्रीहितमसुरजनमोहाय लज्जास्वभावं दर्शयत आयासदुःखब्रीडादीन् प्रापशः सुखिनोऽपि नु नियमादपि भूपुषु मोहायादशेषं सुरादीतवचनाद्वीडितत्वं नैत्यर्थः ॥ १९ ॥ विष्णाः पृथौ मसादोद्रेकं दर्शयति भगवानिति विश्वात्मा पूर्णात्मा जगत्समस्तं विश्वं च निखिलं पूर्णमुच्यते इत्यभिधानाद्विश्वपदस्य पूर्णार्थत्वं वागीकर्तव्यं न तु प्रपचात्मत्वं । तस्य बहुप्रमाणविषद्वत्त्वात् । चंद्रोदये समुद्रवृद्धि वदनुदिनं समुज्जिहानया प्रवर्धमानयामस्त्येत्यनेन अपक्रमक्तिमुक्तायेन तेषां हरिदर्शनं प्राप्यो भवति दुःखस्यैव भावः प्राप्यशोभेवेत् इति वचनात्साक्षात्कृतमशोभजं मत्पक्षं पश्यतः पृथोरपक्रमक्तिमुक्तेभ्योऽप्युत्तमत्वं दर्शयन् तत्साक्षात्कारेभ्यो रेवमयोजकत्वात् च चंद्रलयाकीलितत्वात् न द्वयने सैव सपादनपेति सूचयति ॥ २० ॥ यान्नाप्रमाणं स्थानमित्यभिधानं २१ न केवलं पृथोर्भक्त्युद्रेकमात्रः अपितु बाह्योपि दृश्यत इति भावेनाह स आदिराज इति । चक्षुर्वाग्व्यवहारोपरमेण पुनः किमकारीति तत्राह हृद्देति २२ किमनया तूष्णीं व्यवस्थित्या द्रष्टुस्तद्गृहीतमूतयेति निरूप्य हर्षुक्तस्योत्तरं वक्तुमुपक्रमते अथेति अश्रुकणाच्चैत्रजलविंदून् अतृप्तयोरलं बुद्धिमप्राप्तयोर्दशोर्गौचरं विषयं उरगविद्विषः गरुडस्य २३ भगवदादिष्टं चैतृपृथुना गृहीतमथ तदुक्ते ॥ भैत्रेय उवाच ॥ स इत्थं लोकगुरुणा विष्वक्सेनेन विश्वजित् ॥ अनुशासित आदेशं शिरसा जगृहे हरेः १८ स्पृशंतं पादयोः शीर्ष्णा ग्रीहितं स्वेन कर्मणा ॥ शतक्रतुं परिष्वज्य विद्वेष विसर्जह १९ भगवानपि विश्वात्मा पुथुनोपहृता हणः ॥ समुज्जिहानया भक्त्या गृहीतचरणां बुजः २० प्रस्थानाभिमुखोऽप्येन मनुग्रहविलंबितः ॥ पश्यन् पद्मपलाशाक्षो न प्रतस्थे मुहृत्सताम् २१ स आदिराजो रचितां जलिर्हरिं विलोकितुं नाशकदंभुलोचनः ॥ न किंचिनावाच स बाष्पविल्लवो हृदोपगुह्यामुमथाभ्यवस्थितः २२ अथाभिमृज्या अश्रुकणान्विलोकयन्न तृप्तदृग्गोचरमाह पुरुषम् ॥ पदास्पृशंतं क्षितिमंस उन्नते विन्यस्तहस्ता ग्रमुंगविद्विषः २३ ॥ पृथुरुवाच ॥ वरान्विभो त्वद्वरदेशं राद्बुधः कथं वृणीते गुणविक्रियात्मनाम् ॥ येनारकाणामपि संति देहिनां तानीशकैवल्यपते वृणीतकः २४ न कामयेनाथ तदप्यहं कचिन्नयत्र पुष्पमच्चरणां बुजासवम् ॥ महत्तमांतर्हृदयान् मुखच्युतं विधत्स्व कर्णामृतमेषमेवरः २५ स उत्तमश्लोकमहन्मुखच्युतो भवत्पदांभोजसुधाकणानिलः ॥ स्मृतिं पुनर्विस्मृततत्त्ववर्त्मनां कुयोगिनां नो वितरत्यलं वरैः २६ पुक्तस्योचरत्वेन वक्तव्यमस्यास्तीति न पश्याम्यन्यदतः किमोहितत्राह वरानिति ज्ञातावेकवचनमिति न्यायेन वरं वृणीष्वेत्युक्तं तत्र देयत्वेनाभिमतः किमैहिका उत पारत्रिकाः आचैस्त्र्यं चंदनवनितादयोऽपि दहितत्रापि वदामीत्याह वरानिति सुलभत्वाद्द्वरणीयान् भवंतीत्याह गुणेति गुणेषु विषयेषु विक्रियाविकारस्तेन पुक्तं आत्मा मनोऽपेति तथा तेषां नारकाणां नरकस्थानां अपिशब्देन नरलोकोक्तिवक्तव्यमिति सूचयति वैश्रवणात्पुलकादानवकैवल्यपतेस्त्वदेतादृशवरादानं जुगुप्सितमित्यर्थः द्वितीयोऽप्यनेनैव मत्सुक्तः सर्गसाक्ष्यादिलक्षणमोक्षभेदेन पारत्रिका अपि द्विधाभिचते तत्र कैवल्येऽपि ममाभिरुचिः किमु तस्वर्गादाविति २४ एवं तर्हितवकोऽभिप्राय इत्यत आह न कामय इति कचिदित्यनेन पुरुषार्थमात्रमाक्षिपति तर्हि मया देयं नास्तीत्यत्राह महत्तमेति महत्तमानां मंतर्हृदयान् मुखद्वारेण च्युतं निःसृतं कर्णयोर्मृतं तत्त्वरितलक्षणविधत्स्वेत्यन्वयः अनेन सर्वदेतुभ्यमस्त्विति तत्र त्वदनुग्रह एव कारणमन्यथानस्यादिति ध्वनयति अभीष्टपूरायति एष इति २५ हस्तप्राप्तमणित्यागवत्कैवल्यादिपुरुषार्थेत्यागेन तत्त्वैकफलितमिति तत्राह स इति हेतुत्तमश्लोकं मन्तां मुखद्वारेण च्युतः ॥ २६ ॥

१ अमुषादवस्थित इति शास्त्रान्तरम् ।

ननुमत्कथामेवताबहुशोऽप्यविअतोऽमादाग्रहाद्विरम्यान्त्यवरंरयेतिचेत्तत्राह यशइति हेतुश्रवःशोभनकीर्ते आर्याणांत्वत्तत्त्वज्ञानांलंगमेयदृच्छयाप्रसंगतः प्राप्तवयशः कथारूपेणग्रथित भक्त्याउ
पशुर्णोतिसमुपाज्ञःसारज्ञःपुरुषःपशुमज्ञभूतेकथमस्माद्विरभेदित्यन्वयः तत्रहेतुः श्रीरिति गुणस्त्वावृत्तिस्तत्संग्रहेच्छयापयचशःप्रवरेइतियस्मात्तस्मात् अनेनयशःश्रवणमावृत्त्याक्रियतेचेदानंदाभिवृद्धिः
स्थादितिसूच्यते गुणस्त्वावृत्तिश्चाद्विष्येद्विद्यामुख्यतंतुध्वतिपादवः २७ अथतस्मादहत्वाभजंभजामि तथाप्येकमेवपतित्पथेतेइत्येकपतिसुधौतयोस्त्वचरणैकतानयोस्त्वत्यदेकनिष्ठपोरावयो
कलिःकलहः कृतोनस्यात् अपिकिनस्यादेव २८ जंतुस्वभावमपेक्ष्यकालिःस्यादितिशंकानतुभगवद्रक्तस्येत्यभिप्रेत्याह जतोरिति हेजगदीशअखंडेश जगत्समस्तंविश्वंचनिखिलंपूर्णमुच्यते इतिच
जगत्पाराजप्रधानलोकेविद्यमानस्यजंतुसमूहस्यमिथोवैशसंहिसालक्षणःकलहःस्यात् कलिस्वभावत्वात् । अत्रास्माद्विषयेसनस्याद्यभिप्ताभावादित्युक्तं यत्कर्मणीति नोस्माकंकर्मणित्वत्पूजालक्षणे
यत्समीहितं शुभलक्षणंचेष्टिततत्फलशुभलपमपिउरुमहत्करोषि । तत्रहेतुगर्भविशेषणमाह । दीनवत्सलइति । तत्राप्यल्पस्यापिशुभस्यफलप्रदानेनमहत्त्वकरणं नतुपरमाणुपरिमितस्यशुभस्यसुख
पर्वतीकरणम् । तथासतिषेयस्यापातःस्यात्तत्स्यनिर्दोषस्यासंभवादितिबोद्धव्यं इतोपिकालिर्नस्यादित्याह स्वएवेति स्वेस्वरूपभूतेधिष्येमहिम्नमेव धिष्यतेजश्चसामर्थ्यमहिमाधामचोच्यते इत्याभि
धामः स्वमुत्साधेमन्यापेक्षाविनाभिरतस्यतवात्सल्यंविनातयाश्रयापिकं अत्रापिवात्सल्यमेवकारणं येनयेनभक्त्यतिशयःक्रियतेतत्रतत्राधिकवात्सल्यंस्यादितितात्पर्यमवबोद्धव्यम् । जगत्पामूल
प्रकृतौश्रियांजंतोरज्जननस्यवैशसंविषमबुद्धिलक्षणंस्यादेव । नतुपठितस्य कुतःयद्यस्मात्तनःकर्मणिश्रौतादिविषयेवैशसंयत्सज्ञपनलक्षणंतत्समीचीनमीहितंभक्तिपूर्वकत्वात् अल्पपुण्यस्यतवनमद्र

यशःशिवंसुश्रवजार्यसंगमेयदृच्छयाचोपशृणोतितेतस्कृत् ॥ कथंगुणज्ञोविरमेद्विनापशुश्रीर्यत्प्रवरेगुणसंग्रहेच्छया २७ अथाभजंत्वाखिलपूरुषोत
मंगुणालयंपन्नकरेवलालसः ॥ अप्यावयोरैकपतिसृष्टोःकलिर्नस्यात्कृतस्त्वचरणैकतानयोः २८ जंतोर्जगत्यांजगदीशवैशसंस्यादेवयत्कर्मणिनःसमी
हितम् ॥ करोषिफलवप्युरुदीनवत्सलःस्वएवधिष्येमिरतस्यार्कितया २९

क्रियोग्यत्वमत्राह करोषीति प्रमेवैषवृणुतेतेनलभ्यइतिश्रुतेः भक्तिवशत्वद्योतनायफलवप्युरुकरोषीत्युक्तं अनेनहरौभक्तिवश्यंकर्तव्येतिज्ञायते अन्यत्सममिति भजनक्रियामपिनशक्तुमर्कतुत्वत्यासादा
तिरेकेणेत्याह । जगज्जगत्यामिति जगताजंगमेनोपलक्षणमेतत् स्थावरेणापियुक्तायाजगत्यां लोके । नोस्मामि'कर्मणिविषयेयत्समीहितंस्यात्तद्वैशसमेवाहिसारूपमेवातएवफलगुनुच्छफल तत्'स्वत
पुण्येनालमित्यर्थः अथभगवानुरूपरिपूर्णकरोति अत्रहेतुगर्भविशेषणं हेदीनवत्सलोति हेत्वंतरमाह स्वएवेति परिपूर्णानंदरूपेभिरतस्य । तथाभजनक्रिययाकिंभृत्पवात्सल्यादुरुकरोतीत्यर्थः
अथवाअप्येकपतिसृष्टोःकलिःस्यादितिसंदेहःकृतःपूर्वमधुनातवमपिपक्षपातात्कालिरित्याह जगज्जगत्यामिति जगतोर्जंगमस्थावरलक्षणस्यप्राणिसमूहस्यजगत्याधारभूतामूलप्रकृतिर्लक्ष्मीस्तस्यां
वैशसंपीडास्यादेव हेजगदीश । कुतःयद्यस्मादस्माकंकर्मणिश्रौतादौफलवप्युरुकरोति मतथातयाकृतम् हेदीनवत्सल । अथवाकिमिदमाश्चर्यमित्याह स्वएवेति तथाश्रियाकिंप्रयोजनम् ।
कामिनामुपकारिण्येत्यर्थः जगज्जगत्यामित्येकपदेपिलक्ष्म्यामित्यर्थः । अथवाजगतोहिसारूपत्वात्तदंतःपातीकथमहंत्वांभजामित्वत्पसादविनेत्याह जगदिति हेजगदीश जगत्यालोकेयज्जगत्या
णिसमूहःतद्वैशसमेवाहिसाप्रकृतिरेव । तथापितदंतःपातिभिरस्माभिः कर्मणियत्समीहितंस्यात्तत्फलगुहिसारूपमप्युरुहिसारूपकमपिकरोतिभवान् हेदीनवत्सल । किमर्थमेवंपक्षपातेनकरोति नस्वः
ण्येभिरतस्यतयाहिसयातवाकिं । केवलंमामुद्धर्तुमेवेतिभावइतिकेचिद्व्याचक्षते तदसत् पदानांविवाक्षितार्थावाचकत्वेनपाठस्यदायाभावेनप्रमाणाविरोधेनप्रेक्षावाङ्मिष्येपित्यात्तुवापरिविषयः
लक्ष्म्याहरेर्भक्तेषुपक्षपातकथनस्यस्वानुभवविरुद्धत्वाच्च २९

अस्मिन्मयैसाधुसमेतिमाह भजंतीति अयमन्यथायिष्यैवमाणमस्तीति । किंतदिति तदुच्यते अतएवमर्कवात्सल्योदेवसाधवःसज्जनास्त्वोभजंति कैगुणधुपसहृत्येतित्तोक्तं । व्युदस्तेति
मायागुणानांविभ्रमोदधोचिलास्येदयोपःसतिरस्तोयेनस्तथातंतसारोच्चेदोपिनस्वतृषामित्यभिमेत्याह भवत्पदेति अन्यत्कर्मादिकं ३० विभुक्तिगुल्यानिमित्तमभिस्मरणादन्यन्नास्तीतिपचरमात्त
स्माद्भजंतंतिवर्तवृणीष्वेतैवाणीजगन्मोहकरित्याह मन्येणिरामेति तदुपपादयति वाचेति तदस्पेदंवाचातंत्यानामभिर्दामभि सर्वासितामितिश्रुतिः पित्रंबंधने यथासितोबधनरहितरताहंधुनः
शश्वत्कथकर्मकरोतीत्यन्यः ३१ इतोपिमोहितइत्याह त्वन्माययेतिअधुधोयोजनः ऋतात्मनःसत्यात्मनोहरेःसकाशादन्यत्स्वर्गादिकमाशास्तइति पत्तस्मादेषत्वन्माययासंहितस्त्वदुपास्तेवियोजं
तइत्यर्थः अस्यामवस्थायाविह्वलजलप्राप्तिकमिदमेवमार्थयेइत्याह यथोक्ते ३२ पृथूक्तंश्रीपतिमनसिस्विष्टमितिभावेनहरेस्तदुक्तिपशतामकारमाह साध्वेति साधुचितं । इदमास्पतिकमलक्षण
मितिभावेनाह स्वर्गेति नरकाचरकाचरमाप्तिमयोक्तंकिञ्चिद्वृत्तिःसमत्वं ३३ मद्रक्तस्यरोषत्यागएवमग्नीतिसाधनमित्याह प्रीतइति ३४ प्रतिवचनेष्वेस्समाप्तपरकिमकारिहारणेतित्राह इतीति

भजंत्यध्वत्वाप्तएवसाधवोव्युदस्तमायागुणविभ्रमोदयम् ॥ भवत्पदानुस्मरणहेतुसतानिमित्तमन्यद्भगवन्नविद्वहे ३० मन्यगिरंतेजगतांविमोहिनीं
बभ्रंवृणीष्वेतियजंतमात्थयत् ॥ वाचानुतंत्यायदितेजोऽसितःकथंपुनःकर्मकरोतिमोहितः ३१ त्वन्माययाद्वाजगदीशस्त्रीडतोयदन्यदाशास्तऋता
त्मनोबुधः ॥ यथाचरेद्वाल्लहितंपितास्वर्थतथात्वमेवार्हसिनःसमीहितुम् ३२ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ साधुतेवसितंराजन्नाशास्तेनयदाशिषः ॥ स्वर्गाप
वर्गनरकान्समंपश्यतिमत्परः ३३ प्रीतोहंतेमहाराजरोषंदुस्वयजमत्यजः ॥ अदधानोमदादेशंतन्मह्यंपरमार्हणम् ३४ भैत्रैयउवाच ॥ इतिवैव्यस्यराजर्षेः
प्रतिनंर्थावद्वचः ॥ पूजितोनुगृहीत्वैनंगंतुंचक्रेच्युतोमतिम् ३५ देवर्षिपितृगंधर्वसिद्धचारणपन्नगाः ॥ किन्नराप्सरसोमर्त्याःखगामृतान्यनेकशः
३६ बह्वेश्वरधियराज्ञावाग्वित्तांजलिभक्तिः ॥ सभाजिताययुःसर्वैर्वैकुण्ठानुगतास्ततः ३७ भगवानपिराजर्षेःसोपाध्यायश्यपश्यतः ॥ हरन्निवमनो
मुष्मत्स्वधामप्रत्यगात्मभुः ३८ अदृष्टायनमस्कृत्यस्वस्वसंदर्शितात्मने ॥ वासुदेवायदेवानांदेवायस्वपुरंययौ ३९ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेचतुर्थ
स्कंधेविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ भैत्रैयउवाच ॥ मौक्तिकैःकुसुमस्रग्भिर्दुकूलैःस्वर्णतोरणैः ॥ महासुरभिभिर्धूपैर्महिततत्रतत्रवै १ चंदनागुस्तोयद्रिरथ्याच
त्वरमार्गवम् ॥ पुष्पाक्षतफलैस्तौयैर्लजैरार्चैर्भिरर्चितम् २ सङ्घैःकदलीस्तभैःपूगपतैःपरिष्कृतम् ॥ तरुपल्वमालाभिःसर्वतःसमलंकृतम् ३

३५ हरियनुगतदेवद्वयःकिंचकुरन्नाह देवेति ३६ सर्वभाणपुण्येश्वरोहरिरवस्थितः तदुक्तं भूतेपुहारिरित्येवहर्षेणधियातथा सर्वभूतेषुचहरेःपजाकार्यात्मवेदिभिरितिचचनात् इदंसर्वतदपण
मस्त्वितिथीर्येक्षेत्रथीस्त्वयासभाजिताःसंभाविताः ३७ गंतुंमनएवकृतंतनुगतमितिशंकाभाभूदित्याह भगवानपीति ३८ राज्ञोयज्ञशालातःस्वपुरप्रस्थानप्रकारमाह अदृष्टायेति अदृष्टायचक्षुषो
रविषयाप स्वस्वसंदर्शितत्वेनसाक्षात्कारितस्वरूपाय ३९ इतिचतुर्थस्कंधेविंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ७ ॥ देवादीन्विनाहरेर्ब्रह्मणाःसन्निधानप्राप्तिपेत्तमतिपाचतेऽस्मिन्कथाये
तन्नांतवरातीत्याध्यायेपुनःपुरंयथावित्युक्तं तत्पुरंवर्ययाति मौक्तिकैरित्यादिना १ पिष्टचंदनागुरुभिश्चतौयैर्द्रार्ध्याचत्वरमार्गायस्मिस्तत्तथोक्त गोमयतौयैःअर्चैर्भैर्दोषिज्वालाभिः २
पूगपतैःकुसुमपुष्पैःपरिष्कृतमलंकृतम् ३

संभूतानि संप्रदायानि अशेषाणि मंगलानि वध्यादीनि तैश्च युक्ताः ४ भूयःपुरप्रवेशानंतरं गतस्मयोगर्वरहितः ५ प्रियानभीष्टान्वरान्प्रददातीति प्रियवरप्रदः ६ प्रश्रमं कुर्यन्नृपसं
दहति सप्तममिति भूयांसि महांति स्फीतं पुष्टं लोके निधाय ७ गुणवद्विः पुरुषैः सभाजितं पूजितं ८ किमाहेति तत्राह सोमिषिक्तइति सपृथुर्यत्कर्माकरोत्तन्मेव देत्यन्वयः ॥ लब्धान्यशेषैः सुरैः कृतान्यहृणानि
येनैतत्तु योक्तः ९ वक्तव्यत्वे गुणमाह कोन्वस्येति देवेभ्यः ऋषयो भूपाश्चोच्यंते शक्तिमत्तया कीचत्कीचतुमोहार्थकादाचित्काद्युहेतुतइति वचनाद्युक्तं सपाला इति १० श्रद्धावतः श्रोतुयास्मिन् श्रद्धाविदुषा तदे
वक्तव्यमिति माष्यन्मैत्रेयस्तत्रोत्तरत्वेन तत्कथामाह गगोति यावद्विभोर्गैर्देहस्यतिः स्यात्तानेव नाधिकानित्येवकारार्थः तानपि पुण्यजिहासया पुण्यक्षयाभिप्रायेण ननु स्वार्थम् ११ सर्वत्रेत्युक्तं सकोचयति
अन्वय इति अच्युतगोत्रतेवैष्णवकुलात् गोत्रं तांजिकुले सल्लहति यादवः १२ ज्ञानिनः प्रारब्धकर्मभोगस्यानिप्रतत्वेन सिद्धत्वाच्चैतद्गुणं नम्रापेक्षितमन्यत्किंचिच्छ्राव्यमस्ति चेद्वक्तव्यमिति तत्राह एकदेति

प्रजास्तं दीपबलिभिः संभृता शेषमंगलैः ॥ अभीयुर्मृष्टकन्याश्च मृष्टकुंडलमंडिताः ४ शंसदुंडुभिघोषेण ब्रह्मघोषेण च त्विजाम् ॥ विवेश भवनं वीरः स्तूयमानो ग
तस्मयः ५ पूजितः पूजयामास तत्र तत्र महायशाः ॥ पौरान् जानपदांस्तान् प्रीतः प्रियवरप्रदः ६ स एव मादीन्यनवद्यचेष्टितः कर्माणि भूयांसि महम्महत्त
मः ॥ कुर्वन् शशासावनिमंडलयशः स्फीतं निधायारुरुहे परंपदम् ७ ॥ सूत उवाच ॥ श्रुत्वा दिराजस्य यशो विजृम्भितं गुणैरशेषैर्गुणवत्सभाजितम् ॥ क्षत्ता
महाभागवतः सदस्पते कौषारविप्राह गुरुं समर्चयन् ८ ॥ विदुर उवाच ॥ सोमिषिक्तः पृथुर्विप्रैर्लब्धा शेषसुरार्हणः ॥ विश्रच्चैर्वेण्वन्ते जोबाह्वोर्याभ्यां दुदोह
गाम् ९ कोन्वस्य कीर्तिनश्च शृणोत्यभिज्ञो यद्विक्रमोच्छिष्टमशेषभूपाः ॥ लोकाः सपाला उपजीवंतिका मम द्यापितन्मेव दकर्मशुद्धम् १० ॥ मैत्रय उवाच ॥ गंगा
यमुनयोर्नद्यो रंतराक्षेत्रमावसन् ॥ आरब्धानेव बुभुजे भोगान् पुण्यजिहासया ११ सर्वत्रास्वलतादेशः सप्तद्वीपैकदंढधृक् ॥ अन्यत्र ब्राह्मणकुलादन्यत्राच्यु
तगोत्रतः १२ एकदासीन् महासत्रदीक्षातत्र दिवौकसाम् ॥ समाजो ब्रह्मर्षीणां च देवर्षीणां च सत्तम १३ तस्मिन् ब्रह्मसुसर्वेषु स्वार्चितेषु यथार्हतः ॥ उत्थितः स सदो
मध्ये ताराणामुदुरादिव १४ प्रांशुः पीनाय तमुजोगौरः कंजारुणेक्षणः ॥ सुनासः सुमुखः सौम्यः पीनासः सुद्विजः स्मितः १५ व्यूढवक्षा बृहच्छ्रोणिर्वती वल्गु
तरोदरः ॥ आवर्तनाभिरोजस्वीकांचनोरुदग्रवाक् १६ सूक्ष्मवक्रासितस्निग्धमूर्धजाः कंबुकंधरः ॥ महाधने दुकूलाभ्ये परिधायोपधाय च १७

यज्ञभेदे सदाने सत्रमाच्छादने वेने इत्यभिवानात् दीक्षेति विशेषणादीक्षा यज्ञ इत्यर्थः समाजः संमेलनं १३ दानार्थं भोजनार्थं वामिथो निरीक्षणार्थं चेतस्ततः संगच्छते जनाः किमत्र चोचमिति तत्राह तस्मानि
ति तस्मिन्समाजे ऽर्हत्सुसंमान्येषु अर्हतां जिनसंमान्याविति यादवः उदुरादृचंद्रः सराजासंभतश्चतुर्दिशमुपविष्टानैक्षतेति पृष्ठलोकेनान्वयो वेदितव्यः १४ कथं भूतइति तल्लक्षणवांक्ती प्राशुमित्यादिना
गौर्निर्मलः । यद्वा गौरोरुणे सिते पीतइति वचनात् गौरशब्दाक्षिप्तवर्णविशेषविशिष्टत्वं किं कंजारुणेक्षण इत्यादिना । सौम्यः सुंदरः विप्रमियोवा । सोमयोग्योवा । द्विजादंताः ॥ १५ ॥
व्यूढवक्षा बृहच्छ्रोणिर्वती वल्गु
वत्कंधरायस्य सत्तया उपधायोत्तरीकृत्य १७

निघमेयज्ञनियमविषये १८ किमर्थनिरिक्षणमिति अविदुषांचित्तव्याकुलतां परिहरति ऊचिवानिति चित्राणि पदानि यस्मिंस्तत्तथा क्लृप्तं मधुरं हृद्यं हृद्यमपि । गूढमर्थतो गंभीरं अविह्वलम
कातरमस्तलितमिति यावत् वचनमिति शेषः ॥ १९ ॥ किमनेन चित्तव्याकुलतापरिहृतेति तत्राह सभ्या इति वोभद्रमस्ति त्वत्पुत्रं प्रथमं चित्तव्याकुलतापरिहारायेति ज्ञातव्यं धर्मजिज्ञासुभिर्ज्ञातुकामैः
पुरुषैः स्वमनीषितं सत्सु योग्येष्वेव २० किं तत्स्वमनीषितमित्यत उक्तं अहमिति दंडोस्त्रीशास्त्रे राज्ञां हि सायां लकुटे गुह्यं मिधानात् तत्तद्योग्येषु तत्तद्व्यापयतीति दंडधरः धात्रा हरिणा
धातुशब्दार्थलक्षणीति रक्षितेत्यादिना स्थापिता स्थापयिता २१ तस्य मे कामान्संदुहंतीति कामसंदोहाः कर्मण्यण्यत्ययः कामानांसंदोहायेष्विति वा लोकाः रयुरिति ब्रह्मादिनः आहुरिति य
स्मात्तस्मादेतत्फलमन्वीक्ष्याह धात्रेह प्रजापालनादौ योजित इत्यन्वयः तदनुष्णानात्तस्य प्रजापालनस्यानुष्ठानादित्यनुवादः श्रीनारायणप्रसादेन भाविनो लोकाः कथं प्रजापालनेन स्युरिति तत्राह यस्ये
ति ॥ २२ ॥ व्यतिरेकमाह यद्वरेति भागं षष्ठं शं पुण्यं २३ इदानीं प्रजाऽप्रत्याह तत्प्रजेति यस्मात्प्रजानां मरक्षणे प्रत्यवायो भवति तत्तस्मात्तद्देवप्रजाः यच्च न सृज्यं यूपं यथा भोजं जेहरी धियं कुरुत
वर्हि नो तु ग्रहः कृते भवेदित्यन्वयः तवानेन किं तत्राह भर्तृपिठार्थमिति भर्तृमम षष्ठं शं लक्षणं सुकृताख्यप्रयोजनाय न केवलं मम पुष्पाकमप्यस्ति प्रयोजनमित्याह स्वार्थमिति ॥ २४ ॥ सभ्या
व्यंजितां शेषगां श्रीनिर्घमेन्यस्तभूषणः ॥ कृष्णाजिनधरः श्रीमान् कुशपाणिः कृतोचितः ॥ शिशिरस्निग्धताराक्षस्तानैक्षतसमंततः १८ ऊचिवानिदमुर्वी
क्षः स दस्यान् हर्षयन्निव ॥ चारुचित्रपदं क्षृण्वं हृद्यं गूढमविह्वलम् १९ ॥ पृथुर्वाच ॥ सभ्याः शृणुत भद्रं वः साधवो यद्वा गताः ॥ सत्सु जिज्ञासुभिर्धर्ममादे
यं स्वमनीषितम् २० अहं दंडधरो धात्रा प्रजानां मिह योजितः ॥ रक्षितावृत्तिदस्तेषु सेतुषु स्थापिता पृथक् २१ तस्य मे तदनुष्ठानाद्यदाहुर्ब्रह्मादिनः ॥ लो
काः स्युः कामसंदोहाय स्य तुष्यति दिष्टदृक् २२ यद्वरेत्करं राजा प्रजाधर्मेऽप्यशिक्षयन् ॥ प्रजानां शमलं भुंक्ते भागं च स्वजहातिसः २३ तत्प्रजामर्तुपिठार्थं
स्वार्थमप्यनमूयवः ॥ कुरुताधोक्षजधियंतर्हि मे तु ग्रहः कृतः २४ यूयंतदनुमोदध्वं पितृदेवर्षयो मलाः ॥ कर्तुः शास्त्रं नु ज्ञातुस्तुल्यं यत्प्रत्येतत्फलम्
२५ अस्तियज्ञपतिर्नाम केषांचिदिह सत्तमाः ॥ इहामुत्र च लक्ष्यं ते ज्योत्स्नावत्यः काचिद्भुवः २६ मनोरुतानपादस्य ध्रुवस्यापि महीपतेः ॥ प्रि
यव्रतस्य राजर्षेरंगस्यास्मत्पितुः २७

नुदिश्याह यूयमिति तेन किमस्माकं फलमित्यत उक्तं अनुज्ञातुरिति अनुज्ञात्रादीनां शास्त्रेषु यत्फलमुक्तं तत्तदनुज्ञातुसारिफलं स्यादित्यभिप्रायेण तुल्यमित्युक्तं न तु कर्तुं नुज्ञात्रोस्तुल्यफलत्वं स्यादन्य
था कृतहान्यादिदोषापरिचरिति २५ ननु यद्यधोक्षजसद्भावप्रमाणस्याचिद्विषयं कुरुतेति विधातुं पुक्तं तदेव कुत इति तत्राह अस्तीति यददृष्टतदेव सत् यददृष्टतदेवासादिति वादिनोपेक्ष्य केषांचिदित्युक्तं
केषांचिद्व्यासादीनां महात्मनां पक्षे यज्ञपतिर्नाम विष्णुरस्तीत्यन्वयः यज्ञो यज्ञपतिर्यज्वेत्यादि स्मृतैः श्रीनारायणस्य प्रसादेन प्राप्य लोकास्तेन नियता देवताश्च सतीत्येतदेकोक्त्याह इहेति इह मनुष्यलो
केतच्छरीरे च । अमुत्र स्वर्गादौ । ज्योत्स्नावत्यः प्रकाशभूयिष्ठा भुवः स्थानविशेषाः इंद्रियादिप्रेरकत्वेन भवनाद्भुवो देवताश्च दर्शयंते । प्रमाणत इति शेषः । प्रकाशवद्भुवो देवमानुषाश्चापिकेचनोति वचनात् दु
र्लभत्वात् कचिदित्युक्तं इहेत्यनेन बिलस्वर्गलक्षणाति । सुखहेतुत्वेन चंद्रिकया तुल्यरत्नप्रकाशेन प्रकाशितत्वात् ज्योत्स्नावत्य इति २६ केषांचिदिति सूचितारताश्रमतो निर्दिशति मनोरिति अस्मत्पि
तुर्नस्य पितुः ॥ २७ ॥

अजस्यब्रह्मणः । गदाभृतोहरेः । कृत्यं पूजालक्षणं कार्यमस्ति २८ स्वर्गादेरन्याधीनतया तत्प्राप्त्यर्थं तदुपाधानस्यैव कर्तव्यत्वेन तत्र किं गदाभृतः कृत्येनेति तत्राह राज्येति राज्यादेः प्रायेणान्याधीनत्वमन्तरेणैवैकात्मनः समस्तात्प्राधानस्य हेतुता कारणत्वं । एकात्मा हरिरुद्दिष्टः प्रधानत्वात्समस्ततइतिवचनात् । ज्ञानादेव स्वर्गो ज्ञानादेवापवर्ग इति श्रुतेः स्वर्गादिप्रान्यर्थमपि श्रीनारायणस्य पूजाज्ञानजनितोक्त्याशयः ननु प्रायः शब्दस्य प्राप्तिर्यथाधारणार्थत्वेनेति ध्यावशिष्टाल्पनिषेधः कथं क्रियते इति चेन्न तस्यावधारणाक्षेपे प्रयोगदर्शनात् तदुक्तं प्रायः पदं स्यात्प्राप्त्यर्थे चाक्षेपात्माक्षेपारणे अर्थतोवधृतिः क्षेपो सुखाक्षेपो वधारणमिति एकश्वेतनोजीव एव राज्यादेः कारणमधिकृतत्वादिति चेन्न विपक्षाविरोधात् अनाम्नायत्वाच्च एकात्मा हरिरुद्दिष्टः प्रधानत्वात्समस्ततइति । एतत्समाख्यानस्पृतिविरोधाच्च केषांचित्प्राप्त्यनेन केषांचिन्नास्तीत्युक्तं नास्तिकानाह दौहित्रादीनि निति मृत्योर्दौहित्रोदुहितुः पुत्रोवेनः २९ यज्ञपतिस्तुराज्यादेर्हेतुर्न विधिना फलसिद्धिः स्यात्तं प्रकारमुपदिशेत्पत आह यत्पादेति अन्नगंगाहृष्टांतो बुद्धचवतारार्थं ननु गंगाहृष्टपादसेवयोः फलसाम्याभिप्रायेण कृष्णपादसेवासाक्षाज्ज्ञानसाध्यप्रसादसाधनं गंगासेवा तु गुह्यतः करणस्य भगवत्सेवा बुद्ध्याद्यत्तसाधनमिति परंपरयोपसंगच्छते ३० नष्टमनोमलत्पकिमात्यंतिकफलमत्राह विनिर्धुतेति निरस्तमनोदोषस्य पुंसो विषयासंगलक्षणवैराग्याज्जाताया भक्तेर्विज्ञानं भवति तदेव विशेषवीर्यमस्यास्तीति असंगविज्ञानविशेषवीर्यवान् यस्यां प्रिमूलकृताश्रयः विज्ञानात्पूर्वपथासंसारमाप्नोति तथानाप्नोतीत्यस्मिन्नर्थे पुनरिति संसारच्छेदप्रतिपत्तिपिनाप्नोति किं पुनस्तत्प्राप्तिरित्यतः प्रपद्यत ईदृशानामथान्येषामजस्य च भवस्य च ॥ प्रह्लादस्य बलेश्चापि कृत्यमस्ति गदाभृतः २८ राज्यस्वर्गापवर्गाणां प्रायेणैकात्महेतुता ॥ दौहित्रादीनृतेमृत्योः शोच्यान्धर्मविमोहितान् २९ यत्पादसेवाभिरुचिस्तपस्विनामशेषजन्मोपचितं मलं धियः ॥ सद्यः क्षिणोत्यन्वहमेधतीसती यथापदां गुष्ठविनिःसृता सरि ३० विनिर्धुता शेषमनोमलः पुमानसंगविज्ञानविशेषवीर्यवान् ॥ यदं प्रिमूलकृतकेतनः पुनर्न संसृतिं लेशवहां प्रपद्यते ३१ तमेवयूयं भजतात्मवृत्तिभिर्मनोवचः कायगुणैः स्वकर्मभिः ॥ अमायिनः कामदुष्वां प्रपंकजं यथाधिकारावसितार्थासिद्धये ३२ असाविहानेकगुणाध्वरैः सतापृथग्धैर्द्रव्यगुणक्रियोक्तिभिः ॥ संपद्यते र्थाशयलिङ्गनामभिर्विशुद्धविज्ञानघनस्वरूपतः ३३

इति ३१ एवं तस्तेषां फलमुक्त्वा तदुपास्तिविधौ तमेवेति फलस्यानुभवसिद्धत्वादन्ययोगव्यवच्छेदार्थे एव शब्दः भजतैवेत्ययोगव्यवच्छेदोवा आत्मनिहरावेव वृत्तिवर्तनेन येषां तेषां तैः अयमेव ब्रह्मण आदीनां गुणः । यद्विष्णुविषयत्वेन चरणं । स्वकर्मभिः स्वस्वयविहिताश्रमादिकर्मभिः । उक्तमेतत्सर्वमप्रयोजकं व्याजिन इत्यत उक्तममायिन इति फलपूर्वविधानेक्षिप्रवृत्तिर्भवतीति भावेनेति कामदुष्टेति वेदानुक्रममिति चोतनाय दुष्टेति इदमेव दर्शयन्ति न्यंभावमाह यथेति अथात आनंदस्य भीमांसां भवतीत्यादि श्रुतौ मनुष्योत्तममारभ्य ब्रह्मपर्यंतं योग्यमधिकारो योग्यता लक्षणस्तस्मिन्नवस्थितानिर्णीता अर्थसिद्धिरानंदप्राप्तिर्यतः दर्थमित्यर्थः । अर्थः मोक्षः । अर्थः स्याद्विषये मोक्षेशब्दवाच्ये प्रयोजन इति यादवः ३२ स्वकर्मभिरित्युक्तकर्मकरणप्रकारमाह असाविति आत्मा वा इदमेक एवाग्र आसीदित्यादि श्रुतिसिद्धेयोऽसौ श्रीनारायण इह जीवराशौ सतापुंसां तु श्रितैरनेकगुणाध्वरैः संपद्यते प्राप्य त इत्यन्वयः तेषां अधिकारभेदात् बहव इत्याशयेनाह पृथगिति षोडशविभेदभिन्नैरनेकगुणत्वं व्यनक्ति द्रव्येति द्रव्यं पुरोडाशादिकल्पोक्तगुणविशिष्टं द्रव्यं गुणानामाधार इति यादवः । गुणो विशिष्टमातापितृजन्पत्वादि क्रियात्मनस्त्वगुण्यापारः । इद्राया इत्याद्युक्तयोपेततयातैः । अर्थेयुजमानेषु । आशयोतः करणं येषां तदेवाशयास्तेषां लिङ्गानिवज्जधरत्वादीर्नाद्रादिनामानि च येपुतेतयातैः यद्वार्थाशयत्वं मुक्ताश्रयत्वं च क्रधरादिलिङ्गानारायणादिनामचयेषु ते

तथातैः कथंभाष्यते । विशुद्धविज्ञानघनस्वरूपतः एवंज्ञानेनभाष्यइत्यर्थः अनेनकर्मणाशुद्धांतःकरणाज्जातंज्ञानंसारनिवर्तकमित्युक्त्या कर्मणैवहिंसंसिद्धिमास्थिताजनकादयइत्यादेशीतरुकेतिज्ञा
यते ३३ कर्मसाधनज्ञानेनज्ञापयतइत्युक्तं तत्रविशिष्टतयाज्ञानंमुक्तिसाधनंस्यादितितंत्रकारं ब्रूते प्रधानेति प्रधानं प्रकृतिः कालः फलपाचकः आशयोंतःकरणं कर्मजीवाहृष्टमेतानि सद्यः कालातीति प्रधानं
कालाशयकर्मसंग्रहः त्यक्तेषुसर्वेषुशरीरमेवशिष्यतेयस्यशरीरशेषो जीवस्त्विति पद्यमाप्य चेतनोज्ञानशक्तिमाभित्याविलुप्तज्ञानइत्यर्थः विभुः श्रीनारायणो धंक्रियाफलत्वेन कर्मफलदातृत्वेन
पुण्यकर्मभिः पुरुषैर्विभाव्यते ज्ञायते इत्यन्वयः फलमत उपपत्तेरिति सूत्राद्धरेः कर्मफलदातृत्वं सिद्धं अत्र दृष्टांतमाह यथेति यथानलो भस्ति तस्य दारुणो गुणस्थौल्यादिकमादत्ते दारुस्थौल्याच्च नुसारण स्वयं
च स्यौल्यादिमान् भवतीति तद्गुणात्मको विध्युक्तगुणवत्सु दारुषु अभिर्मथनादिनामिव्यक्तो ज्ञायते तथा प्रधानादिशब्दाभिधेयलक्ष्म्यादिभिः परिवृत्तो जीवांतर्गतो जीवपरिमाणगुणानुकारी तदनुष्ठितकर्मफलदातृत्वेन गुरुशिष्यव्याख्यानश्रवणलक्षणमथनेनाभिव्यक्तो हरिर्ज्ञापयति इति भावः प्रधानादीनां हर्षधीनत्वं तद्गुणत्वं च दर्शयितुं तद्गुण देहस्थत्वे पितृगुणसंपृक्ताभावदर्शनाय दार्वनलनिदर्शनं किंचा
नेन देहदोषदारणसामर्थ्यजगद्गुणेष्वलंबुद्धिराहित्यं सूचयितुं दार्वनलपदमुपात्तमिति ज्ञापयति ३४ गुरुशिष्यव्याख्यामादिमथनेन हरिरभिव्यक्तो भवतीत्युक्तं तत्र गुरुवः शिष्याश्च श्रीनारायणमुस्तोप
कत्वात् व्याख्यानादेश्च व्यापारत्वेनातएव मुख्यत्वेन सात्त्विकत्वेन च स्वतएव व्याख्यानादौ प्रवृत्तिं संप्रवाञ्जलस्यं दनवद्वाङ्मना एवेत्यभिप्रेत्याधुना तानमिदौति अहो बतेति अमीत्यनेन हरेर्मुखजातत्वं प
प्रधानकालाशयकर्मसंग्रहः शरीरशेषं प्रतिपद्य चेतनः ॥ क्रियाफलत्वेन विभुर्विभाव्यते यथानलो दारुषु तद्गुणात्मकः ३४ अहो बतामी वितरंत्यनुग्रहं हरिं
गुरुं यज्ञमुजामधीश्वरम् ॥ स्वधर्मयोगेन यजंति मामकानि रंतरं क्षोणितले धृतव्रताः ३५ माजा तु तेजः प्रभवेन्महर्द्धिभिस्ति तिक्षया तपसा विद्यया च ॥ देदी
प्यमानेऽजितदेवतानां कुले स्वधराजकुले द्विजानाम् ३६ ब्रह्मण्य देवः पुरुषः पुरातनो नित्यं हरि र्यश्चरणाभिवंदनात् ॥ अवाप लक्ष्मीमनपायिर्नीय शो जग
त्पवित्रं च महत्तमाग्रणीः ३७
राशुशति बतेति चित्तं द्रव्यं करोति अहो इति सभ्यानुमुखी करोति इष्टदेवतात्वेन गुरुत्वेन स्वविहितकर्मफलदातृत्वेन श्रीनारायण एव पूज्य इत्येतो विशेषणत्रयं एष मे सर्वधर्माणां धर्मो धिकतमो मतः यद्गत्या
पुंदरीकाक्षं स्तवैरर्चयन्तः सदेति वचनात् स्वधर्मयोगो भक्तियोगस्तेन यजंति पूजयंति भगवद्भक्तत्वेन स्वचेतः प्रीतिजनकत्वा न्मामका इत्युक्तं कृष्याचन्यव्यापारराहित्यप्रकटनापीनंतरं भक्ति एतत्सूचना
पद्यतव्रता इति सत्रादिकर्मसु दीक्षितामाभन्यव्यापाराभावस्तथात्रापीति कर्मणा फलधिक्यचोत्तनाय क्षोणितले पतनदुःखक्षयहेतुत्वात् प्रतिष्ठाहेतुत्वाच्च क्षोणितल इति क्षिणुक्षये तलमतिष्ठाया मिति धातुः ३५
स्ववंश्यानां राज्ञां शिक्षा माह माजा त्विति राजकुले विद्यमानाभिर्हर्द्धिभिः समुत्थितं तेजः प्रभाव लक्षणं अजितः श्रीनारायणो देवतायेषां तेतथातेषां तितिक्षादिना देदीप्यमाने द्विजानां कुले जातु कदाचिदपि मा
प्रभवेत् कुलक्षये स मर्धन भवेत् ३६ न केवलं ब्रह्मकुलं नाभिवनीय किंतु तत्र भक्तिरपि कर्तव्येत्यत्र कैमुत्यन्यायमाह ब्रह्मण्य देव इति अर्कमर्कटमंडकविष्णुवासववायवः तुरंगसिंहशीतांशुयमाश्च हरयो दर्शेति
निगदाद्धरि र्द्रोयस्य श्रीनारायणस्य चरणाभिवंदनादनपायिर्नीलक्ष्मीमवाप जगत्पवित्रं यश्चावाप सोऽपि पुरातनः पुरुषो ब्रह्मण्य देवो ब्राह्मणमियश्च । देवः क्रीडादिगुणयुक्तश्चेत्यन्वयः ब्राह्मणमियस्तं क्री
डामात्रमिति दर्शयितुं देव इति पदं अतएव महत्तमाग्रणी रित्युक्तं महताभिर्द्रादीनां सकाशात् उत्तमा ब्रह्मादयस्तेषामप्यग्रणीः श्रेष्ठस्तस्मात् क्रीडामात्रमिदं अतएवातुपपत्त्या हरि शब्देनैव द्रष्टव्य इति तः यत्प्रसादेन दे
वैर्देवो दितयशा अभूत् सोऽपि विष्णुरमेयात्मा सदा ब्राह्मणवत्सल इति स्मृतेश्च प्रतीतार्थपरित्यागो युक्तः अजितदेवतानामित्युक्तिविरोधाच्च ३७

१ हरिर्नारायणः येषां चरणाभिवन्दनात् स्वपत्नीं अनपायिनीं लक्ष्मीं अवापमाप जगत्पवित्रं यश्चावाप इतियोजनाप्राति निवारयितुं तात्पर्यानुसारेण योजयति हरिरिद्वइति ।

अस्तुविष्णुर्द्विजप्रियस्ततःप्रकृतेकिमित्याशंक्यविष्णुभक्तिमवमृश्यब्राह्मणसेवाकार्येत्याह यत्सेवेति अपवर्णावाप्तौ श्रीलक्ष्मीकांतप्रसादएवापेक्षणीयोऽतःक्षितिदेवप्रीत्याकमित्यतोवा यत्सेवेति भगवत्प्रसादोत्पत्तौविप्रसेवाद्वारमित्यर्थः स्वराट्स्वतंत्रःयतोविष्णुप्रसादोभवति तस्माद्ब्राह्मणकुलंनिषेव्यतामित्युपसंहरति तदेवेति तद्धर्मपरैर्विष्णुधर्मपरैः ॥ ३८ ॥ ब्राह्मणसेवाप्रसन्नश्रीनारायणप्रसादान्मौक्तिकपरमानंदोपिभवतीत्याह पुमानिति यस्यहरेर्नित्यसंबंधोयेषांतेयन्नित्यसंबंधाद्विज्ञास्तेषांनिषेवयासेवालक्षणसंगतःपुमानतिवैलक्ष्ण्यंनित्यस्यात्मनोहरेः प्रसादतोत्पत्तंशमंभगवन्निष्ठाजन्यशुक्तिसुखंलभेतततस्तस्मान्मोक्षसुखात्परमन्यत्सुखंविभुंजामप्यत्रसंसारेस्तार्किकानासुखं हविर्भुजोदेवताः । किंविशिष्टंस्वयंस्वरूपभूतं । अस्वरूपमपिस्वरूपवन्नोपचरितमित्याह स्वतइति भहत्सेवांद्धारमाहुर्विमुक्तेरितिभहत्सेवायापिमुक्तिसाधनत्वंसिद्धं यद्वा यन्नित्यसंबंधानां सतानिषेवयापुमानात्मनोमनसःप्रसादतोत्पत्तशममतिशयितभगवन्निष्ठांलभेत ततःश्रीनारायणनिष्ठायाःस्वतोऽकृत्रिमंस्वयंस्वरूपसुखंलभेतततइत्युत्तरापासंबन्धतेशेषपूर्ववत् ३९ इतोपिब्रह्मकुलसेवाकर्तव्येत्याह अश्रातीति । भगवत्तत्त्वकोविदैःपुरुषैरीड्यस्यहरेर्नामभिर्पन्मुखेअद्र्याहुतमनंतोपयाश्रमिति तथाचेतनयाबहिष्कृतेजडेहुताशनेहुतंनान्नातीत्यन्वयः अनंतइत्यनेननकेवलमात्रंफलंकिंतुअनंतमेवेतिध्वनयति अनुनयार्थःखलुशब्दः वाइत्यनेननाहंतथाक्षीतिप्रसिद्धिस्मारयति ब्राह्मणेष्वपिपतिमुखाशनेनहरेर्विशेषतस्तृप्तिरित्यभिप्रेत्याह पारमहंस्येति पारमहस्यैःपरमहंसाश्रमस्थैर्वर्षावरणीयागावोपस्यसपारमहंस्यवर्यगुः । तएवतद्वचनाभिप्रायंविदित्वाअद्र्यानुष्ठतरइत्यर्थः यद्वापरमहंसविषयावर्षामनोहरागावोपस्यसतथा यतीनीधिकंस्तौतीतितेषामेवतच्चज्जानाधिक्यादित्यर्थः चित्रगुशब्दवदशब्दः ४० नन्वभित्ताधिक्येचेतनावचंप्रयोजकंचेदवैदिकानामाराध

यत्सेवयाशेषगुणाश्रयःस्वराट्विप्रैःप्रियस्तुष्यतिकाममीश्वरः ॥ तदेवतद्धर्मपरैर्विनीतैःसर्वात्मनाब्रह्मकुलंनिषेव्यताम् ३८ पुमाँलभेताप्यतिवेलमात्मनःप्रसादतोत्पत्तंशमंस्वतःस्वयम् ॥ यन्नित्यसंबंधनिषेवयाततःपरंकिमत्रास्तिमुखंविभुंजाम् ३९ अश्रात्यनंतःखलुतत्त्वकोविदैःअद्र्याहुतंयन्मुखइड्यनामभिः ॥ नवैतथाचेतनयाबहिष्कृतेहुताशनेपारमहंस्यवर्यगुः ४० यद्ब्रह्मनित्यंविजंस्नातनंश्रद्धातपोमंगलमौनसंयमैः ॥ समाधिनाविभ्रादिहार्थसिद्धयेयत्रेदमादर्शइवावभासते ४१ तेषामहंपादसरोजरेणुमार्यावहेयाधिकीरिटायुः ॥ यन्नित्यदाविभ्रतआशुपापंनश्यत्सुसर्वगुणाभजंति ४२ गुणालयंशीलधनंकृतज्ञंश्रद्धाश्रयंसंवृणतेनुसंपदः ॥ प्रसीदतांब्रह्मकुलंगवांचजनार्दनःसानुचरश्चमह्यम् ४३

नपात्रत्वंस्यादित्याशंक्यब्रह्मकुलरषवैशिष्ट्यमाह

यद्ब्रह्मेति अत्रयावद्ब्रह्मधिष्ठितावतीवागिति श्रुतिर्वेदस्यपरब्रह्मणश्चलक्षणसाम्यात्तद्वयमप्येकोत्पत्तावक्तियद्वाब्रह्मणकुलंनित्यत्वादिगुणविशिष्टब्रह्मवेदंहरेस्तत्त्वंचविभ्रत् विभार्ति तद्धारणेसामर्थ्यवक्तिशब्देति आचारहीनंनपुनर्तिवेदाइतिवचनं मंगलंपुण्यं संयमोदमः समाधिरकाग्रता । किमर्थमित्यतउक्तं अर्थसिद्धयइति पुरुषार्थोपयोगीतरज्ञानप्रयासोपिनकार्यइत्याह यत्रेति यत्रब्रह्मणिश्रीनारायणेइदंजगदादर्शदर्पणइवावभासतेवेदेचेदंपुरुषार्थंचतुष्टयंज्ञायते यद्वा यत्रब्रह्मकुलेइदमुक्तंब्रह्मद्रव्यंदर्पणइवावभाति ४१ एवब्रह्मकुलमभिपूयात्मक्रियोपदेशतस्तत्सेवा यावदायुःकर्तव्येतिविधत्ते तेषामिति हेआर्याः तच्चज्ञानोत्पत्तौप्रथमसाधनंपापप्रणाशः सोप्यनेनस्यादित्याशयेनाह यन्नित्यदेति उत्तरफल्माहासुमिति अमुंपुरुषम् ४२ एतदेवविशिनष्टिगुणालयमिति सपद्मो गुणालयत्वादि विशिष्टंपुरुषमनुसंवृणतइत्यन्वयः संवृणुतइतिपाठेसंवृण्वतइतिव्याख्येयंनित्यसंबंधनिषेव्येत्यादौप्रस्तुतोजनार्दनः पारमहंस्यवर्यगुरित्यनेनध्वनितागावश्चब्रह्मकुलंचप्रसीदतित्युपसंहरति प्रसीदतामिति ब्रह्मकुलसेवावद्भोकुलसेवाब्रह्मादिपारिवृत्तश्रीजनार्दनसेवाचयथाशान्नाविहितमुमुक्षुणाकर्तव्येत्यतोवाह प्रसीदतामिति ४३

इदानीमैत्रेयपृथक्तावविमतिपातिः सर्वस्याभूदिति वाचि इतीति साधुवादेन निर्विवाक्येन ४४ सूचितं स्पष्टयति पुत्रेणेति सोयमनुष्यलोकः पुत्रेण जय्य इत्यादिकं श्रीतमपि दृष्टचारितमित्याहुरित्याह
 ब्रह्मदंडेति शश्वत्पुत्रेण पितरोत्यायन्बहुलंतमइति श्रुतिरत्र प्रमाणं । पापस्येन सत्यमस्तरणं सत्यं चेत्सर्वेपि मुक्तिप्राप्तिरयोग्या इत्यायातं न तु नारकीकोपीति चेन्न वेन शब्दस्य तामसराजससात्विकभेदे
 नाभिधेयात्रित्वस्य प्रामाणिकत्वाद्देन स्थोराजसोजीवः पृथुना स्वर्गातिगतः स्वयंतुतम एवापसाचिकः पृथुतामगादिति स्मृतेः तथा च वाक्ययोजना ब्रह्मदंडहतो विप्रशापहतः पापदैत्यो नात्रावेन रतमोतर
 दितियत्तादिति मशंसायात्रनतुसत्यं सत्यंतुसर्वस्मादत्यधिकंदुःखोदकतमोत्यतरदृग्च्छतृदुवनतरणयोरिति धातोः शुभताविति च अतिः स्यादधिकार्योक्तौ मशंसायामतिक्रमइत्यभिधानात् यत्तामसोवेनः सर्व
 दुःखकरोदैत्यः सोत्यतरत्तुसभोगलोकमतिक्रम्या गच्छदंतमइति शेषः ब्राह्मणानां विभाणादंडोराजयोग्यशिक्षात्पाहतोगतः दंडोत्तीशासनैराज्ञामितियादवः हनहितागत्योरिति धातोः । रजोगुणपानं
 पातीति वा पापोराजसोवेनस्तमोत्यतरत् तमोतिक्रम्य स्वर्गातिगतः पृथुगुणेनेति शेषः । यदतरत् तर्तुमशक्यं तमोगुणइति शेषः तदतिक्रम्य वर्तमानं सत्त्वं चेत्तीति ज्ञानांशोवेनोत्पदिकाराधंभक्त्यादिगुण
 मैत्रेय उवाच ॥ इति ब्रुवाणं नृपतिं पितृदेवद्विजातयः ॥ तुष्टुवृष्टमनसः साधुवादेन साधवः ४४ पुत्रेण जयते लोक इति सत्यवती श्रुतिः ॥ ब्रह्मदंडहतः पा
 पोपद्वेनोत्यतरत्तमः ४५ हिरण्यकशिपुश्चापि भगवन्निदयातमः ॥ विविक्षुरत्यगात्सूनोः प्रह्लादस्यानुभावतः ४६ वीरवर्यपितः पृथ्व्याः समाः संजीवशा
 श्वतीः ॥ यस्येदृश्यच्युतेभक्तिः सर्वलोकैकभर्तारि ४७ अहोवयं ह्यपवित्रकीर्तित्वयैव नाथेन मुकुंदनाथाः ॥ यदुत्तमश्लोकतमस्य विष्णोर्ब्रह्मण्यदेव
 स्य कथां व्यनंक्षि ४८ नात्यंतिकमिदं नाथ तव जीव्यानुशासनम् ॥ प्रजानुरागो महतां प्रकृतिः करुणात्मनाम् ४९ अद्य नस्तमसः पारस्त्वयोपासादितः
 प्रभो ॥ भ्राम्यतां नष्टदृष्टीनां कर्मभिर्दैवसंज्ञितैः ५० नमो विष्टद्वसत्वाय पुरुषाय महीयसे ॥ यो ब्रह्मक्षत्रमाविश्य विभर्ती दंस्व तेजसा ५१ ॥ इति श्री
 भागवते चतुर्थस्कंधे एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥

विस्तारमभिधेयं पृथुत्वमस्तराद्रोदिति । पापानपातिनरक्षतीति वापि वतिसंहरवीति वापापः ब्रह्मदेदस्तदुक्तोदंडां हि सापस्यपशोः स ब्रह्मदंडः तंपशुहंतीति नान्यमविहितमिति ब्रह्मदंडहतः हि सायां लुकुडे
 गुहइति च ४५ हिरण्यकशिपुः पुरापिनकादिशसोजयः श्रीहरिपार्श्वेदस्तस्य तमोतिगमनं युक्तं अन्यस्य तदा विष्टस्यानुस्यतमोनिगमनमौपचारिकमर्थवादवत् ४६ एवं ब्रूया 'सर्वैस्वमनोगतं विज्ञापयंति
 वीरवर्येति' इह पृथ्व्याभितः पातृत्वात्पितृत्वं न तु ल्वयैव नाथेनेत्युत्तरश्लोके पृथावपि भक्तेः कर्तव्यत्वं प्रतीयते अतः कथं भगवत्येव भाक्तेः कर्तव्येति चेदुच्यते तत्र पृथुस्थपरमेश्वरमपेक्ष्यैव कारेणान्ययोगव्यवच्छेद
 क्रियते यो ब्रह्मक्षत्रमाविश्येत्युत्तरत्र पृथुस्य त्वप्रतीतेः ४७ मुकुंदो नाथोपेपातेतथा अनेनाप्युक्तं कथां पर्यहारि व्यनंक्षि अस्माभिरपृष्टमपि कथां व्यक्ताकरोषि ४८ तव भृत्यानामस्माकमनुशासननैका
 तनियतामित्याहुरित्याह नात्यंतिकमिति ४९ उपासादितः प्रापितः भ्राम्यतामेकत्रावस्थानमलभमानानाम् ५० अहोवयमित्यत्रातर्प्यपेक्षयत्युक्तं तत्तत्त्वज्ञानमेषां सिद्धमिति भावनतत्सिद्धांतं
 प्रकटयति नमइति यो विष्णुः क्षत्रं राजकुलोत्पन्नं पृथुमावित्येदं ब्रह्म ब्राह्मणकुलो विभर्तीत्यन्वयः ५१ ॥ ॥ इति श्रीभागवते चतुर्थस्कंधे एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥

पृथुसन्तुकुमारसंवादापदेशेन सर्वस्माद्विभक्तमनुग्रहमंतरेण दुर्ज्ञेयं भगवत्सत्त्वं निरूप्यते ऽस्मिन् अध्याये तत्रादौ सन्तुकुमारादिभूनीनामागतिर्वक्ति जनेष्विति १ अर्चिषालक्षितान् लक्षणतो ज्ञातावच्छब्द-
 द्राक्षीत् २ तेषां दर्शनेनोद्गतान् प्राणान् प्रादातुमिच्छुरिव अयं भावः ऊर्ध्वप्राणाद्युत्क्रांतिं तेषु नः स्थविरागते प्रत्युत्थानाभिवादाभ्यापुनस्तान् प्रतिपद्यत इति श्रुतेः प्राणास्तावत्तेजसाक्षिमास्तान् प्र-
 त्यागच्छति अतः स्वयमनभिगच्छतः प्राणहानिः स्यादिति भावादिवससंभ्रमः प्रत्युद्गमनं च कारोति इन्द्रियेशो जीवोगुणानि द्विषाणीव ३ ४ ५ हाटकासने सुवर्णपीठे स्वधिष्ण्येषु स्वस्थाने स्थितान् संयमः
 प्रश्रयः भवाग्रजान् शिवज्येष्ठान् तृतीयस्कंधे हरात्पूर्वजातत्वोक्तेः संसाराग्रजातत्वं तद्विरुद्धत्वादुपेक्षणीयम् ६ संसारिणां सतासदर्शनस्य दुर्लभत्वात् अतः पूर्वाचारितं मंगलं मास्तीति ध्वनय-
 न्विस्मयी करोति अहो इति कृष्णे कृष्णविषये ७ नैतच्चित्रमिदं पाह किंतस्येति अनुगतेन प्राणेन सह वर्तत इति सानुगः कस्मिन्वहमिति श्रुतिः ८ दुर्दर्शत्वं अधिकदृष्टांतस्वेनोपपादयति नैवेति ल-
 क्षयते लक्षणवत्तयापि भवद्विषयं ज्ञानं नाप्नोति असंभवपरिहाराय पर्यटत इति सर्वे जनः सर्वदृशसाक्षित्वेन पश्यत मात्मानं परमात्मानं प्रधानं जानाति । ब्रह्मादीनां तद्विषयज्ञानसंभवात् कथं सर्व इति सर्वकवली

मैत्रेय उवाच ॥ जनेषु प्रमृणत्स्वेवं पृथुं पृथुलं विक्रमम् ॥ तत्रोपजगमुर्मुनयश्च त्वारः सूर्यवर्चसः १ तांस्तु सिद्धेश्वरान् राजाव्योम्नो वतरतो ऽर्चिषा ॥ लोकानपा-
 पान् कुर्वन्त्यासानुगोऽचष्टलक्षितान् २ तद्दर्शनोद्गतप्राणान् प्रत्यादि त्सुरिवोत्थितः ॥ स सदस्यानुगो वै न्य इन्द्रियेशो गुणानिव ३ गौरवाद्यन्वितः सभ्यः प्रश्र-
 यानतर्कधरः ॥ विधिवत्पूजयां च क्रेष्टहीता र्घ्यार्हणासनान् ४ तत्पादशौचसलिलैर्मार्जिता लकबंधनः ॥ तत्र शीलवतां वृत्तिमाचरन् मानयन्निव ५
 हाटकासनासीनान् स्वधिष्ण्येषु विवपावकान् ॥ श्रद्धासंयमसंपन्नः प्रीतः प्राह भवाग्रजान् ६ ॥ पृथु उवाच ॥ अहो जाचरितं कृष्णे मंगलं मंगलायनाः ॥
 यस्य बोदर्शनं द्यासीद्दुर्दर्शानां कुयोगिनः ७ किंतस्य दुर्लभतरमिह लोके परत्र च ॥ यस्य विप्राः प्रसीदंति शिवो विष्णुश्च सानुगः ८ नैवलक्ष्यते लोको लोका-
 न् पर्यटतोऽपियान् ॥ यथा सर्वदृशं सर्वजात्मानं ये स्य हेतवः ९ अधना अपिते धन्याः साधवो गृहमोधिनाः ॥ यद्गृहाजर्हवर्षां बुध्नुषा भूमिमुवाग्धराः १० व्या-
 लालयद्गृहास्तेऽप्यारिकाः सिलसंपदः ॥ यद्गृहास्तीर्थपादीयपादतीर्थविवर्जिताः ११

क्रियते इत्युक्तं य इति ये च ब्रह्मादयोऽस्य जगतो हेतवः कारणभूतान्तेऽपि निवेदंतीति अत्रेदं तात्पर्यं यथात्मानं स्वं हरिर्वेत्ति तथानजानंतीति तदुक्तं सवज्ञाश्चिर्विरचायानजानीयुर्हरिपरं हेत-
 वो जगतोऽस्य यथासावेदं केशव इति अनेन वेदाहमेतमित्यादेर्निर्दिष्टं पृक्ता भवति दुष्टजनव्यामोहनाय वा तद्विषयज्ञानस्य दुःसाध्यत्वज्ञानाय वा अधिकदृष्टांतप्रयोजनं किंच जगत्कारणतामाददानोपदे-
 तु शब्दो विरचादीनां सार्वत्रिकमप्याक्षिप्य सर्वस्मात्मानाभावो युक्त इति श्रीनारायणवत्तद्विषयज्ञानाभाव एव उच्यते इति व्यनक्ति ९ भवता पुरुषेण नृणां हक्त्वे भगवत्कृति सामग्रीमत्त्वे भवे प्रयोजकननु-
 धनिकत्वादिकमित्याशयेनाह अधना अपीति अर्हवर्षाः पूज्यश्रेष्ठास्तेऽप्योदत्तमं बुध्नुषां वभूमिश्च सुवाचश्चाह वर्यां बुध्नुषां भूमिमुवाच स्ता गारयंति विभ्रतीति तथोक्ताः १० तीर्थपादो विष्णुस्तस्य भक्तास्तीर्थपा-
 दीयास्तेषां पादतीर्थवर्जिताः संपर्करहिता दिशब्दो यथाशब्दार्थे यथा व्यालालयादुष्टसर्पांश्च प्रावृक्षावर्ज्यास्तथा तादृग्गृहाः संपुक्तास्तेऽपि वर्या इत्यर्थः ११

१ मनोवैषम्यतया दावयर्षा ब्राह्मणो न नि । मित्रं वरुणश्चाथो भवेति हिंतिरेव च । ब्रह्मणः प्रथमे कल्पे शिवः प्रथमजः स्मृतः । सनकाद्यास्तु वाराहे ब्रह्मा विष्णोः मुताग्रज इति ब्रह्मादि ।

किंवदृजलेनेतिभावेनतदागमनंलालयति स्वागतमिति वोयुष्माकंस्वागमनंमुहुःअस्माकंसुखहेतुत्वादितिशेषः कथमस्मदागमनंमुहुःहेतुरत्राह यद्वतानीति मुमुक्षुवोधीराःश्रद्धयायद्वतानिचरन्ति
तेयूयंयदोदशनेनबालाद्यापि वृंहतिज्ञानेनवर्धते ज्ञानवृद्धत्वादागमनंभद्रमित्यर्थः १२ राजास्वस्वागतवचनानंतरं पृथुप्रतितुभ्यंचस्वस्तिकिमितिमुनिवचनात्पूर्वस्वकुशलमाक्षिपति कचिदिति
व्यसनवीजान्युप्यतेऽस्मिन्नितिव्यसनावापः तस्मिन्नेतस्मिन्संसारस्वरुतकर्मभिःपतितानांकुशलं कचिद्विचिंत्यकमपीत्यन्वयः आत्मनोवानेनकुशलं पृच्छति अस्माकंकुशलंभविष्यतिकचिदिति ११
नन्वभ्यागतास्मत्कुशलप्रशंसायंतरेणास्मत्कुशलप्रश्नःकथं संजायतीतीतिवत्राह भवत्स्विति इदंकुशलमकुशलमितिमतित्वत्तुयत्रयेषुभवत्सुनसंति अतोभवत्सुसप्रश्नोनेष्येत कुतः आत्मनासहआरा
मोरमण्क्रीडायेषांतैतथातेषु अतोभवत्सुकुशलमशंसाभावादौत्सुक्यादात्मकुशलप्रश्नश्चिमात्रः १४ अस्तुतहितवकुशलंभविष्यतीत्यभिमतंचेतोवयमकुशलाद्विभ्रमास्तस्मादेतादृशानांकेन प्रकारेण
कुशलस्यादितित्तंकारं पृच्छामीत्याह तदहमिति तपस्विनांमुहुदोत्रपूज्यान्भवेत्संसारक्षेमः संसारोच्छेदलक्षणंयंगलमंजसाक्षिप्रंस्यात् स्रष्टित्यंजसाह्वायेत्यमरः १५ ननुमोक्षविषयप्रश्नारिहारोदुरवबोधो
ऽतोऽन्यसुशकंपृच्छन्नाधिकेतोयरणमानप्राप्तीरिति श्रुतेरित्याशंक्यभवतोभगवद्विशेषबिधानपात्रत्वात्पृष्टार्थव्याख्यानसमर्थाइत्यभिप्रेत्याह व्यक्तमिति व्यक्तंस्पष्टंनुधेतुनेत्यभिधात् अत्रस्पष्टंव्यक्तमि

स्वागतंवेद्विजश्रेष्ठायद्वतानिमुमुक्षवः ॥ चरन्तिश्रद्धयाधीराबालाएववृंहतिवै १२ कश्चिन्नःकुशलंनाथाइंद्रियार्थवेदिनाम् ॥ व्यसनावापएतस्मिन्प
तितानांस्वकर्मभिः १३ भवत्सुकुशलमश्रुत्वात्मारामेषुनेष्यते ॥ कुशलाकुशलायत्रनसंतिमतित्वत्तयः १४ तदहंकृतविश्रंभःसुहृदोत्रतपस्विनाम् ॥
संपृच्छेभवएतस्मिन्क्षेमकेनांजसाभवेत् १५ व्यक्तंह्यात्मवतामात्माभगवानात्मभावनः ॥ स्वानामनुग्रहायेमांसिद्धरूपीचरत्यजः १६ ॥ मैत्रेयउवाच
पृथोस्तस्मत्कृमाकर्ण्यसारंसुश्रुमितंमधु ॥ समयमानइवप्रीत्याकुमारप्रत्युवाचह १७ सनत्कुमारउवाच ॥ साधुपृष्टंमहाराजसर्वभूतहितात्मना ॥ भव
ताविदुषाचापिसाधूनामतिरीदृशी १८ संगमःश्वलुसाधूनामुभयेषांसुसंमतः ॥ सत्संभाषणसंप्रश्नःसर्वेषांवितनोतिशम् १९ अस्त्येवराजनभवतोमधुद्विषः
पादारविंदेऽस्यगुणानुवादिनी ॥ रतिःसदायाविधुनोतिनैष्ठिकीकामकषायंमलमंतरात्मनः ॥ २० ॥ ॥ ॥ ॥

त्यर्थः आत्मवतां ब्रह्मादियोगिनामात्माभीष्टवर्षो हि आत्मभावोमनःप्रेरकश्चेतनानां सत्तामदोजन्मादिरहितोभगवान्स्वभक्तानामनुग्रहायेमांभूमिं सिद्धरूपी भवादृशाःसिद्धास्तएववर्षप्रतिमास्यास्ती
ति चरन्तीत्यन्वयःहरेस्तुप्रतिमाःप्राज्ञास्तत्रस्थःकेशवःस्वयं ददातिज्ञानमशिशःपरमात्मास्वयंभुरित्यवोज्ञानिनांमतिमात्वांसिद्धयतोऽप्यत्रात्मवतांव्यक्तंस्पष्टमितिपुनरावृत्त्योयं १५ पृथोःकंठ
शेषार्थपर्यंतं दुर्लभं नानिरेपलब्धान्यतो गतं तैरिति शक्यामाभूत्सु कृत्वात्सारत्वात्कर्ण्य सुखत्वात्प्रत्युत्तरयितुं शक्तत्वाच्चेति तत्र सनत्कुमारस्तं प्रत्याहत्याह मैत्रेय इति मधुनामसुखं विधादित्यादेः १७
श्रीमाह साध्विति तस्याहि साधूनामतिःस्थिबिरीदृशीस्वयं विद्वानपिलोकोपकाराय प्रवर्तत इति १८ न केवलं तवैश्वर्येनेन शमस्माकमपीति भावेनाह संगम इति शंभगवन्निरालक्षणं सुखं १९ अत्राशिश
वीयांशोऽस्माकं नास्तीति भावेनाह अस्त्येवेति भवतोऽस्य मधुद्विषः पादारविंदे गुणानुवाच लक्षणारतिरस्येव पारतिः कषायमनःकलुषीकुर्वणं कामविषयवृणालक्षणं कषेण कर्षणेन गच्छतीति कषायपा
र्वकं मधुमयविषयंतरात्मनो मलं किं विधुनोतीत्यन्वयः अनेन हरौ रतिरत्र हरिद्विष्यति विरक्तिरिति द्वयं पुरुषार्थस्य मुख्यसाधनमुक्तमिति ज्ञेयं तदुक्तं रतिः परात्मानिहरावन्प्राप्तिरेव च पुमर्थस्य
मंजोः भावोऽन्यसुखमिष्यत इति २०

एतदेवविशिनाष्टि शास्त्रेष्विति सम्यग्निमृशेषुसमीचीनविचारवस्तु कोसावित्यतआह असंगइति आत्मनोव्यातिरिक्तेपरमात्मनोभिन्नेब्रह्मादितृणांतवस्तुनिअसंगोहेयलक्षणाबुद्धिर्ब्रह्मणिपरिपूर्णैनि
गुणैस्त्वादिगुणरहितेनिर्णीतानंदादिगुणैवा निर्णयनिषेधयोरित्यभिधानात्तद्वैतारतिःएतत्तद्वयंमुख्यसाधनामित्यर्थः २१ एतादृशसाधनं कथंस्यादितितत्साधनान्याह तच्छ्रद्धयेति तस्मिन्हरौ
अद्वया भगवद्दर्शनावर्णाश्रमादिविहितानां चर्याचरणेन जिज्ञासया ब्रह्मविचारेण आध्यात्मिकयोगोऽष्टांगयोगस्तन्निष्ठया पुण्यश्रवाहरिस्तस्य कथया २२ अर्थस्य देहस्य द्वांद्विपाणावामेषु क्रीडावने
कुमुदेषु विषयेष्वतृष्णया हेयबुद्ध्या तेषां विषयाणां समतानां सक्चंदनवनितादीनामपरिग्रहेणास्वीकारेण आत्मनूद्देहभोगविषयेपरितोषोऽलंबुद्धिः २३ स्मृत्या जन्मजरादिचितया सीधुसुधा पूर्वत्रक
थवा कथं प्रवर्धयति धातोः भगवद्गुणसंदृढशालेण उच्चरत्रतत्कृतं कसवधादिपराक्रमलक्षणकर्माभ्युत्पत्तयेन अहिंसासत्यमस्तेयब्रह्मचर्यं दयार्जवं क्षमाधृतिर्मिताहारः शौचचैतयमादश कर्मणामनसावा
चासर्वभूतेषु सर्वदा अक्लेशजननं प्रोक्तमहिंसा त्विह योगिभिः तपःसंतोषास्ति कथं दानमीश्वरपूजनं सिद्धांतश्रवणंचैव ह्यहोमंतिश्च जपो व्रतं एतेतुनियमाः प्रोक्ता इति पाञ्चवस्त्वययोगशास्त्रे अभिधानात्
अभिध्ययनसंस्मरणेन निरीहपाअनिषिद्धचष्टया २४ तत्पराहरिपरास्तेषां कर्णपूरयतीति कर्णपूरणं कर्णाभरणवायद्वरे मुहुर्गुणाभिधानं तेन लिंगव्यत्ययसंज्ञादसः यद्वा हरेर्गुणाभिधानेन विजृम्भ

शास्त्रेष्वियानेवमुनिश्चितो नृणां क्षेमस्य सम्यक् विमृशेषु हेतुः ॥ असंग आत्मव्यातिरिक्तवस्तुनि दृढारतिर्ब्रह्मणि निर्गुणे च या २१ तच्छ्रद्धया भगवद्दर्मचर्यं
या जिज्ञासया आध्यात्मिकयोगनिष्ठया ॥ योगेश्वरोपासनया च नित्यं पुण्यश्रवः कथया पुण्यया च २२ अर्थे द्वियारामगुणेष्वतृष्णया तत्संमतानामपरिग्रहे
ण च ॥ विविक्तस्य परितोष आत्मन्विना हरेर्गुणपीयूषपानात् २३ अहिंसाया पारमहंस्यचर्यया स्मृत्या मुकुंदाचरिताभ्यसीधुना ॥ यमैरकामैर्नियमैर
भिध्ययानिरीहया द्वांद्वतितिक्षया च २४ हरेर्मुहुस्तत्परकर्णपूरया गुणाभिधानेन विजृम्भमाणया ॥ भक्त्या ह्यसंगः सदसत्परात्मनि स्यान्निर्गुणे ब्रह्मणि चांजसा
रतिः २५ यदारतिर्ब्रह्मणि नैष्ठिकी पुमानचार्यवान् ज्ञानविरागं रहसा ॥ दहत्यबीजं हृदयं जीवकोशं पंचात्मकं यो निमिवोत्थितोऽग्निः २६ दग्धाशयो मुक्तस
समस्ततद्गुणो नैवात्मनो बहिरंतर्विचष्टे ॥ परात्मनो र्यद्वयधानं पुरस्तात्स्वमेयथा पुरुषस्तद्दिनाशे २७

मांजयाभक्त्या कीदृश्यात्परकर्णपूरया एतैरुक्तैः साधनैः सदसत्कार्यकारणात्मकप्रपंचविषयेऽसंगः स्यात् प्रथमासप्तम्यर्थे परात्मनि मुक्तप्रपंचस्वामिनि निर्गुणे ब्रह्मणि चरतिः स्यादित्यन्वयः यद्वा सदस
सो जगत्तः परात्मा चेति सदसत्परात्मा तस्मिन् २५ अस्तु ब्रह्मण्यसंगनिशितारतिस्ततः कितत्राह यदेति यदा ब्रह्मणि नैष्ठिकी सर्वोत्कृष्टारतिरपरोक्षज्ञानलक्षणा भवति तदा चार्थास्तदुपदिष्टार्थ
स्वरूपस्यात्तद्भक्तिमानुपमानुज्ञानवैराग्ययोरं रहसोद्रेकेणाबीजहृदयं त्वरूपोपाधि विना बाह्योपाधि दहतीत्यन्वयः किमेनेन जीवस्येत्यत उक्तं जीवकोशमिति जीवस्य दृश्यस्थानं तर्हि तदा हे जीवोपदिष्टः
स्यादित्यत उक्तं पंचात्मकमिति पंचभूतस्वरूपमत एव ब्राह्ममित्युच्यते जीवोपाधि द्विधा प्रोक्तः स्वरूपं ब्राह्ममेव च बाह्योपाधि र्थं याति मुक्तावन्यस्य तु स्थितिः सर्वोपाधि विना नैष्ठिक्यति विव. कथं भवेत्
कथंचात्स विनाशाय प्रयत्नः सेतस्य ते कचित् अपुमर्थता च मुक्तेः स्यादभावात्पुंस एव तु ज्ञानज्ञेया च भावाच्च सर्वथानोपपद्यते तस्मादेतन्मतं पेपातमो निष्ठाहिते मता इति वचनात् न स्वरूपबीजहृदयदाहोत्रार्थं कित
स्वरूपोपाधेरित्यभिप्रायः तत्र दृष्टांतमाह यो निमिति अरणेरुत्थितोऽग्निरिवेति २६ बीजाशयनाशेतद्गुणानां ज्ञानादीनामपि नाशादात्मनो बहिरंतरिति भेदं न विचष्टेन विषययति अन्यदर्शनाभावेऽपि रवात्मानप

१. अबीजहृदयमित्युक्ते संसारस्याकारणभूतांतःकरणमिति योजनाभाति सानुपपन्ना मन एव मनुष्याणां कारणं बंधमोक्षयोरिति हृदयस्य संसारबीजत्वोक्तेरित्यतः तात्पर्यानुसारेण व्याख्याति स्वरूपेति ।

यथैतत्तद्वेतिअंधवदृष्ट्यभावात्तन्किंचिदपिपश्यतीत्यर्थः कथंताहंसंसारवस्थायामत्राह परात्मनोरीति परमेश्वरस्यात्मनोजिविषयचयचदा पुरस्तात्संसारवस्थायाम् व्यवधानंजवनीकास्थानीयाव
स्था तदापथास्वप्नेसंदिग्धज्ञानमेतावाज्ज्ञानंभवतीतितत्रतद्विनाशेबीजहृदयनाशेतत्पुरुषवात्मनाशएवातःस्वरूपज्ञाननाशात्संसारवस्थैवोत्तमास्यात्किंचित्ज्ञानस्यापिभवादित्यर्थः उक्तादन्यथास्वी
कारेभिवापदिनदृश्येतजीवात्मपरमात्मनोऽमुक्तौतदाविमोक्षापकोपत्नंकरुमर्हति मग्नस्याहिपरज्ञानेकिंनदुःखतरंभवेत् प्रवृत्तिर्घमेवाहंमन्येभरतसत्तमेतिप्रमाणविरोधआपचेतइति २७ अतःफलितमा
ह आत्मानमिति आत्मानंजीवमिन्द्रियार्थशब्दादिविषयंचयदप्युभयोराल्मिन्द्रियार्थयोः परमुत्तममीश्वरतत्त्वतदापिबीजाशयलक्षणउपाधौसत्येवपुमान्पश्यति अन्यदातदभावेनपश्यतीत्यन्वयः
२८ तत्रदृष्टांतमाह निमित्तइति जीवात्मपरमात्मनोर्भेदस्यान्वयव्यतिरेकसिद्धत्वेनप्रामाणिकत्वात्तदपलापेमाहापुरत्वमेवस्यादितिभावः २९ जीवपरयोःसत्यभेदाप्रतीतीकिकारणमित्याशंक्याज्ञान
मेवतत्रकारणतदपिविषयातिसत्तयास्यादित्याह इंद्रियैरिति पुंसोमनोचुद्धेश्चेतनांबहुस्मरणशक्तिहरतइत्यन्वयः बहुस्मरणशक्तिस्तुचेतनेन्युच्यतेबुधैरितिचचनात् मनसोहरणकारणानांद्रियाणी
त्वाह इंद्रियैरिति हरिकथाश्रवणादियोग्यैःश्रोत्रादींद्रियैराक्षेपेवायंहेतुरित्याह विषयाकृष्टैरिति दृष्टतेनबुद्धथाकृष्टंकरोति स्तुंबइति स्तुंबोजलनिर्गमद्वारम् ३० बुद्धेर्बहुस्मरणशक्तिभ्रंशेसर्वानर्थोआप
चंसइत्याह भ्रश्यतीति भ्रष्टचित्तमनुबहुस्मरणशक्तिभ्रंशानंतरंस्मृतिरनेकशाल्पयार्थस्मरणसामर्थ्यंभ्रश्यतिसृष्टिक्षयेऽनेकशाल्पयार्थस्मरणशक्तिनाशेसर्वोत्तमःस्वतंत्रःपंचविधभेदस्वामीमदादिसर्व

आत्मानमिन्द्रियार्थचपरंयदुभयोरपि ॥ सत्याशयउपाधौवैपुमान्पश्यतिनान्यदा २८ निमित्तेसतिसर्वत्रजलादावपिपूरुषः ॥ आत्मनश्चपरस्यापिभि
दांपश्यतिनान्यदा २९ इंद्रियैर्विषयाकृष्टैराक्षिप्तंघ्यायतोमनः ॥ चेतनांहरतेबुद्धेःस्तुंबस्तोयमिवहृदाद् ३० भ्रश्यत्यनुस्मृतिश्चित्तज्ञानभ्रंशःस्मृतिक्षये ॥
तद्रोधंकवयःप्राहुरात्मापह्लवमात्मनः ३१ नातःपरतरोलोकेपुंसःस्वार्थव्यतिक्रमः ॥ यद्यस्त्यन्यस्यप्रेयस्त्वमात्मनःस्वव्यतिक्रमाद् ३२ अर्थेन्द्रियार्थाभि
ध्वानंसर्वार्थापह्लवोचुणाम् ॥ संसितोज्ञानविज्ञानाद्येनाविशतिमुग्धताम् ३३ नकुर्यात्कर्हिचित्संगंतमस्तीव्रंतितीर्षुणा ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां
यदत्यंतविधातकम् ३४

तदधीनमेनंभावंमरणेपिनमुचामीतिभगवत्पक्षपातलक्षणंज्ञानंभ्रश्यति तदस्तुततःकिंतत्राह तद्रोधमिति कवयआत्मनोज्ञानस्वरूपस्यतत्त्वसादृशस्यज्ञानस्यरोधनाज्ञमात्मनःस्वरूपस्यापह्लवंनाशंप्राहुरित्य
न्वयः ३१ अतश्चकिमनिष्टमापन्नत्राह नातइति पुंसःस्वार्थव्यतिक्रमःस्वभयोजनस्यव्यतिक्रमोनाशोतःस्वरूपभूतज्ञाननाशात्परतरोन्यतमोनाशोलोकेनास्तीत्यन्वयः आत्मनोनिरवयवत्वात्तत्राशोऽ
नवशेषोयद्यदीनांसावयवत्वेनतत्राशःसावशेषोदृष्टइतिविशेषोत्तनायलोकइत्युक्तं ननुदेहपुत्रादेरपिप्रेयस्त्वात्तत्राशस्यापिमहानाशत्वेनदुःखहेतुत्वात्किंज्ञाननाशोविशेषोच्यतइतितत्राह यद्यस्तीति
आत्मनोन्यस्यदेहपुत्रादेर्यथापिप्रेयस्त्वमस्ति तथापिपुत्रादेरात्मशेषत्वेनप्रियत्वात्तत्राशस्यस्वव्यतिक्रमात्स्वरूपज्ञाननाशादाधिक्यनास्तीतिपूर्वनप्रध्याहारोणान्वेतव्यं अतएवनातःपरतइत्युक्तम् ॥ केचि
ब्रह्मस्तीतिपठंति ॥ तत्पक्षेऽप्यहंरिनान्वयःकर्तव्यः ३२ अयतस्माद्वृणामिन्द्रियार्थानांविषयाणांभिध्वाननिरंतरंतिर्गतनसंशयानांसर्वपुरुषार्थानामपह्लवोविनाशहेतुः येनेंद्रियेणेंद्रियायांभिध्वानेनज्ञा
नविज्ञानात्सामान्यविशेषलक्षणज्ञानात्संसितोभ्रंशितोमुग्धत्वाविवेकराहित्यमाविशतिमाप्नोतीत्यर्थः ३३ विषयाभिध्वानस्यापिदुष्टसंसर्गोमूलकारणसंविपश्चित्तानकार्यइत्याह नकुर्यादिति धर्मादीनामत्यं
तविधातकमिति यदतोविपश्चित्तव्रतमस्तीर्षुणामनसाकदापिदुष्टसंसर्गनकुर्यादित्यन्वयः नकार्यःकर्हिचित्संगंतमस्तीतिपाठः तदाविपश्चितेत्युच्यम् ३४

धर्मादिभिः सहैषां तात्त्विकमोक्षस्यापि तत्तुल्यता स्यादिति शर्कापरिहरति तत्रापीति स्वपक्षपातस्त्वभ्यासाद्गोचर्यव्यापृतस्य तु भवेत्ततोऽनेकशालयार्थस्मरणोशिता नश्यत्यतः स्मृतेर्नाशाद्गवत्पक्षपातिता विमर्शयेत्तेन चैवाभ्यभवेच्छानविपर्ययः न च ज्ञानविपर्ययादभ्यभ्यासादकरं कश्चित् सर्वस्यैतत्स्य मूलहिदुष्टसंसर्गएव तु दुष्टसंगो विरक्तस्याप्यन्ययाज्ञानकारणं दुष्टसंगाद्विषणोश्च स्वात्मत्वं मन्यतेऽबुधः अभावेत्वात्मानो न्यस्य शुकचापिनिरात्मतामिति समाख्या स्मृतिसिद्धत्वादयमेवार्थो न शुकतीर्थशुक्रार्थो ब्राह्मन्मोहेतुत्वात् मोक्षस्यात्यंतिकत्वं कस्माद्विशेष्योच्यते धर्मादेरपि पुरुषार्थात्वादित्यत्राह त्रैवर्ग्येति त्रिवर्गसंबंधिपुरुषार्थः कृतस्तस्य कालात्मनो हरेर्भूविभ्रमजनितनाशलक्षणभयसंयुतो यतस्तस्यादिति शेषः भविष्यज्ञानमवलोक्य नित्यमिति ३५ त्रैवर्ग्यार्थो ब्रह्मलोकादिसंबंधीनां नित्यइति तत्राह परावरेचेति गुणव्यतिकरान्मूलप्रकृतेरनु अनंतरं ये भावाः पदार्थाः परावरेण्यदतीतकाले ये वर्तमाना उक्तकृष्टनिष्ठलक्षणावा ईशस्य कालनाम्नो हरेर्भूविभ्रमणविध्वंसिता शिषाविनाशितशुभानां तेषां क्षेपी नित्यानं दीनास्तीत्यन्वयः अनेन ब्रह्मलोकादिप्राप्ति लक्षणः पुरुषार्थोपिनित्यइत्युक्तं भवति ॥ ३६ ॥ जगतो हरिणा बुद्धिपूर्वसृष्टत्वात् तत्प्रसादेन तस्य संबंधनिवृत्तिरन्यथोक्तानर्थ एवेत्याह मनोमात्रमिति इदं प्रत्यक्षप्रमाणसिद्धं विश्वब्रह्मादिस्त्वं बर्पयत् हरेर्मेन सामितनिमित्तं त्रांतरक्षितं मीपते संवृण्यते मीहिंसाप्राप्तिधातोः अमात्रे अपरिच्छिन्नेन सति स्थितत्वाद्वा मनोमात्रं तदुक्तं मनोमात्रं हरेर्यस्यान्मनसामीप्ये जगदिति अग्रहणात्तमाह यथेति केयं क्रियानामेतितत्राह क्रियाचेति स्वप्रेहोरेच्छया जाग्रदृष्टकारिणुरगादिवासनयानिर्मितामात्रंति प्रवर्तत इति वासनामात्रं व्याप्तेन तत्रापि मोक्ष एवार्थ आत्यंतिकतयेष्यते ॥ त्रैवर्ग्यार्थो यतो नित्यं कृतांतभयसंयुतः ३५ परावरेचयेभावा गुणव्यतिकरादनु ॥ न तेषां विद्यते क्षेमी ईशविध्वंसिता शिषाम् ३६ मनोमात्रमिदं विध्वंयथा स्वप्रेमनः क्रिया ॥ क्रिया च वासनामात्रं सानीहायां प्रलीयते ३७ आत्मा त्वनीहया साक्षात्स्वयं ज्योतिः प्रसिध्यति ॥ एवं व्युदस्यात्ममाया जानस्तूपरमेन्मुनिः ३८ न यत्र निद्रामूर्छा वानार्थदृक्च मनोरथः ॥ नानुवृत्तिर्न प्रलयस्तद्ब्रह्म परमं विदुः ३९ तत्त्वं न रं द्रजगता मथ तस्त्पुषांच देहेंद्रियासु धिषणात्मभिरावृतानाम् ॥ यः क्षेत्रवित्त्वमनयोर्हृदिविष्वगाधिः प्रत्यक् च कास्ति भगवांस्तमवै हिसोऽस्मि ४०

सि विष्णोश्च स्थितत्वाद्वासनामयमिति वस आच्छादन इति धातोः श्वरेच्छया च्छाद्यमानत्वाद्वासनामयं वस आच्छादनेत्यस्माद्वातोर्वावासनामयमिति च यत एव हरेरिच्छाधीनं जगदतो हरेरनीहायां सृष्टिव्यापार इत्यावस्थायां सत्त्वादिगुणसाम्यलक्षणायां लीयते स्वस्वकारणानुप्रवेशपूर्वकमव्यक्ततामाप्नोति न तु शून्यतां तदेतदाह अनीहायामिति यतो हरेरिच्छाधीनजगतः स्थितिः अतो विष्णोर्नीहायां लीयते सकलं जगदिति च ३७ ननु मुक्तैः कीदृशो विष्णुः प्राप्यत इति तत्राह आत्मेति स्वयं ज्योतिर्नित्याविलुप्तप्रकाशः साक्षात्तुर्ध्व आत्मा जाग्रदाद्यवस्थानुभविनो जीवात्मनो भिन्नो विष्णुर्नीहायां अस्मिन् वस्तुजाग्रद्व्यापारशून्य एव व्यापाररूपी प्रसिध्यति प्राप्यते । मुमुक्षुभिरितिशेष इत्यन्वयः अनीहावस्थ एवासौ मुमुक्षुभिरवाप्यत इति च फलमाह एवमिति जीवपरपोरेव मुक्ताविधया स्वस्वामिभिरावृत्तान्मुनिः भिदापरपर्यायामात्ममायाबंधशक्तिव्युदस्योपरमेद्धारिमुपगम्य सुखलक्षणा रतिमाप्यनिर्मुल्लिखत्संसारो भवेदित्यर्थः एवं विद्वान्बंधशक्तिव्युदस्य हरिमासुते प्रकृतिभिर्वाचमायाचक्रमयेत्यभिधीयते बंधशक्तिर्ध्यालोको बंधमतीत्यनिशामुवीति च ३८ अनीहावस्थ एव मुमुक्षुभिः प्राप्य इत्युक्तं तत्स्पष्टमाचष्टे न यत्रोति निद्रासुषुप्तिमूर्च्छामोहः अर्थहंजाग्रत् अनुवृत्तिर्जीवन्मुक्तिः अनुवृत्तिरिति प्राज्ञैर्जीवन्मुक्तिरुदीर्यं व इति च एताः निद्राद्यवस्थाः यत्र न संति स्वशक्तिव्यंजितान भवति तद्विजितात्मनो मनोजयवतो मुमुक्षोः प्राप्य ब्रह्मेत्यन्वयः ३९ ननु जीवात्मा तदुपजीव्यः परमात्मा च कथं ब्रह्मव्युदस्यार्थोच्यत च च विविच्योपदिशन्नाह तत्त्वमिति हेन रं द्रयस्त्वनयोः स्यावर्जगमयोर्मध्ये विष्वगाधिर्नानादुःखः सन्नेको जीवोसि सद्ः सीति श्रुतितत्त्वं हृदि स्थितमवैह हृदि लोकोभातेति श्रुतिः

अनेन जीवस्य नो देहे कुत्रावस्थानमिति शंकापरिहृतेति ज्ञाप्यते त्वंकइति तत्राह सोस्मीति यो हंतवसदशोजीवोस्मि तर्मान्नान्मान्मान्भवामीत्यवैमिअनेन तारतम्यज्ञानमावश्यकमित्युक्तं भवति अथ जीवस्वरूपज्ञानानंतरमीश्वरज्ञानं प्रददामीत्याह अथेति यः क्षेत्रविस्तेत्रज्ञः सर्वांतर्यामी सर्वस्वप्रत्यक्षः च कास्ति आभिरुपेन प्रकाशते दुर्भगशरीरस्थापितमलालिप्तपाजिव्यतिरिक्तो जीवस्यात्यंतोपकारित्वेन साक्षित्वेनावभासते सतमगवांस्तुभ्यं सुखादिप्रदः श्रीनारायण इत्यवैह तं विशेनाष्टे जगतामिति देहश्चेद्विपाधिचासवः प्राणाश्च धिषणा बुद्धिश्चात्मा हंकारश्चेत्येतैरावृता नाजगता जगमानां तत्तुषां स्वावराणां च तत्त्वं सर्वसत्ताप्रदत्वात् तदुक्तं सर्वसत्ताप्रदत्वात्तु सर्वतत्त्वं हरिः स्मृतः सर्वत्रविततत्वाद्वा सोहंत्वमिति चोच्यते सर्वांतर्यामकत्वात्तु न जीवात्मतया हारिरिति च अभिमानस्त्वहंकार आत्माचेत्यभिधीयत इति वचनात्तत्रात्माहंकारः व्यवधानेनान्वयोपयोग्यतापेक्षया भवेदिति वचनात् सात्त्विकानां जीवपरभेदज्ञानेर्विशिष्टमुक्तिसाधने योग्यतामपेक्ष्य व्यवधानेनान्वययुक्तः अनेनेतरेषामभेदज्ञाने तमः साधने योग्यतेति यथास्थितान्वयइति दर्शितं किंच तत्त्वज्ञानस्य गोपनीयत्वेन परोक्षत्वस्य देवप्रतीतिहेतुत्वात् परोक्षमिषा इव हि देवाः प्रत्यक्षद्विष इति श्रुतेः अतो यथा पाठमेवार्थवदंतो सुरपकृतिस्वात्मो भ्रंशाधिका रिति बुद्ध्या सद्भिस्तत्संगः परिहर्तव्यश्च ङालसंगवदिति तात्पर्यम् ४० ननु माया कल्पितपंचभूतात्मदेहब्रह्मैव मुसदुःस्वे अनुभवति ब्रह्मैव संसारतिब्रह्मैव मुच्यत इत्याचार्योक्तेः विमुक्तश्च मुच्यत इति श्रुतेः शास्त्रेन स्वाभिभूतभावेनात्र द्वयांगीकारो युक्त इति तत्राह यस्मिन्निति इदं सत्युपविष्यादिकमसद्गुणादिकं जगद्यस्मिन् भगवति आत्मतया निजस्वरूपतया विभातीति योग्ययोगिराद्धांत समायाविवेकविधुतिः माययोर्ज्ञानप्रकृत्यभिधेययोर्विवेकात् विजिरपृथग्भावइति धातोः ज्ञानदेहो हरिः पंचभूतदेहो जीवइति पृथग्द्विधित्वज्ञानाद्विधुतिर्विध्वंसोपस्यायोगिराद्धांतस्य सतथोक्तः एतदेव दृष्टातेन स्पष्टयति स जीति सज्जिमा लकृतौ रज्जावहिबुद्धिर्वा अपंभावः यथा रज्जुतत्त्वाज्ञानाद्रज्जौ सपेक्षानमुत्पन्नं रूपादेः शास्त्रपेक्षो विरोधो लक्षणफणाद्यभावज्ञानाद्वा स्पर्शकार्कश्यज्ञानाद्वा विधूयते तथा प्रमाणबाधस्मिन्निदं सदात्मतया विभातिमायाविवेकविधुतिः सज्जिमा हि बुद्धिः ॥ तं नित्यमुक्तपरिशुद्धविबुद्धतत्त्वं प्रत्युदकर्मकालिलप्रकृतिप्रपद्ये ४१ यत्पादपंकजपलाशविलासभक्त्या कर्माशयग्रथितमुद्ग्रथं यति संतः ॥ तत्त्वं न तद्विमतयोपिविरुद्धमार्गस्रोतो गुणास्तमरणं भजवासुदेवम् ४२

हृद्यदर्शनात्तत्त्वज्ञानोपदेशाचार्यवाक्याद्वा ब्रह्मणो जगदात्मत्वं विधूयते नित्यमुक्तत्वादिलक्षणाभिनयसाधारणानां सत्त्वाभ्रह्मणः संसारो युक्तइति स्पष्टयन्यच्छब्देनोक्तं च छब्देन परामृश्यप्रपद्यइति क्रियापदेनान्वेति तमिति जीवव्यावृत्त्यर्थं नित्यशब्दः प्रत्येकमभिसंपद्यते नित्यमुक्तं नित्यपरिशुद्धं च नित्यविबुद्धं च पंचमभिनारोपितं रूपं तच्च स्पष्टं अतएव प्रत्युदेनिरस्ते कर्मपुण्यपालक्षणमदृष्टसत्त्वादिगुणकालिलप्रकृतिश्च येन सतथातं यस्त्वरूपतया भातमज्ञानांगनादिकं विवेकज्ञानिनारज्जौ सपेक्षमावद्विधूयते तं नित्यमुक्तभावेन निरस्तप्रकृतिं भजेत् न भ्रातिर्जगतो दृष्टिर्भ्रातिर्हरिदर्शनं अन्योन्यात्मवयादृष्टिर्भ्रातिरित्यवधार्यसां मायेति ज्ञाननामस्यान्यायेति प्रकृतिस्तथा ज्ञानस्वरूपं विष्णोस्तु प्रकृतिर्न हरेस्तनुः एव विवेकिनो विष्वं ब्रह्मरूपेण नेष्यते पंचभूतात्मकदेहं विष्णोः पश्यंत्ययोगिनः तथानयोगिराद्धांतो ज्ञानदेहो यतो हरेरिति प्रमाणबाहुल्यान्मायादिशब्दानामुक्तएवार्थो न दुर्वादिकल्पितइति निरवधं सपेक्षमावत्सर्पज्ञानवत् ४१ एवं विधिसंसारोच्छेदकारणं हरेः सर्वोक्तमवज्ञानं भक्त्या विनामृतमतो भक्तिरेव प्रधानमित्याह यत्पादेति यस्य पादपंकजयोः पत्रायमाणास्वं गुलीपुतचत्वं नोद्ग्रथयंति कुतइति हेतुगर्भविशेषणमाह विरुद्धेति विरुद्धमार्गः स्रोतो गुणाः संसारगुणापेक्षिते तथोक्ताः संसारगुणानां विरुद्धत्वेन हेतुत्वेन प्रतीयमानत्वादित्यर्थः संसारगुणानां विरुद्धत्वेन प्रतीतिकारणमिति चेन्न नैजः सर्वगुणोत्कर्षस्वभावो दुस्त्यजः तदुक्तं नैजः सर्वगुणोत्कर्षः सर्वेभ्यो महदुच्यत इति च अनेन तत्त्वज्ञानिषु तच्च गुणोत्कर्षैर्महत्त्वकारणमित्युक्तं भवति द्विमतौ च ज्ञानदौर्बल्यं कारणं अनाद्यं तत्परं ब्रह्मन देवाः ऋषयो विदुः एकस्तद्वेदभगवान्प्रभुर्नारायणो विराडिति अनेन श्रीनारायणाद्वेतेषां मिति द्वाभ्यसमाव्यद्विद्विषयं अतस्त्वं तं वासुदेवमरणं शरणं व्रजेत्यन्वयः ॥ ४२ ॥

संसारोत्सारहेतुत्वाद्भवेत्सर्वगुणोत्कृष्टत्वमित्यभिप्रेत्याह कृच्छ्रइति अष्टवैशाभकिलक्षणतररीरहिताः षड्वर्गएवमक्रोयस्मिन्सतथा तंभवार्णवयेतितीर्षिततुर्भिच्छंतितेषामिहमहान्कृच्छ्रइतियस्मात्
स्माच्चहरेभेजनीयमप्रिसुदुपनावंकृत्वा व्यसनंविविधापद्युक्तं दुस्तरार्णवज्ञाननाविमाततुर्मशक्यं संसारसमुद्रमुत्तरेत्यन्वयःइतःपरमुपदेष्टव्यांशोनास्त्यतःपरंराज्ञाकिमुक्तमत्राह सएवमिति आत्म
नोहरेभेधाज्ञानंयस्यसतथातेन मनोयोगवतावा ॥ ४४ ॥ किमवोचत्तत्राह कृतइति ॥ ४५ ॥ तदपूरणेभगवदागमनेनापि किंप्रयोजनमिति शंकांशोनास्तीत्याशयेनाह निष्पादितामिति घृणालुभिर्दया
शीले एवमुपकर्तृभ्योयुष्मभ्यंकापिगुरुदक्षिणामयादातव्या तद्गुरुदक्षिणालक्षणंकिंघनमात्मनादेहेनसहदेददामि नममकिंचित्स्वाधीनमस्तीत्यर्थः राज्यादिकमस्तिचेत्सर्वतत्साधुभ्योदत्तं तदधी
नमेहंकथंदास्यामिपरकीयदानाच्चौर्यमापद्यतइतिभावेनोक्तं साधुदत्तमिति ४६ ननुतथापिसाधुभिरात्मसात्कृतराज्यादिकंतद्वातव्यमितिचेत्सत्यंतद्वातुंयोग्यंचेदास्यामीत्याह प्राणाइति रायोवित्तानि
४७ युष्मभ्यंसर्वनिवेदितमितिमोहादुक्तंतत्क्षतव्यं सर्वस्ययुष्मदीयत्वान्नमयादातव्यमित्याह सेनापत्यमित्यादिना ४८ किंबहुनानुलापेनेदमेवभवदर्हणमित्यग्रह यैरिदृशीति निगमिभिर्नैदिकैरात्मवा

कृच्छ्रोमहानिहभवार्णवमष्टवैशाःषड्वर्गनक्रमसुखेनतितीर्षयंति ॥ तत्त्वंहरेर्भगवतोभजनीयमंघ्रिंकृत्वोदुपंयस नमुत्तरदुस्तरार्णम् ४३ ॥ मैत्रेयउवाच ॥
सएवंब्रह्मपुत्रेणकुमारेणात्ममेधसा ॥ दर्शितात्मगतिःसम्यक्प्रशस्योवाचतंतृपः ४४ ॥ पृथुखाच ॥ कृतोमेनुग्रहःपूर्वहरिणार्तानुकपिना ॥ तमापाद
यितुंब्रह्मन्मगवन्युयमागताः ४५ निष्पादितंचकात्स्न्येनभगवद्विघृणाळुभिः ॥ साधुदत्तंहिसर्वमेजात्मनासहकिंददे ४६ प्राणादाराःसुताब्रह्मन्गृहाश्व
सपरिग्रहाः ॥ रायोमहीबलंकोशइतिसर्वनिवेदितम् ४७ सेनापत्यंचराज्यंचदंडनेतृत्वमेवच ॥ सर्वलोकाधिपत्यंचवेदशास्त्रविदर्हति ४८ यैरिदृशीभगव
तोमतिरात्मवादएकांततोनिगमिभिःप्रतिपादितानः ॥ तुष्यंत्वदभ्रकरुणाःस्वकृतेननित्यंकोनामतत्प्रतिकरोतिविनोदपात्रम् ४९ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ त
आत्मयोगपतयजादिराजेनपूजिताः ॥ शीलंतदीयंशंसंतःस्वेऽभूवन्मिषतांनृणाम् ५० वैन्यस्तुधुर्योमहतांसंस्थित्याध्यात्माशिक्षया ॥ आप्तकाममिवात्मा
नंमेनआत्मन्यवस्थितः ५१ कर्माणिचयथाकालंयथादेशंयथाबलम् ॥ यथोचितंयथावित्तमकरोब्रह्मसात्कृतम् ५२ फलंब्रह्मणिविन्यस्यनिर्विषंगःसमाहि
तः ॥ कर्माध्यक्षंचमन्वानजात्मानंप्रकृतेःपरम् ५३ गृहेषुवर्तमानोपिससाम्राज्यश्रियान्वितः ॥ नासज्जतेंद्रियार्थेषुनिरहंमतिरर्कवत् ५४ एवमध्यात्मयोगे
नकर्माण्यनुसमाचरन्॥पुत्रानुत्पादयामासंपंचार्चिष्यात्मसंमतान् ५५ विजिताश्वंधूमकेशंहर्षक्षंद्रविणंवृकम् ॥ सर्वेषांलोकपालानांदधारैःपृथग्गुणान् ५६

दैवेदति एकांततोमुख्येननिर्णीतत्वात् यैर्भवद्विरीदृशीहरेर्गतिरस्माकंप्रतिपादितातेयुयंस्वकृतेनतुष्यंत्वमित्यन्वयः किनीरसमपुरवचनेनेत्युक्तं तुष्यंत्विति ॥ ४९ ॥ तत्प्रियवचनातेतैःकिम
कारीत्यत्राह तआत्मेति आत्मयोगस्याध्यात्मयोगस्योपदेष्टृत्वेनपतयःमिषतापत्रयतां स्वेआकाशे ५० पृथुनातेभ्यःसमग्रातुग्रहःप्राप्तइत्यस्यलक्षणमाह वैन्यइति महतांधुर्यःधूर्वादा संस्थित्यासपूर्ण
योग्यात्मशिक्षयापरमात्मतत्त्वज्ञानादानलक्षणया इवशब्दएवार्थे ५१ तस्यकर्मकरणप्रकारमाह कर्माणीति ५२ निर्विषंगः कर्मफलवनासक्तः प्रकृतेःपरमात्मानंश्रीहारिकर्मणामध्यक्षंसाक्षिणम
न्वानः ५३ ५४ विषयासक्त्यावर्तमानस्यपुत्रानुत्पादनेनस्वपुरराज्यरक्षणपुण्यप्राप्तिःकथमत्राह एवमिति आर्चिषिभार्पाया ५५ एवंसत्यस्तसर्वकर्मापिराजामगवदनुग्रहाविरोधेनतत्तत्कर्मणंब्रादि
तत्तद्गुणान्दधारेत्याह सर्वेषामिति ५६

जगत्सृष्टेर्गोपीधायरक्षणाय अच्युतेआत्मानोयस्यसोऽच्युतात्मकः राजशब्दनिर्वक्ति मनोवागिति ५७ रंजनाद्राजेति इन्द्रादिगुणधारणमकारंविचिच्यवक्ति सोमराजइत्यादिना वसुजलं वसुरत्नंजलंरश्मिर्वसुदेवोविभावसुरित्यभिधानम् ५८ ५९ अचलराट्मेरुः ॥ ६० ॥ कोशाद्व्यधनौघपतिः ॥ ६१ ॥ सर्वात्मासर्वातरस्थः भूतराट्सदाशिवः ६२ मृगराट्सिंहःअजोब्रह्मा ६३ आत्मतत्त्वेपरमात्मतत्त्वज्ञाने अधिकदृष्टांतोयं अथापितमेवाह भक्त्येत्यादिना गवादिषुभक्त्यालज्जादिगुणेन ६४ पुंभिरुर्ध्वगीतयाञ्चैःकीर्तितयाकीर्त्यास्त्रीणांकर्णरंघ्रेषुप्रविष्टः सर्ताकर्णरंघ्रेषुप्रविष्टः परोद्यमेचात्मतुल्यः स्वकार्यसमोरागद्वेत्यन्वयः गुरुविप्रेषुभक्त्याचपरेषांहितकृत्या प्रश्रयेणचकीर्त्याचपृथूराममनुव्रतइतिवचनात् नेदंस्तुतिमात्रंस्तप्यमित्यर्थः नगुरुर्नचधर्मोस्ति रामदेवस्यकुत्रचित् तथापिधर्मरक्षार्थगुरुभक्तिप्रदर्शयदित्यतो रामस्यलोकसंग्रहार्थं नत्वनवाप्तफलमाप्त्यर्थगुरुभक्त्यादिकर्मतिसंतोष्यम् ६५ ॥ इति श्रीभागवतेचतुर्थस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायां

गोपीधायजगत्सृष्टेःकालेस्वेस्वेच्युतात्मकः ॥ मनोवाहूर्मूर्तिभिःसौम्यैर्गुणैःसंरज्यन्प्रजाः ५७ राजेत्यधान्नामधेयंसोमराजइवापरः ॥ सूर्यवद्विसृजन्गृह्णन्प्रतपंश्वभुवोवसु ५८ दुर्धर्षस्तेजसेवाग्निर्महेंद्रंइवदुर्जयः ॥ तितिक्षयाधरित्रीवद्यौरिवाभीष्टदोष्टानाम् ५९ वर्षतिस्मयथाकामैःपर्जन्यइवतर्पयन् ॥ समुद्रइवदुर्बोधःस्त्येनाचलराडिव ६० धर्मराडिवशिक्षायामाश्रयेहिमवानिव ॥ कुबेरइवकोशाढ्योगुप्तार्थोवरुणोयथा ६१ मातरिश्वेवसर्वात्माबलेन महतौजसा ॥ अविषह्यतयादेवोभगवान्भूतराडिव ६२ कंदर्पइवसौंदर्येभनस्वीमृगराडिव ॥ वात्सल्येभनुवचूणांप्रभुत्वेभगवानजः ६३ बृहस्पतिर्ब्रह्मवादेआत्मतत्त्वेस्वयंहरिः ॥ भक्त्यागोगुरुविप्रेषुष्ववसेनानुवर्तिषु ६४ ह्रियाप्रश्रयशीलाभ्यामात्मतुल्यःपरोद्यमे ॥ कीर्त्योर्ध्वगीतयापुंभिरुल्लो क्येतत्रतत्रह ॥ प्रविष्टःकर्णरंघ्रेषुस्त्रीणांरामभूतामिव ६५ ॥ इति श्रीभागवतेचतुर्थस्कंधेद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ दृष्ट्वात्मानंप्रवयसमेकदा वैम्यजात्प्रवान् ॥ आत्मनावर्धिताशेषसानुसर्गःप्रजापतिः १ जगत्स्तंश्रुषश्चापिदृष्टिदोषमभ्यस्तताम् ॥ निष्पादितेश्वरादेशोयदर्थमिहजग्मिवान् २ आत्मजेष्वात्मजान्यस्यविरहाद्ब्रह्मदतीमिव ॥ प्रजासुविमनारवेकःसदारोऽगात्तपोवनम् ३ तत्रापाद्यात्मनियमोवैखानससुसंमते ॥ आरब्धउग्रत पसियथास्वविषयेपुरा ४ कंदमूलफालाहारःशुष्कपर्णाशनःकचिद् ॥ अन्मक्षःकृतिचित्पक्षान्वायुभक्षस्ततःपरम् ५ ग्रीष्मेपंचतपावीरोवर्षास्वासारपा ण्मुनिः ॥ आकंठमग्नशिशिरउदकेस्थंढिलेशयः ६

द्वाविंशोऽध्यायः २२ ॥ ॥ योगेनदेहत्यागप्रकारःपृथग्यादितत्त्वानां तदभिमानिदेवतानांचस्वस्वकारणप्रवेशलक्षणोलप्यदेहत्यागकालेचितनीयइतिनिष्पत्तेऽस्मिन्नध्याये तत्रादौपृथोस्तपसि प्रारंभप्रकारंवक्ति दृष्टेस्त्यादिना प्रवयसंगतवयसंस्थविरं आत्मवान्जितमनाः सहितोनुसर्गःपुत्रपौत्रादिदिलक्षणोयेनजनेनससानुसर्गः वर्धिताशेषःसानुसर्गःस्वराज्यकालीनजनोपेनसतथा १ आरामकरणेनस्यावरस्यवृत्तिदानम् २ आत्मजापृथिवीं राज्ञण्यद्वियोगाद्ब्रह्मदतीमिवस्थितां ३ आत्मनियमःकंदमूलाद्याहारःशरीरपान्नाथार्थमापाद्योपेनसभापाद्यात्मनियमः पुरास्वविषये स्वराष्ट्रेऽग्रानां दुष्टानांतपसितंतापेदेहेयथाप्रारब्धस्तथोग्रतपसिकायक्लेशादिलक्षणेप्रारब्धइत्यर्थः ४ आत्मनियमानाह कंदेति ५ चंदतपआह ग्रीष्मइति पंचतपांस्वप्रयोयस्यसंपंचतपाः अत्रैको विरर्कः आसारपादनिराश्रयतपोब्रह्मिसेवी शिशिरेहिमवौ स्थंढिलेशोपनिशीतिशेषः ६

आरिराधयिपुराराधयितुकामस्तदर्थमुग्रतेपआचरदित्यन्वयः ७ ८ योगमुपासनोपायम् ९ भक्तिः प्रेमपूर्वभजनं अनन्यविषयाभगवदेकविषया १० भक्तेः फलमाह तस्येति येन ज्ञानेन संशयपदं संशय
 त्रिपर्ययज्ञानस्थानं निजस्वेनाभिमतं जीवकोशं बाह्यातः करणं लिङ्गशरीरं वा विच्छेदछिनत्ति स्म तादृशं भगवतो ज्ञानं तस्य पृथोरभूदित्यन्वयः तस्य हरेरनुस्मरणं निरंतरं ध्यानं तत्पूजयानयाभक्त्या परिशुद्धकर्मा
 स्वस्वगुणयुक्त आत्मानोपसृतया तस्य अभूदित्यनेन भूतत्तायामिति धातोः सत एव ज्ञानस्याविर्भाव उच्यते ननु प्रागसतः तस्य ज्ञानित्वात् ज्ञानिनो ज्ञानस्याविर्भावः नहि पुरोवर्ती घटः पटो वा आविरभवति
 छिन्नप्रहरोदृष्टचर इति चेन्न बलवत्प्रतिबंधकेन तिरोभावसंभावानुक्तं आविर्भावतिरोभावौ ज्ञानस्य ज्ञानिनोऽपि अपेक्षया ज्ञस्तथा ज्ञानमुत्पन्नमिति चोच्यते ज्ञानिनोऽपि ज्ञानस्याविर्भावतिरोभाववपेक्षया सा
 बलस्तथा तस्य ज्ञानं समुत्पन्नमिति व्यवहारोऽप्युच्यत इत्यर्थः ११ उत्पन्नज्ञानस्य स्थितिमाह छिन्नेति येन वयुनेनेदमच्छिनत्त ज्ञानं तत्त्यज इत्यन्वयः अन्यथा ज्ञानसंभव इदमुक्तं कथं युक्तं स्यादित्यत उक्तं छिन्ना
 न्यधीरिति निरस्तान्यथा ज्ञानः स्वरूपज्ञानाभावे कथमिदमित्यत उक्तं अधिगतात्मगतीरिति आत्मशब्देन स्वस्वरूपं परमात्मा चोच्यते अधिगते अपरोक्षीकृते परमात्मा स्वस्वरूपं च येन सतथा
 संत एव तत्साधर्म्यमाह निरीह इति ज्ञानोत्तरकालीन प्रवृत्तिमात्रतु पूर्ववद्विधिवद् इत्यर्थः अत्र ज्ञानत्यागो नामानिलेपेन स्वरूपज्ञानेन करतलमलकवत्पत्यक्षत्वेन वृत्तिज्ञानस्य बाह्यातः करणजन्यस्य भेद

तितिक्षुर्यतवाक्दांत ऊर्ध्वरेताजितानिलः ॥ आरिराधयिषुः कृष्णमाचरत्तप उत्तमम् ७ तेन क्रमानुसिद्धेन भवस्तकर्ममलाशयः ॥ प्राणायामैः सन्निरुद्धषड्
 गेच्छिन्नबंधनः ८ सनत्कुमारो भगवानयदाहाभ्यात्मिकं परम् ॥ योगं तेनैव पुरुषमभजत् पुरुषर्षभः ९ भगवद्धर्मिणः साधोः श्रद्धया यततः सदा ॥ भक्तिर्भगव
 त्तिब्रह्मण्यनन्यविषयाभवत् १० तस्यानया भगवतः परिशुद्धकर्मसत्त्वात्मनस्तदनुसंस्मरणानुपूर्व्या ॥ ज्ञानं विरक्तिमदभून्निशितेन येन चिच्छेद संशयप
 दं निजजीवकोशम् ११ छिन्नान्यधीरधिगतात्मगतिर्निरीहस्तत्तत्त्यजेऽच्छिनत्तिदं वयुनेन येन ॥ तावत्तु योगगतिभिर्यतिरप्रयत्नो यावद्ब्रह्मजकथासुर
 तिनं कुर्यात् १२ एवं सवीरप्रवरः संयोज्यात्मानमात्मनि ॥ ब्रह्मभूतो दृढकालेतया जस्वंकलेवरम् १३ संपीडय पायुं पाणिभ्यां वायुमुत्सर्पयच्छनैः ॥
 नाभ्यां कोष्ठेष्ववस्थाप्य हृदुरंकंठशर्पिणि १४

मिरीक्षणं द्विभिमिदं नृपरा मिति दर्शनं नन्वन्यः तदुक्तं अपरोक्षतया वृत्तिज्ञानभेदनिरीक्षणं स्वरूपज्ञानसांस्थित्या ज्ञानसाग उदीर्यते इति अयं विशेषोऽपि तत्त्यज इति व्यत्यासेन सूचित इति । कथमस्य
 स्वरूपज्ञानमस्तीति ज्ञायत इति तच्छक्षयति तावदिति यावद्ब्रह्मजस्य श्रीनारायणस्य कथासुरतिनं कुर्यात्तावद्यतिर्निर्जितं तद्विद्यया मोषिपुरुषो योगगतिभिः प्राणायामादि लक्षणैर्योगसाधनैरप्रयत्नोऽनाविर्भूत रव
 रूपज्ञानो भवति अनेन भगवत्कथारातिः स्वरूपज्ञानेनेति लक्ष्यते तदप्युक्तं स्वरूपज्ञानतः सम्प्रतिर्विष्णुकथासुचोति यद्वा योगादुत्पन्नैर्गतिशब्दवाच्यैर्ज्ञानैः स्वरूपविषयैर्भगवत्तत्त्वं ब्रह्मादितारतम्यं
 पंचविधभेदं सौवस्वरूपमित्यादि विषयबाहुल्यात् स्वरूपज्ञानस्य बाहुल्यं प्रयत्नो भवति १२ उपसंहरत्येवमिति ब्रह्मभूतः ब्रह्मणिभूतः ब्रह्माधारतया स्थित इत्यन्वयः कालेऽप्यारब्धकर्मक्षयसमये ।
 तस्याजेत्यनेन स्वकलेवरमेवात्माक्षीवतु स्वरूपज्ञानमित्यवगतं १३ स्वच्छंदमृत्यूनं योगिनं दिहत्यागप्रकारं दर्शयितुं मस्योत्क्रांतिप्रकारमाह संपीडयेति वज्रासनस्थितो वायुमुत्सर्पयच्छूर्वनयन्मूला
 धाराभ्यां हृदु रीसंकेतच्छरीरिणि भ्रूमध्ये चेत्ये पुकोष्ठे पुस्थानविशेषे पुश्रनैरवस्थाप्य १४

अनेन क्रमेणानुचिन्तयित्वा बहुवचनं भूमिं शिरोमध्यप्रदेशे आवेशयन्निस्पृहः स्थिरचित्तस्तिष्ठेदित्यन्वयः देहे स्थितानां पंचभूतानां स्वस्वकारणेषु लुप्योऽनेनोच्यते देहे वा युगांतत्कारणेषु धिदैववापावपूयुजत्
अध्यात्मवायोराधिदैववायुः कारणतन्त्रैवल्यइत्युच्यते चित्तयदित्यन्वयः तदुक्तं अस्पृहंकारणमिति ज्ञानमेवाविलापनं समाधिकाले विज्ञेयं देहादेर्देशानां तु न रिति एवमेवोत्तरत्रापि ज्ञानव्यम् १५ छिद्रबहुत्वा
पेक्षया स्वानीति बहुवचनं ग्रंथतरोक्तैर्यत्तदपेक्षया विभागशः इदानीं पंचभूतानां स्वकारणेषु लुप्यध्यातमाह क्षितिमिति १६ इन्द्रियलभ्यकारध्यानमाह इन्द्रियाणीति समस्तानीन्द्रियाण्यथोद्भव्यं
योत्पत्तिः स्वस्वकारणेषु लीयंत इति तन्मात्राणि शब्दादीनि च यथोद्भवलीयंत इति व्याचक्षते यदित्यन्वयः अत्रायं विभागः इन्द्रियाणितैजसाहंकारतदभिमानि देवा वैकारिकाहंकाराभिमानि पुतेषां देहा वै
कारिकाहंकारे पृथिव्यादयो रंगादिभिः सह भूतादौ तामसाहंकारे लीयंत इति भूतादिरित्युपलक्षणं एवं त्रिविधाहंकारस्तानिन्द्रियादीन् समुत्क्षिप्य समुत्पन्नमहत्त्वात्मनि महत्त्वे तदभिमानि चतुर्मुखे चाहंकारा
भिमानिरुद्गोलीयत इति मनःसंदर्भ इत्यन्वयः १७ सर्वेषां गुणानां भक्तिज्ञानादीनां विशेषेण न्यासो निधानं यस्मिन् स तथातं सत्त्वादिगुणैर्विविधामपंचरचनायेन स तथा तं वा तमहात्तत्तुमुत्तमं तत्त्वलक्षणं
जडं च माया मयैमाया शब्दवाच्ये जीवे प्राणधारणशक्तिमत्तिरुक्ष्मीतत्त्वेन्यस्यति प्रविशतीति ध्यायेत् अन्यत्तु जडप्रकृतौ जीवत इति जीवशब्दवाच्यत्वं च चेतनशरीराकारतत्त्वापरिणामादुपचारः प्रत्यये
शब्दमनुशेत् इत्यनुशयशब्दवाच्यत्वं पुंशक्तियुक्तत्वात्पुंल्लिङ्गशब्दवाच्यं प्रकृतं च जगदादानादात्मशब्दाभिधेयस्य हरेराधारतया तिष्ठतीत्यात्मस्थमाचितयत् अनुशयी चित्प्रकृत्यधीनत्वात्तद्धारगतत्वाद्वा

उत्सर्पयन्नसुन्मूर्ध्निक्रमेण आवेशयन्निस्पृहः ॥ वायुं वायौ क्षितौ कायं तेजस्तेजस्य यूयुजत् १५ सान्याकाशे द्रवं ते ये यथास्थानं विभागशः ॥ क्षितिमंभसितत्ते
जस्य दोवायौ नभस्य मुमु १६ इन्द्रियाणि समस्तानि तन्मात्राण्यथोद्भवम् ॥ भूतादिस्तान्समुत्क्षिप्य महत्त्वात्मनि संदधे १७ तं सर्वगुणविन्यासं जीवेमा
यामेन्यधात् ॥ तंचानुशयमात्मस्थमसावनुशयीपुमान् ॥ ज्ञानवैराग्यवीर्येण स्वरूपस्थे व्यधात्प्रभुः १८ अर्चिर्नाम महाराज्ञी तत्पत्न्यनुगता वनम् ॥
सुकुमार्यतदहं च यत्पद्मांस्पर्शनं भुवः १९ अतीव भर्तुर्व्रतधर्मे निष्ठया शुश्रूषया चार्पदेहया त्रया ॥ ना विदतांति व्रतकर्षितापि साप्रेयरकरस्पर्शनमाननिर्द्व
ता २० देहं विपन्नासि लचेतनादिकं पत्युः पृथिव्यादयितस्य चात्मनः ॥ आलक्ष्य किंचिच्च विलप्य सासती चित्तामथारोपयद्द्रिसानुनि २१ विधाय कृत्यं
हृदि नीजलाहृताति लोदकं भर्तुरुदारकर्मणः ॥ नत्वा दिवि स्थासि दशांस्त्रिः परीत्य विवेश वह्निं ध्यायती भर्तृपादम् २२

नुशयी शब्दवाच्योत्तुपमानित्युपलक्षणं चेतनराशिः अप्राकृतशरीरत्वात्स्वरूपशब्दवाच्ये ब्रह्मणि चतुर्मुखेन सह तिष्ठतीति ध्यानं व्यधात् प्रभुरित्यनेन मनोनुसंधानमस्तीति ध्वनयति केनैतत्सामर्थ्यं
मभूदित्यत उक्तं ज्ञानेति यद्वा एवं विधोपासनाजनितसामर्थ्येनानुशयीपुषुः स्वरूपप्रेमब्रह्मणिसाधुलक्षणं मोक्षमाधुव्यधादित्यन्वय इति भाष्येति प्रकृत्यतिमायाजीवश्चकथ्यते शेतुन के शवययमा
चस्मादनुशयोपि च एतैस्तु नामभिर्वाच्या श्रीविष्णोरनपायिनी तथैवानुशयी जीवस्तया बद्धो यतः सदा पुरुषः शयनात्पूषु तथाऽहानादहस्यतः अप्राकृततनुत्वात्तुस्वरूपं हरिरुच्यते नित्यचिदर्शनाधि
त्यब्रह्मपूर्णत्वतः सदेतिसमारुप्यासिद्धत्वादुक्तैवाथोनाद्वैतवादि कल्पित इति सिद्धम् १८ पत्याचैवंगते तत्र वनेऽर्चिषा भार्यया किमकारीति तत्राह अर्चिर्नामैति पद्मचापुषुः स्पृशंयत्तदहं १९ भर्तुर्व्र
तं साम्यवर्जनादितदेवस्यस्यापि धर्मः तत्र निष्ठया अर्पदेहया त्रयाकंदमूलफलाक्षयनलक्षणया एवं विधानुष्ठानेन परिकर्षितापि प्रेयसः पत्युः करस्पर्शलक्षणभावेन निर्वृता न दांशुता आर्चिर्व्रतानुष्ठाननि
मित्तकेशनां विंदेत्यन्वयः २० एवं तस्याः पृथोऽपत्नीत्वयोग्यतामनुवर्णोत्तरकिंवाक्ति देहमित्यादिना पृथिव्या आत्मनः स्वस्याश्च दयितस्य पत्युर्देहं विपन्नासि लचेतनादिकं चैतन्यप्राणादिवृत्ति
लक्षणराहित्यमा लक्ष्य चित्तां शब्दहनसाधनकाष्ठं २१ हृदि नीनं दीर्घाः परीत्य प्रदक्षिणीकृत्य २२

सत्याः भवेपिराजस्त्रीभोगलक्ष्मीसापग्रीसप्रभृदित्याह विलोक्येति २३ कुसुमासारं पुष्पवृष्टिं २४ धन्यासर्वगुणैः पूर्णा अनपेक्षोगुणैः पूर्णा धन्य इत्युच्यते तु घैरित्यभिधानं २५ २६ येनैत्यनैष्कर्म्यं
मोक्षलक्षणं भगवत्पदं साधयंत्युत विद्युद्वल्लोलानि च लान्यायूंषियेषां तितथातेषामन्यदुरापां कनकिमपीत्यर्थः २७ आपवर्ग्यमुक्तिसाधनकारणं २८ पतिलोकं नाथवंतं लोकमिति शंका निवृत्त्यर्थं वैन्योयलोकं भापवंतं
पतिलोकं गताभूदिति स्पष्टितं २९ उपसंहरति इत्यमिति योऽसौ पृथुरित्यंभूतानुभावः अनुभावः प्रभावेऽस्यान्निश्चये भावसूचक इति यादव. भगो योन्यां भगो यत्ने यशो वीर्याकं भूतिषु कांतीच्छाज्ञानवैराग्यं धर्म
स्वर्गपदः सुवेति वचनात् सत्प्रयत्नादिगुणवतामतिशयेन प्रधानत्वात् भगवच्चमः ३० फलमाह यदिति पदवीभक्तिज्ञानादिलक्षणां ३१ वर्णभेदेन फलविनिवृत्तिं ब्राह्मण इति ३२ श्रव
णाद्यावृत्त्यासाधारणफलमाह त्रिःकृत्व इति ३३ प्रतिपत्तिनिवारकं चेदभीष्टसिद्धिः स्यादनेन तत्कथं स्यादित्यतस्तद्विशिनष्टि इदमिति ३४ व्याख्यातुं विशेषफलमाह धर्मार्थेति चरितस्य तादृक्

विलोक्यानुगतां सार्धं पृथुर्वीरवरं पतिम् ॥ तुष्टुर्वरदादेवैर्देवपत्न्यः सहस्रशः २३ कुर्वत्यः कुसुमासारं तस्मिन्मंदरसानुनि ॥ मदस्वमरतूर्येषु गृणंति स्म
परस्परम् २४ अहो इयं वधू धन्याया चैवं भूभुजां पतिम् ॥ सर्वात्मना पतिं भजे यज्ञेशं श्रीवधूरिव २५ सैषानूनं व्रजत्यूर्ध्वमनुवैन्यं पतिसती ॥ पश्यतास्मा
नतीत्यार्चिर्दुर्विभावेन कर्मणा २६ तेषां दुरापां किं त्वन्यन्मर्त्यानां भगवत्पदम् ॥ विद्युल्लोलायुषो ये वै नैष्कर्म्यं साधयंत्युत २७ सर्वंचितो बत आत्मधुकृच्छ्रे
ण महताभुवि ॥ लब्ध्वापवर्ग्यमानुष्यं विषयेषु विषजते २८ ॥ भैत्रेय उवाच ॥ स्तुवंतीष्वमरस्त्रीषु पतिलोकं गता वधूः ॥ यं वा आत्मविदां धुर्यो वै न्यः प्रा
पाच्युता शयः २९ इत्यंभूतानुभावोऽसौ पृथुः स भगवत्तमः ॥ कीर्तितं तस्य चरितमुदामचरितस्य ते ३० यददं सुमहत्पुण्यं श्रद्धया वहितः पठेत् ॥ श्रावये
च्छृणुयाद्वापि स बृथोः पदवीमियात् ३१ ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चस्वी राजन्योजगती पतिः ॥ वैश्यः पठन्विशपतिः स्याच्छूद्र उत्तमतामियात् ३२ त्रिःकृत्व इदमाक
र्ण्यनरो नार्थवाद्दतः ॥ अप्रजः सुप्रजतमो निर्धनो धनवत्तमः ३३ अस्पृष्टकीर्तिः सुयशामूर्खो भवति पंडितः ॥ इदं स्वस्त्यथ न पुंसामंगल्यनिवारणम् ॥
धन्यं यज्ञस्य मायुष्यं स्वर्ग्यं कलिमलापहम् ३४ धर्मार्थकाममोक्षाणां सम्यक्सिद्धिमभीप्सुभिः ॥ श्रद्धयैतदनुश्राव्यं चतुर्णां कारणं परम् ३५ संग्रामा
भिमुखो राजा श्रुत्वैतदमियाति यात्र ॥ बलितस्मै हरं त्र्यम्बराजानः पृथवे यथा ३६ मुक्तान्यसंगो भगवत्यचलां भक्तिमुद्वहन् ॥ वैन्यस्य चरितं पुण्यं शृणुया
च्छ्रावयेत्पठेत् ३७ वैचित्रवीर्याभिहितं महन्माहात्म्यमूचकम् ॥ अस्मिन्लतमतिर्मर्त्यः पार्थवी गतिमाप्नुयात् ३८ अनुदिनमिदमादरेण शृण्वन्पृथुचरितं
प्रथयन् विमुक्तसंगः ॥ भगवति भवसिंधुपा रभूते सच निपुणालं भते रतिमनुष्यः ३९ ॥ ॥ इति श्रीभागवते चतुर्थस्कंधे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥

सामर्थ्याभावे तदिच्छया किमित्यत उक्तं चतुर्णांमिति एतत्सामान्यस्वभावे किमनेनेत्यत उक्तं परमिति परमुत्कृष्टं ३५ असंक्रदावृत्त्याक्षिप्रं दिग्बिजयफलमपि स्यादित्याह संग्रामाभिमुख इति ३६
भगवद्भक्त्यविनाभावेन श्रवणादिकुर्वंत उक्तफलस्यान्नान्यथा इत्याह मुक्तेति ३७ पुनस्तात्पर्यादस्मिन्मांक्तिग्रथपति वैचित्रवीर्येति हे विदुर पार्थवीपृथोर्विद्यमानां ३८ तस्य चरितस्य श्रद्धादि
विषयपत्रस्ते कथं भागवतानामुपकार्यत इति तत्राह अनुदिनमिति प्रथयन् व्याख्यां कुर्वन् भवसिंधोः ससारसमुद्रस्य पारभूते तं तं रतिभूते निपुणां श्रीहरिप्रसादजननसमर्था ३९ इति श्रीभागवते
चतुर्थविंशोऽध्यायः २३

ईश्वराज्ज्ञानमन्विच्छेन्मोक्षमिच्छेज्जनादेनादित्यतोमोक्षसिद्धयेरुद्राज्ज्ञानोपदेशमकारोब्रह्मपदयोगयानामृकूनादेवानामुत्तमाधिकारित्वंचेतिद्वयमस्मिन्ध्यायेनिरूप्यते तत्रादावेतस्योपोद्धातमाह विजि
तामविति काष्ठादिशः १ सुप्रीचतुर्थीमुत्तरां २ अंतर्धानगतिमदृश्यविद्यानाम्नाशिसंढिन्यांभार्यायां ३ पुरापूर्वजन्मनि । अग्नीनांमनुष्ययोनातुत्पत्तौनिमित्तमाह वसिष्ठेति तत्कृत
माह पुनरिति ४ अंतर्धानोविजितामव तंविशिनाष्टि यइंद्रमिति ५ कर्माधिकारेस्थितस्यतस्यसंन्यासमकारंकि राज्ञामिति ६ भगवदर्पणक्रिययाक्रियमाणस्यकर्मणउत्पन्न
ज्ञानफलमाह तत्रापिती हंसनिर्मलं ७ ८ हविर्धानपुत्रोबर्हिष्मत्कर्मकांडेषुप्रवृत्तमानोनिवृत्तिमार्गाविरोधेनोभयत्रानिष्णातोऽभूदित्याह बर्हिष्मन्विति ९ तत्राक्रियाकांडनैष्णात्यंविशदय
ति पश्येति अनेनप्राचीनबर्हिरेतिनामध्वनयति देवयजनंयज्ञक्षेत्रम् ॥ १० ॥ अपत्नीकस्यास्ययज्ञकरणंयमितिशंकांनिवारयितुमाह सापुत्रीमिति समुद्रपुत्री देवदेवेनब्रह्मणो

॥ मैत्रेयउवाच ॥ विजिताश्वेधराजासीत्पृथुपुत्रःपृथुश्रवाः ॥ यवीयेभ्योदत्काष्टाभ्रातृभ्योभ्रातृवत्सलः १ हर्षक्षायादिशत्प्राचींघूम्रकेशायदाक्षिणाम् ॥
प्रतीचींघ्रुकसंज्ञायतुयांद्रविणसंज्ञके २ अंतर्धानगतिंशकालव्यांतर्धानसंज्ञितः ॥ अपत्यत्रयमाधत्तशिसंढिन्यांसुसंमतः ३ पावकःपवमानश्चशुचिरि
त्यग्नयःपुरा ॥ वसिष्ठशापादुत्पन्नाःपुनर्योगगतिंगताः ४ अंतर्धानोभस्वत्यांहविर्धानमविदत् ॥ यइंद्रमश्वहर्तारंविद्वानपिनजन्निवान् ॥ ५ ॥
राज्ञांश्रुतिकरादानंदंइशुल्कादिदारुणम् ॥ मन्यमानोदीर्घसत्रव्याजेनविससर्जह ६ तत्रापिहंसंपुरुषंपरमात्मानमात्मदृक् ॥ यजंस्तल्लोकतामापपरमेणस
माधिना ७ हविर्धानाद्बर्हिर्धानीविदुरासूतपशुसुतान् ॥ बर्हिष्मंतंगयंशुल्लंरुष्णंसत्यंजितव्रतम् ८ बर्हिष्मत्तुमहाभागोहाविर्धानिःप्रजापतिः ॥ क्रिया
कांडेषुनिष्णातोयोगेषुचकुरुद्वह ९ यस्येदंदेवयजनमनुयज्ञंजितन्वतः ॥ प्राचीनाग्नैःकुशेरासीदास्त्वतंवसुधातलम् १० सामुद्रीदेवदेवोक्तामुपयेमेशत
द्वुतिम् ॥ यांवीक्ष्यचारुसर्वांगीकिशोरींसुष्ठूलंकृताम् ॥ परिक्रमंतीमुद्वाहेचक्रमेऽग्निःशुकीमिव ११ विबुधासुरगंधर्वमुनिसिद्धमहोरगाः ॥ विजिताःभूर्यया
दिक्षुक्कणयंत्यैवन्पुरैः १२ प्राचीनबर्हिषःपुत्राःशतद्वुत्यांशदाभवन ॥ तुल्यनामव्रताःसर्वेधर्मज्ञाताःप्रचेतसः १३ पित्रादिशःप्रजासर्गेतपसेऽर्णवमावि
शन ॥ दशवर्षसहस्राणितपस्यंतस्तपस्विनः १४ यदुक्तंपथिदृष्टेनगिरिशेनप्रसीदता ॥ तद्वचायंतोजपंतश्चपूजयंतश्चसंयताः १५ ॥ विदुरउवाच ॥
प्रचेतसगिरित्रेणयथासीत्पथिसंगमः ॥ यद्वाप्याहहरःप्रीतस्तन्नोब्रह्मन्वदार्थवत् १६

का तांविशिनाष्टि यामिति शुकीमिवयथानाम्नाशुकीराजपुत्रीमग्निःप्रदाक्षिणीकुर्वाणाकामित्वादायांतरधातथायमेनाम-यादातुंशक्तपभावेप्यग्निश्चक्रमेदित्यन्वयः राजपुत्रीशुकीमग्निरावर्ततीमद
क्षिपं आदायांतरधादानसमयेमन्मथानुरइतिवचनादयंविशेषोज्ञातव्यः ॥ ११ ॥ अग्निश्चक्रमइतिपञ्चैतच्चित्रमितिभावेनाह विबुधेति अग्रेरपिविबुधेष्वेकत्वात् सूर्यानिबोढा सूर्यविहर्तुनासहे
तिश्रुतेः ११ तुल्यनामव्रतंचयेषांतेवथा कित्तुल्यनामेत्यत्राह प्रचेतसइति १३ तत्कर्माह पित्रादिशइति १४ एषःकोगुरुःकिजर्प्यांकिव्येयमत्राह यदुक्तमिति १५ संक्षेपेणोक्तं विस्तरत-श्रोतुंविदुरः
पृच्छति प्रचेतसामिति यद्वाकिंवा अर्थवत्पूजयंतश्च १६

पयिकानां पुरुषाणां तत्र संगमः सुलभः स्यादतः किंचोचमत्राह संगम इति असंगामुनयः सतामभीप्सितमदधुस्तेन शिवेन सह संगमः १७ जगतो निरोगत्वापविचरतौ पिशिव स्यात्मागमत्वेन निस्पृहस्य संगमेपि संभाषणं न संभाव्यत इत्याशयेनाह आत्मारामोपीति यस्त्वस्य लोककल्पस्य जनस्य रोगान्मुक्तवस्य राधते सिद्धये तीव्रया शक्तयेत्यनेन संभाषणानुपपत्ति सूचयति ॥ १८ ॥ संभाषणस्य यो ग्यावस्थां वक्ष्यन्मैत्रेयः प्रचेतसां कथामादित आवर्तयति प्रचेतस इति १९ समुद्रमुपसमुद्रस्य समीपे विस्तीर्णदक्षिणोत्तरायतं महतः कण्वस्य मुनेर्मन इव स्वच्छं यद्वा महतां श्रीनारायणस्य चरणार विदपरायणानां मनोयथानिर्मलं तथा ॥ २० ॥ कतिपयैः श्लोकैः सरसः सेवनीयत्वं वक्ति नीलेत्यादिना नीलोत्पलानां रक्तोत्पलानामब्जानामभोजानां इंदीवराणां पद्मविशेषाणां कट्टाराणां सौगंधिकानां आकरमुत्पत्तिस्थानं मद्गु. कारंडवः प्लव इत्यभिधानम् ॥ २१ ॥ मत्तभ्रमराणां सौस्वर्येण शोभनस्वरपरंपरया हृष्टरोमलतायुक्ता अंघ्रिपावृक्षाय त्रतत्तया तद्रोमलोमत्वगित्यर्थः दिक्षु पञ्चकोशरजोविक्षिपतः प्रसारयतः पवनस्योत्सवः शैत्यमांघ्रसौरभ्यलक्षणोपास्मिस्तथातत् कोशोत्थीमुकुले दिव्ये शास्त्र इति यावदः ॥ २२ ॥ दिव्यो मार्गो येषां ते दिव्यमार्गा देवास्तेषां मनोहरं दिव्यमार्गमिति पाठो दिव्याः क्रीडा

संगमः खलु विप्रर्षे शिवेन हि शरीरिणाम् ॥ दुर्लभो मुनयो दध्युरसंगाः सदभीप्सितम् १७ आत्मारामोपि यस्त्वस्य लोककल्पस्य राधसे ॥ शक्त्या युक्तो विचरति तीव्रया भगवान्भवः १८ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ प्रचेतसः पितुर्वाक्यं शिरसा धाय साधवः ॥ दिशं प्रतीचीं प्रययुस्तपस्या दत्तचेतसः १९ समुद्रमुपविस्तीर्णमपश्य न्मुमहत्सरः ॥ महन्मन इव स्वच्छं प्रसन्नसलिलाशयम् २० नीलरक्तोत्पलांभोजकह्लारैर्दीवराकरम् ॥ हंससारमचक्राह्वकारंडवनिक्कूजितम् २१ मत्तभ्रमर सौस्वर्यहृष्टरोमलतांघ्रिपम् ॥ पद्मकोशरजोदिक्षु विक्षिपत्पवनोत्सवम् २२ तत्र गांधर्वमाकर्ण्य दिव्यमार्गमनोहरम् ॥ विसिस्म्युराजपुत्रास्ते मृदंगपणवा द्यवत् २३ तर्ह्येव सरसस्तस्मान्निष्क्रामंतं सहा नुगम् ॥ उपगीयमानममरप्रवरं विबुधानुगैः २४ तप्तहेमनिकर्षाभिंशितिकंठं त्रिलोचनम् ॥ प्रसादमुमुखं वी क्ष्यप्रणेमुर्जातकौतुकाः २५ सतान्प्रपन्नार्तिहरो भगवान्धर्मवत्सलः ॥ धर्मज्ञानशिलसंपन्नान्प्रीतान्प्रीत उवाच ह २६ ॥ ॥ रुद्र उवाच ॥ यूयं बर्हिषदः पुत्राविदितं वंश्चिकीर्षितम् ॥ अनुग्रहाय भद्रं वपुर्वं मे दर्शनं कृतम् २७ यः परस्तमसः साक्षात्त्रिगुणा जीव संज्ञितात् ॥ भगवंतं वासुदेवं प्रपन्नः स प्रियो हि मे २८ स्वधर्मनिष्ठः शतजन्मभिः पुमान् विरिंचितामेतिततः परं हि माम् ॥ अव्याकृतं भागवतो थवैष्णवपदं यथाहं विविधैः कलात्यये २९

विकेहेतवो मार्गाः सप्रस्वरभेदापस्मिस्तत्तथा तादृशं गांधर्वगानं मृदंगादीनामनुकूलं २३ २४ तप्तहेमनिकर्षस्तत्प्रसुवर्णकर्षणपाषाणस्तद्वर्णमूलं नैर्मल्ये दृष्टांतोयं न तु धावत्ये तप्तहेमनिकर्षाभिः त्पतोऽन्यः कश्चिदित्यतः शितिकंठमिति । सोपि मयूरः किं न स्यादित्यतः त्रिलोचनमिति २५ मणतिफलमाह सतानिति २६ वोपुष्माकमनुग्रहायैवैव विधमद्रं कल्याणं दर्शनं कृतमित्यन्वयः अनेन तीव्रया शक्त्या विचरति त्यस्य परिहार उक्तो भवति समाषणयोग्यरूपदर्शनादिति २७ विष्णुभक्तान्स्मान्कथं भवाननुगृह्णातीति चेत्तत्राह यः पर इति योजीव संज्ञितात् त्रिगुणात्तमसोलक्ष्मीतत्त्वात् साक्षात्परस्तं भगवंतं वासुदेवं शरणं प्रपन्नः स मे प्रियो हि यस्मात्तस्माद्भवंतो मदनुग्रहयोग्या इत्यर्थः स जीवमायां प्रकृतिं सिद्धं तं तम आसीत्तमसा गूढमग्रे प्रकेतमिति वचनद्वयेन लक्ष्मीतत्त्वस्य जीवशब्दवाच्यत्वं तमः शब्दवाच्यत्वं च सिद्धं २८ इतोऽप्यनुगृह्णामीति वक्तुमृजनामपि बहुजन्मसाध्यो भगवत्प्रसादः किमु तान्येषामिति ध्वनयन् विरिंचपदमाश्लिषाधनसामग्रीमाह स्वधर्मेति वैराग्यभक्ति ज्ञानादयः स्वधर्मास्तेषु निश्चानितरां स्थितिर्यस्य स तथा स क्रजुष्वेकः पुमान् शतजन्मभिरेको न शतजन्मभ्यः पूर्वकालमारभ्य संचीर्णं हर्युपासनाज्जनित भगवत्प्रसादेन विरिंचितामेति ब्रह्मपदं प्राप्नोतीत्यन्वयः

ततः परं ब्रह्म परानुभवानंतरं मां श्रियमेति दिशब्देन श्रीद्वारमानं ब्रह्मण इति सूचयति अग्न्याकृतविशतिपार्हिणुगत्रयात्माकालं परस्वभूयैत्युक्तेरग्न्याकृतनिर्विकारं लक्ष्मीतत्त्वमित्यर्थः ऋजवोनामयं देवायो
ग्याब्रह्मपदस्य तु तद्वशतजन्मानिविशेषोपासकाहरेः प्राप्यब्रह्मपदं पश्चाच्छिष्यमाप्नोति तदा ततो हरिपातिवसंतं हरिसन्धौ अनादिकालभक्ताश्च ज्ञानिनस्तेन संशयः विशिष्टज्ञानभक्त्यादौ
सर्वजीवनिर्वाणतः सर्वदापि विशेषेण शतजन्मप्रयत्नतः स्वपदप्राप्तिरुद्दिष्टा ततो मुक्तिरवाप्यत इति निर्णायकवचनादुक्त एवार्थो नापर उक्तलप्यं विशिष्टाणि भागवतइति अथ श्रियं पश्यिष्यभागवतो भगव
द्विभंग्यवद्विस्तुक्तो ब्रह्मा यथार्ह्यथायोग्यं विविधैः कार्यकारणसंघातैः सह कालत्ययेषोडशकलात्मकशरीरलयेऽपलक्षितजगत्प्रलये वैष्णवं पदमपरिच्छिन्नं भगवत्स्वरूपमेतीत्यन्वयः अस्मदादयोऽप्यनेने
व्याख्यातास्तथाहि यथाऋजुष्वेकः पुमान्बहुलजन्मसंक्षीर्णपुण्यसंचयेन ब्रह्मपदमाप्नोति भूयः श्रीद्वारासायुज्यलक्षणां मुक्तिमाप्नुत इति तदा हंचत्वारिंशजन्मभिरार्जितैः सुकृतैः शैवं पदं सप्तवाप्यानुभूयत
थंद्रोपि विशिष्टजन्मभिरापादितैः पुण्यैरैंद्रपदं समेत्यानुभूय तथंद्रादन्ये दशभिर्जन्मभिरुत्पादितैः शुभैः स्वस्वयोग्यं पदं प्राप्य तत्तत्पदभोग्ययोग्यसुकृतभुक्त्वा ब्रह्मणा सह विमुक्तिमाप्नुमइति तदुक्तं तथैव चत्वारिंशजिः पदं शैवं च जन्मभिः विशिष्टैरैंद्रं दशभिरन्येषामप्युदीरितमिति यथाहमिति पाठे पथाहं श्रीहरिप्रसादेन शैवं पदमाप्नोसि तथाऋजुष्वेकः पुमान् शतजन्मभिरिविचितामेतीति योज्यं विदेहिरुद्रो रुद्रियं
महत्त्वमिति श्रुतिश्च ॥ २९ ॥ ततः प्रकृतेरिति फलितमत्राह अथोति अथैवमुक्तप्रकारेणानादिकालमारभ्य भगवद्रक्तोऽर्ह्यस्मात्तस्माद्भागवता भगवद्रक्तत्वाच्च यमेभिषाः स्थयथा भगवानित्यधिकदृष्टांतः
न केवलं यूपमेव मत्प्रिया अन्येपि भगवद्रक्ता इत्याह नमइति भागवतानां साक्षात् च शब्दादप्रेम्णो निरुपमचरितत्वाह अनेनासुरेभ्यो वरदानेन तत्प्रीतिरौपचारिकीति दर्शितं यद्वा युष्माकमपि

अथ भागवतायूयं प्रियाः स्थभगवान्यथा ॥ न मे भागवतानां च प्रेयानन्योऽस्ति कर्हिचित् ३० इदं विविक्तं जगत्प्रव्यं पवित्रं मंगलं परम् ॥ निश्रेयसकरं वापि
श्रूयतां यद्वा मिवः ३१ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ इत्यनुक्रोशहृदयो भगवानाहताञ्जिदः ॥ बद्धांजलीन राजपुत्रान्नारायणपरोवचः ३२ ॥ रुद्र उवाच ॥ जितं
व आत्मविद्धुर्याः स्वस्तये स्वस्ति रस्तुवः ॥ भवतां राधसेराध्यं सर्वस्माज्ज्वात्मने नमः ३३ नमः पंकजनाभाय भूतसूक्ष्मेन्द्रियात्मने ॥ वासुदेवाय शांताय कूट
स्थाय स्वरोचिषे ३४ संकर्षणाय सूक्ष्माय दुर्न्तायां तकाय च ॥ नमो विश्वप्रबोधाय प्रधुम्नायां तरात्मने ३५

भागवत एवोपासनापरोऽन्यथा भागवतत्वहानिरित्याशयेनाह नमइति भगवतानां युष्माकंच भागवतादन्यः प्रेयान्नास्तीत्यन्वयः अनेन युष्माकंचाहमापि प्रियइति ध्वनित ३० सुप्रसन्नेन भवता
यत्किंचिदुपदिश्यते चेद्भवत्प्रियत्वमात्राविकं स्यादित्यस्य वाक्यस्यावसरमाददानाह इममिति अनेन बहुपुत्रशरणभंतरेण क्षिप्रं सत्यं फलतीत्युक्तं भवति ३१ न केवलं प्रतिज्ञाभात्रां किंतु पदिष्टचेत्याह इ
तीति अनुक्रोशेत्यादि विशेषेणानुग्रहातिशयद्योतयति किंचोपदेशकाले शिष्याणामित्यर्थं भावं च सूचयति ३२ स्वोपदेशः फलितो युष्माकमिति भावेनाह जितमिति हे आत्मविद्धुर्याः परमात्मज्ञानि शुभ्र
ष्ठाः योजितं सर्वमिति शेषः कुतः स्वस्तये भगवदुपासनाख्यसत्कर्मेण योपादिष्टमिति यच्च स्मादिति शेषः प्रशस्ते कर्षणितथासच्छब्दः पार्थयुज्यतइति स्मृतिः किंच भगवति भवतां भक्तिरनुदिनमेधतामिति
भावेनाह त्वस्तिरिति युष्माकंहौ स्वस्तिः समीचीनसद्भावः सती भक्तिरस्तु ततश्च तया भक्त्या भवतां राधसेति द्वये भगवत्स्वराध्यं पूज्यं कथं सर्वस्मै सर्वां तर्पामिणे आत्मने स्वाभिनेन मद्रत्येतावदेवास्माकं शर्पं
नातोऽन्यदितिसंकल्पेऽन्यर्थः सर्वां तर्पामि कत्वा तु सर्वनामाजनादनः न तु सर्वस्वरूपत्वात् सर्वेशो हरिर्यत इति वचनात्सर्वनामा न जगद्वात्मत्वमनेनोच्यत इत्यर्थः ३३ इदानीं च ये स्वस्वरूपं निर्दिशति
नमः पंकजनाभायेत्यादिना भूतानि पंचभूतानि पंचभूतसूक्ष्माणि शब्दादीनि इन्द्रियाणि श्रोत्रादीनि पतित्वा तत्तत्तव्याप्यतिष्ठतीति अतः सातन्त्र्यगमनइति धातुः तस्मै ३४ दुरतायां तत्र योजंताय
विश्वप्रबोधाय पूर्णज्ञानाय विश्वस्य प्रबोधोयस्मादिति वासतथा तस्मै ३५

हृषीकेशमिन्द्रियभोक्तृमित्यतो हृषीकेशो जीवस्तस्येन्द्रियस्वामिने किंचिद्विद्यामिन्द्रस्याविद्यमानं यच्च किंचित्स्यात्मा स्वामी हृषीकेशश्चायमिन्द्रियात्मा चेति विग्रहस्तस्मै निभृतात्मने स्तिमितरूपाय ३६ शुचा
वमोसीदिति तिष्ठतीति शुचिपत्त तस्मै योमौतिष्ठति तिष्ठतेः हिनोतिदुःस्वरातिपापयतीति हिरेण्यं तादृशं वीर्यं स्यसतथा तस्मै स्वर्णवर्णरेतस इति वा चतुर्बुधोवृष्टिस्थित्वा तैः कियमाणं यत्कर्म तत्कवृत्वाचातु
र्होत्रस्तस्मै तंतवेव्याप्राय सततिप्रवर्तकाय वा ३७ ऊर्जेपित्रभद्रात्रे इषेदेवाभद्रात्रे इच्छाकूपाय वा यज्ञरेतोरतिथं स्यसतथा तस्मै सर्वरसात्मने सर्वरसानां दात्रे ३८ सर्वसत्त्वानां सर्वप्राणिनामा
स्मर्दाहृष्टायेष्टाय सतथा तस्मै आत्मानं ददातीत्यात्मदा य आत्मदेति श्रुतेः सर्वप्राणिष्वात्मदेहस्तत्तदगुष्ठमात्रस्वरूपं यस्य सतथा तस्मै इति वा विशेषाय विशिष्टाय पृथिव्यां स्थित्वा तस्याः सर्वस्मादिशे
षं करोतीति वा गुणगुणिनोरभेदाभिप्रायेण सह इत्याद्युक्तं सहस्ति तिक्षाशक्तिः ओजोऽवष्टमशक्तिः बलं बाह्यावयवशक्तिः ३९ अर्थः शास्त्रवेदाख्यं लिङ्गं ज्ञापकं प्रमाणं यस्य सतथा तस्मै अर्थस्य पुरुषा
र्थस्य लिङ्गहेतुस्तस्मा इति वा नभसे आकाशवदसंगा य नभस्य ते प्रकाश्यते न ज्ञायत इति वा भसभक्षणदीप्त्योरिति धातुः पुण्याय पुनानाय लोकाय प्रकाशाय अमुष्मै अधिदेववासिने पुण्याय लोका
य स्वर्गादिलोकदात्रे वा ४० प्रवृत्तिनिवृत्तिमार्गप्रवर्तकत्वात् तस्मै पितृदेवेषु च स्थित्वा तत्तद्योग्यकारणवत्त्वात् तत्तच्छब्दवाच्याय कर्मणे विषयाय क्रियारूपाय वा धर्मविपाकाय पुण्यफलप्रदाय मृतेरुद्रतो मृ

नमोनमो निरुद्धा यद्दृषीकेशेन्द्रियात्मने ॥ नमः परमहंसाय पूर्णाय निष्ठतात्मने ३६ स्वर्गापवर्गद्वाराय नित्यं शुचिपदेनमः ॥ नमो हिरण्यवीर्याय चातुर्हो
त्राय तंतवे ३७ नम ऊर्ज इषेत्रय्याः पतये यज्ञरेतसे ॥ तृप्तिदाय च जीवानां नमः सर्वरसात्मने ३८ सर्वसत्त्वात्मदेहाय विशेषाय स्थवीयसे ॥ नमस्त्रैलोक्यपा
लाय सहजो जवलाय च ३९ अर्थलिङ्गाय नभसे नमो तर्वाहिरात्मने ॥ नमः पुण्याय लोकाय अमुष्मै अधिदेववासिने ४० प्रवृत्ताय निवृत्ताय पितृदेवाय कर्मणे ॥
नमो धर्मविपाकाय मृत्यवे दुःखदाय च ४१ नमस्त आशिषामीशमनवे कारणात्मने ॥ नमो धर्माय बृहते कृष्णाय कुंठभेधसे ४२ पुरुषाय पुराणाय सांख्य
योगेश्वराय च ॥ शक्तित्रयसमेताय मीढुषे हं कृतात्मने ४३ चेत आकृतिरूपाय नमो वाचो विभूतये ॥ दर्शनं नो दिदृक्षुणां देहि भागवतार्चितम् ४४ रूपं प्रिय
तमं स्वानां सर्वेन्द्रियगुणां जनम् ॥ स्निग्धप्रावृद्धनश्यामं सर्वसौंदर्यसंग्रहम् ४५ चार्वाय तच्चतुर्बाहुं सुजातं रुचिराननम् ॥ दम्बकोशपलाशाक्षसुंदरं भुसुना
सिकम् ४६ सुद्विजं सुकपोलास्थं समकर्णविभूषितम् ॥ प्रीतिप्रहसितापांगमलकैरुपशोभितम् ४७ लसत्पंकजं किजल्कदुकूलं मृष्टकुंडलम् ॥ स्फुर
त्किरीटवलयहारनूपुरमेखलम् ४८

स्तुस्तस्मै मृत्योस्थित्वा तत्करणाद्वा मृत्युस्तस्मै दुःखदाय असुरेभ्य इति शेषः दुःखदायिन इति पाठे दुरशोभन दुःखयोरिति पादवः संसुखमिति श्रुतिः दुःखं दापयति शोषयतीति तस्मा इति वा दै
शोषण इति धातुः ४१ मनवे मनशीलाय मंत्रवाच्याय वा ४२ सांख्यं यथार्थज्ञानं योगउपायोऽष्टांगविशिष्टो वातयोरीश्वराय शक्तित्रयसमेताय ज्ञानक्रियेच्छाशक्तिपुक्ताय मीढुषे वीर्यवते अभीष्टदा
त्रे वा अहंकृतेरुद्रे आत्मा यस्य सतथा तस्मै ४३ चेतस आकृतिरभिप्रायस्तद्रूपयति समर्थयति इति चेत आकृतिरूपस्तस्मै वाचो विविधाभूतिः सृष्टिर्धेनस्तस्मै किमभिप्रेत्य स्तुतमिति तत्राह दर्शनमिति
कीदृशं दर्शनं साकारविषयानि राकारविषयं वा द्वितीये गगनवत् व्याप्तमुत्तमघटाकाशवत्परिमितं पक्षद्वयमप्यनमीष्टमनधिकारात् तस्मात्प्रथमं पक्षस्तत्रापि रूपानां भानंत्यादीदृशं रूपं प्रकाशयेत्याहुः भा
गवतार्चितमिति यदेतदीदृशं रूपं दर्शयेत्यन्वयः ४४ सर्वसौंदर्याणां संग्रहपात्रं ४५ सुजातं कोमलं विदुरित्यभिधानं शोभनाद्विजादं तापस्य तत्सुद्विजं ४६ ४७ कर्णाभरणानां बह
वत्त्वोत्तनाय मृष्टकुंडलमिति पुनर्वचनं ४८

शंखचक्रगदापद्ममालामणिना उत्तमाक्रयस्यसंततिपुत्तमर्द्धिमत् सौभगेत्युभयत्रसंबध्यते सौभाग्यपुकोशीवाकौस्तुभौयस्मिस्तत् उरोभिभ्रद्विस्तीर्णमितिशेषः ४९
संक्षिप्तमुरोविशिनाष्टि अनपायिन्येति नित्ययाश्रया आक्षिप्तसचिहितचनिकषाशमस्वर्णधर्षणपाषाणस्तद्वृत्तर्मानमुरः आक्षिप्तनिकषाशमोस्तेनोष्ठसत्त्वासानापूरकरेचकाभ्यांसंवित्राःसंचलि
तावल्योरेखाभस्यसंतीतिपूररेचकसंवित्रवलिमत् तच्चपल्लवेनांकुरदलेनसदृशतत्तया ५० दक्षिणावर्तेनगभीरपानिभ्रयानाम्याविश्वंमतिसंक्रामयत्प्रसदिवस्थितम् ५१ समानानिचक्राणिअंघ्या
दीनियस्मिस्तचथोक्तं सुदर्शनसुचक्षुः ५२ नखद्युभिर्नखानांतेजोभिः नोतुःस्तोतुरधंपांपविधुन्वतानाशयतापदोपलभितः पुरोभार्गुरुहृत्क्रांतस्याचिरादिमार्गोपदेशत्वं कीदृशानानस्तमोजु
षामज्ञानिनांपुरइत्यस्मत्पदान्वपोवा अस्माकंपुनःप्रदर्शयेति ५३ विनियोगमाह एतादिति आत्मनःस्वस्वशुद्धिःसंसारमुक्तिलक्षणातामिच्छतामिदोन्यथास्मच्छुद्धिर्नस्यादित्यतोध्येयमिति व
र्णाश्रमादिविहितस्वधर्मेष्वमुक्तिसाधनमितिभ्रांतिनिवारयति यद्रक्तियोगइति वर्णाश्रमादिविहितस्वधर्मकुर्वतांपुंसांभगवद्रक्तियोगोनित्यामपमदइतिषत् ५४ तस्मादभक्तिमतांदुर्लभोभवान्
सर्वदेहिनाभक्तिमतांलभ्यइति न केवलमुक्त्यर्थमस्मदादेध्येयंकिंत्वद्वादेवांपित्याभिप्रेत्याह स्वाराज्यस्येति स्वःस्वर्गाराज्यस्यैवद्वादेरात्मविदात्मज्ञ परमात्मातदात्मानमेवावेदाहंब्रह्मास्मीतिश्रुतेः

शंखचक्रगदापद्ममालामण्युत्तमर्द्धिमत् ॥ सिंहस्कंधमुरोविभ्रत्सौभगग्रीवकौस्तुभम् ४९ श्रियानपायिन्याक्षिसंनिकषाशमोसोष्ठसत् ॥ पूरेचकसंवि
त्रवलिमत्पल्लवोदरम् ५० प्रतिसंक्रामयद्विश्वंनाभ्यावर्तगभीरया ॥ श्यामश्रोण्यधिरोचिष्णुदुकूलस्वर्णमेसलम् ५१ समचावैभ्रिजंघोरुनिभ्रजानुसुदर्श
नम् ५२ पदाशरत्पद्मपलाशरोचिषानखद्युभिर्नोतुरधंपविधुन्वता ॥ प्रदर्शयस्वीयमपास्तसाध्वसंपदंपुरोभार्गुरुहृत्क्रांतमोजुषाम् ५३ एतद्रूपमनुध्येय
मात्मशुद्धिमभीप्सताम् ॥ यद्रक्तियोगोभयदःस्वधर्ममनुतिष्ठताम् ५४ भवान्भक्तिमतांलभ्योदुर्लभःसर्वदेहिनाम् ॥ स्वाराज्यस्याप्यभिमताएकांते
नात्मविद्वतिः ५५ त्वादुराराध्यमाराध्यसतामपिदुरापया ॥ एकांतभक्त्याकोवांछेत्पादमूलंविनावहिः ५६ यत्रनिर्विष्टमरणंक्रांतोनावमन्यते ॥ वि
श्वविष्टंभयन्वीर्यशौर्यविस्फुरितभ्रुवा ५७ क्षणार्धेनापितुलयेनस्वर्ग्येनापुनर्भवम् ॥ भगवत्संगिसंगस्यमर्त्यानांकिमुताशिषः ५८ अथानघांध्योस्तवकी
र्तितीर्थयोरंतर्बहिःस्नानविधूतपाप्मनाम् ॥ भूतेष्वनुक्रोशसुमत्त्वशीलिनांस्यात्संगमोनुग्रहएषनस्तव ५९

तस्यगतिर्मुक्तिलक्षणाएकतिनियमेनाभिमताअविप्रतिपन्नामुक्त्यर्थमेवभक्तिर्नस्वर्गार्थमित्यतोवाह स्वाराज्यस्येति इंद्रादेरित्यध्याहार्य इंद्रादेःस्वाराज्यस्यावाप्तावपिआत्मवित्परमात्मगम्यतेन
येतिआत्मविद्वतिर्भक्तिर्पात्वेकांतेनाभिमेतत्पन्वयःयद्वा आत्मविदांपरमात्मज्ञानिनांतिरूपायाभक्तिर्योदशीतादृशीति भक्त्यात्वनन्यपाशक्यइतिस्मृतेः ५५ भगवादिच्छाविनाभूतत्वादिंद्रादीनांस्व
र्गादिकंतद्रक्त्याकामितंनस्वतोऽतोबुद्धियान्नस्वातन्त्र्येणान्यत्ज्ञापयतइतिभावेनाह त्वादुराराध्यमिति सतामपिदुरापयावहिरैहिकं ५६ पादमूलंविशिनाष्टि यत्रोति अरणशरणंवीर्यशौर्षाविस्फू
जितपास्फुरितपापुवाविश्वंविष्टंभयन्वशेकुर्वन् ५७ भक्त्यापत्फलंत्वर्गादिकंतुल्यइत्यन्वयः भागवतसंगलब्धयाभक्त्यामुक्तावानंदोद्रेकलभाभिप्रायेणेतिवात्पर्थ तदुक्त संगोनागवतैर्भूयानपुन
र्भवमात्रतः यतोविशिष्टमानंदंयुक्तौजनयतिस्फुटमिति ५८ ननुसत्सगएवफलोऽस्तुततोयुष्माकंकिमपेक्षितमत्राह अथेतिसमाचक्रक्रान्तांसंगएवंविधफलोऽथस्मात्तवांध्योर्जातयो कीर्तितीर्थ
योर्भागवतादिशास्त्रवर्णलक्षणाकीर्तिस्तीर्थविष्णुपद्यादितयोरंतर्बहिःस्नानाभ्यामविधूतपाप्मना अतएवभूतेषुअनुक्रोशसुतत्त्वशीलिनांसात्विकस्वभावानांसतांसगमोऽस्माकस्यात् अतोनेनवयंकृता
र्थादित्यतउक्तं अनुग्रहइति ५९

सत्संगयाज्ञायाः कोभिर्माय इत्यत आह । नयस्येति यच्चदासत्संगमस्तत्रतदासत्संगमेभक्तियोगेनानुगृहीतं यस्य पुंसश्चित्तं स्मृतिकारणमंतःकरणं बाहिरर्थेषु शब्दादिषु विभ्रमं विविधभ्रमणं नाविशेत्तु न गच्छति यस्य मनश्च गुहायां हृदये निविष्टमात्मानमाविशति स मुनिस्तेतवपदं स्वप्नमंजसा विचष्टे पश्यति न न्वित्यन्वयः सत्संगत्यासमुत्पन्नभगवद्भक्तयवैराग्यदृढया प्रबलीकृतया भगवदुपासनया परोक्षज्ञानं भवतीत्यभिप्रायः भक्त्या त्वनन्यपेक्षादेः ६० सत्संगतिः सर्वथा संपाद्येति प्रतिपाद्यानुभाक्तिविषयतत्त्वं निर्दिशति यत्रेति केचिज्जगद्ब्रह्माज्ञानकल्पितमिति संगिरंते अन्ये शून्यमेव संवृत्त्या सादेवाभातीति अपरे तत्परिणतमिति इतरे प्रागसतः सत्ता समवायि येन जातमित्यदृष्टत्वाभेदोप्येक इति तान्सर्वानपि निरस्यतीत्यतो वाह यत्रेति यत्र यदाधारतया व्यज्यते इत्यनेनैते पक्षाः प्रतिक्षिप्ताः पूर्वसत एव व्यक्तिसंभवाच्च दनुगतपंचविधभेदानां व्यक्तत्वेन सत्यत्वसिद्धेः विश्वस्मिन् स्थितमप्यज्ञानानं भातीत्युक्त्या सुतरामीश्वरसद्भावो दर्शितः ब्रह्मतत्त्वमित्यनेन सुतरां परं ज्योतिरित्यनेनाज्ञानसंपर्काभावः स्पष्टः आकाश इवेति निराकारपक्षोपि निरासीति ज्ञायते अपरिच्छिन्नत्व एवाकाशदृष्टांतो न गृह्यते इति ग्रंथप्रपंचतया उपरम्यत इति ६१ यत्रेत्यधिकरणनिर्देशाच्छ्रुतिकार्यारजतव्यक्तिवद्यस्मिन्कल्पितत्वा न्मिथ्याभूतजगदिति भ्रांतिरनिराचष्टे यो माययेति यो हारिः पुरुषपया शुक्लो हितकृष्णभेदेन बहु रूपयामायया प्रकृत्येदं जगदसृजत् विभर्ति पुनः संहरति अत्र प्रकृतेरेव महदाद्यात्मना विकारो न तु परमात्म न इत्याशयेनोक्तं अविक्रिय इति अनेन शुक्त्या ज्ञानविकारो रजतमित्यप्यास्तं एवमपि परमात्मा जीवादिभ्यो भिन्नतया संप्रक्षिभितिनमतीत्यत इत्याशंक्य सामतीतिः सम्यक्ज्ञानविषयेत्याह यद्भेदेति य स्य हरेर्जीवादिभ्यो भेदबुद्धिः स दिवा निर्दोषज्ञानविषयैवेत्यर्थः दिनवाचिना दिवा शब्देन कथं ज्ञानार्थतोच्यते प्रासिद्धभावादिति न वाच्यं रात्रिरज्ञानमुद्दिष्टं सम्यक्ज्ञानदिवा स्मृत इति वचनात् शुक्तिरजत

नयस्य चित्तं बहिरर्थविभ्रमं मनो गुहायां च निविष्टमाविशेत् ॥ यद्भक्तियोगानुगृहीतमंजसा मुनिर्विचष्टे न तु तत्र ते पदम् ६० यत्रेदं व्यज्यते विश्वं विश्वस्मिन्नवभाति यत् ॥ तत्त्वं ब्रह्म परं ज्योतिराकाशमिव विस्तृतम् ६१ यो माययेदं पुरुषपया सृजत् द्विभर्ति भूयः क्षपयेदविक्रियः ॥ यद्भेदबुद्धिः स दिवा त्मसंस्थया तमात्मतंत्रं भगवन्प्रतीमहि ६२ क्रिया कलापैरिदमेव योगिनः श्रद्धान्विताः साधुयजंति सिद्धये ॥ भूतैर्द्रियांतःकरणोपलक्षणं वेदचतंत्रे च त एव कोविदाः ६३ त्वमेक आद्यः पुरुषः सुसशक्तिस्तयारजः सत्त्वतमो विभिद्यते ॥ महानहं संमरुदग्निवार्धराः सुरर्षयो भूतगणा इदं यतः ६४

ज्ञानवभेदं पुरुषार्थोपयोगीति चेन्न जीवेभ्यो जडतश्चैव भेदज्ञानं हरेः सदा वास्तवं ज्ञानमुद्दिष्टेन मुक्तिरवाप्यत इति वचनात् तत्र पुष्पं अतीतिः कीदृशीति तत्राह आत्मसंस्थयेति यया स्वाधीनया प्रकृत्या निर्विकारः सृष्ट्यादिकरोति तया त्मसंस्थया परमात्मव्यवस्थया स्थितं तं प्राप्तीमहि विजानीमहे स्वाधीनामपि प्रकृतिं विहाय सृष्ट्यादिकर्तुं समर्थ इति चोतनाया त्मतंत्रमिति अत एव भगवन्नितिसंबोधयां बभूवुरिति ६२ अस्तु सृष्ट्यादिकर्तृब्रह्मस्वर्गकामो यजेतेत्यादिवाक्यप्रमाणेन ज्येष्ठमिन्द्रादिकं स्यात्तादृक्प्रमाणसंभवादिति तत्राह क्रिया कलापैरिति इदं प्रेत्यापिनमुच्चामीति श्रद्धान्विताये कर्मयोगिनः क्रियासमूहे ज्ञानसिद्धये इदं जगत्कर्तृब्रह्मैव साधुयजंते नैन्द्रादिकं । त एव स्वर्गकामो यजेतेत्यादि वेदे शुद्धस्फटिकसंकाशं वा सुदेवं निरंजनमित्यादिदं त्रेचकोविदास्तद्बुद्धयज्ञा इत्यर्थः ॥ न केवलं श्रुतिस्मृतिभ्यां ज्ञात्वा यजति किं त्वनुमानेनापीति भावेनाह भूतेति भूतैर्द्रियांतःकरणैरुपलक्ष्यते ज्ञापयत इति भूतैर्द्रियांतःकरणोपलक्षणं भूतानीनामचेतनत्वेन स्वतः प्रवृत्त्यसंभवाच्च त्मेरकोन्यश्चेतनोस्ति । स चेश्वर एवान्यस्यान्वयव्यतिरेकाभ्याशक्त्यदृष्टेति यद्भेदे तंत्रे च श्रद्धान्विताये योगिन इदं यजंति त एव कोविदाः कर्मकांडसारस्वत्यानपटव इति अनेनैन्द्रादिकयजंतो वेदादितात्पर्यार्थं न जानंतीति ज्ञापितम् ६३ ननु जीवादिदं जगत्कचित्संगिरंते । इदं निपुणप्रणीतं विशिष्टकार्यत्वाच्चिन्नादिकार्यवदित्यनुमानं जीवाद्भवंति भूतानीति कानिचिद्वाक्यानि चोदाहरंत्यत इदं लक्षणमतिव्याप्तमिति शंका निरासायाह त्वमेक इति आद्यः प्रपंचोत्पत्तेः पूर्वभवः पुरुषस्त्वमेक एवाभूदित्यन्वयः । ब्रह्मैवेदमग्र आसीदित्यादेः पुरुष इत्यनेन कर्तारमीशं पुरुषं ब्रह्मयोनिति वाक्यं सूचितं अनेन जीवश्च व्यावृत्तो स्य ब्रह्मयोनिर्वाकोक्तः लक्ष्मीतत्त्वस्य द्वितीयस्य विद्यमानत्वा

स्वयमेकइति विशेषशक्यतइतित्राह सुप्तेति अत्रसुप्तेत्यनेनप्राप्तिरुपलक्ष्यते यदायंपुरुषः स्वपितिनामसतासौम्यतदासंपन्नोभवतीतिश्रुतेः स्वात्मन्येवाप्रशक्तिः पुरुषार्थांगीकारेऽज्ञत्वापत्तेरन्यैरदृष्टत्वमंगी-
कर्तव्यं प्रकृते स्वापउद्दिष्टहर्षन्यत्रत्वदर्शनमिति वचनात् एवंप्रलयावस्थासंश्लिष्यच्छब्दवस्थामाह तथेति याप्रलयेहरावेवरासृष्टिकालेप्राप्तेहरेः कटाक्षेणसिद्धस्तुत्वविशेषमात्रातयाशक्तिशब्दशब्देतयाप्रक-
शासाम्पावस्यामातयाविभिद्यतेविषमावस्थानापद्यते सृष्टिक्रमपेक्ष्यरजःसत्त्वतमइतिव्यत्ययोक्तस्थित्यादेः सृष्ट्यनंतरत्वात् राजःसृष्टौतत्त्वंस्थितौतमःसंहृतौचेतिभिद्यतेरजः सत्त्वतमोभ्यांविभिद्यतेसत्त्वंर-
जस्तमोभ्यांविभिद्यतेसत्त्वरजोभ्यामित्यर्थेभेदःप्रमाणांतरत्वात्तत्कार्यस्वभावदर्शनादवगतव्यः उक्तभेदविशिनाष्टि महानहमिति ततोऽगुणवैषम्यात्सत्त्वप्रधानंमहत्तत्त्वतदभिमानाब्रह्माचामुदितिवोद्भव्य तत्रा-
हंकारंविधाभिज्ञं । तामसाहंकारात्सादि । वैकारिकाहंकारादिद्रिपाभिमानिनोदेवाः । तैजसाहंकारात्ज्ञानहेतुत्वादिशब्दवाच्यानौद्रियाणिसादिभ्यःसुरनरतिर्यगादिभूतगणाभूवन् किंवहुनोक्तेन-
दं चराचरंजगद्यतोयस्मादुत्पन्नंतदेवंविभिद्यतिज्ञातव्यं आत्मनआकाशःसभूतइत्यादिश्रुत्यनुग्रहीतमानमस्मिन्नर्थे ६४ अचेतनस्यस्वतःप्रवृत्त्यनुपपत्तेश्चेतनप्रकृतावस्वातन्त्र्यप्रतीतिर्विचित्रप्रपंचरचना-
न्यायानुपपत्त्याविशिष्टचेतनासिद्धिःसचेत्परपार्थापत्तेरन्यथासिद्धिपरिहारायाह सृष्टमिति अनुप्रविश्येत्यनेनार्थापत्तेरन्यथासिद्धिःपरिहृताति प्रपचरतुग्रंथाधिक्यात्माज्ञानांमुनोद्धत्वाच्चोपरम्यते आत्मां-
शकेनस्वरूपशेन तत्सृष्टेत्यादिश्रुतेः जरापुजादिभेदेनचतुर्विधंपुरं प्रविश्यदृष्टीकैर्जीर्विद्विषैः सारधंसारमात्रंमधुसुखंपुक्ते यस्मादयोतस्मात् अत्रपुरंसंतत्वापुरुषविकुरित्यन्वयः तद्वरायास्तीत्यस्मिन्नर्थेउ-
पचप्रत्ययः संतमित्यनेननिर्दोषत्वसूचयति अवधारणेघशब्दःस्यादिति वचनात् पुनर्मधुनामसुखंविद्यात् केवलसारमेवभुक्तेनत्वसारमित्याशयेन सारवत्सारमात्रतुसारधमित्यतोपि कथित्वायः ६५ सं-

सृष्टस्वशक्त्येदमनुप्रविष्टश्चतुर्विधंपुरमात्मांशकेन ॥ अथोविदुस्त्वांपुरुषंसंतमत्रभुंक्तेदृष्टीकैर्मधुसारधयंतः ६५ स एषलोकानतिचंडवेगोविकर्षसित्वं स-
लुकालयानः ॥ भूतानिभूतैरनुमेयतत्त्वोघनावलीर्वायुरिवाविषयः ६६ प्रमत्तमुच्चैरितिरुत्यर्चितयाप्रवृद्धलोभंविषयेषुलालसम् ॥ त्वमप्रमत्तःसहसा-
भिपद्यसेषुल्लेहानोहिरिवाखुमंतकः ६७ कस्त्वत्पदाब्जविजहातिपंडितोयत्तेपुमानप्ययमब्जकेतनः ॥ विशंकयास्मदुरुर्यतिस्मयद्विनोपपात्तिमन-
वश्चतुर्दश ६८ यत्सृष्टोहरहर्मुक्लेशःशेतेऽमृतांबुधौ ॥ तावद्वेदायततौर्षिजनोनुस्मरतेचतत् ६९

हर्षलक्षणस्यकालाधीनतयाप्रतीयमानत्वाच्चानातिव्याप्तमितेतित्राह

स एषइति योमत्तःसृष्टास एवलोकान्कालयानः कालद्रावणइतिधातुः कालरूपभूत्वात्वंभूतैःकरणैर्धमादिभिर्भूतानि विचर्षसिंहारिण्यसीत्यन्वयः अविषहोऽपरिहार्यः अत्रहेतुं च्वनपाति अतिचंडेति
अत्रानुमानंभानमित्याह अनुमेयेति उदाहरणमाह घनावलीरिति चलन्तीर्धनावलीर्द्विषाचलनंवापुकर्तृकमितियथाकल्प्यतेतथाऽत्रापीति ६६ अवांतरसंहारस्त्वदन्धेनकिंनस्पादनाह प्रमत्तमिति
सुघाल्लेहानःपुनःपुनर्जिह्वायासृक्किणीलिहन् ६७ एवंभगवतःस्वरूपंनिरूप्यतदुपासनात्याग्यसुरएवविद्वानितिभावेनाह कइति पंडितएवंज्ञातेश्वरतत्त्वःपुमान्कस्त्वत्पदाब्जंयजति यच्चदाचरति
श्रेष्ठइत्येतावदेतत्तत्तन्नयतित्यजतिचेत्पुरतः इतोपिभोक्तुंनिमित्तनास्तीत्याह यच्चइति अयमब्जकेतनःपुमानपिविगतशंकयातेतवयत्पदाब्जमर्चतिस्मरतेइत्यन्वयः स्मृतौद्वितीयेतिपेधेमेति
यादवः कोयमब्जकेतनइत्यतोऽस्मदुरुरितिजनकत्वाज्ज्ञानोपदेष्टृत्वाच्चगुरुरिति अनेनततःपरिहासित्यत्रश्रीरेवोच्यतेनरुद्रइतिनिर्णयाधीत्यतोमापावादिनाव्याख्यानपूर्वापरविरुद्धत्वादुपेक्षणीयमि-
त्यस्माभिस्तन्मनिरासायप्रयासो नक्रियतइति इतोपितत्पादसेवानहातव्येत्याह यद्विनेति चतुर्दशमनवोऽस्मादेतत्फलंभवतीत्युपपत्त्यपेक्षाविनापियच्चरणाराविंदमर्चति ६८ अनुदिनंसुसिद्ध-
ज्ञायांश्रीनारायणस्पर्शनपरमानंदोऽनुभूयतेकिमुतकैवल्यइतिवेदयंतस्तस्यदौर्लभ्यमाह यत्सृष्टइति येनांघ्रिणास्पृष्टोहरहर्मुक्लेशोजनोऽमृतांभोयौपरमानंदसमुद्देशे यावत्तावत्तदानंवेदसुखेत्यप्यो-
त्थानानंतरंतोऽधिवेदनुक्तिमित्याक्षेपः तत्सुखंस्मरतेच यच्चपिसुखमहमस्मात्प्रमितिपराप्रुशति तयापितत्वांघ्रिनवेत्तिनस्मरतीतिभावः अनेनतादृशः पुरुषोदुर्लभइतिचितम् ६९

विचित्रेजगतिकश्चिद्धीरोऽस्मदभयदः किंनस्यादितिशंकाविहायैवंप्रार्थनीयइतिवक्ति अथेति विश्वंरुद्रभयध्वस्तमितियस्मात् अथतस्मादेवंविपश्चिन्तानस्त्वमकुतश्चिद्भयागतितरितीत्यन्वयः ब्रह्मन्परमात्मभित्तिपदद्वयेनबहिरंतश्चत्वांविनान्योऽभयदोनास्तीतिसूच्यते ७० ध्येयस्वरूपंनिष्कृपाधुनापूर्वोक्तंजाप्यंविधायोपसंहरति इदंजपतेति सर्वस्मात्मानेनमइत्यारभ्यवाचोविभूतयइत्यंतंयदुक्तं तदिदंजपतेत्यन्वयः ७१ आत्मस्थमित्युपदिश्यसर्वभूतेष्ववस्थितमितिवचनंपरिच्छिन्नत्वपरिहारायोक्तमितिज्ञापते ७२ ७३ श्रद्धाजनयति । इदमाहेति । विश्वसृक्पतिर्ब्रह्मा ७४ नेदंश्रवणमात्रंकिंत्वनुभवसिद्धमित्याह तेवयमिति ७५ नकेवलमिदंयुष्माकमेवान्येषामपिश्रेयस्करमित्याह अथेति ७६ तत्किंश्रेयइतितदाह श्रेयसामिति श्रेयसामस्यैवप्रधानश्रेयस्त्वमित्याह सुखंतरतीति ७७ नकेवलमनेनापवर्गिकंफलंकेत्वपेक्षितंचेदौहिकमपिस्यादित्याह यइदमिति ७८ मर्द्वातिमित्यनेनगांधर्वनैस्तवामिति अस्मत्सेविनोमूढाइतिद्योतनायश्रेयसामित्युक्तं ७९ फलविशेषार्थकालविशेष

अथत्वमसिनोब्रह्मन्परमात्मन्विपश्चिताम् ॥ विश्वंरुद्रभयध्वस्तमकुतश्चिद्भयागतिः ७० इदंजपतभद्रंवोविस्मभ्यनृपनंदनाः ॥ स्वधर्ममनुतिष्ठतोभगवत्यर्पिताशयाः ७१ तमेवात्मानमात्मस्थंसर्वभूतेष्ववस्थितम् ॥ पूजयध्वंगृणंतश्चध्यायंतश्चासकृद्धरिम् ७२ योगादेशमुपासाद्यधारयंतोमुनिव्रताः ॥ समाहितधियःसर्वेएतदभ्यसतादृताः ७३ इदमाहपुरास्माकंभगवान्विश्वसृक्पतिः ॥ शृग्व्यादीनामात्मजानांसिस्तृक्षुःसंसिस्तृक्षताम् ७४ तेवयंचोदिताः सर्वेप्रजासर्गेप्रजेश्वराः ॥ अनेनध्वस्ततमसःसिस्तृक्षमविविधाःप्रजाः ७५ अथेदंनित्यदायुक्तोजपन्नवहितःपुमान् ॥ अचिराच्छ्रेयआप्नोतिवासुदेवपरायणः ७६ श्रेयसामिहसर्वेषांज्ञानंनिःश्रेयसंसंमृतम् ॥ सुखंतरतिदुष्पारंज्ञाननौर्व्यसनार्णवम् ७७ यइदंश्रद्धयायुक्तोमर्द्वातंभगवत्स्तवम् ॥ अधीयानोदुराराध्यंहरिमाराधयत्यसौ ७८ विंदतेपुरुषोऽमुष्माद्यद्यदिच्छतिसत्त्वरम् ॥ मर्द्वातगीतात्सुप्रीताच्छ्रेयसामेकवल्लभात् ७९ यइदंकल्यउत्थायप्रांजलिःश्रद्धयान्वितः ॥ शृणुयाच्छ्रावयेन्मर्त्योमुच्यतेकर्मबंधनैः ८० गीतंमयेदंनरदेवनंदनाःपरस्यपुंसःपरमात्मनःस्तवम् ॥ जपंतएकाग्रधियस्तपोमहच्चरध्वमंतेततआप्स्यथेप्सितम् ८१ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेचतुर्थस्कंधेचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ इतिसंदिश्यभगवान्बार्हिषदैरभिपूजितः ८ पश्यतांराजपुत्राणांतत्रैवांतर्दधेहरः १ रुद्रगीतंभगवतःस्तोत्रंसर्वेप्रचेतसः ॥ जपंतस्तेतपस्तेपुर्वर्षाणामयुतंजले २

माह कल्यइति कलयेउषसि ८० श्रद्धातिशयजननार्थंयुनरुक्तंकरोति गीतंमयेति एकाग्रधियः ध्येयादनन्यविषयाधीर्षेपांतेतथोक्ताः अग्रेजगदादावेकएवयः सएकाग्रस्तद्वारावेवधीर्षेपांतेतथेतिवा अन्तेदेहांतेयुष्माद्वितायेदमुक्तमितिविकारायचरध्वमित्यात्मनेपदप्रयोगः ८१ इतिश्रीभागवतेचतुर्थस्कंधोविज०टीकायाचतुर्विंशोऽध्यायः २४ अध्यात्मगर्भपुरजनोपाख्यानप्रकथनेन संसारसागरेदुराग्रहग्राहदुरवरोहेनिमज्जतांद्रीकृतसत्संगानांहरिचरणारविंदमकरंदसेवानभिज्ञानांगमागमादिनानाव्यसनभराकृतशिरोधराणां शिशुकलभाषणाहतश्रवणानाकुटुंबभरणातिवाहित दिन करगमागमानापुराणावैराग्यरासानुभावितनिपुणबलभक्तिप्रदीपानुगृहीतपवर्गलक्षणपुरुषार्थसाधनभगवदपरोक्षज्ञानललनाकटाक्षप्रसन्नमुपमथनप्रसादपरशुभतरेणसंसारतरुच्छेदोदोनस्यादितितादृशीसाधनसामग्रीनिष्पद्यते पंचस्वध्यायेषु तत्रोपोद्धातंरचयति इतीति १ रुद्रांतर्धानांतरंरचतेतोभिक्रिमकारीतितत्राह रुद्रगीतामिति २

एतदन्तरे श्रोतुं योग्यां कथां वद तत्कथाशेषं तदनन्तरं श्रोष्याम इति क्षत्तुरांतरं शंकां मे त्रेयः परिहरति स्याह प्राचीनबर्हिषमिति स्यात्कृपालुः कारुणिक इति वचनात्साधुर्यं शब्दः ३ ईहया कर्मणा श्रेयसा
मवाप्तिरिष्यते त्वं तत्र श्रेयसां कतमच्छ्रेयसात्मन ईहसे कर्मणेच्छसि एतदेव विशिनष्टि दुःखहानिरिति अत्रायभावः पुरुषार्थिना पुरुषेण प्राथ्यानि श्रेयांसि बहूनि संति ते पांक्तमच्छ्रेयो दुःखहानिलक्षणमु
त सुखावाप्तिमयं यथा मयान्यत्सदृशत्वादिलक्षणमिति इह कर्मणि तदुभयं ४ अत्र राजा स्वश्रेयोवाप्तौ मुख्यसाधनमेवेति नारदस्य हार्दविद्वांस्तदेव भवतोपदेष्टव्यमिति प्रार्थयते न ज्ञानामीति नारदे
न सहोत्तरप्रत्युत्तरायासां ज्ञानामीति वाक्यं सुसमिति मन्वानेन तत्तथोक्तं ५ काम्यधर्ममेषु गृह्याश्रमेषु पुत्रादिरेवार्थ इति धीर्यस्य स तथा ६ यद्यपि कर्मज्ञानोत्पत्तौ सहकारितया पिकर्तुमशक्यमिति
मत्वा निंदति भोभो इति यथा वरकर्मकर्तुं स्तुज्ञानं साहाय्यकारकं अन्यथा कुर्वतः कर्मनिरयापमविष्यति तथापि कर्मनिंदति न यतः कर्तुमंजसा शक्यं ज्ञानफलस्यापि बहुत्वान्मोहनाय चेति वचनात् निंदनं
युक्तं तस्यात्कर्मविधानं च न व्यर्थमिति तात्पर्यार्थ इति निरणायि संज्ञापितान् हिंसितान् ७ संप्रति ते भ्य उपद्रवाभावेऽपि परत्रास्तीत्याह एतेस्वामिति वैशसशस्त्रेण छेदनं संपरेतमृतं अपोनिर्मिता आ
पुय विषेषाः कृदाः, कूटोद्धीमुंजमापायेष्वद्विशृंगेषु भेदयोरिति यादवः ८ अत्रे ममर्थमिति हासेन बोधयिष्यामीत्याह अत्रेति पुरेशरीरे अतिसततं विषयीकृत्य वर्तत इति पुरातनं अध्यात्मविषयः

प्राचीनबर्हिषं क्षत्तुः कर्मस्वासक्तमानसम् ॥ नारदो ध्यात्मतत्त्वज्ञः कृपालुः प्रत्यबोधयत् ३ नारद उवाच ॥ श्रेयस्त्वं कतमद्राजन्कर्मणात्मन ईहसे ॥ दुःखहा
निः सुखावाप्तिः श्रेयस्तन्नेह चेष्ट्यते ४ प्राचीनबर्हिष उवाच ॥ न ज्ञानामिमहाभाग परं कर्मापविद्धधीः ॥ ब्रूहि मे विमलं ज्ञानं येन मुच्येय कर्मभिः ५ नार
द उवाच ॥ गृहेषु कूटधर्मेषु पुत्रदारधनार्थधीः ॥ न परं विंदते मूढो भ्राम्यन् संसारवर्त्मसु ६ भोभो प्रजापते राजन् पशून्पश्य स्वयाध्वरे ॥ संज्ञापिताञ्जीवसं
धाननिवृत्तेन सहस्रशः ७ एते त्वांसं प्रतीक्षते स्मरंतो वै शसंतव ॥ संपरेतमयः कूटैर्भिच्छंदेत्युत्थितमन्यवः ८ अत्र ते कथयिष्येहमिति हासं पुरातनम् ॥ पुरंज
नस्य चरितं निबोध गदतो मम ९ आसीत् पुरंजनो नाम राजा राजान् बृहच्छ्रवाः ॥ तस्या विज्ञातनामासीत् सखा विज्ञातचेष्टितः १०

मित्यर्थः अतसात्तयगमन इति यातुः अन्यथा इति हासः पुरावृत्तमिति वाक्यात् पुनरुक्तं स्यात् कथं धिक्कृत्य वर्तत इत्यतः कतं पुरंजनस्येति ९ पुरंजनो नामकः यमाश्रित्येयं कथा वर्तते बृहच्छ्रवा इत्यने
न विशिष्टो जीवो भवतीत्युच्यते अभिमानेन सर्वेषां जीवानां मुख्यभिमानाच्चतुर्मुखो ब्रह्मादेवानां विशेषतः अत्र पुरंजनस्तु जात्या क्षत्रियो मुक्तियोग्योऽसुरान्विनामनुष्यजीवाभिमाना
तत्र जीवसंसारज्ञस्यै श्रोतृणां पापपरिहाराय पुण्यवृद्धये च नारदेन पुरंजनस्य कथा प्रसंगो कारीति तदुक्तं देवजीवाभिमानात् ब्रह्मैव तत्तुर्मुखः । मनुष्याणां तु जीवानां अभिमानात् पुरंजनः । सतुराजाहरे पुत्र
आसुराणां कलिः रवयं । जीवसंसृतिवत्तस्मात् पुरंजनकथापि । तस्मात् जीवसृतिज्ञस्यै पुरंजनकथां मुनिः । नारदोऽश्रवयत्तस्मात्प्राचीनबर्हिषं । प्रायस्तु तत्कथा जीवे स्थिता प्रत्येकज्ञोपि । प्रत्येकं य
त्तु यज्येत तदुच्येयं यातया । उक्तं भागवतेऽप्येतत्पुराणे वाच्यते । मत्स्ये कश्चिज्जीवानां तदन्यत्तस्य केवलमिति । अतोऽत्र यासंभवंतं तत्पदानितत्तदर्थं परतया योग्यानीति तात्पर्यं ज्ञायते पुरंस्वयोग्यानां
दूषितं जनयिष्यति व्यक्तीकरिष्यतीति पुरंजनः पूपालनप्रणयोः अन्यस्तु कर्मभिः पुराणि शरीराणि चतुर्विधानि जनयतीति निर्वक्तव्यं आचतुर्दशमादृषादित्यादेः क्षत्रजातिज्ञापनाय राजेति इति हासत्वं चो
त्तनायासीदिति तस्य पुरंजनस्य शरीरिणोपि नाम रूपादिभिः स्वरूपं न ज्ञायत इति विज्ञातं नाम यस्येति ततोऽविज्ञातनामा परमात्मा सखासीदित्यन्वयः द्वासुपर्णेत्यादि श्रुतेः अन्यस्तु भासिद्धः तर्हि शून्य इत्यतो
विज्ञातेति विज्ञातं चेष्टितं जगत्सृष्ट्यादिलक्षणं यस्य स तथा अन्यत्र नीतिशान्त्रमसिद्ध्यापारः १०

सःस्वर्गादिस्थानादवर्गगतः कर्मणाशरणं सुखदुःखभोगयोग्यं शरीरमन्वेषमाणः पृथिवी कर्मभूमिं भवभ्राम् अन्यत्र पुरं भवत्यस्मात्कर्मणीति प्रभुः अन्यत्र परापमर्दनसमर्थः अनुरूपं दुःखभोगमन्तरेण सुखभोगयोग्यं अन्यत्र दुर्गादिलक्षणं ११ यावतीस्तिर्यगादिलक्षणाः पुरः शरीराणि । अभिपत्तये प्राच्यै ताम्योगामानपत्ता अनुवन्नवैनोपमलमित्यादि श्रुतिः अन्यत्र शत्रुसाध्यत्वात् १२ एकदार्भा प्सितसुमकर्मफलोदयसमये । हिमवतोदक्षिणेषु सानुषु कर्मफलसमजनपटुषु वनषणसंभक्तावितीतघातुः भारतभूप्रदेशेषु प्रत्येकं यत्तु पूजयेत तदुन्नेयं यथा तथेत्युक्त्वा यथासंभवमुच्यते श्रोत्रादिनवद्वारैर्लक्षितलक्षणां अंधपंगुवधिरत्वादितुल्लक्षणगूण्यां पुरीं पुरुषशरीरं दर्शयति दृष्ट्वा प्राविशदित्युच्यार्हं ताम्यः पुरुषमानयत् ता अनुवन्नसुकृतं वतेति श्रुतिः अन्यत्र स्पष्ट ॥ १३ ॥ पुरीमित्यु पक्रांतत्वात्तदनुसारेण तद्वर्णनं क्रियते प्राकारेत्वादिना अध्यात्मातिः शब्दाच्चैरस्थिनादद्यादयो यथानुकूललक्षणीयाः प्राकारोदुर्गभित्तिः अट्टालोभित्यंतभूप्रदेशः परिस्वा दुर्गबाहिः परितः स्वातनदी स्वर्णादिभिरचितैः शृंगैः शिखरैः अन्यत्र सात्त्विकराजसतामसैः संकुलां १४ नीलादिभिरिंद्रनीलरत्नादिभिः कृष्णाविरचिता हर्म्यस्थल्योपस्थां सातथातां भोगवतीनां गपुरीं ॥ १५ ॥ आक्रीडाक्रीडाभिः आपणः क्रयस्थानं चैत्यं वंदनशाला वेदिः परिष्कृता भूमिरित्यमरः ॥ १६ ॥ सराजाविषयलक्षणबाह्योच्चाने स्थितः तत्र यदृच्छया गतां प्रमदोत्तमां दर्शयति चतुर्थे श्लोके नान्वयः ॥ १७ ॥ हिमनिर्झरा

सोन्वेषमाणः शरणं भ्राम् पृथिवीं प्रभुः ॥ नानुरूपं यदा विददभूत्सविमना इव ११ नसाधुमेनेताः सर्वाभूतलेयावतीः पुरः ॥ कामान्कामयमानोऽसौ तस्य तस्याभिपत्तये १२ स एकदा हिमवतोदक्षिणे पृथ्वी सानुषु ॥ दर्शनवभिर्द्वारैः पुरीं लक्षितलक्षणाम् १३ प्राकारोपवनाट्टालपरिस्वैरुच्चतोरणैः ॥ स्वर्णैः शिखरैः संकुलां सर्वतो गृहैः १४ नीलस्फटिकवैदूर्यमुक्तामरकरुणैः ॥ कृष्णहर्म्यस्थलीं दिप्तिं श्रिया भोगवतीमिव १५ सभाचत्वररथ्याभिराक्री डायतनापणैः ॥ चैत्यध्वजपताकाभिर्युक्तां विद्रुमवेदिभिः १६ पुर्यास्तु बाह्योपवने दिव्यद्रुमलताकुले ॥ नदद्विहंगालिकुलकोलाहलजलाशये १७ हि मनिर्झरविभुष्मत्कुसुमाकरवायुना ॥ चलत्प्रवालविटपिनलिनीतटसंपदि १८ नानारण्यमृगव्रातैरनाबाधे मुनिव्रतैः ॥ जाह्नूतमन्यते पांथो यत्र को किल कूजितैः १९ यदृच्छया गतां तत्र दर्शयति प्रमदोत्तमाम् ॥ ऋत्यै दर्शयति भिरायां तीमेकैकशतनायकैः २०

पांशीतलुंगस्थलपतञ्जलधाराणां विभुष्मतातोयविंदुमताकुसुमाकरसौरभवतावायुना चलंतः प्रवालेषु पुतेतथाते च विटपि नश्चलत्प्रवालविटपिनस्तैर्युक्तानां नीलनीलतटानां प्राकरतीराणां संपदो यस्मिंस्त त्थातस्मिन् १८ आबाधामहतीपीठेत्यभिधानं अनाबाधे उपद्रवरहिते को किल कूजितानामात्राविशैरिहोऽविशेत्याहूत्मात्मानं निरूपयति अन्यत्र प्राकारोदेहचर्च उपवनरोमादि अट्टालतन्मध्ये मे षोवसादि परिस्वामासबहिस्त्वक् तोरणस्थानीयो बाहुः अंगुल्यः पताकाः पार्श्वद्वयस्योर्ध्वमुखसंज्ञास्थिवातोर्णं शृंगं शृंगस्थानीयं कर्णादि गुहाः उदरादिप्रदेशाः नीलवैदूर्याद्यैस्तोरणविशेषैः समलंकृतं हर्म्यस्थलीस्थानीयं चर्मादि भोगसाधनत्वाद्भोगवती सभाहृदय सर्वदेवानां निवासस्थानीयत्वात् चत्वरं नार्हासिंधिः रथ्या ब्रह्मनाडी आक्रीडाहस्तः आयतनार्नाद्रियगोलकानि आपणोवाक् चैत्यमस्तकं ध्वजः केशपाशः विद्रुमवेदी रत्नाचलंकृतकटिप्रदेशः । बाह्योपवनं देहबाह्यविषयोच्चानं तस्य रमणीयतां वर्णयति दिव्येत्यादिना वक्राद्यध्यात्मार्थो वर्णनीयः बाह्येत्युक्त्वात् प्रकर्षेण मदयंतीति प्रमदाः वैषयिक्यो बुद्धयस्तांसां मध्ये उत्कृष्टतमो स्थानं पुरुषाणां यस्याः सा प्रमदोत्तमा प्रधानेत्युक्ते आत्मानात्मविवेकविचक्षणानुद्धिरित्यर्थः स्यात् सचानुपपन्नः तां बुद्धिं विहाय वैषयिकी बुद्धिर्नाप्यमुग्रा भूदित्यर्थः अन्यथाऽप्रतीतएव कीदृशी दृश्याभिधृत्तैर्ज्ञानकर्मैर्द्रियसंज्ञैः सहा गच्छतीति च कीदृशाः । एकैकस्य शतमित्यन्ताः यावत्तु यस्तांसां नायकाश्च केन वृत्तिविशेषास्तैर्युक्तैः १९ २०

अत्रपुंजनस्येष्ट्यायाश्चार्थाद्यास्ते सर्वेपिमानुषेन्द्रियाभिमानिनः गायत्र्याद्यादेर्वैद्वितदृतीनामभिमानिन्यइति तदुक्तं येपुंजनस्येष्ट्यायाश्चार्थाद्याः सर्वेवच तेपिमानुषुद्वयादेर्वैद्वेयाभिमानिनः । गायत्र्याद्यास्तुदेवानांतेपिचैतेषुसंस्थिताः । अलक्ष्मीद्वापराद्यास्तुआसुरारतेपिमानुषादिति तेषांसर्वेषांपरिवृढोमनोनामाजीवोवा तत्तद्विषयवैचित्र्यमपेक्ष्यमनसोबहुलपत्वं जीवस्यतुपोनीनावैचित्र्यात् २१ पंचशीर्षादीनामाणादिपंचवृत्त्याख्यशिरसामुख्यमाणाख्यसर्पेणप्रतीहारेणद्वारपालकवद्वर्तमानेन ऋषभंर्षतिस्वल्यनुकूलवृत्तिलक्षणंपुरुषमित्यर्थः अतएवाप्रौढामनूढामपरिशुद्धीतपाणिमिव स्थितामित्यर्थः कामरूपिणीविषयवैचित्र्यात्तत्तदाकारानुभिताकाराम् २२ उन्नताभिमानलक्षणनासिकां सुदर्ताविषयवृत्तिलक्षणदंतां बालांसुकुमारवृत्तिं बाह्याभ्यंतरवृत्तिलक्षणाभ्यांशोभनाभ्यां वरंवरणीयमाननंचेष्टायस्याःसातधातां अनचेष्टायामितिधातुः समंयथातथाविन्यस्ताभ्याकल्पिताभ्याबाह्यांतःकरणविशेषाभ्यांसकल्पविकल्पभेदेनद्वाभ्यामनोरूपाभ्यांकुंडलप्रियविषयेषुपरिवर्तनं श्रियंविभ्रतीवर्तयंतीम् २३ पिशंगाविषयोपरत्तानीवीआच्छादनवृत्तिर्यस्याःसातधातां सुश्रोणींसुष्ट्राश्रयवृत्तिमतीं श्यामांतमोगुणप्रचुरां कनकमेखलारजोगुणलक्षणसुवर्णकांची पद्मचारजस्तमोवि कृतवृत्तिविशेषाभ्यानूपुरैःशिशुकलभाषणलक्षणैः कणद्वयांमित्यादिप्रयोगाल्लक्षणवृत्त्याऊहनीया नवाभ्यवृत्त्या कचिच्चानयेति कचित्सदृचिविषयत्वादेवतामिवेति २४ व्यंजितकैशोरी अभिव्याजि

तेषांपरिवृढो राजन्सर्वेषांबलिमुद्रहन् ॥ सखीकाणांससातस्याबहुरूपोग्रणीःस्त्रियः २१ पंचशीर्षादीनामुप्रांप्रतीहारेणसर्वतः ॥ अन्वेषमाणामृषभम प्रौढांकामरूपिणीम् २२ सुनासांसुदर्तांबालांसुकपोलांवराननाम् ॥ समविन्यस्तकर्णाभ्यांविभ्रतांकुंडलश्रियम् २३ पिशंगनीवींसुश्रोणींश्यामांकनक मेखलाम् ॥ पद्मांकणद्व्यांचलतीनूपुरैर्देवतामिव २४ स्तनौव्यंजितकैशोरौसमष्टतौनिरंतरौ ॥ वस्त्रांतेननिगूहंतीव्रीडयागजगामिनीम् २५ तामाहल लितांबीरःसव्रीडस्मितशोभिनीम् ॥ स्निग्धेनापांगुंस्तेनस्पृष्टःप्रेमभ्रमद्बुवा २६ कात्वंकंजपलाशाक्षिकस्यासीहकुतःसति ॥ इमामुपपुरांभीरुर्किंचिकी र्षिसिशंसमे २७ कष्टेनुपथाएतएकादशमहाभटाः ॥ एतावाललनाःसुभुकोयंतेऽहिःपुरःसरः २८ त्वंहीर्षवान्यस्यथवाक्रमार्पतिविचिन्वतीकिं मुनिवद्रहोवने ॥ त्वदंघ्रिसाम्यासमस्तकामःकपद्वकोशःपतितःकराग्राव् २९

तमध्यमावस्थौ मध्यमांबुद्धिसंस्थामित्युक्तेः ध्वनस्तनशब्दइतिधातोःस्वनौशब्दौ समवृत्तौवर्णवृत्तलक्षणेपेतौ निरंतरमेकास्मिन्नैववृत्तौविद्यमानांगुरुलघुभेदराहितावित्यर्थःव्रीडयावृत्तिविशेषेणवस्त्रांतेनव सआच्छादनइतिधातोराच्छादनशीलवृत्तिभागेननिगूहंतीमनभिव्याक्तकुर्वाणांजगामिनी गजवदूर्ध्वमूलाधारादायांतीबुद्धिम् २५ तामाहेति । स्वकार्यविषयेप्रवर्त्तयितुमभिमुखीचकार वीरौविशिष्टप्राणब लोपेतःसव्रीडस्मितशोभिनींस्वकार्याभिमुखीं अपागमेभेत्यादिनापितत्तद्योगवृत्तिविशेषलक्षयति प्रेम्णाभ्रमतीभूःप्रेमभ्रमद्वस्तया २६ कात्वमित्यादिलोकानुकारवचनभ्रांत्याप्रलापोवाउपपुरीमित्यनेनज्ञाप तेअन्यथोपपुरीतिह्रस्वत्वेनप्रयोगःस्यात् देहसमीपेवर्तमानाम् २७ अनुपथाःस्वमार्गमनुवर्तमानाः येइमेमनसासहएकादशमष्टाएते ललविलासइतिधातोः । ललनाविलासोपेतावृत्तिविशेषाःहिगता वितिधातोः । अहिरगतः सद्रजः । पुरःसरोनासिकारंभ्रचरःश्वासः २८ त्वंहीरित्यादिकमनुकरणं लज्जावृत्तिविशिष्टत्वात्हीः । सकल्पवृत्त्याभवानीति वचनवृत्त्यावाक् रमणवृत्त्यारमाप त्तिदेहत्वमिनं वनेदेहलक्षणेवासनावनेमुनिवन्मनोवत् त्वदंघ्रिसाम्येनासाःसमस्ताःकामायेनसतथा अधिरघिलघिगत्यर्थाइतिधातोः यथा अंभ्योर्गोतिसाधनत्वं तथामनसोपि मनसासंकल्पपुरुषस्य विषयोपगमनात् पञ्चकोशः कंदुकलक्षणमनः कराग्रादृचिविशेषात्पतितोगतः ककांवृत्तिमुपगतइति बाह्याःस्पष्टः २९

देवरोक्षयदित्वमासांहीमुखानां वृत्तिविशेषाणामन्यतमा वृत्तिविशिष्टासि किंतु स्थिरवृत्तिविशिष्टासि भुवि सत्कर्मणि स्पृक आशावती तर्द्ध भ्रकर्मणा महापराक्रमवता वीरवरेण मया साकभिर्मापुरीदे
हलक्षणामलंकर्तुमर्हसि कथमिव यज्ञपुंसा श्रीनारायणेन सह श्रीः परं लोकं वैकुण्ठालयमिवेत्यन्वयः अदभ्रकर्मणैतिकमार्तं पलक्षयति ३० हे शोभने व्रीडया सहितो हासः व्रीडा हासस्तेन युक्तेने क्षणेन वि
भ्रंसं त्यौ भ्रुवोपस्याः सा तथा तस्यास्तव सकाशादुपसृष्टः प्रासृष्टमनोभवो मनसो जातो रागलक्षणो वृत्तिविशेषो भगवांस्ताभिः पूज्यो भामां प्रबाधते स्वानुकूलकर्मणायः सन्नद्धं करोति यद्यस्मादथ तस्या
दनुगृहाणेत्यन्वयः कथं भूतं मामपगिनशरीरहितेन वृत्तिविशेषेण विखंडितानां द्रियाण्यस्य सत्तथा तम् ३१ हे शुचिस्मिते निर्मलविलासे त्वदानं तव चेष्टाविशेषं मे दर्शयेत्यन्वयः सुभुशोभना
भूषणशीलं विषयेषु यस्य सत्तथा सुतरां शोभनं लोचनमालोचनं यौक्तिकं ज्ञानं यस्य सत्तथा ततस्तर्हि किमिति न प्रकाशत इत्यत उक्तं व्यालं बीति व्यालं बिनाम विखंडितानां च चक्षुषां नीलाळकोपमवर्णा
नां तामसानां वृत्तिविशेषाणां बुद्धेन संवृतं गूढं तस्मान्नमकाशत इत्यर्थः तर्हि कथं दर्शनमिति तत्राह उन्नीयेति तामस वृत्तिविशेषान् पृथक्कृत्य पुनरपि कीदृशं वल्गुमुदरं वाचकं वक्त्रं वाक्यं यस्य सत्तथा
यदानं व्रीडया वृत्तिविशेषेण ममानभिमुखं संमुखं तदिति शेषः ३२ नरः पुरुषस्तत्संबंधिनी नारी वैषयिकी बुद्धिः हंसी उल्लसंती विशिष्टं रोमानं यस्य स वीरस्तमपि मोहयितुं शीलमस्या अस्तीति वीरमोहि

नासावरोर्वन्यतमा भुवि स्पृक् पुरीमिमां वीरवरेण साकम् ॥ अर्हस्य लंकर्तुमदभ्रकर्मणालोकं परं श्रीरिव यज्ञपुंसा ३० यदेष मापांगविखंडितैर्द्रियं स व्रीडहा
से क्षणविभ्रमद्भुवः ॥ तवोपसृष्टो भगवान् मनोभवः प्रबाधतेथानुगृहाण शोभने ३१ त्वदानं न सुभुसुतारलोचनं व्यालं बिनीलाळकवृंदं संवृतम् ॥ उन्नीय
मे दर्शय वल्गुवाचकं यद्व्रीडयानाभिमुखं शुचिस्मिते ३२ इत्थं पुरं जननारीयाचमानमधीरवद् ॥ अभ्यभाषत तं वीरं हंसी वीरमोहिनी ३३ न विदामवयं
सम्यक्कर्तारं पुरुषं भ ॥ आत्मनश्च परस्यापि गोत्रं नाम च यत्कृतम् ३४ इहाद्यसंतमात्मानं विदामनततः परम् ॥ येनेयं निर्मिता वीरपुरी शरणमात्मनः ३५
एते सखायः सख्यो मे नरानार्यश्च मानद ॥ सुसायां मयि जागति नागो यं पालयन्पुरीम् ३६ दिष्ट्यागतोसि मद्रं ते ग्राम्यान्भोगानभीप्ससे ॥ उद्धहिष्यामि त्वां
स्नेहं स्वबंधुमिरिंदम ३७ इमां त्वमधितिष्ठस्व पुरीं नवमुखीं विभो ॥ मयोपनीतान् गृह्णानः कामभोगाञ्छतं समाः ३८ कानुत्त्वदन्यं रमयेदरतिज्ञम्
कोविदम् ॥ असांपरायाभिमुखमश्वस्तनविदं पशुम् ३९

नीति ३३ यदुक्तं कस्यासीति तत्राह नेति हे पुरुष भ्रष्टकर्तारमुत्पादकं भर्तारं पोषकं वासस्पगलक्षणवत्तयानां विदामनजानामिहे गुणवदाश्रयः कश्चिदस्तीतिसामान्यमेव न तु विशिष्टमित्यतः सन्मागेति
किंचात्यनोममपरस्योत्पादकस्यापि यथानामकृतं पञ्चगोत्रं तदपि जानामिह इत्यन्वयः अनामगोत्रमिति श्रुतेः ३४ तर्हि किमपि न केति चेदुद्धिस्त्वहानिरिति तत्राह इहोति इह संतमात्मानं मां माहमि
त्येवेदानीं जानामिहे उत्तरकाले संदेहः कर्मवशात् ततः परंततो न्यतिक्रमपि न विदाम इत्यन्वयः तस्मात्परमीश्वरं न विदाम येनेश्वरेण मम शरणं निवासयोग्यं पुरी विराचितेति वा ३५ केतुपथाद्
तितत्राह एतद्वि ३६ स्वबंधुमिरिंदमि ३७ हस्तपादयोरेकत्वेन न वत्वं मुखानि द्वाराणि शतं समा इत्यनेन शतायुर्वै पुरुष इति श्रुतेः मनुष्याणां शतायुर्न निर्देशान्मनुष्यशरीरमिहाभिप्रेतम्
३८ तत्र हि ज्ञानोत्पत्तिः कुत इति तत्राह कान्विति का बुद्धिस्त्वदन्यं मनुष्यशरीरप्रविष्टं चेतनं विहायान्यं पञ्चादिशरीरगतं रमयेत्सुखिनं कुर्यादित्यन्वयः कुत इत्यत उक्तं अरतिज्ञमिति यस्त्वात्मरति
रेव स्यादात्मन्युपमानव इति स्मृतेः परमात्मरतिज्ञानरहितं शब्दादेविषयरतिज्ञानहीनं वा तदपि कुत इत्यत उक्तं अकोविदमिति अपि ज्ञत्वादित्यर्थः पांडित्याभावात् कथमित्यत्राह असांपरायाति सा प
रायोभो ज्ञस्तत्राभिसुखो न भवतीत्यसांपरायाभिमुखं युद्धाभिमुखकामो न ज्ञानाभिमुखत्वं कथमित्यत उक्तमश्वस्तनविदमिति श्वस्तनं भविष्यन्नवेत्तीत्यश्वस्तनविदं न विदुः श्वस्तनलो कालोकाविति श्रुतेः

अस्तनस्वमपीहशमितिनेचीत्यस्तनविस्वा कोसावेवंविधइत्युक्तं पशुमिति तच्चज्ञानरहितं अत्रसद्बुद्धयसद्बुद्धिद्वेषयासंभवंविशेषणैस्तत्तदर्थतयाज्ञातव्ये असद्बुद्धिविषयायां पशुपतगमज्ञानाग्न्यं
अन्यमोक्तार्थं असद्बुद्धिपक्षेपित्वमतानुसारेण मोक्षादिकं स्वस्यैवार्थतद्दंसमस्तमुपपन्नमिति ३९ इतोपि स्वस्तनोपि नास्त्येवेत्याह धर्मइति अत्रभवति धर्मोदयः संतीति हि यस्मात्तरमात्प्रजानंदः
पुत्रसुखममृतमोक्षः अन्योन्यमविरोधेन धर्माद्यनुष्ठाननसुशकमिति भावेनाह यानिति केवलिनो निष्कचनाउदरं भरिजनावा ४० सर्वाश्रमाणां मुपजीव्यत्वात् गृहाश्रमपदल्पापान्तित्याह पितृदेवति
आत्मनोऽस्य देहस्यैव धर्मो योऽर्थं धर्मं वदंतीति यत्तस्मादिति शेषः ४१ किंबहुनोक्तेन फलितवक्तोत्याह कानामेति वदान्यं पुत्रकलत्राद्यभीष्टदानशीलं स्वयंप्रपत्त्वात् ४२ त्वाहशयित्युक्ताकिंचिद्विशिन
ष्टि कस्यामनइति अनाथवर्गस्यास्मदादेराधिनोदुःखं मलमपोहितुंचरसि घृणयादयपोद्वतमुज्जृभितं पत्तिस्मृतं तत्पूर्वकोयोऽवच्छेकस्तेन दर्शनेन कस्याः स्त्रियाः ४३ परमफलितप्राह इतीति समयप्रमाण
पूर्वकंसंमुखसंवादं कृत्वा देहप्राप्तेः पूर्वतदन्तरं वा बाह्यार्थे विवक्षयैतद्वचः पुरां देहं शतंसमा इति शतवर्षाण्यभ्यार्छादिति श्रुतेरयमनुकरोति मुदहर्षइति धातोः हर्षशोकयोः सुखदुःखवज्रं धृत्वा दुःखं परंपर्येण बु
द्धिपुरुषौ प्राप्तवंतावित्यर्थः ४४ तत्रमथममोदमकरमाह उपगीयमानइति जाग्रदाद्यवस्थायां तत्रतत्रमतींद्रियविषयगायकलक्षणैः शब्दादिभिर्विषयैरुपगीयमानः सेव्यमानः स्वप्रावरथायां स्त्रीभिः केवलं
नेवृत्तिलक्षणभिः परिवृतः स्त्रीभिर्वायानैर्वा इति श्रुतेः शुचैतन्निमित्तेशोके प्राप्ते शीतलमागधतोयधाराभिवसुषुप्तिकां लेसच्छब्दवाच्या ब्रह्मस्वरूपारिपतिमाविशत् सुखावस्थायामभूदित्यन्वयः ललितं यथा

धर्माद्विप्रार्थकामौ च प्रजानंदोऽमृतं यशः ॥ लोकाविशोकाविरजायां केवलिनो विदुः ४० पितृदेवर्षिर्मर्त्यानां भूतानामात्मनश्च ॥ श्रेष्ठ्यं वदंति शरणं
भवेस्मिन्यद्गृहाश्रमम् ४१ कानामवीरविरुत्यांतं वदान्यं प्रियदर्शनम् ॥ न वृणीतपतिं प्राप्समादृशीत्वा दृशं स्वयम् ४२ कस्यामनस्ते भुजगेन्द्रभोगयोः स्त्रियो न
सज्जेदुजयोर्महाभुज ॥ योऽनाथगर्वाधिमलं घृणोद्वतस्मितावलोकनेन चरस्यपोहितम् ४३ नारद उवाच ॥ इति तौ दंपती तत्र संसृज्य समर्थमिथः ॥ तां प्रवि
श्य पुरीराजं न मुमुदति शतंसमाः ४४ उपगीयमानो ललितं तत्र तत्र च गायकैः ॥ क्रीडन्परिवृतः स्त्रीभिर्हृदिनीमाविशच्छुचौ ४५ सप्तोपरिलताद्वारः पुर
स्तस्यास्तु द्वेजयः ॥ पृथग्विषयगत्यर्थं तस्यां यः कश्चनेश्वरः ४६ पंचद्वारस्तु पौरस्त्यादक्षिणैका तथोत्तरा ॥ पश्चिमे द्वेजमूषातेनामानि नृपवर्णये ४७
सद्यो ताविर्मुखी च प्राक्द्वारावेकत्र निमिते ॥ विश्राजितं जनपदं याति ताभ्यां धुमस्तसः ४८

तथा अन्यत्र शुचौऋतुविशेषे सतासोम्यतदासंपन्नो भवतीति श्रुतेः सत्पुरुषः स्त्रीशब्दवाच्यैर्भक्त्यादिभिः परिवृतः क्रीडन् विहरन् कालं पापपन् हृदिर्नीहृदिन्या ब्रह्मनाड्यां हृदयस्थानेऽदलपत्रे स्थितम् श्री
नारायणमाविशदध्यायदित्यर्थः ४५ देहाख्यं पुरं प्रसिद्धपुरसाम्पेन वर्णयति सप्तेति तस्याः पुरउपरि सप्तद्वारः कृताः द्वेनेत्रे द्वेनासिके कर्णौ वदन्वेति अधोद्वेपायस्थे इति कृत्यमाह विषयगत्यर्थमिति क
पक्षद्विषयज्ञानार्थं निर्मिता इत्यर्थः तस्यां पुर्यां कश्चनेश्वरः अनामरूपो लोकविलक्षणः श्रीनारायणोऽस्तीत्यन्वयः । जीवोवा जगत्सामर्थ्येपेतत्वादीश्वरइत्युच्यते देहस्वायित्वाद्वा अप्रसक्त्यादिमत्त्वात्
च्छत्वेन यः कश्चनेति ४६ तत्रापि विभागमाह पंचेति तासामुपरि द्वारान्मध्ये पौरस्त्याः पुरस्ताद्भवाः पंचद्वारानेनादय इत्यर्थः पश्चाद्दे एकादक्षिण कर्णलक्षणादक्षिणा तथोत्तरावायमर्कलक्षणा पश्चिमे द्वेजयो
मागे द्वेपायस्थे अमूषां वदन् ४७ स्थाकाशे सति चोतते रूपं पृथक्कातीति सद्योता स्वचोतवत् चोतत इति वा दक्षिणचक्षुर्लक्षणा आविः प्रकाशे सति मुखपत्यभिः स्त्रीभवातीति साविर्मुखी प्रकाशमुखी नमो
मुखी तमसिरूपग्रहणाभावादितामचक्षुर्लक्षणा ताभ्यां विश्राजितं प्रकाशितं जनस्य द्रष्टुः पदमालबनं रूपारूपं याति विषयीकरोति पृथक्कातीत्यर्थः कथं भूतः द्युमानादित्यश्चक्षुर्लक्षणाः सप्तायस्य सतथा चक्षुरि
द्विषसिदित्यर्थः द्युमानादित्यस्तस्यावासे हेतुत्वाच्चक्षुषोपेतत्वात् आदित्यश्चक्षुर्भूत्वाक्षिणीमाविशदिति श्रुतेः आदित्यो ह वै चक्षुस्तेनानुगृहीतं रूपं पृथक्कातीति च ४८

नलोनामभासः सोऽस्याअस्तीति नलिनी नलोदसाभिधेयोऽस्याविद्यतइति नालिनी नलनालोभासोच्छासौतयोः संचारे हेतुत्वाभलिनी नालिनीति द्वे गोलकेनासिकारं भवे अवागुपरिति र्थं धुनौ तीत्यवधूतोवा
 मुः प्राणैर्द्रियभिमानी तेन मेर्यमाणं प्राणैर्द्रियमपितच्छब्दवाच्यं तदेव सखापस्य सतया प्राणैर्द्रियसहित इत्यर्थः सौरभं विषयं गंधलक्षणं दृक्काति ४९ पुरस्तात्मुख्यानामद्वाः आस्यच्छिद्रलक्षणास्ति पुररा
 दपुरंजनस्तयाद्वाः आपणवहूदनौ पणव्यवहारइति धातोः आपणोवदनव्यापारः वहूदनोनानाविधभोज्यजातम् तौ यातिव्यवहरति अभ्यवहरति च रसज्ञो जिह्वैर्द्रियविषयावागिन्द्रियताभ्यामन्वितः ।
 ५० नाञ्जापितुभुः पावृत्त्वात्पितरो देवाः प्रियाभवत्स्वयजमानस्य दक्षिणकर्णलक्षणा शरीरलक्षणायाः पुर्याद्धारस्थितेन दक्षिणकर्णलक्षणेन द्वारेण उत्क्रांतः पुरंजनेन यजमानो दक्षिणपांचालं दक्षिणानंदे
 ब्रानालोकलक्षणं राष्ट्रं याति प्राप्नोति पंचेन्द्रियाण्यप्यलं पाति भूषयति अलभूषणइति धातोः पंचेन्द्रियाणामलंबुद्धिहेतुत्वादिति वा पुरं ब्रह्मलक्षणं जनयति प्रादुर्भावयति प्रकाशयतीति पुरंजनः तच्च ज्ञानी दक्षिण
 पांचालं निवृत्तशास्त्रपात्यवर्गं तु भितिवा दक्षिणस्तत्त्वज्ञापनसमर्थः इति हासादिना सहर्षचसंख्योपेतो वेदः स एवालं तत्त्वज्ञानाय नान्यापेक्षेति कृत्वा मध्यमपुरंजनो दक्षिणपांचालपचविषयसंज्ञं राष्ट्रं याति र
 तुमिवायम् । पंचानां शब्दानां समूहः पांच स एवालं भोक्तुमिति बुद्धिहेतुत्वादिति कृत्वा सर्वत्राप्ययमेव सस्ते पाह श्रुतधरेति श्रुतलोकं शास्त्रं वा विषयं वा धारयतीति श्रुतधरः श्रोत्रेन्द्रियतेन सख्या सहितः ५१
 पुर्यादमकर्णलक्षणादेव भूर्नामद्वाः स्थितः प्रजादिरूपेण क्रीडादिगुणोपेतत्वादेवः पितृगणः प्रियो भवत्यस्य आद्धादिकर्तुरिति तेनोत्तरेण वामकर्णलक्षणद्वारेणोत्क्रांतः पुरंजनः उत्तरपांचालमूर्ध्वलोकं प्राप्ति

नलिनी नालिनी च प्राक्कारावेकत्रनिर्मिते ॥ अवधूतसखस्ताभ्यां विषयं याति सौरभम् ४९ मुख्यानामपुरस्ताद्वास्तयापणवहूदनौ ॥ विषयौ याति पुरराट्
 रसज्ञविषणान्वितः ५० पितृभृष्टपपुर्याद्वा दक्षिणेन पुरंजनः ॥ राष्ट्रं दक्षिणपांचालं याति श्रुतधरान्वितः ५१ देवभूर्नामपुर्याद्वा उत्तरेण पुरंजनः ॥ राष्ट्रमुत्त
 रपांचालं याति श्रुतधरान्वितः ५२ आसुरीनामपश्चाद्वास्तया याति पुरंजनः ॥ ग्राम्यकं नाम विषयं दुर्मदेन समन्वितः ५३ निर्ऋतिर्नामपश्चाद्वास्तया याति पुरं
 जनः ॥ वैशसं नाम विषयं लुब्धकेन समन्वितः ५४ अंधावमीषां पौराणां निर्वाक्योपस्करावुभौ ॥ अक्षण्वतामधिपतिस्ताभ्यां यातिकरोति च ५५ स्वयं त्वंतः
 पुरगतो विष्णुचिना समन्वितः ॥ मोहं प्रसादं हर्षं वा याति जायात्मजो द्वयम् ५६

हेतुत्वात्पुत्रराः उत्तरंति वितरंति ददतीत्युत्तराः पितरस्तेषां लोकलक्षणं राष्ट्रं याति अत्रापि पूर्वोक्तेन सख्योपेतः पुत्रलक्षणं पुरंजनयतीति पुरुषप्रजननकर्मा लोको जीवः उत्तरउत्क्रां पांचालं प्रवृत्तशास्त्रमिति वा
 अन्यस्तु पूर्वोक्त एव किमेतत्प्रतीतिर्यपित्यव्यव्यत्यस्य कथने कारणमिति चेदुच्यते दक्षिणश्रोत्रमार्गेण देवलोकं व्रजत्यसौ । वामश्रोत्रेण पितृणां भित्तिवदविदो विदुरिति प्रमाणम् ५२ असुरजनहितत्वा
 दासुरीनामपश्चाद्वाः शिश्रलक्षणास्ति तयाद्वा ग्राम्यकं नाम मैथुनकंसुखं विषयं पात्यनुभवति दुष्टोपदोषस्य सतथा तेनोपस्थेन्द्रियेण सहितः असूनामिन्द्रियाणां रसिहेतुत्वादासुरीति वा सुखहेतुत्वाद्वा स
 तामपिश्राद्धम् ५३ निर्गच्छत्यस्मात्पुत्रीषलक्षणमलमिति निर्ऋतिर्नामाधोद्वाः गुदलक्षणं छिद्रं वैशसं पुरीषोत्सर्गलक्षणम् विषयम् पापीं हसालक्षणं नरकं वा लुब्धकेनार्वागिन्द्रियेण कृच्छ्रेण मलोचनादेषा
 संज्ञा ५४ अमीषां द्वाराणां मध्येऽर्भौ निर्वाक्योपस्करौ पादो हस्तश्चाधौ ज्ञानशून्यौ भवतः । निर्गतं वाक्यं यस्मात्तन्निर्वाक्यः पादः कर्तुं पुरुषस्योपकरणभूतत्वादुपस्क्रोहस्तः हस्तआदानइति धातो
 रादावृत्त्वात् अक्षणां त्रिषाणिविचं वेपथीतेऽक्षण्वतो जीवास्तेषां पातिः पुरंजनस्ताभ्यां पादहस्ताभ्यां यातिकरोति चेत्यन्वयः ५५ कचिद्वृद्धपारुष्यात् पुरगतो विष्णुस्सर्वतोऽचतीति विष्णुचिनामस्तेन स
 हितः स्वयं पुरंजनेन जायात्मजेभ्य उद्भवेन जन्मयस्य सतथा तमो मोहाच्चन्यतमयातीत्यन्वयः जायाभक्तिरात्मजो ज्ञानं भक्तिज्ञाने तज्ज्ञानादुत्पन्नम् प्रसीदत्यनेनेति प्रसादः परमानंदः मुह्यत्यनेनेति मोहो निरयः
 हृष्यत्यनेनेति हर्षः स्वर्गस्तान् ५६

इदानीमसद्बुद्धेः प्रकारं दर्शयति एवमिति ग्राम्यकर्ममुकाभ्यन्तरेति कामाविषयास्तेऽथात्मानो यस्य स तथा वंचितो देवेनेति शेषः अनुधो विवेकशून्यः महिषीबुद्धिः लक्षणा प्रतर्हिनस्तीति महिषी अन्यत्र मर्तददातीति महिषी पचत्कर्मकारयितुमीहेतुत्तत्कर्मान्ववर्तत अन्वकरो देव ५७ तत्किं तदाह कचिदिति पिबन्त्यां पातुमिच्छत्यामिष्याच्छन्न अनेन सद्बुद्धिरपि ध्वनिति तिज्ञातव्यम् ५८ ५९ ६० ६१ ६२ तथाहि महोस्यास्तीति महिषश्च तस्मिन्निष्यात्सवसमुद्ग्रे हरौ सीदति विषयीकृत्य वतंत इति महिषी सद्बुद्धिस्तथा विशेषेण प्रलब्धः प्राप्ताभीष्टकार्यलाभः सर्वप्रकृतिवंचितो वंचित सर्वस्त्रीजनस्वभावः अविष्णु जानातीत्यज्ञः सद्बुद्ध्यधीनत्वात् क्रीडाप्रगल्भमपि युक्तम् ६३ इति श्रीभागवते चतुर्थस्कन्धे विजय ० कृ० टीकायां पंचविंशोऽध्यायः २५ अधुना जाग्रदवस्थाप्रकारकथनेन संसारप्राप्तिप्रत्ययनजाग्रदवस्था प्रवेशतावदाह स एकदेति स पुरजन्मः एकदा स प्रविषयभोगप्रापककर्मक्षये जाग्रद्वोगप्रापककर्मणि मने सति पंचेन्द्रियद्वारेण सूनाथं मात्मा प्रतिष्ठते यस्मिन् भित्तिपंचप्रस्थं वनं जाग्रद्विषयलक्षणकातारमगादनुबभूवे त्यग्रेणान्वयः किं कृत्वा कथं भूत इति तदाह महेष्वस इति मल्लत इति महः प्रणवः स एवेष्वसो धनुर् यस्य स तथा यथार्थकथनमेतत् अन्यत्र महं श्वासौ इष्वसो यस्येति स्वर्णवर्णलक्षणरजोगुणारूप धर्मस्य स तथा अक्षये प्रवृत्तिनिवृत्ति लक्षणेऽप्युधीयस्य स तथा एकादशेन्द्रियलक्षणायाश्च स्वानाथः पंचेन्द्रियाण्येवाश्वायस्य स तथा तम् आशुगच्छत्यस्ति जायत इत्यादि विकारपरिणामलक्षणमित्याशुगस्तम्

एवं कर्मसु संसक्तः कामात्मा वंचितो बुधः ॥ महिषी यद्यदीहेतुत्तदेवान्ववर्तत ५७ कचिद्विषयां पिबति मदितां मदविह्वलः ॥ अश्रंत्यां कचिदश्रातिजस्त्यां स हनक्षति ५८ कचिद्राशतिगायंत्यां रुदंत्यां रुदति कचिद् ॥ कचिद्वसंत्यां हसति जरूपंत्यामनुजल्पति ५९ कचिद्वावतिधावंत्यां तिष्ठंत्यामनुतिष्ठति ॥ अनुशेते शयानायामन्वास्ते कचिदासतीम् ६० कचिच्छृणोति शृण्वंत्यां पश्यंत्यामनुपश्यति ॥ कचिज्जिप्रतिजिप्रत्यां स्पृशंत्यां स्पृशति कचिद् ६१ कचिच्चोचती जायामनुशोचति दीनवत् ॥ अनुवृष्टति संवृष्टां मुदितामनुमोदते ६२ विप्रलब्धो महिष्यैव सर्वप्रकृतिवंचितः ॥ नेच्छन्ननुकरोत्यज्ञः क्लेव्या क्रीडा मृगो यथा ६३ इति श्रीभागवते च ० पंचविंशोऽध्यायः २५ नाद उवाच ॥ स एकदा महेष्वसो रथं पंचाश्वमाशुगम् ॥ द्विकर्मचक्रमेकाक्षं त्रिवेणुं पंचबंधुरम् १ एकस्त्रयेकदमनमेकनीडं द्विकूबरम् ॥ पंचप्रहरणं सप्तवर्णं पंचविक्रमम् २ हेमोपस्करमारुह्य स्वर्णवर्माक्षयेषुधिः ॥ एकादशचमूनाथः पंचप्रस्थमगाहनम् ३

द्वे पुण्यपाललक्षणे कर्मणी एव च केयस्य स तथात एकः सूत्रात्मा वायुरक्षो यस्य स तथात त्रयः सत्त्वादिगुणा एव वेणोवो ध्वजा यस्य स तथात पंचप्राणा एव विनतोऽन्तर्प्रदेशांबुपुराख्या यस्य स तथात अनेन प्राण संचारहेतवो नाडी विशेषाः कथ्यते आधरो वा १ एको मन आख्यो रश्मिः प्रग्रहो यस्य स च एको बुद्ध्याख्यो दमनः सारथिर् यस्य स चैकरश्म्येकदमनस्तं बुद्धितु सारथिर्विद्विज्मनः प्रग्रहमेव च ॥ प्राणांबुपुरमुद्दिष्टा गुणाः सत्त्वादयो ध्वजाः ॥ मूलवायुरक्षसन्नश्च के द्वे पुण्यदुष्कृते ॥ इन्द्रियाण्यश्वसंज्ञानि द्वादशं नीडमुच्यते ॥ शीतोष्णलक्षणौ द्वौ तूकूबरौ शब्दपूर्वकम् ॥ पंचप्रहरणं सप्तवर्णं चागुप्यः स्मृताः ॥ पृथिव्याचा विक्रमाख्या देहाख्यो रश्म उच्यते ॥ इत्यध्यात्मयोगे एकद्वयलक्षणं नीडं यस्य स तथात द्वौ शीतोष्णलक्षणौ कूबरौ पुगंधरौ यस्य स तथात पंचानां मद्रियाणां पंचशब्दादिविषयाणां च सन्निकर्षलक्षणानि प्रहरणानि यस्मिन् स तथात पंचसूनासाधनानि प्रहरणानि यस्मिन् स तथात सप्तवर्णाचाघातवो द्वादशोऽसिधेयस्य स तथात पंचानां भूतानां विक्रमः प्रभावो यस्य स्मिन् स तथात २ हेमोपस्करमुकुटकुंडलमरुणैः स्वर्णकारैः श्रृंगैश्च रथ रथगाविति धातोः ज्ञानलक्षणगमनसाधनं देहमारुह्यादिष्ठयेति अक्षयेषु धिरन्तवृत्त्यालंबनानातः करणोपाधिरिति वा इषु नूरागादीनस्यति निरस्यति शलापयतीति इष्वसो ज्ञानलक्षणः सप्तवर्णान्यस्य स इति वा ३

इषयश्चकार्युक्तं चार्थं हतीर्बेनसतथा रागाद्याइषवः । कार्युक्तं विवेककार्यं स्वकृत्यं मुंचत्पनेनेति निरुक्तया । तत्र जाग्रद्विषयकानने मृगयां शब्दादिभोगलक्षणां च चारुबुधजइत्यन्वयः अतदहर्त्यागोप्यं सद्बुद्धिलक्षणां विहाय सद्बुद्धिलक्षणां चादायेति शेष इति विवेकः मृगयंत इति मृगाविषयास्तेषां व्यसनेभोगलक्षणे लालसत्त्वुकः अन्यत्र हरिणानां हिंसनायोक्तव्यापारवान् ४ आसुरी हिंसा लक्षणां च घोरतां विषयप्रसंगनिमित्तं सारभयरहितः निर्गतो नुग्रहो दयालक्षणां यस्मात्सतथान्यहनत् हनं हिंसागत्यो रिति नितरां मगच्छदसेवतेत्यर्थः निशितैर्बाणैः कपटप्रनोवृत्तिभिः वनेषु जाग्रद्विषयप्रदेशेषु वनगोचरांस्तत्र न्यशब्दादि विषयलक्षणां मृगान् ५ ननु राज्ञो हि मृगयानिष्ठा तमयापशुहिंसया । राजा मृगार्थं मृगयाचरन् दोषैर्न लिप्यत इति अग्नीषोमीयं पशुमालभेत्त्यादौ विहितं स्यात्कथमासुरी वृत्तिमाश्रित्येति निश्चित इति तत्राह तीर्थेष्विति श्रुतिदृष्टेषु श्रुतिस्मृतिविहितेषु तत्तत्स्थानेषु राजा स्वविहिताचारनिष्ठया शोभमानो मेध्यान् पशून् जमृगप्रभृतीन् यावदर्थयावत्प्रयोजनं लुब्धः पशुमार्थं हन्यादित्यलं नियम्यते विधिवाक्यै रिति शेषः अध्यात्मेति प्रमाणके पुतीर्थेषु शास्त्रेषु विहितान् मेध्यान् मेधयोग्यान् ज्ञानयोग्यान् पशून् गोकर्मांश्च मणीयान् विषयान् वने विषयव्यवहारे वर्तमानो लुब्धो ह्युर्ध्वावता देहावस्थितिस्तावन्मात्रमलमत्यर्थं हन्याद्ब्रूते सेवार्थमिति शेष इति नियम्यते शिक्षाविषयीक्रियत इति अलमिति विशेषणं दलुब्धो लोकोपकारार्थं पशून् मृगान् आत्मायां दधिकमपि हननमपि कुर्वन्मुष्पतीति तात्पर्यं ज्ञाप्यते तदुक्तं उपकारः सतां येन तत्कृत्वा नैव दुष्पति । अतीर्णं दितमपि बहु हिंसा युगेव वा । अथवा ज्ञानिनः कर्मन दृष्टमपि लिप्यत इति ६ ननु नियतकर्मकरणे ज्ञानिनोपि

च चारुमृगयां तत्र द्रष्टृजात्तेषु कार्युक्तः ॥ विहाय जायामतदहर्मात्रमव्यसनलालसः ४ आसुरी वृत्तिमाश्रित्य घोरात्मानि रनुग्रहः ॥ न्यहनन्निशितैर्बाणैर्वनेषु वनगोचरान् ५ तीर्थेषु श्रुतिदृष्टपुराजामेध्यपशून् वने ॥ यावदर्थमलं लुब्धो हन्यादिति नियम्यते ६ य एवं कर्म नियतं विद्वान् कुर्वीतवानवा ॥ कर्मणा तेन राजेन्द्रज्ञानेन सन लिप्यते ७ अन्यथा कर्म कुर्वाणः कामरूढो निबध्यते ॥ गुणप्रवाहपतितो नष्टप्रज्ञो ब्रजत्यधः ८ तत्र निर्भिन्नगात्राणां चित्रवाजैः शिलीमुखैः ॥ विप्रबोभूहुः स्वितानां दुःसहः करुणात्मनाम् ९ शशान्वराहान् महिषान् गवयान् रुरुशल्यकान् ॥ मेध्यानन्थांश्च विविधान् विनिघ्नन् श्रममध्यगात् १० ततः क्षुत्तृप्पश्चातो निवृत्तो गृहमेयिवान् ॥ कृतज्ञानो चिताहारः संविवेश गतक्लमः ११

दुष्कर्मलेपः स्यादिति तत्राह य एवमिति योनियतमनियतं वा विद्वान् ज्ञानभेदां विविधं पुण्यपापं वा कर्म कुर्वीत न वा कुर्वीत स ज्ञानी तेनोभयविधेन कर्मणान लिप्यते केनानिमित्तेनेत्यत उक्तं ज्ञानेनेति कर्मलेपाभावे ज्ञानं कारणमित्यर्थः । तच्च पापुष्करपलाशभापो नश्चिप्यंत एव विदिपापकर्मनश्चिप्यत इति श्रुतेः अथवा ज्ञानिनः कर्मन दुष्टमपि लिप्यत इति स्मृतेश्च ७ अन्यपक्षे बाधकमाह अन्यथेति अन्यथा ज्ञानभावे । अनर्थोपि भवतीत्याह गुणप्रवाह इति ८ एवं प्रासंगिकी कथां समाप्य कृतमनुसरति तज्जेति तत्र विषयलक्षणे वने चित्रवाजैरनेकां कुरमुखां रुरुपक्षोपैः शिलीमुखैः शिलावत दददुःसहैर्पदैर्द्वियमनोवृत्तिविशेषैर्निभिन्नगात्राणां मुदितानां गवयानां करुणात्मनां पापनिमित्तेन मुक्तानां मस्माकं परलोकेऽपि न गतिरस्तीति रुदितानां गिर्विस्थितानां यथाशास्त्रमुक्तानां विषयाणां विप्रबोविनाशः ९ आशिल्लक्षणे भूदित्यन्वयः अन्यत्र व्यक्तं ९ शशान्वराहानिति मेध्यान् महिषानित्यादिना त्वमेध्यान् शशानतिशयितानं दलक्षणां वरणीयत्वेनाहेयान् महिषान् महिषं ददातीति निरुक्त्या सनदान इति धातुस्तस्माद्व्यत्यये सकारस्य मूर्धन्यादेशः गवयान् गतवयसः जरसंगतानिति शेषः रुरुन् रूदनेतून् शं सुखं विलापयतीति शल्यकानित्येवमादिविषयांश्च प्रमृगच्छन् भुजान इत्यर्थः १० जाग्रद्विषयान् मृगपशुपक्षिमांश्च प्रमृगमाह तत इति ततो जाग्रतवृत्तः क्षुत्तृदलक्षणां यमनोवृत्तिस्मां व्याप्तः आतः । दल्लक्षणादी विशेषमात्रः कृतं जाग्रद्विषयमाग्रजो मार्जनलक्षणं स्नानं येन सः उचित आहारः स्वरूपसुखावाशिल्लक्षणे यस्य स तथा संविवेश मुद्रादित्यन्वयः ११

स्वाभात्पूर्वव्यापारमाह आत्मानमिति महिष्याबुद्धौ अथवाधूपादिलक्षणवृत्तिभिरात्मानमंतर्यामिलक्षणब्रह्मस्वरूपमहर्ष्याचक्रेतपत्तिलक्षणमलंकारमकरोत् सत्तासोम्यतदासंपभोभवतीतिश्रुतेः संपत्तिलक्षणालंकारयुक्तसर्वावयवः दृष्टइत्यादिनासुप्तावस्थाविशिष्टउच्यते अनेनस्वप्नमाप्तिरपिनिष्कृत्यतद्विज्ञातव्यं तदावृत्त्याद्यवरथानुभवः स्पष्टएव स्वप्नमापकर्मोद्वेकेसतिमहिष्याबुद्धौयनआदप्रवृत्त्युपपद्यते कस्वरूपमुत्तमदर्शयतिप्रकटयतीतिकंदर्पः स्वापस्तेनोत्कृष्टमानसंयस्यसतया स्वप्नावस्थायामपिस्वापस्यसत्त्वात् १२ बुद्ध्याहितमनाः किमकरोतेतित्राह नव्यचष्टेति गृहमेधिनीमुपात्तज्ञानवर्ती गृहिणीनानावाचनाकारमनोवृत्तिमतीं वरस्पहरेरारोहोविषयतयायस्याः सावरोहातांशालीयांबुद्धिर्नव्यचष्ट दर्शनंनमानिश्चयज्ञाननोपैतीतिज्ञातव्यं स्वप्नस्यवासनात्यक्तात्तन्निर्णयज्ञानवात्ताभूदित्यर्थः हेवेदिषन् माचीनबहिः अंतःपुरस्त्रियः इन्द्रियवृत्तीर्मनोवृत्तीर्वाअपृच्छत् स्वप्नव्यापारमकरोत् १३ हेरामादितिवृत्तयः सवोध्यते ईश्वरीबुद्धिः गृहसंपदः शरीरेंद्रियादिशोभाः बुद्धौविद्यमानायांरोचंतेनान्यदेति १४ व्यंगेचक्राश्चादिरहितरेये प्राज्ञानुद्धिमान् रपीअंगलक्षणेनप्राणेनहीनिदेहेप्राज्ञः सुषुप्तिप्रवर्तकः परमात्मा १५ पदेपदेऽनुक्षणंममप्राज्ञादीपयतीभगवद्विषयज्ञानमुद्धोषयती यामामुद्धरतिसंसारादितिशेषः साललना शोभनाबुद्धिः क्ववर्ततइत्यन्वयः १६ बाह्यकथामनुसृत्योत्तरकथामनुत्तरमाह नरमायेतियद्वचवस्यतियन्निश्चित्यतिष्ठतत्तज्जानीमह्यन्वयः निं

आत्मानमहर्ष्याचक्रेधूपालेपसगादिभिः ॥ साध्वलंकृतसर्वांगोमहिष्यामादधेमनः ॥ तृप्तोदृष्टः सुदृप्तश्चकंदर्पाकृष्टमानसः १२ नव्यचष्टवरारोहांगृहिणीं गृहमेधिनीम् ॥ अंतःपुरस्त्रियोपृच्छद्विमनाइवेदिषन् १३ अपिवः कुशलंरामाः सेश्वरीणांयथापुरा ॥ नतथैतहिरोचंतेगृहेषुगृहसंपदः १४ यादिनस्यादृष्टेमातापत्नीवापतिदेवता ॥ व्यंगेरथइवप्राज्ञाकोनामासीतदीनवत् १५ क्ववर्ततेसाललनामज्जंतं व्यसनार्णवे ॥ यामामुद्धरतिप्राज्ञादीपयंतपिपदेपदे १६ ॥ रामाकुरुः ॥ नरनाथनजानीमस्त्वत्प्रियायद्वयवस्यति ॥ मृतलेनिरवस्तारेशयानांपश्यशतहृन् १७ ॥ नारदउवाच ॥ पुरंजनः स्वमहिषीनिरीक्ष्यावधुतांभुवि ॥ तत्संगोन्मथितज्ञानोवैकल्यं परमंययौ १८ सांत्वयन्श्लक्ष्णयावाचाहृदयेनविदूयता ॥ प्रेयस्याः प्रेमसंरंभलिंगमात्मनिनाथगात् १९ अनुनिन्येऽथशनकैर्वीरोनुनयकोविदः ॥ पस्पशीपादयुगलमाहचोत्संगलालिताम् २० नूनंत्वकृतपुण्यास्तेष्ट्यायेष्विश्राः शुभे ॥ कृतागस्वात्मसात्कृत्वाशिक्षादंडनयुंजते २१ परमानुग्रहोदंडोऽष्टत्येषुप्रभुणार्पितः ॥ बालोनवेदतत्त्विवंधुकृत्यममर्षणः २२ सात्वंमुखंसुदतिसुध्वनुरागभारव्रीडाविलंबविलसदसितावलोकम् ॥ नीलालकालिभिरुपस्कृतमुन्नसंनः स्वानांप्रदर्शयमनस्विनविल्लुवाक्यम् २३

रवस्तारेआस्मरणरहितेभूतलेपूर्णेभगवत्पादमूलेशयानांविषयपरिक्वांयायथार्थवर्णनमेतत् १७ इदानीमसद्विनिमित्तप्रवृत्तिप्रकारमाह पुरंजनइति माचीनकर्मवैचित्र्यात्प्रतिक्षणंवृत्तिभेदोपिप्रामाणिकएवेत्यतएतद्वचनमुपपद्यतइति अवधुतांसद्वृत्तिभिरितिशेषः तस्यावैषयिक्याबुद्धेः संरंभस्वीकारेणतादृशकर्मणाप्राप्तोन्मथितंनष्टज्ञानंयथायंलक्षणंयस्यसतया १८ प्रेयस्याबुद्धेः प्रेम्णासंरंभोहेसात्क्षणोनाशोयस्तस्यलिंगंकारणमात्मानिस्वस्मिन्प्राप्यगात्नज्ञातवात् रजसाकुलिततरत्वात् रंभाहंसायां १९ अनुनिन्यइत्यादिकथालंकारः अनुनयंनामविषयबुद्धिवश्यत्वप्रकटनं बुद्धेर्भनआदिवत्त्वारपादास्तेष्वंशद्वयंपस्पशीस्वीकृतवान् मनोलक्षणउत्संगेसंभाषितामिदमेवस्वीकरणम् २० येयेषुकृतापराषेषुशिक्षालक्षणंदंडनकुर्वतेनूनंतेऽकृतपुण्याइत्यन्वयः २१ दंडस्पर्शनिग्रहलक्षणत्वात् कथंमर्थ्यइत्यतआह परमइति तद्विद्वोः कथं दुःसंमन्यतइति तत्राह बालइतिदंडस्पपापमायश्चिरूपत्वात्तज्जानीमह्यन्वयः अनुतापादिवृत्तिविशेषइतिज्ञातव्यं २२ उपस्कृतंमण्डितम् २३

भूसुरकुलावब्रह्मकुलात्कुदस्यमेसकाशाद्वीतभयनपभयतनपश्ये २४ इतःपूर्ववक्त्रादिकंविगततिलकादिकंनपश्यामीत्यन्वयः शुचाशोकाश्रुणोपहतौसुजातौकोमलौ २५ कुसुमास्रस्यकामस्य
वेगेनविस्त्रस्तंस्थितंपौंस्यंपौरुषयस्यसतथातं देवंरतिक्रीडादिकंरातिददातीतिदेवरःपतिस्तं कृत्येप्रयोजननिमित्तेमात्रं उशतीकामयमानाकास्त्रीनभजेत २६ इतिश्रीभागवतेचतुर्थस्कंधेविंटीकाया
ध्यायः २६ ॥ ॥ ॥ ॥ पुरंजननाम्नोजीवस्यजाग्रत्स्वप्नयोरन्यस्यामवस्थायांविषयप्रसरणमाह इत्यमिति विश्वमैवृत्तिविशेषैरे । विषयेषुव्यावृत्तवत्पांजयलक्षणवृत्त्यांशुप्रजन
वत्स्थितं १ रुचिरेणकमनीयेनांबरेणनानावसनेनसंवृतां कृतंस्वस्त्यपनंस्वस्त्याशीर्वचनस्यापनंवृत्तिविशेषोयस्याःसातथातां तामसानांतामससंगमोसुखकारणइतिद्योतनायैवमुक्तिः २ कया
चिद्व्यापारिर्व्यवृत्त्यंतराल्यकंधरः कंठोग्रीवाकंधराचेत्यभिधानं रहोनुमंत्रैर्भणितादिलक्षणवृत्तिभिरपकृष्टचेतनस्वरूपज्ञानंनपश्यसतथा इदंदिवाज्ञानमिदंनिशाऽज्ञानमितिकालरंहोज्ञानाज्ञान
विशेषावस्थां प्रमदावैषयिकबुद्धिरेवपरिग्रहोपस्यसतथा ३ शयानस्तच्चमजानन्महार्हतल्पेज्ञाननाशिनिवृत्तिविशेषे महिषीभुजोपधेबुद्धेरहंकारलक्षणवृत्तिशिरोधिष्ठाने तामेवामनुत कर्ताभोक्ता

तस्मिन्पदधेदममहंतववीरपलियोन्यत्रभूसुरकुलात्कृतकिल्बिषस्तम् ॥ पश्येनवीतभयमुन्मुदितंत्रिलोक्यांकुदस्यवैमुररिपोरितरदासात् २४ वक्रंन
तेवितिलकंमलिनंविहर्षसंभ्रमीममविमृष्टमपेतरागम् ॥ पश्येस्तनावपिशुचोपहृतौसुजातौर्विबाधरंविगतकुंकुमपंकरागम् २५ तन्मेप्रसीदसुहृदःकृत
किल्बिषस्यस्वैरंगतस्यमृगपाव्यसनातुरस्य ॥ कादेवरंवशगतंकुसुमास्रवेगविस्त्रस्तपौंस्यमुशतीनभजेतकृत्ये २६ इतिश्रीभागवतेचतुर्थस्कंधेविंटीको
ध्यायः २६ ॥ नारदउवाच ॥ इत्थंपुरंजनंसम्यग्ब्रह्मभानीयविभ्रमैः ॥ पुरंजनीमहाराजरेमेरमयतीपतिम् ३ सराजामहिषीराजवरुचिरांबरसंवृताम् ॥
कृतस्वस्त्ययनांतुष्टामभ्यनंददुपागताम् २तयोपगूढःपरिरुध्यकंधरोरहोनुमंत्रैरपकृष्टचेतनः ॥ नकालरंहोबुबुधेदुरत्ययंदिवानिशेतिप्रमदापरिग्रहः ३ शया
मउन्नद्धमदोमहामनामहार्हतल्पेमहिषीभुजोपधे ॥ तामेववीरोऽमनुतव्यवायतस्तमोभिभूतो ननिजंपरंहितत् ४ तयैवंरममाणस्यकामकश्मलचेतसः ॥
क्षणार्धमिवराजेंद्रव्यतिक्रांतंनवंवयः ५ तस्यामजनयत्पुत्रान्पुरंजन्यांपुरंजनः ॥ शतान्येकादशविगडायुषोर्धमथात्यगात् ६ दुहितृदशोत्तरशतंपितृभा
व्यशस्करिः ॥ शीलौदार्यगुणोपेताःपौरंजन्यःप्रजापते ७ सपांचालपतिःपुत्रान्पितृवंशविवर्धनान् ॥ दारैःसंयोजयामासदुहितृःसहशैर्वैरैः ८

सुखीदुःखीतितद्वर्मानात्मन्यन्यत तत्रकारणमाह व्यवपतइति ग्रैयुनलक्षणापज्ञानवृत्तिविशेषात् इदमेवाह तमइति निजमात्मानंतत्परंब्रह्मलक्षणंतत्त्वंनामन्यत निजमात्मीयमित्यभिधानं ॥ ४ ॥
वयःशुद्धज्ञानानंदरूपलक्षणंन्यतिक्रांतंगतप्रायमासीत् ५ अभिभूतनिजज्ञानस्यतस्यविषयबुद्धेर्नामावृत्त्युत्पत्तिप्रकारमाह तस्यामिति चक्षुरादीनिमनोतानांद्रियाण्येकादशसंज्ञानिविषयीकृत्यशतमनं
ताःपरिणामान्मृत्तयोमवति ताःशतान्येकादशपुत्राउच्यते बाल्यावस्थायांबुद्धिर्वित्ताराभावाच्चौवनावस्थायांतत्संभावनमपेक्षयायुषोर्धमगादित्युच्यते विषयमेवराजयतीतिविराट् ६ परिणामानंतरंबु
द्धिवृत्तयोदुहितृस्त्युच्यतेपितृशब्दवाच्यानामिन्द्रियाणांपरिणामानांभ्रातृशब्दवाच्यानांज्ञानानंदंलक्षणंयशसोनशिनी कृविक्षेपइतिधातुः स्वजातिप्रसिद्धशीलौदार्यगुणयुक्ताः बालविवक्षयासंख्याकरण
मंतस्त्वनेकत्वस्यैव पौरंजन्योऽनेकदेहजननहेतवः हेमजापते ७ पुत्रान्बुद्धिपरिणामान् दारैःपरिणामानंतरचेष्टाभिःसंयोजनं दुहितृबुद्धिवृत्तिःसहशैर्वैरैःसंयोग्यविषयैः ८

पुत्राणां पुत्राभिवृद्धिपरिणतवृत्तिभ्यो वृत्ततराणीति वाचालेषु विषयेषु ९ तस्यैव विषयधनं हरंतीति तद्विषयहारास्तेषु नानावासानां वृद्धावतीति हंतश्च कोशोभनस्तदुपजीव्यवर्ततइति हहकोशा
नुजीविनस्तेषु निगूढेन प्रविष्टेन ममैते परिणामादय इति कल्पितेन ममत्वेन विशेषेण सत्कोनात्मानं परं च जानातीत्यन्वयः १० देवान् काम्यफलदानं भूतपतीन् भैरवादीन् ११ एवं विषयाक्रियया युक्तेषु काम्ये
पुस्तकस्थेति शेषः हरौ मनोयोगवत्सु ज्ञानेषु एव मुक्तप्रकारेण भ्रमस्तस्य तद्वातीरहितस्थेति वा प्रियाहृषा योषितो येषां ते तधातेषां विषयिणामपि योऽप्रियो न पेक्षितः १२ गंधर्वाणां कलाकाष्ठादीनां स्वावयवा
नाम विपतिश्चंदो वेगो यस्य स तथेति ख्यातः सकाल आससादेत्यन्वयः गंधर्वा विवसाः १३ गंधर्व्यो रात्रयस्तावतीस्तावत्यः मिथुनी भूयवर्तमाना मैथुन्यः सित्ता दिवसा असितारात्रय इति सित्ता सितपारिवृत्त्या
परिभ्रमणेन पुनः पुनरावर्तनेन कामान् विलुं पंति सपयंतीत्यन्वयः १४ हर्तुं जीर्णवर्ला कर्तुं प्रजागरः प्राणः प्राणाग्रय एवैतस्मिन् पुरे जाग्रतीति श्रुतेः प्राणबलाद्वापापराय प्रवर्ततइत्यर्थः १५ सप्तशभिः
शतैर्विशद्विश्वाहोरात्रैः शतसमाः शतवर्षपर्यंतं युगेषु तेषां पराक्रमं निरुध्य स्वयं प्राणबलाद्देहमपालयदित्यर्थः १६ राष्ट्रेण विषयेण पुरेण देहेन बांधवैरिंद्रियैः सह वर्तमानः १७ स्त्रीजितो बुद्ध्याऽविवेकमातः

पुत्राणां चाभवन् पुत्रा एकस्य शतं शतम् ॥ यैर्वै पौरं जनो वंशः पांचालेषु समेधितः ९ तेषु तद्विषयहारेषु हहकोशानुजीविषु ॥ निगूढेन ममत्वेन विषयेष्वन्वव
ध्यत १० ईजेचक्रतुभिर्विप्रैर्दीक्षितः पशुमारकैः ॥ देवान् पितृन् भूतपतीन् नाना कामो यथाभवान् ११ युक्तेष्वेवं प्रमत्तस्य कुटुंबासक्तचेतसः ॥ आससाद्
सर्वैकाले योऽप्रियः प्रिययोषिताम् १२ चंदवेग इति ख्यातो गंधर्वाधिपतिर्नृप ॥ गंधर्वास्तस्य बलिनः पृष्ट्युत्तरशतत्रयम् १३ गंधर्व्यस्तावतीरस्य मैथुन्य
असितसिताः ॥ परिवृत्त्या विलुं पंति सर्वकामांश्चिनिर्मितान् १४ ते चंदवेगानुचराः पुरं जनपुगीयदा ॥ हर्तुमारो भिरेत प्रत्यषेधं प्रजागरः १५ सप्त
भिः शतैरेको विंशकेन शतं समाः ॥ पुरं जनपुराध्यक्षो गंधर्वैर्युगेषु बली १६ क्षीयमाणे स्वसामर्थ्ये एकस्य बहुभिर्गुधि ॥ चिंतां परां जगामार्तः सराष्ट्रपुरबांध
वः १७ स एव पुयौ मधुमुक्पांचालेषु स्वपार्षदैः ॥ उपानीतं बलिं गृह्णन् स्त्रीजितो नाविद्वयम् १८ कालस्य दुहिताकाचित्रिलोकीं वरमिच्छती ॥ पर्यटंती
नर्वाहिष्मन्प्रत्यनंदतकश्चन १९ दौर्भाग्येनात्मनो लोके विश्रुता दुर्भगति सा ॥ या तु शोराजऋषये पितादातृरवेवरम् २० कदाचिदटमाना सा ब्रह्मलोकान्म
ही गतम् ॥ वने बृहद्वर्तमानं तु जानती काममोहिता २१ मयि संस्रभ्यविपुलमदाच्छापं सुदुःसहम् ॥ स्थातुमर्हसि नैकत्रमद्याच्चाविमुस्सो मुने २२ ततो वि
हतसंकल्पा कन्याय वने श्वरम् ॥ मयोपदिष्टमासाद्य वनेनाम्ना अभयं पतिम् २३ ऋषभं यवनानां त्वां वृणे वीरोऽस्मि तं पतिम् ॥ संकल्पस्वयिभूतानां कृतः कि
ल न रिष्यति २४

विषयेषु स्वपार्षदैरिंद्रियैरुपनीतं बलिं दत्त्वा दिविषयं गृह्णन् मधुमुक्कर्मफलमुक्कालनिमित्तं भयं नाज्ञासीदित्यन्वयः १८ अभितजापते परिणमते वर्धतइति चतुर्लुमिप्रकारमाशिनिरूप्य मक्षीपते विनयतीत्येतद्
कुंजरमाप्तिमाह कालस्येति कालात्पराजायत इति कालस्य दुहितेति विशेषनामाश्रवणात्काचादिति १९ या सात्मनः शरीरस्य दौर्भाग्यत्वेन सौंदर्याभावेन लोके दुष्टमगोपस्याः सा तथेति विश्रुता
यां जरां तुष्टः पितापयाति राजश्रेष्ठाय पूरुषे वरमदात् ताकश्चन न प्रत्यनंदतेत्यन्वयः २० तु शब्दोपार्थे यामां बृहद्वर्तमानं चारिणं जानं त्यपि ब्रह्मलोकान्महीमागतं वदइत्यन्वयः तत्र हेतुः काममोहितेति २१
ततः किमभूदिति तज्ज्ञाह मयीति २२ सा कन्याय वने श्वरं नाव्याधीनां स्वाभिनेनाम्ना भयं मृत्युं पतिं वदइत्यन्वयः २३ न रिष्यति न दत्तति २४

१ विंशकेन सहितैः सप्तभिः शतैः विंशत्याधिकसप्तभिः शतैरित्यर्थः ।

असन्नवग्रहभ्रातृहोपयोस्तौतथाबालौस्वकार्पाज्ञौ । अनुशोचंतिसर्वइतिशेषः । कौतौपीलोकशास्त्रयोरविरोधतपोपनतप्राप्तमार्थभ्योनरातिनददातिदायस्वीधनेच्छतितावितिशेषः । नन्वेनलोका
विद्विष्टेच्छास्त्रीयमपिनकर्तव्यमित्यापातंसमत्वेनसहोक्तेन तस्माच्छास्त्रप्रमाणतेकार्पाकार्यव्यवस्थितावित्यादिविधानंव्यर्थमितीयशंका अलौकिकंचशास्त्रीयंकर्तव्यलौकिककुतः । लोकार्थशास्त्र
हापातिनिरयंत्वितर-सुरानित्यनेनपरिहर्तव्या तस्माच्छास्त्रानुसारिलौकिकंकर्तव्यंनेतरदितितात्पर्य इतर-शास्त्रानुकूललौकिककुर्वाण-सुरान्यातिस्वर्गादिपुरुषार्थमाप्नोतीत्यर्थः २५ उपसंहरति
अथोइति यस्मादिदंशास्त्रीयमथोतस्मात्संक्षिप्यस्वकार्यस्यकर्तव्यतामाह एतावानिति पौरुषःपुरुषनिष्ठः २६ तस्मादुर्भगत्वमनपेक्ष्यतद्वचनस्यादरप्रकारमाह कालक-येति देवस्याविघातुर्गु
ह्वरहस्यवक्ष्यमाणमर्थसास्मितमभाषतेत्यन्वयः २७ तत्रभोगोपायमुपादिशति नाभिनंदतीति अयंलोकोऽसंमतांत्वानाभिनंदतीत्यस्मात् २८ तस्मात्त्वमज्ञातगतिर्लोकंमुंक्ष्व २९ योपं
ममभ्राताप्रज्वारः शैववैष्णवोभयलक्षणः सोऽप्रजोऽनपत्यस्त्वाप्रणेप्यतिग्रहीष्यतीत्यन्वयः श्रीमामयंकराः सैनिकाःसेनापतयोयस्यसत्थास-३० इतिभागवतेचतुर्थरकधेविज-० कृतटीकायासप्तविशोऽध्यायः

द्वाविमावनुशोचंतिबालावसदवग्रहौ ॥ यल्लोकशास्त्रोपनतंनरातिनतदिच्छति २५ अथोभजस्वमांभद्रभजतीमेदयांकुरु ॥ एतावापौरुषोधर्मोयदातां
ननुकंपते २६ कालकन्योदितांवाचंनिशम्ययवनेश्वरः ॥ चिकीर्षुर्देवगुह्यंससस्मितंतामभाषत २७ मयानिरूपितस्तुभ्यंपतिरात्मसमाधिना ॥ नाभिनं
दतिलोकोयंत्वामभद्रामसंमताम् २८ त्वमज्ञातगतिर्मुंक्ष्वलोकंकर्मविनिर्मितम् ॥ याहिमेष्टतनायुकासोऽप्रजस्त्वांप्रणेप्यति २९ प्रज्वारोयंममभ्राता
त्वंचमेभ्रिणीभव ॥ चराम्युभाम्यांलोकेस्मिन्नव्यक्तोभीमसैनिकः ३० इतिश्रीभागवतेच०सप्तविंशोऽध्यायः २७ ॥ नारदउवाच ॥ सैनिकाभयना
मोयेबर्हिष्मन्निष्टकारिणः ॥ प्रज्वारकालकन्याभ्यांविचेरुवनीमिमाम् १ तएकदातुरभसापुरंजनपुरींनृप ॥ रुद्रुभौमभोगाभ्यांजरत्पन्नगपालिताम् २
कालकन्यापिबुभुजेपुरंजनपुरींबलात् ॥ ययाभिभूतःपुरुषःसद्योनिःसारतामियात् ३ तयोपभुज्यमानांवैयवनाःसर्वतोदिशम् ॥ द्वाभिःप्रविश्यसुष्ट
शंप्रादयन्सकलांपुरीम् ४ तस्यांप्रपीड्यमानायामभिमानीपुरंजनः ॥ अवापोरुविधांस्तापान्कुटुंबीममताकुलः ५ कन्योपगूढोनष्टश्रीःकृपणोविषया
त्मकः ॥ नष्टप्रज्ञोहृतैश्वर्योऽगंधर्वयवनैर्बलात् ६ विशीर्णांस्वपुरींबीक्ष्यप्रतिकूलाननादृतात् ॥ पुत्रपौत्रानुगामास्यान्जायांचगतसौहृदाम् ७ आत्मानं
कन्ययाग्रतंतांपालानरिदूषितात् ॥ दुरंतचिंतामापन्नोनलेभेतप्रतिक्रियाम् ८

२७ ॥ ७ ॥ ईश्वरेच्छोपमतकर्मवशाच्छरीरमनुविशयस्थितस्यजीवस्यजाग्रदाद्यवस्थाभेदप्रतिपाद्याधुनाशरीरवियोगलक्षणावस्थावस्तुमुपक्रमते । सैनिकाइत्यादिना वातादिव्याधिसमूहाइमा
मवार्त्तविचेरुस्त्वेनजरादिव्याधयोऽस्मिन्प्रपंचएवनान्यत्रेतिज्ञायते १ भौमभोगाअशनपानवसनलक्षणाः । रुद्रुःशरीरविशुः जरत्पन्नगइतिप्राणबलाच्चेष्टाल्पत्वंलक्ष्यते ननुप्राणस्य ।
तस्यानिस्तीमबलत्वात् २ कन्यापिबुभुजइतिधौवनानतरविवेश ३ प्रादयन्निजराग्रस्तम्यपालितस्याक्षिमांचबधिरत्वदतभंगक्षामाकुलत्वमग्निदौर्बल्यंकंठेयुरुगुरुत्वमित्यादिनाव्याधयोदश्यंतेइ
ति ४ ५ ६ पुत्रान्गोलकलक्षणान् पौत्रानिद्रियाणि अमात्यानमासहवर्तनीयाअमात्याइन्द्रियाभिमानीनोदेवारतांश्च अतसात्तप्यगमनइतिधातोः बुद्धेरपिपूर्ववदतिज्ञोनास्तीतिगत
सौहृदाम् ७ कन्ययाजरसापांचालान्विषयानरिदूषितान्निघ्नप्रतिहतान् ८

यातयामानगतयामान् गतात्मसंविन्नपरमात्मज्ञानः असएवनिःस्नेहः परमात्मनिभक्तिरहितोविरुद्धस्नेहोवा ९ अनिकामतोऽनिच्छातः १० अज्वा १ पुरींददाहेतिशरीरेचज्वरःप्रवृत्तहत्य
धैः भ्रातुर्मुत्पुनात्रेहितकरणेच्छया ११ १२ यवनैर्व्याधिभिरुपद्रुमायतनपत्तनंशरीरनाडीलक्षणंयस्यसतथा पुरपालः प्राणःअनुतापोजीवकेशेक्ष्य १३ सानलादग्निवृक्षात्गृहविलादिव
१४ १५ अयुनाकामिनांमरणव्यवस्थादर्शयति दुहितुरिति अन्नप्रवृत्तिर्मन्तरेणबाह्यद्विनादयोपिग्रहीतुशक्यते १६ विप्रयोगेमरणलक्षणे प्रमदयाबुद्ध्याअन्ययाच १७ लोकांत
रगतवतीत्यादिकथालंकारः १८ अनशितेअभुक्ते भर्त्सितेभर्त्सनेकृते यतवाक्तूष्णीभावाश्रिता १९ व्युपितेन्यत्रस्थिते नेष्यत्यनुवर्तयिष्याति किं २० भिन्नानौषैषांतेभिन्ननावः २१

कामानभिलषन्दीनोयातयामांश्चकन्यया॥गतात्मसंविन्निःस्नेहःपुत्रदारांश्चलालयन्९गंधर्वयवनाक्रांतांकाळकन्योपमर्दिताम् ॥ हातुंप्रचक्रमेराजातांपुरी
मनिकामतः १० भयनाम्नोग्रजोभ्राताप्रज्वारःप्रत्युपस्थितः ॥ ददाहतांपुरींकृत्स्नांभ्रातुःप्रियचिकीर्षया ११ तस्यांसंदद्यमानायांसपौरःसपरिच्छदः ॥
कौटुंबिकःकुटुंबिन्याउपातप्यतसान्वयः १२ यवनोपरुद्धायतनोग्रस्तायांकाळकन्यया ॥ पुर्यांप्रज्वारसंस्पृष्टःपुरपालोन्वतप्यत १३ नशेकेसेवितुंतत्रपु
रुच्छ्रोस्वेपथुः ॥ गंतुमैच्छततोवृक्षकोटरादिवसानलात् १४ शिथिलावयवोयर्हिगंधर्वैर्हृतपौरुषः ॥ यवनैररिभिराजबुपुरुद्धोरुदह १५ दुहितुःपु
त्रपौत्रांश्चजामिजामातृपापदान् ॥ सत्वावशिष्ट्यर्त्तिकचिद्रुहकोशपरिच्छदम् १६ अहंमेतिस्वीकृत्यगृहेपुकुमतिर्गृही ॥ दध्यौप्रमदयादीनोविप्रयोगउष
स्थिते १७ लोकांतंगतवतिमयनाथाकुटुंबिनी ॥ वर्तिष्यतेकथंत्वेपाबालकाननुशोचती १८ नमय्यनशितेभुंक्तेनास्नातेस्नातिमत्परा ॥ मयितुष्टे
सुसंतुष्टाभर्त्सितेयतवाभ्रयात् १९ प्रबोधयतिमानित्यंन्युपितेशोककर्शिता ॥ वर्त्तितद्रुहमेधीयंवीरसूरपिनेष्यति २० कथंनुदारिकादीनादारकामत्पराय
णाः ॥ वर्तिष्यंतेमयिगतेभिन्ननावद्वयोदधौ २१ एवंकृपणयाबुद्ध्याशोचंतमतदर्हणम् ॥ ग्रहीतुंलुतधीरेनंभयनामाभ्यपद्यत २२ पशुवद्यवनेनैषनीयमा
यःस्वकंक्षदम् ॥ अन्वद्रवन्ननुपथाःशोचंतोभ्रशमातुराः २३ पुरींविहायोपगतउपरुद्धोविहंगमः ॥ तदातमेवानुपुरीविशीर्णांप्रकृतिंगता २४ विकृष्य
माणःप्रसन्नंयवनेनबलीयसा ॥ नाविंदत्तमसाविष्टःसखायंसुहृदंपरम् २५ तंयज्ञपशवोनेनसंज्ञमायेऽद्यालुना ॥ कुठारैश्चिच्छिदुःक्रुद्धाःस्मरंतोवैशंसंतु
तत् २६ अनंतपारेतमसिमग्नोनष्टस्मृतिःसमाः ॥ शाश्वतीरनुभूयार्त्तांभ्रमदासंगदूषितः ॥ २७ तामेवमनसाशृङ्खन्बभूवप्रमदोत्तमा ॥ अनंतंविदर्भ
स्परजसिंहस्यवेशमनि २८

असदहेणशोकायोग्यंमरणायोग्यमितिवा २२ स्वकंक्षयंकर्मणाशरीरांतरं अनुपथाःप्रार्थोद्विषादयः २३ यदाविहंगमोभुजंगमः पुरींविहायोपगतरतदातयनशरीरंचविशीर्णंप्रकृतिंपंचभूतात्म
तांगतंपंचभूतेभ्यउत्पन्नंपुनस्तदवशेषमापेत्यर्थः २४ तमआविष्टः अज्ञाननिमित्तमोहंभाषः सखायंपरंसदासहवर्तमानंपरमात्मानं सुहृदमनिमित्तबंधुनांविद्वन्नास्मरदित्यन्ययः २५ अद्यालु
नाक्रूरणाहिंसाकर्मरतेनेत्यर्थः तुशब्देनब्रह्मार्पणबुद्ध्याऽननुष्ठानसूचयति २६ अनंतपारेऽवसानरहितेतमसिनिरये भ्रमदासंगेनविषयबुद्धिस्वीकारेणदूषितोऽशुद्धः २७ ताविषयबुद्धिमेवउत्तमा
उद्धततमा भगतभ्रमदमदरहिताबुद्धिरभूत् अन्नमरणजननेकथालंकारार्थे अध्यात्मार्यस्यमंबूकलुतिन्यायेनपदाक्षिप्तस्यापिंसंभवात् बाह्यामपच्युत्येतैवचनात् २८

उपयमनंनामस्वाधीनताकरणं वीर्यपणां ब्रह्मचर्यादिसाधनसाध्यां वैदर्भीनिशितां कउपयेमे मलयापयतीतिमलयः शातमनःसंस्कारः सपुण्ड्रजोयस्यसतथा हरिसेवादिनासंस्कृतमनाइत्यर्थः रूपक
मात्रस्यलिंगव्यत्ययोनदोषाय मनसावाभ्रसंकल्पयत्यथवाचाव्याहरतीतिश्रुते. मनसोपिबुद्धचधीनकरणशक्तिरुपपात्तमतीतिबोद्धव्यं किंकृत्वा युधिपमनियमादिलक्षणपुद्धे राजन्यान् राज्ञीना
वितिधातोर्दीपकानींद्रियाणिवशीकृत्य चंचलस्यमनसोबुद्धचधीनकरणशक्तिःकथमितितत्राह पांड्यइति पंडोर्धर्माज्जातंविवेकज्ञानंतेनसंपन्नः तत्कुतइतितत्राह परेति परेषामिंद्रियाणाविषयल
क्षणंपुरंजयतीति आत्मानभिमतमार्गंगवृत्तादिंद्रियाणांपरत्वंतदभावेसुहृत्त्वमेव मनान्मनउदिष्टइतिमनश्चेतनोवा बाह्यार्थस्त्वेवं पुरंजनःपुरंजनीसंगेनतद्वासनादूषितोनाम्नावैदर्भीममदोत्तमाऽभूत्पु
रंजनीतत्पुरंजनसंगातिशयेनवासनावशात्नाम्नामलयध्वजः पुमानभूत् विषयसंगातिरेकलक्षणकारणात्पुंसःस्त्रीत्वंस्त्रिया.पुंस्त्वंच तत् स्त्रीत्वमेवावशिष्यते विषयसंगातिरेकोनकर्तव्यइतिशिक्षणार्थचेदमु
कमितितात्पर्यंज्ञातव्यं २९ तस्यांबुद्धौ असितोनित्यमुक्तोहरिस्तस्येक्षणंयथाभवत्यसितेक्षणआत्मजाविष्णुभक्ति. विरागविनयदानधैर्यास्पधेनविवेकदमाःसप्तसंख्याताःबुद्धेर्जातत्वात्सुताइत्युच्यतेतिष्णु
भक्त्यनंतरकालेस्पष्टत्वाच्चवीयसइति सप्रेत्यनेनजरापुबंघोलक्ष्यते सर्वंघोद्विलःप्राप्तगर्भलक्षणगतिस्तस्यजीवस्वभूःस्थानंमुक्तिलक्षणाभिभ्रतिउत्पाद्यददातीतिसप्तद्रविहभूतः ढलयोरभेदःमृत्वाजरित्रइति
दर्शनात् सर्वेन्द्रियाणिवानेनोच्यंते रागादिभ्योमुक्ताःप्रकाशितरूपाःसुताइतिउच्यंते ३०अर्बुदमर्बुदमित्यनेनसत्त्वोवृत्तचयोगृह्यते महेशास्त्रविरुद्धविषयलक्षणामन्वतरंमुप्यजविनावाधिपरशतवर्षभारव्यपुण्य

उपयेमेवीर्यपणांवैदर्भीमलयध्वजः ॥ युधिनिर्जित्यराजन्यान्पांड्यःपरपुरंजयः २९ तस्यांसंजनयांचक्रेआत्मजामासितेक्षणां ॥ यवीयसःसप्तसुतान्सप्त
द्रविहभूतः ३० एकैकस्याभवत्तेषाराजन्नर्बुदमर्बुदम् ॥ भोक्ष्यतेयदंशधरैर्महीमन्वंतरंपरम् ३१ अगस्त्यःप्राग्दुहितरमुपयेमेधृतव्रताम् ॥ यस्यांदृढ
च्युतोजातइध्मवासात्मजोमुनिः ३२ विभज्यतनयेभ्यःक्ष्मांराजर्षिर्मलयध्वजः ॥ आरिराधयिषुःकृष्णंसजगामकुलाचलम् ३३ हित्वागृहान्सुतान्भोगा
न्वैदर्भीमदिरेक्षणा ॥ अन्वधावतषांड्येशंज्योत्स्नेवरजनीकरम् ३४ तत्रचंद्रवदानामताम्रपर्णीवरोदका ॥ तत्पुण्यसलिलैर्नित्यमुभयत्रात्मनोमृजन् ३५

वशात् बुद्ध्यावरणादिभिःप्राणैरिंद्रियैरेवविषयान्मुक्तइत्यर्थः ३१ स्यैष्ट्यैशब्दसंघातइतिधातोः अगंभगवंतंस्त्वायतिशब्दसमूहेनस्तुतिकरोतीत्यगस्त्योभक्त-भांचंपुरातनंश्रीनारायणंदोग्धीतिदुर्हताय
किस्तामुपयेमे ससारनिवर्तनेशक्तिमत्तयाऽचलामकरोदित्यर्थः कीदृशोब्रह्मचर्यादिब्रतसाध्यां दृढंच्युतःपुत्रादिस्नेहोयस्मात्सदृढच्युत पूर्वस्माद्विरागोदृढतराभूदित्यर्थः इध्मवासोगुरुकुलवासएवात्वजोय
स्यसतथावैराग्यादेवगुरुकुलवासोभवति परीक्ष्यलोकान्कर्मचितान्ब्राह्मणोनिर्वेदमायात्रास्त्यक्तःकृतेनतद्ब्रह्मनार्थसगुरुमेवाभिगच्छेदितिश्रुतेः सौम्येमा.सभिधआहंरतिच ३२ वैराग्यादिरूपप्यार.जत
इतिराजा विवेकित्वादृषिःराजाचास्रावृषिश्चेतिराजर्षि.वैराग्यविवेकज्ञानसंपन्नः शुद्धवासनांकितःपुरुषस्तनयस्थानीयेभ्योविरागादिभ्यइंद्रियेभ्योवाक्ष्मांशास्त्रलक्षणांभोग्यलक्षणावाविभज्येदश्रोतन्यनेद
मितिविविच्यार्थविषयःसेवनीयोनापमतिकुलाचलंनिश्चलंवासार्थगुरुकुलजगामवैराग्यादिगुणसंपन्नः शरीरयात्रानिर्वाहकविषयभोगीगुरुकुलसन्निधिमवात्सीदित्यर्थ कृणपूर्णानंदमाराध्यापरोक्षीकर्तुंका
मइत्यर्थः ३३मदिहंष्टिस्तारातीतिमदिरंतादृशमीक्षणंज्ञानयस्यासातथा शुद्धज्ञाना विषयानुपगंगंविहायतदनुसारीणीबभूवेतिपादचेशमन्वपद्यतेत्यभिप्रायः अत्रसुतशब्देनरागादयोलक्ष्यते तान्निहायेत्यर्थ.मु
क्तावपिबुद्ध्यात्मनोराहित्यंनास्तीतिदर्शयितुंज्योत्स्नेवेति ३४तत्रगुरुकुलवासोचंद्रवदाह्लादकानिर्मलचंदवदतिज्ञापयतीतिवेदातशास्त्र ययौचंद्रमदेतिपाठेशसावितिसूत्राद्विकारस्यमकारः चंद्राविविषयीकरो
तीतिवा नामलोकप्रसिद्धं पर्णंआच्छादनइतिधातोः ताम्रंरजस्तमश्चपर्णयत्याच्छादयतिपरिभवतीतिताम्रपर्णवैदांतव्याख्या ततश्चाभ्रश्चेतिताम्रंरजस्तमपूणातीतिप्रकाशलक्षणंदानं करोतीतिवापूणदानंइतिवा

तोऽनवीवत्पदवर्णरवरलक्षणप्रवाहात् श्रोतृणां मुदकवदाह्लादजननाह्लादरोदका तस्याव्याख्याया प्रकाशितैः पुण्यैः शोधकैः तल्लैर्युक्तिलक्षणैरात्मनोऽतः करणरथ उभयत्रप्रतिवादिनिमित्तबाह्यदुर्युक्तिमलं शयाद्यंतरमलं मुज्जुशोधयन् ३५ मूलप्रतिष्ठापामिति यातोः मूलजगदाधारं ब्रह्म फलं तिनित्वा दयंतीति मूलफलानितैः कंसुखददातीति कर्मिताशनतदादिर्धैर्यागितस्वापादीनां तानिकं दानियोगसाधना नितैः नात्यश्रुतस्तु योगोस्तितनचैकांतमनश्च इति स्मृतेः पुष्पवन्मृदुलैः पर्णैराच्छादनैरुद्रतमकंदुःखं येभ्यः श्स्तान्पुद कानितृणानि आरतरणानितैरेतैश्च वर्तमानः शरीरयात्रां कुर्वाणः श्रृंगानं गमयतीति गात्र मज्जानम् कर्शयत्यल्पी करोतीति गात्रकर्शनम् तपआलोचनइति यातोरालोचनं मननमनुतिष्ठन् ३६ शीतोष्णादीनि द्वंद्वान्यजयत्सहमानो वर्तत इत्यन्वयः शीतोष्णादिशब्दैः कामादयो लक्ष्येति ज्ञातव्यं उभयेषां शरीराधिकरणत्वात् ३७ तपसामननलक्षणेन जातया विद्यया ज्ञानेन नियमादिभिश्च पक्कषायः शिथिलीकृतपापआत्मानमंतःकरणं ब्रह्मणा युयुजे विषयेभ्य आ नीय श्रीनारायणेन सह वर्तमानमकरोत् तदेकनिष्ठमकुरुतेत्यर्थः यद्वात्मानमंतर्पामिरूपं ब्रह्मणा व्यापकत्वेण युयुजे एकत्वेन दध्यवित्यर्थः । विजिताक्षानिलाशयः वगीकृतं द्विप्रमाणान्तःकरणः आशयोऽभिलाषो वा ३८ स्थाणुरिव स्थित एकत्र गुरुकुले श्रुतमतशास्त्रे बुद्धिप्रसादजनके विविक्तस्थाने वा दिव्यं वर्षशतं बहुकालमुपासीन आस्त इत्यन्वयः मुक्तिसाधनभक्तिरेव नान्पादित इति तस्या अति शयफलमाह वासुदेव इति उपासको वासुदेवे भगवति वेदांतविचारनिर्णोतगुणरत्नाकरे हरारुपासनालक्षणां रातिमुद्रहन् कुर्वन्नन्यत्स्वतत्रवस्तुन वेद किंतु सर्वतदधीनमेव ज्ञातवानित्यर्थः ३९ मनुब्रह्म

कंदादिभिर्मूलफलैः पुष्पपर्णैस्तृणोदकैः ॥ वर्तमानः शनैर्गात्रकर्षणं तप आस्थितः ३६ शीतोष्णवातवर्षाणि श्रुतिपासे प्रिया प्रिये ॥ सुखदुःखे इति द्वंद्वान्यजय त्समदर्शनः ३७ तपसा विद्यया पक्कषायो नियमैर्मयैः ॥ युयुजे ब्रह्मणात्मानं विजिताक्षानिलाशयः ३८ आस्ते स्थाणुरिवैकत्रादिदिव्यं वर्षशतं स्थितः ॥ वासुदेवे भगवति नान्यद्वेदो ह हनरातिम् ३९ सव्यापकतयात्मानं व्यतिरिक्ततयात्मनि ॥ विद्वान्स्वप्न इवामृश्य साक्षिणं विररामह ४० साक्षाद्भगवतोक्तेन गु रूणाहरिणा नृपः ॥ विशुद्धज्ञानदीपेन स्फुरता विश्वतोमुखम् ४१ परे ब्रह्मणि चात्मानं परं ब्रह्मतयात्मनि ॥ वीक्षमाणो विहाये क्षामस्मादुपररामह ४२ पतिपरमधर्मज्ञं वैदर्भीमलयध्वजम् ॥ प्रेम्णा पर्यचरद्वित्वा भोगान् सापतिदेवता ४३

व्यतिरिक्तस्य वस्तुनोऽभावादेकमेवाद्वितीयमिति श्रुतेरेतदेव नान्यद्वेद इति प्रतीत एवार्थः किं न स्यादिति तत्राह सव्यापकतयेति स आभयविचार्यात्मनि जीवे स्थितं साक्षिणं स्वप्नेन शारीरमभिप्रहत्या सुप्तः सुप्तानमिच्छाक्रीति श्रुतेः साक्षात्तद्रष्टृत्वेन वर्तमानं स्वप्ने यथा परतत्र तया जातिव्यतिरिक्ततया अन्यदापीति विद्वान्स्थानात्मानं परमात्मानं व्यापकतया सर्वव्यापित्वेन चेतना चेतनात्मकजगद्व्यतिरिक्ततया च विद्वान् विरराम ससारोद्विग्नो जीवमुत्पन्नस्थामापेत्यन्वयः यद्वात्मानं व्यापकतयात्मनि जीवे व्यतिरिक्ततया च विद्वान्स्वप्न इव स्वतंत्रं साक्षिणं जीवं परतंत्रं मामृश्यति श्रुत्य विररामेति हेत्यनेन जीवस्यास्वा तंत्र्ये हेरेस्तदन्यत्वे यतः स्वप्नोऽन्यत्वं तत्र तस्तद्विशिष्टः परः । जीवादन्यस्तु विज्ञेयः स विष्णु रवधायतामिति प्रसिद्धिः सूच्यते ४० तर्ह्येव श्रुतेः को भिमाय इत्याशंक्य जीवातयो भिणो हरेः ब्रह्मविदा प्रोतिपरमिति श्रुतिप्रतिपाद्यस्य व्याप्तास्यापिन कश्चिद्वेदोस्तीत्यर्थ इत्यभिप्रेत्याह साक्षादिति ४१ आत्मानं जीवातयो भिण इक्षां तयोर्भेददर्शनं अस्माच्छरीरात् हेत्यनेन अस्य प्रामाणिकत्वं याद्यत यति ४२ पतिस्वाश्रयं इन्द्रियद्वारेण भोमान्विहाय परीचरणनाम तस्य हिते परकत्वम् ४३

१ स्वप्ने इति दृष्टातः वेनोच्यते स्वप्ने हि जीवस्यास्वातंत्र्यं सिद्धम् अतस्तत्र परमेश्वराधीनत्वं प्राप्तिमेव । ता०

चीरवासाः सत्त्वगुणलक्षणवेणीचक्षुषिशिरोरुहलक्षणवृत्तयोयस्याः सातथा षपर्पतिपत्युः स्वमनसः समीपे शांतमित्यनेन धूमराहित्यं ननु निर्वाणत्वं नहि नष्टस्याग्ने शिखा कथापक्षेयथास्थित एवार्थः
 अमृतहृष्टांतस्य संभवात् तस्मिन्निर्धूमतया ज्वलतोऽग्नेः शिखेवानिर्मलतया श्रेयसोत्तरंगमित्यर्थः ४४ इदानीं बुद्धेर्वृत्तिविशेषानुलक्षणपतिअजानतीति अंगनाभगवज्ज्ञानसाधना उपरतं जीवन्मुक्तपवस्था
 मार्गं प्रियतमं स्वस्या आत्यंतिकं प्रियतमजानतीनां वृत्तिविशिष्टा सुस्थिरासनं तदेकवृत्तिनिष्ठलक्षणं पीठमाप्यपूर्वसंस्कारवशात् यथा पूर्वमुपाचरत् शुभकर्मणि प्रेरया मास ४५ यदैव प्रेरयति च यदाप
 स्फुरंश्च यथैकदेशे ऊष्माणमौष्ण्यं नोपलभेत् शुष्कजलनारिकेलफलवत् देहाभिमानविहाय स्थितस्तदा दौष्ण्यानुपलभस्तस्या इति ततोऽपि वृत्त्यंतरवैशिष्ट्यमाह आसीदिति तदा संविग्रहदयावृत्त्यंतर
 विशिष्टासीत् मिश्रबुद्धिमपहाय स्वरूपबुद्ध्याऽवतिष्ठते तदेवमवस्थाविशेष इति तात्पर्यं ज्ञातव्यम् ४६ बधुः स्वामी तदनुमानराहित्यादबधुः शोचंती प्रकाशयंती विह्वलेत्यादिना प्रतिक्षणमनतबुद्धि
 तपोलक्ष्यं विपिने देहलक्षणे स्थिता सुस्वरं प्ररुदेतीदं बुद्धेर्लक्षणं अस्यामुक्तिकालेनाशात् चिदचिद्बुद्ध्या व्यापारविशेषाल्लक्षणवैलक्षण्यप्रतिक्षणं ज्ञातव्यं ४७ उदधिः कर्मतदेव मेखलास्थानीययस्याः
 सातथा तां दस्युभ्योऽहंकारादिभ्यः क्षत्रबंधुभ्यो विभ्या ज्ञानादिभ्यो बिभ्यतीति मर्हसि त्वदनुगृहीतपाबुद्ध्याऽज्ञानादयो निवर्तत इत्यर्थः ४८ विपिने वासनावने विलपती वधावती वदशयती भर्तुं पाद
 योग्यतिता स्वामिनां विहाय स्थिता अश्रूण्यवर्तयन्मुग्धे वा भवत् ४९ दारुमयी भिदविषयां चित्तं सविदं कृत्वा मकाश्यतस्यासविदपत्युः कलेवरं संसारकारणमादीप्य दग्ध्वा अनुमरणे अनुस्यूतदोषनाशे मनोद

चीरवासाव्रतक्षामावेणीमूतशिरोरुहा ॥ बभ्रावुपपत्तिं शांतां शिखां शांतमिवानलम् ४४ अजानती प्रियतमं यदोपरतमंगना ॥ सुस्थिरासनमासाद्य यथा
 पूर्वमुपाचरत् ४५ यदानोपलभेतां प्राबुष्माणं पत्युरर्चयती ॥ आसीत्संविग्रहदयायुथ भ्रष्टा मृगीयथा ४६ आत्मानं शोचती दीनमबंधुर्विह्वला शुभिः ॥
 स्तनावासिच्यविपिने सुस्वरं प्ररुदेसा ४७ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ राजर्षे इमा मुदधि मेखलाम् ॥ दस्युभ्यः क्षत्रबंधुभ्यो बिभ्यती पातु मर्हसि ४८ एवं विलपती बाला
 विपिनेऽनुगता पतिम् ॥ पतिता पादयोर्मर्तूरुदंत्यश्रूण्यवर्तयत् ४९ चित्तिं दारुमयीं कृत्वा तस्यापत्युः कलेवरम् ॥ संदीप्य चानुमरणे विलपंती मनोदधे ५०
 तत्र पूर्वतरः कश्चित्सखा ब्राह्मण आत्मवान् ॥ सांत्वयन् वल्गुना साम्राता माहरुदतीं प्रभो ५१ कात्वं कस्यासि को वा यं शयानो यस्य शोचसि ॥ जानासि किं
 सस्यार्थमायेनाग्ने विचचर्थह ५२ अपि स्मरसि चात्मानमविज्ञातसंस्संसे ॥ हित्वा मां पदमन्विच्छन् भौमभोगरतो गतः ५३

वेताहर्षावृत्तिप्रकाशयत् ५० तत्र तस्यामवस्थायां कश्चिद्वेदांतवाक्यार्थो हितोपदेष्टृत्वेन सखि धर्मे वर्तमानो ब्राह्मणो ब्रह्मसंबंधी निदोषशब्दलक्षणागमसंबंधी वात्मान् परमात्मगुणप्रतिपादनपरः सा
 आसिखलार्थप्रकाशनेन सांत्वयन् प्रतिपदं दर्शितान्वयः बुद्धिमाह अबोधयदिति कथापक्षे प्रतीत एवार्थः ५१ तदनुकरणतया बोध्यत इत्याह केति काकिजातिविशिष्टानकापि किंच कस्यासि क
 पुरुषमाश्रित्यतिष्ठसि न कमपि सर्वचेतनानुस्यूतत्वाच्च विशिष्टांशक्यत यस्य शोचसि यदीत्याह पीठप्रकाशयते स अयं शयानः शरीरलक्षणः पदार्थः कः पांचभौतिकत्वात्तवाच्यनकोपि संबधः किंतु चेतन
 स्यैवेत्यर्थः त्वंका नाम तो गतो लिंगतश्च न तदत्रयमप्यस्ति कस्यासि पुत्रीभायवानकस्यापीत्यर्थः को वाऽयं शयानस्तव निरूपितसत्येन संबधः यस्य मरणं शोचसि स इति वा अग्रपूर्वकालेयनम
 या विचचर्थं विचारितवानसि वेदांतवाक्यमिति शेषः विचार्यमाज्ञातवानसि तत्सखायत्वात् स ह वर्तमानमां जानासि किं सखित्वात् ज्ञातुं प्राप्तिरस्तीत्येतद्ब्रह्मवदेनाह ५२ किंच हे सखे अविज्ञातः परमात्मा सखायस्य स
 तथा तमात्मानं त्वं स्मरस्यपि न स्मरसि चेत्तं स्मरेति चार्थः चिद्बुद्ध्यात्मानो रमेदादिदमुभयविषयं इदानीं ज्ञानात्मानं चेतनमविभज्येवाह हित्वेति विषयभोगरतस्तदर्थभोगस्थानमन्विच्छन् मुगयन्मा
 हित्वा गतः पृथग्गत इव अग्रत इति पठेत् पदमन्विच्छन् भूदित्यन्वयः ५३

भा०च०

वाङ्मयार्थभिमानौकश्चित्तनः स्वात्मनो हृषोर्बोध्यस्वरूपचतस्वतउपदिशति हंसाविति आर्यमात्र अहंस्वत्वं हंसास्वतो निलेपीमानसज्ञानमयनययोस्तौ तथा सहस्रपरिवत्सरान्बहुकालंरमणौरममाणौ
अवात्स्व अन्यत्रमानससरोवराश्रयोहौसासिद्धौ भास्वीर्णुप्यनिचयाद्वाप्तजातिस्मृती ५४ पुनः प्रारब्धकर्मवशात् ग्राम्यमतिमो विहाय कर्मभूमिगतो विचरन् गर्वन् नृकिंचित्पदंगोशस्थान
मद्राक्षीः स्त्रियाविषयबुद्धचारचितं ५५ एकः पालः प्राणोऽयस्मिन्तत्तथातत्स्त्रीधवः पतिः स्वर्गोऽयस्मिन्तत्स्त्रीधवः ५६ पंचारामार्थमाह पंचेति इंद्रियाथार्थशब्दादयः नवद्वारमित्यस्यार्थमाह
द्वारइति प्राणादयो द्वारइत्युच्यन्ते त्रिकांशमाह तेजइति षट्कूलमाह गोलकेति गोलकेऽपि इंद्रियाणि पृथक् इति गोलकं द्विपसग्रहः ५७ विषणोव्यवहारः क्रियाशक्तिः कर्मेन्द्रियशक्तिः पंचमरुती
त्येतदाह भूतेति पंचभूतानां पापमरुतिर्मूलकारणसापंचमरुतिरित्युच्यते अव्ययानित्या स्त्रीधवमाह शक्तीति शक्तिर्बुद्धिः सैवाधीशापुरोपभोगे कारणं यस्य सशक्त्यधीशः अन्यपकोष्ठानिर्बाहः
गारस्यामानि कूलानि बाहिः स्थपदार्थदर्शनाय निर्मितस्थानानि ५८ रामयाविषयबुद्ध्यास्पृष्टेवशीकृतः हतस्मृतिः क्षात्रज्ञानरहितः विषयबुद्धिसंगफलनरकादिभवतीत्यर्थः ५९ नत्वमित्या
दि विषयैरेव ग्राम्यमुच्यते ६० प्रारब्धकर्मणैर्विषयफलानुभवाद्यभयमदंतर्पामिणाहरिणाष्टशंसंभूयामापायं च कदाकिरिच्छवा साचार्य्यमहिमेत्याह यदिति तर्हि किंतु च ज्ञातमिति तद्विचिह्न्याह
हंसमिति तत्त्वतो नाम गोत्रादिराहित्येन चेतनं हंसा निर्मलं पश्य आत्मनो हरेर्यति तत्तत्तत्पदत्वेन स्थिता पश्य आत्मनो मम गतिं त्वामबोधयच्छतो ममापात्रं पश्येति वा अनेन बोध्यबोधकयो

हंसावहंचत्वंचार्यसंस्वार्योमानसायनौ ॥ अवात्स्वरमणौचोभौस हस्तपरिवत्सरान् ५४सत्वंविहायमाबंधगतोग्राम्यमतिर्महीम् ॥ विचरन्पदमद्वाक्षीःकया
चिन्निर्मितंस्त्रिया ५५ पंचारामंनवद्वारमेकपालंत्रिकोष्ठकम् ॥ षट्कूलंपंचविपणंपंचप्रकृतिस्त्रीधवम् ५६ पंचेंद्रियार्थाजारामाद्वारोव्राणादयःप्रभो ॥
तेजोबन्नानिकोष्ठानिगोलकेंद्रियसंग्रहः ५७ विपणस्तुक्रियाशक्तिर्भूतप्रकृतिरव्यया ॥ शक्त्यधीशःपुमानत्रप्रविष्टोनावबुध्यते ५८ तस्मिंस्त्वंरामया
स्पृष्टोरममाणोहतस्मृतिः ॥ तत्संगदीदृशीप्राप्नोदशांपापीयसीविभो ५९ नत्वंविदमदुहितानांयवीरःसुहृत्तव ॥ नपतिस्त्वंपुंजंन्यारुढोनवमुखेयया
६० मायाद्येषामयास्पृष्टायत्पुमांसंस्त्रियंपतिम् ॥ मन्यसेनोभयंयद्वैहंसंपश्यात्मनोगतिम् ६१ अहंभवान्नचान्यस्त्वंत्वमेवाहंविचक्ष्वभो ॥ ननौ
पश्यंतिकवयश्चिद्रंजातुमनामपि ६२

रनुभवसिद्धत्वादबाधितोभेदइतिज्ञातव्यं ६१ ननुकर्माणिविज्ञानमयश्वात्मापरेव्ययेसर्वेकीमवांति तत्त्वमस्यद्वं ब्रह्मास्मीत्यादिश्रुतिभिर्नैक्यस्यप्रतिपाद्यत्वात्कथंभेदोऽबाधितइतिज्ञायते नचेदमौपचारिकं गुरुशिष्योपदेशेऽस्वात्माद्विभक्तभानुपपत्तेरित्याशङ्क्यजीवसत्ताप्रदत्वाच्चेतनत्वेनतत्सदृशत्वाच्चाभेदव्यपदेशः तदुणसारत्वात्तुद्वयपदेशःप्राज्ञादितिमुत्रात् जीवसत्ताप्रदत्वात्तुसदृशत्वाच्चेकेशवः कथयते बभेदेनननुजीवस्वरूपतः इतिप्रमाणवरोधबाहुल्यपञ्चत्वस्यसर्वमात्मैवाभूत्स्त्वेनकथंभेदइतिदूषितत्वाच्चाभेदस्येत्याभिप्रेत्याह अहमिति भवानहंत्वमचोऽन्योन्यच त्वनुबहमेवेतिविचक्ष्वपश्य अत्रप्रमाणायाह नेति कवयस्तत्त्वदर्शनः कश्चिन्मनागल्पमपिनावयोश्चिद्रूपमंतरपरपर्यंति द्रव्यकर्मचकालश्चेतिवाक्यार्थपश्यतोऽस्मदंतर्थाभिगमंतरेणावयोःसत्तापिनास्ति किमुतद्विद्वान्निष्ठमाप्तिपरिहास्यलक्षणप्रवृत्तौशक्तिरित्यतःशून्यदेशीययोरंतर्थाभिगमस्तत्त्वसर्वपराग्न्योरिवभेदपश्यंतोपिनपश्यंतित्यभिप्रायः भवदंतर्थाभिगमदंतर्थाभिगमनोभवति किंतुत्वमेवाहमेकएवेतिजानोहित्वयिस्थितस्त्वभिप्रेत्यसादेति प्रमाणयवार्थकीयानंददर्शनादितिवान्भवार्थकतुत्वमन्यःअतस्त्वन्तेमेवाहमहमेवेतिविचक्ष्व अन्यथानपश्य कुतः नौमनाकुल्लिङ्गकिपायेनावविशेषइतिनपश्यति किंतुयदांतर्थाभिगमपश्यतीतिवा ६२

जीवसत्ताप्रवृत्त्याज्जीविनाभेदः परस्येत्यत्र दृष्टान्तमाह यथेति आदर्शचक्षुषोः प्रतीयमानस्य प्रतिबिम्बस्य सत्तादेर्द्रष्टुर्बिम्बाधीनत्वात्तदेवेदमिति वदाम्येवं चोपरंतरं मत्सत्ताया अप्यस्मत्स्वाभ्यधीनत्वादावां भव
 भिन्नविवेकव्यवहारः यथा दर्पणाद्युपाधिष्वेकमात्मानं बहुधा पश्यति तथा वयो रंतर्धामिणो रंतरमिति वा ६३ उपसंहरति एवमिति तद्व्यभिचारेण विषयबुद्धिप्रसंगातिशयेन नष्टातिरोहितास्मृतिशास्त्र
 विषयभाषेत्यन्वयः ६४ कथाबाह्यायात्मपक्षभेदेनानिरूप्यते इत्येतत्कथमवगतमिति तत्राह बार्हिष्मन्विति परोक्षेणान्यापदेशेन एवं कथने किं कारणं तत्राह यत्परोक्षेति परोक्षमियाद्वहिदेवाह
 त्यादिश्रुतिः अनेनाहं भवानित्यादेरप्यस्मदुक्तवार्थो न प्रातीतिक इत्येतत्सुतरामबोधि ६५ ॥ इति श्रीभागवते चतुर्थस्कंधे विज ० कृतटीकायामष्टाविंशः ॥ २८ ॥ ७ ॥ भाक्तिजनितज्ञानमेव हरेः
 प्रसादजनकं न कर्मादिकं तत्र साधनमित्येतदास्मिन्नध्यायेनिरूप्यते तत्रादौ प्राचीनबार्हिः स्वयं विद्वानपिलोकोपकाराय सम्यक्पृच्छति भगवन्नेति नारदस्य हर्षार्थं भगवान्निमित्तसंबोधनं अस्माभिरस्मादहौः प्रवक्तु
 बोधकशक्त्यभावापारेहारार्थं सम्यागिति तत्राकिं कारणं तत्राह न वयमिति कवीनां कर्माभावेन विविदिषति यत्नेन दानेनेत्यादिविधानं व्यर्थमिति भातीमांशं कां कवय इत्यनेन पर्यहारि कर्मणा शुद्धातः करणस्य हर्षुपास
 नासाध्यप्रकारेणातिश्रांतदर्शनस्य कवित्वात् ॥ १ ॥ व्यनक्तीत्यनेन पुरंजनपदानिरुक्तं पुरस्य देहस्यांजनं यस्मात्स पुरंजन इत्यर्थः अंजुव्यक्तिकरण इति धातुः पुरंजनयातिप्रकाशयतीति वा पुरंजन

यथा पुरुषात्मानमेकमादर्शचक्षुषोः ॥ द्विधाभूतमिवेक्षेत तथैवांतरमावयोः ६३ एवं समानसोहं सोहंसेन प्रतिबोधितः ॥ स्वस्थस्तद्व्यभिचारेण नष्टमा
 पुनः स्मृतिम् ६४ बार्हिष्मन्नेतदध्यात्मपारोक्ष्येण प्रदर्शितम् ॥ यत्परोक्षप्रियो देवो भगवान्विश्वमावनः ६५ इति श्रीभागवते चतुर्थस्कंधे अष्टाविंशोऽध्यायः
 २८ ॥ ७ ॥ प्राचीनबार्हिस्वाच ॥ भगवंस्तेव चोस्माभिर्न सम्यगवगम्यते ॥ कवयस्तद्विजानंति न वयं कर्ममोहिताः १ ॥ नारद उवाच ॥ पुरुषं पुरंजनं
 विद्याद्यद्व्यनक्तयात्मनः पुरम् ॥ एकद्वित्रिचतुष्पादं बहुपादमपादकम् २ यो विज्ञाता ह्ययस्तस्य पुरुषस्य सत्त्वश्ररः ॥ यन्न विज्ञायते रूपैर्नामभिर्वा क्रियागु
 णैः ३ यदा जिघृक्षन् पुरुषः कात्स्न्येन प्रकृतेर्गुणान् ॥ न वद्वारं दिह स्तां भ्रिपुं रमन्तु तसां भवति ४ बुद्धिं तु प्रमदां विद्यान्ममाहमिति यत्कृतम् ॥ यामाधिष्ठाय दे
 हेऽस्मिन्पुमान्मुक्तोक्षिभिर्गुणान् ५ स स्थाय इन्द्रियगणो ज्ञानं कर्म च यत्कृतम् ॥ स स्य रतद्वृत्तयः प्राणः पंचवृत्तिर्यथोरगः ६ बृहद्वनमनो विद्यादुभयेंद्रिय
 नायकम् ॥ पंचालाः पंचविषया यन्मध्येन वस्त्वं पुरम् ७

नः जमीमादुर्भाव इति धातुः पुरमपि नैकविधमित्याह एकेति एकपादादिजातिजंतुशरीरापेक्षयापि शाचशरीरमपेक्षया द्वौपादौ मनुष्यादेस्त्रयः पादाः च वरादेः चत्वारः पादाः पञ्चादेः बहवः पादाः स हस्त
 पादादेः अपादकं सर्पादि २ ननु परमाणोरप्यविज्ञातत्वात्किं विशिष्योच्यत इति तत्राह यथेति अनेन भक्तानुग्रहार्थं नामरूपादिग्रहणं न स्वतोस्ति न तथा परमाणोः शुक्लभासुरमपाकजमित्यादि निरूपितत्वादि
 त्यादिप्रदर्शितम् ३ यदा प्रकृतेर्गुणान् जिघृक्षन् सत्त्वचंदनादिविषयानादातुमिच्छति तदानवद्वारादिलक्षणं साधुतत्साधनमिति न्ययपत्यत् ४ अधिष्ठाय स्वमक्षमिन्द्रियश्रोत्रमित्याभिधानादक्षिभिरिन्द्रियैश्च
 पारूपं ध्यानं तन्मयेंद्रियप्रवृत्तिरिति चक्षुषः प्राधान्यं चोतनायासैरित्युक्तिविहायाक्षिभिरिति गुणान्विषयान् ५ यद्येनेन्द्रियगणेन तेषां इन्द्रियाणां विषयेषु वृत्तयो व्यापाराः पुरं रक्षणे यथोरगो निरूपितरत
 यादेहरक्षण उरस्तु वक्षसि श्रेष्ठ इत्यभिधानात् उरः श्रेष्ठश्च मको ब्रह्मपापकश्चेत्युरगो मुख्यप्राणः श्रेष्ठश्च स एनान् ब्रह्मगमयतीति सूत्रश्रुत्योरयमर्थः अन्यत्र उरसावक्षसागच्छतीत्युरगः सर्पं पंचधा वृत्तिं
 स्य सर्पं च वृत्तिः विस्तृतव्यापारो वा फणोत्क्षेपणं फणायाभूमावोक्षेपणमडलीकरणमाकुंचनं मंडलं मोक्षं प्रसारणं दीर्घाभूयगमनमिति पंचवृत्तिः नागस्य ६ मनसा वा अश्रेयसकल्पयत्यथवा चाव्याहरतीति
 श्रुतेः ज्ञानकर्मेन्द्रियाणां विषयं प्रति नेतृत्वादुभयेंद्रियनायकमित्युक्तं एषां विषयाणामध्येन वस्त्वानिद्वारलक्षणानि छिद्राणि यस्य तत्तथोक्तं तत्पुरंशरीरम् ७

तत्तर्दिन्द्रियसंयुतः अक्षादिद्वारेण बाहिर्विषयबुभुक्षोसतिनेत्रादौ द्वियेण विषयं भुङ्क्ते इत्यर्थः ८ अक्षिणी इत्यादिना द्वे द्वे द्वार इत्युक्तं तद्विवेचयति अक्षिणी इति ९ पश्चिमे द्वे इत्युक्तं तत्राह पश्चिमे इति
 स्वद्योतत्वाद्युक्ते विवृणोति स्वद्योतेति १० नलिनीयाद्याह नलिनीति ११ अवधूतमाह प्राण इति मुख्यानामपुस्तहा इत्यस्यार्थमाह मुख्येति यामुख्यानामद्वाः आस्पर्शसज्ञ विपणान्वि
 तइत्येतदाह विपण इति विपणोवाग्निद्रिय रसवित्तरसज्ञः रसोरसनेन्द्रियं आपणं व्याचष्टे आपण इति चित्रमंध इत्यादौ बहूदनमित्यस्य विविधौदनः १२ पांचालशब्दस्यार्थांतरमाह प्रवृत्तमिति १३
 श्रुतधरेत्यस्य श्रोत्रमिति तेनोक्तावः पितृयानादि मार्गजति आसुर्याः कृत्स्नमाह मेहनार्थमिति मेहनं पुरीषोत्सर्जनं ग्रामिणारतिर्भयुनं १४ १५ १६ तदुगैर्मनोगुणैर्बुद्धिगुणै
 वाप्युतदेव प्रतिपादयति यथेति स्वप्नकाले करितुरगादिदृष्टश्रुतवस्तुवासान्नासितमनोबुद्धिर्वाविक्रियते देवेनेति शेषः बहुसंस्काराधिवासितत्वादप्यन्नप्रवाहमंतरैषैव स्वयं वा विकरोतीत्याह गुणेति
 अक्षिणीनासिकेकर्णौ मुखं शिश्रुगुदाविति ॥ द्वे द्वे द्वारौ बाहिर्यातितर्त्तर्दिन्द्रियसंयुतः ८ अक्षिणीनासिके आस्यमिति पंचपुरस्कृताः ॥ दक्षिणादक्षिणः कर्ण
 उत्तराचोत्तरः स्मृतः ९ पश्चिमे इत्यथो द्वारौ गुग्गुशिश्राविहोदिते ॥ स्वद्योताविर्मुखीचात्रनेत्रे एकत्र निर्भिते १० रूपं विभ्राजितं ताभ्यां विचष्टे चक्षुषेश्वरः ॥
 नलिनीनालिनीनासेगंधः सौरभ उच्यते ११ प्राणो वधूतो मुख्यास्यं विपणोरसविद्रसः ॥ आपणो व्यवहारोत्रचित्रमंधो बहूदनम् १२ पितृमूर्दक्षिणः क
 र्ण उत्तरो देवभूः स्मृतः ॥ प्रवृत्तं च निवृत्तं च शास्त्रं पांचालसंज्ञितम् १३ पितृयानदेवयानं श्रोत्रं श्रुतधरो ब्रजेत् ॥ आसुरीमेहनार्थं द्वात्यैवायो ग्रामिणारतिः १४
 उपस्थो दुर्मदः प्रोक्तो निर्ऋतिर्गुद उच्यते ॥ वैशसनं रकं पायुलुब्धको धौतुमेशृणु १५ हस्तपादौ पुमांस्तभ्यां युक्तो यातिकरोति च ॥ अंतःपुरं च हृदयं
 विषूचिर्मन उच्यते १६ तत्र मोहं प्रसादं वाहर्षं प्राप्नोति तद्गुणैः ॥ यथा यथा विक्रियते गुणाक्तो विकरोति वा १७ तथा तथा पद्रष्टात्मा तद्गुणैरिति रीतिर्यथेति ॥
 देहोरथस्त्विन्द्रियाश्च संवत्सरवयोगतिः १८ द्विकर्मचक्रस्त्रिगुणध्वजः पंचासुबंधुरः ॥ मनोरश्मिर्बुद्धिर्मूतो हृन्नीडो द्वंद्वकूबरः १९ पंचेंद्रियार्थप्रक्षेपः सप्त
 धातुवर्चकः ॥ आकूतिर्विक्रमो बाह्यो मृगवृष्णां प्रधावति २० एकादशेंद्रियचमूः पंचमूना विनोदकृत् ॥ संवत्सरश्चंद्रवैष्णवः कालो येनोपलक्षितः २१
 तस्याहानीह गंधर्वा गंधर्व्यारत्रयः स्मृताः ॥ हरंत्यायुः परिक्रान्त्या षष्ठ्युत्तरशतत्रयम् २२ कालकन्या जरा साक्षालो कस्तानां भिनंदति ॥ स्वसारं जगृहे मृत्युः
 क्षयाय वनेश्वरः २३ आधयो व्याधयस्तस्य सैनिका यवनाः खलाः ॥ भूतोपसर्गा अरयः प्रज्वालरो विविधो ज्वरः ॥ २४

१७ यथा यथा विषयविकारेण परिणमते तथा तथा स्वप्नादेरुपद्रष्टात्मा न विस्तृतिर्बुद्धिमनोवृत्तेरनुकूलवृत्तिरिति कीर्त्यते यथा यथा मनो विक्रियते गुणात्कामात्मानगुणरूपिता बुद्धिस्तथा विकरोति बु
 द्धिर्यथा विकरोति तथात्मापीति वा । उभयेंद्रियनायक इत्युक्तेर्मनोविकारानुकारिबुद्धचतुकारिप्रवृत्तिमन्वमात्मनो युज्यते इन्द्रियाण्येवाश्वास्यस्य स तथा संवत्सरेत्युपलक्षणं दिनरात्रिपक्षमाससंवत्सर
 लक्षणैर्वैभोगिर्गतिर्यस्य स तथा १८ द्विकर्मेत्यादिषु बहुव्रीहिः पंचासुबंधुः पंचासवः प्राणा एव बंधुरो यस्य स तथा एकरश्म्येकदमनमित्यस्यार्थमाह मन इति १९ पंचप्रहरणमित्यस्यार्थमाह पं
 चेति प्रतीतितः सुखमनुभवेद्यत्तदुःखं सा मृगवृष्णि काता तदुक्ते सुखवद्भूतो हृदयं तत्काले दुःखमेव यत् । मृगवृष्णेत्यतः माहुर्भोगं वैषयिकं बुधा इति २० पंचेंद्रियद्वारेण विषयसेवा नृक्षणा हि सा कला
 विनोदकरोतीति पंचमूना विनोदकृत् येन संवत्सरेण द्विप्रार्थयुर्लक्षणः कालः २१ परिक्रान्त्या षष्ठ्युत्तरशतत्रयम् २२ क्षयाय जगत् इति शेषः २३ भूतोपसर्गाग्रहोपद्रवाः २४

१ मृगवृष्णां प्रधावतीत्यनेन वैषयिकभोगस्य मृगवृष्णात्पोक्त्या मिथ्यात्वमुच्यत इति पाति अतस्तदुक्तेरभिप्रायप्रमाणेनाह प्रतीतित इति ।

स्वप्नद्वारेऽसंसारो निवर्ततामिति तत्राह अर्थे इति हरेरपरोक्षज्ञानलक्षणपदार्थे अविद्यमाने संसृतिर्न निवर्तते कथमिव लीनानां वासनानां गमकेनोद्धो धकेन मनसा स्वप्ने विचरतो विषयान् भुञ्जानस्य पुंसः संसारो यथानि वृत्तैः निद्राया अनिवृत्तत्वात् तथा ननु स्वप्नसंसारयोः कथं साम्यं स्वप्नदृष्टानां तत्क्षणं नष्टत्वात् संसारदृष्टानां किंचित्स्थायित्वदर्शनादित्यस्यापीदमेवोत्तरमित्यभिप्रायेणोक्तमर्थ इति व्यभावः यथा र्थज्ञानाभावादुभयोः साम्यं न तु स्थायित्वा स्थायित्वात् न हि दृष्टांतदार्ष्टान्तिकयोः सर्वसाम्यं कापि दृष्टं संसृतेः स्वप्नसाम्यं तु यथार्थज्ञानवर्जनमिति वचनात् जाग्रत्पविद्यमानं तु देहात्मत्वं तु केवलं । अविद्यमानं स्वप्ने तु जाग्रत्स्वज्ञानमेव चेति वचनात् उभयत्र यथार्थज्ञानाभावोपि ज्ञायते संसारोऽप्यजन्मापदि भगवज्ज्ञानं नापादयेत्तर्ह्यप्यसंसारोऽपि अयोजनः स्यादित्यतो ह्यर्थे ह्यविद्यमाने पीतं न तु मिथ्यात्वादिति मम र्थे हि शब्देन सूचयति ३६ एवं विधज्ञानोत्पत्तौ किं मुख्यसाधनमत्राह अथेति यस्मात्केन लक्षणे गोदुःखहेतुः संसारः सति भगवज्ज्ञाने च निवर्तते अथ तस्मात्संसारनिवृत्त्यर्थे ऽर्थभूतस्य पुरुषार्थयोग्यस्यात्मनो जीवस्य यतो यस्य हरेरज्ञानादनर्थपरंपरा च्योनेः कृकलास्यो निरित्यादिलक्षणात् संसृतिर्थातद्वच्यते दस्तस्य संसारस्य निवृत्तिर्यथा हारिभक्त्या स्यादिति यस्तस्मात्तस्य हरेः ज्ञानजननी भक्तिमेव कुर्यादित्यन्वयः ३७ ज्ञानद्वारा भक्तेः संसारोच्छेदकत्वात् इति भावेनाह वासुदेव इति सध्रीचीनेन माणाया दिवाह्निना निर्देश्यमलेनांतःकरणेन समाहितः सम्पक्स्थापितः सध्रीचीनेन निष्कायेन पुरुषे

अर्थे ह्यविद्यमानेऽपि संसृतिर्न निवर्तते ॥ मनसालिङ्गरूपेण स्वप्ने विचरतो यथा ३६ अथात्मनो र्थभूतस्य यतो नर्थपरंपरा ॥ संसृतिस्तद्व्यवच्छेदो भक्त्या परमया हरौ ३७ वासुदेवे भगवति भक्तियोगः समाहितः ॥ सध्रीचीनेन वैराग्यं ज्ञानं च जनयिष्यति ३८ सोचिरादिवराजं र्षे स्यादच्युत कथाश्रयः ॥ शृण्वतः श्रद्धावानस्य नित्यदा स्यादधीयतः ३९ यत्र भागवताराजन्साधवो विशदाशयाः ॥ भगवद्गुणानु कथनश्रवणाव्यग्रचेतसः ४० तस्मिन्महन्मुसारीतामधुभिश्च रित्रपीयूषतोयसरितः परितः स्रवन्ति ॥ तायेपि बन्धनसुवंचपगाढकणैस्तान्प्रसृशं यशनद्वभयशोकमोहाः ४१ एतैरुपद्रुतो निरस्य जीवलोकाः स्वभावजैः ॥ न करोति हरेर्नूनं कथामृतानि धौरतिम् ४२ प्रजापतिपतिः साक्षाद्भगवान् गिरिशोमनुः ॥ दक्षादयः प्रजाध्यक्षानैष्ठिकाः सनकादयः ४३ मरीचिरयंगिरसौ पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ ऋगुर्वसिष्ठ इत्येते मदंता ब्रह्मवादिनः ४४ अद्यापि वाचस्पतयस्तपोविद्यासमाधिभिः ॥ पश्यंतोऽपि पश्यंतितद्विष्णोः परमं पदम् ४५ शब्दब्रह्मणि दुष्पारे चरंत उरुविस्तरे ॥ मंत्रालिङ्गैर्व्यवच्छिन्नं मजं तानविदुः परम् ४६

मेति वा यद्यपि भक्तेः पूर्वभावि वैराग्यं यथापि पश्चात्तद्वदं कृतवतीत्येतैर्वैराग्यं जनयिष्यतीति ज्ञानं द्विविधं ॥ ३८ ॥ भक्तियोगस्य साधनमाह सोचिरादिति अच्युत कथायाः श्रवणस्य तथा अनेन हारिकथाभक्तियोगस्य साधनमच्युत कथाधिकारप्रकारमाह शृण्वत इति श्रद्धादिगुणसंपत्तिरधिकारलक्षणम् ३९ कुत्रेप्यसंभूयत इति तत्राह यत्रेति अव्यग्रचेतसस्तदेकचित्ताः ॥ ४० ॥ तस्मिन्सर्ता समाजे महद्भिर्मुखा रिताः शब्दात्मनानिर्गमितायाः सारितस्तान्पुरुषान् ४१ अज्ञानादिस्पृशं लमाह एतैरिति एतैरज्ञानादिभिः स्वभावजैः सह जैर्हरिकथामृतानि धिरातिविग्रहलैः ४२ अधुना शानाद्युपद्रवविधुरेणापि साकल्येन श्रीहरिज्ञानंदुर्लभमित्याह प्रजापतिरित्यादिना प्रजापतिपतिर्ब्रह्माधिरिचश्चेति कथ्यत इति वचनात् प्रजापतिपतिर्ब्रह्मा ४३ अहमेवांतोऽप्येति मदंताः ४४ ब्रह्मवादिस्त्वेषिवाक्पदुत्वाभावात्प्रपश्यंतोऽप्यतो वाचस्पतय इति यत्प्रपश्यंतोऽपि प्रपश्यंतितद्विष्णोः परमं पदमित्यन्वयः ॥ ४५ ॥ तत्साधनमानवाहुल्याभावात्तद्विषयज्ञानानुदयात्प्रपश्यन्ति चेदत्राह शब्देति निर्दोषः शब्द आगम इति निर्दोषशब्दराशौ दुष्पारे ऽनंते कुन इत्यत उक्तं उरुविस्तर इति चरंतो जिज्ञासायावर्तमाना अपि मंत्रालिङ्गैर्वेदोक्तलक्षणैर्व्यवच्छिन्नमुक्तमात्रं न तु सम्यगुक्तं एव विधपरंपरमात्मानं भजंत उपासमाना अपि तन्मविदुः इत्यन्वयः विभ्रद्वापि हि रण्यं वरुणो वस्तनिर्णिजमित्यादि वेदोक्तलक्षणं नुभवानारोहयितुं त्वेनक्ति अतोऽप्रासिद्धस्वरूपत्वेन सम्पक्न जानति तस्य सेवापिनव्ययति तस्मादे

वि० अ०

22

स्तत्पादमूलंशरणमित्यन्वयः एवंवेचुरेवविद्वच्चानेवैविदइत्याह इतीति इतिशब्दोहेत्वर्थः यस्माद्वास्चरणशरणयमोक्षादिसर्वपुरुषार्थावाप्तिस्तस्माच्चएवंवेदसत्त्वाएवविद्वान्नान्यः कुतः स्वगुरुःस्वापेक्षितशेषज्ञानोपदेष्टा तत्रहरेःसन्निधानविशेषात्तत्सामर्थ्यमस्येतिभावेनाह हरिरिति अनेनगुर्वादिशब्दप्रयोगेणदेवादीनामुरूपविद्वत्तेत्याह ५४ अत्राति निशामयशृणु ५५ स्वा मीष्टप्रकाशनावस्वयमेवयवाचष्टे सुमनसामिति सुमनसांसमानधर्माणांपुष्पवत्कमलशरीराणांशरणआश्रमे अन्यत्रपुष्पाश्रयेवेन क्षुद्रंपुष्पमधुगधवदल्पं किंतत्काम्यकर्मविपाकजंमृत्तकंफलंवि षयसुखलेशंजैह्वयोपस्थादिविषयं चरंचरत भुंजानमितस्ततोगतवाचिचिन्वंतमन्विच्छंतंतदर्थित्वामिधुनीभूयतदमिनिविष्टेचतनंषडभिगणसामगानवत्भ्रमरनिकरसुंदरगानवदतिमनोहरस्त्रीजनसंज्ञा पेपुभतितरामप्यंतंमलोभितौकर्णौयस्यसतयातं तदेकमग्नश्चरामित्यर्थः कुतोऽग्रेवृत्तान्वृत्तकसधर्मानसुहृदः असुलक्षणमायुर्हरतोहोरात्रादिकालविशेषानविगणय्यागणयित्वापातंक्रोडाश्रुहेविहरंत मित्यर्थः पृष्ठेपरोक्षमवस्थितःउपशयेस्थितोलुब्धकसमानःकृतांतःशरसमेनादृष्टेनयमात्मानपराविधयति तमिममात्मानजोविभ्रिभहृदयंमृगपर्यालोचनयालोच्यचद्रष्टुमर्हसीत्यर्थः कथमिवमृगयुहतं मृगक्षीरामिवेति ५६

٤٩

यद्वाक्येऽद्वाचेद्वितमुपदिशामीत्याह सत्वमिति यः पूर्वकर्मैतः सत्त्वमगवचेष्टितं चेष्टायस्य सत्वतां मृगस्येव विषयानि न च्छतो जीवस्य चेष्टितामिति वा बिचक्ष्वपश्य आत्मनस्तवचित्तं पूर्वकृतभरणस्य मथ्यं तः करणविशेषमतः स्थिते हृदिसर्वपापहरे हृत्वाग्निहरौ नियच्छतत्रैव स्थापय कर्णधुनीं कर्णधारमिव स्थितां चित्तं बुद्धिचहरीं स्थापय कर्णादीन्द्रियप्रवृत्तिहेतुभूतां कर्णारूपधुनीं वा तत्कथाश्रवणे बुद्धिचतद्रूपनिर्णये वा असत्तमानां विषयिणा यूथस्य गथाविषयवात्विदाकारो यस्मिन् तमंगनाभ्रमज्जहि हंसो निर्दोषः परमात्मा मम शरणमिति कृत्वा प्रीणीहि तृप्तो भव यद्वा हंसानां संन्यासिनां शरणं प्रीणीहीति क्रमेण साधनसामग्र्यनुसारेण विरमसंसारद्विरताभूया इत्यन्वयः ५७ राजा तावदियंतं कालं मया भाषितं तदस्य हृद्गतं नाभूत्प्रतिवाक्याश्रवणादिविसंशयनिरासायाह श्रुतमिति श्रुतश्रुतिप्रोक्तं मन्वीक्षितं विचारितमात्मयोग्यज्ञानं यद्गगनभाषत नैतन्ममोपाध्यायाजानंति तत्र हेतुमाह किं नेति प्रथमं त्वन्मुखाच्छ्रुतं पश्चादन्वीक्षितमाप्नोति इति ५८ अथ कितन्नाह सशय इति अत्रास्मिन्नर्थे मंसंशयो न च्छिन्नः अल्पत्वान्मयानच्छेदित इति नेसा ह तत्कृत इति तत्कृते तदर्थं विषये महान् संशय इत्यर्थः । सूक्ष्मत्वेनाज्ञातविषयत्वात् महत्त्वं न तु स्थूलपरिमाणत्वादिति भावेनाह ऋषय इति कुत्र मुहंतीत्यत्राह यत्रेति यत्र संशयार्थं च भुरादौन्द्रियव्यापारागोचरत्वादित्यर्थः अतस्त्वापृच्छामीति शेषः ५९ कोसौ संशय इत्यत्राह कर्माणीति इह पुमान्येन देहेन कर्माण्यारभते तस्य प्रारब्धकर्मक्षयेतं

अस्यार्थः सुमनसां समानधर्माणां स्त्रीणां शरणे आश्रमे पुष्पमधुगंधवत् क्षुद्रकाम्यकर्मविपाकजं कामसुखलवं जैह्वयोपस्थादिविचिन्वंतं मिथुनीभूयतदभिनिवेशितमनसं षडंघ्रिगणसामगीतवदतिमनोहरस्वनितादिजनालापेष्वातिरामातिप्रलोभितकर्णमग्रे वृकयूथवदात्मन जायुर्हरतोऽहोरात्रांतां कालविशेषानविगणय्य गृहेषु विहरंतं पृष्ठतः परोक्षमनुप्रवृत्तोलुब्धकः कृतांतः शरेण यमिह पराविध्यति तमिममात्मानमहो राजन् भिन्नहृदयं द्रष्टुमर्हसीति यथा मृगगुहं तं मृगमिति ॥ सत्त्वं बिचक्ष्वमृगचेष्टितमात्मनो तं चित्तं नियच्छ हृदि कर्णधुनीं च चित्तिम् ॥ जह्यंगनाभ्रममसत्तमयूथगाथं प्रीणीहि हंसं शरणं विरमक्रमेण ५७ ॥ राजोवाच ॥ श्रुतमन्वीक्षितं ब्रह्मन्मगवान्यदभाषत ॥ नैतज्ज्ञानं त्र्युपाध्यायाः किं ब्रूयुर्विद्वयः ५८ संशयोऽत्र न मे विप्रसंछिन्नस्तत्कृतमहान् ॥ ऋषयोऽपि हि मुहंति यत्र नेंद्रियवृत्तयः ५९ कर्माण्यारभते येन पुमानिह विहाय तम् ॥ अमुत्रान्येन देहेन जुष्टान्यसत्कृदश्रुते ६० इति वेदविदां वाचः श्रूयंतं तत्र तत्र ॥ कर्मचक्रियते प्रोक्तं परोक्षं न प्रकाशते ६१ ॥ नारद उवाच ॥ येनैवारभते कर्म तेनैवा मुत्र तत्पुमान् ॥ भुंक्ते ह्यव्यवधानेन लिङ्गेन मनसा स्वकम् ६२

वेदं विहाया मुत्र परलोके स पुमान्येन प्रेताख्येन जुष्टानि कर्मफलानि अश्रुतं इति यत्कथमन्यः कर्ता न्यो भो केतव्यकृताभ्यागमादिदोषापत्तेः ६० तदभ्यागणिकमिति च वक्तुं न शक्यमित्याह इतीति श्रूय तदस्येन श्रुतयः स्मृतयोऽपि ह्यज्ञेते तेनावालवृद्धप्रसिद्धिर्घोष्यते अतो महान् संशय इत्यर्थः अनेन देहव्यतिरिक्तात्मसद्भावे कथमिति संशयोऽप्युच्यते स एव नास्ति देहभस्मीभावेन तस्यापि भस्मीभूतत्वादिति मतमपि प्रत्युक्तं आगमस्याभ्यागम्ये तद्गुहवाक्यस्थापितमन्यायः स्यादिति किंच स्वर्गादिकामैर्जनैः कर्मक्रियते तत्परोक्षपञ्चाशत्प्रकाशतेन पृथ्वा तत्तादृशं कर्माऽर्थफलं न ददाति न हि मृतः पिता पुत्रायानीयकदलीफलं रतीति युज्यत इत्ययमन्योऽपि संशयः ६१ प्रथमप्रश्नप्रत्याह येनेति लिङ्गशरीरं तस्य मनः प्रधानत्वात् लिङ्गेन मनसेति सामानाधिकरण्यं मनसा मेरितेन येन लिङ्गेन देहेन पुमान् कर्माभ्युपगतेनैवा मुत्र स्वर्गादाव्यवधानेन प्रत्यक्षेण कालेन स्वकर्म भुंक्ते तत्फलं सुखदुःखलक्षणमनुभवतीत्यन्वयः स्थूलशरीरस्य लिङ्गनिमित्तत्वात् तन्नाशेऽपि कर्तुं लिङ्गस्यातिनष्टत्वात् नाकृताभ्यागमादिदोषप्रसक्तिः सूक्ष्मरूपेण स्यात् । लिङ्गेन लीनं कर्म फलज्ञापकेन मनसा तत्फलानुभवोपपत्तेरिति वा ६२

कथमिव स्वप्रकालेभ्यस्तंतप्राणवृत्तिर्मतंपर्यकेशयानंददृष्टिविषयदेहमुत्सृज्य पुरुषोभोक्ता तादृशेन शयने शयानशरीरसदृशेन इतरेण पतितदेहाविलक्षणदेहेन वात्मानि मनस्याहितं सन्निहितं कर्मभुंक्ते एतदुक्तं भवति स्थूलदेहस्य शय्यायां शयनत्वात्स्वप्नभोगनिमित्तकर्मोपाजितेन देहेन लिङ्गिन एव यथा भोक्तृत्वमप्राप्येवमिति आत्मन्याहितमित्यनेन द्वितीयमश्रोपे प्रत्युक्तं इति ज्ञायते ६३ ननु साक्षात्कर्तृत्वं भोक्तृत्वं मनसो लिङ्गस्येतो भयोस्तद्वतो वेतिसंशयानरासायमाह ममेति यः पुमान्ममेदं दुस्साधनमिति मनसा संकल्प्य कृष्णमित्रं स्यादिति त्रैः पुत्रोसावहं नारायणमित्रो याज्ञिकः कथं स्यामिति वाचा वदन् यत्कर्म कर्तुं गृह्णीयादुपादत्त एव पुत्रोस्तद्वाद्धं तद्वत्कर्मभुंक्ते येन भुक्तशेषेण कर्मणा पुनर्भवः पुनरुत्पत्तिर्मस्य लोकादिति शेषः तस्मात्साक्षात्कर्ता भोक्ता च पुरुष एव तत्र मनसो तं गत्वंमिति भावः अनेन जन्मातरोपि कर्मणः फलदानं त्वप्रतीते किं पुनः परलोकादिति दर्शितं ६४ ननु कर्मणो देहाचारं भक्तत्वं कथं संजायतीति आचरणानंतरं क्षण एव नष्टत्वादत एव मनसो त्वसंलग्नत्वमिति न शक्यं कृष्णचापमुक्तशरवैगं संस्कारवत्कर्मणोपि कार्यकारणभक्तत्वोपपत्तिरंतरंगत्वेन मनसो न्यवस्थिते किं हि त्वमित्यभिप्रेत्याह यथेति उभयेषां ज्ञानकर्मद्रियाणामुभयविधैरीहितैश्चित्तमंतःकरणपरपर्यायमस्तीः पुनुरभीयते तरिमन्सति ज्ञानकर्मचोत्पद्यते अस्ति आलोकादि साधनसामर्थ्यासत्यामपि । तस्मात्तन्मियामकमतः करणोक्तिश्चिदस्तीति ज्ञायते यथा तथातः करणवृत्तिविषयेषु मनोव्यापारैः प्राग्देहजातं कर्म देहशुद्धिरुक्तकृष्णान्यतममिति लक्ष्यतेऽनुभीयते देहवत्त एव देहज्ञानसंभवात्कर्मणो देहाचारं भक्तत्वं च पुनरिति बोद्धव्यं ६५ किंच प्राणिनां प्रवृत्तिविषय इत्येतदपि वासनवैचित्र्यविना न च घट इति भावेनाह नानुभूतमिति यद्रूपं यस्य शुद्धादिरूपं तच्चद्रूपं

शयानमिममुत्सृज्य श्वसंतं पुरुषो यथा ॥ कर्मात्मन्याहितं भुंक्ते तादृशेन तरेण वा ६३ ममेति मनसा यद्यदसावहमिति ब्रुवन् ॥ गृह्णीयात्तत्पुमानराद्धं कर्म येन पुनर्भवः ६४ यथानुभीयते चित्तमुभयैरिन्द्रियेहितैः ॥ एवं प्राग्देहजं कर्म लक्ष्यते चित्तवृत्तिभिः ६५ नानुभूतं कचानेन देहेनादृष्टमश्रुतम् ॥ कदाचिदुपलभ्येत यद्रूपं यादृहात्मानि ६६ तेनास्य तादृशो राजनः लिङ्गिनो देहसंभवः ॥ श्रद्धास्वानुभूतार्थेन मनः स्पृष्टुमर्हति ६७ मन एव मनुष्यस्य पूर्वरूपाणि शंसति ॥ भविष्यतश्च भद्रं ते तथैव न भविष्यतः ६८

यादृग्यज्जातिलक्षणं यस्य तच्चादृक् यद्वस्तु स्वात्मानि कश्चित्कस्मिंश्चिदेशे कदाचित्कालेऽनेनेह गृहे देहेनादृष्टमश्रुतं वानुभूतमननुभूतं वात्मानि मनस्युपलभ्येत तेनोपलभेन पूर्वविरमन् जन्मानि हृष्टं श्रुतमनुभूतमित्युपलभ्येत बुधेतेन त्वन्यथा । अनेन देहेन जाग्रदवस्थायामदृष्टमश्रुतमननुभूतं नोपलभ्येत स्वप्ने किंतु स्वप्ने दृष्टादिकमेव यथा तथा पूर्वस्मिन् जन्मानि दृष्टादिकमनेन देहेन पश्यतीति वा ६६ ननु कर्मणो देहाद्या रंभक्तत्वं कथमित्यस्य चोद्यस्य परिहारः कथं स्फुटित इति तत्राह तेनेति यतः पूर्वकर्मानुसारेण दर्शनादिकेन तदनुसारेणास्य लिङ्गिनो देहसंभवः तादृशः पूर्वानुभूत इति श्रद्धास्वाप्तिकुत इत्येतत् उक्तमेवार्थं स्मारयति अननुभूतार्थमिति यतः पूर्वस्मिन् जन्मन्यननुभूतो योर्थस्तं मनः स्पृष्टुमर्हति इत्यन्वयः ६७ ननु देहवन्मनसोप्यनेन कत्वेकमेतदुक्तघट इत्याशक्या मोक्षलिङ्गशरीरवद्वाक्षातः करणमकमेवेत्यभिप्रेत्याह मन इति मनसो नेकत्वे पूर्वानुभूतहितादिज्ञापनमनुपपन्नं यादित्यर्थः रूपशब्दे पशौ श्लोके शयानवृत्तौ हितादिष्विति यादवः स्वानुभवसिद्धं सर्वानुभूतार्थोपि । कर्मणो देहाचारं भक्तत्वं कर्मनसा संपुक्तत्वादित्यतो वाहं मन इति यथोक्तं त्वमनो भविष्यतस्तथान भविष्यतः स्ववस्तुनो विषयमंत्रं शंसति ज्ञापयति यथामनुष्यस्य मनः पूर्वरूपाणि सात्त्विकानि कर्माणि शंसति यथान भविष्यतो वतमानस्य च तेन त्वमनुभूतं पूर्वोत्तरकालगतं पुण्यकृपयदृष्टमन एव शंसति अस्तीति ज्ञापयति पूर्वरूपाणि शंसत्येवं भविष्यतो भितावद्भद्रं ज्ञापयतीति वा ६८

१ कथं संजायतीति पूर्वोक्तान्वयः २ यथामन एव पूर्वरूपाणि शरीराणि शंसति ज्ञापयति तथैव भविष्यतः स्वर्गादिकं गच्छतः न भविष्यतः वर्तमानस्य च तेन त्वमनुभूतं पूर्वोत्तरकालगतं पुण्यकृपयदृष्टमन एव शंसति अस्तीति ज्ञापयति कथमन्यथा तवेदानीं साक्षात्प्राप्य अभिपत्य मुत्तरज्जगैर्माभिः स्यादित्याशयः

ननुयदवादिपूर्वानुभूतमेवमनःस्मृष्टमर्हतिनाननुभूतामितितदयुक्तं यतःस्वप्नादौस्वशिरश्छेदनादिकमत्पतादृष्टचरंदृश्यतेतत्राह अदृष्टमिति इहजन्मन्यदृष्टमश्रुतंवाकचिन्मनसिदृश्यतेतद्यथाघटतेतथा
 नुभूतव्यंघटनीयं कथमत्राह देशेति देशकालक्रियाआश्रयोपस्यदर्शनस्यतत्तथादेशांतरेशिरःकालांतरेछेदनक्रियादृष्टास्वप्नेतयोःसामानाधिकरण्यंभ्रांत्यापश्यतीति अथवानानुभूतमित्यनेनयदवा
 दितदनेनानुमीयते अत्रजन्मनियददृष्टादिकदृश्यतेमनसितद्यथापूर्वजन्मनिदृष्टंश्रुतमनुभूततथानुमानकर्तव्यं जाग्रतिबाह्यालीप्रदेशेपूर्वाह्नेचरंतमभ्वंदृष्टास्वप्नेयथातदवस्थंपश्यतितथाकर्माण्यपित
 थायावित्तैर्द्वारेपरसंभूतोजुनःपंचतामुपेत्पकेरलदेशेकालिकालेजातोयदत्रादृष्टादिकपश्यतिकरोतिवातदायावर्तैर्द्वारेनुष्ठितमितिज्ञातव्यं दृष्टश्रुतदर्शनादिमात्राएवदृष्टांतइतिविरोधः ६९ ननुयदि
 पूर्वदृष्टादिकमेवेदानींदृश्यतेश्रूयतेइतिमंतर्तार्हिजन्मनामनंतत्वादहमहमिकयायुगपदर्शनादिकंप्रसज्येततदयुक्तंविरोधादत्राह सर्वइति येतद्वैशब्दादयोविषयाबहुजन्मास्वद्विपद्वारेणमनसिप्रविष्टावासनारू
 पेणस्थितास्तेसर्वेद्विपगोचराविषयाः सुमनसोदेवस्वहरेरिच्छयाक्रमानुरोधेनक्रममुद्यत्यमनसिजीवेवर्गशायाति जवाद्देहात्पांतिचनदीप्रवाहवदित्यन्वयः इन्द्रियद्वारेणमनसिप्रविष्टाइन्द्रियगो
 चराःशब्दादयः क्रमशोजीवेवर्गशः आयातिपुनःसुष्ठुमनसोविगार्थातिच सर्वपदार्थानामिहजन्मनिजन्मांतरेवामनसोद्विपद्वारेणप्रवेशात्संस्काररूपेअस्थिरत्वादिहादृष्टस्यवाश्रुतस्यानुभवोयुज्यते
 इत्यतोवाह सर्वइति दवीयसिदेशेकालेचानुभूतानामधुनानुभवःकथंघटतइत्यतोवाह सर्वइति अचित्पानंतेश्वरशक्तिःप्रयोजकेतिसंतोष्टव्यम् ७० जीवस्यमनआदेःस्वरूपत्वेऽनेकजन्मानुभूतपदार्थ
 संस्काराणामनेकत्वेनतदनुभवेनैकालगमनात्कदाचिन्मुक्त्यनुदयेनयावज्जीवसंसारएवस्यात् अस्वरूपत्वेतिगच्छरीरादेः स्थूलदेहनाशएवनाशसंभवेनपूर्वदृष्टादिपदार्थदर्शनाद्यनुपपत्तिरितिज्ञातव्यं

अदृष्टमश्रुतंचेहक्वाचिन्मनसिदृश्यते ॥ यथातथानुमंतव्यंदेशकालक्रियाश्रयम् ६९ सर्वैकमानुरोधेनमनसोद्विपगोचराः ॥ आयातिवर्गशोयांतिसर्वेसु
 मनसोजवात् ७० सत्त्वैकनिष्ठमनसिभगवत्पार्श्ववर्तिनि ॥ तमश्चंद्रमसीवेदमुपरज्यावभासते ७१ नाहंममेतिभावोयंपुरुषेव्यवधीयते ॥ तावद्बुद्धि
 मनोक्षार्थगुणव्यूहोद्विनादिमान् ७२ सुप्तिमूर्च्छोपतापेषुप्राणायनविधाततः ॥ नेहतेहमितिज्ञानंमृत्युप्रज्वारयोरपि ७३

सत्त्वैकनिष्ठइति सत्त्वोजीवस्तदेकनिष्ठेतदरूपेभगवत्पार्श्ववर्तिनिभगवद्विषयेमनसिदंलंगशरीरादिकमुपरज्यस्वेच्छयासंगम्ययावभासते भिन्नतपेतिशेषः कथमिवचंद्रमसितमोराहुरिवमेधांधकारो
 वा लिमशरीरादेरस्वरूपत्वेपिभगवदपरोक्षज्ञानंविनास्थूलदेहनाशएवनाशाभावाच्चिरायुष्टेनास्थितेसंभवात्पूर्वकर्मनिमित्तसुखदुःखानुभवाघटतइतिभावः यद्वा सत्त्वगुणस्यैकत्वनिष्ठोत्कर्षोयास्मिरत
 त्सत्त्वैकनिष्ठतस्मिन्भगवत्पार्श्ववर्तिनीत्यनेनसत्त्वगुणोत्कर्षलक्षण्यति अन्यथातत्रस्यादेवविधमनसिददुःखादिकमुपरज्यावभासतेप्रतीयतेनिदर्शनंनव्याख्यातार्थम् ७१ नन्वेवंतार्हि किपंतकालमिदं
 सादिकमवभासतेइतिज्ञातव्यं नाहमिति यावत्पुरुषेऽनादिमानयमहंमेतिभावोनव्यवधीयतेतिरोहितोतद्विज्ञानमवति तावद्बुद्धिमनोक्षार्थगुणव्यूहःसंसारोपिनतिरोहितोभवतीत्यर्थः अनादिमानिति
 व्यूहविशेषणवाधनेनसंसारस्यमिथ्यात्वंनिराचष्टे अक्षामिद्विषंश्रोत्रइत्यभिधानम् ७२ ननुयद्यहंमेतिभावतिरोभावःपुरुषार्थस्तार्हि सुप्त्यावैतत्सद्भावाच्चदनुदयः कथमत्राह सुप्तीति सुप्त्यादौ
 प्राणानामिन्द्रियाणामयनस्यप्रवृत्तिलक्षणस्यविधाततोनिरोधादभावादहमितिज्ञानंनेहतेनाभिव्यज्यते तथापिस्वरूपेन्द्रियेणास्त्येवसुखमहमस्वाप्समित्युत्तरकालीनानुभवदर्शनात्तदातदभावेपरामर्शा
 नुपपत्तेः उपतापः पुत्रादिवियोगदुःखानलज्वालामग्नंशर्न मृत्युरपमृत्युरत्रदेवदूतैर्नीतस्यकिमर्थमानीतोयंनयतस्वस्थानमितिचचनात् प्रत्यानयनदर्शनानुभवात् साक्षादेहविशेषगलक्षणमरणं
 मितिज्ञानसंदेहात् प्रज्वारोतिरोगावस्था ७३

ननुहंतैवंतर्हिगर्भादेरुक्तांतस्पतत्कालीनसुसुदुःखपरामर्शादर्शनादत्राह गर्भइति गर्भेवर्तमानस्यबाल्येवयसिस्थितस्यायूनःबालस्यपुंसोऽपौष्कल्यादनुपचितावयवत्वात् पंचपंचज्ञानकर्मभेदेनसंख्या
तानींद्रियाणिमनश्चेत्येकादशविधमेकादशभ्योविधीयतेउत्पाद्यतेऽहंमेतिज्ञानाख्यंलिङ्गलक्षणंनदृश्यते नज्ञापतेउक्तहेतोरित्यन्वयः यावान्यावाञ्छरीरित्योपचयस्तावाद्द्रियाणांपौष्कल्यंतस्मिन्नुपचि
तेषामिति नियमात्त्रिभिस्तमहंमेतिज्ञानंतदभावेतदभावाइति गर्भादौतदभावाइत्यर्थः अत्रास्पष्टमात्रेदृष्टातमाह चंद्रमसइति यथाऽमावास्यायांचंद्रमसोलिङ्गशरीरंनदृश्यतेतथेति ७४ ननुचंद्रावि
बावरणनिवृत्तिवदपंगमर्वासादिलक्षणःसंसारोपिकालेनत्वतोनिवर्ततइतित्त्राह अर्थइति अपिसंभाविज्ञानलक्षणेयंऽविद्यमानेसत्यस्यजीवस्यसंसृतिर्ननिवर्ततेहियस्मानस्मात्त्रिवर्तकमपेक्षितमित्य
न्वयः निवर्तकानुदयेनिमित्तमाह ध्यायतइति शब्दादिविषयध्यानंमार्तबंधकमित्यर्थः स्वप्नेप्रवर्तमानस्यपुंसःप्रबोधाद्यभावेऽनर्थागमोयथाननिवर्तते तथेति विषयध्यानेनसंसारपरंपरास्यादित्य
मिप्रायेणानर्थगमइत्युक्तं चंद्रविबावरणानामेवादीनांवाय्वादिसद्भाववकारणप्रत्यक्षसिद्धमितिज्ञातव्यं ७५ देहात्मबुद्धेःससारस्यतत्त्वेनप्रतीतिः कथमित्याशंक्यधोऽन्यग्न्योरेवचिदचितोःसंयो
गलक्षणसंपर्कादौपचारिकीयप्रतीतिरित्यभिप्रेत्यतत्स्वरूपनिरूपयति एकमिति एकंलिङ्गंलिङ्गशरीरंषोडशविस्तरं कथं त्रिवृत्प्राणेंद्रियांतःकरणभेदेनत्रिविधं अनेनषोडशविस्तरत्ववगतं कथं पंच
विधंत्रिधाभिन्नयापंचविधयापंचप्राणाःपंचज्ञानेंद्रियाणिपंचकर्मेन्द्रियाणीतिपंचदशविधंमनसाषोडशविधं तदुक्तं प्राणेंद्रियातःकरणभेदेनत्रिविधमतं । पंचपंचैवतेसर्वप्राणाबुद्धींद्रियाणिच । कर्मेन्द्रिया
गर्भेबाल्येप्यपौष्कल्यादेकादशविधंतदा ॥ लिङ्गंनदृश्यतेऽयूनःकुट्वांचंद्रमसोयथा ७४ अर्थेह्यविद्यमानेपिसंसृतिर्ननिवर्तते ॥ ध्यायतोविषयानस्यस्वप्ने
नर्थागमोयथा ७५ एकंपंचविधंलिङ्गंत्रिष्टुषोडशविस्तरम् ॥ एषचेतनयायुक्तोजीवइत्यभिधीयते ७६ अनेनपुरुषोदेहानुपादत्तेविमुंचति ॥ हर्षशोकं
अयंदुःखंसुखंचानेनविदति ७७ यथातृणजलूकाचनोपयात्यपयातिच ॥ नत्यजेन्म्रियमाणोपिप्राग्देहाभिमर्तिजनः ॥ यावदुच्यंनविदेतव्यवधानेनक
र्मणाम् ७८ मनएवमनुष्येद्रभूतानांभवभावनम् ॥ यदक्षैश्चरितंभ्यायकर्मण्यविचिनुतेऽसकृत् ७९ सतिकर्मण्यविद्यायांबंधःकर्मण्यजात्मनः ॥ अतस्तद
पबाधार्थंभजसर्वात्मनाहरिम् ८०

षिततथातस्मात्पंचविधंसृष्टं । लिङ्गोषोडशकंप्रादुर्भनसासहतत्पुनरिति एषोषोडशविस्तारोदेहश्चेतनयायुक्तोजीवःप्राणीत्युच्यते इतिशब्दोत्रसमाप्तिवचनः ॥ ७६ ॥ अनेनलिङ्गशरीरेणस्थूलदे
हानुपादत्ते अनेनस्थूलदेहेनहर्षादिकमाप्नोति ७७ ननुपदानेनसंसारस्थूलदेहानुपादत्तेतदाहर्षादिकंविदेत यदातान्मुंचतितदानिवृत्तहर्षादित्वेनमुक्तिः स्यादित्यत्राह यथेति तृणजलूकाकीट
विशेषः यावदन्त्यतृणंनविदेततवओपयाति यावद्विदेततवदेवापयातिपूर्वदृष्टीतंविमुच्यपश्चात्पुनारुपयातितथाऽयंजनेन्रियमाणोपिपूर्वदेहाभिमर्तिनत्यजेदेहांतरप्राप्यपूर्वत्यजतीत्यर्थः किमिति
झटितिनत्यजतीतितत्राह व्यवधानेनेति कर्मणांप्राचीनानांव्यवधानेनविलंबफलदानृत्वेनहेतुनाअनेकेषांपूर्वेषांकर्मणासत्त्वेनभगवत्प्रादुर्भतरेणविनाशानुपपत्तेः सर्वदेहवियोगासंभवेनमुक्त्यनुदयइति
भावः ७८ अनर्थदर्शनेनजातयाविरक्त्याकर्माकरणेनतत्समाप्तेर्देहार्भककर्मोभावेनदेहाभावान्निर्वाणोपपत्तिरितितत्राह मनएवेति मनःसंप्रयुक्तैरक्षैश्चरितंकर्मध्यायंस्तदनुसारेणासकृत् कर्मण्य
विचिनुतेकरोतीति यत्समान्यनएवभूतानांभवसंसारंजन्मवाभावय तितत्पादयवीतिभवभावनमनःप्रधानत्वद्योतनार्थपेशशब्दः नहिक्श्चित्क्षणमपिजातुतिष्ठत्यकर्मकृदितिरमृतेः ॥ ७९ ॥ अविद्यायां
विषयेच्छायांस्तत्कार्मभवतितस्मिन्स्तयात्मनोजीवस्वबंधः कर्मण्यःकर्महेतुकइतियदतस्तदपबाधार्थंनिवृत्त्यर्थंसर्वात्मनापुत्रादिज्ञेहत्याभेनहरिंभजेत्यन्वयः एनंजीवंबंधयामीतीश्वरेच्छायावा तस्ये
च्छायाअपसरणार्थंनबंधयामीति ॥ ८० ॥

भजनं नाम गुणोपसंहारस्तदर्थं तद्गुणानाह पश्यन्निति यतोहोर्वैश्वस्य स्थित्यादयः स्युस्तद्विश्वं तदात्मकं तद्व्याप्तं तदधीनसत्ताकं पश्यंश्चित्यन्निति पूर्वैणान्वयः ब्रह्मदधिकारुपास्ति योग्यानां गुणानां स्थित्यादावन्तर्भावोत्तदर्थं स्थित्यादिग्रहणम् ८१ नन्वेवमुपासीनस्य कदासधनसामग्र्यामुक्तिः स्यादित्यत्राह भक्तिरिति । कृष्णे पूर्णनिर्देहरावपरोक्षज्ञानजननीभक्तिः उपलक्षणमेतत् स्वगुरुभारभ्यवज्ञातेषु स्वोत्तमेषु तत्तद्योग्यतानुसारेण निष्कपटाभक्तिश्च जीवेषु स्वावरोपुयाचितस्य द्रवीभावतादया दयदानगतिशोषणेऽपि धातोः तत्त्वविरोधिषु शोषणे हेतुर्द्वेषश्चात्मनि स्वस्वरूपेऽकुंठज्ञानं हारिदशीनान्तरे देहादिव्यतिरेकेण ज्ञानानंदरूपो ह्यित्यव्यवधानेन निरंतरानुभवलक्षणमितीयं साधनसामग्रीषादिषदास्यात्तदाकालव्यवधानमतेरेणात्मनस्तव संसारादपवर्गः क्रियासाध्यफलवाप्तिः स्यादित्यन्वयः देहादिव्यतिरेकेण चिद्रूपो ह्यमिति स्फुटम् । सदैवानुभवो भक्तिर्विष्णौ तददर्शनादनु । यस्यासौ मुच्येत क्षिप्रं संसारात्त्रासंशय इत्यनेन हेतुवाचितुशब्दसूचितेनोक्त एवार्थो नाद्वैतार्थः ८२ ननु प्रथमभावि वैराग्याख्यसाधनमंतरेण भक्त्यादिना कथं मुक्त्युदय इत्यतः सिंहावलोकनन्यायेन तदाह अदृष्टमिति अदृष्टं स्वर्गादिफलं सस्यादिदृष्टफलवन्क्षयेन यति भूतमुत्पन्नामिदं सर्वजगदन्यथाऽनित्यं कथमिव स्वप्रहर्षपदार्थसंभनश्चरत्वात्स्वप्रसन्नं न तु बोधनिवर्त्यत्वात् संसारस्थमिदं सर्वमनित्यत्वादुपायतः । अतः प्राहुः स्वप्रसन्नमप्राज्ञाजगदिदं भ्रूषेति वचनात्त्रामिथ्यात्वप्रपंचस्थोति अस्तु भूतमनित्यत्वात् स्वप्रसन्नमभविष्यच्च स्वप्रसन्नं न स्यादित्याशक्यपथाभूतमनित्यत्वात् स्वप्रसन्नं तथा भविष्यच्च सर्वमनित्यत्वेन स्वप्रसन्नमिति याह भूतमिति सुप्रशब्दस्य कथं स्वप्रार्थित्वमप्यपित्वादितीयमाशंका सुषुप्तिस्वप्नयोश्चैव स्वर्गव्याप्नोस्तथैव च । अन्योन्यनामतज्ञेयामनोबुद्धयोस्तथैव चेत्यनेन परिहृत्येति सर्वमनित्यं चेन्नित्यं वस्तुकिं तदाह सर्वरहो रहति सर्वरहः सर्वशास्त्रप्रतिपाद्ये पुरहस्यगुरुपदेशत्वाद्द्रष्टृतिस्वभक्तदोषात्स्वयंच

पश्यंस्तदात्मकं विश्वं स्थित्युत्पत्त्यप्ययायतः ८१ भक्तिः कृष्णे दयाजीवेष्वकुंठज्ञानमात्मनि ॥ यदि स्यादात्मनो भूयादपवर्गस्तु संसृतेः ८२ अदृष्टं दृष्टवन्नक्ष्येद्वृत्तं स्वप्रवदन्यथा ॥ भूतं भवद्भविष्यच्च सुप्तं सर्वरहो रहः ८३ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ आगवतमुख्यो भगवान्नारदो हंसयोगतिम् ॥ प्रदर्शय मुमामग्र्यासिद्वलोकं ततो गम ८४ प्राचीनवर्हीराजर्षिः प्रजासर्गाभिरक्षणे ॥ आदिश्य पुत्रानगमत्तपसे कपिलाश्रमम् ८५ तत्रैकाग्रमनावीरोगो विदचरणं बुजम् ॥ विमुक्तसंगो नु भजन् भक्त्या तत्साम्यतामगात् ८६ एतदध्यात्मपरोक्षं गीतं देवर्षिणानघ ॥ यः श्रावयेद्यः शृणुयात्सल्लिगेन विमुच्यते ८७

निर्दोषतया सदास्थितं रहो ब्रह्म तदुक्तं रहो ब्रह्मतया पञ्चः स्वः सत्यमिति गीयत इति नित्यनिर्दोषं ब्रह्मेतरत्तत्सर्वमानव्यसत्तरे चेति विज्ञानवैराग्यमिति भावः विरक्त्या भक्तिस्तया गुणोपसंहारलक्षणमुपासनेनापरोक्षज्ञानं तेन श्रीनारायणप्रसादस्तेन स्वयोग्यमुक्तिरितिकममुच्छ्रं वैराग्यस्य सर्वत्रानुसंधानार्थपश्चादप्युक्तमिति ज्ञातव्यम् ८३ उपसंहरति भागवतमुख्य इति हंसयोगी विपरमात्मनोर्गतिं तसिद्धानंदलक्षणाहरेर्जगदुत्पत्त्यादिलक्षणां जीवस्य तदधीनत्वादिलक्षणां वा सिद्धजातिपुनारदस्य प्राधान्यं चोत्तनाय प्रथमपादस्याक्षराधिक्यम् ८४ सर्गः स्वभावनिर्माणं निश्चयाप्यसृष्टिष्वित्यभिधानात् प्रजानां स्वभावविद्याधर्मादिपुरुषार्थरक्षणे तत्परिपंथिनिरासेन विशेषः ८५ विमुक्तसंगो निष्कामस्तस्य हरेः साम्यतानिर्दोषत्वलक्षणम् ८६ एतस्येति हासस्याभ्यासेन किं फलमुदेति येनायमवश्यं ज्ञातव्यः स्यादन्यथानारदेन बाललीलाकथावद्विनोदार्थमुक्तं फलानुत्तेरिति परीक्षितो हार्दं चोदंशुकः परिहरतीत्याह एतदिति अधिकात्मनः परमात्मनो धिगतात्मनः प्रत्यक्षसिद्धस्य जीवात्मनो वा स्वरूपं परोक्षपरोक्षतया शब्दलक्षणतया गीतं शब्दित्वं न साक्षादुक्तं देवमित्यत्वात् परोक्षप्रिया इव हि देवा इति श्रुतेरित्यर्थः देवर्षिणेत्यनेन नारदस्य विनोदकथाकथनस्वभावो न धनयानि लिगेन शरीरेण मुच्यते रहितो भवतीत्यनेन तृतीयावचनेन पूर्वमपि स्वरूपाद्भिन्नमिति ध्वनयति स्वरूपभूतदेहेन सह सैव गच्छतीति च सोनानं दाद्विमुक्तभानंदी भवतीति श्रुतेः ८७

१ वृथायत इत्येतन्मृतेत्यव्याख्यानम् मृषाश्च निर्दूनीति वत्

नकेवलमिदं प्राचीन बार्हस्पत्यो जनां कंतु सर्वेषामपीति भावेन पुनरुक्तं विज्ञाति । एतदिति मुकुंदस्य यशसा सहितमेतत्पुंजनोपाख्यानमात्मशौचमात्मनो भ्रमसंशुचितायाम्नात्तत्प्राधारे मेष्ठं ।
मेष्ठिनः सर्वोत्तमस्य हरेर्ज्ञेयस्य साधनमधिगच्छति गुरोः सकाशाज्ज्ञानाति भवेत्संसारभ्रम एव निवार्यते ननु तद्व्यर्थात्तदंशं कानि वारयति ।
ति ८८ शिष्टजनेष्वेकेनैत्रेयेणाधिगतत्वादेतच्चार्थमधिगतव्यमिति भावेनाह अध्यात्मैति मयामैत्रेयनाम्ना गहनत्वादुक्तमिदं नारदेन प्राचीन बार्हस्पतिप्रशस्त्युक्तम् ।
दधीतमेव तवोपदिष्टमत एव त्वयान्यति श्रद्धया धीत्याभ्यसनीयमिति शेषः नन्वेतदधिगमेन यद्वेदविषयोपि संशयाच्छिन्नः स्यात्तद्धिगंतव्यां तत्राभावेन धन्यः स्यात्ततः कथं निर्णयः स्यादत्राह ।
यः पुंसो जिज्ञासो ह्यश्रयश्चिदेदी विषयः संशयो ध्यात्म स्व रूपे छिन्न एवामुत्राधिदैवादिस्वरूपे च संशयो मम छिन्नोत्पन्नतवापि छिन्नः स्यादिति शेषः ।
अनेन पुंरंजनोपाख्यानं नरगवद्विषयत्वप्रतीतिस्तद
श्रद्धयाऽध्येयमिति सिद्धं यद्वा । एतदध्यात्मपारोक्ष्यमाधेयतयथा एवं प्रतीचाधिगता एकविषयात् ततः किं फलमत्राह आश्रय इति पुंस आश्रय इहा मुनश्च संशयश्छिन्नो भवतीत्येतत्फलं भवतीत्य
अतिगहनं जलनिधिवत्सुत्राग्रमिव दुर्गं नानि शतं तीक्ष्णं पुंरंजनोपाख्यानं व्याख्याच्छलेन मया तातीतरणि रिव व्यामेतल पवनान्मज्ज इव पपोराशिं भुरगारा मिव निगद नो (?) तारिषमध्यात्मपाराक्ष्यम् ८९
ति श्रीभगवत्प्रेमहापुराणे च विज्ज ८० एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ७ ॥ अव्यक्तस्वभावो हारिस्तप आदिसाधनसामर्थ्येन प्रसज्योक्तो भवतीत्युक्तं ह्युक्तमव्यक्तं निरूप्यते शिखरध्याये तत्र पूर्वा
क्तप्रश्नेष्विस्तरतः श्रोतुं कामो विदुरो मे नैव पृच्छति ।
येत्येवेति रुद्रगीतेन सदा शिवोपदिष्टेन त्रेण हारिप्रतोऽप्यकां सिद्धिं पुरुषार्थं कृपां प्राप्नुयिष्येति १ विष्णुतद्भक्तकानां सिद्धिरभ्येव सा तु की

एतन्मुकुन्दयशसासुवनपुनानन्देवर्षिवर्यमुखनिःसृतमात्मशौचम् ॥ यःकीर्त्यमानमाधिगच्छतिपारमेष्ठ्येनास्मिन्भवेभ्रमतिमुक्तसमस्तबन्धः ८८ अध्यात्म
पारोक्ष्यमिदंमयाधिगतमद्वैतम् ॥ एवंत्रय्याश्रयःपुंसश्छिन्नोमुत्रचसंशयः ८९ ॥ ॥ इतिश्रीभागवतेचतुर्थस्कंधेकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ वि
दुरउवाच ॥ येत्वयामिहिताब्रह्मन्नुताःप्राचीनबर्हिषः॥ तेरुग्रगतिेनहर्षिसिद्धिमापुःप्रतोष्यकाम् १ किंचेहनाहंत्यपरत्रवासुखंकेवल्यनाथप्रियपार्श्व
र्त्तिनः ॥ आसाद्यदेवांगिरिशंयदृच्छयाप्रापुःपरंनूनमथप्रचेतसः २॥मैत्रेयउवाच॥ प्रचेतसोतरुदयौपितुरादेशकारिणः॥जपयज्ञेनतपसापुरंजनमतोषयः

तिभावेनपृच्छतीत्याह किंचेति तदेतत्प्रेयइतिश्रुतेः कैवल्यनाथश्चासौप्रियश्चकैवल्यनाथप्रियस्तस्यकैवल्यनाथप्रियस्यविष्णोः कैवल्यस्यनाथःकैवल्यनाथस्तस्यकैवल्यनाथस्यप्रियोरुद्रस्तस्यवापा
तिनः समीपेवर्तमानाःपुरुषाइहलोकेथवाशुभिच्छेकेकिंपुरुषार्थलक्षणंशुखंनार्हति सर्वमर्हति तत्रप्रचेतसोयदच्छयादेवेच्छयागिरिशमासाक्षपरमुत्कृष्टसुखंनृनांकिंप्रापुरित्यन्वथ गिरिर्ब्रह्मण प्रसादेन
स्यंस्यसगिरिशः तत्रब्रह्मगिरिरित्याचक्षतइतिश्रुतेः गिरिवाचिशेतइतिवागिरौकैलासेतइतिगिरिशः पूर्वत्रालुक्स्मासः शीखेडप्रत्ययश्च पृथालनपूरणधोरितिधातोः परंजगत्पालनमुचि
णपूर्णान्दमुञ्चेति अनेनप्रचेतसोपानियोग्यानिकल्याणान्यर्हति तेषुकिमुल्यामापुरितिप्रश्नतात्पर्यार्थः ३ जगत्पालनादिसर्वाःसिद्धीरापुतिपारिहारंवल्लुमुपक्रमतेइत्याह मैत्रयइति जा
नरुद्रगीतास्तस्यस्त्वोत्रयज्ञेन पुराणांशरीराणांजननाज्जन्मनाव्येज्यवृत्तात्पुंजनोविष्णुःपुंरेञ्जनात्पुंयंजनात्पुंजनोजीवः । यतस्तपसापुंरंजनजीवनामप्रशोषस्तेनपुंरंजनविष्णुमत्
प्रसादाभिमुखचक्रुरित्यर्थद्वयद्योतनायपुंरंजनपदंप्रायोजीत्यतःपूर्वोक्तःपुंरंजनानात्रोच्यते पुरुषुस्वंजनाज्जीवःपुंरजनइतीरितः । पुराणांजननाद्विष्णुर्गजनत्वंद्वयोरप्येतिवचनात्सिद्धमिद
मिति लतुलसानांदांताः इषुयशानांतास्त्वित्यतस्तकारशकारयोः स्थानसामीप्यात् लपूपध्मानोपानामोष्टवित्पनुषंधोकारस्यैकस्थानत्वाच्चाशोषयत्रतोपयचित्युच्यते ३

प्रचेतसांशान्तेनभगवन्निष्ठयाजातयानुग्रहलक्षणयारुचातेषां कृच्छ्रदुःखंशमयम् ४ मणिग्रीवःकंठामुक्तकौस्तुभः वितिमिरानिरस्तांधकराः ५ कातूदीमी भ्राजद्रथांराजद्रथांकपोलभ्यापुक्तं
व्रजन्यस्यसतथा भ्राजदित्युत्तयात्मनेपदेपरस्मैपादित्वं काल्पनिकमिति ध्वनयति ६ पीनानामपतनानामष्टानां भुजानां मंडलस्य मध्ये वक्षसि स्थितया लक्ष्म्या सह स्पर्धमाना वदन्ते माना श्रीर्विकासलक्षणाय
स्याः सातथा अश्ववदाचरतीत्यन्वित्यादौ दर्शनादौ पचारिकोयं प्रयोगः नहि हरेरपि वक्षसि स्थितयो लक्ष्मीव न मालयो रौतसि गीकं स्पर्धासजाघटीति पर्जन्यो मेघस्तन्नादवदुतं ध्वनिर्यस्याः सातथा
याचेति शेषः घृणयादयया सह वर्तइति स घृणस्तादृशवलोकोयस्य सतथा ७ सौहार्देन हेतुनाऽपृथग्धर्मा एकविषयधर्माचारिणः तेन कितवतत्राह तुष्टइति अतोवरवृणीध्वमित्यर्थः ८ नंकवलं
मत्तोयुष्माकमेवफलमन्येषां भवदनुस्मृतुं नामपि फलविशेषो भवतीत्याह यइति यथा मत्प्रीतिहेतुर्मेकोपकरणं युष्मदपृथग्धर्मस्त्वमरणमितरेषामपि भ्रातृष्वामसाम्यफलं स्यात्तथा ९ रुद्रगीतेन मांस्तु
वदन्त्योपिकामवरान् दास्यामीत्याह येतुमा मिति १० अन्यंच वरदास्यामीत्याह यदूयमिति अनेन विमलकीर्तिकामैः पुरुषैर्गुणादेशः सर्वथानुष्ठेयइति शिक्षादार्शता ११ सत्पुत्राभावे किं प्रयोज

दिव्यवर्षसहस्रांते पुरुषस्तु मनातनः ॥ तेषामाविरभूत् कृच्छ्रं शांतेन शमयन् रुचा ४ सुवर्णस्कंधमारुढो मेरुशृंगमिवांबुदः ॥ पीतवासामणिग्रीवः कुर्व
न्वितिमिरादिशः ५ कासिष्णुना कनकवर्णविभूषणेन भ्राजत् कपोलवदनो विलसकिरीटः ॥ अष्टायुधैः करवरैर्मुनिभिः सुरैर्द्रासेवितोगरुढकिन्नरगीतकी
र्तिः ६ पीनायताष्टभुजमंडलमध्यलक्ष्म्या स्पर्धच्छ्रयापरिवृतो वनमालयायः ॥ बर्हिष्मतः पुरुषाह सुतान् प्रपन्नान् पर्जन्यनादरुतया सघृणावलोकः ७
श्रीभगवानुवाच ॥ वरं वृणीध्वं भद्रं वोयूयं मे नृप नंदनाः ॥ सौहार्देनापृथग्धर्मास्तुष्टो हंसो हृदेन वः ८ यो नुस्मरति संध्यायां युष्मानुदिनं नरः ॥ तस्य
भ्रातृष्वात्मसाम्यं तथा भूतेषु सौहृदम् ९ येतुमारुद्रगीतेन सायं प्रातः समाहिताः ॥ स्तुवंत्यहं कामवरान् दास्ये प्रज्ञांच शोभनाम् १० यद्युपपितु गदेशम
ग्रहीष्टु दान्विताः ॥ अतो व उशती कीर्तिर्लोकाननुभविष्यति ११ भविता विश्रुतः पुत्रोऽनवमो ब्रह्मणो गुणैः ॥ य एतामात्मवीर्येण त्रिलोकीं पूरयेष्यति
१२ कंडोः प्रम्लोचया लब्धा कन्या कमललोचना ॥ तांचापविद्वांजगृह्णुर्भूहानृप नंदनाः १३ क्षुत्क्षामायामुखे राजा सोमः पीयूषवर्षिणीम् ॥ देशिनीं शो
दमानायानि दधे स दयान्वितः १४ प्रजाविसर्गजादिष्टाः पित्रा मामनुवर्तता ॥ तत्र कन्यां वरा रोहांता मुद्रहतमाचिरम् १५ अपृथग्धर्मशीलानां सर्वेषां वः
सुमध्यमा ॥ अपृथग्धर्मशीलेभ्यं भूयात्प्रत्यर्पिता मया १६ दिव्यवर्षसहस्राणां सहस्रमहतौजसः ॥ भौमान् भोक्ष्यथ भोगान् वै दिव्यांश्चानुग्रहान् मम
१७ अथ मय्यनपायिन्याभक्त्या पक्वगुणाशयाः ॥ उपयास्यथ मद्भामनिर्विद्यनिरयादतः १८

नंजन्मना सोयं मनुष्यलोकः पुत्रेण जयइति श्रुतेस्तत्राह भवितेति पुत्रशब्दार्थं ध्वनयति य एतामिति १२ अनुकूलभार्थाभावे कथमौरसपुत्रसंगदित्यतस्तत्प्राप्तं वक्तुमुपक्रमते कंडोरिति प्रम्लोच
याऽप्सरसा मातृपितृमरणकारणयोगे तज्जातत्वात् तत्परिहारार्थं मपविद्वांत्यक्तो भूहानृषाजगृह्णु रित्यन्वयः १३ क्षुत्क्षामायाः श्रातायाः ससोमः १४ प्रजाविसर्गे प्रजानां विविधछद्मौ ततः कि
मत्राह तत्रेति तत्र तस्मिन् कार्ये कर्तव्ये सति १५ बहूनामस्माकमियमेकाऽनुकूलार्थस्यादत्रापि तादृशं वरं दास्यामीत्याह अपृथग्धर्मशीलानामिति १६ दिव्यवर्षसहस्राणामित्यत्र सहस्रशब्दो बहु
लवाची मतीतार्थस्य प्रमाणविरुद्धत्वादनुपपन्नत्वं तदुक्तं मनुष्याणां वत्सराणां लक्षद्वयशकं पुरा । प्रचेतोभिरियं पृथ्वीपालिताऽऽद्याह तं द्वियैरिति १७ एतमैहिकं वरं दत्त्वा पारत्रिकं वरं ददाति अथे
ति पक्वः परिपाकं मांशो गुणाशयः प्राकृतोतः करणेषां ते तथा अतो निरयादरमासं सारात् अतो नंदो हेतुविचित्रेभ्यस्तपमिधानात् चित्रात्पुण्यपापमिश्रितात् चित्रमालेख्यमिश्रयो रित्यभिधानात् १८

गृहाविष्टचेतस्त्वेन पुत्रमित्रादिस्नेहबद्धानां कथं धामप्रवेशो घटत इति तत्राह गृहेष्विति मद्वातयायातां गतो धाम कालविशेषोऽप्येतत्तथा गृहाः पुंसि बहुव्रीह्यभरः । जसि पुंलिङ्गम् १२ ननु यद्वातः
संसारच्छेदिनी यदि तर्हि सर्वोपेकिं न मुक्तास्तस्याः सुलभत्वादिति तत्राह न न्यवहियत इति यतो यस्य हरेः प्रसादाद्वाताः सूक्ष्मेण मनसा वगच्छन्तो ज्ञानतोऽप्येव विपादिन गुह्यं तिन शोचति स पादिन हृष्यति न न
वादिभिरेत्येतच्च श्रोत्रज्ञाविष्णवार्ण्यं ब्रह्म यानुभवं न न्यवहियत इत्यन्वयः अतो मद्वात्तया असुलभत्वात्सर्वेषामुक्तिरित्यर्थः ब्रह्मवादिभिर्भवद्भिर्गृहोपेयज्ञानेन जकर्मन न्यवहियत इति यतो भवतो मदाज्ञया गृहात्ता
नमो हादिकं कुर्वतीत्येवमादिमपोपदिष्टमेतद्ब्रह्मस्य तस्मान्माशोचेत्यपठ्याख्यानां सूक्ष्मेण मनसा विभोवाचा वक्तुं शक्नुम इति वचनेन निरस्तमिति ज्ञायते यज्ञपदस्य निजकर्मार्थत्वं ब्रह्मपदस्य सार्वभौमिकत्वं न
न्यवहियत इति ग्रंथव्याख्यासंश्रुतं प्रदायापोरज्ञानमिजृम्भितं चेति यज्ञो विष्णुर्देवता ब्रह्मवादिनामोपेयमिति सूचनाय ब्रह्मवादिभिरिति प्रसिद्धयज्ञपरिहाराय ब्रह्मेति विभोवाद्या वृत्तये पज्ञ इति २०
प्रचेतोभिरेवं भगवतो मतमप्यस्वपरिहर्तृकमकारीति तत्राह एवमिति २१ स्तुतिः प्रेक्षावच्च तर्हर्षणी चेदुपादेया स्याद न्यथेत्थं बधिरतदप्रयोजिकी न्यतोऽपि ब्राह्मणविशिष्टा माहुरित्याह नमोनम इति
निरूपितोदारगुणाह्वापायनिरूपिता उदारगुणापेक्षां ते तथा महागुणा आह्वयानामानियस्य सतया तस्मै मनोवचोवेगपुरोजवाय वारुचनस्योर्वेमादिपुनः स्थिते गेगाय यद्वा वाहनसममतीत्युत्तरं
नवेगाय तद्वावतो न्यायनयेतीति श्रुतेः सर्वाज्ञाणां सर्वेन्द्रियाणां मार्गैर्निर्गमैर्गैरगता ध्वनेऽज्ञातमार्गाय २२ शुद्धायेत्येतदशुद्धाज्ञाज्ञेयत्वे लिङ्गं शांतात्पुष्पानन्दस्वभावाय अपगतोऽर्पाक्षितोऽर्थोऽस्मात्तदपार्थ

गृहेष्वाविशतां चापि पुंसां कुशलकर्मणाम् ॥ मद्वातयातयामानां न बंधाय गृहामताः १९ न न्यवहियते यज्ञो ब्रह्मैतद्ब्रह्मवादिभिः ॥ न मुह्यति न शोचति न हृष्यति
तियतो गताः २० ॥ मैत्रेय उवाच ॥ एवं ब्रुवाणं पुरुषार्थभाजनं जनार्दनं प्रांजलयः प्रचेतसः ॥ तदर्शनं ध्वस्ततमोरजोमलागिरा गृण्यद्ब्रह्मदया सुहृत्तमम् २१
प्रचेतस ऊचुः ॥ नमोनमः क्लेशविनाशनाय निरूपितोदारगुणाह्वाय ॥ मनोवचोवेगपुरोजवाय सर्वाक्षमार्गैरगता ध्वनेनमः २२ शुद्धाय शांताय नमः
निष्ठमनस्य पार्थैविलसद्वाय ॥ नमोजगत्स्थानलयोदयेषु गृहीतमाया गुणविग्रहाय २३ नमो विशुद्धसत्त्वाय हरये हरिमेधसे ॥ वासुदेवाय कृष्णाय प्रभवे
सर्वसात्वताम् २४ नमः कमलनाभाय नमः कमलमालिने ॥ नमः कमलपादाय नमस्ते कमलेक्षण २५

तस्मिन् सुषुप्तिश्चाव्यवस्थाय स्यनास्ति तत्स्वनिष्ठं संशयात्मकमित्यर्थः तच्च मनः स्वनिष्ठमनस्तस्मिन् समाधानरहिते मनसि विलसद्ब्रह्मपापप्रकटितस्वतंत्रवस्तुद्वयाय अनवरिततुद्विनां द्वितीयेऽप्युत्तरः २५
कसुस्थितबुद्धीनामिदं सर्वहरेर्वश इति वचनादुक्त एवायं ननु प्रकटितप्रपंचरूपापेति नित्यं गृहीताः मायाया गुणाः प्रकृतेः सत्त्वादिगुणाः सत्त्वादिगुणप्रवर्तनानुगुणाः सत्त्वादिगुणरहिता ज्ञानानंदं आत्मकानि गेहा
ह्लादिशब्दाव्याश्रयेण न सतया तस्मै नित्यं गृहीताः सत्त्वाद्या विग्रहाश्च त्रयः सदा ज्ञानानंदं आत्मकास्ते तु विग्रहानिर्गुणास्तथा । द्वौ तत्र ब्रह्मरूपस्थे को वैकुण्ठधाम गतिवचनात्प्रकृतिगुणविरचितदेहत्वं हरेरंगी
कर्तुं युक्तं २३ विशुद्धाद्यं सत्त्वं सर्वगुणात्मकं विशुद्धसत्त्वं तस्मै हरिः सर्वगुणात्मत्वात्सत्त्वइत्यभिधीयत इति वचनात् राजादिभिश्चरहितसत्त्वगुणायेत्यर्थो नोचितः हरणात् ज्ञानरूपत्वाद् हरिमेधादिभ्यु
त्पन्न इत्यतः पापहरणात् ज्ञानरूपत्वाद् हरिमेधाः गृह्यैरजः संपर्कात्कपिलवर्णज्ञान इत्यर्थो न ब्रह्मः हरिर्ना कपिले त्रिष्वित्याभिधानात् अतो गदित एवार्थस्तस्मै २४ २५

१ विलसद्ब्रह्मायेत्यनेन हरस्य प्रान्तिरुच्यत इति भाति अतस्तद्वार्थमाह प्रकटितेति ।

अर्धमहिनमस्कारार्थयोगमकार्ष २६ अनुकंपयाभवसाप्येतद्रूपमाविष्कृतमन्यत्किं अस्मदनुकंपाविनानाकिमपीत्यर्थः २७ अमद्रंधनपापदहन २८ यदुक्तं हारिणावरवृणीध्वमिति त्राहुरि
 त्याह येनेति शुल्लकानामल्पकानामपिभूतानामंतर्हृदयेअंतर्हितस्त्वेषामिहितंचष्टितंचावैषि तस्मान्नआशिषः कस्मान्नवेदापितुवेदेत्यन्वयः २९ त्वत्प्रसादादन्योवरोनप्रार्थनीयइत्याहुरित्याह अस्मा
 विति एषामस्माकंभगवान्प्रसन्नः असौभगवत्प्रसादएवेप्सितोवरोनान्यइत्यन्वयः ३० यद्यपिभगवत्प्रसादएवेप्सितोवरस्तथापिपरतःपरास्वत्संगतिलक्षणंवरवृणीमइत्यन्वयः परतःपरत्नमुपप
 दयति नहीति नांतोस्तिभमदिव्यानांविभूतीनांपरंतप । अतोनेतेन तद्याहिलिंगं परोमात्रयेत्यादिप्रमाणात् ३१ यतरत्वमेवानंतोन्नोन्मन्मनसावराभिलाषोनास्त्येवेतिभावेनाह पारिजातइति
 कुसोपममेतत् यथापारिजातेपुष्पेजसातत्त्वेनलभ्येलब्धुंगोप्येसारंगोभृंगोन्यचंपकादिपुष्पेनसेवतेतथा साक्षाच्चदंघ्रिमूलमासाद्यसाक्षात्किंकटवृणीमहे नाकिमपीत्यन्वयः ३२ मायूदन्यतोवरा

नमःकमलकिंजल्कपिशंगामलवाससे ॥ सर्वभूतनिवासायनमोऽयुंक्ष्महिसाक्षिणे २६ रूपंभगवतात्वेतदशेषल्लेशसंक्षयम् ॥ आविष्कृतंनःछिष्टानांकि
 मन्यदनुकंपया २७ एतावत्त्वंहिविभुभिर्भाव्यंदीनेषुवत्सलैः ॥ यदनुस्मर्यतेकालेस्वबुद्ध्याऽअद्रंधन २८ येनोपशांतिर्भूतानांशुल्लकानामपीहितम् ॥
 अंतर्हितोतर्हृदयेकस्मान्नोवेदनाशिषः २९ असावेववरोस्माकमीप्सितोजगतांपते ॥ प्रसन्नोभगवानेषामपवर्गगुरुर्गतिः ३० वरवृणीमहेथापिनाथत्वत्पर
 तःपरात् ॥ नह्यंतस्त्वद्विभूतीनांयोऽनंतइतिगीयते ३१ पारिजातेंजसालभ्येसारंगोन्यन्नसेवते ॥ त्वदंघ्रिमूलमासाद्यसाक्षात्किंकटवृणीमहे ३२ याव
 तेमाययास्पृष्टाश्रमामइहकर्मभिः ॥ तावद्भवत्प्रसंगानांसंगःस्यान्नोभवेभवेऽस्तुलयामलवेनापिनस्वर्गेनापुनर्भवम् ॥ भगवत्संगिसंगस्यमर्त्यानांकि
 मुताशिषः ३४ यत्रेदंतेकथामृष्टास्तृष्णायाःप्रशमोयतः ॥ निर्वैरंयत्रभूतेषुनोद्देगोयत्रकश्चन ३५ यत्रनारायणःसाक्षाद्भगवान्प्राप्तिनांगतिः ॥ प्रस्तू
 यतेसत्कथामुमुक्तसंगैःपुनःपुनः ३६ तेषांविचरतांपद्मांतीर्थानांपावनेच्छया ॥ भीतस्यकिंनरोचेततावकानांसमागमः ३७ वयंतुसाक्षाद्भगवांस्ति
 यस्यशिवस्यसख्युःक्षणसंगमेन ॥ सुदुश्चिकित्सस्यभवस्यमृत्योर्भिषक्तमंत्वाद्यगतिंगताःस्मः ३८ यत्रःस्वधीतंगुरवःप्रसादिताविप्राश्चवृद्धाश्चसदानुवृत्त्या
 आर्याह्यनाथाःसुहृदोभ्रातरश्चसर्वाणिभूतान्यनुसूययैव ३९

भिलाषोऽस्मत्तःकोसौवरइतितत्राह यावदिति भवतःप्रसंगोपेक्षातेभवत्प्रसंगास्तेषाम् ३३ सत्संगोवांछनीयइतिभावेनाह तुलयामइति ३४ सत्संगतावेतेगुणालभ्यंतेइत्याह यत्रेति ३५ ३६ इत्यम
 द्वेकथंघटइतितत्राह तेषामिति तीर्थानांपावनेच्छयापद्मांतीर्थानिविचरतांतावकानांसमागमः संसाराद्रीतत्पुसोनरोचेतेकिरोचतएवेत्यन्वयः संसारोभपरिहारौषधपानसमवाहनशुचेशी
 यतइत्यर्थः ३७ सत्संगफलभनुभवसिद्धंचेत्याहुरित्याह यदिति भगवान्प्रियोयस्यसतथावस्यतवप्रियस्यसख्युःसंसारादौसहकारिणःशिवस्य भूतोर्मांरकस्यभिषक्तवैद्यपण्ड
 वेदाध्ययनादिपुण्यंयत्तत्सर्वंभवत्प्रसादजनकमस्त्वितिनिवेदयंतीत्याह यन्नइति सुष्ठुअधीतंवेदाध्ययनं अनाथामृतभर्तृकाः ३९

१ भक्तानांल्लेशकालेमासेऽपरलक्षणीयइतित्वबुद्ध्याप्रार्थनाभावेपिविभुभिर्भक्तोवर्षीयेतेतित्यत् एतावत्त्वमेतादृशधर्मवन्धवावप्य ॥

निरंधसात्पिपितुहसावानां त्यक्तसर्वभावावा अदभ्रमनस्य ४० ननु ब्रह्मादिवत्परिच्छिन्नत्वे पूर्वोक्तानंतत्वं न युज्यते अपरिच्छिन्नत्वेऽस्तुतिर्न घटत इति तत्राह यमुदीते तन्मात्रेण परमव्याप्यते ॥
ब्रह्मादयो वेदाद्युक्तानुसारेण यथा त्वांस्तुवन्ति अथोत्थावयमप्यात्मबुद्धिसमंष्टृणीमह इत्यन्वयः ४१ आत्मसमयित्युत्तयाप्रचेतसां बुद्धीनामरमदुद्धितो महागुणितत्वात् जदं स्तुतिपदानामेका
धैत्येनारमदुद्धयविषयत्वेन नास्माभिस्तदर्थक्यनायप्रयत्नः क्रियते किंतु व्याख्यानप्रतिज्ञाभंगपरिहाराय प्रतीतिर्यथेक्यते तथाहि समायवेषमनैर्प्रणयरहिताय सहिताया लक्ष्मीयैः प्रसन्नमयत्वादि
वा शुद्धानिरंजनाय यदयं पाप्मन उत्सस्तस्मात्पुरुषो नामेति श्रुतेः समस्तपापविनाशनाय परायोत्कृष्टाय वासुदेवाय वलज्ञानात्मकमुख्यपाणप्रवर्तकाय अर्चयामास रात्रिभ्यः दीप्तिमतीति वासु
देवस्तस्मै सत्त्वाय पराक्रमरूपाय भगवते सौभाग्यरूपाय ऐश्वर्यादिगुणवते वा ४२ हरेः स्वधामप्रवाणमाह इतीति यानंगमनं अनपवर्गविक्रमोऽविनष्टपराक्रमः । जननकर्मणामपिनित्यस्त
प्रसूचीतिज्ञायते ४३ इदानीं प्रचेतसां विक्रमविशेषवक्तुमुपक्रमते अथेति गांभूमि ४४ अप्येयमलये सावर्तकः प्रलयकालीनोऽग्निरिव ४५ तद्व्यथाऽभ्युपगच्छति तद्वत्तद्व्यपन्नमयः ४६ म

यन्नः सुततंतपस्यतदीशनिरंधसां कालमदभ्रमस्तु ॥ सर्वतदेतत्पुरुषस्य भूभ्रोवृणीमहेतेपरितोषणाय ४० मनुः स्वयं भूर्भुवः स्वयं भूभ्रुवृणीमहेतेपरितोषणाय ४० मनुः स्वयं भूर्भुवः स्वयं भूभ्रुवृणीमहेतेपरितोषणाय ४०
त्वाः ॥ अदृष्टपारा अपि यन्महिम्नस्तुवंत्यथोत्वात्मसमंष्टृणीमः ४१ नमः समाय शुद्धाय पुरुषाय पराय च ॥ वासुदेवाय सत्त्वाय तत्त्वाय भगवते भगवः ४२
॥ मैत्रेय उवाच ॥ इति प्रचेतोभिरभिष्टुतो हरिः प्रीतस्तथेत्याह शरण्यवत्सलः ॥ अनिच्छतां दानमत्तु प्रचक्षुषां ययौ स्वधामानपवर्गविक्रमः ४३ अथानेयो
यसलिलात्प्रचेतत उद्वतः ॥ वीक्ष्याकुप्यन्ममैश्वर्यानां गामारोदुमिवोत्थितैः ४४ ततो गमिरुनौराजन्नमुंचन्मुसतोरुषा ॥ भर्हीनिर्वीर्यं कर्तुं सावर्तक इवा
प्यये ४५ भस्मसात्क्रियमाणांस्तान्द्रुमान् वीक्ष्य पितामहः ॥ आगतः शमयामास पुत्रान् बर्हिष्मतोनयैः ४६ तत्रादशिष्टां पृष्ट्वा भ्राता दुःहतरंतदा ॥
आजन्हुस्ते प्रचेतोभ्य उपदिष्टाः स्वयं भुवा ४७ ते च ब्रह्मण आदेशान्मारिषा मुपयेमिरे ॥ यस्यां महदवज्ञानादजन्म जनयो निजः ४८ चाक्षुर्वेत्वंतरे प्राप्ते प्राकृत्य
र्गे कालविहृते ॥ यः स सर्जप्रजा इष्टाः सदक्षो देवचोदितः ४९ योन्यक्चकार सर्वेषां ते जस्ते जस्विनारुचा ॥ स्वयौग्योपात्तदाक्ष्याजकर्मणादक्षप्रभुवन् ५०
तंप्रजासर्गरक्षायामनादिर्भगवानजः ॥ युयोजयुयुजुस्तं वै सर्वे न्येच प्रजेश्वराः ५१ इति श्रीभागवते चतुर्थस्कंधे त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥

स्मसादिति नयैषु किमि. ४६ प्रीतिकरणं विना केवलं न परैव कोपशान्तिः कथमभूदिति तत्राह तत्रेति ४७ प्रतिपक्षभूतैर्वैद्वैर्दीपमानं कन्यादानानिःशकं पतगच्छत इति तत्राह ते चेदं आपत्तेवैवका
जोवचनकारणमित्यर्थः वंध्याचेत्किमित्युपयममकापुरितितत्राह यस्यामिति नजापतइत्यजने विष्णुः स एव योनिरुत्पत्तौ कारणं यस्य सोऽजनयोनिरब्रह्मातरमाज्जातोऽजनयोनिराजोऽजानजं
नामुपयेमिरे इत्यन्वयः महतो रुद्रस्यावज्ञानादिदनात् ४८ तज्जन्मप्रयोजनमाह चाक्षुष इति प्राक्पूर्वपूर्वसृष्टौ कालेन विहृतेन श्रयां देवेन विष्णुना ब्रह्मणा चोदितः बुद्धप्रणय इति वातु. ४९ कन्याया
जात इति निरुक्तिपूर्वकं तन्नामाह य इति स्वयौग्योपात्तदाक्ष्याजस्वयोगसामर्थ्येन मासपदत्वात् ५० इदंच तन्नामकरणे लिङ्गाभिधानेनाह तं प्रजोति अनादिर्ब्रह्मा पञ्चश्रामारोप्यादयः युयुजुरन्वा
धानलक्षणयोगमकुर्वन्ति ५१ इति श्रीभागवते चतुर्थस्कंधे त्रिंशोऽध्यायः ९०

शास्त्रांतरेषु बहूनामितरेषां साधनानां मुक्तिसाधनत्वेन कथनस्य सावकाशत्वप्रकाशनायास्मिन्नध्याये पुनरपि मुक्तिसाधनं ब्रह्मज्ञानमेवेति निश्चीयते तत्र तत्साधनमपि मुख्यं चतुर्थं धर्मवत् सर्वत्र चरय्यैष्ठ्या
दित्यभिप्रेत्य प्रचेतसां राज्यपालनानंतरं तमाचष्टे तत इति आश्वाविर्भूतायोः क्षजभाषितं ततो मानुषगणितद्वादशलक्षकालात्परमुत्पन्नविज्ञानाभेदात् तद्विज्ञानमुनिश्चितार्थाः अनेन संन्यासाधिकारे
योग्यतां लक्षयति १ एतदेव विशिनष्टि दीक्षिता इति सर्वभूतात्मनि सर्वभूतस्वामिनि सर्वभूतांतर्पां मिणिवाहरौ मेधाज्ञानं यत्र तद्ब्रह्मसंज्ञं सर्वभूतात्ममेधः तेन ब्रह्मसंज्ञेन दीक्षिताः गृहीतसंन्यासाश्रया इत्यर्थः
पारिव्राज्यं ब्रह्मसंज्ञं न्यास इत्यभिधीयत इत्यभिधानात् ब्रह्मविषयेण यागाविशेषेणेति नार्थो ब्रह्मः प्राब्रजन्निविरोधाच्च हरिं शब्दस्तु संन्यासो हरौ मेधायतो भवेदिति वक्ष्येन संन्यासस्य विशेषितत्वात्
न सर्वभूतानां स्वस्वरूपत्वज्ञानेनेत्यर्थः उत्तरत्रापि तत्त्वं नापुः किंतु तद्गतमिति वक्ष्यमाणत्वात् यत्र जाजलस्तस्यापत्यं जाजलि मुनिः सिद्धो मुक्तो भूतस्यां प्रतीच्यादि शिसमुद्रवेलायां हरिमुपासीनाः स्फुरिन्
न्वयः २ तत्रापि नारदसंगमतेषामाह तान्निर्जितेति शांतश्च समानश्च विग्रहो देहो येषां तेषां तान् योजितमेकाग्रतया स्थापितं मनो यैरते तेषां तान् ३ यथादेशं यथोपदेशं देशानुसारेण वा ॥ ३ ॥
चक्रं कर्मण पुनः पुनरागमनं रवेरुदयाख्यागमनं ५ सदा शिवाधोक्षजाम्प्राज्ञानस्योपदिष्टत्वात् नमयापृथगुपदेशाय प्रयत्ननीयमिति तत्राह यदादिष्टमिति क्षपितं नष्टमिति यावत् ॥ ६ ॥ येना

॥ मैत्रेय उवाच ॥ तत उत्पन्नविज्ञानाज्जधोक्षजभाषितम् ॥ स्मरंतं जातमजेभ्यां विस्मृत्य प्रात्रजमृहात् १ दीक्षिता ब्रह्मसंज्ञेन सर्वभूतात्ममेधमा ॥ प्रती
च्यादि शिवेलायां सिद्धो भूयत्र जाजलिः २ तान्निर्जितप्राणमनोवचोदृशो जितासनाच्छांतसमानविग्रहान् ॥ परमेले ब्रह्मण्योजितात्मनः सुरासुरेभ्यो दृष्टो
स्मनारदः ३ तमागतं तत्तथायप्रणिपत्याभिनंद्य च ॥ पूजयित्वा यथादेशं सुखासीनमथानुब्रुव ४ स्वागतं ते सुरर्षेयदिष्ट्या नो दर्शनं गतः ॥ तव चक्रं कर्मणं
ब्रह्मन्नभयाय यथारवेः ५ यदादिष्टं भगवता शिवेनाधोक्षजेन च ॥ तद्गृहेषु प्रसक्तानां प्रायशः क्षपितं प्रभो ६ तन्नः प्रद्योतयाभ्यात्मज्ञानं तत्त्वार्थदर्शनम् ॥ येनां
जसातरिण्यामोदुस्तरं भवसागरम् ७ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ इति प्रचेतसां पृष्ठो भगवान्नारदो मुनिः ॥ भगवत्युत्तमश्लोकजाविष्टात्माऽब्रवीन्नृपान् ८ ॥ नारद
उवाच ॥ तज्जन्मतानि कर्माणि तदा युस्तन्मनोवचः ॥ नृणां येन हि विश्वात्मासेव्यते हरिरीश्वरः ९ किं जन्ममिह भिर्वेह शुक्लसावित्रया ज्ञिकैः ॥ कर्मभिर्वा
त्रयीप्रोक्तैः पुंसोपिविबुधा युषः १० श्रुतेन तपसा वा किंच बोधिश्चित्तवृत्तिभिः ॥ बुद्ध्या वा किंच निपुण्या बलेनैन्द्रियराधसा ११ किं वा योगेन सांख्येन न्यास
स्वाध्याययोरपि ॥ किं वा श्रेयोभिरन्यैश्च न यत्रात्मप्रदो हरिः १२ श्रेयासामपि सर्वेषामात्मा ह्यवधिरर्थितः ॥ सर्वेषामपि भूतानां हरिरात्मात्मदः प्रियः १३

त्यज्ञानेन ७ ८ यद्हरिसेवासाधनं जन्मादितदेवसफलं न तु सत्कुलजन्मादीत्याह तज्जन्मेत्यादिना येन जन्मादिना ९ किमित्येवं विशेष्यस्तौ बीतितत्राह किं जन्ममिहिति यत्र जन्मादौ हरिरात्मप्रदो
न स्यात्तज्जन्मादिना किंच फलमित्यन्वयः शुक्लजन्मो भयकुलशुद्धं सावित्रं जन्म उपनयनादि याज्ञीयमग्न्याधानलक्षणं जन्म ॥ १० ॥ इन्द्रियराधसा बहुग्रहणसायर्थ्येन ॥ ११ ॥ सांख्ये
न यथार्थज्ञानेन न्यासस्वाध्याययोः क्रिययापि अन्यैस्तीर्थसेवादिभिः १२ इतोपि विहितानां पुण्यानां हरेरनुग्रहपर्यंतमेव फलमित्याह श्रेयसां मिति यावत्प्रसीदति तावत्पर्यंतं पुण्यफलमित्यवधेरर्थः
न तु सेवितः किंच लंदादित्येन श्रेयसामावधिः स्यादित्याशंक्या न्येसेवितायावत्प्रसीदति तावत्पर्यंतं पुंसां स्वव्यतिरिक्तमेव पुण्यफलं प्रयच्छति अयं तु स्वात्मानमेव ददातीत्येतादृशः रूपसमुद्रः कोऽसीत्यसिं धा
याह सर्वेषामिति आत्मानंदरूपः १३

किंवाश्रेयोभिरन्यैरित्यप्रदेवादितेवालक्षणश्रेयांसिकथनिविष्यते तत्सेवाया अपितत्तत्फलवापयेकर्तव्यत्वादितितत्राह यथेति प्राणोपहारोभोजनरक्षणपूजा इन्द्रियाणां वृत्तेलक्षणपञ्चाशदर्थानि ७४
 च्युतेष्यासर्वदेवाचर्हणफलंदाति अत्रैवकारेणप्रधान्यपूजानिषिष्यतेनत्वांतरपूजा तस्याविहितत्वेनअच्युतस्यपूजात्वादित्यभिप्रायः परिहृतमाश्रान्तापदेयाःप्रभङ्गतरुणा ७४ भवति
 जयादेवादिपूजाफलंकरंस्यार्थादेवदत्तभोजननुपापद्वादत्तस्युप्यतीतितत्राह यथेति उदयकालेआषाढादिकालेवागानोरत्रमयोऽलानिचसूर्याथामभतंतिनिर्यच्छतिउपशेवा पुनर्मत्तंयाकाट्येहम्
 तादिकालेवातस्मिन्सूर्येणविशंति गर्वाभंडलप्रवेशोवारिणांमरीचिपीतत्वमित्येवविशेषः यथास्थिरजंगमानिभूतानिभूमेरुत्पद्यंतेभूमावेवप्रविशंति तथावगुणप्रदातिगुणप्रदातृजगत्प्रदातृरुत्पद्य
 अतहयाधारतयातिष्ठतीत्यन्वयः अनेनहरेःसर्वकर्तृत्वेनस्वतृप्तादेवादीनांस्वाश्रितत्वेनवृष्टिपुष्पतइत्येतत्सूचितमिति २६ अस्तुसर्वश्रेयसाद्यात्वावापित्ववेपुरुत्सल्लभःकाराजतितत्त्वा एतदिति
 पूर्वसंचोर्णश्रेयस्तुसत्सुपदाधुमवृत्तयोविलीनत्वासादिवृत्तयोऽसुप्तमवृत्तयःप्रबुद्धवृत्तयोऽसवशंद्रियाणिजाग्रतिपुरुषबोधयानि उद्योगोस्थितावा यदाचदव्यक्रियाकारकविभक्त्यः तदायत्तदुपनिषद्
 चतदेतज्जगदात्मनःअपंचस्वामिनोहरेःपरंपद यथासवितुःप्रभासकलपदार्थप्रकाशिकासूक्ष्मापि तथासकृद्विभातंभवति यथानारदस्य पुनरभासेसर्वदेवैस्त्वत्त्वः देशप्रभासशोभोद्गमः अहंकरेति
 क्रियाभ्रमः मदीयानोमार्गीन्द्रियाणीतिकारकभ्रमः मुख्यप्राणप्रसोदनप्राणशब्दवाच्येऽपिद्रियेपुज्ञानार्थपुरुषोद्बोधोद्योगोवस्तुजाग्रतोयोगिनोज्ञानोत्पत्त्याद्रव्यादिद्रिश्मन्तत्त्वामपत्तत्त्वप्रकाशत
 इतिभावः । हरावेवगुणप्रवाहइत्युक्तेगुणप्रवाहाधारत्वेनतोपाधिकत्वंहरेःस्यादित्यतआह एतदिति एतदेवविष्णोःपदंतदुत्पन्नजगदात्मनउपाधेःपरगुणाध्यस्तत्त्वैराधारभेदेगुणान्नगच्छन्निभयराजा

यथातरोर्मूलनिषेचनेनवृष्यतितत्स्कंधभुजोपशाखाः ॥ प्राणोपहाराच्चयथेंद्रियाणांतथैवसर्वाहंणमच्युतेष्या ७४ यथैवसूर्यात्प्रभातंतेभावाःपुनश्च
 तस्मिन्प्रविशंतिकाले॥भूतानिभूमास्थिरजंगमानितथाहरावेवगुणप्रवाहः७५ एतत्परंतजगदात्मनःपदंसकृद्विभातसवितुर्यथागम्यात्तथाऽतर्वाजाग्रतेभू
 सवृत्तयोद्रव्यक्रियाकारकविभक्त्यः७६ यथानभस्यभ्रतमःप्रकाशाभवन्तिभूयोनभवन्त्यनुक्रमात्॥एवंपरेब्रह्मणिशक्तयस्त्वसुरजस्तमःसत्त्वमितिप्रवाहः७७

तव्यःताहंन्यंतत्राह सकृद्विभातमिति प्रज्ञानघनंयथासवितृप्रभाप्रभातातद्वत्स्थितंयज्ज्ञानात्तद्रव्यक्रियाज्ञानमिदाभ्रमोजगद्देदभ्रमरतस्यनिवृत्तिर्भवति किलक्षणोहारैरित्यनन्तरक्षणतज्ज्ञानचान्यत
 ननुप्रज्ञानघनाज्जदस्यजगतःकथमुत्पत्तिरित्याशंक्यहृष्टतेनोपपादयतिथेतियथाऽसवशंद्रियाणिअजाग्रतिशुषेकालेभुवृत्तयांपहृतव्यापाराआत्मनिनीनास्ततःप्रवाधे प्रज्ञानघनादप्यतर्वाजाग्रते
 तद्रह्मण्येजगदित्येतद्रव्याख्यानं आत्मभावःशरीरेषुद्रव्यभ्रमउदाहृतः । क्रियाभ्रमस्त्वहंकरादीपार्गीन्द्रियाणितु । कारकभ्रमइत्युक्तस्तैवविभक्त्यापदा । चारातांर्वृत्तिबोधनप्रणाउद्योगेनतत्त्व
 दः । विलीयंतैराणभक्त्यानिर्त्यस्वापवतास्फुटम् । उद्योगएवज्ञाप्रतस्यायोगिनांमुक्तिस्त्वद्वयइत्यनेनैतद्व्याख्यानरूपेणसंप्रदायविभ्रमप्रकाशकेननिरस्तमितिज्ञागते एकोदेव सर्वश्रेतेऽगुणः यस्मिन्सर्व
 मिभूतानीत्यादिष्वेकस्यहरेराधारभेयभावस्यसत्यत्वावगमाद् नहिषुप्राविंद्रियाणामात्मनिख्यःप्रज्ञानघनादुत्पादोपिस्वकपोलकल्पितत्वमंतरेणप्रामाणिक्येति २६ एतत्प्रकिलप्रदेशेष्वतंभानदेव
 दत्तवत्सृष्ट्यादौगुणपंचकमवृत्तस्यतत्कृतलेपःस्यात् सत्त्वानुपपन्नाऽसंगोन्नयपुरुषइतिश्रुतेरितितत्राह यथेति यथानभस्यभ्रतमःप्रकाशाअवशापाप्यनःअनुकमेणभवति ७५ नतावताकाशस्यतत्संप्रपन्न
 पोस्ति एवंपरेऽसंगेब्रह्मणिरजस्तमःसत्त्वमित्यमःशक्तयोभवंतितदेकाधीनत्वात् शक्तिशब्दवाच्यः इत्येवगुणप्रवाहोनतस्मिन्विशेषमापादयतीत्येतत्तुशब्दादवर्गतवत् ननुशक्तानीभिध्यात्वात्तुश
 किंप्रकाशयितुनैपुण्याभावाद्ब्रह्मणिलेपाभावइत्यतोवाह इतीति अयंसत्यइतिशेषः एतदभिप्रायेणप्रवाहइत्युक्तं यथाभिप्रातिष्ठमनसमर्थस्यापितत्त्वमुक्तदाहृदुःसाभाशनत्वशेषेध्यात्वादेववश
 लेपकत्वशक्तिरपिद्रव्याणांभगवदधीनेतिविशेषंतुशब्दोक्ततीतिवा १७

मथितार्थमाह तेनेति यतएवमवृत्तिमन्त्रेपितत्कृतदोषलेपाभावस्तेनविष्णुरेकएवपूर्णोत्पत्तिरूपमिति लक्षणमात्मैकइतिभावेनएवमित्युक्तमितिमुद्रयापरमात्मनमभजन्मन्त्रमिच्छन्त्यः पूर्णादिषु १८
 एवैकइतिभावोपईरितः । आत्मैकभावइतिविदुर्ब्रह्मात्मदर्शिनइतिवचनादात्मैकभावेनेतिनैक्यमुच्यते एकमेवाद्वितीयमात्मानमेवलोकमुपासीत प्रधानादिदमुत्पन्नमित्यादिभुतिः सप्रभापीद-
 मुमेकमित्यादीनिनिशेषणानिबोद्धव्यानि १८ इत्यंभावात्तरमाह निरस्तेति भक्तानानिरस्तोसंकल्पविकल्पोयेनसतथा हरिप्रसादमंतरेणतौनिरस्तोनस्यातांपुंसामित्यर्थः तद्वद्वयं द्वितीयतर-
 हितं संकल्पश्चविकल्पश्चकृतेविष्णुप्रसादतः । नैवसंभवतोविष्णोःसमाभावानुसोद्वयइतिवचनंचान्नमानं द्वयस्यपंचविधस्यभेदरयापवादः कुतर्कैर्निरासस्तमुपरमंतिनकुर्वतीतेतेह्यापवादोपर-
 स्तेषूपलंभनंदर्शनंयस्यसतथातच नआदिमध्यांतयस्यसतथातमजस्रनिर्वृतिंनित्यानंदंसंज्ञमिमात्रंविज्ञानघनइत्युक्तेःयादृशेनदर्शनेननिरस्तसंकल्पादिगुणविशेषाः तादृशेनवानुपसंहृत्यभजतेत्यर्थ-
 १९ साधनांतरंचाह दययेति येनकेनचिच्छास्त्रविहितेनलब्धेनाश्रयानादिनासंतुष्ट्यालंबुद्ध्या २० ननुबहुजन्मचीर्णसुकृतानंत्येनप्रसाद्यसकृद्दिभातंपदिपश्चाच्चेतिपक्षेबहुकृशेनसाधनःशुभानं
 व्यर्थपारदसाधनवदितितत्राह अपगतेति अपगतादूरतोनिरस्ताःसमस्ताःसकलाईषणाःपुत्रविचादिकामायम्मात्सतथा अतएवामलश्रुत्यापगतसकलेशणामलात्मातस्मिन्नेवविशुद्धातःक-
 रणेनिरंतरमेधितयाभावनयाभक्त्या आहूतइवागत्यात्मानंमकाशयसंनिहितोहरिःश्रीनारायणः सतांदूदयाअसरतिनगच्छतिनतिरोभवति तत्रहेतुमाह निजेति स्वभक्तवशगतत्वंप्राप्तवानिषिध

तेनैकमात्मानमशेषदेहिनांकालंप्रधानंपुरुषंपरेशम् ॥ स्वतेजसाध्वस्तगुणप्रवाहमात्मैकभावेनभजध्वमद्वा १८ निरस्तसंकल्पविकल्पमद्वयद्वयाप-
 वादोपरमोपलंभनम् ॥ अनादिमध्यांतमजस्रनिर्वृतिंसंज्ञमिमात्रंभजतामुयादृशा १९ दययासर्वभूतेषुसंतुष्ट्यायेनकेनवा ॥ सर्वद्वियोपशंत्याचतुष्य-
 त्याशुजनार्दनः २० अपगतसकलेशणामलात्मन्याविरतमेधितभावनोपहूतः ॥ निजजनवशगत्वमाप्तवान्योनसरतिछिद्रवदक्षरःसतांहि २१ नभजतिकु-
 मनीषिणांसइज्यांहारिरधनात्मधनप्रियोरसज्ञः ॥ श्रुतधनकुलकर्मणांमदैर्यंविदधतिपापमकिंचनेषुसत्सु २२ श्रियमनुचरतीतदर्थिनश्चाद्विपदपतीरति-
 बुधांश्चयःस्वपूर्णः ॥ नभजतिनिजभृत्यवर्गतंत्रःकथममुमुद्विमृजेत्पुमान्रसज्ञः २३

स्माच्छिद्रवदाकाशवदेतन्निदर्शनकथनेनव्याप्तस्याभिष्यक्तिरेवविवक्षितेतिध्वनयति । पूर्वदेशविशेषलक्षणक्रियोत्तरदेशसंयोगसंभवात् व्याप्तिर्भंगापचोरेति नक्षरतिदश्वतीत्यत्रशब्दनिर्दिष्टः ।
 चमकजनहृदयात्पापगच्छतीतिभावोक्तमक्षरइति दिशब्देनहरेर्ज्ञानिभित्त्वंमानसिद्धमितिस्मारयति ज्ञानीत्वात्मैक्यमेतद्वति ११ व्यतिरेकमाह नभजतीति अकिंचनेषुमदहेतुधनरहितेषुसंतुष्ट-
 धनकुलकर्मणामदैश्वर्यपापमपराधंविदधति सहारिस्तेषांकुमनीषिणांपुंसामिज्यांयागादिपूजानभजतिस्वीकृत्यफलंनददातीत्यर्थः कीदृशोहरिरधनाहिरण्यादिधनरहिताश्चातएवात्मधनाश्रयनात्म-
 नास्तएवप्रियायस्यसतथा तेषांप्रियोवा अस्मिन्नर्थेइदंप्रमाणं प्रियोहिज्ञानिनोत्यर्थमहंसचमप्रियइतिच प्रियत्वेनिमित्तमाह रसज्ञइति भक्तैःक्रियमाणरसमनुरागंभक्तिजानातीतिरसज्ञः रागो-
 रागेविषेवीर्येइतिपादवः रागोनुरागेलाभावावितिच श्रुतचधनंचकुलंचकर्माणिचतानितथातेषामदैर्यंद्विभ्रंशहेतुवृत्तिविशेषः २२ अस्मिन्नर्थेवादंप्रमाणयति श्रियमिति द्विपदपतीत्यनु-
 प्रधानान्तदर्थिनःश्रीप्रसादप्रार्थनाशालान् स्वपूर्णइत्ययंतदपेक्षामंतरेणस्वापेक्षाभावेहेतुः निजभृत्यवर्गतंत्रइतिजयस्तंभप्रकटनार्थः अन्यथालक्ष्म्यादीनामभक्तत्वेनपृथक्करणप्रसज्येत नवतद्युक्तं
 निजवनेतुलसीभिरिशमयर्चयतीति लक्ष्म्या अपिमायापटलांचरभावेपिपुलात्कमभक्त्यातत्पूजाविधानात् उद्विष्टजेन् उद्विष्टोभूत्वात्यजतीत्यर्थः २३

भवत्पूर्वजाः सर्वेपि भगवद्भक्तस्तत्र भुवो विशेषभक्त इति तद्वक्तृफलं केचिद्विशिनष्टि भवतामेति चित्ररथ इति भुववरयनामांतरं भगवत्प्रसादपात्रत्वेकोपि चित्ररथानुमः । धर्मपिप० भ० २७५ स्तुत्या
 नमपिदक्षवनिनिविष्णुपुराणोक्तेः रथगतावितिधातोः चित्रा आश्वप्रेभूतामतिर्यस्यसइतिवा चित्रवचनानावर्णैरथोपस्यसइतिवा स्वमात्मानराजपतीतिस्वराट् राजां परवर्जितश्चक्रवर्तीत्यर्थः ।
 रोःपितुर्दाराभायांशब्दवाच्याः २४ त्रैलोक्यक्षितं पितरं पूजास्पदं २५ सर्वेषां वैमानिकानां धिष्येभ्यः स्थानेभ्यः परमुत्तमं उत्तमत्वे कारणमाह मायेति मायेन सर्वोत्तमविष्णुनाऽधिष्ठेत्तस्मिन्निष्ठा
 स्थितं अनिर्वाच्यमायाकल्पितमित्यंगीकारे सर्वोत्तमत्वाद्भिष्णुर्हि मायइत्येवशब्दितइति स्मृतिविरोधः स्यात् तस्मिन्पक्षेमायाकल्पितमित्येवस्यान्वयविधिवमिति भुनक्तुं ग्राह्यावर्कियताउडा
 क्षितेपरं नापुरित्यत्र देवानुत्तममुनीन्विनानुसंधेयं देवानुत्तममुनीन्विना केशं शुमारकं । हरेर्हंमविष्टास्तु भुवो देवाश्चतद्रतादतिवचनात् अनेनापिमायाधिष्ठितमित्यत्र पुष्टिगपवमयाऽनब्दोचनितश्चिन्ते
 ननुमायेत्यावन्तः २६ उपसंहरति तमिति यस्यानुग्रहात् भुवोत्तमस्यानमाप तमीश्वरं २७ प्रचेतसामुक्तेवकथाकथितानारादेन किमन्याश्चकथाउक्ताः संतीति तच्चाह इतीति २८ दत्तेत
 भवतां वंशधुर्यो मूढुवीश्वररथः स्वराट् ॥ गुरुदारवचोवाणैर्निभिनृदयोर्भक्तः २४ त्यक्त्वा त्रैलोक्यं चतंगच्छन् दृष्टो मे पश्युदारधीः ॥ पंचवर्षो मदादेशैः संराध्य
 रुषेश्वरम् २५ तत्परं सर्वधिष्येभ्योमायाधिष्ठितमारुहत् ॥ मुनयोद्याप्युदीक्षते परं नापुरवाङ्मुखाः २६ तयूयं सर्वभूतानां यंतर्क्यामिषमीश्वरम् ॥
 रुद्रादिष्टोपदेशेन भजध्वं भवनुत्तये २७ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ इति प्रचेतसं राजन्नन्याश्च भगवत्कथाः ॥ श्रावयित्वा ब्रह्मलोकं ययौ स्वायं भुवो मुनिः २८ तोपि
 तन्मुखनिर्गतं यशो लोकमलापहम् ॥ हरेर्निशम्य तत्पादं ध्यायंतस्तद्गतिययुः २९ एतत्तेभिहितं क्षतयन्मां त्वं परिपृष्टवान् ॥ प्रचेतसं नारदस्य संवाह
 रि कीर्तनम् ३० य एष उतानपदो मानवस्यानुवर्णितः ॥ वंशं प्रियव्रतस्यापि निबोध नृपसत्तम ३१ यो नारदात्मां दद्यामीधगम्य पुनर्गहीम् ॥ श्रुत्वा विश्वं च
 त्रेभ्य एष्वं समगात्पदम् ३२ इत्थं तु कौषारविणोपवर्णितां क्षतानि शम्याजितपादसत्कथाम् ॥ प्रवृद्धभाषाश्रुकलाकुलो मुनेर्दधारमूर्ध्नी चरणं हृदा हरेः ३३
 ॥ विदुर उवाच ॥ सोयं मम महायोगिन् भवता करुणात्मना ॥ दर्शितस्तमसः पारोयत्रा किंच न गोहरिः ३४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्यनेन्यतः पादं यद्वि
 दुरोगजसाह्वयम् ॥ स्वानां दिदृक्षुः प्रययौ ज्ञातीनां निर्वृताशयः ३५ एतद्यः शृणुयाद्राजन् राज्ञां हर्षपितात्मनाम् ॥ आयुर्धनं यशः स्वस्ति गतिर्यैश्च यैः ॥
 भुयात् ३६ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे पारमहंस्यां संहितायामेकविंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ यितं प्रचेतसं मुक्तिप्रापकं स्यात्तत्तदुपादेयं स्यात्तत्तत्प्रत्ययः
 शंकायानेनैवापेक्षितं गतिरभूत्तेषामित्याह तेपीति २९ हरेः कीर्तनं यत्र स तथा ३० अत्र शुको वृत्तानुवर्णनपूर्वकमुत्तरकथां प्रतिजानीते य एष इति अनेन शुको नोक्तमेव विदुरा योक्तं मैत्रेयेणेति ज्ञातव्यं ३१
 श्रोतुं ननु यथैषि यत्र चरितं तं स्तौति यो नारदादिति ३२ मैत्रेयो कहरिकया श्रवणेन विदुरे कोविशेषो भूदब्राह्म इत्यमिति नारायणोऽजितपदो वा मनोमधुसूदनः श्रीधरः शंकराध्यक्षो ब्रह्माध्यक्षो
 हानदइत्यभिधानं अजितस्य हरेः पादसत्कथां चरणविषयां कथां वा अजितपादानां हरेः शंभूतानां विशेषवेशवताराज्ञावामुनेः चरणं श्रुतिदधार इत्येवमहं ३३ न तेषां गत्वं चोतपितुमुनिं स्तौति तोपापि
 ति यत्र तमसः पारो स्थितः ३४ स्तुत्वा नत्वा पुनः किमकार्षेदब्राह्म इतीति स्वानां ज्ञातीनां भित्ति कर्मणिषष्टी निर्वृताशय इत्यनेन ज्ञातव्याशयपूर्तिदर्शयति ३५ शुक एतस्य श्रोतुरैहिकामुष्मिकफलमाह
 एतच्च इति ३६ चतुर्थस्कंधोपहरी चरितरत्नावलिनिधिः कथं चिद्व्याख्यातो हरिर्गुह्यमहानुग्रहबलात् । महांतः प्रीयतामनुगुणसुलब्धाः शुचिधियः सहतां चावधं गमयितुमार्गं संसलनतः १ स्वयंऽनुगमो
 लो संसती मुराभिद्वले । पदरत्नावलिर्नाम वनमालेव रोचतां २ इति श्रीभगवद्देवतीं प्रपूज्य पादशिष्यविजयज्वलभट्टारककृतौ श्रीभगवत्पदीकाया पदरत्नावल्यां चतुर्थस्कंधे एकविंशोऽध्यायः ३१

॥ इति श्रीमद्भागवते चतुर्थस्कंधः समाप्तः ॥

॥ अथ श्रीमद्भागवते पंचमः स्कंधः प्रारभ्यते ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ प्रभवतिजगदेतच्चत्कदाक्षेपेनस्थितयतिषदुपेक्षालेशतोनाशमेति । गतयगतमभिज्ञानतयस्वदृत्तंशरणाभिमयंरंकासकंरुकुम्प ॥१॥ पतडेवाद्यमानपंचमरुदयस्य
तम् । आम्नायज्ञामहांतोमेश्रीयंतामारुरुक्षवे ॥ २ ॥ स्वस्वविहितधर्मसाधनसामग्र्यासमुद्भूतेनज्ञानेनस्वस्वयोग्यश्रुतिभवंतीत्येतस्मिन्ध्यायेनिकृप्यते तत्रावेशेपद्विषयत्वापरीक्षाकृतकृष्णान् पिय
प्रवइति जीवात्मनःपराभवःस्वपरमात्माज्ञानलक्षणः यन्मूलःयदहंकलत्रादिलक्षणमूलंयस्यसः कस्मादित्यतउक्तं कर्मेति दुष्कर्मनिमित्तइत्यर्थः एतादृशेहेकधर्मभतेत्यन्वयः १ नकेवलमग्नयैवा
युक्तंयद्वेदभग्नमन्येषामप्येतादृशानानयुक्तमित्वाह ननूनमिति मुक्तसंगानांफलाभिर्वाधिरहितानाम् २ अत्रहेतुमाह अहतामिति ज्ञानलक्षणयाचक्षययाससारसंतर्दपरिदरंत्वाभादाजनयंत्यानि
वृत्तमात्रपरमानंदंचित्तपेषतितथातेषांकुटुंबेस्पृहयायुक्तामतिर्नभवतीत्यन्वयः ॥ ३ ॥ सामान्यमुक्त्वाविशिनाष्टितंशयइति ज्ञानविरोधिषुदारागारादिषुसकस्यमियवत्स्युप्येयच्युतानिर्तरमदुन
तमानामतिरूपासनलक्षणाच तयासिद्धिमुक्तिलक्षणाचाभूदितियद्यस्माच्चस्मात्संशयःकुटुंबासक्तस्यसिद्धावच्युतमतिःपयोजिका उतगृहस्थोपिबिभृक्ष्यतइतिप्रतेः कुटुंबीमुपदेशेभ्याःप्राप्तमपधानः
तिश्रुत्वैव चेतसःकुटुंबमरुलक्षणासक्तिः आहोस्विदुभयंअथवानिवृत्तिमार्गानुपमर्देनतत्सक्तिविरोधिनीति ४ तत्रतुरीयपक्षमंगीकृत्यपरिररति बाढमिति उक्तं॥६॥मिति किं॥६॥ भगवत्
इति सक्तलक्ष्मीभागवनिधेः सदानिर्दोषयशोहरेःसकलसंपत्करपदकमलमधुरसे आदितःआवेशितचेतसोऽन्मभ्रतिसंस्थापितःकरणस्थपुरुषश्च गृहस्थःअर्थादवचित्तपार्थगिरोर्गोपयः ३

सजोवाच ॥ प्रियव्रतोभागवतजात्मारामःकथंमुने ॥ गृहेरमतयन्मूलःकर्मबंधःपराभवः १ ननूनमुक्तसंगानांतादृशानांमहायुगे ॥ गृहेष्वगिनिवेशोपे
पुंसांभवितुमर्हति २ महतांसखुविप्रर्षेउत्तमश्लोकमादयोः ॥ छायानिवृत्तचित्तानानकुटुबेस्पृहामतिः ३ संशयोयंमहान्नह्यद्वाराभारसुताद्विष्ट ॥ सक्त
स्ययत्सिद्धिरभूत्कृष्णचमतिश्च्युता ४ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ बाढमुक्तंभगवतउत्तमश्लोकस्यश्रीमच्चरणारविंदमकरंदरसआदित आवेशितचेतसोऽभग्न
तपारमहंस्यदयितःकथंचिदंतशयविहतांस्वांशिवतमांपदवीनप्रयेणहिहिम्ब ५

तियच्चदितिशेषः तर्हिक्वस्वविरोधइतिचतुर्थाश्रमिणइत्याह बाढमिति वेदशिरस्वेनोत्तमश्लोकोवेदांतलक्षणोयस्यसतथावत्स्यहरेःश्रीमच्चरणारविंदमकरंदरसेनिरतरादिलक्षणास्तादोत्पत्तिः॥६॥तःवग्न
स्यभगवतःसर्वपुरुषस्यसंन्यासिनः स्त्रीभूहिरण्यपशवोयतेर्षस्यपरिग्रहाः । तादृशंकर्मलंदृष्टासत्त्वैलोजलमाविशेतइतिपांडिदावचनंतद्राढमितिवा सिद्धावच्युतमतिःप्रयोजिकोदित्युत्तश्रापदवोत्तवा
ढमिति तर्हिंकुटुंबासक्तिर्विरुणद्धीतिवत्राह भगवतइति वायोर्विषमिहचरचरैकशरणस्यपुंसःकुटुंबाभिनिवेशोनमुक्तिपदवीपरिपंथी किंतुमूषणमेवेत्यभिप्रायः गृहस्थोपिद्विमुच्यतइत्यभग्न
र्षणबुद्ध्यायदिकर्मकरोतिर्तर्हिज्ञानजननद्वारामुक्तिसाधनमन्यथानर्थइत्यंगीकारश्रेद्धिमैवोक्तंबाढमिति नैककर्म्यमप्यच्युतमावर्जितमितिस्वोक्तेः अनेनतृतीयपक्षापित्याख्यातः ५आपिमगवतइत्यु
क्तिरेवहेतुःकुटुंबभरणव्यासक्तस्यविशेषपादिविधैःभगवदुपासनालक्षणपरिचर्यायाविहितिरवश्यंभाविनीतिवत्राह भागवतेति भागवतश्चपरमहंससमाजश्चभागवतपारमहंस्यःकस्तद्वापितःप्रियोजनः
स्वांस्वविहितां शिवतमांशुभतमां पदवींनिवृत्तिलक्षणविशेषणा अंतरापैविहताविच्छेदमुक्तीमापयेणबहुलंनहिन्वन्तत्यजन्नेवास्तइत्यन्वयः अन्त्यामेकरणभागत्येति अथभागवतउत्तमश्लो
कस्येवेतवत्रापिहेतुत्वेनसंबध्यतेसमावेशितचेतस्त्वादिति भगवदभिमपरग्रहंसांश्रमद्वापितःप्रक्षोपि हयद्वानमतिशेषणादिविशिष्टातुः अत्रापिपूर्वोक्तगृहेतुः ५

दारादिपुसकस्यमियत्रतस्यकुणविषयाच्युतमत्पासिद्धिः कथमभूदितिप्रश्नपरिहारः कथमागतइति तद्वक्तुमुपक्रमते यहाँति मियत्रतोप्येचेकइतिकृत्वातत्परितवक्तुमुपक्रमेतइत्यसोदाह यहाँते यहाँप
दासस्त्राजपुत्रःप्रियत्रतोभुवनरक्षणाय स्वपित्रास्वायंभुवेनोपामंत्रितोनि योजितोपिराज्यरक्षणलक्षणपितृवचनंनैवाभ्यनंदकांगीकृतवान् दावाकेल अथतदात्मयोनिर्बह्मास्वमवन इदवततारहेत्यन्वयः २८
मिनंदबोकेकारणमिदमित्यतउक्तं ब्रह्मेतिब्रह्मसन्नेषंसंन्यासेनदीक्षिष्यमाणः संन्यासदीक्षांमायुषामितिमन्वानः ननुअज्ञाततत्त्वस्थसंन्यासाधिकारःकथमस्यसंभवतीत्यत उक्तमवगतोति अदगतपर
मार्थसत्त्वत्वेनसोऽवनतपरमार्थसत्त्वःकवलत्रयेप्यबाधितब्रह्माख्यतत्त्वज्ञानीत्यर्थः अलौकिकस्यवस्तुमेविशेषज्ञानं गुरुकटाक्षंविना न घटवइत्यतउक्तं चरणोति गुरोरितिशेषः एवविधस्यसम्भवा
नुग्रहकर्तागुरुःकःयेनतत्त्वज्ञानस्यादित्यतउक्तं नारदस्येति नन्वयोग्यश्चेत्त्वज्ञानग्रहणंकर्यसंभाव्यतइत्यतउक्तंपरमभागवतइति इदंचानमिनंदनेकारणमित्याह भगवतीति अव्यवधानोव्यतथा
नरहितोऽप्रतिबद्धोयःसमाधियोगश्चित्काश्रतालक्षणस्तेनवासुदेवभगवत्पेवसम्यगावेशितःसमर्पितःसकलानांकारकाणांचक्षुरावांद्द्रियाणांक्रियाकलापोव्यापारसमूहोयेनसतथा जीवस्यब्रह्माभीनत्व
निरीक्षणलक्षणसमाधियोगेन सन्यस्ताहंकर्तृत्वादिसमुदायोवा नन्वज्ञवत्पित्रादेशंउदलंघयत्कथमयमितितत्राह यदपीति राज्यंकुर्वितिपरित्रोक्तंतद्वचनंअप्रत्याज्ञातव्यंनकरोमीतिनिराकर्तुं अयुक्तं
यदपियद्यपिइतिजानाति तथापितदधिकरणेराज्यरक्षणयाधिकारेअसतोऽग्रस्तादन्यस्माच्छब्दादेर्विषयादात्मनोमेनआदेःपराभवपुनःपुनःसंसारमाश्लिष्यंनपराजयमन्वीक्षमाणःसम्यक्पश्यन्गुस्वचन

यहिंवावसराजपुत्रःप्रियत्रतःपरमभागवतो नारदस्यचरणोपसेवयांजसावगतपरमार्थसत्त्वोत्र ह्यसन्नेणदीक्षिष्यमाणोवानितलपरिपालनायाम्रातप्रवरगुण
गणैकांतभाजनतयास्वपित्रोपामंत्रितोभगवतिवासुदेवएवाव्यवधानसमाधियोगेनसमावेशितसकलकारकक्रियाकलापोनैवाभ्यनंदत् ॥ यदपितदप्रत्या
स्नातव्यंतदधिकरणजात्मनोऽन्यस्मादसतोऽयदापराभवमन्वीक्षमाणः ६ अथहमगवानादिदेवएतस्यगुणविसर्गस्यपरिबृंहणानुष्ठानेनव्यवसितसकलज
गदभिप्रायजात्मयोनिरसिलनिगमनिजजनपरिवेष्टितःस्वभवनदवततार ७ तत्रतत्रगगनतलउडुपतिरिवविमानावलिमिरनुपथममरपरिवृढैरभिपूज्य
नःपथिपथिचवरूथशःसिद्धमंधर्वसाध्यचारणमुनिमणैरुपगीयमानोऽगंधमादनद्रोणीमवभासयन्नुपसर्प ८

चात्मस्नेहनिमित्तमितिसंपश्यमानः अनेनगुवादेशोल्लंघनदोषोपिपरिहारीतिदृष्टव्यं नन्वेवंविधश्चेत्कमितिपित्रोपामंत्रितइतितत्राह आम्नातेति आम्नातानीति शास्त्रेणपरिपाठेनाभवरःउत्तमा
राज्ञांगुणाभिमग्न्यादयोपेतोपामेकांतभाजनतयानियतपान्त्रत्वात् ६ नन्वतर्किताम्यागमनेकिंकारणमितितत्राह एतरयेति सन्वादिगुणैर्विविधःसर्गोपस्यततथा तस्यैतस्यजगतःपरिवृंहणवृद्धि
स्तस्यानुष्ठानंसदासंचिबर्न तेनव्यवसितोनिश्चितोसिलजगदभिप्रायोयेनसतथा परिवृंहणंसृष्टिः तदन्तरकालीनानुष्ठानेनापरोक्षीकृतइष्टानिष्टप्राप्तिपरिहारोपायलक्षणोजगदभिप्रायोयेनतिना अ
सिलैर्भूतिमद्भिर्निगमैर्वेदादिशास्त्रैर्मरीच्यादिनिजगणैश्चपरिवृतइत्यनेनश्रुतशास्त्रस्यप्रियत्रतस्यात्मयोनित्वेनविश्वसजननायोक्तमितिदर्शितम् ७ तद्वचनस्याज्ञातत्वेनमाहात्म्यमाह तत्रतत्र
ति उडुपतिश्चंद्रइवेतिदृष्टंतःसौम्यत्वे अमरपरिवृढैर्देवैश्चैरनुपथमितिविप्तायां गंधमादनस्यपर्वतस्यद्रोणीनिम्नतलप्रदेशंप्रियत्रततपःस्थानंमकाशयन्नुपसर्पमाप बाह्यसत्पाद्यंकराव्यंवा भ
हानसंशयोऽइतिहकुतं तद्वाढंसत्यंइत्यर्द्धांगीकारः कथंमंदानांसदेहावकाशोनविदुषां तथाहि प्रियत्रतस्यप्रथमशरीरग्रहणमारभ्यहरिचरणारविहमकरंदरसास्वादेनैकचित्तत्वात् कुटुंबासक्तिर्युक्तिप
रिपथिनिनस्यात् निजगद्गुरुवरचतुर्भुजाङ्गाकारित्वेनगुणकरीचएतत्कुवइतिदत्राह भागवतोति शेषपूर्ववत् ८

इत्यत्र ज्ञानस्यापि चरमदेहिनां देहात् पर्यंतं स्वाविहितकर्मकर्तव्यमित्याह मुक्तोपीति यथोपयातं देवतः आर्षं तदपि गारुड्यं फलदानायोपकर्तं कर्मफलमश्रमभिमानशून्यो देहाभिमानरहितः पतिषातनिद्रा-
निवृत्ताज्ञानान्यथाज्ञानी जीवन्मुक्तोपियावत्पारव्यकर्मनाशः तावत्स्वदेहं विभृयात् तत्र विहितं राज्यादिपालनकर्मचकत्वेन्यमित्यर्थः तर्हि विद्वद्भिरुक्तं कोविशेष इति तत्राह किंचित्ति ज्ञानं ज्ञानित्वदे-
हाप्यशरीरांतरारंभकान् रागादिलक्षणान्नवृत्ते न स्वीकरोति तादृशकर्मणि न करोतीत्यर्थः १६ ननु कर्दमाक्रांतस्य कर्दमलेपत्पृष्टहाश्रमरतरयतमिमित्तभगवत्प्राप्यतत्प्राप्तोत्तमाश्रमस्य भेषादिति-
भयमिति प्रयत्नस्य विस्मृतस्वकार्यस्य नेषु निर्जनप्रदेशेषु स्थितस्यापि पापाद्भयस्यात् कुत इति तत्राह यत इति षट्सपत्नाः षड्विद्रियाख्याः शत्रवः सहवसंत इति यतो तत्तद्विशेषः । तर्हि तदर्थं कारंभयं यत्पद-
स्यादिति तत्राह जितेंद्रियस्येति अवचं दोषं बुधस्य कर्तव्यं जानतः । वशीकृतेंद्रियग्रामस्येंद्रियजयः कथं ज्ञायत इति तत्राह आत्मेति आत्मनि हरौ रतिरुपासनालक्षणापरसदृशा तस्य १७ तर्हि
द्रियजयोपायः कथमत्राह यति इन्द्रियाख्यषट्शत्रून् जेतुं कामोपः सः पूर्वग्रहस्थाश्रमेषु स्थित्वा तदुपभोगेन निर्विचालं बुद्धिमाप्यते तत्र श्रेयसइति शेषः यतनप्रकारं चि युध्येतेति भगवन्निष्कलक्षणदुर्गाश्रितः ज-
जितारिन् विषयभोगेषु तन्मद्वेन्द्रियाख्यशत्रून् युध्येत विषयगमनं निषध्यात्माधीनान् कुर्यात् पुनः क्षीणेनूपरतविषयप्रचारेण द्विषेयुस्तु विपश्चित्कामनिर्भयो विचरो दित्यन्वयः विपश्चित्यनेन न ज्ञातुकामः

मुक्तोपितावद्विभृयात्स्वदेहमारुध्यमश्रमभिमानशून्यः ॥ यथोपयातं प्रतियातनिद्राकिं त्वन्यदेहाय गुंणान्नवृत्ते १६ अयं प्रमत्तस्य वनेष्वापि स्थायतो वसंतं
सह षट्सपत्नाः ॥ जितेंद्रियस्यात्मरतेर्बुधस्य गृहाश्रमः किञ्चुकोरत्यवद्यम् १७ यः षट्सपत्नान् विजिगीषमाणो गृहेषु निर्विद्ययते तत्पूर्वम् ॥ युध्येत दुर्गाश्रितः
जितारिन् क्षीणेषु कामं विचरो द्विषश्चित् १८ त्वं त्वज्जनाभां प्रिसरो जकोशदुर्गाश्रितो निर्जित षट्सपत्नः ॥ भुंक्ष्वेह भोगान् पुरुषातिष्ठान् विमुक्तसंगः प्रकृति-
भजस्व १९ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इति समजिहितो महाभागवतो भगवत्स्मिन् भुवनगुरोस्तु शासनमात्मनो लघुतया वनतशिरो यरो बाढा गेति सबहुमानमुवा-
ह २० भगवानपि मनुना यथावदुपकल्पितापचितिः प्रियव्रतनासदयोरनिमिषमभिसमीक्षमाणयोरात्मसमवस्थानं वाङ्मनसोः क्षयमव्यवहितमगमत् २१
मनुरपि परेणैवेत्थं समभिसंधितमनोरथः ॥ सुरार्षिर्वरानुमतेनात्मजमसिलधरामंडलस्थितिगुप्तय आस्थायाति विषयविषमविषजलाशयादुपराम २२

कामानां उपभोगेन शान्तिरिति । इति पाठोऽयं वनेष्वपि स्थायतो वसंतं इत्येतावन्ति १८ बह्वालापैरलंकिमधुना कर्तव्यमत्राह त्वमिति तुना प्रियव्रतस्यान्यस्माद्विशेषं सूचयति दयेवाह सज्जमानो गेति १९
तिसृष्टान् श्नीनारायणप्रसादोपनतान् विमुक्तसंगः पुत्रादिस्नेहलक्षणसंगरहितः सत्त्वमकृति सच्चिदानंदलक्षणस्वभावं संन्यासाश्रमेण मोक्षो नान्याश्रमेणेत्यर्थे द्विव्यामोह एव विहितो यस्य गोषर्षादिषु न
प्रमविष्णुना । तेन मुक्तिर्भवेत्तस्य तं गुरुं देवविदिति स्मृतेस्तव विहितेन प्रजापालनलक्षणधर्मेण स्वयोग्यमुक्तिरिति विदित्वा तत्र विमुक्ततामुद्बोध्य तत्करणायायासिषमिष्यतस्तत्कुर्वित्येतद्वा तुनाह १९
अथ प्रियव्रतस्य शिष्टज नशिक्षणाय विरिचस्याज्ञाग्रहणप्रकारमाह इतीति विरिचदात्मनः स्वस्वलघुतया मितमहिमात्वादन तशिरो धरः श्रणतकंठः २० स्वाज्ञाग्रहणादियत्र तावत्तत्प्राप्यन्ति रचः सत्यमेव
मापेत्याह भगवानपीति मनुना यथावदुपकल्पितापचितिः प्रजावस्मै सः अनिमिषमिति क्रियाविशेषणं पक्षमविवृत्य आत्मसमवस्थानं स्वस्थानं सत्यलोकां ह्यनसोः वा यो मनसस्तत्क्षयं विषयीकृतं मगमत् इत्य-
व्यवहितसंतापितिशेषः रागादिदोषरहितत्वाद् २१ स्वायं भुवनमनोऽपि संसारत्यागप्रकारमाह मनुरपीति परेण विरिचनेन सुरार्षिर्वरानुमतेन देवर्षीणां भ्येतरेः श्रेष्ठः नारादः सत्यानसत्तनष्टरीत्या-
तिविषयविषय एव विषयतदेव जलाशयो ह्येव तस्मात् २२

मियत्रतस्ययथाविरिचोपदेशोभितिरक्षणप्रकारं ब्रवीति इतिहेति इतिशब्दोद्देश्यः यस्माद्गुणानुशासनमनुष्ठानीयमतहति बंधध्वंसनपरोनुभावः प्रभावः सतगर्भ्यस्यसतथा सतगर्भाभावात् ॥ २३ ॥
 नसामध्येनध्यानादुत्पन्नज्ञानेनवा कषायः पापं रथिदाहरेरिधितदंघ्रं अपिसंभावितमिति २३ वानप्रस्थाश्रमस्थएतापराज्यमपालयद्विरक्तत्वाजनुष्टाश्रमस्थइतिशकापरिहर्तुमाह अथेति सायुष्य
 यकुलशुद्धिकरीत्याशयेनाह तस्यामिति उहवाइतिनिपाताः प्राकृष्टानुत्पत्तौसंतापपश्चात्संतोषतत्रमसिद्धिसूचयंति भावयांबभूवोत्पादयामास २४ तेषां नामान्वाह आग्नीधेति यज्विवाहोरनुज्ञायावीर
 घृतपृष्ठानुजः सवनः वीतिहोत्रानुजः कविः २५ ऊर्ध्वरेतसो ब्रह्मचर्याख्यब्रह्मधारिणः अर्भकभावाद्बाल्यात्प्राप्तमिति आत्मविद्यायां परविद्यायां कृतपरिचयाः पूर्णाभ्यासा एव शब्देन गानसपमर्हसाभ्यन्तगतवर्णयति
 २६ तस्मिन्नाश्रमेवर्तमानाः स्वयोग्यगुणोपसंहारेण मुक्तिः स्यादिति दर्शयितुं सकलजीवेत्यादिगुणविशिष्टत्वहरेरुक्तं ननु गुणानामियत्तया अविरतस्मृत्या विगलितस्य तैलधारिण्यदस्य परमशक्तिरिति गोपयामास

इतिहवावसजगतीपतिरीश्वरेच्छया धिनिवेशितकर्माधिकारोऽसिखजगद्वंधध्वंसनपरानुभावस्य भगवतः आदिपुरुषस्यां प्रियुगलानवरतध्यानानुभावं न
 रिरंधितकषायाशयावदातोपिमानवर्द्धनोमहतांमहीतलमनुशशास २३ अथचदुहितरंप्रजापतेर्विश्वकर्मण उपयेमेवर्हिष्मतीनाम् ॥ तस्यामुहवात्मानं
 जानात्मसमानशीलमुणकर्मरूपवीर्योदारावदशभावयांबभूव ॥ कन्यायंबीयसीमूर्जस्वतीनाम् २४ आग्नीध्रेभजिह्वयज्विवाहुमहावीरिहिरण्यरेतोभूतपृष्ठ
 वनमेधातिथिवीतिहोत्रकवयइतिसर्वेष्वग्निनामानः २५ एतेषां कविर्महावीरः सवनइतित्रयआसन्नूर्ध्वरेतसः ॥ तज्जात्मविद्यायामर्भकभावादारभ्यकृतपरि
 चयाः परमहंस्यमेवाश्रममभजन् २६ तस्मिन्नुहवाउपशमशीलाः परमऋषयः सकलजीविनाकायावासस्य भगवतोवासुदेवस्य संसारभोतानां शरणभूतस्य
 श्रीमच्चरणारविंदाविरतस्मृतिविगलितपरमभक्तियोगानुभावेन परिभावितांतर्हृदयाधिगते भगवतिसर्वेषां भूतानामात्मभूते प्रत्यगात्मन्वेव तादान्मन्मदविश्वे
 षेण समापुः २७ अन्यस्यामपि मार्यायां त्रयः पुत्रा आसन् ॥ उत्तमस्तामसो रैवतइति मन्वंतराधिपतयः २८ एवमुपशमायनेषु स्वतनयेष्ववयजगती यति
 जैर्गतीमर्बुदान्येकादशपरिवत्सराणामभ्याहतासिखपुरुषकारसारभूतदोर्दंडयुगलापीडितकोदंडमौर्वीगुणस्तनितविरामितधर्मप्रतिपक्षोवर्हिष्मत्यां चानुदि
 नमेधमानप्रमोदप्रसरणपोषणप्रीडाप्रमुषितहासावलोकुरुचिरक्ष्वेलनादिभिः पराभूयमानविवेको नवबुध्यमान इव महामना बुभुजे २९

भावेन परिभाषिते त्रशीकृते तर्हृदये धिमतज्ञाते आत्मभूते अतिप्रिये प्रपगात्मानिस्वविंबेतर्पाभिणि अविशेषेण पार्थिवदेहत्यागेन तादात्म्यंतद्रूपसाम्यमेवापुः सर्वेषु तु बाहवइत्यादेः भगवतीति सप्तमीनिर्देशात्
 कथमभोच्यते तदधीनस्त्वं तस्मात्स्वित्वात्तदेकचित्तत्वात्तत्कामित्वात्स्वविशेषेण स्वातंत्र्यमंतरेणेति च २७ न केवलमस्यैकैव पत्नी किंतु द्वितीयाप्यस्ति सापि प्रयोजकपुत्रप्रसूतिराह अन्धरगाप्यति न
 रकृत्य मुक्तमन्वंतराधिपतयइति २८ समियत्रतो राजा किंयंतं कालं राज्याय मुक्तेति तत्कालावधिमाह एवमिति उपशमायनेषु संन्यस्तेषु भगवतो धिक्निष्ठैवायनमाश्रयोपेततथातेष्विति वा परितस्तस्यामे
 कादशावुदानि मौर्वीगुणो ज्वालयन्नुक्तः स्तनितेन विस्फूर्जितेन प्रमोदप्रसरणमानंदप्रवाहस्तस्योपशमप्रवर्धनतेन च म्रीदया च विशिष्टचेष्टालक्षणया च प्रमुषितहासईषत्तिरस्त्रुतहासनतेन यत्कोवत्येको गस्त्रे
 नरुचिराक्ष्वेलना नम्रवगेवं पूर्णैः पराभूयमानविवेकोऽनाविर्भूतविवेकज्ञानत्वादनवबुध्यमान इवाज्ञतुल्यः नत्वज्ञइत्यर्थः महामना इत्युक्तेः २९

नन्वत्रास्यविषयविषयभोगविशेषश्चोक्तो ननु माहात्म्यविशेष इत्यतस्तमाह यावदिति अयमादित्योभगवान्सुरगिरिमनुक्रामन् यावदवभासयतीत्युक्तमेवैवृणोति विसुधातल्लभ्यते पतपतिषकाश्चान्ये
 पुरुषमानमतिक्रम्यवर्तमानः प्रभावो यस्य स तथा तदादित्यप्रवर्तनमात्मराज्याधिकारकरणं समजवेन सूर्यरथसदृशवेगेन रजनीरात्रिमापीदिनप्रकाशवत् व्यवहारयोग्यं कारिण्यामीति वत्त्वा तदभिरुचिनादि
 त्यस्य पृष्ठतः सप्तवारं पर्याक्रामत् मेरोः परिसरभूमिभित्तेशः पतंगः सूर्यः ३० अचहृदयमानं तल्लक्षणं कैतदितितत्राह यावाइहोति अत्रवाइत्यादिनिपाता अस्वग्रंथस्य वेदतुल्यत्वोक्तनाथ अतएव तद्विहरिता
 मिति प्रत्यध्यायमुक्तिरिति । इहभूतं तस्य प्रियव्रतस्परयचरणस्परयचक्रस्य नेमेर्याः प्रांतधारास्ताभिः कृताः परिस्रादीर्घिकास्ताः सप्तपरिस्रा सप्तसिंधव आसन्नित्यन्यथः वाइत्यनेन समुद्राणां पूर्वसंज्ञावध
 सिद्धिं ध्वनयति अयंतु तेषां स्थौल्यं कृतवानिति तदुक्तं पूर्वसंज्ञान्तरावृत्त्यास्थूलश्चक्रेपि व्रतः । समुद्रांस्तेन तत्कर्तृत्वाहुरेनं प्रियव्रतमिति यतो येभ्यः समुद्रेभ्यः सीमाभूतेभ्य एव भुवः सप्तद्वीपाः कृताः पृथक् पृथक्
 वदः प्रधानभूतः सप्तैवान्येवांतरद्वीपा बहवः संतीति विशेषोक्तनार्थः तेषां सप्तैव विशेषः ३१ तेषां नामान्याह जंब्वित्यादिना तेषां द्वीपानां परिमाणं गृण्वितिशेषः किमित्यनङ्कं पूर्वस्मादिहो पूर्वस्मात्पूर्व

यावदवभासयतीति सुरगिरिमनुपर्याक्रामन् भगवानादित्यो विसुधातल्लभे नैव प्रतपति अर्थे नैवाच्छादयति तदा हि भगवदुपासनोपचिताति पुरुषप्रभावस्तदन
 भिनंदन् समजवेन रथे न च्योतिर्मयेन रजनी मपि दिनं करिष्यामीति सप्तकृत्वस्तरणिमनुपर्याक्रामत् स द्वितीय इव पतंगः ३० यावाइह तद्रथचरणेभिरुक्तपरिस्रा
 स्ताः सप्तसिंधव आसन्नित्यतएव कृताः सप्तभुवो द्वीपाः ३१ जंबूद्वीपशाल्मलि कुशक्रौंचशाकपुष्करसंज्ञाः तेषां परिमाणं पूर्वस्मात् पूर्वस्मादुत्तरात्तरेयथासंख्यं द्विगु
 णेन बहिः समंतत उपकृताः ३२ लवणो देक्षुरसो दसुरो दद्यतो दक्षीरो ददधिर्मंडो दशुद्वोदाः सप्तजलधयः सप्तद्वीपपरिस्राः अभ्यंतरद्वीपसमानाः एकैकमशो यथानुपु
 र्वं सप्तस्वपि बहिर्द्वीपेषु पृथक् पृथक् परित उपकल्पिताः ॥ तेषु जंब्वादिषु बहिर्द्वीपतीपतिरनुवृत्तानां तमजानां भ्रिध्वमजिह्वयज्ववाहुहिरण्यरेतो वृत्तपृष्ठमेधातिथि
 वीतिहोत्रसंज्ञा न्यथासंख्यमेकैकस्मिन्नकपेकमेवाधिपतिर्विदधे ३३ दुहितरमूर्जस्वर्तानामोशनसप्रायच्छद्यस्यामासीद्देवयानीनामकं च सुता ३४ नैतं
 विधः पुरुषकार उरुकमस्य पुंसांतदं धिरजसाजितषड्गुणानाम् ॥ चित्रं विदूरविगतः सकृदाददति यन्नामभेयमधुना सजहाति बंधम् ३५

स्मादुत्तरात्तरादित्यंतरात् बाह्यो बाह्य इत्यंतर्बहिर्भावेन वर्तमाना द्वीपा यथासंख्यां द्विगुणेन बहिः समंतत उपकृताः ३२ तेषु नामान्याह लवणेति अभ्यंतरद्वीपसमाना इति जंबूद्वीपसमानो लवणोद्वीपः
 पुष्करद्वीपसमान इक्षुरसोदधिरित्येव संख्येयं तत्रा राजकृत्वव्रतत्यानां जनानामिथो विवादेन विनाशः स्यादिति कृत्वा भ्रातृद्वयपुत्रास्तत्पतीश्वर इत्याह तेष्विति ३३ पारिवर्द्धने क्षुतानां भिद्यो विनाशः
 स्यादिति कृत्वा कन्यादानमपि स्वयमेव चक्र इत्याह दुहितरमिति उशनाशुक्रः काव्य इति हलायुधः तत्पुत्र्यपिराजकुलवृद्धिकरीति भावेन तत्सुतामाह यरयामिति ३४ एषा द्विकमस्योत्कृष्टमिति कर्मरथेपि
 त्वान्मुमुक्षुणा श्रवणादिनावययमभ्यसनीय इति भावेनाभिधौति नैवं विधयति हरेः पुंसां भक्तानामेवं विधः पुरुषकारो माहात्म्यविशेषश्चित्रं न भवतीति कुत इति तत्राह तदं धिरजसोति निबोद्धेति तेषां षड्गुणा
 कामादयो भारमादयो वा अशनादयो वा मनसा सह शब्दादयो वा पैरेते जितास्ते तथोक्ताः इतोपि चित्रं नेत्याह विदूरेति विप्रविशयविदूरः स्यात्स्मादपि विगतं बंधाळः यस्य हरेन रायभावेनाशयरेः सकृदा
 ददीत सोऽधुना सद्यप्यसंसारलक्षणं बंधं जहाति त्यजतीत्यन्यथः तस्योत्कर्मस्येति यद्वा विदूरविगतः दूराद्वरगतो दोषनिजिताद्विदूरेतोपि बंधदोषलक्षणमिति ३५

इदानीं पूर्वानुवादपूर्वकवैराग्येण तत्त्वसंसारनिर्वाणकारं कथयति स एवमिति अनुपतितोपहृच्छयाश्रीगुणविसर्गः संधिचविग्रहचैनयानमासननेव ॥ इत्येवमवसंशयपूषान्कनयोविदुःस्थानः
गुणप्रयोगो गुणकार्यविषयप्रपञ्चोवा तस्य संसर्गेण संबन्धेन आत्तनिर्वेदः प्राप्ते वैराग्यः ३६ किमाहेत्यत्राह अहोइति विनोदमृशंकीडाभृगम् ॥ ३७ ॥ तस्य संसारविग्रहात्संसारमकर
वक्ति परदेवतेति परदेवतानारायणः तस्य प्रसादेनाधिगतं प्राप्तमात्मप्रत्यवमर्शनं प्राप्तपरमात्मज्ञानं तेन परिनिर्वृतो नष्टलब्धचित्तामणिरिव परमाभंदशाः यथाशयं भोयोभ्यः पिबुधनस्तदस्य ॥ गतः
वमिव महतीविभूतिर्पस्याः सा तथातानारदस्य पदवीनिवृत्तिमार्गः संन्यासलक्षणः तां ३८ प्रियव्रतचरितश्रवणस्मरणादेरनापासेन मुक्तिसाधनत्वाच्चिन्त्यजयापुष्पकहृदये तौ ह्यमृतजिवकर्ममति
तस्येति रथचक्रनेमिकृतनिर्भैः छायारान्त्रिकतां ३९ भूतस्थानं भुवोवषवविशेषनामभूतं निर्वृत्यैषाणि नां सुखाय ४० महित्वं माहात्म्यं नागकर्णजयोगसाधनं ज्ञानं ॥ १ ॥ एतन्मन्त्रित्युक्तं तत्त्वमसि

स एवमपरिमितबलपराक्रमएकदा तु देवर्षिचरणानुसेवयानुपतितगुणविसर्गसंसर्गेणानिवृत्तमिवात्मानं मन्यमानः आत्तनिर्वेदइदमाह ३६ अहो असाध्यतुष्टि
तं यदभिनिवेशितोहमिन्द्रियैरविद्याविरचितविषमविषयां धूपेतदलमलं ननुष्यवनिताविनोदमृगमां धिग्धिगिति गर्हयांचकार ३७ परदेवताप्रसादाधि
गतात्मप्रत्यवमर्शनपरिनिर्वृतः ॥ स्वपुत्रेभ्य इमां गां यथादायं विषयभुक्तभोगां च महर्षिभूतकमिव सह महाविभूतिमपहाय स्वयं निहितनिर्वेदोऽहं निवृत्तः
चिरहरिविहारानुभावो भगवतो नारदस्य पदवीमनुससार ३८ तस्य हवा एते श्लोकाः ॥ प्रियव्रतकृतं कर्म को नु कुर्याद्विनेश्वरम् ॥ यो नो भिगिभैरुश्चोच्छायां
घ्नन्सप्तवारिधीन् ३९ भूतस्थानं कृतं येन सरिद्रिरिवनादिभिः ॥ सीमाचभूतनिर्वृत्यैद्वीपेद्वीपे विभागशः ४० भौमं दिव्यं मानुषं च महित्वं योगकर्मजम् ॥ य
श्चक्रे निरयोपम्यं पौरुषं तु जनप्रियम् ४१ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे भुवनकोशे प्रियव्रतविजये पथमोऽध्यायः १ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं पि
तरिसंनिवृत्ते तदनुशासने वर्तमाना श्रीधोजं बुद्धीपौकसः प्रजाऔरसवद्भर्मानवेक्षमाणः पर्यगोपायत् १ स तु कदाचित्पितृलोककाभः सुरवरपतिताम्रीहा दल
द्रोण्यां भगवंतं विश्वस्तृजां पतिमाहूतपरिचर्योपकरणआत्मैकाग्र्येण तपसाराधयां भूव २ एतदुपलभ्य भगवानादिपुरुषः सदाशिवार्थं पूर्वचित्तिनामा
स्समभियापयामास ३ सा च तदा श्रमोपवनमतिरमणीयविविधनिविडविटपि विटपनिकटपुटलताकुटिलरुहस्थलविहंगममिथुनैः प्राणयानश्रुतिभिः
तिबोध्यमानसलिलकुक्कुटारंडवकलहंसादिभिर्विचित्रमुपकूजितामलजलाशयकमलाकरमुपवभ्राम ४

४१ इति श्रीभागवते वि० टीका ० पंचमस्कंधे पथमोऽध्यायः १ स्त्रीसंगं परिहरतः पुंसं क्रतुलस्यैव मुक्तिरित्यभिप्रेत्य तस्यापरिहारार्थत्वं प्रतिपाद्यते स्मिन्नध्याये तन्माहात्म्यं १२४११७८८ लक्षणप्रकारमाह ॥
मिति औरसवदात्मपुत्रवत्पर्यगोपायदरक्षत् गुरुरक्षणे १ विश्वस्तृजां पतिं ब्रह्माणं पितृलोककामइत्यनेन संतानार्थित्वं लक्षयति सोयं ननुष्यलोकः पुत्रेण जेय इति युतेः तु पुत्रेणापितुं पितृलोकं प्राप्तिं च नान्य
आक्रीडः कीडास्थानं आत्मगतं करणस्यैकाग्र्यं पर्याप्तं तत्तथा तेनात्मैकविषयेण वा २ अभियापयामास प्रेषयामास ३ अतिरमणीया विविधाश्च निविडाश्च विटपिनो वृक्षास्ते भाविन्याः शाखास्ते पा
निकटपुटेषु समीपभागेषु पालतास्तां कुटिलेषु वक्रभागेषु कूडाभाकूडाश्च स्थलविहंगमाः मयूरकोकिलादयस्तेषां मिथुनैः प्राणयानां श्रुतिः घनुरंडलमाचमदेऽव्यापिनी ध्वनिस्तद्विर्गेषां पानितयातैः पथोभ्य
मानैः प्रतिनादोन्मुखाकरपापेतिशेषः जलकुडुआदिभिर्विचित्रं पयातथोपकूजिते निर्मलजलाशये कूटकमलाकरोयस्मिन्तत्तथा ४

सुललितपदविन्यासः कोमलपदविभेपोययासाललितपदविन्यासाचगतिर्मनंतस्याविलासेनशृंगारलक्षणशोभयानुपदं प्रति चरणविभेपं स्वर्णायमाने सिंजितध्वनिविशेषं कुर्वाणे चरितो गन्धर
 पाभरणेनूपुरयेतयोर्ध्वनिमाकर्ष्य सराजकुमारः समाधियोगेनानमि तेनामीलितोनयननलिनमुकुलौघौतयोर्पुंगुलमीषदल्पविकचयविकासंक्रुत्वा आचष्ट अद्वाक्षीत् ५ ततः किं तनाह ताविति एव शब्देन
 न्यदर्शनं निवारयति अन्यदर्शनाभावेनमित्यमाह अविदूरइति सुमनसः पुष्पाणि दिविजादीनामनोनयनानामाह्लादं दुहंतीति मनोनयनाह्लाददुघास्तेर्गतिश्च विहारश्च विनयश्च विलोकनं च ॥ ५ ॥
 राणिचावयवाश्च तेतथातैः कुसुमायुधस्य कामस्य विवरमवकाशं ६ निजमुखाद्विगलितः स्तुतः भदजनकासवः तस्यामोदाज्जातेन भवेनाधामधुकरनिकराधेतैरुत्पन्नेन उपरोधेन निवारणक्षेत्रेण मुत्तय
 विन्यासेन वल्गुशोभनस्य दंनमपि च चलनं येषां स्तनकलशादीनां ते तथा वल्गुरपंदनाः स्तनकलशादयोऽस्याः सा तथातां । पूर्वचिंतेरवलोकनेन बुद्धिभ्रंशविशेषोनेन प्राप्त इत्याह तदिदि भगवतः यो विलक्षण
 प्रशस्तस्थानगतस्य सर्वजनसंभाव्यस्वभावा मकरध्वजस्य कामस्य जडवद्वस्तुविचारपरिज्ञानशून्य इव इति दृश्यमाणप्रकारेण हशब्देन भवति मनसि विवेको विदुषामपि शास्त्रसंभवस्तावत् । ॥ ५ ॥

तस्याः सुललितपदविन्यासगतिविलासेनानुपदं स्वर्णायमानरुचिरचरणाभरणस्वनमुपाकर्ष्य नरे देवकुमारः समाधियोगेनामीलितोनयननलिनमुकुलौघौ
 षट्कचय्याचष्ट ५ तामेवाविदूरं विलोक्य मधुकरमीव सुमनस उपजिघ्रंतीं दिविजमनुजमनोनयनाह्लाददुघैर्गतिविहारविनयविलोकनमुस्वराक्षराक्षय
 वैर्मनसि नृणां कुसुमायुधस्य विदधतीं विवरम् ६ निजमुखाद्विगलितमदासवामोदमदधं मधुकरनिकरोपरोधेन हतपदविन्यासवल्गुरपंदनस्तनकलशाकबरहा
 ररशनादेर्वीतदवलोकनेन विधृता वसरस्य भगवतो मकरध्वजस्य वशमुपनीतो जडवदिति होवाच ७ कात्वंचिकीर्षसि च किं मुनिवर्धशैलेमायासिकापि भगव
 त्परदेवतायाः ॥ विज्ये विमर्षिधनुषी सुहृदात्मनो र्थे किं वा मृगान्मृगयसे विपिने प्रमत्तान् ८ बाणाविमौ भगवतः शतपत्रपत्रौ शांतावपुंससुचिरावति तिग्म
 दंतौ ॥ कस्मै युयुंक्षसि वने विचरन्न विद्वः क्षेमाय नोजडधियां तव विक्रमोऽस्तु ९ शिष्या इमे भगवतः परितः पठंति गायंति सामसरहस्य मजस्मिन् ॥
 पुष्पमच्छिं स्वाविलुलिताः सुमना भिवृष्टीः सर्वे भजंत्युपि गणा इव वेदशाखाः १० वाचं परं चरणपंकजति तिरीणां ब्रह्मन्न रूपमुखरीं शृणुषोऽस्तु भूधम् ॥ लक्ष्म
 कंदंबरुचिरां कविटं कीर्त्तयेयस्यामलातपरिधिः कचवलकलाते ११

तिदृष्टिं विशिस्तयावर्जं दीवराक्षीणामित्यादिप्रसिद्धं दर्शयति ७ जडत्वमेव दर्शयति कात्वमिति मुनिवर्धेति पुंल्लिगेन संबोध्य कात्वमिति स्त्रील्लिगेन मन्त्रइत्यादिविवेकाभावे लिङ्गं शैले गिरौ किं कर्तुं भिच्छ
 सि परदेवतायाः मायासि किं तत्रापिकामायासिनारी देवीणां धर्मोत्पादिषु विज्ये मौर्वीरहिते धनुषी भूलक्षणे सुहृदात्मनो र्थे सुहृदात्मनो वशीकरणाय ऊरुध्वस्तु हृदात्मनो वापालनभयोजनविभे
 वाविमर्षे अर्थांतरमाह किंचेति भ्रूगुलधनुर्धृत्वा मृगान्मृगयसे किंचेत्पन्थयः ८ बाणौ नयनलक्षणौ शतपत्रपत्रौ बदलसदृशपक्ष्मयुतौ शांतौ स्निग्धौ अपुंसौ चिरौ पुंसं विनाशो भगवानौ शान्तः ॥
 इतौ अतिदीक्ष्णकटाक्षलक्षणौ एव विधौ कस्मैपुंसयुयुंक्षसि प्रयोक्तुं भिच्छसि ९ हस्तवारणलक्षणशिक्षायोग्यत्वाच्छिष्या इति शृंगाः पुष्पमच्छिं स्वाविलुलिताः पुष्पां कंठे गणशययुताः सुमनो भिवृष्टीः पुष्पवृष्टीः
 १० हे ब्रह्मन् त्वं तव चरणपंकजति तिरीणां चरणपद्मनूप्रांतरीतरत्नाख्योपलानां वाचं शब्दमात्रं परं न तु व्यक्तार्थं कथं भूतारूपं विनापि मुखरी शब्दवादनशीला भित्तिरूपमुखरी ति तिरीणूपावस्थारत्नपासे
 विशेषयोः वक्रमार्गेण कुर्वेदसिल्यामपि च कथ्यते इत्यभिधानं कंदंबपुष्पवद्विचरिस्वसुरस्याकल्पसामीप्यात् कटिप्रदेशस्य विटं कनिष्ठे उन्नतं मंलं लेशुंगारविशेषयुक्तं मंलं लेशं वर्तमानं तेतवव कथापनः

कल्लव्यायस्यावल्कलायां अलातपरीधिः अलातमेवालातः तद्वत्स्थितापरीधिः परिवेषः कांचीलक्षणाय वल्कवल्कलमन्त्रियामित्यभिधाना आडत्वाङ्गिगवत्याः तथा च यस्य वल्कलस्योपपन्नपरीधे रस्तीत्यन्वेतव्यम् ११ मध्ये कृश इत्यलुक् कृशमध्यस्त्वयौवहासितेतवतपोरुचिरयोः शृंगयोः शृंगवदुन्नतयोः स्तनयोः संघृतां किंचूचकुलक्षणनीलरत्नामिति शेषः यत्र यपो द्विजेति संबोधनं जटवत् १२ कृष्णाय गरागाभिप्रायेणाह पंकदति आत्मविषाणे तव स्तनद्वयेऽरुणः पङ्क कुम्भाद्यं गराग ईदृगीदृशगुणपेत्तः रुधिराह येनेति १२ यत्र त्वयः यस्मिन् देशे भूतस्त्वयसापूर्वान्तनी भवयसो भवन्तनीति मेषिं किं विशिष्टावस्मद्विधस्य मन उन्नयनौमनस उत्कर्षपदौ सत्वं तावत्कल्लोके प्रदर्शयेत्यन्वयः अन्यदपीत्याह वद्विति किंतवन्नाह सरसेति वक्त्ररसेन सह वर्तमानः सरसीहास भवद्वासा तत्र युक्ता धां अधरा मृतंच विमर्षि पानेन सरसहासक्रीडाकर्तुं सुधा मिति वा १३ अग तवात्मवृत्तिर्देहयात्रा का अगमिति चेत्तत्राह अदनादिति अदनाद्बहिर्भोजनं विनोति मेभाति अत्र मन्त्रमैत्रेयस्य पालितो मे ध्यादिकं स्यात्तत्तव नास्तीति भावना कल्प्यत इति भावः किंचत्वं विष्णोः कलासीति मन्ये अशनाद्यभावात् लक्षणांतरं चारतीत्याह अनिमिषन्धकरावेति अनिमिषहासुः प्रीत्यंती मन्त्रैः करमस्म लक्ष्मणौ कर्णौ कुंडलाख्या कल्पौ विष्णुत्वे लक्षणमिति शेषः इदं चास्मन्मनोहरमित्याह उद्विग्नमीनेति तेतव मुखं सर-युखाख्यं सर- उदुत्कृष्टमित्यन्वयः कथमुद्विग्नं संचलितं मीनयोर्नैत्रयोर्ध्याख्याः स्तत्तया अनवरिष्यति लक्षणाव्यभिचारोन्नयने मोनग्रहणं सरः पदोपादानाच्च द्विजानां दंतवत्किंबिदं तथा स्थितानां पक्ष्मणापंक्तिभिः शोभास्येति द्विजपक्षिशोभित्यन्यत्र पक्षिणापंक्तिभिः शोभि स्यात्

किंसंभृतं रुचिरयोर्द्विजशृंगयोस्ते मध्ये कृशो वहसियत्र दृशी श्रिते मे ॥ पंकोरुणः सुरभिरात्मविषाण ईदृग्येनाश्रमं सुभ्रममेसुरभी करोषि १२ लोकेन्द्र-
यसु हृत्तमतावकं मे यत्र य इत्थं सुरसावयवावपूर्वौ ॥ अस्मद्विधस्य मन उन्नयनौ विमर्षिवद्बहुतं सरसहासं सुधां त्ववक्त्रे १३ कावात्मवृत्तिरदनाद्विहरिं गरा-
तिविष्णोः कलास्य निमिषन्धकरौ च कर्णौ ॥ उद्विग्नमीनयुगलं द्विजपंक्तिशोभि चासन्नभृंगानि कंसर उन्मुखं ते १४ यो सौ त्वया करसरोजहता पतंगो दिष्ट-
भ्रमन् भ्रमत एजयते क्षिणीति ॥ युक्तं न ते स्म वरवक्रजटावरूथः कृष्णो निलोहरति लं पटपणी वीम १५ रूपं तपो धनतपश्चरतां तपोऽंष्ट्रे तत्केन तपसा य-
ते हलब्धम् ॥ चतुर्तपोर्हसिमया सह मित्रमह्यं किं वा प्रसीदसि स वै भवभावनो मे १६ न त्वांत्यजामिदयितं द्विजदेवदत्तं यस्मिन् नोदगपि वा कविशक्ति-
ग्रम् ॥ मांचारु शृंगाहं सिनेतुमनुव्रतं ते चित्तं यतः प्रतिसरंतु शिवाः सार्चय्यः १७

भृंगानां निकरो यस्मिन् तत्तया उभयत्र समं द्विजपक्षिशोचिरितिकेचित्पठति १४ त्वया करसरोजेन हतो यो सौ पतंगः कुटुक-दिक्षु भ्रमन् भ्रमतः तत्राक्षिणी एजयते चालयतीत्यन्वयः १५ पतराणां अतएव कृष्ण एषः अनिलो वायुः सरोवरपीयथ्रवकः कुटिलश्च जटानावरूथः समूहस्तेतव तंहरति नीर्वो वक्रवधं च हृत्तयेत न युक्तमित्यन्वयः १६ हेतपो धनं तव यद्रूपं तप कर्माणां पुरातनपो यत्तपो विम्रकं एतद्रूपमिह तपोराशौ केन तपसा त्वया लब्धमित्यन्वयः हेमित्र मया सह तपः कर्तुमर्हसीत्यन्वयः तपयेत्तप इति धातौ चर्षणिमि तविषयमोगलक्षणशान्दगमयितुमिति दा सरतेति तत्त्वात् मह्यं त्वं प्रसीदसि किं वा तर्ही विशेषः कुत इति तत्राह सति स भवान्मे भवभावनः संपत्करो वा इत्यन्वयः १६ हे द्विज देवेन विधिना दत्तं यस्मिन् स्वविष्णुभ्रमं लक्षाद्यापि हिंसा विना त्वन्यन्न न गच्छति हे चारु शृंगसुंदर स्तन त्वं माने तु मर्हसि कुतः मम चित्तं ते तवानुव्रतमनुगतमिति यतः सुगंधो ग्राम्यकाम इवाह प्रतिसरंति इमाः शिवाः शुभाः सन्निव्योदासी वद्बर्तयानामप्युक्तः प्रतिसरंति पसरंतु दृग्गच्छंतु अधुना हं त्वांसंभोक्तुकाम इति शेषः यद्वा सचिर्वी वद्बर्तमानाः शिवाः सुमालक्ष्यः प्रतिसरंतु पक्षिणं गच्छंति त्वि स्वकार्यसिद्धये शकुनं प्रार्थयत इति नन्वन्न कथं दिव्यं दयावान्मर्त्या यीसंगच्छत इति चेदुच्यते परिहासादिपुद्गलानां च दुर्कं परिहासमलापादिष्वनर्थावागमेत्कचिदिति तस्माद्वाग्मीशः कामार्तत्वादेवं विधानि वाक्यानि प्रालपयितुं युक्तम् १७

विरागिणां श्रोतृणां कर्णदुःखहायाः इह शाब्दिकानामपहासहेतोरिव स्थितायाः ग्राम्यकथाया अथवा पिसमाप्तिर्नास्तीति मन्वान इवोत्तरकथामसंगमाह इतीति इति शब्द आदिवचनः सप्राप्तिवचनात् वा
 म्येविषयभोगकथायां वैदग्ध्यपाटव्यस्याः सातथातया परिभाषया संज्ञालक्षणवाण्या १८ यद्यनया परिभाषया वशीकृता स्यात्तर्हि अस्य तत्र वैदग्ध्यमस्तीति वक्तुं युक्तं तत्कथमत्राह साचेति अद्यापि
 षयभोगात्सिद्धं वशीकरणम् १९ न केवलमियभोगस्त्री किंतु संतानकरीतिभावेनाह तस्यामिति पुत्रोत्पत्त्यनंतरं पूर्वे चित्पाकिमकारीति तत्राह सामूचेति सज्जं देवं ब्रह्माणम् २० संजनं रं ह
 ष्टिः आत्मतुल्यनामानि आत्मनामाक्षरतुल्यनामाक्षराणि जंबूद्वीपे विद्यमानानि वर्षाणि संहानि संहोस्त्रीस्वदेते त्रिभुवित्यादयः २१ आग्नीध्रेण पुनः किमकारीत्यत्राह आग्नीध्र इति ताम्रभियन्द
 मान इति तपासहसुरतोत्सवसुसंचितयन्त्रित्यर्थः समानलोकतामवर्धयन्नामुकामः श्रुतिभिः श्रुतिविहितैः साधनैरीजे श्रीहरिभित्तयेः यद्वा एवं विधिसाधनेनैव जयन्त्सरः समानलोकता श्रुतिविराकर्षणैरप्य

श्रीशुक उवाच ॥ इति ललना नुयाति विशारदो ग्राम्यवैदग्ध्यया परिभाषया तां विबुधवधूमिति सभाजयामास १८ सा च ततस्तस्य वारियूथपतेर्बुद्धिशीलः
 पविद्यावयः श्रियौदार्यैः पराक्षिप्तमनास्तेन सहायुतायुतपरिवत्सरोपलक्षणं कालं जंबूद्वीपपतिना भोगान्बुभुजे १९ तस्यामुहवाजात्मजान्सराजवर्षणा
 ग्रीध्रानां भिकिं पुरुषहरि वर्षे लाहृतस्म्यकहिरण्मयकुरुभद्राश्वेके तु मालसंज्ञान्नवाजनयत्सामूत्वा तु पुत्रान्नवानुवत्सरं गृह एवापहाय पूर्वचित्तिभूय एवाजदेवसु
 पतस्थे २० आग्नीध्रसुतास्तेमातुरनुग्रहादौत्पत्तिकेनैव संहननबलोपेताः पित्रा विभक्तात्मतुल्यनामानियथाभागं जंबूद्वीपवर्षाणि बुभुजुः २१ आग्नी
 ध्रोरजपुत्रस्तामप्सरसमेवानुदिनमभिमन्यमानस्तस्याः सलोकतां श्रुतिभिरवर्धयन् ईजेयत्र पितरो मादयन्ते २२ संपरेतोपितरिनवभ्रातरो मेरुदुहितृर्षेण
 र्वीप्रतिरूपा मुग्रदंष्ट्रीलतारामांश्यामानारिभद्रां देवीमिति संज्ञानवोदवहन् २३ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कन्धे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ श्री
 शुक उवाच ॥ नाभिरपत्यकामोऽप्रजयामेरुदेव्या भगवंतं यज्ञपुरुषमवहितात्मा यजत १ तस्य हवावश्रद्धया विशुद्धभावेन यजतः प्रवर्ग्येषु प्रचरत्सु दत्त
 देशकालमंत्रं त्विगदक्षिणाविधानयोगोपपत्त्या दुरधिगमोपि भगवान् भागवतवत्सलतया सुप्रीत आत्मानमपराजितं निजजनाभिप्रायार्थादि विहितं प्राप्य हृत्तिल्लद
 यो हृदयंगमं मनोनयनं नंदनाभिरामावयवमाविश्वकार २

रंधन् लोकं विशिनष्टि यत्रेति मादयन्ते हृष्यंति भजेन पिबुलोक एवाप्सरसलोक इति ध्वनितम् २२ संपरेते मृते मेरोर्दुहितृः पुत्रीः २३ इति श्रीभागवते महापुराणे विजयध्वजटीकायां पंचमस्कन्धे
 द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ स्वभावतोऽव्यक्तोपि भगवान् भक्तवत्सलतया प्रत्यक्षोपि भवतीत्यतो हरौ भक्तिरेव कर्तव्येति विधीयते स्मिन्नध्याये तत्र नामिनाम्नोराज्ञांऽपत्त्यर्थं हरिणजनमकारय ह नामेति
 ममजाभपत्यं स्याः सातथातया राह १ शुद्धभावेन शुद्धांतःकरणेन शुद्धकर्मणा वा प्रवर्ग्येषु कर्षविशेषेषु प्रचरत्सु प्रवर्तमानेषु सत्सु दुरधिगमो दुर्ज्ञेयोऽपि द्वयदेशादीनां लपत्त्या संपत्त्या यावत्
 पुंसेहातिशयेन च सुप्रीतो भगवान् गुणवर्मासादिदुःखैरपराजितं हृदयंगमं मनोहरं मनोनयनं सुस्वकरं चातुरकरं चरणौ च वयोपेतं मात्मानमा विश्वकारपत्यं प्रीतिं चकारे त्वन्वयः किं कार्यो भगवानित्यत उक्तं किं
 ज्ञेति योगोऽध्यायः २

तत्कर्ममहाह तदिति हेपरमपुरुष यत्तत्प्रमेयं यथाप्रतिपादयामस्तथाहि परंपरमं श्रेयोऽविदुषाम् ज्ञानतामत्तत्त्वबालिशानां शिशुवत्स्थितानां संबन्धिनामकृष्टयाकृपया च शब्दार्थे अपव
ग्रीह्यैर्लसारमोक्षलक्षणं महिमानमुपकल्पयिष्यन्समर्थयमानः स्वयत्नोपचितः स्वानुग्रहलक्षणयत्नायत्तएव इतरवत्परमयत्नोपचितवदुपलक्षितः प्रकाशितइतियस्मात् १० अथतस्मात् हेअहं चम
परं कृत्वात्मनंतरमपित्वा महयामः त्वद्विषयार्हणक्रियां मार्थयामहे कस्मादेतत्प्रार्थनमित्याशङ्क्य फलदर्शनादित्याह यहीति स्वभक्तानां दृष्टिविषय आसीदित्याहं यस्मात्तस्मादितिशेषः । बार्हविषये
११ मुनीनामितिषष्ठीतृतीयाथे मुनिभिर्नित्यं परिगणितानां गुणगणानां परममंगलायतनं स्वरूपसुखविषयं कथनं कीर्तनं यस्य स तथा असंगेन निशितं तेजितयज्ज्ञानं तदेवानलो म्रिस्तेन विधूतानि निर्मूलितानि
स्मृत्स्वरागादिमलानियेषांतैतथातेषां भगवत्स्वभावानां सात्त्विकानां १२ किमतइतितत्राह अथेति यतएवममितमाहात्म्यसमुद्रोयतस्मादस्माकंतवगुणकृतनामधेयानि श्रीमच्चरणारविंदस्मरणायवत्त
नमोचराणि भवंतिवत्यन्वयः ज्ञानानंदादिगुणाः कंसहननादिकृतानि नारायणादिनामानि च सदा असंभवेऽप्येषु संयंतिभावेनाह स्वलनेति न केवलं तात्कालिकफलदानि किंतु पारत्रिकफलदानीत्याशये
नौकं ज्वरेति दुरितसद्भावेकथं पारत्रिकफलदानि स्फुरितसतज्जं सकलेति दुःस्थानं भवासादिकं १३ अन्यच्चमयोजनमस्तीति विज्ञापयंति किंचेति ऐहिकीनामाशिषामीश्वरं केवलमासासीश्वरं किंतु स्वर्गा

तद्यथा बालिशानां स्वयमात्मनः श्रेयः परमविदुषां परमपुरुषप्रकृष्टकरुणया स्वमहिमानं चापवर्गाख्यमुपकल्पयिष्यन् स्वयलोपचित एवेतरवदिहोपलक्षितः
१० अथार्हयामः परं ह्यहं तमयर्हि बर्हिषि राजर्षेर्वरदर्शभो भगवान्निजपुरुषेक्षणविषय आसीत् ११ असंगेन शितज्ञानानलविधूताशेषमलानां भगवत्स्व
भावानां जात्मारामाणां मुनीनामनवरतपरिगणितगुणगणपरममंगलायतनकथनोसि १२ अथ कथंचित्स्वलनक्षुत्पतनजृम्भणदुरवस्थानादिषु विवशानां नः
श्रीमच्चरणारविंदस्मरणाय ज्वरमरणदशायामीपसकलकश्मलीनरसनानितवगुणकृतनामधेयानि वचनगोचराणि भवंतु १३ किंचायं राजर्षिरपत्यकामः प्रजां
अवाहशीमाशासानर्द्धश्वरमाशिषां स्वर्गापवर्गयो रपि भगवंतमुपधावति प्रजायामर्थप्रत्ययो धनदमिवाधनः फलीकरणं कोवाहं हते १४ अपराजितापराजित
यामाययानवसितपदध्यानव्यावृत्तमतिविषमविषयव्यापृतप्रकृतिरनुपासितमहच्चरणः १५ यदुहवावपुनरदभ्रकर्तारिहसमाहूतः तदर्थधियां मंदानां नस्त
देवहेलनं देवार्हसिसाभ्येन सर्वात्मन प्रतिबोद्धुमविदुषाम् १६

पवर्गायो रपीति उपधावति शरणमाप्नोति पुरुषार्थं प्रदत्वां प्राप्य मज्जालक्षणं तुच्छफलमाकांक्षितं कथमितितत्राह प्रजायामिति अर्थप्रत्ययः पुरुषार्थबुद्धिः अत्र दृष्टांतमाह धनदमिति फलीकरणं क्षुद्रकणपल्लं
मानक्रोपिपाचतइत्यर्थः १४ तर्हि कीदृशं इह तइतितत्राह अपराजितेति हेअपराजित हरेः प्रसादं विना त्वपराजितयामाययामोहकशक्त्या न वसितमनिश्चितं पत्यदं स्वरूपं तत्स्वलक्षणं तत्स्वध्यानं व्यावृत्ताम
तिर्यस्य सतथाकुतस्तत्राह अनुपासितेति तत्रापि कारणमाह विषमेति प्रकृतिः स्वभावः एवं विधं इह तइत्यर्थः अधनोदरिद्रः धनमपेक्षिताशेषपुष्टिददातीति धनदः १५ तं मुनयः स्वोक्तमधिक
मित्यभ्यन्तानां भगवत्समां प्रार्थयंते यदुहेति हेअदभ्रकर्तारं नल्पकतः दूरां कुरांचित्स्वहरे रनाद्यनंतका लीननिर्दोषानंदरूपमुक्तिदत्ता देवदत्तचमरे स्वर्णस्य विष्णुमित्रस्य काकिणिकाधनदत्त्वदर्शनाद्येति
रोक्षः धुत्रार्थमेवेह समाहूतइति यत्तदर्थं धयातं त्रयो ज्ञानबुद्धीनां मंदानां स्तुत्यादावपटूनाराज्ञोर्थे यच्च बहानं विष्णवादीति तत्केलनमवज्ञानं साम्भेन तच्च स्तुत्योग्यतादर्शनेन प्रतिबोद्धुं संतुर्हसीत्यन्वयः ज्ञानपू
र्वाज्ञानं चेत्कथं क्षातिवचनमित्यत उक्तमविदुषामिति १६

निगदेनमाहिमाविष्कर्तृणांस्तुतिवचनेनधमिमिषाणामृषभोदेवानांश्रेष्ठवर्षधराभिर्वादितचरणःनाभिर्वादितश्रीपादः १७ किमाहेतितत्राह अहोइति अहोविरमयोयं बततुष्टोहं अहोहिविस्मयइतिपादवः वताभिर्धनत्रणेभूते । तोषोस्तेदेकपायांचेतिच । हेऋषयोवित्तपरीर्षेःसत्यवचनैःभवाद्भिः मयासदृशआत्मजोभूयादितियंवरमभियाचितइतियदेतदसुखं तत्कुतोतत्तत्कमेति अभिरूपप्रतिरूप एतदपि कुतइत्यतउक्तं कैवल्यादिति अद्वितीयत्वात् नन्वेषामृषित्वंमुनित्वंचगतमेतद्वितीयत्वज्ञानाभावादितिचेन्न भगवदुक्त्यालोकज्ञापनपरत्वादर्थनायाःनत्वाद्द्वितीयत्वाज्ञानाच्चतुक्तं नास्तिविष्णोःसममितिजानंतोऽप्यृषयःसदा । तच्चज्ञापनापलोकानामन्येचमर्थयन्सममिति अन्येकत्रयपादयोपिहारिणासमपुत्रमर्थयंतइत्यर्थः एवंचेद्भगवदुक्तमपिद्विदंगीकृतमपहासकमितितत्राह अथापीति कर्तव्यत्वेहेतुमाह ममैवै द्विजदेवानांज्ञाणश्रेष्ठानाम् १८ निशामयंत्याःपश्यंत्याः १९ २० बहिषिपिज्ञेहेविष्णुरातहेविष्णुदत्तपरीक्षितस्यनाभेरवरोधजनेभार्याजने वातरशनानांवायुवस्त्राणादिगंबराणामित्यर्थः श्रमणानांपरमहंसानांपरमहंसाश्रमानुष्ठानवतां उर्ध्वमंधिनामूर्ध्वरेतसांऋषीणां धर्मान्दर्शयितुकामोहारीः शुक्रयाशुचंलापयतिनाशयति शुक्लानंलातिरातीतिवा शुक्लगतावितिधातुः इतिनिगदेनाभिभूयमानोभगवाननिमिषर्षभोवर्षधराभिर्वादितचरणःसदयमिदमाह १७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अहोबताहमृषयोभवद्भिरवितथमीर्षिर्वरमसुखमभियाचितोयदमुष्यआत्मजोमयासदृशोभूयादितिममाहमेवाभिरूपःकैवल्यादथापिब्रह्मवादनमृषाभवितुमर्हतिममैवाहिमुसंयाद्विजदेवकुलम् १८ ततज्वाग्नीध्रियेक्षेत्रेहंकलयावतरिष्यामिआत्मतुल्यमनुपलभ्यमानः १९ इतिनिशामयंत्यामेरुदेव्याःपतिसमभिधायंतर्दधेभगवान् २० बहिषितस्मिन्एवंविष्णुरातभगवान्परमर्षिभिःप्रसादितोनाभेःप्रियचिकीर्षयातदवरोधजनेमेरुदेव्यांचधर्मान्दर्शयितुकामोवातरशनानांश्रमणानांऋषाणीमूर्ध्वमंधिनांशुक्रयातनुवावततार २१ ॥ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेपंचमस्कंधेवृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ ॥ अथतमुत्पत्त्यैवाभिव्यज्यमानभगवल्लक्षणंसाम्योपशमवैराग्यैश्वर्यमहाविभूतिभिरनुदिनमेधमानानुभावंप्रकृतयःप्रजाब्राह्मणादेवताश्रवानितलसमवनायातितरांजगृधुः १ तस्यहवाइत्थंवर्ष्मणावरीयसानुहृत्श्लोकेनजोसबलेर्नश्रियायशसावीर्यशौर्याभ्यांचपिताऋषभइतीदृक्नामचकार २ यस्यहीदृःस्पृहमानोभगवान्वर्षेनववर्षतदवधार्यभगवान्ऋषभदेवयोगेश्वरःप्रहस्यात्मयोगमाययास्ववर्षमजनाभ्रनामाभ्यवर्षात् ३ गतिज्ञानमतिशयितसुखज्ञानत्वाद्वाशुक्रातयातनुवादेहेन २१ ॥ ॥ इतिश्रीभागवतेपंचमस्कंधेवि०कृ०टी०वृत्तीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ऋषमनाभ्रोहरेर्गोहंस्थधर्मप्रदर्शनव्याजेनदेवादीनामव्यवतारतत्त्ववर्तकप्रकारोदरीदृश्यतेस्मिन्नध्याये तत्रादौतस्मिन्लोकानुरागप्रकारंकथयति अथेति १ अथपिताहृणानुविशिष्टनामचकारेत्याह तस्येति इत्थंविचिंत्य कथं ऋषज्ञानेभाद्रावितिधातुद्वयार्थत्वेनवरीयसाश्रेष्ठेनवर्ष्मणादेहेनज्ञानप्रकाशदेहत्वादृषभइति ऋदुरवाणांमूर्धेतिस्थानसाम्याहकारेणकारोलक्ष्यते तेनकारषकाराभ्यामोजोबलेष्टुष्टेणकारोबलंषकारःमाणआत्मेतश्चुतेःबृहताश्लोकेनग्रंथनिबद्धेनयशसाकिंवदंतील्लक्षणेनसामान्यविशेषात्मनावाश्रौतस्मार्त्तकमानुष्ठाननिमित्तमसिद्धलक्षणदीप्यावाश्लोकेनयशसाश्रियाकात्यासर्वमेतद्विकारेणगृह्यते ऋषभइतिसमस्तेनवीर्यशौर्यैश्चक्षते ऐश्वर्यस्यसमग्रस्येतिवचनात् शश्वत्पद्गुणवच्चाद्वा ऋषभइति वलिभइतिवन्मन्थैर्भःईदृक्नामईदृक्गुणीवीशंष्टनाम् २ अस्माद्धेतोश्चैवेदनामास्येतिभावेनाह यरयेति योगमाययास्वरूपसामर्थ्येनअभ्यवर्षाद्वाप्रेपुक्तमकार्षीत् अत्रइंद्रशब्देनैन्द्रपदेस्थितः यज्ञनामाहारीश्चक्षते तदुक्तं दुष्टनामोहनार्थापयज्ञइन्द्रपदेस्थितः । पश्यधंऋषभेणैवस्वरूपेणहरिःस्वयमिति ३

१ स्वायंभुवमन्वन्तरेऋषभावतारः । तदेद्रेमियज्ञनामाभगवानेव । अतःकथस्तेनैवस्वस्यस्वर्षेत्याशंक्यप्रभुणेनैवतदुक्तेरभिप्रायमाह । ता० ।

सुप्रजस्त्वसंस्तुतं सुप्रजस्त्वमंगिरसोवोअस्तुप्रतिगृणीतमानवंसुमेधसइतिश्रुतेः स्वैरस्वेच्छयागृहीतो नरलोकयमोमेहनादिः काकपक्षादिर्वाचौलादिर्वावक्ष्यमाणगुरुकुलवासादिर्वायेनसतथा भाष
धाप्रकृत्याविलसितावशीकृतामतिर्यस्यसतथा मायाविलासमेववक्ति वत्सेति, पौरादीनांपुत्रेयोनुरागः सविदितोयेनसतथा समयतेनुरक्षायां समयस्तुक्रियाकारेसंकेतेचारेतेसताम् । सिद्धांतेशपथेका
लेइत्यभिधानोक्तार्थरक्षणे विशालायांबदरिकाश्रमेनगरीग्रहणंनरनारायणारूपमित्युक्तिविरुणद्धि कालेनज्ञानादिसामग्रीलक्षितेन तस्यहरमेहिमानंजरामरणाविराहित्यलक्षणं नतु स्रष्टृत्वादिलक्ष
णम् ॥ ४ ॥ हेपांडवेय ओजसातपोजनिदेव ॥ ५ ॥ ६ उपलब्धदक्षिणाख्यवरैः उभयलक्षणं प्रवृत्तिनिवृत्तिलक्षणं समाप्तापाप्मातंसमीचीनेदुनिर्दोषेषुआम्नायेषुदेवेष्वाप्नातमभ्यस्तंअभिपुंजन्पुं

नाभिस्तुयथाभिलषितंसुप्रजस्त्वमवबुद्धप्रमोदभरविह्वलोगद्रदाक्षरयागिरास्वैरंशुहीतनरलोकसमानधर्मभगवंतंपुराणपुरुषमायाविलसितमतिर्वत्सता
तैतिसानुरागमुपलालयन्परांनिर्घृतिमुपगतोविदितानुरागः पौरप्रकृतिजनपदानां राजानाभिरात्मजंसमयसेतुरक्षायामभिषिच्यब्राह्मणेषूपनिधायसहमेरु
देव्याविशालायांप्रसन्ननिष्ठुणेनतपसासमाधियोगेननरनारायणारूप्यंभगवंतंवासुदेवमुपासीनः कालेनतन्महिमानमवाप ४ यत्रहपांडवेयश्चोकावुदाह
रंति ॥ कोनुतत्कर्मराजर्षेर्नाभिरन्वाचरेत्पुमान् ॥ अपत्यतामगाद्यस्यहरिःशुद्धेनकर्मणा ५ ब्रह्मण्योन्यःकुतोनाभेर्विप्राभंगलपूजिताः ॥ यस्यबर्हिषिय
ज्ञेशंदर्शयामासुरोजसा ६ अथसभमवान्ऋषभःस्ववर्षकर्मक्षेत्रमनुमन्यमानःप्रदर्शितगुरुकुलवासउपलब्धवरैर्गुरुभिरनुज्ञातोगृहमेधिनांधर्माननुशि
क्षमाणोजयंस्यामिद्रदतायामुभयलक्षणंधर्मसमाम्नायाम्नातमभियुंजन्नात्मजानामात्मसमानानांशतंजनयामास ७ येषांसलुसमहायोगीभरतोऽप्येष्टः
श्रेष्ठगुणजासीधेनेदंवर्षंभारतमितिष्यपदिशंति ८ तमनुकुशावर्तइलावर्तोब्रह्मावर्तआर्यावर्तोमलयकेतुर्भद्रसेनइंद्रस्पृक्विदर्भःकीकटइतिनवनवतिप्र
धानाः ९ कविर्हरिर्तारिक्षःप्रबुद्धःपिप्पलायनः ॥ आविर्होत्रोथहूमिलश्चमसःकराजजनःइतिभागवतधर्मदर्शनानवमहाभागवतास्तेषांसुचरितंभगवन्म
हिमोपबृंहितंवसुदेवनारदसंवादरूपंपशमायनमुपरिष्ठाद्वर्णयिष्यामः १० यवीयांसएकाशीतिर्जायंतेयाःपितुरादेशकरामहाशालीनामहाश्रोत्रियाय
ज्ञशीलाःकर्मश्रद्धाब्राह्मणावभूवुः ११ भगवानृषभसंज्ञात्मतंत्रःस्वयंनित्यनिवृत्तानर्थपरंपरःकेवलानंदानुभवईश्वरएवंविपरीतवत्कर्माण्यारभमाणःका
लेनानुगतधर्ममाचारेणोपशिक्षयन्अतद्विद्वांसंसमुपशांतोभैत्रःकारुणिकोधर्मार्थयशःप्रजानंदामृताविरोधेनगृहेषुलोकात्रियमयत् १२

जानःकुर्वाणइत्यर्थः आत्मसमानानांलक्षणैरितिशेषः ॥ ७ ॥ येनभरतेनाधिकृतत्वाद्भारतमितिनाम्नाकथयंति ॥ ८ ॥ तंभरतमन्वन्तरं नवतिभ्यःप्रधानाः ॥ ९ ॥ भागवतधर्मानदर्शयंतीतिभग
वतोमहिम्नोपबृंहितपूरितं उपरिष्ठादेकादशस्कंधे उपशमायनंभगवन्निष्ठाप्रकारदर्शकम् ॥ १० ॥ जायंतेया जयंतीपुत्राः महाशालीनाःमहाशालाः कल्पमानमोजिनोवा गार्हस्थ्यधर्मप्रदर्शकावाब्राह्मणाः
यज्जनयाजनाध्ययनादिविप्रकर्मनिश्चितत्वेनतच्छब्दवाच्याः ॥ ११ ॥ विपरीतवत् प्राकृतजनवत्आचारेणस्वयमनुष्ठानेनअतद्विद्वांसंब्रह्माज्ञानिनं लोकमितिशेषः धर्माधीनामविरोधेनानुकलेन ॥ १२ ॥

शीर्षण्येन श्रेष्ठेन यच्चदाचरति श्रेष्ठतिष्ठतेः १३ यदापि यद्यपि स्वेन विदितं तथापि ब्राह्मणैर्दर्शितमार्गेण प्रकरणसकलधर्मजनतामनुशासित्यन्वयः १४ १५ अविद्यमानमिव न गच्छति आत्मनोऽन्यमात्मानुपमः
किमपि नापेक्षत इत्यन्वयः तदपेक्षमाणं किं तत्राह भवतीति १६ अदमान इति शानच्चाच्छांलिकार्थः अदितुकामः प्रव्रजन्ति स्यर्थः मिश्रामयतीनां गृण्वतीनां अवहितात्मनः उक्तग्रहणनिरतमनसः प्रश्रयादि
गुणैः सुयंत्रितानुसुधुबद्धान् इति वक्ष्यमाणप्रकारेण १७ इति श्रीभागवते पंचमस्कंधे वि० क्र० टीकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ७ ॥ गुत्राणां तच्चोपदेशव्याजेन लोकादितापसकलशास्त्रमार्तं तत्तन्निष्पन्न
त्यस्मिन् च ध्याये तत्रादौ विषयसंवापुमुमुक्षुणा अवश्यं वर्जनीयेति भावेनाह नायमिति नृलोके देहभाजां शरीराणामयं देहः स्तब्धचक्षुर्नादिभोगाय न भवति किमु तपश्चरणायेति शेषः सोऽपि पुरुषार्थेष्वेकत्वेन विहितत्वा
त्कर्तव्य इति तत्राह कइति येषामाविद्धमुजांश्च सूकरादीनामपि संति को विवेकी तस्मात्काम्यं तदितिकामाः विषयास्तान् विषयानहंति न कोपीति शेषः तर्हि अनेन किं विधेयमत्राह तपइति तपोर्हय कर्तुमिति शेष
ष इदमेव योजनं नान्यत् पूर्वतैः साधितत्वादिति मयर्थादिशब्देन वक्ति येन तपसा सत्त्वमतः करणं ततः किं तत्राह यस्मादिति यस्माच्छुद्धांतः करणादनंतं तत्र यविधुरं सुखं सुष्ठु निर्दोषं संज्ञानात्मकमिदं
यं यस्य सत्तया तद्ब्रह्मसिध्यतीति शेषः हि यस्मात्समात्तपश्चरणमेव देहदृष्टिप्रयोजनमित्यर्थः हिनामर्थ्यं तदगुण इति वाक्यं स्मरयतीति वा १ अन्वयव्यतिरेकमुत्सेनमर्थद्वययति महत्सेवामिति

यच्छीर्षण्याचरितं दनुवर्तते लोकः १३ यदापि स्वविदितं सकलं धर्मं ब्राह्मणैर्दर्शितमार्गेण सामादिभिरुपायैर्जनतामनुशास १४ द्रव्यदे
शकालवयः श्रद्धातिग्निविधो देशोपचितैः सर्वैरपि क्रतुभिर्धियोपदेशं शतकृत्व इयाज १५ भगवता ऋषभेण परिरक्षमाण एतस्मिन् वर्षे न कश्चन पुरुषो वांछत्यावि
द्यमानमिवात्मनोऽन्यस्मात्कथं चन किमपि किं हि चिदपेक्षते मर्त्यं नुमव न विजृंभितस्नेहातिशयमंतरेण १६ सकदाचिददमानो भगवानृषभो ब्रह्मा वं तं गतो ब्रह्म
र्षिप्रवरसभायां प्रजानां निशामयतीनामात्मजा न बहितात्मनः प्रश्रयप्रणय मरसुयंत्रितानुप्युपशिक्षयन्निहितावाच १७ ॥ ॥ इति श्रीभागवते पंचम
स्कंधे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ७ ॥ ॥ ऋषभ उवाच ॥ नायं देहो देहभाजां नृलोके कस्तस्मात्कामानर्हति विद्धमुजांये ॥ तपो दिव्यं हार्ह
येन सत्त्वं शुध्येद्यस्माद्ब्रह्मसुखं ह्यनंतम् १ महत्सेवां दारमाहुर्विमुक्तेस्तमोद्वारं योषितां संगमं ॥ महान्तस्ते समचिन्ताः प्रशांता विमन्यवः सुहृदः साधवो
ये २ येषामयी श्रेष्ठतसौ हृदार्थाजनेषु देहं भवतीति केषु ॥ गृहेषु जायामजरातिरासु न प्रीतियुक्ता यवदार्थाश्च लोके ३ नूनं प्रमत्तः कुरुते कर्मदीनो यदिन्द्रियप्री
त्यज्जावृणोति ॥ न साधु मन्येत ज्ञात्मनो यमसन्नपि क्लेशदजासदेहः ४

योषितां संगमिः सहसंगमित्यनेनैकैस्त्यन्यायो दर्शित इति ज्ञातव्यं निषिद्धेऽप्युपपदं योज्यमन्यथा योषिन्मात्रस्यापि हेतुत्वं प्रसज्येत तच्चानुपपन्नं न कांचनान्निर्गपरिहरेदिति श्रुतेरिति भावः हेनित्यमु
क्ती तत्रानंतसुखलक्षणैका नित्यदुःखलक्षणान्येति बोद्धव्यं महच्छ्रुणो ज्ञाते तत्सेवायां श्रद्धातिशयः स्यादिति तच्छ्रुणमाह महात्तइति ये समचित्त्वादिगुणवन्ते ते महात्तइत्यन्वयः मनज्ञान इति या
तुर्विशेषेण ज्ञानशीलाः मनव्यवहारे पणे चेति यातोर्विशिष्टव्यवहारशीला इति वा समे ब्रह्मणि चित्तं येषां ते तथा समंतत्तद्योग्यतानुसृतिचिच्छयपातेन येति वा साधवः रागादिदोषविधुगः २ चार्थेना
शब्दः ये च ईशमयि कृतं सौ हृदमेवार्थः प्रयोजनं यैस्ते तथा देहं भगवता देहपोषण एव रत्नानामुक्तानुक्तदुरुक्तांचित्तालक्षणं वा तिकं वा तसमुदायो वा येषां ते तयातेषु जायाचात्मा ज्ञातृशक्तिर्भ्रंरा अर्थश्च येषां ते
तथा ते पुनर्प्रीतिषु क्तास्ते महात्तः किंच लोके जने पावान्छरीरात्रादिलक्षणार्थे येषां ते तथा ३ इदानीं देहं भवतीति कथयति नूनमिति जन ईन्द्रियाणां शब्दाद्यनुभवलक्षणधीतये यत्कर्म कुरुते नूनं निश्चयेन
दीनः क्षीणः प्रमत्तः तत्कर्मावृणोति स्वीकरोति कुत इत्यत उक्तं यत इति असञ्चरत्वादमेव लोपि विषमूत्रादिपात्रत्वेन लुप्यति तोयं देहो यतः कर्मण आत्मनः कर्तुः क्लेशदः संसारस्य क्लेशदश्चासेति वा

तस्मात्स्वार्थसाधुभ्यः साधनमिति नम्ये नूनमिदानीमप्यक्तकर्तव्यतामूढोतएवदीनोऽयं जनः इन्द्रियप्रीतयेतत्कर्मकुरुते यत्कर्मात्मानमेवावृणोत्याच्छादयति कथमावृणोतीति तत्राह यतइति यतो य
स्मात्कर्मण उत्पन्नो स च विभक्तसाधुः एव देहः आत्मनः क्लेशदयास तस्मादेतत्कर्मकरणं साधुनमन्यइति वा नूनं प्रायः कर्मकुरुते अतएव दीनः कथं इन्द्रियप्रीतये आवृणोतीति यत्तदपि कुत इत्यत्राह यतइति
आत्मनः क्लेशदयासो तयतस्तस्मात्साधुमन्यइति वा ४ तस्माज्ज्ञानमेव संसारनिवृत्तिसाधनमित्यभिप्रेत्य तत्र निवृत्त्यवधिमाह परामववति यावदात्मतत्त्वं निजज्ञासते तावत्परामवः क्लेशः किं
विशिष्टोऽबोधजातः आत्मानात्मतत्त्वाज्ञानोत्पन्नः क्रियाक्रियाफलं च सावयेन कर्मात्मकेन मनसा शरीरबंधः स्यात्तत्कर्मवशं बाह्यांतःकरणलक्षणं मनश्च तत्तदित्यन्वयः ५ शरीरबंधात्किकरोती
त्यत्राह एवमिति अत्रात्मपदेन जीवपराभावपिच्छेते एवमात्मानात्मतत्त्वाज्ञानिनः अविद्यया जीवपरयोः स्वरूपाच्छादिकयामापया आत्मनि जीवपरयोः स्वरूपेऽवधीयमाने अच्छाद्यमाने सति
कर्मवशं मनोजीवविषयेषु प्रयुक्तइत्यन्वयः एवं संसारं कियंतं कालमत्राह प्रीतिरिति प्रीतिः स्नेहलक्षणाभक्तिः ६ कालतो वा भारव्यकर्मनाशतो वा देहविषयो गेनानंदानुभवलक्षणा मुक्तिः स्यात्किं भक्त्ये
स्यांश्च बंधध्वंसि भगवत्प्रसादांतरंगभक्तिविना न कदाप्यभिमतमुक्तिः स्यात्प्रत्युतानादिकर्मपरपरया विषयानुध्यानहेतुभूतया तृणजलूकवत्प्रवर्तमानस्य संताप एव स्यादित्याह यदेति स्वतो विपश्चि
ज्ज्ञानात्सा यदाऽयथागुणं हां स्वाभिम्बविपरीतो इन्द्रियप्रवृत्तिमनुकूलं प्रयति भवेदहितमित्यंभी करोति तदा सहसा गतस्मृतिर्नष्टास्मानुसंधानः स्मरणरहितो वा अतएव स्वार्थं प्रमत्तो त एवाज्ञा पुरुषो

परामवस्तावदबोधजातो यावन्न निजज्ञासत आत्मतत्त्वम् ॥ तावत्क्रियास्तावदिदं मनो वै कर्मात्मकं येन शरीरबंधः ५ एवं मनः कर्मवशं प्रयुक्तं अविद्ययात्मन्यव
धीयमाने ॥ प्रीतिर्नयावन्मयि वा सुदेवेन मुच्यते देहयोगेन तावत् ६ यदानुपश्यत्यथामुणे हां स्वार्थं प्रमत्तः सहसा विपश्चिद् ॥ गतस्मृतिर्विदिततत्र तापाना
सायमेथुन्यमगारमज्ञः ७ पुंसः स्त्रियामिथुनीभाव एष तयोर्मिथो हृदयग्रंथिमाहुः ॥ यतो गृहक्षेत्रसुताप्तवित्तैर्जनस्य मोहो यमहं ममेति ८ यदात्मनो हृदयग्रंथि
स्य कर्मानुबंधो दृढमाश्रयेत् ॥ तदा जनः संपरिवर्तमानो मुक्तः परं यात्यतिहाय हेतुम् ९ हरौ मुरौ मयि भक्त्या नुवृत्त्या वितृष्णया द्वंद्वतितिक्षया च ॥ सर्वत्र जं
तोर्व्यसनावगत्या जिज्ञासया तपसे हानि वृत्त्या ॥ मत्कर्मभिर्मत्कथया च नित्यं मत्पादसंगाद्गुणकीर्तना न्मे १०

मैथुन्यं स्त्रीपुंसबंधयोग्यमगारं गृहं आसाद्य तत्र गृहे तापान्विदतीत्यन्वयः ७ केचिदेवं विधिसंसारो मिथ्येतिसंगिरंते तत्राह पुंसइति पुंसः स्त्रियासहैषः मिथुनीभावः तयोः स्त्रीपुंसयोर्हृदयग्रंथिमाहो बंधया
श्रमाहुरित्यर्थः अर्थक्रियारूपत्वात् मिथ्येत्येति शेषः सकलतापानामेव देवमूलमित्येतो वाह पुंसइति सुखसाधनान्नेषणायासेन तापा एव स्युरित्यर्थः हृदयग्रंथि विकारप्रकारमाह यतइति अतएव पुः
स्त्र्यस्यादित्यर्थः मिथुनीभावस्य तापहेतुत्वे कुटुंबीशुचौ देशइत्याद्युक्तपानच पुनरावर्तत इति कुटुंबिनोऽपुनरावृत्तिलक्षणमुक्तिवचनात् कथं सन्निदामर्हतीति चेन्न प्रायिकत्वात्तरय ब्रह्माद्यायाज्ञवल्क्याद्यामु
च्यंते स्त्रीसहायिनः बध्यंते केचनैतेषां विशेषं विदो विदुरिति वचनात् ८ सर्वदुःखनिवृत्तौ किं कारणमित्येतो हृदयग्रंथि विनाश एवेत्याह यदेति कर्मणामनुबंधः परंपरायस्य सकर्मानुबंधः संसारहेतु हृदयग्रं
थिमिति ह्यायपरं ब्रह्मपातीत्यन्वयः ९ भक्त्या दिसाधनसंपत्त्या सत्पस्यापि बध्यस्य निवृत्तिः सुधृष्टा गरुडव्यानेन विषनिवृत्तिवदित्यभिप्रेत्य तत्साधनमाह हराविति हरौ मयि गुरौ स्थिते हरौ मयि इति वा अनुवृ
त्त्या निरंतरसेवया सर्वत्र यो निपुण्यसनावगत्या विविधं क्लेशोऽस्तीति ज्ञानपूर्वकविचारेण जिज्ञासया वेदां तवाक्रयविचारेण चाग्निपद्मस्वित्पादितयसा ईहानिवृत्त्या आत्मविहितकर्मव्यतिरिक्तकर्मपारि
त्यागेन तदुक्तं आत्मनो विहितं कर्मैव जयित्वान्यकर्मणः कामस्य वा परित्यागो निरीहेत्याहु रूचमाइति मत्कर्मभिर्मदाराधनलक्षणैः प्रमपादः स्वरूपेपुते सत्पादास्तेषां महता संगत् मयमतिमासेवाल
क्षणसंगाद्वा देवकीर्तनं दुर्गमारेत्यादिगुणनामसंकीर्तनात् १०

मूलेषु निर्वैरेण साम्येनोपशमेन च देहात्मबुद्धेर्जिहासयाहानेच्छया अध्यात्मयोगेन नाडीशोधनादिलक्षणेन प्राणस्येंद्रियाणामात्मनो मनसश्चाभिजयेन वशीकरणेन ११ सत्प्राशस्तया श्रद्धया असंप्रमादेन इति कर्तव्यतायाऽविस्मृत्या वाचाभिति पुनर्वागिन्द्रियग्रहणं दुःशास्त्राभ्यासनिवृत्त्यर्थं सर्वदाम्भौनकरणार्थं वा मद्रावविचक्षणनेन सर्वत्रमसत्तालक्षणव्याप्तिदर्शनेन येन मुक्तिः स्यात्तद्विज्ञानं तेन विराजितेन तेजितेन प्रतिजीवं विष्णुः सर्वस्मादुत्तम इति यत्तेन ज्ञानेन तदुक्तं सर्वस्मादुत्तमो विष्णुरिति ज्ञानमुदाहृतं प्रतिजीवं येन मुक्तिस्तद्विज्ञानं विदामतमिति यद्वा यद्विष्णोरुत्तमत्वज्ञानं तदेव गतिः पुरुषविशेषविषयं तद्विज्ञानं तेन विराजितेन विशेषितेन ज्ञानेन अनयोर्विशेषचसर्वज्ञो गुरुर्ज्ञानाति तदुक्तं ज्ञानं विष्णोरुत्तमत्वे तदेव गतिः पुरुषं विशेषेण तु विज्ञानं तच्च ज्ञानाति सर्वविदिति च स्वयोग्यता तु सा रेण सर्वेषामपि सर्वज्ञत्वेन तच्च ज्ञानमपि विज्ञानस्यादित्यतो व्यावृत्तलक्षणवक्तव्यं तस्मिन्मिति वेदुच्यते द्वान्निशल्लक्षणानुपेत एव सर्वज्ञ इत्युच्यते न तु स्वयोग्यता तु सा रेण विद्वान्स्त्वदुक्तं द्वान्निशल्लक्षणैर्युक्तं स्तीक्ष्णदंष्ट्रश्च सौम्यदृक् घोररुक्चेति पुरुषः सर्वज्ञः स उदाहृत इति सर्वज्ञस्य गुरोः प्रत्यक्षलक्षणान्यपि शास्त्रैर्निरूप्यन्ते षण्णवत्यंगुल्यस्तु न्यग्रोधपरिमण्डलः सप्तपञ्चशतुर्हस्तः स दैवैरपि पूज्यते इत्यादौ न्यग्रोधपरिमण्डलो बाहुद्वयमण्डलमन्वितः न्यग्रोधमण्डलो व्यामो बाहुन्यग्रोध उच्यते इति वचनात् ॥ १२ ॥ योगेन ध्यानेन जिह्वोपस्येंद्रियजयो धृतिः वैष्णवसिद्धांसादचरन्तं वा

निर्वैरसाम्योपशमेन पुत्रजिहासया देहगोहात्मबुद्धेः ॥ अध्यात्मयोगेन विविक्तसेवया प्राणेंद्रियात्माभिजयेन सम्यक् ११ सच्छ्रद्धया ब्रह्मचर्येण शश्वदसंप्रभा देन जयेन वाचाम् ॥ सर्वत्र मद्रावविचक्षणेन ज्ञानेन विज्ञानविशजितेन १२ योगेन धृत्युद्रवसत्वयुक्तो लिङ्गव्यपो हेतुशलोहमाख्यम् ॥ कर्माशयं हृदयग्रंथि बंधमविद्यया सादितमप्रमत्तः १३ अनेन योगेन यथोपदेशं सम्यग्व्यपोहोपरमेतयोगात् ॥ पुत्रांश्च शिष्यांश्च पितागुरुर्वामलोककामो मदनुग्रहार्थः १४ इत्थं विमन्युः शुश्रूष्यादतज्ज्ञानं योजयेत्कर्मसुकर्ममूढान् ॥ कंयोजयन् मनोजोर्ध्वलभे तनिपातयन्नष्टदशं हि गते १५ लोकः स्वयं श्रेयासिनष्टदृष्टिर्योथां न समीहेतनिकामकामः ॥ अन्योन्यवैरं सुखलेशहेतोरनंतदुःखं च न वेद मूढः १६ कस्तं स्वयंतदभिज्ञो विपश्चिदविद्ययामंतरे वर्तमानम् ॥ दृष्ट्वा पुनस्तंसंघट्टणः कुबुद्धिप्रयोजयेदुत्पथं यथांधम् १७

उद्रवसत्वं स्पष्टीकृतसत्वगुणः ताभ्यां युक्तः घृत्या उद्रवेन उत्कृष्टजन्मना सत्वेन ब्रह्मकल्पावध्यनशनेऽप्यम्लानेन पुक्त इति वा अहमारुपं अहंकारशब्दाच्यं लिङ्गं शरीरं व्यवपोहेत् तत्पजेत् किं विशिष्टं लिङ्गं कर्माण्याशरेते स्मिति कर्माशयं हृदयग्रंथि भ्रियुनीभावलक्षणं बंधातीति हृदयग्रंथि बंधमविद्ययाऽज्ञानेन प्रमत्तः ॥ १३ ॥ अनेनोक्तेन योगेन व्यपोहो निरस्य पञ्चाधोगादुपरमेत प्रासादात् प्रेक्षत इति वत्पश्चाद्योगमुपगम्य क्रीडत इत्यर्थः उक्तमतिदिशति पुत्रानिति शिक्षाफलमाह मदनुग्रहाय इति ममातुग्रह एवार्थः प्रयोजनं यस्य स तथा मत्प्रसादलभ्यो मोक्षो यस्येति वा ॥ १४ ॥ विमन्युर्ज्ञानशीलः गिरगतपा पवानिरस्तक्रोद्यो वा अतज्ज्ञानब्रह्मज्ञानं ननु कर्मकरणप्रेरणायां गुरुत्वे पूजादिभावात् किमिति न योजयं इत्युच्यत इति तत्राह कंयोजयन्निति प्रवृत्तिकर्मणि प्रेरयन् कर्मफलभते न कमपि प्रत्युत ज्ञानचक्षुरहितस्याधःपातहेतुत्वेन स्वस्यापिनरकपातः स्यादित्यभिप्रेत्याह निपातयन्निति ॥ १५ ॥ भाभूत्परोपदेशस्तथापि स्वयमेव प्रवर्तमानो जनोर्ध्वलभतामत्राह लोक इति नितरां कामकामो विषययोगे च्छायस्य स तथा अत एव श्रेयासिनष्टदृष्टिः स्वयमुपदेशं विना यो लोको जनोर्ध्वानापादयितुं स मीहेत इच्छेत् स जनस्तेषामर्थानामध्ये कंयोजयन्निति न कमपीति पूर्वैर्ज्ञानवयः न केवलं पुरुषार्थानवाप्तिरपि तु बहुदुःखावाप्तिश्च स्यादित्याह अन्योन्येति सुखलेशहेतोरन्योन्यवैरमनंतदुःखं च मूढो न वेद १६ तस्मिन्मूढो वेत्तीत्यायातं तदस्तु ततः किं तत्राह कस्तमिति स्वयंतदभिज्ञः प्रवृत्तिधर्मादंनंतदुःखावाप्तिमिजानन् कुो विपश्चिदज्ञानी पुरुषः अविद्यायामंतरे अज्ञाननिश्चितसंसारविलेखं तमानं कुबुद्धितद्व्यासवृणोदयालुः पुनरपि तं पुरुषं प्रवृत्तिधर्ममयोजयेत् न मयोजयतीत्यर्थं कथं निब उत्पथं यथांधं

अथानेनान्वयं यथा कुमारे न योजयति तथेत्यर्थः १७ इतोपि प्रवृत्तिधर्मस्योपदेष्टृणां गुरुत्वादिकमपि न स्यादित्याह गुरुरिति समुपेतमृत्युमज्ञानादवाप्तसंसारं प्रवृत्तिधर्मस्योपदेष्टृरिति शिष्येण
 गुरुरिति पूज्यो न कर्तव्येत्यतो वाह गुरुरिति गुरुरिति पूज्यो न स्यादित्याहुक्तम् १८ अतो गुर्वादिनाहरेः स्वल्पमुपदेष्टव्यमित्याशयवानाह इदंशरीरमिति दुर्विभाव्यदुर्निह्यं अपरिच्छिन्नत्वादभौ
 विच्छिन्नत्वात् ज्ञानात्मकत्वाच्च कुत इत्यत्राह सत्त्वमिति मे सत्त्वं बलं ज्ञानसमाहारलक्षणं वस्तुहृदयं हियस्मात्तस्मात् ज्ञानपूर्वमनुष्ठित एव धर्मः न त्वन्य इत्यभिप्रेत्याह यत्रेति यत्र यस्मिन् ज्ञानात्मकहृदये
 धर्मस्थितः अनेन ज्ञानपूर्वानुष्ठितो धर्मः नित्यफलमददइत्युक्तं भवति प्रसंगादधर्मस्थानमाह पृष्ठइति मे पृष्ठे भूत्वा अधर्म आरात्कृतो दूरीकृतः इति यद्यस्मात्तस्माज्ज्ञानरूपत्वाद्दर्मादिरिति हेतुत्वाच्च भव
 भूमाहुः ज्ञानपूर्वकमनुष्ठितं धर्महृदये विभर्ताति के आर्याः शब्दतत्त्वार्थवेदिन इति १९ उक्तार्थमुपसंहरन्नेषां योग्यगुणविशिष्टं हरिमुपदिशति तस्मादिति भवतः सर्वे मम हृदये न जाता इति यस्मात्त
 स्मात्तुर्धर्महीयांसमहतोपि महतं भरतं प्रजाभरणरतं सुनाभं सर्वार्थारं हरिं अक्लिष्टबुद्ध्या भजन्त्वा नाभि रित्यथ नाम स्याद्दरेः सर्वाश्रयो यत इति वचनाद्दरे रिरिदं यौगिकं नाम अनेन भरतो येषां पूज्य इति ध्वनयति भ
 वत्तु श्रूषणेन भवत्प्रीत्या मुक्तिः करतलगतस्यात् ज्येष्ठानुवर्तनशुश्रूषणलक्षणेन किमिष्यान्न क्यमवद्विरनुवर्तते न भरतेन यत्प्रजानां भरणं तत्र स्य स्पममश्रूषणं भवतीत्याह शुश्रूषणमिति ज्येष्ठानुवृ
 त्त्याद्देवाभावेन भवद्विरपि प्रजाभरणमनुष्ठितमिति अतो भरतं शुश्रूषद्भिर्भवद्विरपि ममश्रूषणं कृतमिति ज्ञातव्यम् २० तारतम्यज्ञानमेव मुक्तिसाधनं नान्यदिति भावेन तदाह भूतेष्विति भूतेषूपजे

गुरुर्न सः स्यात्स्वजनो न सः स्यात्पितान सः स्याज्जननी न सा स्यात् ॥ दैवं तत्स्यान्नपतिश्च सः स्यान्नमोचयेद्यः समुपेतमृत्युम् १८ इदंशरीरं मम दुर्विभाव्यं
 सत्त्वं हि मे हृदयं यत्र धर्मः ॥ पृष्ठे कृतो मे यदधर्म आरादतो हि मामृषभं प्राहुरार्याः १९ तस्माद्भवतो हृदये न जाताः सर्वे महीयांसममुं सुनामम् ॥ अक्लिष्टबुद्ध्या
 भरतं भजन्त्वा शुश्रूषणं तद्भरणं प्रजानाम् २० भूतेषु वीरुद्धय उदुत्तमा ये सरीसृपास्तेषु सुबोधनिष्ठाः ॥ ततो मनुष्याः प्रवरास्ततो पेगधर्वसिद्धा विबुधानुगाये
 २१ देवासुरेभ्यो मघवान् प्रधानो दक्षा दयो ब्रह्मसुताश्चेतषाम् ॥ अवः परः सोध विरिच वीर्यः समत्परो हं द्विज देवदेवः २२ न ब्राह्मणैस्तु लये भूतमन्यत्पश्या
 मि विप्रात्किमतः परं नु ॥ यस्मिन्नुभिः प्रहृतं ब्रह्मयाहमश्रामिकामनंतथाग्निहोत्रे २३ धृतास्तनू रुशर्तमिं पुराणी येनेह सत्त्वं परमं पवित्रम् ॥ शमोदमः सत्त्वं
 मनुग्रहश्च तपस्ति तिस्रानुभवश्च यत्र २४

पुमणिषु मध्ये वीरुद्धयः स्तंभेभ्यो य सरीसृपसंजगमास्तदुत्तमा उत्कृष्टतमा इति ज्ञेयाः तेषु सरीसृपेषु सुबोधनिष्ठाः ज्ञानयुक्तास्तेषां दय उत्तमा इति सर्वत्र योज्यम् २१ चेदक्षादयो ब्रह्मसुताः सनका
 दयश्चेतषां स काशादिद्वः प्रधान इत्यर्थः अथ इदं नंतरं वीरिच वीर्यं विरिचपुत्रो यो भवः स रुद्र उत्तमः स विरिचस्तस्माद्बुद्ध्या तत्पराः तस्यादहमेव परो नान्य इत्यत उक्तं मत्परा इति अहमेव परो यस्य स तथा अने
 यं रूपं प्राणस्य विरिचसमत्त्वं सूचयति राजभिर्ब्राह्मणभक्तिर्विशेषतो नुष्ठेति वेदपितुमाह अहं द्विजेति द्विजदेवानां देवः २२ क्षत्रादीनां भैर्यमं देन ब्राह्मणतिरस्कारसंभवेन कुलनाशः स्यात्सचानुप
 पन्न इति चेत्पुत्रादहं तिसृष्यजननार्थमाह न ब्राह्मणैरिति ज्ञानपात्रत्वादतः विभात्परमुत्तमं मम सन्निधानपार्श्वं किमु न किमपीत्यर्थः कुत एतद्ब्रह्म यस्मिन्निति ममनुष्ठिते तुत्वादित्यर्थः नन्वप्यादेः सभवा
 र्त्तिको यो भ्योच्यत इति तत्राह न तथेति २३ अस्यादेर्गुणवैशिष्ट्यादित्याह धृतास्तनूरीति पवित्रसत्त्वं शमादिगुणाभ्युपगमनां ज्ञानचयत्रयेषु ब्राह्मणेषु संति ते ब्राह्मणा मे पुराणी रुशर्तः शुद्धास्तनू र्भेत्स्या
 दित्यल्लक्षणं चेदाख्यावाधृताधारयंतीति येन तस्यात् ब्राह्मणेभ्यः परं न किमपीति भावः यद्वा येन ब्राह्मणकुलेनापौरुषेयत्वेन निर्मलाः पुराणीः अनादिनिधनाः मेतनूस्तनूवो वेदलक्षणाधृता यत्र ब्रह्मकुले स
 त्त्वं पवित्रम् ॥ संति तस्मात्परमुत्तमं किमपीति २४

आरूपेणैव विविशेषोऽस्तीत्याह भक्तइति येषामतोपि नाकिंचित्प्रयोजनमस्ति तेषामितरेण स्वर्गाद्याशीर्लभ्यते न पुरुषार्थेनाकिमुस्यात्किमपीत्यन्वयः स्ववचोविश्वसार्थमनन्तादित्यादिविशेषणं भक्तिमन्तरेणाभ्युपगम्यपेक्षणीयमिति प्रकटनायाकिंच नानाभक्तिभोजाभितिविशेषणद्वयं २५ इदानींचरांचरभूतानिस्वनिवासहेतुत्वेन संभाव्यानीत्याह सर्वाणीति हेसुता भवद्विः सर्वाणिभूतानिभट्टिष्यन्तयाममनिवासस्थानत्वेन भुवाणि निश्चितानि संभावितव्यानातिपन्वयः ननु मगधिष्यन्तयाममविग्रहत्वेन स्वरूपत्वेन संभावितव्यानीत्यर्थः किं न स्यादित्याशङ्क्यतस्य तदप्युपजनत्वादित्याह पदेपदइति पापपदेऽनुक्षणं विविक्तदृष्टिजीवानां धिष्यन्तयापपमेधरस्य मेददृष्टिः भेददर्शनं तदुत्तदेवमेव अर्हणं भवति प्रीतिजनकान्यादित्यर्थ इति यद्वा भेददर्शनमेव नार्हणमपि तु भेदप्रतिपादनमप्युत्तार्थ इति तदुक्तं उपपादयेत्परात्मानं जीवेभ्योऽपदेपदे भेदेनैव न चैतस्मादधियाविष्णोस्तु कश्चनोति पांहरेश्वरजीवानां भेदवत्काहरेऽपि इति च अनेन भेददर्शनात्तत्प्रतिपादनस्य फलव्यधिक्यं भवतीति भवति इति ॥ २६ ॥ भेददर्शनस्य मोक्षसाधनत्वाभाप्यमर्थ इति तत्राह मनोवचइति करणैः कर्मभिः धन्यमनादिना जीवपरपोर्भेददर्शनादिकं पश्यतस्य साक्षात्कृतं मुख्यतः पूर्णतस्य तद्विदं त्रमेपरिवर्हणं मत्तोप्यनन्तात्परतः परस्मात्स्वर्गापवर्गाधिपतेर्न किंचित् ॥ येषां किमुस्यादितरेण तेषामकिंच नानामपि भक्तिभोजाम् २५ सर्वाणिमाद्विष्यन्तया भवद्विश्वाणिभूतानि सुताभ्रवाणि ॥ संभावितव्यानि पदेपदेवो विविक्तदृष्टिस्तदुताहर्णमे २६ मनोवचोदृक्करणैर्हितस्य साक्षात्कृतं मेपरिवर्हणंतत् ॥ विनापुमान्येनमहाविमोहकृतांतपाशान्नविमोक्तुमीशः २७ श्रीशुक उवाच ॥ स एव मनुशास्यात्मानं स्वयमनुशिष्टानां पिलोकांशानां यमहानुभावः परमसुहृन्नावानृषभापदेश उपशमशीलानामुपरतकर्मणां महामुनीनां भक्तिज्ञानवैराग्यलक्षणं पारमहंस्यधर्ममुपशिक्षमाणः स्वतनयं शतज्येष्ठं परमभागवतं भगवज्जपरायणं भरतधरणीतलपरिपालनायाभिषिच्य स्वयं भवनपुत्रैर्विरतशरीरमात्रपरिग्रहउन्मत्तद्वगमनपरिधानः प्रकीर्णकेशात्मन्यारोपिताहवनीयो ब्रह्मावर्तात्प्रवव्राज २८ जडांधमूकबधिरापिश्मचोन्मादकवद्वधूतवेषो भिमाप्यमाणोऽपि जनानां गृहीतमौनव्रतस्तूष्णीं बभूव २९ तत्र तत्र प्रग्रामदुर्गाकरखेटखर्पटशिबिरव्रजघोषसार्थगिरिवनाश्रमादिष्वनुपदमबनिचरापसदैः परिभूयमानो मक्षिकाभिरिव वनगजस्तर्जनताडनावमहननिष्ठीवनग्रावशकृद्भ्रजः प्रक्षेपणपूतिवातदुरुक्तैस्तद्विगणयन्नेवास्तसंस्थान एतस्मिन् देहोपलक्षणेऽसदपदेश अभयानुभवस्वरूपेण स्वमहिमावस्थानेनासमवरोपिताहंममाभिमानत्वादुसंहितः पृथिवीमेकचरः परिवभ्राम ३०

यूनं भवति भवदहर्णेनाकिंचित्फलमिष्यतोवाह मनोवचइति मन आदि साधनैर्धन्यमदहर्णं तत्साक्षात्कृतं साक्षात्कारफलं भवति येनार्हणेन विनापुमान्महाविमोहकृतांतपाशादज्ञानलक्षणसंसारद्विभोक्तुमीशः समर्थो न स्यादित्यन्वयः २७ यावत्प्रयोजनमनुज्ञासनं चेत्समाप्त अतः परं हरिणा किमकार्यं ध्यापि हरिकथया श्रुतया लुब्धं निर्जायतऽतः सावक्तव्येत्यस्य शरीरलक्षणं गतो मुनिस्तच्चरितशेषमुक्तमाह त्वयि किं स एव मनुशास्येति ऋषभापदेश लक्षणमनामा भवनपुत्रसर्वपारित्यज्येते शेषः उर्वरितशरीरमात्रपरिग्रहः अवशिष्टशरीरमात्रपरिग्रहः गगनमेव परिधानवस्त्रयस्य तथा दिगंबर इत्यर्थः २८ २९ गृहास्तस्य स्तस्य उत्तरस्थितिप्रकारं कथयति तत्र तत्रोति स्वर्पदवस्त्रोत्पादनस्थलं कुविदाश्रयः ब्रजोगोकुलं घोषाभाभीरपल्ली सार्धः परिपज्जनः अविनचरापसदैर्भूमिचरे शुद्धवैतनीचैरित्यर्थः निष्ठीवनं थूत्कारः पूतिवातोऽधोवायुः तच्छर्जमादिकमाविगणयन्स्वगुणमतिपत्तिमपि अकुर्वन्वैस्थितः कुत इति तत्राह असदिति असतामंगलानां क्लेशानां संस्थानं यस्मिन् स्तस्मिन्नेतस्मिन् देहोपलक्षणेऽसन्नस्वतंत्र इत्यपदेशः शब्दो यस्य सत्तथा तस्मिन् जडशब्दवाच्ये देहो अभयानुभवस्वरूपेण सर्वभवनान्यज्ञानस्वरूपेण स्वमहिमावस्थानं यस्मिन् स्तेनासमवरोपिताहंममाभिमानत्वादन्यत्काहममाभि

मानत्वास्वच्छितः अपरिच्छिन्नइति यस्मादिति शेषः यद्वा असतो ब्रह्मणः संस्थानं यस्मिंस्तथा तस्मिन् तर्हि देहदेहिनेर्भेदापत्त्या नेह नानास्ति किंचनेति श्रुतिव्याकोपः स्यादत्राह असदिति असद्भूतेत्यपदेशो यस्य देहस्य सतथा देहोऽपि ब्रह्म एवेत्यर्थः विज्ञानमानंदं ब्रह्मेति श्रुतिः अस्मिन् अत्रैव तदभेदः सूच्यत इत्याह समवरोपितेति समवरोपितः सम्यक्ज्ञातः अहंममाभिमानस्तस्य भावः समवरोपिताहंममाभिमानत्वेन स्मात् तद्ब्रह्म वेदाह ब्रह्मास्मीति श्रुतिश्च तर्हि स्वपरिच्छेद्यत्वेन संबधितत्वमत्राह असदिति अंसं धितस्य संधितत्वेन ज्ञानात् तत्र तर्कावसर इत्यर्थः एकचर इत्यनेनादावते चाप्येक एव चरतीत्यर्थोऽपि ब्रह्मेतित्यभिप्रायेणोक्तमिति ज्ञायते ३० अतिसुकुमारेत्येतद्विशेषणं सर्वत्रानुगमयितव्यं सदृशेत्येतत्तदनयनयोः सादृश्यं कपोलादीनामुक्तं कितुकपोलकर्णयोस्तथा चान्योन्यसदृशौ कपोलौ कर्णौ चेत्यर्थः संपद्येत सुभगत्वं कर्णादीनामपि ग्राह्यं विगूढभीषत्स्पर्शस्मितं यत्तत्तथा कुसुमशरं कामं परागधः ३१ यर्हि वावसभगवान् ऋषभदेव इति मत्वा अजगरस्य विद्यमानं व्रतमास्थितस्तदा शयान एवाश्रात्य शानादिकं करोतीत्यन्वयः इमं लोके योग्यस्य ध्यानापरपर्यायस्योपासनस्याप्रतीपमप्रतिकूलमिवाचक्षाणः पश्यन्निवशब्दात्प्रतिकूलप्रतिकूलक्षणस्योभयस्य साधनं पश्यन्निवत्यर्थः तस्या वमेहनादेः प्रतिक्रिया

अतिसुकुमारकरचरणोरः स्थलविपुलबाह्वंसगलवदनाद्यवयवविन्यासः प्रकृतिसुंदरः स्वभावहासमुखो नवनलिनदलायमानशिशिरस्तरचार्वरुणायतनयन सदृशसुभगकपोलकर्णकंठनासो विमूढस्मितवदनमहोत्सवेन पुरवनिता नानां मनसिकुसुमशरमुपदधानः ॥ परागवलंबमानकुटिलजटिलालकपिलके शमूरीभारो वधूतमालिननिजशरीरेण ग्रहगृहीत इवाद्दृश्यत ३१ यर्हि वावसभगवान् लोका मिमं योगस्याद्वा अप्रतीपमिवाचक्षाणस्तत्प्रतिक्रिया कर्म बीभत्सि तमिति व्रतमाजगरमास्थितः शयान एवाश्रातिपिबति स्वादत्यवमेहति हसति सचेष्टमान उच्चरितादिग्धो देशस्तस्य हयः पुरीषसुरभि सौगंध्यो वायुस्तदंशं दश योजनं समं तात्सुरभीचकार ॥ एवं गोमृगकाकचर्यया व्रजं स्तिष्ठन्नासीनः शयानः काकमृगगोवच्चरति पिबति स्वादत्यवमेहति स्म ३२ इति नानायोगचर्याचरणो भगवाकैवल्यपतिर्ऋषभो धिमत परममहानं दानुभव आत्मनि सर्वेषां भूतानां मात्मभूते भगवति वासुदेवे जात्मनोऽन्यवधानेनानंतरोदरभावेन सिद्धसमस्तार्थैः परिपूर्णयोगैश्वर्याणि वैहाय समनोजवांतर्धान परकाय प्रवेशदूरग्रहणादीनियदृच्छयोपगतानि नां जसाहृदयेनाभ्यनंदत् ३३ इति श्रीभागवते पंचमस्कंधे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ४ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ननूनं भगवन्नात्मारामाणां योगसमीरितज्ञानावभर्जितकर्म बीजानामैश्वर्याणि पुनः क्लेशदानि भवितु मर्हेति यदृच्छयोपगतानि १

वीक्षाल्मादिकं कर्म बीभत्सि तं योगशास्त्रनिषिद्धमिति उच्चरितेन पुरीषेणादिग्धः उपलिप्तः उद्देशः देहप्रदेशो यस्य सः पुरीषसुरभिः सौगंध्यं यस्य स तथा ३२ लोकशिक्षार्थं योगचर्यांतरमाह एवमिति आत्मभूते आधारभूते आत्मनि स्वामिनि अव्यवधानेनानंतरोदरभावेन निर्भेदब्रह्मभावेन नित्यसिद्धैः समस्तरैर्धैः पुरुषार्थैः परिपूर्णैः वैहाय समनोजवादीनियोगैश्वर्याण्यंजसा दर्शयितुं नैवाभ्यनंददित्यन्वयः वैहायसमाकाशगमनं दूरग्रहणं दूरस्थितग्रहणं ज्ञानं यदृच्छया स्वेच्छया सहसा वा ३३ इति श्रीभागवते पंचमस्कंधे विजंटीकायां पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ शुभयोगिजनसिद्धार्थमशुभयोगिजनमोहनार्थं तत्प्रभृतिभिर्दोषैश्चास्त्रमृत्तिकाश इत्येतद्वचनं चरित्तापदेशेन निरूप्यते स्मिन्नध्याये तत्रादौ यद्यपि देवादीनामैश्वर्यभोगेन मनः सत्तया सुखं किंसंगान दह्ना सोनास्ति तथाप्यल्पाधिकारिणां सस्यादित्यादि तात्पर्यं ज्ञाप्यते अत्रानंतरासीताध्यायांते योगैश्वर्याणि नाभ्यनंददित्युक्तं तत्राज्ञां कते ननूनमिति योगेन हरेरुपास्तिलक्षणेन समीरितमुत्पन्नं यत्ज्ञानं तेनावभर्जितं दग्धं कर्म बीजं रागादिलक्षणं येषां ते तथातेषां परमात्म निरतानां यदृच्छयानिच्छयोपगतानि योगैश्वर्याणि पुनः पश्चात्क्लेशदानि भवितुं नार्हेति नूनं कथं तानि नाभ्यनंददित्यन्वयः १

अङ्गीकारेणपरिहरति सत्यमिति अनङ्गीकारपक्षमाह किंत्विति एकेमहात्मानः घटकिराटे नूतनघटे स्थितस्यजलस्येवानवस्थानस्यविस्मयविश्वासं वाइत्यनेन ग्रहैश्वर्यस्वरूपोपिभगवानूपमो विराट् नैश्वर्याणिस्वकीयानिख्यापयामाससर्ववित् उत्तमानांज्ञापनार्थधर्मतत्त्वस्यकेशवः तेषामैश्वर्यभोगोहिमनःसक्तिव्रजेवादि । आनन्दोमुक्तिगोह्वासंविर्कर्मकरणाद्भजेत् । धर्मधर्मविहीनोपिभगवानुपभस्ततः तेषां धर्मज्ञापनार्थनाविश्वक्रेपरांस्थितं देवानां नाशुभाद्वासः शुभात्किंचित्सुखोन्नतिः आधिकारिकजीवानामेवमन्येषुतद्वयं अल्पाधिकारिणां तत्रह्वासोपिभवतिशुभं अशुभाभावजोन्नादोमहाधिकारिणामपि अशुभेकृतेनभवतितारतम्याच्चसमृत्तः प्रजायाश्चतथादेवामहाधिकारिणः स्मृताः ऋषयश्चातिस्तथासप्तपितरोऽप्सरसांशतं गंधर्वाणां तथा राज्ञां विशदव्यासुजातिषु अल्पाधिकारिणः प्रोक्ताश्चनधिकारिणः परइतिशार्ङ्गांतरप्रसिद्धतात्पर्यंज्ञापयति मठकिराटइतिपठित्वावागुरेति केचिद्व्याचक्षते तेषां कक्षाणां परिपद्यसप्रदायज्ञातिपरिहसनीयाइति ॥ २ ॥ त्रैलोक्यशिक्षार्थं श्लोकसंग्रहणमुक्तमित्याह तथाचोक्तमिति यथामनोविश्वसितपश्चादेर्विस्मयंभवतितथाचोक्तमित्यर्थः ऐश्वर्यमीश्वरविषयंअनेनसौभर्यादीश्वराणामपिययातपःस्कंदिततथेतिध्वनयति ॥ ३ ॥ छिद्रमवकाशं तमनुकामानंतरंअरयःक्रोधादयः तेषांचछिद्रं ददातीत्यर्थः कृतमैत्रस्यमनसासहेतिशेषः पुंश्चलीपुरुषमात्राभिगामिनीजाया पत्युररीणामुपपत्तीनां प्रवेशमिव ४ पात्रेमात्रेद्रव्यात्यागेच्छालोभः अतीतदुःखस्मरणनिमित्तचित्तविक्षेपः शोकः वैचित्यं विपरीतज्ञानं मोहः पूर्वास्थितात्सचलनभयं कर्मणांसारबंधोप्यन्नोमूलं पश्यततथा कोनुबुधस्तन्मनोमपेष्टमितिस्वीकुर्यादित्यर्थः ५ अ

ऋषिरुवाच ॥ सत्यमुक्तं किं त्विहवाएकेमनसोविस्मयभवनस्थानस्य घटकिराटइवनसंगच्छति २ तथाचोक्तम् ॥ नकुर्यात्कस्यचित्सत्यमनसिह्यनवस्थिते ॥ यद्विस्मयं भाञ्जिराज्ञीर्णं च स्कंदतपश्चैश्वर्यम् ३ नित्यं ददातिका मस्य छिद्रं तमनुयेऽरयः ॥ योगिनः कृतमैत्रस्य पत्युर्जायेव पुंश्चली ४ कामो मन्युर्मदो लोभः शोकमोहमयादयः ॥ कर्मबंधश्च यन्मूलः स्वीकुर्यात्को नु तद्बुधः ५ अथैवमसिल्लोकपालललामो विलक्षणो जडवदवधूतवेषभाषाचरितैरविलसितभगवत्स्वभावो योगिनां संपरायविधिभमनुशिक्षयन् स्वकलेवरं जिहामु रात्मन्यात्मानमसंयवहितमनर्थान्तरभावेनान्वीक्षमाण उपरतानुवृत्तिरुपरराम ६ तस्य हवा एवंमुक्तलिङ्गस्य भगवत्कृष्णस्य योगमायावसानो देह इमांजगतिमिभिमानाभोसनचक्रममाणः ७

धुनामासंभिकमोहपरिहृत्यप्रकृतमनुसरति अथेति विष्णोः कलेवरत्यागोभूत्यागोऽन्योन्यविद्यते कलेवरत्यागोऽन्येषांपंचत्वंसमुदीरितमिति वचनात्सभगवान्स्वकलेवरं स्वाधीनां पृथिवीं जिहामुः त्यक्तुमिच्छन्नुपररामविरतव्यापारोभूत्वेत्यन्वयः कलेवरशब्दस्यप्रतीतएवार्थकस्यादित्याशङ्क्य वक्ष्यमाणानां विशेषणानां प्राकृतपुरुषेऽसंभवादुक्तएवार्थउचितइतिभावेनाह असिलेति असिल्लोकपालानां ललामश्चूडामणिः अनेनाप्राकृतत्वं कथमवगतमित्यत उक्तं विलक्षणइति लोकविपरीतलक्षणः अस्थूलमन्यवह्मस्वमित्यादेः कथं तर्हि तस्य प्रभावो न लक्ष्यत इत्यत उक्तं जडवदवधूत इति किमतः प्रयोजनमत उक्तं योगिनामिति सांपरायविधिभोक्षसाधनशकारं उपहितस्यास्य शिक्षा कथं भोक्षोपयोगिनी स्यादित्यत उक्तमात्मनीति आत्मानं स्वस्वरूपमात्मनि ब्रह्मणि अनर्थांतरभावेन भिन्नो नास्मीति मनसा असंयवहितं व्यवधानरहितमन्वीक्षमाणोऽनुभवद्वुपरतानुवृत्तिः निवृत्तविषया नुवृत्तिर्निवृत्तमुक्त्यन्यवस्थोवा नित्यमुक्त्यवस्थत्वादिति ६ इदानीं हरेर्देहः सच्चिदानंदत्वेन तदभिन्न इति दर्शयितुं तस्य संचरणप्रकारं वक्ति तस्य हवेति एकदशमस्य देह इमांजगतीं विचारेत्यन्वयः मुक्तलिङ्गस्य वर्णाश्रमादिलक्षणरहितस्य भौतिकशरीररहितस्यैवा योगमायायोगसामर्थ्यं तस्यावसानं काष्ठोत्कर्षस्य तस्या देहस्य जडस्य संचरणं कथं घटवद्वृत्त्यत उक्तमभिमानाभासेनेति अभितो ज्ञानप्रकाशेन चंक्रममाणः पुनः पुनः पादक्षेपं कुर्वाणः ज्ञानात्मकत्वात् गुणनादिक्रियां कुर्वाण इत्यर्थः अनेन देहदेहिनो रभेदोपि सूचित इति ७

कस्मात्तत्त्वानुदेशानुद्दिश्यगमनमित्यत उक्तं कांकटकर्णाटकादिति कांकटकर्णाटकाद्रीमरभ्युपपदनदीमासुकदेशादक्षिणकर्णाटकान्सौराष्ट्रादिदेशान्स्वेच्छयोपगतः तत्रनागपुरग्रामात्पूर्वत उत्तरनदीनामास्ति तस्यानिकटेकुटचाचलस्यकुटचपर्वतस्यप्राचीनसौतोविद्यमाने उपवनेस्थितआस्यकृताशमकवलः मुखात्तर्गतपाषाणग्रामः असंवीतोवस्त्राद्यावरणरहितः उन्मादे सति पुमान्यथा चेष्टतेत्यर्थः ८ इवान्ति तस्य देहत्यागव्याजेन दावाग्निनिविष्टस्य जगत्संहारप्रकारमाह अथेति समीरवेगेन विधुता अन्योन्यमाकर्षिता ये वेणवः वंशास्तेषां निक्षिप्येष्णाज्जातो यो दवानलोज्ज्वलज्जिह्वा दिवमालेलिहानस्तेनाग्निनासाधनेन सह भगवांस्तदुपवनं ददाहेत्यन्वयः वनमित्युपलक्षणं जगदपीति शेषः अत्र प्रतीतमनगीकृत्या न्यार्थगीकारे किं प्रमाणमत्रोच्यते ज्ञानानंदात्मको देहऋषभस्य महात्मनः तादृशेनैव मनसाक्रमश्च कुटचाचले दावाग्निमनुविश्याय तत्र स्थः प्रादहज्जगदिति कालांतरभाविनो विश्वसंहारस्येदानीमप्यंकेतैतिकथं पुज्यत इति चेन्न तदेहित्वेनाग्नेरभिव्यज्यत तत्र स्थितस्य तस्य योगात् तदुक्तं एवमग्नेरभिव्यक्तस्तस्यैव विष्णुः सनातन इति न केवलं विश्वक्षयपर्यंतमेव स्थितां किंतु पश्चादपि मतं तर्हि स्वमाहात्म्या किं न प्रकटितमिति चेन्न भूमाववतारस्य देवशिक्षणार्थत्वेन धर्माणामप्राकट्यस्य स्वधर्मत्वात् ऋषभत्वेन संगोथधर्मान्चापितत्रगः आस्ते सवासुदेवात्मावासुदेवो ह मित्यजः सदा स्थित इत्यनेन स्व रूपज्ञानस्य कदापि तिरोभावो नास्तीति सूचितं निर्लेपेन सर्वज्ञेन सर्वोत्तमेन हरिणा किं प्रयोजनमकारीति चेन्न असुरजनमोहनार्थत्वात् ९ किमनेन तदभूदिति तत्राह यस्येति जनानुपशिक्ष्य उत्कृष्टमाणे वर्धमाने भवितव्येन विधिना निजमनीषयेत्यनेनाहस्यासुरत्वमसूचि मंदो निर्भाग्य इत्यनेन आनदा

एकदा तु कांकटकर्णाटकादक्षिणकर्णाटकान्देशान्यदृच्छयोपगतः कुटचाचलोपवने आस्यकृताशमकवल उन्माद इव मुक्तमूर्द्धजोऽसंवीत एव विचचार ८ अथ समीरवेगविधुतवेणुनिक्षिप्येष्णाज्जातो दवानलस्तद्वनमालेलिहानः सह तेन ददाह ९ यस्य किलानुचरितमुपाकर्ष्य कांकटकर्णाटकानां दक्षिणकर्णाटकानां राजार्हनामोपशिक्ष्य कलावधर्म उल्लभ्यमाणे भवितव्येन विमोहिताः स्वधर्मपथमकुतोभयमपहाय कुपथं पाषंडमसंजसं निजमनीषया मंदः संप्रवर्तयिष्यते १० येन ह वाकलौमनुजापसदा देवमाया विमोहिताः स्वविधिनियोगशौचाचारविहीना देवहेलनादीन्यपत्रतानि निजेच्छया गृह्णाना ज्ञानानाचमनाशौचकेशोच्छ्रितादीनि कालिनाऽधर्मबहुलेनोपहता धियो ब्रह्मब्राह्मणयज्ञपुरुषलोकविदूषकाः प्रायेण भविष्यन्ति ११

तमपुरुषार्थं शून्य इति च्वनयति भगवन्मतवात्पर्यनजानातीति वा उपकार्येत्यनेन स्थितं तत्तु शुभावाहौ दुरात्मवानि ति वा कथं स्मारयति पासंडमद्वैतमसंजसं जैनमतमित्यनेन शास्त्रद्वयमनेनाकारीति सूचितं तदुक्तं पूर्वतुपौंडकोनामावासुदेवः सुदुर्मतिः जातिस्मरोद्दिशाशास्त्रपासंडं निमर्मेनृपः एकंतुवासुदेवार्यं वासुदेवो ह मित्यपि कुत्सितं वासुदेवत्वमपि पादकमात्मनः लोकार्थचापरमिति चकारार्हचनामकमिति अनेनाहस्यपूर्वजन्मनिपौंडकारुपासुरत्वं स्पष्टीकृतं वासुदेवो ह मित्यात्मनोजीवस्य वासुदेवत्वमपि पादकवासुदेवार्यं कुत्सितमर्कशास्त्रं परमार्हतनामर्कलोकार्थमहिंसाधर्ममतिपादकमपरं चकारेत्यन्वयः १० शास्त्रप्रचयगमनमाह येनेति येन शास्त्रद्वयेन ह वा इति निपातद्वयेन तत्र शिष्येण क्रमुणा विरचितेन शास्त्रेणेति स्मारितं तदुक्तं तत्र शिष्यः क्रमुर्नाम न जानंस्तन्मतं परं वासुदेवात्मतां सर्वजीवानामवदत्कुधीः कण्वार्यं शास्त्रमकरोदभेदमतिपादकं कुशास्त्रं सर्ववेदानां विरुद्धं तामसार्यं तदृष्ट्या चापि वर्तते वर्तिष्यति तथा कलौ । अगोचा अव्रताचारा वासुदेवो ह मित्यपीति एतदभिप्रायेणास्त्रानेत्याद्युक्तं मनुजापसदामनुष्णाभासाः स्वाविधिः स्वकीयो वेदः तस्य निपोर्गलिहाद्यर्थो मलवद्वाससानसर्वदेतेः पादिकः तेन विहितः शौचाचारः विष्णोर्दिदेवानां हेलनादीन्यभेददार्शन्यावज्ञानादीन्यपत्रतानि वेदविरुद्धव्रतानि स्वेच्छया प्रमाणं विना किंचाज्ञानादीनि शृङ्खलतः निमित्तमाह कल्लेनेति देवहेलनादिविधिनश्चि ब्रह्मेति ११

तत्फलमाह तैरपीति तैर्ह्येकनादिभिः क्रियमाणयाऽर्वाक्तनयानीचर्याधपरपर्यायानिजलोकयात्रयास्वप्ननोरयकल्पितव्यवहारेण स्वशरीरजविनेन वा तस्यानास्थाः एकदापि व्यापारमन्तरेण न स्थिताः
 हिशब्देनाधिनेनैव नीयमाना यथांथा इति श्रुतिप्रमाणायति १२ न केवलमसुरमोहनार्थः किंतु स्वापादमूलशरणजनस्य मुक्तिसाधनार्थोपीत्याह अयमिति रजसागुणेनोपलुप्तस्य उपद्रुतस्य साधु
 जनस्य कैवल्यशिक्षणार्थो मुक्तिसाधनशिक्षणाभिप्राय इत्यन्वयः कुत इति तत्राह तस्येति तस्य कैवल्यसाधनोपदेशस्यानुगुणानुसूचानित्यर्थः १३ सप्तद्वीपेषु नवसुवर्षेषु एतद्वारतात्पर्यसंक्षेपमधिपुण्य
 माधिकपुण्यसाधनं उपलक्षणमेतत् पापसाधनंचेति तदुक्तं विशेषाद्वारतेपुण्यचरेयुः पापमन्यथा तथैव भगवद्भक्तिपृथिव्यां नान्यवर्षगा इति अनेनाष्टसाधनमेतदन्यानि भोगसाधनानीति विशेष उ
 क्त इति ज्ञायते अवतारवर्तिमकाशवर्ति १४ प्रैयव्रतः प्रियव्रतसंवर्धी पुराणपुरुषेणावतीर्णनाकिं प्रयोजनमबूदत्राह पुरुष इति अकर्महेतुं मोक्षहेतुं मोक्षकारणं धर्मलोकशिक्षार्थंच चारोति यद्यस्मात्तस्मादि
 ति शेषः पूर्णपुरुतत्सनातिददातीति पूर्णफलं मोक्षददातीत्यर्थः इति कर्तारिदः ङप्रत्ययेन टिलोपः १५ ऋषभो नाम कश्चिच्चोगीनहरिरिति तत्राह कोन्विति अभवापमुक्तये लोकशिक्षणार्थमे
 व धर्माचरणं ननु तत्फलपेक्षयेत्याह यद्योगमायामिति श्रीहरिप्रणयाकृतप्रयत्नाः महापुरुषाः येनोदस्ता नित्यनिरस्ता योगमाया अणिमादिबाह्ययोगफलं स्पृहयंतीति यद्यस्मात्तस्माल्लोकशि
 क्षणार्थं धर्ममाचरतोऽस्य काष्ठांस्वरूपभूता योगशक्तिं हरिप्रतरेणापरः कोनुयोगी गच्छेन्न कोपीत्यन्वयः नित्योदस्ता योगशक्तिरनपेक्ष्यं फलं यतः नित्यस्वरूपभूतापि बाहिः फलविवर्जनात् अकर्मैत्पुच्य

तैरपि त्वर्वाक्तनयानिजलोकयात्रयाधपरपर्यायतएवानास्थास्तमस्यंधेस्वयमेव प्रपतिष्यन्ति १२ अयमवतारो रजसोपलुप्तकैवल्यशिक्षणार्थः तस्यानुगुणा
 नृलोकान् गायन्ति १३ अहोभुवः सप्तमुद्रवत्याद्वीपेषु वर्षेष्वधिपुण्यमेतत् ॥ गायन्ति यत्र यजनामुरारेः कर्माणि भद्राण्यवतारवन्ति १४ अहोनुवंशो
 यशसावदातः प्रैयव्रतो यत्र प्रमानपुराणः ॥ कृतावतारः पुरुषः स आद्यश्च चारधर्मैश्च दर्महेतुम् १५ कोन्वस्य काष्ठापरोनुगच्छेन्मनोरथेनाप्यभवाय यो
 गी ॥ यद्योगमाया स्पृहयंत्युदस्तां महत्तमायेन कृतप्रयत्नाः १६ इति हस्मसकलवेदलोकब्राह्मणगवां परमगुरोर्भगवत् ऋषमाख्यस्य विशुद्धाचारितं पुं
 सांसमस्तद्विश्रुताभिहरणं परममहामंगलाय नमिदमनुश्रद्धयोपचितयानुशृणोत्याश्रावयति वा वाहितो भगवति तस्मिन्वासुदेवे एकांततो भक्तिरनयो रपि स म
 नुवर्तते १७

तेषां नृलोकाः फलविवर्जनादिति वचनात् उदस्तामिति विशेषणाद्योगमायामिद्वजालमुच्यत इत्येतच्चिरस्तं तस्मादणिमादि योगशक्तिर्नित्योदस्ता कुतः फलमनपेक्ष्यमिति पक्षः । तर्हि हरेः स्वरूप
 भूताणि मादिशक्तिर्नास्ति किमित्युक्तं नित्येति यद्यपि स्वरूपभूताणि मादिशक्तिरस्ति तथाप्यन्वेच्छाविषयाणि मादियोगमाया बाहिर्नित्यस्वरूपशक्तेः पृथक् फलविवर्जनात् क्रियासाध्यफलानि च
 त्वात् तत्र दृष्टांतः अकर्मैति यथा मोक्षस्त्वकर्मैति वदति तत्फलमिच्छत्वात् तथात्रेति १६ ननु रुष्णादि चरितवदस्य चरितमापयदिसारनाशनं स्यात्तदाप्यपि श्रीनारायणशक्तिनिशयेन निरु
 पचरितमिति स्यात्तत्कथमिति शंकोपरिहरणं पसंहरति इतीति इति शब्दः प्रश्रुतिवचनः हस्मेति निपातौ श्रद्धातिशयजननार्थौ । न केवलं रामाद्यवतारवदुष्टमंजनः किंतु व्यासाद्यवतारवत् ज्ञानस्योपदेष्टे
 विज्ञापनाय परमगुरोरिति । विशुद्धाचारितं कथितमिति शेषः इदमाचारितं विशेषतः शुद्धमेव ननु दुष्टमर्हदयस्तु तात्पर्यापारिज्ञानादन्यथा दृष्टवन्त इति न तेनाशुद्धश्रद्धाकर्तव्येति विज्ञापयितुं विशुद्धे
 ति कुत एषादिति तत्राह पुंसांमिति दुश्चरिताभिहरणं पापकर्मनाशनं न केवलमेतदेव फलमन्यथास्तीत्याह परमेति ननु फलोपयोगित्वेयुक्तमखिलं तत्कथमत्राह इदमिति उपचितयानुदिनमेव
 मानया इदमेव श्रेय इत्यंतःकरणधर्मविशेष श्रद्धा अनयोः श्रोतुमवक्तोः अपिशब्दात्पठतः वासुदेवेति द्विद्वाभक्तिः स मनुवर्तत इत्यन्वयः १७

नक्षत्रेषु साधनेषु सत्स्वियमेवोक्तविशेषोच्यत इत्याशङ्क्य सामान्यमुक्तेरस्याः परमानन्दहेतुत्वादित्याह यस्यामिति कवयोपस्थाभक्त्यां स्वात्मानं मनस्तापयंतस्तथैव भक्त्या जाताया परयोः कृष्टयानिर्वृत्त्याऽ
 त्प्राप्तिकमापवर्गिकमपवर्गसंबन्धिनं पुरुषार्थं स्वयं स्वतएव प्राप्तमपि नैवाद्रियते कुतो नाद्रियंते तत्राह भागवतत्वेनेति भक्त्या भागवता भगवतो हरेर्विशेषप्रिया इति भावेनैव परिसमाप्ताः पूर्णाः सर्वार्थाः येषां ते तथा
 साधने निमित्तमाह अविरतेति अविरतानि निरंतराणि विविधानि वृजिनानि दुःखानि यानि तैर्धुकोयः संसारः जननमरणलक्षणः तन्निमित्तसंतापेनोपतप्यमानं दंदं ह्यमानं अनुसर्वनं सर्वदामुक्तेः पूर्वतस्यामना
 दरे कुरुषोर्वापि आदानं दोषोक्तः स्यादित्येतत्तर्थादशब्देनाह । ब्रह्मणो न्यस्य नो पूर्णा दद्याद्ब्रह्म किं जनादैनः मुक्तिं ददाति सर्वेषामुच्चानां को ह्यधीशितेत्यनेन नाद्रियंते तु ये मोक्षपूर्वतेषां परं सुखं स्वयोग्यं व्यज्यते
 मुक्तौ तेषां को तारतम्ययुगित्यनेन चात्र तात्पर्यमवगंतव्यं १८ भगवत्क्रियमाणायामभक्तेर्निर्वृतिजनकत्वेन पुरुषार्थत्वं यतो तस्तस्यामुक्तेरप्यतिदौर्लभ्यमाह राज्ञिति एवं शुषत्वादिकमस्तु तथाप्यविगानेन मु
 क्तियमच्छति किं हि चित्स्मकदापि ब्रह्माणं विनान कस्मैचित् पूर्णभक्तियोगं प्रयच्छतीत्यन्वयः ब्रह्मणो न्यस्य नो पूर्णा दद्याद्ब्रह्म किं जनादैन इत्यादेः अर्जुनादीनां ज्ञानोपदेष्टृत्वेन गुरुत्वम् १९ सिंहावलोकन्यायेनाव

यस्यामेव कवय आत्मानमविरतविविधवृजिनसंसारपीरतापोपतप्यमानमनुसर्वनं स्नापयंतस्तथैव पर्यानिर्दृष्ट्या ह्यापवर्गिकमात्यंतिकं परमपुरुषार्थमपि स्व
 यमासादितं नैवाद्रियंते भागवतत्वेनैव परिसमाप्तसर्वार्थाः १८ राजन्यातिगुरुरलंभवतां यदूनां देवप्रियः कुलपतिः कचर्किं करोवः ॥ अस्त्वेवमंगभगवान्
 भजतां मुकुंदो मुक्तिं ददाति किं हि चित्स्मनभक्तियोगम् १९ नित्यानुभूतनिजलाभनिवृत्तदृष्टः श्रेयस्य तद्रचनया चिरसुप्तबुद्धेः ॥ लोकस्य यः करुणया भयमा
 त्मलोकमाख्यान्नमो भगवते ऋषभाय तस्मै २० इति श्रीभागवते पंचमस्कंधे षष्ठोऽध्यायः ६ श्रीशुक उवाच ॥ भरतस्तु महाभागवतो यदा भगवता वनितल
 परिपालनाय संचितितस्तदनुशासनपरः पंचजनीं विश्वरूपदुहितरमुपयेमे १ तस्यामुहवा आत्मजान् कात्स्न्येनानुरूपानात्मनः पंचजनयामास भूतादिरि
 व भूतसूक्ष्माणि २ सुमतिं राष्ट्रभूतं सुदर्शनमावरणधूम्रे केतुमिति जांजनाभं नभैतद्वर्षं भारतीमिति यत आरभ्य व्यपदिशंति ३ सहिबहुविन्महोपतिः पितृपि
 तामहवदुरुवत्सलतया स्वेस्वे कर्मणि वर्तमानाः प्रजाः पर्यपालयत् ४

तारप्योजनमाह नित्येति अतद्रचनया श्रेयोविरुद्धकर्मणा श्रेयसि चिरसुप्तबुद्धेः नष्टज्ञानस्य लोकस्पृहणग्रहणयोग्यजनस्य यो भगवानात्मा लोकयते दृश्यते इत्यात्मज्ञानं मुक्तिसाधनं आख्यादाचख्यौ तस्मा
 ऋषभाय नम इत्यन्वयः ऋषभो कार्ये विलंभापः ऋषभं विशिनष्टि नित्येति नित्यमनुभूतः परोक्षीकृतो निजलाभः स्वरूपानंदोपस्तेन निवृत्तावृष्णायस्य सतथोक्तः अनेन नित्यानंदज्ञानपूर्णेन नित्यसिद्धासि
 लं येषां विशेषत्वात्तदुक्तावाप्तिः सुतरां संभवतीति ज्ञायते २० इति श्रीभागवते पंचमस्कंधे विजयध्वजकृ० टीकायां षष्ठोऽध्यायः ६ श्रीनारायणप्रसादजनकज्ञानसाधनकर्मकरणप्रकारो निरूप्यते स्मिन्नध्याये
 तत्राहानुरूपमैसाक्षात् नारायणावतारे राज्यरक्षणकर्मणो निवृत्ते तत्पुत्रो भरतः किमकार्षीदित्याशङ्क्य भगवद्भक्तकथाया अपि श्रीहरीकथा तरभूतत्वात्तत्कथाप्रसंगः क्रियते भरतस्त्विति तु शब्द इतरराजकथाया अ
 स्य कथाया विशेषः किं संचितितः संयंत्र्याभिषिक्तः संमंत्रणे तु संचितावचार्यामभिषेचन इत्युत्पलमालाया तस्य ऋषभस्यानुशासनमाज्ञा १ पंचसख्यामात्रत्वे दृष्टा तमाह भूतादिरिति भूतादिस्तामसाहंकारः
 भूतसूक्ष्माणि शब्दादीनि चेतनस्य चेतनदृष्टांतापेक्षायां भूतादिः परमात्मा भूतसूक्ष्मशब्दाद्यान्यान् शब्दाद्यभिमानि देवानिव २ यतो भरतात् ३ ४

आहितः भक्तिमित्येन सभाहिताग्निः अग्निहोत्रादयः प्रकृतयः पशुसोमादयो विकृतयः समग्रां गयुक्तानि कर्माणि प्रकृतयः एकदेशां गयुक्तानि विकृतयः पशुभिरेवां क्रयमाणा अभ्यर्चयः सौमैरसनी शयभा
णाः सोमयागाः चत्वारो होतारो यत्र तच्चार्तुर्होत्रं तल्लक्षणविधानेन ५ प्रचरन्तु कुर्वाणेषु अध्वर्युषु अतएव नानायोगेषु देवताभ्यां न लक्षणे पुपजनाद्युपायेषु वा क्रियमाणेषु सत्सु यदपूर्वक्रियाफलं धर्मसंज्ञं
सहसु देवेभावयानः हर्षधीनत्वेन समर्पणस्य जमानो ये हरेश्चक्षुराद्यवयवेभ्य उत्पन्नास्तान्पुनर्भाजो यज्ञभागाधिका रिणो देवान् सूर्यादीन् पुरुषस्य पूर्णज्ञानस्य हरेश्चक्षुराद्यवयवेपुतदुत्पन्नारतदाश्रिता इत्यध्य
भावयदां च तथैदित्यन्वयः कदा अध्वर्युभिर्हविः पुष्ट्यभागेषु सत्सु कर्मागत्वेन वासुदेवे समर्पणं न विष्टत्वेनेत्यत उक्तं परेति सर्वदेवतानां लिङ्गभूताः प्रकाशका ये मंत्रास्तेषां वज्रधरत्वादीनां तन्नाम्नां वा अर्थ
नियामकतया ऐश्वर्याद्यर्थैरकत्वेन मुख्यकर्तारि अभ्यर्हितत्वाच्चेत्युक्तं यज्ञपुरुष इति न चैदं सगुणफलमाप्त्य इत्याह परेति कषायः पार्प ६ अधुना कर्मणा साध्यफलमाह एवमिति भगवदपेक्षे

ईजेच भगवंतं यज्ञपुरुषं क्रतुभिर्ब्रुवावचैः श्रद्धया हिताग्निमिहोत्रदर्शपूर्णमासचातुर्मास्य पशुसोमानां प्रकृतिविकृतिभिरनुसवनं चातुर्होत्रविधिना ५ संप्रच
रन्तु नानायोगेषु विरचितां गक्रियेषु अपूर्वैयत्तक्रियाफलं धर्मोख्यं परब्रह्मणियज्ञपुरुषे सर्वदेवतालिङ्गानां मंत्राणामर्थं नियामकतया साक्षात्कर्तारि परदेवतायां
भगवति वासुदेव एव भावयानः आत्मनः पुण्यमृदितकषा यो हविः ध्वभ्वर्युभिर्भृष्ट्यभागेषु सयजमानो यज्ञभाजो देवास्तान्पुरुषावयवेभ्य अध्यभावयत् ६ एवं कर्म
विशुद्धिविशुद्धस्त्वस्यांतर्हृदय आकाशशरीरे ब्रह्मणि भगवति वासुदेवे महापुरुषोपलक्षणैः श्रीवत्सकौस्तुभवनमालारिदरगदादिभिरुपलक्षिते निजपुरुषहृदु
ल्लिखितेनात्मनात्मनि पुरुषरूपेण विरोचमाने उच्चैस्तरां भक्तिगुणदिनमेधमानरया जायत ७ एवं वर्षायुतसहस्रपर्यं तावसाना वासितकर्मनिर्वाणा वसरोधिभु
ज्यमानं स्वतनयेभ्योरिक्थं पितृपैतामहं यथादायं विभज्य स्वयं सकलसंपन्निकेतास्त्वनिकेतनात्पुलहाश्रमं प्रवव्राज ॥ यत्र हवा भगवान्हरिरद्यापितत्रत्यानां
निजजनानां वात्सल्येन सन्निधाप्यते इच्छारूपेण ८ यत्राश्रमपदान्युभयतो नाभिभिर्दृष्य चक्रैश्चक्रनदीनामसरि त्प्रवरा सर्वतः पवित्राकरोति ९ तस्मिन्वावाकि
लस एकः पुलहाश्रमोपवने विविधकुसुमकिसलयतुलसिकां बुधिः ॥ कंदमूलफलोपहारैश्च समीहमानो भगवत आराधनं विविक उपरतविषयाभिलाष उप
हृतोपशमः परानिर्वृतिमवाप १०

न कर्मजः शुद्धिस्तथाशुद्धं सत्वमंतःकरणं यस्य स तथा तस्यांतर्हृदये आकाशशरीरे सूक्ष्मरूपे ब्रह्मण्यपरिच्छिन्ने महापुरुषस्य हरेरुपलक्षणैः चिह्नैर्महापुरुषं श्रीनारायणोयामिति उपलक्षयति ज्ञापयति महाप
ुरुषोपलक्षणैर्वी स्वभक्तानां हृद्युल्लिखितेन स्फुरितेनात्माकारेण कीदृशः स इत्यत आह पुरुषरूपेणेति आत्मनि स्वास्मिन्नेधमानरयावद्धं मानवेगा ७ भरतस्य वैराग्योपजृम्भणप्रकारमाह एवमिति व
र्षायुतसहस्रावसाने अवसितस्य प्राध्वकर्मणो निर्वाणावसरः नाल्लक्षणो यस्य स तथा रिक्थं राज्याख्यचितं सकलसंपन्निकेता सर्वसमृद्ध्या श्रयान्निकेतनाद्ब्रह्मात् पुलहाश्रमं शालग्रामक्षेत्रं नतत्रान्या
धीनत्वेन सन्निधानमिदमिमांशेणोक्तमिच्छेति ८ कीदृशमिच्छारूपमित्यतस्तद्विवृणोति यत्रेति यत्र चक्रनदीनामसरि त्प्रवरा उभयतो नाभिभिर्दृष्य चक्राकैर्हृष्य चक्रैः शिलासमूहैः सर्वतः पवित्रा
करोतीत्यन्वयः ९ स एकस्तस्मिन्पुलहाश्रमोपवने परानिर्वृतिमवापेत्यन्वयः उपहृतः संहृतः पूर्णः उपशमो भगवच्छिष्यस्य स तथा १०

प्रवृत्तमात्रानुरागभारेण हृतं गतं हृदयशैथिल्यं संशयलक्षणं यस्य स तथा आत्मनि देहे रोमपुलककुलकः रोमांकुरसमूह औत्कंठ्यमंतःकरणधर्मविशेषः तेन प्रवृत्तमुत्पन्नं मणयबाष्पमानं दाश्रुतेन निरुद्धावलोकन
युतं यस्य स तथा निजरमणारुणचरणारविंदयोरनुध्यानेनोपचितेन प्रवृद्धेन भक्तियोगेन परिश्रुतपरमाह्लादश्राव्यंगभीरुहृदयावगाढविषणश्चेतिसतथोक्तः गभीरहृदयो विष्णाववगाढाम्राविषणात्तु द्वि
यस्य स तथा यद्वा परिश्रुतपरमाह्लादंगभीरुहृदयस्य स तथा अतएव हराववगाढाविषणायस्य स तथा ११ ऐणाजिनवाससाकृष्णाजिनाख्यवस्त्रेणानुसवनाभिषेकाद्रिकपिशकुटिलजटाकलापे
न च सूर्यइव विरोचमानः १२ एतन्मंत्रार्थवाचकं पद्यमाह परो इति अथोशब्दवत्परोशब्दो व्ययनाम रजस प्रकृतेः परोपरः उत्तमः निरस्तरजोगुणोवा सवितः जगतः कर्तः जातसर्ववेत्ति जातवेदा वे
दस्तस्य संबुद्धिर्जातवेदः वेदप्रतिपाद्यत्वाद्देदस्य गर्भः वेदस्य तनय इत्यर्थः भगवानिदं जगज्जान जनयामास किमुपकरणमत्राह मनसेति अनेन सवितुशब्दार्थो लक्षितः नियंतृत्वमप्यस्यैवेत्याह स्वरेतसेति
स्वरेतसावीर्येणादः ब्रह्मादिजगत्प्रविश्यास्थितः दुःखिजगत्संबंधेन दुःखलेशोपि नास्तीत्याह हंसा मेति सर्वस्य दुःखहंतृत्वाद्भंसः तंस्वत्वं तं श्रद्धाणां जीवानामृषभंस्वामिनं शृषु अभिकाक्षा यामिति यातुः

तथैवमविरतपुरुषपरिचर्यया भगवति प्रवृद्धमानानु रागभारहृतहृदयशैथिल्यः प्रहर्षवेगेनात्मन्युद्विद्य मानरोमपुलककुलकः औत्कंठ्यप्रवृत्तमणयबाष्पनि
रुद्धावलोकनयनोभिरेमे ॥ एवं निजरमणारुणचरणारविंदानुध्यानेनोपचितभक्तियोगपरिश्रुतपरमाह्लादगभीरहृदयावगाढविषणस्तां विक्रियमाणां भगव
त्सपर्यायानसस्मार ११ इत्थं धृतभगवद्भूतऐणाजिनवाससानुसवनाभिषेकाद्रिकपिशकुटिलजटाकलापेन च विरोचमानः सूर्यइव भगवंतं हिरण्मयं पुरुषं ददर्श
सूर्यमंडलेऽप्युपतिष्ठन्न तदुहोवाच १२ परो रजः सवितर्जातवेदो वेदस्य गर्भो मनसे दंज जान ॥ स्वरेतसादः पुनराविश्य च स्वं हंसं गृध्राणामृषभं संगृणीमः १३
॥ इति श्रीभागवते पंचमस्कंधे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एकदा तु महानद्यां कृताभिषेकनैगमिकावश्यको ब्रह्माक्षरभ
मिशृणानो मुहूर्तत्रयमुदकांत उपविवेश ॥ तत्र तदाराजं हरिणीपिपासया जलाशयाभ्यां शमेकैवोपजगाम ॥ तयापेपीयमाने उदके तावदेवा विदूरे जनदतो
मृगपतेरुहनादोलोकभयंकर उदपतत् १ तमुपश्रुत्य सा मृगवधूः प्रकृतिविल्लवा चलित निरीक्षणासुतशमपि हरिभयाभिनिवेशव्यग्रहृदया पारिप्लवटदृष्टि रगत
दृष्टातिभयात् सहसोच्चक्राम २

जीवानां सर्वाकांक्षा हि एवं विधेत्वा संगृणीमः स्तुम इत्यन्वयः परो रजारजस्कत्वाचपीड्यत्वाचपीमुतः गुणात्ययात्तुरीयश्च जातवेदाश्च सर्ववित् हंसादुःखादिहानेन जीवेशत्वाच्च श्रद्धा कालः सर्वनियतृत्वा
त्परमात्मा प्रकीर्तित इति वचनात् उक्त एवार्थः परो रजा इत्यनेन शताक्षरगापत्रीप्रतिपाद्यो नारायणो भगवत्प्रेषदेव तस्युक्तं परो रजारजस्कत्वादित्यत्र रजस्कत्वादिति पदच्छेदश्चादसत्वाद्युक्त इति सतोऽ
व्यय १३ इति पंचमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ सत्संगतिं तरेणेतरसंगतिः संसारहेतुरिति एतन्निरूप्यते त्पि न ध्याये तत्र भरतस्यैव शवसंगत्यानर्थप्रकारकथयितुमु
पक्रमते एकदेति अभिषेकः स्नानमावश्यकं मूत्रपुरीषोत्सर्जनादिनैगमिकनित्यकर्म अत्र कस्य स्वविवक्षितः एतावत्करोतीति किं यमाणमनुष्ठानं नैगमिकसंध्यनुष्ठानमावश्यकमिति वा ब्रह्माक्षरं प्रणवः गाय
त्रीवा अथ मर्षणसूक्तं वा जलाशयाभ्यां शनदीसमीपं तावत्तदानीं मृगपतिः व्याघ्रः १ प्रकृत्या स्वभावेन विद्वत्पापारवश्योपेता ॥ अतएव चालितानिरीक्षणाचंचलावलोकना हरेव्याघ्राद्व्याभिनिवेशः भयोद्वे
गत्वेन व्यग्रं भ्रातृहृदयं यस्याः सा तथा हरिव्याघ्रे पंचमुखे भेके सूर्यसमीरयोरिति अतएव पारिप्लवटदृष्टिः चंचलदृष्टिः नृपेति दावंतः उच्चक्रामोत्पपात १

अंतर्वत्स्यागभिण्याः उरुणाभयेनावगलितो निर्गतः स्रोतसि प्रवाहे प्रसवणं प्रसार उत्सर्पणमुत्पतनं हरिभयं च सेदश्च एतैरातुरादयामहागते कृष्णसारसतीकृष्णमृगप्रिया ३ एणकुणकं मृगवालां अ
पविद्धबधुं त्यक्तबधुं जनं मृतामातायस्य सत्पथात् ४ पोषणं तृणादिदानेन लालनमुत्सगारोपणादिना अनुध्यानं क्षेमचित्तनं पोषणाद्यनुचितनं वायमाह सादयः पुरुषपरिचर्यादयो विष्णु पूजादयः
उदवसन् उत्सन्नावभूतः ५ ईश्वररथचरणस्य कालचक्रस्य परिभ्रमणरेणुगमनागमनवेगनमामांगोपायनं गोप्ता रक्षितार शरणं प्राप्तस्थोपेक्षयामहान्दोषो भवतीति दोषविदुषा ६ मृगपोपणादिना भग

तस्या उत्पतंत्या अंतर्वत्स्या उरुभयावगलितो यो निर्गतो गर्भः स्रोतसि निपपात ॥ तत्प्रसवणोत्सर्पणभयसेदातुरास्वगणेर्वियुज्यमाना कस्यां चिद्व्याकुल्यसा
रसतीनिपपातचाथममार ३ तं त्वेण कुणकं लपणं स्रोतसा चोह्यमानमभिवीक्ष्यापविद्धबधुं बधुरिवानुकंपयाराजर्षिभिरत आदाय मृतमातरमेणमाश्रमपदमा
नयत् ४ तस्य हवाकुणक उच्चैस्तरांतस्मिन् कृतनिजभिमानस्याहरहस्तपोषणपालनम्रीणनलालनानुध्यानेनात्मनियमाः सहयमाः पुरुषपरिचर्यादयश्च
कैकशः कतिपयाहर्गेण वियुज्यमानाः किल सर्वे एवोदवसन् ५ अथेदमाह अहो बतयं हरिणकुणकः कृपण ईश्वररथचरण परिभ्रमणरेणुस्वगणसुहृद्वंधुभ्यः
परिवर्जितः शरणं च मोपसादितो मामेवमावृपिदृभ्रातृजातिभ्यो धिकंगोपायनं नान्यं कंच न वेद मय्येवातिविस्तब्धश्चात एवमयामत्परायणस्य पोषणपाल
नम्रीणनलालनमप्यनसूयुनानुष्ठेयं शरण्योपेक्षादोषविदुषा ६ नूनं ह्यार्याः साधव उपशमशीलाः कृपणसुहृद एव विधार्थे स्वार्थान् गुरुतरानुपेक्षन्ते ७ इ
ति कृतानुषंगजासनस्नानाशनशयनाटनस्थानादिषु सह मृगजह्नुना स्नेहानुबद्धहृदय आसीत् ८ कुसुमकुशसमिपलालशफलमूलोदकादीन्याहारिष्यमा
णो वृकसालावृकादिभ्योभयमाशंकमानः सह हरिणकुणकेन वनमाविशति ९ पथिपथिचमुग्धभोवेन तत्र तत्र विषकमतिप्रणयसारहृदयः ॥ कार्प
ण्यात् स्कंधेनोद्वहति एव मुत्संगे उरसि चाधोपलालयन् परमामवाप मुदम् १० क्रियायां निर्वर्त्यमाना यामंतराल उत्थायोत्थाय यदै नमभिचक्षीत तर्हि
वावसवर्षपतिः प्रकृतिस्थेन मनसा तस्मै हाशिष आशास्ते स्वति स्याद्वसते सर्वत इति ११ अन्यदा तु भृशमुद्विग्नमनानष्टद्रविण इव कृपणः सकलमति तर्पणह
रिणकुणकविरहविह्वलहृदयसंतापस्तमनुशोचन् किल कश्च मलं महदभिरंभित इति होवाच १२ अपि वतस वै कृपणैण बालको मृतहरिणीसुतो ममानार्थस्य श
ठकितवमतेरुतसु कृतस्य कृतयिस्त्रंभ आत्मप्रत्ययेन तदविगणयन् स्वजन इवागमिष्यति १३ अपि क्षेमेणास्मिन्नाश्रमोपवने शष्पाणि चरन्ते देवगुप्तं द्रक्ष्यामि १४

तदुपासनार्भग इति तत्राह नूनमिति ७ इत्युक्तप्रकारेण कृतानुषंगः कृतस्नेहाभिनिवेशः मृगजह्नुना मृगबालकेन ८ आहारिष्यमाणानां यिष्यन् ९ १० वर्षपतिः भरतखंडनाथः प्रकृतिस्थे
न स्वस्थेन ११ अन्यदा अदर्शने अतितर्पणेन अत्युत्कटया कदमलं विषादं अभिरंभित आश्रितः १२ आत्मप्रत्ययेन स्वमनः शुद्ध्या तन्ममौदासीन्यं अविगणयन्नविचिंतयन् स्वजनः पुत्र इव
१३ क्षेमेण सुप्तेन १४

नैकचरः अष्टपान्मृगविशेषः १५ निम्लोचत्यस्तंगच्छति मृगवधून्यासः मृगीनिक्षेपलक्षणार्थः १६ विविधाश्चरुचिराश्चदर्शनीयाश्चनिजाः स्वजातिप्रयुक्ताश्चमृगदारकाणांमृगबालकानांपेविनो
दालीलाविशेषास्तैः १७ क्ष्वेलिकयामृगजातिक्रिययानादविशेषक्रिययावाप्रेमसंरभेणस्नेहोद्रेकेण प्रणयकोपेनवा सचकितंसभयं पृषतःकृष्णमृगःअपरुषविषाणाग्रेणकोमलशृंगमुखेनलुठतिप
रिवर्तयतिअभिमुखीकरोतीत्यर्थः उपहंतीतिवा लुठउपघातइतिधातुः लुंठतीतिपाठेअनुष्ठानालस्यंकरोतिलुठिआलस्ये १८ आसादितअवरोपितंहविर्योस्मस्तत्तथातस्मिन्बहिषिभक्षणदिनादूषितेसति
उपलब्धोभस्तिस्तउपरतरभसःशांताभिनिवेशः अतएवावहितकरणकलापःसंवृतसर्वेद्रियव्यापारसमूहः १९ अनयामूम्यातपआचरित तत्किमितिशेषः सविनयस्यकृष्णसारतनयस्य तनुतराअति
शयेनाणवक्ष्युभगाःसुंदराश्चशिवतमाःसुखतमाश्च खराःपरुषाश्च खुरायेतेषांपदानां निक्षेपचिह्नानांपंक्तिभिर्द्रविणविधुरवदरिद्रवदातुरस्य नकेवलंमोपकरोति किंतुद्विजानामपीत्याह आत्मानामि

अपिनवृकःसालावृकोन्यतमोवानैकचरोजक्षयति १५ निम्लोचतिभगवान्सकलजगत्क्षेमोदयःसूर्यात्माद्यापिनमममृगवधून्यासआगच्छति १६
अपिस्विदकृतसुकृतंमामागत्यसुखयिष्यति ॥ हरिणराजकुमारोविविधरुचिरदर्शनीयनिजमृगदारकविनोदैरसंतोषंस्वानामपनुदन् १७ क्ष्वेलिकया
मांमुधासमाधिनामीलितदृशंप्रेमसंरभेणसचकितमागत्यपृषतअपरुषविषाणाग्रेणलुठति १८ आसादितहविषिबहिषिदूषितेमयोपालब्धोभीतभीतःसप
द्युपरतरभसक्रुषिकुमारवदवहितकरणकलापआस्ते १९ किंवाअरेआचरितंतपस्तपस्विन्यानयायदियमवनिःसविनयकृष्णसारतनयतनुतरसुभग
शिवतमस्वरसुरपदपंक्तिभिर्द्रविणविधुरातुरस्यकृपणस्यममद्रविणपदवींसूचयंत्यात्मानंसंवृतःकृतकौतुकंद्विजानांस्वर्गापवर्गकामानांदेवयजनंकरोति २०
अपिस्विदसौभगवानुदुपएनंमृगपतिभयान्मृतमातरंमममृगबालकंस्वाश्रमपरिभ्रष्टमनुकंपयाकृपणजनवत्सलःपरिपालयति २१ एषतेहरिणकुलोप
निधिर्मयागुप्तइति ॥ किंवाआत्मजविश्लेषज्वरदवदहनशिखाभिरुपतप्यमानहृदयस्थलनलिनंमाभुपसृत्योपसृतमृगीतनयः शिशिरशातानुरागगुणि
तनिजवदनसलिलामृतमयगभस्तिभिःस्वधयति २२

ति कृष्णसारतनयस्यपदपंक्तिभिःकृतकौतुकंकृतमंगलमात्मानं द्विजानांदेवयजनंकरोति इदंप्रलप्योत्थायबहिर्गत्यापश्यतोहिवचनम् पस्मिन्देशेकृष्णमृगस्तस्मिन्धर्माभिबोधेतिस्मृतिः २०
अधुनैदंदूयेप्यनागतंहृष्टातत्प्रलापप्रकारमाह अपिस्विदिति उदुपश्चंद्रएनंमृगबालकंपरिपालयत्यपिस्विदित्यन्वयः २१ किंचराभित्वाचादुकुर्वन्मह्यंयच्छत्पपिस्विदित्याह एषइति उपसृतश्चासौमृ
गीतनयश्चेत्युपसृतमृगीतनयःउपसृत्यगभस्तिभिर्मास्वधयतिलेहयपिस्विदित्यन्वयः शिशिराणिशीतलानिचत्तानि अनुरागेणगुणितानिबहुलीकृतानिचत्तानि निजवदननिगंतसलिलानि
तान्येवामृतगभस्तपश्चंद्ररश्मयस्तैः किविशिष्टमा आत्मजइवात्मजोमृगीतनपस्तस्य विश्लेषनिमित्तोपज्वरःसंतापःसएवदवदहनःवनान्निस्तस्यशिखाभिरुपतप्यमानंदं ह्यमानंहृदयस्थलनलिनं
यस्यसतश्चातम् ॥ २२ ॥

संगफलमाह इतीति इत्यादिप्रलपन्सः योगतापसोभरतोयोगारंभणतोभगवदाराधनलक्षणात्कर्मणश्चाविभ्रंशितः परिमोचितइत्यन्वयः केन मृगदारकूपेणासमंताद्वासतइतितेनस्वारब्धकर्मणामनुष्य
स्यैवमघटमानोमृगेमनोरथः स्नेहविशेषस्तेनाकुलहृदयं स्यसतथा इतरथाप्राग्वधकर्मभावे जात्यंतरेऽस्मज्जातिविलक्षणमृगजातावासंगः स्नेहः कथं स्यात् योगोऽप्यां तस्यभरतस्य कथंभूतस्यसाक्षा
न्निःश्रेयसस्यप्रतिपक्षतयाविश्लेषे नहेतुनापूर्वपरित्यक्तास्त्यक्तुमशक्यहृदयाभिजाताऔरसाः पुत्राः येनसतथातस्य एवंमृगपोतलालानाद्याकुलचेतसोभरतस्य मरणसमयासत्तिमाह तस्येति अंतरायेणावि
भ्रेनविहृतयोगारंभणं ध्यानोपक्रमोयस्यसतथातस्य पोषणादिपुसतानुषंगेणनिरंतरस्नेहाभिनिवेशेनात्मानं श्रीहार्स्ववाऽविगणयतोचितपतः करालेभरमसोवेगोयस्यसतथा २३ इमलोकंभरतोपाध्युप
लक्षितशरीरंमृगेणसहवर्तमानंविमृज्यइतरमृगवन्मृगशरीरमवाप पूर्वकलेवरमनुत्स्यानुकूलत्वेनस्मृताज्जन्मानुस्मृतिर्जातिस्मृतिर्येनसतथा पूर्वदेहतत्कृतकर्मस्मृतिरित्यर्थः २४ भगवदाराधनस्यसमी
हानुष्ठानंतस्यसामर्थ्येन २५ किमाह अहोइति किंकर्षतदाह भ्रष्टइति आत्मवचानुपयात् आत्मास्वामीप्रमास्तीतिभाववतआत्मवतः परमात्मज्ञानिनइत्यर्थः तेषांसमूहःआत्मवत्ता जनताज्ञवत्त

इतिचैवमघटमानमनोरथाकुलहृदयोमृगदास्काभासेनस्वारब्धकर्मणायोगारंभणतोविभ्रंशितः सयोगतापसोभगवदाराधनलक्षणाच्चकथामितरथाजात्यं
तरणकुण्ठेजासंगः साक्षान्निःश्रेयसप्रतिपक्षतयाप्राक्परित्यक्तदुस्यजहृदयाभिजातस्यतस्यैवमंतरायविहृतयोगारंभणस्यराजर्षेर्भरतस्य तावन्मृगा
भ्रकपोषणपालनप्रीणनलालानानुषंगेणाविगणयतआत्मानमहिरिवाखुबिलंदुरतिक्रमः कालः करालरभसजापद्यत २३ तदानीमपिपार्श्ववर्तिनमात्मजं
बंधुमिवानुशोचंतमभिधीक्षमाणोमृगएवाभिवेशि तमनाविस्मृज्यलोकमिमं सहमृगेणकलेवरमनुस्मृतजन्मानुस्मृतिरितरमृगवन्मृगशरीरमवाप २४
तत्रापिहवाआत्मनोमृगत्वकारणंभगवदाराधनसमीहानुभावेनानुस्मृत्यभृशमनुत्प्यमानआह २५ अहोकष्टंभ्रष्टोहमात्मवत्तानुपयाद्यद्विमुक्तसमस्तं
गस्यविविक्तपुण्यारण्यशरणस्यात्मवतः आत्मनिर्षेपमात्मनांभगवतिवासुदेवतदनुश्रवणमननसंकीर्तनाराधनानुस्मरणामियोगेनाशून्यसकलयामेन
कालेनसमावेशितंसमाहितंकात्स्न्येनमनस्तत्तुपुनर्ममाबुधस्यरागान्मृगसुतमनुसुखाव २६ एवंनिगूढनिर्वेदोविस्मृज्यमृगीमातरंपुनर्भगवत्क्षेत्रमुपशम
शीलमुनिगणदयितंशालग्रामंपुलस्त्यपुलहाश्रमंकालंजरत्पत्याजगाम २७ तस्मिन्नपिकालंप्रतीक्षमाणःसंगाच्चभृशमुद्विग्नआत्मसहचरःशुष्कपर्णतृणवी
रुधावर्तमानोमृगत्वनिमित्तावसानमेवगणयन्मृगशरीरंतीर्थोदकच्छिन्नमुत्ससर्ज २८ इतिश्रीभागवतेतपंचमस्कंधेआदिभरतचरितेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

स्यानुपयादनुगमनलक्षणमगात् आत्मास्यास्तीत्यात्मवान्तस्यभावःआत्मवत्तातस्यानुपयादनुसरणात् पथगतावितिधातोः भ्रष्टः आलंब्यमुक्त्वाधःपतितःकुतएतदितितत्राह यदिति सर्वेषामात्मना
चेतनानामात्मनिअंतर्धर्माभिनिवासुदेवेभगवति कात्स्न्येनकालेनसमावेशितंसमाहितं सौमित्रभाष्यस्थिरीकृतयन्ममनः पुनस्तदेवममनःरागान्मृगसुतमनुसुखावानुसुतमभूदित्यन्वयः तस्मादितिशेषः
विविक्तंचतत्पुण्याधनंचतत्तत्परण्यविविक्तपुण्यारण्यंतेदवशरणंयस्यसतथातस्यात्मवतोबुद्धिमतः । कथंकात्स्न्येनेतिविशेषणसंगच्छते क्षणार्धमन्यप्रसंगसंभवादितितत्राह तदिति तस्यवासुदेवस्या
नुश्रवणादिपुयोभियोगआश्रयलक्षणः प्रयत्नस्तेनाशून्याविवनाभूताः सफलाः सकलायामाःयस्मिन्सतथातेन २६ निगूढनिर्वेदोतर्गतवैराग्यः दयितंभियंकालंजराहरेः २७ आत्मसहचरएकाकी
मृगत्वनिमित्तस्यदुष्कर्मणः प्राग्व्यस्यावसानंनाराधनेवगणयंश्चितयन्संख्याकुर्वन्निविदा छिन्नमाद्रिमिति २८ इतिपंचमस्कंधेवि०टी०अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

प्रायेवैराग्यसाधनसामग्रीसंपन्नस्यापि ब्राह्मणशरीरस्य सतः पुरुषस्य ज्ञानान्मुक्तिरित्यभिप्रेत्यास्मिन्नध्यायेनिरूप्यते तदर्थमुत्पन्नज्ञानस्यापि भरतस्याविप्रतनुस्वप्नादिमाह अथेति अथमृगशरीरोत्सर्जनान्तर्गतः । कल्याणकरभरतकथोच्यत इति वा त्यागोदानं देवतामुद्दिश्यद्रव्यत्यागलक्षणोपज्ञोवा संतोषोपहृच्छालाभेनालंबुद्धिः शमाद्यात्मज्ञानांतं तैर्यथानदस्तेनयुक्तस्य शमादीनामानंदेनसमृद्ध्या धृतस्येतिवात्मानः पितृगुणसदृशश्रुतादिगुणायेषां तैतथा सोदर्यांगजाः एकस्यामातुः उदरजातत्वात् सोदर्याः अंगजाः पुत्राः १ उत्सृष्टमृगशरीरं येन स तथा चरमशरीरेणात्यदेहेन २ तत्र विप्रजन्म न्यापि लोकस्यात्मानमुन्मत्तादिद्विजपेण दर्शयामासेत्यन्वयः उद्विजमानः स्वस्थानप्रच्युतिरिति विन्यत् गुणविवरणव्याख्यानं विशेषेण दत्तः आत्मनः स्वस्वपञ्चवर्णादेः प्रतिघातविघ्नमाशंसमानः निरूप्यन् अनुस्मृतास्वस्वपूर्वजन्मनामावलिः परंपरायेन स तथा ३ सविप्रः पिता तस्यात्मजस्यापि लोकविद्विष्टस्यापि समावर्तनपर्यंतं स नः संस्कारानुविप्रजातिविहितान् जातकर्मादीन्यथोपदेशं विदधानः कुर्वाणः पुनरुपनीतस्य शौचाचमनादीन् कर्मनियमाननभीष्टानपि समाशिक्षयदित्यन्वयः अनभिप्रेताश्चेत्किमित्यपिशिक्षयदितितत्राह अनुशिष्टेनेति हवा इत्येतौ भरतस्यापरोक्षज्ञानित्वेन कामचारो न दो

श्रीशुक उवाच ॥ अथ कस्यचिद्विजवरस्यांगिरसप्रवरस्य शमदमतपः स्वाध्यायाध्ययनत्यागसंतोषतितिक्षाप्रश्रयविद्यानसूयात्मज्ञानानंदयुक्तस्यात्मसदृशश्रुतशीलाचाररूपौदार्यगुणानवसोदर्यांगजा बभूवुः मिथुनचयवीयस्यांभार्यायाम् १ यस्तु तत्र पुमांस्तं परमभागवतराजं विप्रवरं भरतमुत्सृष्टमृगशरीरं चरमशरीरेण विप्रत्वं गतमाहुः ॥ २ ॥ तत्रापि स्वजनसंगान् भृशमुद्विजमानो भगवतः कर्मबंधविध्वंसनश्रवणस्मरणगुणविवरणेन चरणारविंदयुगलमनसा विदधतः आत्मनः प्रतिघातमाशंसमानो भगवदनुग्रहेणानुस्मृतस्वपूर्वजन्मावलिरात्मानमुन्मत्तजडबधिररूपेण दर्शयामास लोकस्य ३ तस्यापि हवात्मजस्य सविप्रः पुत्रसेहानुबद्धमना आसमावर्तनात् संस्कारान्यथोपदेशं विदधान उपनीतस्य च पुनः शौचाचमनादीन् कर्मनियमाननभिप्रेतानपि समाशिक्षयत् अनुशिष्टेन हि भाव्यं पितुः पुत्रेणेत्यसदाग्रहः ४ स चापित दुह पितृसन्निधावेव सघ्नीचीनमिव करोति ॥ छंदांस्यध्यापयिष्यन्सहव्याहृतिभिः सप्रणवाशिरस्त्रिपदीसावित्रीं ग्रैष्मवासंतिकान्मासानधीयमानमप्यसमवेतरूपं ग्राहयामास ५ एवं स्वतनुजे आत्मन्यनुरागावेशितचित्तः शौचाध्ययनव्रतनियमगुर्वनलशुश्रूषणाद्यौपकुर्वाणकानिकर्माण्यतदाभियुक्तान्पिसमनुशिष्टेन भाव्यमित्यसदाग्रहः पुत्रमनुशास ॥ पिता स्वयं तावदनाधिगतमनोरथः कालेनाप्रमत्तेन स्वयं गृहे प्रमत्त उपसंहृतः ६ अथ यवीयसी द्विजसती स्ववर्गं जातमिथुनं सपत्न्यामुपन्यस्य स्वयमनुसंस्थया पतिलोकमगात् ॥ पितर्युपरते भ्रातर एनमतत्प्रभावविदस्रय्यां विद्यायामेव पर्यवसितमतयो न परविद्यायां जडमतिरिति भ्रातरमनुशासननिर्बंधान्यवृत्तं ७

प्रायेति सूचयतः अतएवासदाग्रह इत्युक्तं ४ यत्पित्राशिक्षितं तदेव सघ्नीचीनं समीचीनं रमणीयमिव किंचिदन्यथा हेत्यनेन अतीतानागतज्ञानत्रैलोक्योद्धरणक्षमः इत्यादिस्मार्तन्यायमनुसंधान इवेति दर्शयति सहप्रणवेन शिरसा त्रिपदी सप्रणवशिरस्त्रिपदीतां असमवेतरूपं असमंजसरूपं पया तथा छंदांसि वेदान् ५ आत्मा वै पुत्रनामेति श्रुतेरात्मनीतिव्यपदेशः औपकुर्वाणकानि उपकुर्वाणयोभ्यानि उपकुर्वाणो विवाहः भिक्षाटनं वा अतदभियुक्तानि तस्यानपेक्षितानि एवमादीन्यपि कर्मणि ग्राहयन् पुत्रमशिक्षयदित्यन्वयः अनागतमनोरथः अप्राप्तनिजामिप्रायः उपसंहृतो मृतो भूत् ६ अनुसंस्थया अनुसरणेन अग्निवेशलक्षणेन त्रय्यां अग्निष्टोमेन स्वर्गकामो यजेतेत्याद्यापार्कर्मप्रतिपादिकायां पर्यवसितमतयः पुरुषार्थबुद्धयः ब्रह्मविद्याप्रोतिपरंतमेवं विद्वानमृत इह भवतीत्याद्यायाननिष्णातमतयः अनुशासननिर्बंधाच्छिक्षा लक्षणग्राहान्यवृत्तं निवर्तितुमेच्छन् ७

अतः परमसौभरतः किमकरोदत्राह सचेति सचैवंविचचारैत्यन्वयः कथंमाकृतैरित्यस्यविवरणं द्विपदेति चतुष्पदः पशोर्द्विपदत्वमेवविशेषः ननु ज्ञानेन तादृशैर्मनुष्यैर्वाह उन्मत्तेत्यादिनामभिरभिभाष्यमा
गोभवति तदा तदनुकृपाण्युन्मत्तादिवचनानुकूलवचनानिभाषतेविष्टितः कर्तुः कर्मानुकूलद्रव्यद्वयमिमेतरणकर्मणावेतनतोमौल्येन कर्मानुकूलद्रव्यद्वयमेत्यर्थः कदचंकुत्सितान्नं अभ्यवहरतिभुक्तेपरकेवलं
नैन्द्रियप्रीतिनिमित्तं नजिह्वादीन्द्रियतृप्तिकारणं ८ अत्रहेतुगर्भविशेषणमाह नित्येति नित्यनिवृत्तदुःखस्वसिद्धविशुद्धानुभवानंदोहमितियः स्वात्मलाभस्तमधिगच्छतीतिसतयोक्तः यद्वा नित्यनिवृत्त
दुःखत्वादिविशिष्टस्वात्मापरमात्मासम्बलमः फलं जानातीतिसतयोक्तः अतएवासंभावितोनुत्यादितोदेहाभिमानोयेनसतया शुष्कजलनारिकेलफलसमइत्यर्थः ९ उपलिप्तभूमौशयित्वानिद्राकरणस्य
द्विलसवेशनं अनुन्मर्दनवेदमलासागः अनुन्मज्जनं अस्त्रानं कर्पेटेन पटवीरेण जीर्णवस्त्रेणेत्यर्थः आवृताच्छादिताकीटैर्यस्य सतथा उरुमणिपातिमलिष्ठेन १० यदा परतः आहारं प्रतिवेतनतः कर्महेमान

सचप्राकृतैर्द्विपदपशुभिरुन्मत्तजडबाधिरैरभिभाष्यमाणोयदा तदनुकृपाणिप्रभाषते कर्माणि च सकार्यमाणः परेच्छया करोति ॥ विष्टितो वेतनतो वा याज्ञया
यदृच्छया चोपसादितमल्पबहुमुष्टं कदंबं वाभ्यवहरति परं नैन्द्रियप्रीतिनिमित्तम् ८ नित्यनिवृत्तदुःखस्वसिद्धविशुद्धानुभवानंदस्वात्मलाभाधिगतः सुखदुःख
योर्द्विनिमित्तयोरसंभावितदेहाभिमानः ९ शीतोष्णवातवर्षेषु वृषड्वानावृतांगः पीनः संहननांगः स्थंडिलसंवेशनानुन्मर्दनानुन्मज्जनेन रजसामहामाणिरि
वानभिव्यक्तब्रह्मवर्चाः कर्पटावृतकटिरुपवीतेनो रूमणिणा द्विजातिरिति ब्रह्मबंधुरितिसंज्ञया ज्ञानावगतो विचचार १० यदानुपरत आहारं कर्मवेतनत ईहमानः
स्वभ्रातृभिरपिकेदारकर्मणि निरूपितस्तदपिकरोति ॥ किंतु न समं विषमं न्यूनमधिकमिति वेद ॥ कणपिण्याकफलीकरणकुलमाषस्थालीपुरीषादीन्यप्य
मृतवदो रोचयति ११ अथ कदाचिद्वृषलीपतिर्षद्रकाल्यैर्पुरुषपशुमालभतापत्यकामः १२ तस्य हदैव विमुक्तस्य पशोः पदवीं तदनुचराः परिधावंतो निशि
निशीथसमये तमसावृतायामनधिगतपशवजाकस्मिकेन विधिना केदारा न्वीरासनेन मृगवराहादिभ्यः संरक्ष्यमाणमांगिरसप्रवरसुतमपश्यन् १३ अथ तए
नमनवद्यलक्षणमवमृश्यतेनमर्तुः कर्मनिष्पत्तिमन्यमाना बह्वारशनायाचंडिका गृहमुपनिन्युमुदाविकसितवदनाः १४ अथ पणयस्तं स्वविधिनाभिषिच्या
हतेन वा ससाच्छाद्य भूषणानुलेपसक्तिलकादिभिरुपस्कृतं भुक्त्वा वंतं धूपदीपमाल्यलाजकिसलयान्कुरफलोपहारोपेतयैवैशसंस्थायामहतागीतस्तुतिमृदं
गपणवधोपेण च तंपुरुषपशुभद्रकाल्याः पुरत उपवेशयामासुः १५

श्रेष्ठमानस्तदास्वभ्रातृभिरपिकेदारकर्मणि निरूपितस्तत्कर्मापि करोति अस्य कर्मण इदं मूल्यं सगमिदं विषममिदं अधिकमिदं न्यूनमिति न वेद कर्णपाषाणोपेताणुतरतं दुर्लभं पिण्याकं नीरसतिलपिष्टं फलीक
रणमवहतं दुर्लभं कुलमाषः कीटादिविद्वमाषः वनमाषो वा स्थालीपुरीषं स्थालीतंदुर्लभं दग्धवान्न यावन्नालत्रया माकरोद्रवादिन्यादिशब्दगृहीतानि आरोचयति मधुरीकरोति ११ भक्षितकणादि
जीर्णकरणानां शिथिलताहात्यन्तं औषधादिनापितत्संभवादित्याशक्यविष्णुमाहात्म्यगर्भितं माहात्म्यात्तरमाह अथेति अथान्यमाहात्म्यं वक्ष्यामीति शेषः १२ दैवविमुक्तस्य अष्टाद्विधकर्मपरमात्मोपेक्षया
क्षीणापुषः निशीथसमये मध्यरात्रिकाले अनधिगतपशवः अमाशपुरुषाल्यपशवः केदारा न्वीरासनेन मृगवराहादिभ्यः संरक्ष्यमाणमांगिरसप्रवरसुतमपश्यन् १३ अथ तए
नमनवद्यलक्षणमवमृश्यतेनमर्तुः कर्मनिष्पत्तिमन्यमाना बह्वारशनायाचंडिका गृहमुपनिन्युमुदाविकसितवदनाः १४ अथ पणयस्तं स्वविधिनाभिषिच्या
हतेन वा ससाच्छाद्य भूषणानुलेपसक्तिलकादिभिरुपस्कृतं भुक्त्वा वंतं धूपदीपमाल्यलाजकिसलयान्कुरफलोपहारोपेतयैवैशसंस्थायामहतागीतस्तुतिमृदं
गपणवधोपेण च तंपुरुषपशुभद्रकाल्याः पुरत उपवेशयामासुः १५

वृषो घर्मोलीपतपभिरितिवृषलास्तेषां राजा वृषलराजः अतएव पणिश्वरः वृषलगजेषु चोर इत्यर्थः असृगासवेन रक्ताल्पमद्येन तस्याः भद्रकाल्यामंत्रेण शुभकर्णि विरुपाक्षिन्वस्तनिमहोदरि हनश
 त्रुं निश्लेन कुदस्यपिवशोणितमित्पादिना भिमंत्रितं जगमांसैस्वङ्गम् १६ उत्सिक्तमुच्छृखलं मनोपेषातेतथातेषां भगवत्कलासन्निहितागिरसकुलकदर्थी कृत्यवृषलानां ब्रह्मर्षिमुतस्य भरतस्यालंभन
 हिमनमतिदारुणं यत्कर्मतदुपलभ्यदृष्ट्वा ब्रह्मतेजसाशत्रुदहनलक्षणभरतस्य श्रीहरिसामर्थ्येन भृशं दंष्ट्रमानेन देहेन युक्तासामद्रकालीसहसोच्चचाल सद्योर्धःसहसाश्रुतइतिपादवः १७ यापुमा
 कांक्षितासैवेत्येवशब्दार्थः किं विशिष्टस्य सूनायां हिंसायामनभिमतस्यायोग्यस्य सर्वपाणिहिंसाकापि ब्राह्मणहिंसानानुमन्यंत इति अमर्षरोषयोर्प्रावेशः तस्य परमसेनकोलाहलेन विलसित प्रका
 शितः भृकुटिलक्षणो विटपः शास्ता तथा कुटिलाभ्यां दंष्ट्राभ्याचारुणानामीक्षणानामाटोपेन चातिभयंकरं वदनं पस्याः सा तथा इदं जगद्धंतु कामेवाद्दृहासं कुर्वतीततः पूर्वस्थानादुत्पत्त्योत्थायागत्य वृकणा
 निच्छिन्ना निशीर्षाणि येषां ते तथातेषाम् १८ महत्स्वभिचारेण योति क्रमः अनिष्टकरणं तदात्मने कर्त्रेकात्स्न्येनैकदेशमंतरेण फलति परिपाकं प्राप्नोति १९ आश्चर्यमेतच्च दंतकांतिकानीतोपि ब्राह्मण

अथ वृषलराजपणिः पुरुषपशोरसृगासवेन देवीभद्रकालीयक्ष्यमाणस्तदभिमंत्रितमासिमातिक्तरालं निशितमुपापदे १६ इति तेषां वृषलराज्ञारजस्तमः प्रकृ
 तीनां धनमदरजसोत्सिक्तमनसां भगवत्कलागिरसकुलकदर्थी कृत्योत्पथेन स्वैरविहरतां हिंसाविहाराणां कर्मातिदारुणं वृषलानां यद्ब्रह्मभूतस्य साक्षाद्ब्रह्मर्षि
 मुतस्य निर्वैरस्य सर्वभूतसुहृदः सूनायामप्यनभिमतस्यालंभनंतदुपलभ्य ब्रह्मतेजसातिदुर्विषहेण ददंष्ट्रमानेन वपुषा सहसोच्चचालसैव देवीभद्रकाली १७
 अशममर्षरोषावेशरभसविलसितभृकुटिविटपकुटिलदंष्ट्राक्षणाटोपातिभयानकवदनाहंतुकामेवेदं महदाद्दृहासमति संरंभेण विमुंचतीतत उत्पत्त्यपापी
 यसां दुर्भावानां तेनैवासिनावृकणशीष्णांगलात्स्रवंत मसृगासवमत्युष्णं सहगणैर्निपीयाति पानमदविह्वलोच्चैस्तरां स्वपार्षदैः सह जगौ न नर्तविजहार च शिरः
 कंदुकलीलया १८ एवमेव खलु महदभिचारातिक्रमः कात्स्न्येनात्मने फलति १९ नवाप्तद्विष्णुराताडुतं यदसंभ्रमः स्वशिरश्छेदन आपातितेपि विमुक्तदे
 हाद्यात्मभावसुदृढदयग्रंथीनां सर्वसत्त्वसुहृदात्मनानिर्वैराणां साक्षाद्भगवत आनीमिषारिवरायुधेनाप्रमत्तेनैवैस्तेर्भावैरभिरक्ष्यमाणानां तत्पादमूलमकुतोभ
 यमाश्रितानां भागवतपरमहंसानाम् २० इति श्रीभागवते पंचमस्कंधेनवमोऽध्यायः ९ श्रीशुक उवाच ॥ अथासिंधुसौवीरपतेरहूगणस्य व्रजत इक्षुमयास्त
 टेन द्याभगवंतं कपिलऋषिं द्रष्टुं किं शिवाश्रमे स्थितं तत्कुलपतिना शिबिकावाहकपुरुषान्वेषणसमये दैवोपसादितः स द्विजवर उपलब्धः एष पीवायुवा संहन
 नांगः सरवत् घुरं वोढुमलमिति पूर्वविष्टिगृहीतैः सह गृहीतः प्रसभमतर्ह उवाह शिबिकां सह महानुभावः १

रन्पूर्णाभासेति राजा भिमापज्ञो वा दरायगिराह नवाइतीति हे विष्णुरात परितस्त्वशिरश्छेदन आपातितेप्यसंभ्रम इति यदेतद्भागवतपरमहंसानामद्भुतं न वैरैवेत्यन्वयः विमुक्तो देहादावतमभावलक्षण
 सुहृददयग्रंथियैस्ते तथातेषां सर्वसत्त्वानां सुहृदात्मनो अश्वसत्त्वसुहृदात्मनः स्तेषां सुहृदात्मनो येषां ते तथातेषां भितिवा साक्षात्प्रत्यक्षतुर्ग्योरेत्यभिधानात् साक्षाद्भगवतस्तुर्ग्योर्हैरनिमिषा
 रिवरायुधेन कालरूपचक्राख्यश्रेष्ठायुधेन तैस्तेर्भावैर्भद्रकाल्यादिसंज्ञैः परितोरक्षमाणानामप्रमत्तेनैव न च कस्यचित्पुलक्षयति अतएवैलक्षण्यसूचनाय भगवत अनिमिषेत्यपसंधिः कृतः २० इति पंच
 मस्कंधे विष्णुः कृतटी० नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ अत्र पुरुषांतरसंज्ञादबाहुल्येन श्रद्धातिशयोभवतीति पुनरापि पंचस्वध्यायेषु हरेस्त्वानिर्द्वयपति तदर्थं ब्राह्मणरहूगणयोः संलक्षणं घटयितुमाह अयेति इक्षुमत्पान

११. स्तट्टैकास्मिन्निश्रिदाश्रमेस्थितं कपिलमुनिं द्रुमजतोरहूगणस्यादोलिकावाहकपुरुषान्वेषणवेलापतस्य । कुलपतिना प्रधानपुरुषेण देवेनाच्छरेरंकणहारिणोपसादितः प्रापितः एषपीवापुष्टः सरवत्
 १२. शिबिकावोदुमलं समर्थं इति निश्चित्य प्रसभं पूर्वविष्टिग्रहीतृवाहकैः सह ग्रहीतोऽतदहः वहनायोग्यः स ब्राह्मणः शिबिकां मुवाहेत्यन्वयः किंचित्रमिदमितितत्राह स होति स ब्राह्मणो महाभुवावो हि यस्मात्तस्मा
 १३. द्रुमजतोरहूगणेषु त्वमनुपपन्नमिदमस्यात्यंतयोग्यं महासामर्थ्योपेतत्वादित्यर्थः १ युगमात्रप्रदेशस्यावलोकितं दर्शनं युगमात्रावलोकः तदनुकूलगातेर्गमनयस्य स तथा तस्य गत्या अन्येषां वाहकानां पु
 १४. रुषाणां गतिर्न समापुक्तान भवति यदा तदा रहूगणः अधिवहतां वोदुमलं हेत्यन्वयः अतिक्रमत्तपदं निश्चित्य २ सोपाळं संसर्जन् ईश्वरस्य राज्ञः वचः तुर्यां तस्मात्पुपायानां मध्ये चतुर्थां दंडात् ३ भवतो
 १५. विषमो नुशासनं तस्यानुपया अनुगुणमार्गाः द्रुतमस्मद्गमनानुगुणं न ब्रजति पारयामः पारंगच्छाम. ४ नूनमिदानीमेकस्य सांसर्गिकः संबंधात्संभूतः सभावनामात्रनतुतात्किं विचारासहत्वादिति ममर्थ
 १६. मः पेनासूचयति अयं दुष्टइति निसर्गेण निश्चयेन सिधुविषयस्याधिपतिरहमित्यभिमानबलात्कृतः पूर्णः स्वभावात्तरं राजसंज्ञातइति वा अतएवोत्थितकोपः ५ अहो कष्टमिवाद्याक्षेपाः विपरीतार्थो वेदि

यदा हि द्विजवरस्य युगमात्रावलोकानुगतेर्न समापुरुषगतिस्तदा विषमगतायां स्वशिबिकायां रहूगण उपधार्य पुरुषानधिवहत आह ॥ हे वोढारः साध्वतिक्र
 मत्किमिति विषममूढतेयानमिति २ अथ तद्विश्ववचः सोपाळं भ्रमुपाकर्ण्य तुर्यां च्छं कृतमनसस्तं विज्ञापयां बभूवुः ३ नवयं नरदेवप्रमत्ताः भवन्नियमानु
 पयाः साध्वेव वहामः अयमधुनैव नियुक्तोऽपि न द्रुतं ब्रजति नानेन सह वोदुमिह वयं पारयाम इति ४ सांसर्गिको दोष एव नूनमेकस्यापि सर्वेषां संसर्गिणां भवितुम
 र्हतीति निश्चयं कृपणं वचो राजारहूगण उपासितद्वटोऽपि निसर्गेण बलात्कृतं ईषदुत्थितमन्युरविस्पष्टब्रह्मतेजसं जातवेदसमिव रजसात्तमसावृतमतिराह ५
 अहो कष्टं भ्रातव्यं तस्मिन् पुरिश्रितो दीर्घमध्वानमेक एव ऊहितवानसुचिरं नातिपीवानातिं स हननां गोजरसोऽपद्रुतो भवान्सखेनो एवापरएते संवद्विनः ६ इति
 बहुविप्रलब्धोप्यविद्यया विहितद्रव्यगुणकर्माशयस्वचरमकलेवर अवस्तुनि संस्थानविशेषे अहं मत्स्यनधारोपितमिध्याप्रत्ययो ब्रह्मभूतस्तूष्णीं शिबिका
 मुवाह ७ अथ पुनः स्वशिबिकायां विषमगतायां प्रकुपित उवाच रहूगणः किमेत्वं जीवन्मृतोऽसि मां कदर्थी कृत्य भर्तृशासनमतिचरासि ॥ प्रमत्तस्य ते करोमि
 चिकित्सां दंडपाणि रिव जनतायाः यथा प्रकृतिं स्वां भजिष्यसीति ८

तव्याः भ्रातः सखे इत्याक्षेपे स बोधनं ज्ञातव्यं लोके भ्रात्रादिभिः सह विरोधो नान्यैरित्यत एतादृशैः शब्दैः संबोधनं कृतमित्यर्थः सघाटिनः सहवाहकाः ६ इत्येवं विप्रलब्धोपि भ्रातृसतोऽपि तूष्णीं भूत्वा शिबिकां मुवा
 हेत्यन्वयः तूष्णीं भावे कारणमाह ब्रह्मेति ब्रह्मभूतः ब्रह्मनिविष्टमना इत्यर्थः अत्रापि कारणमाह चरमेति इतः परं भौतिकं शरीरं भस्मनास्तीति चोतनाय चरमेति स्वत्वेनाभिमतं तत्पदे हेन अध्यारोपितो मि
 ध्याप्रत्ययो येन सतथा अनात्मनिकं तृत्वाभिमानो मिध्याप्रत्ययः न त्वनिर्वाच्यलक्षणः कस्माच्छरीरस्य हेयत्वमिति तत्राह अवस्तुनीति अवस्तुत्वादनित्यत्वादित्यर्थः तदपि कुत इत्यत्राह संस्थानेति अ
 वयवविन्यासविशेषत्वाद्बद्धवदित्यर्थः कनविन्यासविशेष इत्यत्राह अधिवचयेति हरीच्छया भेरितया प्रकृत्या विहितानां द्रव्याणां पंचभूतानां गुणानां सत्त्वादीनां कर्मणां पुण्यपापलक्षणा नामाशयः समूहोऽपि स्म
 स्तत्तथा द्रव्यादीनां शेरतेऽस्मिन्निति वा विहितद्रव्यगुणकर्माशयं च स्वचरमकलेवरं चेति विग्रहस्तस्मिन् ७ विचिकित्सया कफलमत्राह यथेति प्रकृतिं समस्वभावम् ८

एवंराज्ञोपालब्धो ब्राह्मणः किमकरोदत्राह एवमिति अबद्धाभिभाषणे कारणमाह रजसेति फलांतरं चाह तिरस्कृतेति अशेषाये भगवत्प्रिया भागवतास्तत्कालभवनमुत्थास्तेषां निकेतनाश्रयो विप्रजन्मायः
समरतोऽशेषभगवत्प्रियनिकेतः तिरस्कृतो धिक्कृतोऽशेषभगवत्प्रियनिकेतो येन सतथातं मनुष्यपदं प्रक्षिप्य किमिति सस्यत इतीयं शंका तत्कालस्थितभक्तेषु मानुषेष्वृषभात्मजः वरोपि धिक्कृतो राज्ञा
सुहृदावैष्णवेष्वापीत्यनेन परिहृतं व्येति सर्वभूतसुहृदो वैष्णवास्तेष्वात्मा यस्य स तथा अतएव सुहृदावैष्णवेष्वापि तर्हि किमिति धिक्कार इत्यत उक्तं योगेश्वरेति योगेश्वराणां चर्यायां शुश्रूषायां व्यवहार
वा नातिव्युत्पन्नमतिनाभ्यस्तनुद्धिं स्मयमान इवेतीव शब्दो मंदहासस्य स्वच्छप्रभूतवं दर्शयति स्मयोनोमकश्च न दोषः सविगतो यरमात्स तथा इंदराज्ञाश्लेषवचनानामुत्तरम् ९ उरुपरिश्रान्तो दीर्घम
ध्वानमेकलहितवान्सुचिरमिति पदभ्यधापिराज्ञातत्रोत्तरमाह त्वयेति भो वीरनिष्पन्मणे सति पद्यं भर्ता यदि च भर्तुर्मम सभारः स्याद्यदि वाहगता यदि वा गतुर्ममाधिगम्यं विषयाख्यं किंचित्स्या
द्यदि वा ध्वामार्गः कश्चित्स्यात्तर्हि त्वयोदितमिदं सर्वव्यक्तं स्पष्टमविप्रलब्धं सत्यं भवेत् किंतु नाहं भर्ता न ताराभारः नाहगतानतरांगंतव्यं न तमामार्ग इत्यर्थः स्वस्कंधे शिबिकादंडस्य प्रत्यक्षसिद्धत्वात् कथ
मेतद्वचनमित्यत उक्तं व्यक्तमिति भर्ता तन्त्रियमाणो विभर्ता यत्रिधा तु पृथिवीमुत चाभित्यादि श्रुतैः भरणादोर्हीरनीयतत्त्वस्य व्यक्तमुक्तं वाच्यं भिप्रायेण भरते नोच्यत इत्येतदपि भरणादिकृद्भरि रिति चिं
तयन्नृपमश्रवीदिति स्मृति सिद्धं यदुक्तं नातिपीवेति तत्राह पीवेति पंचभूतात्मकेशरीरेपीवेति यः प्रवादः असौ विदां ज्ञानिनां पक्षे न शोभते देहस्य परिणामित्वेन चेतनस्या परिणामित्वेन सिद्धत्वात् १० नातिसं

एवं बह्वबद्धमभिभाषमाणं रदेवाभिमानं रजसा तमसानुविद्धेन मदेन तिरस्कृताशेषभगवत्प्रियनिकेतं पंडितमानि न संभगवान् ब्राह्मणो ब्रह्मभूतः सर्वभूतसु
हृदात्मा योगेश्वरचर्यायां नातिव्युत्पन्नमतिस्मयमान इव विगतस्मय इदमाह ९ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ त्वयोदितं व्यक्तमविप्रलब्धं भर्तुः समस्याद्यदि वीरभारः ॥
मेतुर्यदि स्यादधिगम्यमध्वापीवेति चासौ न विदां प्रवादः १० स्थौल्यं काश्यं व्याधय आधय अक्षुत्तृड्मयं कलि रिक्षाजरा च ॥ निद्राऽरातिर्मन्युरहं मदश्चेदेहेन
जातस्य हि मे न संति ११ जीवन्मृतत्वं नियमेन राजन्नाद्यंतवद्यद्विकृतस्य दृष्टम् ॥ स्वस्वामिभावो ध्रुव एष यत्र तर्ह्यच्युते साविति कृत्ययोगः १२ विशेषबुद्धेर्वि
वरं मनाक्पश्यामि यत्र व्यवहारतो न्यत्र ॥ कईश्वरस्तत्र किमी शितव्यमथापिराजन्करवामकिति १३

हननां गइत्यादियदुक्तं तत्राह स्थौल्यमिति अत्र हि शब्द एवायं स्थौल्यादयो देहेन जातस्य देहाभिमानो ह्येव संति न मे संति देहाभिमानाभावात् देहमानी देहजातो विदेहो वा जित इति वचनात् देहाभिमानिन
एव स्थौल्यादिकानि नान्यस्येति बोद्धव्यं अरतिस्तद्वि अहमहंकारः ११ जीवन्मृतोऽसौ तिरस्कोत्तरमाह जीवन्मृतत्वमिति आद्यंतवदुत्पत्तिविनाशवद्यत्तस्य विकृतस्य जडस्य नियमेन जीवन्मृतत्वदृष्टं तथा
हि जीवन्प्राणयोगेन चेष्टावत्त्वं मृतत्वं प्राणयोगेन रीतलक्षण सुखराहित्यमेतच्छरीरस्य विनाशभूतं प्राणयुक्तेरत्याचजडजीवन्मृतं स्मृतमिति स्मृतेः न चैवं मम चेतनस्य देहयोगागो लक्षणजन्यमरणे
अंतरेण स्वतो विकाराभावेनार्हतवत्त्वायोगात् नित्यो नित्यानां चेतनश्चेतनानामिति श्रुतेः देहस्य संवेधानां शादनाशाच्चेतनस्य चेत्यादेश अतएव देहेन जातस्येत्युक्तं ॥ यच्च मां कदर्थी कृत्यमभुंशासनमतिच
रसीत्युक्तं प्राकण्येति भावेनाह स्वस्वामीति यत्र यद्येष स्वस्वामिभावो ध्रुवः सत्य इति त्वयोच्यते तस्मात्सावच्युते हरौ मुख्य इत्युच्यते एष सर्वेश्वर इति श्रुतेः ननु त्वापि तवास्मात्स्वकत्वात् भृत्यत्वे भवमु
रूपं सद्गुणं स्वामित्वं तु हरेरेव मुख्यमन्य भ्रष्टृत्यतेति ॥ एष राजा दंडनाथ इति वचनात् अच्युते मुख्यत्वं कथमत्राहतीति मम स्वामी हरि रित्यसर्वस्य पतिरेवेचेति स्मृतेः संध्योपासनवन्मम स्वामी ह
रि रिति तत्काले व्यक्तालक्षणो योगो जपासनं हरावे विहितमिति यस्यात्तस्मादिति शेषः ध्रुव इति विशेषणादन्यत्राध्रुवस्य न्यायमाप्तत्वाच्च १२ एको रुद्रो न द्वितीयो वत्स्य इति श्रुतेः रुद्रादीनामपि स्वाभित्वपती
रेरिति तत्राह विशेषबुद्धेरिति अनापीषदपि विशेषबुद्धेरुद्रादौ मुख्यबुद्धेर्वरमवकाशस्वामिशब्दप्रवृत्तिनिमित्तं न पश्यामि भरतस्यापरोक्षज्ञानित्वेन करतलामलकवदशेषशब्दप्रवृत्तिनिमित्तं स्थापरो

क्षत्वात् पश्यामीत्युक्तं । तस्मादेतददर्शनेन महानिति सूचितं च शब्देन कर्णताडितवच्छूयमाणस्य कर्णेनोदनमिति तत्राह यद्वचवहारतोऽन्यदिति व्यवहारतोऽङ्गद्विषयक्षणाद्यदन्यमुख्यतदिति शेषः अतो देवेषु प्रतीयमानं यत्स्वामित्वं तद्विरनियतमिति बोद्धव्यं तदुक्तं देवेषु तन्वित्याचेति अनेन हरिर्मन्त्रेण देवेषु यथा तारतम्यं स्वामित्वं मुख्यमिति च ज्ञातव्यं तर्हि सिधुपतिरिति व्यपदेशो मम कथमित्यतो वाह विशेषेति सैवैरस्त्रैस्त्वामुद्दिश्य व्यवहारो न तु मुख्य इत्यर्थः एतदप्युक्तं त्वदा देव्यां बहारिकमिति । आदिशब्देन भवंतो देशाधिपतय इति श्रुते अस्तु व्यावहारिकमतः किं तत्राह कर्द्वर इति हरौ देवेषु च स्वाभित्वमृतेन यत्र मानुषेषु तस्य व्यत्यासात् को विशेषः व्यवहारमात्राभिर्मूलमिति तत्र तस्मिन्पक्षे स्थिते मनुष्येषु कर्द्वरः स्वामी ईशितव्यं समर्थनीयं च किं न किमपीत्यर्थः तदुक्तं मानुषेषु विशेषः कोऽप्यवहारमृतेवद । व्यत्यासादिति तत्र हरौ देवेषु स्वाभित्वे मुख्यतो यथाक्रमं स्थितेन यत्र कर्द्वर इति वा यथामानुषेषु स्वस्वामिभावस्य व्यत्यासो न तथा देवेष्विति चोतनाय तत्रेति तदुक्तं न हि देवेषु व्यत्यासः स्वाभित्वागत इति । एवं विचार्यमाणेन्येभ्यो जीवेभ्यस्तव विशेषाभावेऽपि संभावनार्थं तव स्वाभित्वमंगीकृत्याप्यस्माभिर्न किं कर्तव्यं तद्वदप्यभिप्रेत्याह अयापीति विशेषबुद्धेर्पद्विवरणं पश्यामितद्वचवहारतोऽन्यत्र कुतः मनागल्पमन्त्रविषयत्वादिति वान्वयविशेषः अवशिष्टपूर्ववत् १३ प्रमत्तस्य ते करोमि चिकित्सा मिति यदुक्तं तत्र नृपित्याह उन्मत्तेति उन्मत्तादिस्वरूपपरिधितस्वतंत्रे हरौ स्थितवाप्राप्तस्य मोचेन चिकित्सिते न दंष्ट्रलक्षणेन भवता शिषितेन विहितेन तवार्थः क्रियाब्रकोपि तवरोदनादिदर्शनेन मम मनस्तु भिर्भवतीति तत्राह स्तब्धेति स्तब्धश्चासौ प्रमत्तश्चेति तत्त्वममत्तः तस्य पिष्टपेषवन्निष्फलं चिकित्सितं शिशा

उन्मत्तमत्तजडवत्स्वसंस्थांगतस्य मे वीरचिकित्सितेन ॥ अर्थः कियान् भवता शिषितेन स्तब्धप्रमत्तस्य च पिष्टपेषः १४ श्रीशुक उवाच ॥ एतावदनुवादपरिभाषया प्रत्युदीर्य मुनिवर उपशमशील उपरतानात्मानि मितमुपभोगेन कर्माख्यं व्यपनयन् राजयानमपि तथोवाह १५ स चापि पाण्डवेयसिंधुसौ वीरपतिस्तत्त्वजिज्ञासायां सम्यक् श्रद्धया धिक्ताधिकारः तद्बुद्धयग्रंथिविभोचनं द्विजवच आश्रुत्य बहुर्योगग्रंथमतं त्वरया वरुह्य शिरसा पादमूलमुपगतः क्षमापयन् विगतनरदेव समय उवाच रूगणः १६ कस्त्वं निगूढश्रसिद्धिजानां बिभर्षिषूत्रं कतमो वधूतः ॥ कस्यासि कुत्र य इहापि कस्मावक्षेमाय न श्वेदसिनो तशुक्रः १७ नाहं विशंके सुरराज वज्रान्नयस्क्षशूलान्नयमस्य दंढाव ॥ नाभ्यर्कसोमानिलवित्तपाम्नाच्छंके भ्रशं ब्रह्मकुलावमानाव १८

सहस्रेणापि निर्मुक्तदेहाभिमानस्य मम व्यया नुभवाभावेन रोदनाद्यनुदयादिति द्विगुणितकोपवर्धनादग्नेह संतापमन्त्रेणान्यत्प्रयोजनं नास्तीति भावः १४ ब्राह्मणः पुनः किमकार्षीदत्राह एतावदिति तथा पूर्ववदुवाहेति अनुवादपरिभाषया उक्तस्य पुनर्वचनमनुवादपरिभाषातया अनुवाचन्येत्यर्थः अनात्मादहस्त्वं संव्यन्यान्त्यपदेहांतरग्रहणं तस्य निमित्तं कारणं तदुपरतं निवृत्तं पश्यत तत्राह तादृशमारब्धं फलदानायोऽनुसंक्रमोऽपभोगेन व्यपनयन् क्षपयन् यथा देहांतरोत्पत्तये न स्यात्तथा भुंजान इत्यर्थः १५ सरहृगणस्तं परित्यज्यान्धनवाहयित्वा विविक्षितगम्यगतः किं नेत्याह सचेति अपि पदेन स्तोत्रमप्यगर्हितत्वं सूचयति अधिक्ताधिकारः उपदिष्टज्ञानग्रहणयोग्यतावान् बहुयोगग्रंथमतं अनेकयोगशास्त्रसिद्धं हृदयग्रंथिर्हंकारबंधस्तमोचयतीति हृदयग्रंथिविभोचनतत् १६ क किं जातिविशिष्टः न हृदयतोऽस्ति सत्यमित्याह द्विजानामिति सूत्रं लक्षणं यज्ञोपवीतमात्रं मलिनं बहुग्रंथिवरं न हृदयते अतः संशयः किंचैवं विधा बहवो योगिद्वारा भवन्ति तेषामभ्येत्वं कतमो वधूतः योगिद्वारः कस्य योगिद्वारपवशे जातोऽसि कुत्रत्यः कस्मिन् देशे विद्यमानः इहास्मिन् देशे कस्मात्कारणादभूः पंचदिनोऽस्माकं क्षेमापातित हिंशुक्रः कपिलः वा सुदेवः उता किं स न भवति तल्लक्षणसामग्र्यभावादित्यर्थः १७ ननु यो वाको वास्तु तव तावच्छिद्विभावहनमलमिति चेत्तत्राह नाहमिति ब्रह्मकुलस्य ब्राह्मणकुलस्यावमानादपराधात् संकेतस्माद्ब्राह्मणश्चेत्क्षमापयितुमिच्छया पृच्छामीत्यर्थः १८

यत्पूर्वशंकेतस्माद्यथाजडस्यसंगबुद्धिर्नास्ति तथातवापीत्यसंगः निगूढमप्रकाशितं विशिष्टज्ञानवीर्यस्यसतया अनवापारः अगाधः मादशानामितिशेषः योगे अध्यात्मविषये ग्रथितानि संबद्धा निवचनानि मनसा विभेत्तुं विवेक्तुं नोस्मार्कनक्षयं तेन शक्यानीत्यन्वयः मनसा विभेत्तुं न शक्नुमः किंपुनर्वचनेनेत्यतो मनसेति १९ अहमपि कार्यांतरमुद्दिश्य जनपदांतरं गमिष्यामीति शंका माभूत् किंतु ज्ञानार्थत्वेन कपिलवासुदेवं अतो ज्ञानाधिकारित्वेन मम तत्त्वमुपदेष्टुं योग्यतास्तीत्यभिप्रेत्य विज्ञापयति अहं चेति अहमपीह ससारेऽस्ति यमानां जनानां पदं त्विदं अगच्छति जानात्यनेन तत्त्वमिति ज्ञानलक्षणमरणं अरण्यं तत्किं प्रवृत्त इत्यन्वयः कपिलः किमयं श्रोत्रिय उत प्रवक्तोति तत्राह गुरुमिति श्रोतुरेति श्लाघां श्रोतव्यस्योपदेष्टारं केषां मुनीनां ॥ किमेतेषां पाषाणवन्मौनशीलाश्चेव प्रवचनेन प्रयोजनमेतादृशशिष्याणां सद्ब्रह्मव्याख्यासर्वस्य सुशकाचेति तत्राह तत्त्वेति तत्तत्पदार्थतत्त्ववित्त्वभाटविकानामप्यस्तीत्यत आत्मेति न चार्थकपिलः सांख्यशास्त्रप्रणेतेत्याह हरिमिति न चार्थशब्दः सावकाश इत्याह साक्षादिति न च स्थान्यत्र व्यापृतत्वे ज्ञानोपदेशानवसर इत्याह ज्ञानेति ज्ञानकामधेनुप्रवृत्तयेव तीर्णं कलकामधेनाविति धातुः कलविस्तार इति वा ज्ञानव्यापय इति वा वा इत्यनेन मम कार्यांतरे व्यापारो नास्तीति दर्शयति २० ततः किं प्रवृत्त इति तत्राह सवा इति भवान्सवैकपिलो भगवानेव लोकनिरीक्षणार्थं साध्वसा पुंजनपरीक्षणार्थं अव्यक्तलिङ्गो भूत्वा विचरत्यपि स्थितं किमित्यन्वयः मादशानां संशयः श्लाघ्य इत्याशयेनाह योगेश्वराणां मिति विचक्षीतजानीयात् अंधबुद्धित्वे कारणं गृहानुबद्ध इति २१ अधुना यत्त्वयोक्तं भर्तुर्मम भारो नास्ति गंतुः कर्मतः श्रमो नास्ति इति तत्राह दृष्ट इति यथात्मनो मम भर्तुः कठमुग्रता हेतुभारो गंतुर्गमनलक्षणात्कर्मतः

तद्ब्रह्मसंगोजडवन्निगूढविज्ञानवीर्यो विचरस्य पारः ॥ वचांसि योगग्रथितानि साधोननः क्षमं ते मनसा विभेत्तुम् १९ अहं च योगेश्वरमात्मतत्त्वविदां मुनीनां कपिलं गुरुं वै ॥ प्रष्टुं प्रवृत्तः किमिहारणं यत्साक्षाद्विरिज्ञानकलावतीर्णम् २० सवैभवाँ लोकनिरीक्षणार्थं मव्यक्तलिङ्गो विचरत्यपि स्थितः ॥ योगेश्वराणां गतिमं धबुद्धिः कथं विचक्षीत गृहानुबद्धः २१ दृष्टः श्रमः कर्मत आत्मनो वै भर्तुर्गंतुर्भवतश्चाद्यमन्ये ॥ यथा श्रुतो दानयनाजिभावाः समूलदृष्टो व्यवहारमार्गः २२ स्था ल्यमितापात्पयसो हितापस्तत्तापस्तत्तुल्यगर्भरंधिः ॥ देहैर्द्रियास्वाशयसन्निकर्षात्तत्संस्तुतिः पुरुषस्यानुरोधात् २३

श्रमः पादवेदनालक्षणो दृष्टस्तथा भर्तुर्गंतुर्भवतो च वहनगमनादिक्रियादर्शनाच्छ्रमो युक्त इति मन्ये वै सवां नुभवसिद्ध इति न केवलं दृष्टिः श्रुतिरप्यस्तीत्याह श्रुतेति श्रुता उदानयनादिभावा इति प्रयोगमुत्तमृज्य एक पद्येन प्रयोगस्तुच्छादसः उदानयनादिभावाज्जलहरणसाधनघटादिपदार्थाः बोद्धव्याः श्रमजनकाः श्रुताः इतीदमपि श्रमसद्भावे प्रमाणमित्यर्थः भावोलीलाक्रियाचेष्टा इत्यभिधानाज्जलानयनादिक्रियाः श्रमहे तव इति वा किमत इति तत्राह समूल इति यतो वहनगमनादिक्रियाः श्रमजनकत्वेन सत्याः तस्माद्विनोपादानादिव्यवहारमार्गः समूलः सप्रमाणः दृष्टः साक्षिसिद्ध इत्यर्थः केचिदुदानयनादिभावे निपठेति तत्र श्रुतेति पदच्छेदः क्रियावाचिनो भावशब्दस्य टापि कृते स्त्रीलिङ्गत्वात्पु अनेन जीवन्मृतत्वं नियमेन राजन्त्यत्र पदे हेत्येति उक्तं तत्पत्युक्तं शतकुंभं आसिचंतं सुराया इति श्रुतेः क्रियायाश्चेतननियतत्वात् २२ स्थौल्यादयो न मे संतीति पदवाचितोच्यते स्थालीति स्थाल्याः भांडस्याग्निना तापात् भांडस्थपयसां जलस्य तापः स्यात्तत्पयसस्तापात्तुल्यगर्भस्य तं तुल्यतः सारस्य रंधिः पाकः संयोगलक्षण संबंधपर्यादाऽऽख्यकार्योत्पत्तिर्यथा तथा देहश्चेर्द्रियाणि चासवश्चाशयोतः करणं ते तथा तेषां सन्निकर्षात्संयोगलक्षणसंबंधात्प्रास्थौल्यादिलक्षणासंभूतिः सा पुरुषस्य भवतीत्यन्वयः कुतः अनुरोधादिभिमानात् न च अभिमानो नास्तीति वाच्यं देहसद्भावे भिमानस्यावश्यं भावित्वादभिसंतप्ता यो वत् ननु देहादेययोः स्वरूपे सामान्यतो ज्ञातेऽत्र प्रश्नपूर्वकविशेषतो जिज्ञासा संजाघटीतीति तदभावे रतं संबंधो धनवद्वयर्थः स्या दित्यतो वा हेयस्वरूपं निरूपयति स्थालीति अर्थस्तूष्ण एव आत्मा संसारी संसारात् पातित्वादंतःकरणवत्सत्त्वस्योर्थीक्रियाकारित्वादात्मवदित्याद्यहनीयम् २३

स्तव्यममत्तस्यचपिष्टेषइतिपदुक्तं तत्राह शास्तेति 'योद्यतिर्दुष्टप्रजानांशास्ताशिष्टप्रजानां गोसादेवब्राह्मणमुनीनांकिंकरश्चस्वविहितंनित्यनैमित्तिककर्मच्युतस्याराधनंस्वधर्मपदीहमानःकुर्वाणश्च
वति तार्हिसराजापिष्टेनपिनिष्फलव्यापारवान्भवति किंतुसफलव्यापारवानेव एतत्कुतोवगम्यतइतितत्राह विजहातीति ज्ञानमंतरेणान्येननहन्यतइत्यथानिदुःखान्याधिगम्यनिमित्तानितेपामो
घोयस्मिन्संसारस्तथातंविजहाति मुंचति मुक्तोभवतीत्यर्थः एवंसंसारस्वरूपंनिर्द्वयं राक्षःस्वधर्मनिर्द्वयपतीत्यतोवाह शास्तेति २४ यतएवममज्ञानशबलनशुद्धंफलादर्शनादतः संसारनिर्मूलन
करंज्ञानमुपादेशेत्पाह तन्मइति नराणांदेवोहमित्यभिमानानिभिचमदेनतुच्छीकृतसत्तमस्यधिकृतसज्जनोत्तमस्यमेययाहशासदवध्यानंसज्जनावज्ञाननिमित्तमहं.पापंतरेयंतर्णोभिवामि तामैत्रोभिंत्रंस
र्वस्मादेष्टतमोहिरस्तद्विषयांहशंकुपीष्ट अत्रकरणंनाममकाशनंविवाक्षितंतत्त्वविद्यमानत्यनिर्माणं प्रकाशयेत्तुः मुक्तौमुख्यसाधनंब्रह्मज्ञानमेवान्यत्सर्वतत्साधनमितिद्योतनापवाक्यपीष्टेत्युक्तं आति
बंधोइत्यनेनसंसारबंधकूपेपतितानांजानांदीपिकालक्षणदृष्टिप्रदानेनसमुद्गरणबंधुभूतस्त्वमेवत्वाहशोन्योनास्तीतिस्वामिप्रायसिद्धयेप्रयुक्तमितिज्ञातव्यं हिगतावितिधातोर्गतेज्ञानस्यप्रतिबंधकत्वेनपा
पाथेअंहइतिनिपातनात्साधुः २५ शिविकावाहनलक्षणयास्मदवज्ञयातवकोपादिविकारोनास्तीत्याह नविक्रियेति विश्वसुहृत्विश्वस्यविश्वात्मनासर्वप्रकारेणवासुहृत्श्रीनारायणः सएवसत्तापस्य
सतथा तस्यचेतवविक्रियासंतापलक्षणमेनासिविकार.कोपोवानास्ति केनहेतुनेत्यतउक्तं साम्पेनेति मानावमानयोः समत्वकारणेन मानावमानयोस्तुल्यइतिस्मृतेः तत्रापिर्किंकारणमत्राह वी

शास्ताधिगोसानृपतिःप्रजानांयःकिंरोवैनपिनष्टिपिष्टम् ॥ स्वधर्ममाराधनमच्युतस्ययदीहमानोविजहात्यधौधम् २४ तन्मेभवान्नरदेवाभिमानमदेन
तुच्छीकृतसत्तमस्य ॥ कृषीष्टमैत्रीदृशमार्तबंधोययातरयेसदवध्यानमहः २५ नविक्रियाविश्वसुहृत्सखस्यसाम्प्येनवीताभिमतस्तवापि ॥ महद्विमाना
स्वकृतादिमाहृगधक्षत्यदूरादपिशूलपाणिः २६ इतिश्रीभागवतेपंचमस्कंधेदशमोऽध्यायः १० ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ अकोविदःकोविदवादान्वदस्यधो
नातिर्विदांवारिष्ठः ॥ नसूरयोहिव्यवहारमेनंतत्त्वावमर्शनंसहामनंति १

ताभिमतोरोतवीताविगताभिमतारिभिमनोयस्यसतथातस्य सामान्यज्ञानिनोपिमनसिविकारोन्नरया
द्विशिष्टज्ञानिनस्तस्यतर्वाकत्वमित्यपिशब्दार्थः वीताभिमानत्वेनतवमनसिविकाराभावोपिंसंभावितइतिवा ममतुदेहाभिमानोदुस्त्यजोपतोमहदवज्ञानेमाप्रेशास्त्रतःकर्तव्यआत्मदाहोन्नतइत्याशये
नाह महद्विमानादिति माहकुरुषुःस्वकृतात्महतोभवाहस्यविमानादवज्ञानाददूरात्तदानीमेवात्मानंधक्ष्यतिदहति नकेवलमाहमेवात्मानंदहति किंतुमत्तोभ्यधिकःशूलपाणिःसदाशिवोपिस्वतोमहद
वज्ञानावत्मानंदहति ब्रह्महत्यासहस्रस्यापशंसाम्येत्कथंचन नपुनस्त्वदवज्ञानेकल्पकोटिशिवैरपि स्वतोमहदवज्ञानाद्बुद्धोप्यात्मानमादहेदितिवाक्यद्वयंहिशब्देनोपात्तमितिज्ञातव्यं अतोभवतंमार्थइत्यपि
शब्दार्थइति २६ इतिश्रीभागवतेविजयध्वजकृतटीकायांपंचमस्कंधेदशमोऽध्यायः १० अस्मिन्नध्यायेहेत्यनेनप्रथमतोवक्तव्यत्वेनसंसारस्वरूपंनिर्द्वयतत्त्वविवर्तकसाधननिर्द्वयपति प्रथमतस्तदुक्तमाक्षि
पभिवाह अकोविदइति राज्ञस्त्वमकोविदोऽपंडितःकथं कोविदवादान्वदसि यत्कोविदानांपंडितानांवादवद्वचनवदवभासमानान्वादान्वचनविशेषान्ब्रूषइतिप्रस्मात्तस्मात्स्वधर्ममाराधनमच्युतस्ये
त्यादिवदतोममापिडितंममत्राह नातिर्विदामिति भिक्षुकश्रुतगलोपरिवकृतवद्वक्तृत्वात्तातिर्विदांहृष्टकृतलमलकचंचवज्ञानामध्येगणनीयत्वेनवारिष्ठःनहिहेतुवद्वासमानान्प्रपंचाभिध्यात्वेमयुक्ता
नृहस्यत्वादिहेतुनृप्रयुजानभानुमनिकेषुकोविदोभवतिकुतस्तारवारिष्ठः । कुतोवचसामासास्त्वमत्राह नसूरपइति सूरयःसर्वज्ञाःशब्दतत्त्वज्ञाःएतंव्यवहारंभर्तुर्गुर्भुवतश्चानुमन्येशास्ताधिगोसानृपतिः

प्रजानां स्थाल्यभिता पात्यसोभितायस्तत्तापतस्तदुल्लगर्भं धिरित्यादिलक्षणतत्त्वावमर्शेन यथास्थितवस्तुस्वरूपविचारेण सहनामर्नति देहेन जातस्याहिमेन संति विशेषबुद्धेर्विवर्मानाकृपश्यामीत्यादिदं
यस्याप्यपरिज्ञानाद्विजृम्भितमिति एतद्विशब्देनाह अतः प्रेक्षावद्विः कटाक्षेणाप्यनभिबीक्षितत्वादुपेक्षणीयस्त्वयंपक्षइति १ ननु माभूत्सूरिभिरामननवेदैः किं स्यादितितत्राह तथेति यथा सूरिसिद्धांतैस्त्वद्भ्य
बहारेन चकास्ति सदापत्ताज्जलदच्छन्नचुमणिवदल्पबुद्धीनावेदानां वादेषु सुखतः प्रतीयमानार्थप्रतिपादकलक्षणे पुवाक्येषु तत्त्ववादः परब्रह्मस्वरूपविषयज्ञानसिद्धांतो नानुचकास्ति न प्रकाशते कथं न च का
स्तीत्यत उक्तं शुद्धइति स्वर्गकामोयजेतेत्यादिकर्मप्रतिपादकानां ब्रह्मविदाप्रोतिपरमिति ब्रह्मज्ञानप्रतिपादकानां च वाक्यानां पथैकवाक्यत्वं तथा न प्रकाशतइत्यर्थः कस्मात्तथा न प्रकाशनमत्राह उरुगार्हमेधेति
उरुविस्तीर्णगार्हमेधं गृहस्थसंबंधिवितानं यज्ञकर्म तत्प्रतिपादकयाविचया उरुधाविजृम्भितेषु तस्य गुद्धो धकेषु यतो ल्पबुद्धीनां प्रतीयते ततो महाबुद्धीनां प्रकाशतइत्यतो हीति न वेदेष्वल्पबुद्धीनां ब्रह्मतत्त्वसं
ग्राह्यते महाबुद्धिस्तु वेदेषु पश्येद्ब्रह्मैव केवलमिति त्वचनात् अल्पबुद्धीनां बाहुल्याभिप्रायेण प्रायेणेति अयोग्यानामयमेवार्थइत्यस्मिन्नर्थे एव शब्दः वादो विषयवत्कृत्स्नं मुखतो वचनस्मृतं इत्यभिधानं कर्मपरा
णां कर्मवत्तत्र विभागइतरेषामितरेष्वशुद्धः किं स्यादिति नेत्याह साध्वाति एकवाक्यत्वकरणमेव साधु नान्यदित्यर्थः २ पुरुषार्थबोधकत्वेन प्रवृत्तस्य वेदस्य सर्वस्य पुरुषार्थत्वेन सर्वसाधारणस्य केषांचित्त
त्त्वप्रकाशत्वं केषांचित्तिविशेषेन घटते वैषम्यादिदोषापत्तेरित्याशंक्य पुरुषदोषादिदमित्याह न तस्येति वरीयसीः वरीयस्योपौरुषेयत्वेन प्रशस्तावेदांतगता अपि वाचः तस्य पुरुषस्य साक्षात्तत्त्वग्रहणाय

तथैव राजज्जुर्गार्हमेधवितानविद्योरुविजृम्भितेषु ॥ न वेदवादेषु हितत्त्ववादः प्रायेण शुद्धो नु च कास्ति साधु २ न तस्य तत्त्वग्रहणाय साक्षाद्वरीयसीरपि वाचः
समासम् ॥ स्वप्ने निरुक्तया गृहमेधसौख्यं न यस्य हेयानुमितं स्वयं स्यात् ३ यावन्मनोरजसा पूरुषस्य सत्त्वेन वा तमसा वानुरुद्धम् ॥ चेतोभिराकूतिभिरातनोति
निरंकुशः कुशलं चेतरेवा ४ सवासनात्मा विषयो परको गुणप्रवाहो विकृतः षोडशात्मा ॥ चित्रं पृथङ्गमभीरूपभेदमंतर्बाहिष्ठः स्वपुरैस्तनोति ५ दुःखं सु
खं व्यतिमिश्रं च तीव्रं कालोपपन्नं फलमाव्यनक्ति ॥ आलिङ्ग्यमायारचितान्तरात्मा स्वदेहिनंसंस्तुतिचक्रकूटम् ६

पुरुषार्थोपयोगिब्रह्मज्ञानाय न तसमासतस्य मगभवन्नित्यन्वयः तच्छब्देनोक्तं पच्छब्देन विशिनष्टि स्वप्नइति यस्य पुरुषस्य गृहमेधसौख्यं स्वप्ने निरुक्तयारवग्रहणं तेन स्वयमेव स्वत एव हेयत्वेनानुमितं स्यादि
त्यन्वयः स्वप्नसुखज्जाग्रत्सुखं हेयमिति लिङ्गज्ञानं न स्यादित्यर्थः अनेन विषयरागएव वेदांतवाक्योक्तत्वाच्च ज्ञानानुदये कारणानान्यदित्युक्तमवति ३ ननु हेयाननुमितत्वे किं कारणमित्यतोरह गण्याकोविदस्य
ख्यापनाय तन्निर्दिष्टाद न्ययासंसारस्वरूपानि रूपयति यावदिति यावत्पुरुषस्य मनोरजसादिगुणैरुनुद्धं गुणवशत्वेन स्थितं तावत्पर्यंतं चेतोभिर्बुद्धिभिरतएवाकूतिभिर्विषयसुखेच्छाभिः पूर्वानुभवसंस्कारै
रैवां निरंकुशः शास्त्रविधिमुत्तुज्यवर्तमानो यः पुरुषः कुशलाकुशलपोरेकतरमातनोतीत्यन्वयः ४ कुशलाकुशलकर्मभां किं फलमापादयतीति तत्राह सवासनात्मेत्यादि श्लोकोद्वयेन समापारचितान्तरात्मा प्रकृ
तिनिमित्तमनः पृथग्भङ्गमभिः स्वपुरैः स्वस्वजीवस्य मुरनरतिर्यगादिदेहैरूपभेदं सुरनरतिर्यगादिदेहभेदं चित्रं बहुविधं तनोति अंतरात्मानं विशिनष्टि वासनात्मेति नानाकर्मवासनामयः गुणानां प्रवाहो य
स्मिन्स्तथा षोडशात्मा दर्शं द्विधा विधिपंचाणां स्वयमेकं मन एव षोडशभेदेन विकृतः अंतर्बाहिष्ठः वासना रूपोपांतः स्थितं विषयरूपेण बाहिःस्थितं संस्तुतिचक्रस्य कूटं राशिर्वस्मिन्स्तथातं स्वदेहिनर्मा लिङ्गव
शीकृत्य सुखं दुःखं व्यतिमिश्रं सुखं दुःखं मिश्रं सुखं फलं व्यनक्ति व्यंजयतीत्यन्वयः ५ ६

यावानहंभमेत्यभिमानस्तावन्नयंव्यवहारः संसारः सुखदुःखलक्षणः अभिज्ञाभिवदनादिलक्षणोवाभवाति ननुपनसः प्रवर्तकत्वांगीकारे प्रवृत्तेर्भगवत्कर्तृकत्वगतस्यादितितत्राह क्षेत्रज्ञेति क्षेत्रज्ञः श्रीनारायणः साक्षीप्राणः साध्याभिरित्तेन मनसाजीवः संसारमनुभवतीत्यर्थः क्षेत्रविस्तृष्टारिः प्राणः साक्षीताभ्यां पुमान्सेरदितिवचनादुक्तएवार्थः स्थूलसूक्ष्मदेहाविषयः । मनएवमनुष्णाणां कारणबंधमोक्षपोरित्यभिप्रेत्योपसंहरति तस्मान्मनइति यतएवं श्रीहरिकटाक्षितमनसा संसारस्तस्माददोमनः परावरस्य पूर्वोत्तरकालेवर्तमानस्य गुणगुणस्य मुख्यकर्तृहरेः प्रवृत्तौ गुणभूतस्य स्वतः सत्त्वादिगुणमुक्तस्यारपजीवस्य संस्तौ लिंगहेतुवदति अयं व्यलीकोनेत्याह सदेति वाइत्यनेन हेतुभूतं प्रमाणं सूचयति ७ एकस्योभयहेतुत्वं कथमत्राह गुणेति गुणानुरक्तं विषयाभिनिविष्टं गुणानां विषयाणां समुदायागुण्यं निर्गतं विषयजाताद्यत्तन्निर्गुण्यं ब्रह्मतत्संबंधेनैर्गुण्यं केवलो निर्गुणश्चेति श्रुतेः सत्त्वादिगुणरहिततत्संबंधिगानैर्गुण्यं प्रमायमोक्षापमनानि भित्तं भवतीत्यर्थः उभयत्रापि दृष्टांतमाह यथेति घृतेन सह वर्तमानां वार्तिमास्थितो ग्रसमानः प्रदीपो यथा सधूमां स्थितिं शिखालक्षणं भजति धूमसाहित्येन सम्यक् स्वलतीत्यर्थः अन्यदा घृतवर्त्यभावे स्वरूपं तेजोमात्रलक्षणं निजस्वरूपलाभेन सम्यक् प्रकाशितो भवति घृतवर्तिं त्रासाभोर्गेन र्मपीकस्वप्रकाशलक्षणं स्वरूपं प्रजतीति वा ८ दिशब्देन लोकदृष्टं प्रमाणयति ८ तथा सत्त्वादिगुणैः पूर्वसंचितैः कर्मभिश्चानुबद्धपृष्ठबधनप्राप्तचोरवन्मनोबहिः पदं विषयं शब्दादिलक्षणं श्रयते सेवते पुनः पुनरुत्पन्नप्रवृद्धरागादिदोषां धीकृतमिदमेव श्रयोनान्यदिति निर्धार्य वर्तते इत्यर्थः अन्यत्र तुच्छीकृतविषयसंपर्कत्वे तत्त्वमनारोपितं ब्रह्मस्वरूपं श्रयते निरस्तरागादिदोषत्वेन निर्मलं

तावानयं व्यवहारः सदा वै क्षेत्रज्ञसाक्ष्योर्भवति स्थूलसूक्ष्मः ॥ तस्मान्मनो लिंगमदोवदंति गुणगुणस्यास्य परावरस्य ७ गुणानुरक्तं व्यसनाय जंतोः क्षेत्रमायनैर्गुण्यमयो मनः स्यात् ॥ यथा प्रदीपो घृतवर्तिमास्थितो स्थितिं सधूमां भजति ह्यन्यदा स्वम् ८ पदं तथा गुणकर्मानुबद्धं बहिर्मनः श्रयते न्यत्र तत्त्वम् ॥ एकादशासन्मनसोऽन्यवृत्तीराकृतयः पंचधियो भिमानाः ९ मात्राणि कर्माणि पुंश्चतासां वदंति हैकादशवीरभूमिम् ॥ गंधाकृतिस्पर्शरसश्रवांसि विसर्गत्यर्त्यमिजल्पशिल्पाः १०

नोऽनादिमत्परब्रह्मेति स्मृतिबलादिदमेवानुत्पन्नस्वरं श्रेयो न्यन्नस्वरं दुःसाकरमिति निश्चित्य तदेकनिष्ठं भूत्वा वर्तत इति भावः अतो विरुद्धवर्माक्रांत्या त्वेकस्य मनसः उभयप्रवृत्तिर्न घटत इति दोषो निरस्तो भवत्यनेनेति सिद्धं श्रोत्रादीन्द्रियेषु सत्सु मनस एव प्राधान्यं कथमित्याशंक्य तत्तद्विद्विद्द्वारा तत्तद्विषयेषु मनसः प्रवृत्तौ रित्याह एकादशेति अस्य मनस एकादशवृत्तीर्गुण्यं आसन्नित्यन्वयः अपमर्थः श्रोत्रादीनि दश एकं मनः स्वयमित्येकादशेन्द्रियाणि इन्द्रियद्वारेण बहीरूपादिषु प्रवर्तमानस्य मनस एकादशवृत्तय इत्युच्यते तदुक्तं एकादशेन्द्रियद्वारा स्युरेकादशवृत्तय इति अवकाशे द्विभागोपपत्ति एकादशविभक्तस्य मनस आकृतयः अहंशब्दं शृण्वानीत्यादिविषयानुभवेच्छा पचशब्दादीनां च तावत्त्वाभिश्चयलक्षणरूपांतरमास्थितस्याधियोगे बुद्ध्यपरपर्यायस्य मनसो भिमाना अहमनुशृणोमीत्यादिरूपाश्च पंच तदुक्तं शब्दाद्यास्तदभिमानास्वादिच्छाश्चैव पंचश इति कर्मेन्द्रियाणां स्पर्शांतर्भावेन एकत्वेन पृथग्विषयाभावेन पंचपंचसंख्यात्पोपपत्त्या एकादशापि विभक्तस्य मनस एकादशाकृतयोपपत्तिता इति दूराग्रहो निरस्तः स्पष्टांतर्भावतः कर्मस्वानां नैव पृथगतिरिति वचनात् ९ तर्हि इन्द्रियेष्टानामपि पंचत्वं स्यादित्याशंक्य विषयाहुल्येन तावत्त्वेन घटत इत्यभिप्रेत्याह मात्राणीति मात्राणि श्रोत्रादिज्ञानेन्द्रियाविषयाः शब्दादयः कर्माणि वागादिकर्मेन्द्रियाविषया गमनादिव्यापाराः पुरंशरीरं चेत्यतस्तासां मिन्द्रियवृत्तीनां भूमिमधिष्ठानमेकादशवदंति हेत्यनेनेन्द्रियगणं च भूमिं वदति तदुक्तं एकादशेव चेष्टाः स्युरेन्द्रियाणां पृथक्पृथक् शोलाकास्तद्विष्टानं चैकादशनिगद्यत इति हेवीरज्ञानग्रहणेच्छालक्षणं ध्यवसायांतगाभिन् मात्राणीत्यादिनोक्ता भूमीः पृथक्पृथक् निदर्शयति गंधेति आकृतीरूपार्थरूपस्य विषयः शिल्पो हस्तविषयः ॥ १० ॥

एकादशमधिष्ठानंमेतिस्वीकरणं संकल्पविकल्पलक्षणंस्वीकारयोग्यामिन्द्रियगणं चाहुः । पुरितनौशेतइति श्रुतेः हृदयलक्षणनाड्यधिष्ठानसंभवात्कथमेकादशत्वमित्याशङ्क्यसंख्यांतरमाह माया मिति मायानानाधिष्ठानभूतानाडीमहामित्यभिमतव्यं मायानिश्चयज्ञानविषयीवा तदुक्तं एषसंभूतिसंभारोद्वादशैवायवामवेदिति एकादशत्वचमसंगाद्वक्ति दशकंविषयाणां चममाहमिति च द्वयमितिस वीतर्भावेन द्वयमेववक्ति द्वयमेवममाहचेति मायामहमित्यनेनायमर्थो ध्वनितः तथाहि विषयाणां दशकं मायामित्येकमहमित्येकमिति द्वादशमित्यर्थः ममेति वृत्तिविशिष्टमतः करणं मायामिति ज्ञातव्यं यद्वा द्वादशसंख्याविशिष्टत्वेनोक्तमहमिति वृत्तिविशिष्टमतः करणमेकमेव संभूति कारणमिति शेषः तदुक्तं संभूतिस्त्वहमेव चेति ११ शृंगग्राहिकयैवाभिव्यक्तिनिमित्तमाह द्रव्येति द्रव्यं देहादि स्वभावोजीवस्यानादियोग्यता आशयः पूर्वानुभवसंस्कारः कर्मजन्मांतरकृतं पुण्यपापलक्षणमदृष्टं कालः फलपाचकः एतैरुद्बोधिताः अमी मनसः एकादशविकारा जायत इति शेषः न केवलं मनस एका दशैव विकाराः किंतु मदमध्यमोत्तमविक्षेपभेदेन शतश आदिविकाराः संतीत्याह सहस्रश इति क्रमभंगस्तु नियमभंगाय ननु देहाद्यैषां पदिनिमित्तं तर्हि जन्मादिसूत्रोक्तमसकोचेन ब्रह्मकारणत्वमनर्थकं स्यादपि च ब्रह्मवा एतैः कारणैः कारयतीति श्रुतिश्चापहस्तिता स्यादितितत्राह क्षेत्रज्ञ इति क्षेत्रज्ञतो ब्रह्मणो जीवांतर्यामिणो हरेरेते विकाराः स्युः जीवस्येति शेषः देहाद्यधिष्ठाय जीवांतर्यामिहारीः जीवादृष्ट मपेक्ष्य तद्भोगार्थमुत्पादयत्यतो देहादेः कर्तृत्वोपचारीतो न श्रुतिसूत्रे व्यर्थ इति भावः नन्वन्योन्यापेक्षयामदिराद्रव्यवत्स्वतो वैषामुत्पत्तिः किं न स्यात् किं मध्ये ब्रह्मकल्पनयोति तत्राह नमिष इति १२ नन्वेषां सत्यत्वे किमानमिति तत्राह क्षेत्रज्ञ इति भोगयोग्यः कइत्यत उक्तं जीवस्येति उपादानाभावे नंद्रे जालसृष्टिवत् मिथ्याभूता इति नेत्याह मायारचिता इति मायया प्रकृत्यारचिताः मायानुप्रकृतं

एकादशं स्वीकरणं मेति मायामहं द्वादशमेकमाहुः ११ द्रव्यस्वभावाशयकर्मकालैरेकादशामीनसो विकाराः ॥ सहस्रशः शतशः कोटिशश्च क्षेत्रज्ञतो नामि थोनस्वतः स्युः १२ क्षेत्रज्ञ एतामनसो विभूतार्जो वस्य मायाराचिता ज नित्याः ॥ आविर्हिताः क्वापि तिरोहिताश्च शुद्धो विचष्टे ह्यविशुद्धकर्तुः १३ क्षेत्रज्ञात्मा पुरुषः पुराणः साक्षात्स्वयं ज्योतिरजः परेशः ॥ नारायणो भगवान्वासुदेवः स्वमायया तन्मन्यवधीयमानः १४

विद्यादितिवचनात् नित्यत्वे कथं रचितत्वमित्यत उक्तमनित्या इति नित्यस्य जीवस्यानित्यानामनुभवः कथमित्यत उक्तमाविर्हिता इति जाग्रत्स्वप्न योराविर्हिताः क्वापि सुषुप्तीति रोहिताः विचष्टे पश्यति दर्शनं साक्षित्वेन न त्वनुभवं अनश्रमन्यो अभिवाकशीतीति श्रुतेः अविशुद्धकर्तुरित्यनेन साक्षिणो हरेर्जोर्व्यावर्तयति १३ शुद्धाशुद्धत्वविशेषणाभ्या वैलक्षण्ये ज्ञाते भेदस्यैकमेव वस्तु शबलानिर्गु णभेदेनोच्यत इति साक्षात्पादितत्परिहाराय क्षेत्रज्ञं विशिनष्टि क्षेत्रज्ञ इति आत्मा व्यापी यच्चाप्रोत्ति यदा दत्ते महांतं विभुमात्मानमित्यादि श्रुतेः व्याप्तस्य नीरूपत्वेनाकाशवत्प्रतिपत्त्यनुपपत्तिरित्यतः पुरुष इति सहस्रशीर्षापुरुष इति श्रुतेः पुरिशरीरे निषण्णो भवतीति निरुक्त्या पुरुषश्चेत्तत्परिणामे तत्स्थस्यापि परिणामप्रसंग इत्यतः पुराण इति शास्त्रतोऽप्यपुराण इति श्रुतेः कतिपय दिनस्थायित्वेनापि पुराणशब्दार्थोपपत्तिरित्यतः साक्षादिति जडप्रकृतेरपि साक्षात्पुराणत्वोपपत्तेरनादित्वादित्यतः स्वयं ज्योतिरिति त्रय्यं पुरुषः स्वयं ज्योतिर्भवतीति श्रुतेः स्वयं ज्योतिषोऽपि जीववत्जननं किं न स्यादित्य तोऽज इति अजो नित्य इति श्रुतेः नन्वर्थहिरण्यगर्भः किं न स्यादित्यतः परेश इति परोहिरण्यगर्भस्तस्येशः यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वं मिति श्रुते ब्रह्मणो विपतिरिति श्रुते हिरण्यगर्भेशोऽपि पशुपतिः किं न स्यादित्य तो नारायण इति नरसमुदायो नारः तस्याश्रय इति कस्यचिद्वा माघिपतेरपि नारायणत्वस्यादित्यतो भगवानिति उत्पत्तिप्रलयं चैव भूतानामागतिं गतिं वेत्ति विद्यामविद्या च सवाच्यो भगवानिति स्मृतेः क्वापि क्वालदशी स्यात्तस्माद्वेषरपि भगवच्छब्दवाच्यत्वोपपत्तिरित्यतो वासुदेव इति अत्र व्यावृत्तिः पौराणिकरीत्योक्ता ननु न्यायशास्त्रोक्तिमवलंब्येति नोपहासविषयो यमिति ज्ञातव्यं नन्वेवलक्षणकः

क्षेत्रज्ञश्रेष्ठिकमिति जनैर्न दृश्यत इत्यतः स्वमाययेति स्वमायया स्वेच्छया त्मन्मात्रानि स्वस्मिन्नेव व्यवधीयमानः तिरोहितत्वेन स्थितः स्वात्माधारः स्वेच्छयैव जीव हृष्टे स्तिरोहितः क्षेत्रज्ञेऽप्युच्यते विष्णुर्जीवस्थः पुरुषोत्तम इति च अतो निर्वाच्य विद्यया च्छाद्यमानो न स्यादित्यर्थः तदुद्दर्शगृह्यमानप्रविष्टगुहाहितंगह्वरेष्ठपुराणतिति श्रुतेश्च १४ ननु क्षेत्रज्ञो मनसो विभूतीः पश्यतीत्युक्तं तत्र दर्शनं बहिःस्थित्वोतांतःस्थित्वा नाद्यः बहिःस्थां तददर्शनायोगात् न द्वितीयः असंगो ह्ययं पुरुष इति श्रुतेरसंगस्य देहांतः प्रवेशयोगात्तद्योग्यमुत्तुः स्वभोगमाश्रेत्याशंक्याह यथानिल इति यथाऽनिल आत्मस्वरूपेण प्राणस्वरूपेण स्थावरजंगमानां मन्तर्निविष्टः स्थावरजंगमानां मीष्टे चेष्टा लक्षणमीशं न करोति अधीग्यं दये शां कर्मणीति द्वितीयाध्यायेष्वी न ह्येतावता वायोः सुखादिभोगः श्रुतचरः एवं क्षेत्रज्ञाभावासुदेवो भगवा निदं जगदात्मस्वरूपेणांतर्निविष्टः स्यात्प्राणो विभूतीः पश्यतीति पूर्वेणा न्वयः सर्वत्रोचित्वा कीदृश इति वा सुदेव इति वा सुदेवपदमयोगेन दुर्भगशरीरयोग्यदुःखभोगाभावो जीवांतस्थत्वेन क्षेत्रज्ञशब्दाद्योपि दर्शित इति ज्ञायते न निलः संगोऽस्या सावनिल इत्यतोऽसंगस्याप्यंतःप्रवेशोऽप्युच्यत इति १५ एवं संसारबन्धस्य श्रीनारायणसाक्षिसिद्धत्वेन सत्यत्वं प्रसाध्याधुना श्रीहरिकटाक्षानुगृहीतस्वा परोक्षज्ञानमंतरेण तन्निवृत्त्यनुपपत्तेस्तत्त्ववर्तकसाधनमाह नयावदिति तनुभृज्जीवोपावद्यावतं कालमहं मेति मनो निगूहामेता सर्वसाक्षिसिद्धामायां भ्रातिवयुनोदयेन शास्त्रश्रवणजनितज्ञानोदयेन विधूय भ्रातिरेषातिनिश्चित्यार्थतत्त्वसंकलवेदांतविषयीभूतमगमस्वरूपं न वेद तावत्पर्यंतमिह संसारपूर्वोक्तपकारेण भ्रमति पुनः पुनः जननमरणवृत्त्यावर्तते इत्यन्वयः कीदृशस्येदं घटत इत्यत उक्तं विमुक्तं ति फलसंस्कारहितः अत्रापि किं कारणमित्यत उक्तं जितेति जिताः षडिन्द्रियशत्रवो येन सतया पुरुषार्थविरुद्धचेष्टाहेतुत्वादिन्द्रियाणां संपन्नत्वमन्यथा सुतद्वच्चमिति भावः १६ ननु भ्रातीनामनेकत्वे

यथानिलः स्थावरजंगमानां मात्मस्वरूपेण निविष्ट इष्टे ॥ एवं परोमगवान्वासुदेवः क्षेत्रज्ञात्मेदमनुप्रविष्टः १५ नयावदेतांतनु भृज्जैर्द्रविधूयमायां वयुनोदये न ॥ विमुक्तसंगोजितषट्सपत्नो वेदार्थतत्त्वं भ्रमतीह तावत् १६ नयावदेतन्मन आत्मलिङ्गं संसारतापावपनं जनस्य ॥ यच्छोकमोहामयसंगलो भवैरानुबन्धं ममताविधत्ते १७ भ्रातृव्यमेनं त्वमदभ्रवीर्यमुपेक्षयाप्येधितमप्रमतः ॥ गुरोर्हरेश्वरणापासनास्रोजीहव्यलीकं स्वयमात्ममोहम् १८

नमस्तेकं तन्निवर्तनानुपपत्तेरतः कउपाय इति सुहृद्भावेन पृच्छंतमाह नयावदित्यादि श्लोकद्वयेन यावतं कालं जनस्य पदेतन्मनो ममतां विधत्ते ममेदमहमित्यभिमानमुत्पाद्य रवाभिनं संसारयतीत्यर्थः तावतं कालं निवर्तत इति शेषः कीदृशमात्मलिङ्गमात्मनो योग्यताज्ञापकं संसारतापउप्यतेनेनेति संसारतापावपनं कीदृशतापवपतीत्यत उक्तं शोकेति शोकादीनामनुबन्धो येन तत्तथा शोकादिज नकत्वेन तापावपनमित्यर्थः १७ हेराजं स्वप्नेन मात्मनो मनसः उत्पन्नं मोहं विपरीतज्ञानमत एव भ्रातृव्यं शत्रुं जहि नाशयेत्यन्वयः अल्पत्वेन स्वयमेव विरमतीत्यत उक्तमदभ्रोति अदभ्रं महद्भीषं पश्यत तथा अदभ्रवीर्यत्वे हेतुग्राह उपेक्षयेति अपि गहितेन पापैर्न धित्वं विदितं शत्रुहन्तमस्त्रेण भाव्यं किमत्राहमित्यत उक्तं गुरोरित्यादि उपासनमेवास्त्रं पश्यत तथा प्रमादादवाप्त्यहनेन अप्रमाद एव प्रथमसाधनमित्यभिप्रायेणोक्तं अग्रमत इति गुर्वादिचरणसेवादावतं रंगसाधनमनलीकत्वमित्यत उक्तं व्यलीकमिति कियविशेषणमेतत् आत्मनो मोहविशेषणवा विविधवस्तुविषयं अनेनानेकाऽन्यथाज्ञानानीति सूचित परकीयचेदुःखाधनं हननमत उक्तं स्वयमिति स्वकीयमित्यर्थः अनेदमाकृतं द्विविधं मनः चिदचिदेन तत्र चिन्मनस्तु स्वरूपमभिर्बन्धुतावानं दानुभवसाधनं तन्नाशे स्वरूपपनाश एव स्यात्तथा चाविनाशी भावरेयमात्मानुच्छिन्ति श्रुतिधर्मैति व्याकोप स्यादितरन्मन आदिमं प्रलये लिङ्गशरीरवत्सूक्ष्मं भाव्यनुक्तिः तदीयतया स्थितं सत्सृष्टानुपचितं स्थूलशरीरवर्तिनश्चेत न स्य ममेदमहमित्यभिमानमुत्पाद्य संसारपादनप दुस्वामिनाश्चिदानंदलक्षणस्य दुःखापादकत्वेन वैरिमनोर्जाह्वन तस्य हननेन तन्निभिषाभिमानलक्षणमोहनाशेन व्यलीकं विगता चिन्मनःसंगं स्वयं स्वरूपभूतं सच्चिन्मनः स्वयमिति द्विरावर्तनीय सुपूजितामिष्टमदं देवं श्रीनारायणारूपं जह्निम्यतः द्विषं कुरु अत्रार्थद्वयाभिप्रायेण हनं हिंसागत्यातिरिक्ताधुःमयुक्त इति ज्ञापते अनेनाहमित्यभिमानसंसारहेतुः तन्मूला चिन्मनोनाशेन तदभावेन तदभाव इति परिहारः सूचित इति तदुक्तं अभिमानादेव संसारो न्यथानेति परिहार इति १८

इति श्रीभागवते विजयध्वजकृतटीकायां पंचमेषकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ७ ॥ ॥ जन्माद्यस्य पतन्वयादित्यत्र कारणत्वं हरेरुक्तं तदधुना हरेरेव नान्यस्येति सपुक्तिकमास्मिन्नध्याये निरूप्यते सत्रादौ ब्राह्मणस्तु विव्याजिनतदंतर्पामिणस्तौति नम इति लोकानुग्रहलक्षणकारणाद्विग्रहोपस्य सतथा तस्मै अज्ञानां धस्य लोकस्य ज्ञानां जनदानाय देहं धृतवत इत्यर्थः स्वरूपपरोक्षज्ञानदीपिनतुच्छीकृतो धि कृतो विग्रहः पांचमौ तिको देहो यस्य सतथा तस्मै किमर्थं तर्हि स्वसामर्थ्यं न प्रकाशयत इति तत्राह अवधूतेति अवधूतश्चासौ द्विजबंधुर्ब्राह्मणाभासः तस्य लक्षणेन निगूढः संवृतो नित्यानुभवः स्वरूपसा ग्रह्यस्य सतथा तस्मै अवधूतद्विजा एव बंधवो येषां तितथा तेषां लिङ्गेनेति वा अवधूततुभ्यं नम इति वा तुभ्यंतं तां तर्पामिणे नमः किं विशिष्टाय कस्यानंदस्यारणं शरणं विग्रहो यस्य कमेवारणं विग्रहो यस्योति ज्ञासतया तस्मादानंदमूर्तय इत्यर्थः क्षितिभारासुरनिरसनलक्षणकारणमुद्दिश्य विग्रहो यस्य सतथा असुरनिरासाय स्वीकृतदेहायेत्यर्थः यदा यदा हि धर्मस्य लानिर्भवति भारतेत्यादेः मायया कष्टो रणो येषां ते कारणा असुराः तैर्विग्रहो विरोधो यस्य सतथा तस्मै मायामिरुस्ति सृक्षत इंद्राद्यामारुरुक्षतः अवदस्यूरधूनुथा इति श्रुतेः स्वरूपेण चिदानंदलक्षणाकारेण दूरीकृतप्राकृतदेहाय द्विजबंध्विति भावमानो नि र्देशः द्विजानां बंधुः तस्य भावो द्विजबंधुत्वं तदेवा लिङ्गं यस्य सतथा नितरां गूढश्च लोकोपेक्षया प्रकृत्या पिहितो नित्यानुभवो यस्य सतथा द्विजबंधुलिङ्गश्चायं निगूढ इति त्यानुभवश्च तस्मै १ किं फलं लभ्यते तस्योपेतितत्राह ज्वरेति निदाधेन औष्ण्येन दग्धस्य तप्तस्य कुदेहमाना हि सुनष्टदृष्टेरिति पाठः दृष्टदेहाभिमानाख्यसर्पेण सम्पद्मज्ञानचक्षुषो मे अमृतममृतकल्पं सम्पद्यते बोधाहो येषां

इति श्रीभागवते पंचमस्कंधे जडभरतचरितेरहूगणसंवादे एकादशोऽध्यायः १३ हूगण उवाच ॥ नमो नमः कारणविग्रहाय स्वरूपतुच्छीकृतविग्रहाय ॥ नमो वधूतद्विजबंधुलिङ्गनिगूढनिनत्यानुभवाय तुभ्यम् १ च्वरामया तस्य यथागदंसं निदाधदग्धस्यथा हि मांभः ॥ कुदेहमाना हि सुनष्टदृष्टेर्ब्रह्मन्वचस्ते मृतमौषधं मे २ तस्माद्भवंतं मम संशयार्थं पृच्छामि पश्चादधुना सुबोधम् ॥ अध्यात्मयोगग्रथितं पुरोक्तमाख्याहिकौतूहलचेतसो मे ३ यदा हयोगेश्वरदृश्यमानं क्रियाफलं सद्यवहारमूलम् ॥ न ह्यंजसा तत्त्वविमर्शनाय भवानमुष्मिन् भ्रमते मनो मे ४ ब्राह्मण उवाच ॥ अयं जनो नाम चलन्पृथिव्यां यः पार्थिवः पार्थिवकस्य हेतोः ॥ तस्यापि चांशोरधिगुल्फजं घाजानूरुमध्योरगिरोधरांसाः ५

ते औषास्तान् दधाति पुष्पातीत्यौषधं २ किमत इति तत्राह तस्मादिति यस्माद्भवच्चनामृतं संसारख्यरो गोन्मूलनकरं तस्मात्संशयार्थं कोटिद्वयारूढमर्थं यद्वा संशयनिवृत्त्यर्थं मशकाश्चोष्मशतवत् वक्तव्यत्वे निमित्तमाह पश्चादिति अधुना त्वसन्निधौ सुबोधं पश्चाच्च तस्मिन्निधमंतरेणा सुबोधं ज्ञातुमशक्यं यस्मात् तस्मादिति शेषः किमुक्तार्थे भ्रम उतार्थांतर इति विकल्पो भाव इत्याह अध्यात्मेति अध्या त्मयोगेन परमात्मज्ञानेन ग्रथितं ब्रह्मं यत्पुरातनोक्तं वचनं तस्याभिप्रायं ममाख्याहि विस्तृत्य वदेत्यन्वयः ३ किंतु कृतं दाह यदा हेति हे योगेश्वर दृश्यमानं प्रत्यक्षादिप्रमाणैर्ज्ञायमानां क्रियाफलं भरणगमन क्रियाजनितं भर्तृत्वगंतृत्वलक्षणं फलं लौकिकं अपामसोममित्यादिनानि रूपमाणां सोमपानादिक्रियाजातममृतत्वादि के फलं वैदिकं च सद्गुणवहारमूलमवाविताभिज्ञादिव्यवहारकारणं अंजसामुख्ययावत्त्या तत्त्वविमर्शनाय तत्त्वनिर्णयाय न भवति स्थायित्वेनैकनिष्ठं न भवतीति यद्गुणं भर्तुः स मे स्याद्यदि वीरभारः व्यवहारमेतत्त्वाभर्शनं सहामनंतीति उरुगार्हमेधवितानविद्येत्यादिरूपं भवानाह अमु ष्मिन्वचसि मे मनो भ्रमते अस्य वचनस्यार्थोपमेव नान्य इति स्थिरस्थितिं न लभते सायथा स्यात्तथा ख्याहीति भावः भ्रमत इत्यात्मनेपदप्रयोगेण सकृन्निगटितं निगदाभिप्रायापारिज्ञानेनात्मनोत्तमादिका रित्वं सत्त्वोपदेष्टृज्ञानि सद्भावे तस्मात्संयोग्यं संविशेषं ज्ञातव्यमन्यथानर्थः स्यादिति श्रोतृजनशिक्षार्थं चेति सूचयति ४ भर्तुः स मे स्याद्यदि वीरभार इत्यादिनोच्यमानभरणादिकमंतयोमिहरिनिधत मित्येव मुमुक्षुणां स्मर्तव्यं एवं परमगवानित्युक्तेः यतो ह्यभरं बरांत धृतेः यत्तन्निधातुं पुथिवीभुतद्यामेको दाधार भुवनानि विश्वा आत्मावा इदमेक एवाग्र आसीन्नान्यत्किंच न भिषत्स इमां लोकां नमूजतेत्यादिनां

व्यमानमूलकारणतन्त्रेरेवे नहिमूलविस्तृत्यान्यग्रहणं युक्तिमत् अनवस्थानापातात्कथं तदिति शङ्कित्वा विपक्षे बाधकमाह अयं जन इति हेतुार्थे वयदि मूलकारणविवक्षानस्यात्तर्हि पृथिव्यामुत्पन्नत्वादत्र विद्यमानत्वाद्वापार्थिवो नामसोऽयं जन्यत इति जनो देहो देही वा पृथिव्यामेव चलन् चलतीति व्यवहारः कस्य हेतोः कुतो वर्तते प्रत्यक्षसिद्धं कथमपलपितुं शक्यत इति चेत्तत्राह तस्यापीति तस्य जनस्यापिपादाद्यन्तराधाराः संतीति यस्मात्तस्मादस्यापिपामाणिकत्वात्पृथिव्याभिवपादादिष्वपि चलतीति कस्मान्न भवेन्न चासावस्ति तस्मान्मूलकारणमेकमङ्गीकर्तव्यं तदङ्गीकारे सर्वस्यापलापः प्रसज्यते अत्रापि शब्द उपर्युपर्यर्थवाचकः तथा ह्यङ्गो रंध्युपरिगुरुकौतयोरुपरिजंघे इत्येवं योजना गुरुकौचजघेच जानुनीच ऊरुचमध्यच ऊरश्च शिरोधरा च अंसौ चेत तथा ५ दावीदारु मयीयस्यां शिबिकायां सौवीरा जेत्यपदेशः शब्दमात्रं नन्तरं जाना जेत्यर्थो यस्य स तथापि द्वास्तं यस्मिन्पंचभूत रचिते देहलक्षणे पिडे भवान्वर्तते कथं भूतो भवान् कूटो बद्धमूलो निजत्वेनाभिमानो देहे यस्य स तथा अतएव सिंधुपुरा जास्मीति दुष्टे यदोस्ति तेनां घृष्टधूरहितः ६ एतत्फलमाह शोच्यानिमिति तानिमात्रवाहकान्विष्टचानि गृह्यन्स्त्वं निरनुग्रहोसि मधुरवचनाद्यनुग्रहरहितोसीति यस्मात्तस्मादिहामुत्र चतवाधिराजिकः स्यादित्यन्वयः यथा शिबिकाभर्तृत्वं भदंतर्थाभि मूलकारणनिष्ठं एवं जनस्य गोप्तास्मीति त्वपि कल्प्यमानं मूलगोमृत्वं च त्वदंतर्थाभिहरिनिष्ठमित्यभिप्रेत्याह जनस्येति वृद्धसमासु विद्वत्समितिषु जनस्य गोप्तास्मीति त्वेविकल्प्यमानो बहुभाषमाणो दुष्टेऽपंत च च न जानातीति श्लाघ्यो न भवतीत्यर्थः ७ नन्वेवं तर्हि पृथिव्यामूलाश्रयत्वमापन्नं तथाहि यदि मूलाश्रयविवक्षानस्यात्तर्हि पृथिव्यां चलतीति व्यवहारो न स्यान्न च तथा तस्मात्पृथिव्यामूलाश्रयत्वं विष्णुविवक्षायामसंगतं चेत्पाशं कांशास्त्रा चंद्रन्यायेनोक्तमिति परिहरति यदीति उत्पत्तिस्थित्योः पृथिव्यां दर्शनात्तस्याः मूलकारणत्वमित्यतो वाह यदीति यदि चरा

अंसेधिदावीं शिबिका च यस्यां सौवीरा जेत्यपदेश जास्ते ॥ यस्मिन्भवान् कूटनिजाभिमानो राजास्मिं सिंधुष्विति दुर्मदांघः ६ शोच्यानिमांस्तानधिकस्तवाधि विष्टचानि गृह्यन्स्ति ननुग्रहोसि ॥ जनस्य गोप्तेति विकल्पमानो न शोभसे वृद्धसमासु दुष्टः ७ यदि क्षितावेव चराचरस्य विदामनिष्ठां प्रभवंचानित्यम् ॥ तन्नामतो न्यद्य बह्वारमात्रं निरूप्यतां सक्रिययानुमेयम् ८ एवं निरुक्तं क्षितिशब्दवृत्तमसन्निधानं परमाणवोये ॥ अविद्ययामनसा कल्पितास्ते येषां समूहेन कृतो विशेषः ॥ ९ ॥

चरस्यं क्षितावेव निष्ठां स्थितिं तत्तत्प्रभवमुत्पात्तिं च विदामविश्वः अविद्ब्रूद्वेति शेषः तथाप्यालोचने तन्नामतः प्रसिद्धक्षितिनाम्नो न्यद्यवहारमात्रं क्षितिशब्दव्यवहारयोग्यं सक्रियया अबाधितार्थं क्रियया क्षिनिवासगत्योरिति धातोः निवसत्यस्यामिति गच्छत्यस्यामिति निवासगत्योरप्रतिहताश्रयभूतं यत्तदनुमेयं क्षितिशब्दमुख्यार्थमिति निरूप्यतामित्यन्वयः यः पृथिव्यां तिष्ठन् पृथिव्यां अतश्च तिष्ठते क्षितिशब्दमुख्यार्थो हरिरन्यस्याः पृथिव्यास्तन्निघत्तत्वेन तच्छब्दवाच्यत्वं तदधीनत्वादर्थवदिति तस्मादिति संचितं नीयमित्यर्थः प्रथितत्वात्पृथुत्वाद्वा पृथिवीति पृथिवीशब्दवाच्यत्वं मुख्यहरेरेवेति पृथिव्यां चलतीत्युक्तं ननु पृथिव्यामुख्याश्रयत्वविवक्षया अङ्ग्यायाश्रयत्वनिरासाय चेत्पत्तोनासंगतदोषोपीति उत्पत्तिस्थितौ ईदृजालवन्नयाहच्छिष्यो किंतु प्रवाहरूपेण सदा तने इत्यतो नित्यामिति ८ फलितमाह एवमिति यथा प्रथितत्वयोगेन पृथिवीशब्दवाच्यत्वं हरौ निर्णीयते एवमाश्रयत्वात् क्षितिशब्दवृत्तं क्षितिशब्दप्रवृत्तिनिमित्तमापि निरुक्तं निर्णयं हराविति शेषः क्षितिशब्दरूपानिर्वचनेन मुख्यं हरावेव दर्शितमिति वा प्रत्यक्षस्याक्षितेराश्रयत्वापलापे बाधकं किमित्याशङ्क्य परमाणुमात्रायाः पृथिव्या आधारत्वात् नुपपत्तिरेव बाधिकेत्यभिप्रेत्याह असन्निधानमिति येष परमाणवः पार्थिव इति शेषः १ येषां पार्थिवानां परमाणुनां समूहे न पुंजे नि विशेषः पृथिवीलक्षणः पदार्थश्च कृतः ते परमाणवश्चराचरस्याश्रया इत्यसन्निधानदूरे ननु कस्य चोचस्य परिहारः कथमागत इति तत्राह अविद्ययोति अविद्ययाऽज्ञानेन न सान्नानोरथेनाधारत्वेन कल्पिताः ननु मुख्यधारा इति शेषः किमेकैके परमाणवश्चराचरस्याधारा उत मिलिता इत्युभयो रपीदमेवोत्तरमसन्निधानमिति येषां धिताः परमाणवः ते पार्थिवानि निरतां स्वातंत्र्येण धानं धारणमसदनुपपन्नं येषां समूहेन विशेषः कृतस्ते प्राचा सन्निधानं सामर्थ्यानास्ति ईश्वरनियतप्रकृतिमंतरेणेति शेषः तत्कृत इत्यत उक्तं अविद्ययेति मनसश्चेच्छाविशिष्टेन तदतः करणेन नियतया अविद्यया

प्रकृत्यातेपरमाणवआधारत्वेनकल्पिताः ननुत्वर्तत्रादित्वा येषांपरमाणूनां द्व्यणुकादिसमूहेनेतिकाणादाः पुंजेनेतिबौद्धाः अविचयाकल्पितापपरमाणवस्तेषांसमूहेनोर्तमायावादिनः तेषांसर्वेषांपक्षेपितेषांपरमाणूनांचराचरधारणमसिद्धिधानंदूरीभूतमितिभावइतिवा ९ ननुक्षित्यादिशब्दानांमुल्याथाद्वरेश्चराचरस्योत्पत्त्यवस्थानेयदिस्पातां तर्हिजगत्पांजगत्युचिबीवाइदसर्वमित्यादिश्रुतेः प्रकृत्यादेवाच्याभावेनापामाप्यमापन्नमितितत्राह एवमिति असत्कारणसत्कार्यं वाध्याकाशौवा पृथिव्यग्नेजांसिवा जीवंचैतन्यविशिष्टवस्तु अजीवमन्यदस्वतंत्रंजडमितियावत् अन्यन्मिथोविष्णोश्चभिन्नमेवाविधंजगद्व्याहारेणाकृतधृतंचैवमजयामगवन्वितया प्रकृत्याद्वितीयकारणधारणचकृतमवेहीत्यन्वयः अत्रापमाशयः राजादीनांगोपृत्वेपरमाणुमात्रायाभूमेराश्रयकारणत्वेचयोव्यवहारः सउपचारोयतो राजादीनांआश्रयोजनकर्ताचब्रह्मातस्यप्रकृतिस्तस्याः श्रीनारायणोनान्याधारोतःसर्वाधारत्वादिकंमुख्यतःसर्वशब्दाच्यत्वंचतस्यैव तदनुग्रहलेशेनप्रकृत्यादीनांतत्तत्कार्यकरत्वं तत्तच्छब्दाच्यत्व शिरआद्यवयवाधारत्ववदाधारत्वंचामुख्यमिति एतदभिप्रायेणद्रव्यादिनान्येत्युक्तंचित्यकृतेद्रव्याद्यभिमानित्वेनान्यस्याःतदात्मत्वेनेतिशेषः राजागोप्ताश्रयोभूमिःकाणचेतिलौकिकः व्यवहारोनेतत्सत्यंतयोर्ब्रह्माश्रयोविभुः गोप्ताचतस्यप्रकृतिस्तस्याविष्णुःस्वयंप्रभुः तवगोपश्रीतृपृथिवीनत्वंगोप्ताक्षितेःस्मृतः अतःसर्वाश्रयश्चैवगोप्ताचहरिरीश्वरः सर्वशब्दाभिधेयश्चशब्दवृत्तेश्चकारणसर्वीश्वरःसर्वबहिरैकएवजनार्दनः शिरसोधारतायद्रूद्रीवायास्तद्वेदेव आश्रयत्वंचगोमृत्वमन्येषामुपचारतइत्येतद्वाक्यमस्मिन्नुक्तार्थेजार्गात् अतइदमेवश्रद्धेयंनान्यत्स्वकपोलकल्पितमितिज्ञापते १० ननुहंतप्रकृत्यादिसर्वजगत्प्रवर्तकस्यहरेःस्वरूपंकीदृशं येनतदंतःपतितस्यापिनतन्मललेपइवितत्राह ज्ञानमिति ज्ञानमनंतब्रह्मेतिश्रुतेर्गुणगुणिनोरभेदमभिप्रायेणगुणव्यपदेशः वृत्तिज्ञानवद्विषयोपरकनेत्याह विशुद्धमिति विशुद्धंविषयसंसर्गपितत्कृतदोषलेशस्पर्शानास्तीत्यर्थः असंगोल्लयंपुरुषइतिश्रुतेः विशुद्धस्यापिकेनचित्पारदद्रववद्वाधःकिंनस्यादितिनेत्याह परमार्थमिति परमार्थउत्तमार्थअबा

एवंकृशंस्थूलमणुर्बृहदसञ्चसजीवमजीवमन्यत् ॥ द्रव्यस्वभावाशयकालकर्मनाम्रयाजयवैहिकतद्वितीयम् १० ज्ञानंविशुद्धंपरमार्थमेकमनंतरंनवाहि
ब्रह्मसत्यम् ॥ प्रत्यक्षप्रशांतभगवच्छब्दाच्यंयद्वासुदेवंकवयोवदंति ११ ॥

धित्वंस्वित्त्वर्थः वस्तुहेतुनिवृत्तिचित्प्राधान्यात् तादृशमन्यदस्तीतिनेत्याह एकमिति एकं आत्मा वाइदमेकएवाग्रआसीदितिश्रुतेः लोकेसाम्याधिक्यदर्शनात्कथमस्यतदभावइति नेत्याह अनंतरमिति अंतःस्थित्वापरेकोनास्तीत्यनंतरं अंतरभावे बहिःकिंनस्यादितिनेत्याह नबहिरिति बहिरपिरेकोनेति घटादिवत्परिच्छिन्ननेत्यतोवाह अनंतरंनवाहिरितियस्मादंतर्बहिश्चानास्तीति अंतर्बहिश्चतत्सर्वव्याप्यनारायणःस्थितइतिश्रुतेः अणोरणीयान्महतोमहीयानितिच किमस्यसंज्ञेत्यतउक्तं ब्रह्मेति कस्माद्यस्यांतर्बहिर्नास्तीत्यतोवाह ब्रह्मेति ब्रह्मपूर्णनिरुपमचरितमितिशेषः किमेकएवगुणइति नेत्याह सत्यमिति सत्यंसाधुमुखादिगुणयुक्तं किमिदंचतुर्मुखाख्यमितिनेत्यतोवाह सत्यमिति सत्यंज्ञानमनंतब्रह्मेतिश्रुतेः मुख्यंब्रह्मेत्यर्थः गुणानांसांध्येपेज्ञानानंदयोर्लोकापेक्षयाप्राधान्यज्ञापनायावताराणारामकृष्णयोरेवेत्यतोवाह सत्यमिति उत्कृष्टानंदज्ञानं सच्छब्दउत्तमं ज्ञायादातिवैवेदत् यतिज्ञानंसमुद्दिष्टपूर्णानंददृशिस्ततइतिवचनात् एतद्वस्तुकुत्रसादितितत्राह प्रत्यगिति जीवस्यदृष्ट्यभिमुखंविबद्धरूपमितियावत् रूपंप्रतिबद्धोपावृत्तेतिश्रुतेः क्रुद्धस्वभावनेत्याहप्रशांतमिति प्रशांतनिस्वरगस्तिमितसमुद्रकल्पं निष्कलंनिष्क्रियंशांतमितिश्रुतेः किमस्माकंकार्यमित्यत्राह भगवच्छब्दाच्यमिति अस्माकंपूज्यइतिशब्देनोच्यते अत्रभवान् भगवानितिशब्दावृद्धेःप्रयज्यते अत्रभवान्पूज्यइतिहलायुध नन्वस्यशब्दस्यतापसमात्रेपिप्रयोगदर्शनात्कथंनिर्णयइतितत्राह यदिति कवयोयद्भगवच्छब्दाच्यंस्तुक्रीडित्वासर्वव्रवसनाद्वासुदेवनामगुणतितज्ज्ञानादिगुणपूर्णब्रह्मप्रकृत्यादिपरेकंजानीहीतिवाक्यशेषः उक्तानामनुक्तानांसर्वेषांगुणानांकवलीकरणेनेतिवाभगवच्छब्दाच्यंतत्प्रतिपादनार्थवासुदेवपदेवेतिबलज्ञानानंदादयोश्चक्षते अस्वितिशत्रुनिरासपटीयोर्वयंशौर्वादायदयो

वेवेत्तिक्रीडाविजिगीषाकांत्यादयः एतेयत्रप्रत्येकं पूर्णतया न्योन्याविरुद्धतयाचविद्वत्स्यवसन्ति तद्वासुदेवसंज्ञवर्ततीति समुदायाथेति वा अज्ञानामपि बुद्धयवतारार्थवसुदेवपुत्रत्वाद्वासुदेवमित्युक्तमिति वा
११ एतादृशवस्तुज्ञानमापकः कौतरंगोपायइत्याशंक्यवैराग्यरसायनसेवयाप्रवृद्धबलभक्तिरेव साचसुहृदातिविशदामहस्सेषामन्तरेणनस्यात्तपआदयस्तदुपादिष्टाएवतस्यानिदानभूतास्तदर्थतत्त्वेवेवा
चर्यमाविनीत्यभिप्रेत्याह रहूगणेति यातिरत्रज्ञानगतिचवक्ति विद्ययाशास्त्रविषययाकेवलया निर्वसनसंन्यासः छंदसाब्रह्मपञ्चनजलाग्निसूर्यैःमेवितैरिति शेषः नायमात्माप्रवचनेनलभ्यो नमे
घपानबहुनाश्रुतेनेत्यादिश्रुतेः १२ यत्रयेषामहतांसकाशेप्रसूयतेप्रसज्यते प्रकर्षेणस्तूयतेवा ग्राम्यकथाविघातःविषयवार्ताप्रसंगनाशनः संवाफलमाह निषेव्यमाणइति भक्तिशाणोल्लीढा
सतीमातिरुच्यतेयच्छ तिरत्रभक्तिनिश्चितज्ञानंदत्वासंसारोपरमं करोतीत्युभयार्थः ॥ १३ ॥ इदानींभरतःस्वोक्तार्थाभिजननायकुत्रत्यइतिचोद्यपरिहारापचस्वरूपंस्वचरितंचवक्ति अहंपुरेति दृष्टेपुरा
जादिविभवेषु श्रुतेषुस्वर्गादिविषयेषु सगबंधःस्नेहबंधःदृष्टश्रुतसंगबंधः सविमुक्तोयेनसतया हतार्थः नष्टपुरुषार्थलक्षणप्रयोजनः १४ यापूर्वजन्मनिर्कृष्णाचेनजातासामानोजहातिनत्यजति अधुना
पिर्वसतइत्यर्थः अवधूतोज्ञातलिंगःदुःसंगात्संसारोभवतीतिशंक्यामियावधूतःकंपितःहृदयसाररहितइत्यर्थेइतिवा १५ उपसंहरति तस्मादिति तस्माद्भगवतःपूजैतादृशफलात्तस्मान्नरःपुरुषः

रहूगणैतत्तपसानयातिनविद्ययानिर्वसनाब्रह्माद्वा ॥ नछंदसानोतजलाग्निसूर्यैर्विनामहत्पादरजोभिषेकम् १२ यत्रोत्तमश्लोकगुणानुवादःप्रस्तूयतेग्राम्यक
थाविघातः ॥ निषेव्यमाणोनुदिनंमुमुक्षोर्भीतिसतीयच्छतिवासुदेवे १३ अहंपुराभरतोनामराजाविमुक्तदृष्टश्रुतसंगबंधः ॥ आराधनंभगवतर्हमानोमृगो
भवंमृगसंगाद्वतार्थः १४ सामांरमृतिर्मृगदेहेपिविरकृष्णार्चनप्रभवानोजहाति ॥ अथोअहंजनसंगाद्विमुक्तोविशंकमानोवधुतश्चरामि १५ तस्मान्नरोऽमंगसु
संगजातज्ञानासिनैवेहविवृक्कणसंगः ॥ हरितदीहाकथनश्रुतिभ्यांलब्धस्मृतियार्यातिपारमध्वनः १६ इतिश्रीभागवतेपंचमस्कंधेद्वादशोऽध्यायः १२ ब्रा
ह्मणउवाच ॥ दुरत्ययेध्वन्यजयानिवेशितोरजस्तमःसत्त्वविभक्तकर्मदृक् ॥ सपृषसार्योर्थपरःपरिभ्रमन्भवटवींयातिनशर्मविंदति १ यस्यामिमेषद्वनरदे
वदस्यवःस्वार्थविलुपंतिकुनायकंबलात् ॥ गोमायवोयत्रहरंतिसार्थकंप्रमत्तमाविश्यथोरणंवृकाः २

संसारमतीत्याध्वनः संसारमार्गस्यअतिपारंतीरांतरीभूतंहरंतियातित्यन्वयः केनसाधनेनअसंगानांदुष्टसंगरहितानांसर्तासुषुंगेनसेवाल्लक्षणेनज्ञानेनज्ञानारूपासिपत्रिकयाविवृक्कणश्छिन्नःसंगः
स्वर्गादिफलस्नेहोपस्यसतया । तस्यहेरौहानांचीरतानांकथनेनश्रवणेनचलब्धस्मृतियस्यसतया ससारध्वनःपारंविष्णोर्लोकंमतियातिअतिक्रम्यपातीत्यर्थोनुपपन्नःहरिमित्यस्यान्वयानुपपत्तेःअतोऽ
संगतोऽयमर्थइति १६ इतिश्रीभागवतेपंचमस्कंधेविजय०द्वादशोऽध्यायः ११ अस्मिन्नध्यायेसंसारविरक्तस्यहरौसुहृदाभक्तिःस्यात्तयातदपरोक्षज्ञानंजायते तेनस्वयोग्यामुक्तिःस्यादित्यतःसंसारस्यहेय
त्वज्ञानेनतत्रविरक्तिस्तदर्थतत्त्वरूपनिरूपयति दुरत्ययइत्यादिना दुरत्ययेहरिकाशमंतरेणात्येतुमशक्येअजयाप्रकृत्यारजस्तमःसत्त्वगुणैःविभक्तानियानिकर्माणितानिपश्यतिममाहमित्यभिमन्यतेइति
रजस्तमःसत्त्वविभक्तकर्मदृक्सार्यः परिपञ्चनःवीणकसार्यवदर्थपरःस्वप्रयोजनाभिनिविष्टबुद्धिःभवटवींब्रह्मादिस्तंबपर्यंतं संसारवर्नयाति तत्रशर्मस्वाभिप्रेतसुखंलभतइत्यन्वयः १ स्वार्थालाभेनि
मिच्छमाह यस्यामिति षट्दस्यवः श्रोत्रादिज्ञानंद्रियार्णमनश्चोति स्वार्थपुण्यलक्षणं विलुपंति विषयोपभोगद्वारेणापहरंति कुत्सितःकामादिनायकोयस्मिन्सतया अंतःशत्रूनुक्त्वाबाह्यानाह गोमायवइ
ति गोमायवइतिशुभोपमा सुगालसदृशःपुत्रकुलआदयः सार्थकंसंपद्युक्तंकलभ्राण्यादिनामनआविश्य उरणमजां २

बोरधामहत्या शुभमान्यपूनिअंकुरादीनि समृद्धवीरुत्तृणगुल्मवदपरिपक्वकामबीजः श्रौतस्मार्तकर्मभिर्गह्वरेयहस्थाश्रमेवर्तमानः कठोरमशकदंशकल्पैराजभटतस्का रादिभिषपद्रुतोबाधितः अपहृतहिर
ण्यशाल्यादिकः क्वचित्संसारस्थनेगंधैः कर्मभिर्निर्मितपुरंमनुष्याद्यन्यतमंशरीरं दृष्ट्वाऽऽविश्यचकर्मभुक्तेइत्यर्थः अस्थिरत्वात्प्रसिद्धगंधर्वपुरसाम्यं असुहरः प्राणहरः उल्मुकग्रहः उल्मुकपिशाचः तत्स
हस्रशब्दादिविषयंपश्यतीतिशेषः ३ निवासतोयत्रयत्यस्मिन्द्रविणेआत्मबुद्धिर्पस्यसतथातस्तस्तत्रतत्रधावतिधावनमेवावशिष्यते ननुकाचित्कार्यसिद्धिरित्यर्थः अत्रक्वचिच्छब्दाअनवरथान
वाचकाइति । वात्योत्थितपांसुधूम्राः मंदलवायुसदृशस्त्रीनिमित्तरागादिलक्षणपांसुभिश्छन्नाः दिशंतिस्वाभिमतंमयच्छंतीतिदिशः सूर्यादिदेवताः रजस्वलाक्षः अविवेकविज्ञानः ४ अतिगहनवनवासि
न्योझिल्लुब्धः कीटाविशेषाः तेषांशब्दाएवदृश्यंतेनस्वरूपं दृश्यतइत्यदृश्यानां झिल्लीनांस्वनबहुः सहराजचोरादिनिष्ठुराशब्दैः पूरितकर्णमूलः उलूकवाग्भिः दुर्जनतर्जनैः व्यथितातरात्मापरिस्त्रिबहदयः कदा
चित्तुधादितः विषयवृष्णयाक्लिष्टः अपुण्यवृक्षान्कारस्करादिवृक्षवदृष्टादृष्टफलशून्यपाखंडाश्रमान्मरीचितोपाणि मरीकपुदकसदृशशब्दादीन् ५ वितोपाअधरामृतशून्याः सारितः पुश्चलीः परस्परं
खादयतेस्वीकरोति पितृधनंपुत्रोलभतेपुत्रधनंपिताय श्ववत्प्राप्तादिजनान्योन्यंशाब्दकुरुतेधनाविषयइतिवा निरक्रोशनवसनादिपरिकरशून्यः दुनोतीतिदावंप्रयोजकशून्यंवनसमं दृष्ट शोकाग्निना

प्रमूतवीरुत्तृणगुल्मगह्वरेकठोरदर्शैर्मशकैरुपहृतः ॥ क्वचिच्चगंधर्वपुरंप्रविश्यक्वचित्क्वचिच्चासुहरोल्मुकंग्रहम् ३ निवासतोयद्रविणात्मबुद्धिस्ततस्ततो
धावतिभोजयाम् ॥ क्वचिच्चवात्योत्थितपांसुधूम्रादिशोनजानातिरजस्वलाक्षः ४ अदृश्यझिल्लीस्वनकर्णमूलउलूकवाग्भिरव्यथितातरात्मा ॥ अपु
ण्यवृक्षाञ्छ्रयतेसुधादितोमरीचितोयान्यभिधावतिक्वचिद् ५ क्वचिद्वितोयाः सारितोभियातिपरस्परंखादयतेनिरन्नः ॥ आसाद्यदावंक्वचिदग्नितामोनिर्वि
द्यतेक्वचयक्षैर्हृतासुः ६ परैर्हृतस्वः क्वचनिर्विण्णचित्तः शोचन्विमुह्यन्नुपयातिकश्मलम् ॥ क्वचिच्चगंधर्वपुरंप्रविष्टः प्रमोदतेनिर्वृतवन्मुहूर्तम् ७ चलन्क्वचिकं
टकशर्करांघ्रिर्नगारुक्षुर्विमनाइवास्ते ॥ पदेपदेभ्यंतरवह्निनादितः कौटुंबिकः क्रुध्यतिवैजनाय ८ क्वचिन्निगीर्णोऽजगराहिनाजनोनावैतिकिचिद्विपिनेऽ
यविद्धः ॥ दृष्टः स्मशेतैकचंदंशूकैरंधोऽधकूपेपातितस्तमिसे ९

संतप्तः यक्षग्रहवत्प्रवलराजाभात्यादिभिर्हृतासुः अपहृतबहिः प्राणाल्पहिरण्यः तदुक्तं कौर्मै हिरण्यं हिमनुष्यस्य प्राणाश्चेतबहिश्चराइति ६ क्वचसंसारेपरस्वापहारपटुभिर्गामाधिपतिभिः हृतस्वः अपहृतद्र
व्यः तेनविरक्तबुद्धिः देशत्यागकृतमनाः शोकमोहाभ्यां कश्मलं कष्टवस्थां याति क्वापिकर्मविशेषात् गंधर्वपुरं स्वर्गादिलक्षणलोकमाप्नोयावत्प्रारब्धसमाप्तिः सुखमनुभवति पतनमया निर्वृतवादित्यु
क्तं आकस्मिकपितृपितामहादिसंयोगंवा ७ कंटकशर्कराभिः कंटकादिलभ्यादइवाशक्यगंतव्यकर्ममार्गः कंटकादियुक्तमार्गगतिशीलइवदुः सहकर्ममार्गोवा अंघ्रिरन्नगत्यर्थः क्वचिन्नगवत्दुर्गान्
वृत्तिमार्गारुरुक्षुरशक्तः सन्नघ्नमनाइविद्यति अत्युच्छ्रितारोहाशक्यपर्वतसदृशवेदविहितानेककर्मसंपादनेच्छुस्तदशक्तइववा अभ्यंतरवह्निनाजठराग्निना ८ अजगराहिना अजगरः शयुरित्य
भिधानाभिद्राशीलोमहासर्पः तद्विद्रयाकाललक्षणमेव पिनोतेर्गति कर्मणोर्व्युपपदायाविपरीतार्थायाः ज्ञानोपरतिष्ठणारात्रिरित्यर्थः तत्रापविद्धः तिरस्त्रीनागतशरविद्धइवदुः स्ततोददशूकैः
पुनः पुनरुपहृतवशीकैरसज्जनैर्दृष्टोधिभिर्भोयोविवेकशून्योऽधकूपसमानयोनिविशेषतमिसेनरकवत्तुः स्वरूपे ९

परव नितान्तसंगेन क्षुद्ररसानलपानं दान् विचिन्वन्नेषणं कुर्वन्तन्मक्षिकाभिस्तासां वनितानां समानशीलैरन्योन्यवनितालोलैः स्वामिभिर्व्यथितस्ताडितो विमानो विगतामिमानस्तत्रापि वृक्षीवेषधेपिक
त्स्वामिवंचनायासेन प्रतिलब्धं धनादिअपेराजानो बलात् विलुपति अपहरति अथ ततः तेभ्यः अन्ये उपपतयस्तं स्त्रीजनं अपहरंतीत्येव मनवस्था विषयमुखस्य क्षुद्रं तीक्ष्णद्राः अल्पत्वेनेति
तान् क्षुद्ररसानलक्षणान् विचिन्वन्तन्मक्षिकाभिस्तदन्नदातुमिरदानेन दुःखितो विमानोऽनाश्रयो भवति तत्र कचित्कालांतरे अत्यायासेन प्रतिनिधिनारवाभ्युत्कर्मकरणलक्षणेन लब्धनिष्पन्नमन्येऽव
णोपाचका विद्याबलादपहरति तेभ्योपाचकेभ्यो न्येततोप्यधिकविद्याबलेन महामार्गेण तत्र विप्रभोजनमपहृत्य भुंजत इति धर्मभोजनस्यासिद्धिः अथ शब्दः आश्चर्यार्थ इति वा १० प्रतिक्रियां परिहारं
रणाद्यभावेनेति शेषः विषणन्क्रयविक्रयलक्षणं व्यवहारं कुर्वन्पत्किंचिदपि विक्रेयं रसलक्षणादिकमपि अच्छतिमाप्नोति ११ तस्मिन् व्यवहारे स्त्रीणधनः नष्टयौत्स्यपावच्छादरिद्रः परमार्थयते तदा परा
स्यादप्रतिलब्धकामः प्रतिग्रहादिधर्मेणाप्राप्ताभीष्टधनः पारक्यदृष्टिः परकीयद्रव्यस्वीकारेच्छाश्चैषेणैति शेषः अवमानं बंधनताडनादिकं १२ लतावत्कोमलभुजाश्रयः अव्यक्तपदं अव्यक्तमथ प्रकृतिः
स्त्रीजनस्य पदं स्थानं प्रसज्जतिप्रकर्षेण सको भवति द्विजस्य कुले जातोपीति शेषः तदाश्रय इति हेतुर्गर्भविशेषणं स्त्रीजानाश्रयत्वादिति प्रभवति मनसि विवेको विदुषामपि शास्त्रसंभरतावत् निपतति ह

कर्हिस्माचित्क्षुद्ररसान्विचिन्वन्तन्मक्षिकाभिर्मथितो विमानः ॥ तत्रापि लुच्छात्प्रतिलब्धमन्ये बलाद्विलुपंत्य तंततोऽन्ये १० क्वचिच्छरीतातपवातवर्षप्रा
क्रियां कर्तुं मनीषास्ते ॥ क्वचिन्मिथो विषणन्यच्च किंचिद्विक्रेयमृच्छत्युत वित्तशाठ्यात् ११ क्वचित्क्वचिच्छीणधनस्तु तस्मिन् शय्यासनस्थानविहारहीनः
यावत्परादप्रतिलब्धकामः पारक्यदृष्टिर्लभतेऽवमानम् १२ प्रसज्जतिक्वापिलताभुजाश्रयस्तदाश्रयो व्यक्तपदं द्विजस्य ह ॥ क्वचित्क्वदाचिद्धारिचकतल्लसन्
रूपं विधत्ते बकं कंकयुष्टैः १३ तैर्वंचितो हंसकुलं समाविशन्नरोच्यञ्छीलमुपैति वानरम् ॥ तज्जातिरासेन सुनिर्वृतेन्द्रियः परस्परान्वक्षिणा विस्मृतावधिः १
दुमेषुरस्य नुतदारवत्सलोभ्यवायदीनो विवशश्चरन्वने ॥ क्वचित्प्रमादाद्विरिकंदरेपतन्वल्लीं गृहीत्वा गजभीतजास्थितः १५

शिखायावच्चंदीवराभ्यां इति प्रसिद्धिर्दृशब्देनाह हरिचक्रतः कालचक्रात् असन्विभ्यत् बकमक्षणे कालौल्ये गृधु अभिकांक्षायां बकवदिक्षुदं डादिभक्षणशीलविघ्ने चरदेव तथा क्वचिन्मैथुनलोचि स च
देवतयारुधिरासवाकाक्षारतमत्र कालीदेवतया च सेवालक्षणं सत्यं १३ वंचितो विपुलदंडः अभीष्टफलाभावादिति शेषः हंसकुलं ब्राह्मणकुलं संन्यासाश्रमं वा हंसानां शीलमुपनयनादिसंस्कारं त्रिषवणस्नाना
न्यादिकं वानरोच्यन्यथेन दमिति मन्वानो वानरः वाननीहसपारमत इति गृहस्वभावं हिंसालक्षणं वाने नरमत इति गमनागमनलक्षणं सेवां वा शूद्रवत्सेवावृत्तिमुपजीव्य वर्तत इत्यर्थः तज्जातिरासनशूद्रजा
दारसेन सुष्ठु निर्वृता निभीतानींद्रियाणि यस्य सतथा परस्परान्वक्षिणा विस्मृतावधिः स्त्रीपुरुषयोरेन्योन्यमुखनिरीक्षणेन विस्मृतिविहितकालमर्पादः १४ दुमेष्वैहिकफलभोगयोग्यलक्षणे पुष्टहपुरंस्थनरा
नुसुतदारेषु स्निग्धो व्यवयेन मैथुनक्रियया दीनः शोच्या दशमापन्नो तत्पविवशो वने संसाराख्ये चरन् भवति ततः कदाचित्प्रमादाद्गवत्तत्त्वापरिज्ञानाद्विरिकंदरपदं करनरकेपतन्वल्लीं जन्मांतरो
तपुण्यकर्मलक्षणं पाशमवलंब्य गजभीतो भयंकरमृत्युभीतोपि १५

१ लताभुजाः लतानां शाखाः तदाश्रयः । द्विजस्य पतिसमूहस्य यत् अव्यक्तपदं कलमापितं । तदाश्रयः तत्रैवासक्तचित्तः । प्रसज्जतिप्रकर्षेण सको भवतीति वणिक्पक्षे योज्यं ॥ दार्ष्टान्तिके तु लतावत्कोम
ल्लिपोऽप्युजौ तदाश्रयः ताम्यामालिङ्गितः द्विजस्य लताश्रितपतितुल्यस्य स्त्र्याश्रितापत्वादेः यदव्यक्तपदं कलमापितं तदाश्रयः प्रकर्षेण सज्जति इति ॥

ततः आपदः कथंचिन्मुक्तोभूत्वा श्रद्धाधानः सार्थसदाचारोपेतवर्णाश्रमस्थानं प्रविशति संसाराध्वनिप्रवेशस्य प्रधानकारणमिदमेवेत्याह अध्वनीति १६ अजा कथंकारमज्ञानमुत्पादयतीति तत्रान्यो न्योन्येति अन्योन्यवित्तव्यतिषंगः परस्परद्रव्यदानादानसंबंधस्तेन वृद्धेवैरानुबंधः वैरपरंपरापररसतथा मिथोधिवहनकुटुंबपोषणं कुर्वन् अध्वनिविहरन्क्रीडन्गुणालच्छेपार्थं धाद्विचिंतयन्वाधोपरौ नांशलक्षणोपद्रवैर्विपत्रो विपत्तिगतः १७ स एव विधस्तत्रतत्र प्रमुष्यादिजन्मानि तांस्तान्विपन्नान्मृतानापदंगतान्वा पित्रादीन्स्वदेहान्वा विहाय जातजानमभिनवंपरिगृह्णाद्याप्यवर्तत इत्यन्वयः फलितमाह न कश्चिदिनि हेवीर संसाराध्वनः पारं युज्यते नेनेतियोगोहरिस्तं नोपैतीत्यन्वयः अत्रकारतलामलकवदपरोक्षीकृतश्रीनारायणस्वरूपत्वाद्भरतस्येह शंज्ञानं पुक्तं तदुक्तं अतर्हैहयदेवोपादः तार्षभस्येहकः समः यस्योपदेशात्तिष्ठधीशोददशंकपिलं प्रमुषित्यतो नात्र शंकाकार्येति १८ सोध्वनः परमाप्नोति योगीपरं स्थानमुपैति चाद्यमित्यादेः कश्चिदध्वनः पारं नोपैति इति सर्वनिर्देशः कथंयुक्तिमानित्याशंक्यमकिहीनपुरुषविषयं मयोक्तमतोन्यत्तद्विषयं । नायं दिग्जयवत्साध्य इति भावेनाह मनस्विन इति मनस्विनो नलंबुद्धयोरानानः निर्जितदिग्गजेंद्रा इत्यनेनानलंबुद्धित्वं स्पष्टयति किमनेनेति तत्राह ममेति भुविभूमिविषये मयं महीतिदुराग्रहग्राह्यस्तबुद्धित्वेनमियोबद्धवैरात एव मृधेशयीरन्शुशरशीर्णशरीराः पंचत्वमेवांचतिन तुमहामुंचंतित्यर्थः एतेतज्जजातिचेत्कोजतीति त

ततः कथंचित्प्रतिमुक्तजापदः पुनश्च सार्थं प्रविशत्यरिंदम ॥ अध्वन्यमुष्मिन्नजयानिवेशितो भ्रमज्जनोद्यापिनवेदकश्चन १६ अन्योन्यवित्तव्यतिषंगवृद्धवैरानुबंधोधिवहन्मिथश्च ॥ अध्वन्यमुष्मिन्नुरुक्च्छ्रवित्तबाधोपसर्गैर्विहरन्विपन्नः १७ तांस्तान्विपन्नान्सहिततत्रतत्र विहाय जातं परिगृह्य सार्थः ॥ आवर्ततेद्यापिन कश्चिद्वीराध्वनः पारमुपैतियोगम् १८ मनस्विनो निर्जितदिग्गजेंद्रामेति सर्वेभुविबद्धवैराः ॥ मृधेशयीरन्नतुतद्वजंतियव्यस्तदंढोगतवैरोभियाति १९ रहूगणत्वमपि ह्यध्वनोस्य संन्यस्तदंढः कृतभूतमैत्रः ॥ असज्जितात्मा हरिसेवया शितज्ञानासिमादाय तराति पारम् २० ॥ राजोवाच ॥ अहो नृजन्माखिलजन्मशोभनं किं जन्मभिस्त्वपरैरप्यमुष्मिन् ॥ नयद्वृषीकेशयशःकृतात्मनां महात्मनां वः प्रचुरः समागमः २१ न ह्यद्भुतं त्वच्चरणाब्जरेणाभिर्हतां ह सोभकिरधोक्षजे मला ॥ मौहूर्तिकाद्यस्य समागमाच्च मेदुस्तर्कमूलोपहतोऽविवेकः २२

त्राह यव्यस्तदंढ इति न्यस्तदंढोवागादिनिमित्तहिंसाहितोगतवैरः योग्यतानुसारेण निरस्तभूतवैरः पुरुषोहरेर्यत्पदमभियाति तदित्यन्वयः १९ एवमुपवर्णितसंसारतत्कर्ममूलनमनुकर्यामिति न भंतव्यं यतो भगवत्सेवानिशितज्ञानासिमादानस्य तव सुशकमित्याह रहूगणेति रहत्यगणसंख्यान इति संसाररहयन्गुणोज्ञानं यस्य सतया तस्य संबुद्धिः हेरहूगणेति वहमापण इत्यस्यादुत्पन्नबुद्धिः शब्द इयं शब्दः संसाराति कांतपारं हरिमुद्दिश्य संसारनर्दांतरेत्यन्वयः लेङ्गापताति कुटुंबाच्चेति वदुपपत्तेः पूर्वोक्तैव योजना २० सर्वेष्वपि जन्मसु नृजन्मैव श्रेयः साधनमन्यानि भोगनिमित्तानि त्यभिषेप्याह अहो इति ननु सर्वस्मात्स्वर्गजन्मशोभनं किं तत्राह किं जन्मभिरिति कं गुणानिरीक्ष्याभित्यत इति तत्राह अमुष्मिन्निति अमुष्मिन्स्वर्गे हृषीकेशस्य यशसा कृतः शिक्षितः आत्मांतःकरणं येषां तितथः तेषां महारत्नानां येषां कंसं गमनं प्रचुर इति यस्मात्तस्मात् २१ नन्वस्मत्समागमेन तवा किं फलमभूदिति तत्राह नहीति मेअधोक्षजेऽमलाभक्तिरभूदित्येतदद्भुतं नहीत्यन्वयः हिंसादेनानुभवि कार्यमाह कृतयत्तदिति तत्राह मौहूर्तिकादिति यस्य तव मौहूर्तिकां नुहूर्तकालभावात् समागमान्मेअविवेकोऽपहतो नष्ट इत्ययमर्थो मयानुभवि इत्यर्थः अस्मद्वत्तधनोपजीवनेनास्मच्छिक्षा योऽप्याप्त इति तत्तर्कः दुष्टा युक्तिर्मूलं यस्य सत्तथा दुस्तर्कमूलयतिमतिष्ठापयतीति वा मूलमतिष्ठापामिति धातुः २२

अत्र पूर्वो ध्यायोक्तमेव प्रश्नपूर्वकं कथयति यो ह वा इत्यादिना बहु पूर्णताया मिति हरेः पूर्णता वितीति बहु वित्तेन सार्वत्र्यं चेदमेव परोक्षेण परोक्षविषयेण वाचेऽव्ययभंग्या जीवलोकस्य जीवराशेः भवाध्वासंसार मार्गः आर्षयनीषया पण्डितबुद्ध्या कल्पितविषयः निर्णीतार्थः अव्युत्पन्नेन शब्दव्यंग्यार्थपरिज्ञानशून्येन लोकेन जनेन मुच्यतः समधिगतो न भवतीति नाजसाव्युत्पन्नलोकसमाधिगतः परोक्षमिया इव हि देवाः मत्स्यश्लिष इति श्रुत्यर्थहवा इत्यनेनाह एतदेवाह अथेति अथ तस्मात्समवेतानुकूल्येन उक्तशब्दार्थवाच्यवाचकरूपेण समवेतं यथाज्ञातुं योग्यं तथानुकूल्येन पुनः कथनेनैति वा १ एवं परीक्षिता पुष्टः श्रीशुकम् निःकिमुवाचेति शौनकाप्रश्रं हदिकृत्वा उवाच सूत इति सूतः किमुवाचेति तत्राह सहोवाचेति स श्रीशुकः राजप्रश्नपरिहाराय पटुवाच अहमपित्वत्प्रश्नपरिहारायैव च्मीत्येतमर्थहेत्यनेन सूचयति दुरत्यये ध्वनीत्यस्याभिप्रायं कथयति य इति य एष प्रसिद्धो जीवोऽसुगमे दुर्गमे ध्वन्यापतित इत्यन्वयः अजयेत्यस्य विवरणं माययेति कस्येयमित्याशं कानि वृत्तये ईश्वरस्येति आच्छाद्य विक्षिपति स्फुरदात्मतत्त्वमित्यद्वैतमतनिरासायोक्तं वशवर्तिन्येति माया कथंकारं पातयतीत्यत्रोपपत्तिं दर्शयति देहेति देहात्ममानिना देह एवात्मेति मन्यमानानां संबंधिभिः सत्त्वादिगुणविशेषैर्विकल्पितानि विभक्तानि पानि कुश

राजोवाच ॥ यो ह वा इह बहु विदामहा भागवततत्त्वयाभिहितः परोक्षेण वचसा जीवलोकस्य भवाध्वासंसार्यमनीषया कल्पितविषयो नाजसाव्युत्पन्नलोकसमाधिगतः अथ तदेव दुरवगमं समवेतानुकूल्येन निर्दिश्यताम् १ ॥ सूत उवाच ॥ सहोवाच य एष देहात्ममानिना सत्त्वादिगुणविशेषविकल्पितकुशलाकुशलसमवहारविनिर्मितविविधदेहावलिभिर्वियोगसंयोगाद्यनादिसंसारानुभवस्य द्वारभूतेन षडिन्द्रियवर्गेण तस्मिन् दुर्गाध्ववदसुगमेऽध्वन्यापतित ईश्वरस्य भगवतो विष्णोर्वेशवर्तिन्या मायया जीवलोकोऽयं यथावणिक् सार्थोऽर्थपरः स्वदेहनिष्पादितकर्मानुभवश्च शानवदशिवतमायां संसारादव्यागतो नाद्यापि विफलबहुयोगसहस्रहृत्तापोपशमनी हरिगुरुचरणारविंदमधुकरानुपदवीमवरुंधे २ यस्यामुहवा एते षडिन्द्रियनामानः कर्मणादस्य वइवत यथा ॥ पुरुषस्य धर्मा किंचित्साक्षाद्भौमपिकं बहुलच्छाधिगतं यत्परमपुरुषाराधनलक्षणं सांपरायिकमुदाहरंति ॥ तद्वन्मयं धनं दर्शनस्पर्शनश्रवणास्वादनावग्राणसंकल्पसमवायेन गृहे ग्राम्योपभोगेन कुनाथस्याजितात्मनो विलुपंति ३ अथ च यत्र कौटुंबिकस्य दारापत्यादयो नाप्राकर्मणा वृकसृगाला इवानिच्छतोपि कदर्यस्य कुटुंबिन उरण कवत्संरक्ष्यमाणं मिषतोपहरंति ४

लाकुशलमिश्राणिकमौणितैर्निर्मिताभिर्विविधाभिर्देहावलिभिरुपलक्षितस्तासां संयोगादिलक्षणो नादिसंसारोऽस्तदनुभवस्य द्वारभूतेन श्रोत्रादिषडिन्द्रियवर्गेण द्वारेण मायया ध्वन्यापतित इत्यर्थः समवहारो मिषे स्वदेहनिष्पादितकर्मैतन्नेन रजस्तमः सत्तेति व्याख्यात नशर्मैव ततीत्यस्यार्थमाह नाद्यापीति हरिगुरुचरणारविंदयोर्मधुकर इव निरंतरसेवका ये तेषामनुपदवीमनुगमनयोग्यमार्गं सेवालक्षणनाद्याप्यवरुंध इत्यन्वयः विफलाश्च बहु वश्योगा उद्योगा ये तन्निमित्ततः सहस्रशो हृत्तापास्तेषामुपशमनीनां शकरी २ यस्यामिषे षडित्यस्यार्थं दर्शयति यस्यामुहवेति कुनाथस्य तद्वन्मयं साधनं विलुपंतीत्यन्वयः धर्मौपपिकं धर्मसाधनयोग्यं सांपरायिकं मोक्षोपयोगि एतदेवाह यत्परमेति कथं विलुपंति दर्शनेन संकल्पो मनोरथः दर्शनादीनां समवायेन नित्यसंबंधेन गृहे ग्राम्योपभोगो यस्तेन २ गोमायवो यत्रेत्यस्यार्थमाह अथेति ४

प्रभृतवर्त्तुणोत्पत्त्यर्थमाह यथाहनुवत्सरमिति आवपनकालेजीजक्षेपतमये ५ ६ यएषावसथोऽपकानाकामानांकरंडः करिदंतनिर्मितपात्रविशेषः तत्रावसथे कचिभगंधवंपुरामेत्तस्यार्थमाह कचिर्यदिवर्तमानइति कचित्कचिच्चासुहोल्मुकप्रहमिन्यस्यार्थमाह कचिच्चेति अशेषदोषाणांनिषदनस्थानंपुरुषविशेषदेहलक्षणं पुरुषाकारविशिष्टरपत्तरयदेहस्यवर्णगुणः कतिगुणस्तेनउल्लुमुकपिशाचमुपादितसति सुवर्णमिव पुरुषविशेषंउल्लुमुकपिशाचमुपादितसतीतिवा अग्रिकामवत्कातरः अशेषदोषाणापात्रीभूतंपुरुषविशेषाकारंउल्लुमुकपिशाचमभिवज्जाज्वल्यमानंहृष्टांतिकमुपागम्यसुवर्णबुद्धंशोपावातुमिच्छति शीताचोभिमिव द्रष्टुःसहंशीतंस्यात्तवैवमुक्तिरितिभावः पुरुषविशेषंधारुणंश्राम्यभोगार्थमुवर्णस्वीकरोतिअभिसंवाकामउल्लुमुकपिशाचमिवतिवा ८ निवासतोयादित्यस्यार्थमाह अशेति

वि० अ०

११

यथाहनुवत्सरं कृष्यमाणमप्यदग्धबीजक्षेत्रंपुनरेवावपनकालेगुल्मवृणवीरिद्विगृह्णमेवभवति ५ एवमेवगृहाश्रमःकर्मक्षेत्रंयस्मिन्नहिकर्माण्युत्सीदंति ६ यदपक्वममकरंडएषजावसथस्तत्ररतोदंशमशकसमापसदैर्मुजैःशलभशकुंततस्करमूषकादिभिरुपहृत्यमानबाहिःप्राणः कचित्परिवर्तमानोस्मिन्नध्वन्यविद्याकामकर्मभिरुपहृतमनसानुपपन्नार्थनरलोकगंधर्वनगरमुपपन्नमितिमिथ्यादृष्टिरनुपश्यति ७ कचिच्चाशेषदोषनिषदनंपुरुषविशेषमुपेत्यतद्वर्णगुणानि हितमतिःसुवर्णमुपादितस्यग्रिकामकातरइवोल्मुकपिशाचम् ८ अथकदाचिद्गृहपानीयद्रविणाद्यनेकात्मोपजीवनानिनिवेशएतस्यांसंसारदृष्ट्याभितस्ततःपरिधावति ९ कचिच्चवात्योपमयाप्रमदयारोहमारोपितस्तत्कालरजसाग्जनीभूतंकुजनइवासाधुमर्यादोदिग्देवताअतिरजस्वलमतिर्नविजानाति १० कचिदुल्लूकझिल्लीस्वनवदतिपरुषरमसाटोपंप्रत्यक्षपरोक्षवारिष्ट्राजकुलनिर्भस्तिस्तेनातिव्यथितकर्णमूलहृदयः ११ मयदादग्धपूर्वमुक्तस्तदाकारस्कृत्काकतुंडाद्यपुण्यद्रुमलताविषोदपानवदुभयार्थद्रविणशून्यान्जीवन्मृतान्स्वयंजीवन्म्रियमाणउपधावति १२ कचित्सकृदवगतविषयवैतथ्यःस्वयंविषयमिध्यानेनभ्रंशितमतिरतएवमरीचितोयप्रायांस्तानेवाभिधावति १३ एकदातुप्रसंगान्निकृतमतिव्युदस्योतश्चलनवदुभयतोपिदुःसदंपाण्डसुपधावति १४ यदातुपरबाधयार्थात्मनोनोपनमतितदापितृपुत्रान्बालान्खलुभक्षयति १५ कचिदासाद्यगृहंदावविप्रयार्थविधुरमसुखोदकंशोकाग्निनादह्यमानोभृशनिर्वेदमुपगच्छति १६ कचित्कालविषमितराजकुलयक्षापहतप्रियतमधनासुमृतकइवविगतजीवलक्षणआस्ते १७ कदाचिन्मनोरथावगतपितृपितामहाद्यसत्सदितिस्वप्ननिर्घृतिलक्षणमनुभवति १८

१२

गृहाद्यनेकस्वरूपेष्वेकमंतरेणापिजीवनंनस्तीतिदुराग्रहवान् ९ कचिच्चवात्येति । आरोहमंके तत्कालरजसाविषयसेवासमपरागेण १० अहंयज्ञिल्लीत्यस्यार्थमाह कचिदुल्लूकेति आटोपःसभ्रमः ११ अपुण्यवृक्षानित्यस्यार्थमाह सपदेति १२ मरीचितोयान्यभिधावतीत्यस्यार्थमाह कचिस्सकृदिति १३ कचिद्वितोयाःसरितइत्येताद्विवृणोति एकदंति उभयतइहपरज्वापि व्युदस्योतसत्यलनवत्भृगतृण्यिजाजलप्रवाहवत् १४ परस्परंसादयतइत्येतत्प्रतिवक्ति यदास्ति भक्षयतिपीडयति १५ आसाद्यदावमिन्यस्यार्थमाह कचिदासाद्येति १६ कचित्कालेत्यादिनाकृच्यपक्षैरितिबिवृतं परैर्देवस्वइत्येतदप्यनेनव्याख्यातं १७ कचिच्चगंधर्वपुरमित्येतद्धारुणाति कदाचिन्मनोरथेत्यादिना १८

क्वचिद्गृहाभ्यन्तरेत्यादिनाचलनं क्वचिदित्येतद्विविच्यते गृहाभ्यन्तरोदितकर्मोप्येवातिभारगिरयस्तानारुरुक्षन् १९ पदेपदेभ्यंतरवाह्निनेत्येतद्व्याख्यातं क्वचिच्चदुःसहेनेत्यादिना गृहीतसारः गतधैर्यः २०
 क्वचिन्निगीर्णइत्येतद्व्याचष्टे स एवेत्यादिना दष्टस्मशेतेइत्येतद्व्याख्याति क्वचिद्गमनाइत्यादिना निद्राक्षणाः निद्राक्षणावसरः २१ कर्हिस्मचिदित्यस्यार्थदशंयाति कर्हिस्मचित्कामेत्यादिना
 काममधुलवानितिपाठेकाम्यंतइतिकामाविषयास्तएवमधुलवामकरंदलेशास्तानित्यर्थः २२ तत्रापिचच्छादित्यस्याभिप्रायमाह अथचेति २३ २४ क्वचिच्चशीतातपेत्येतद्विवृणोति क्वचिच्चशीता
 तपेत्यादिना २५ क्वचिन्मिथोविषणमित्येतद्विवृणोति क्वचिन्मिथइत्यादिना विषणिकः वाणिक् २६ क्वचित्क्षीणधनइत्यस्यार्थमाह क्वचिच्चेत्यादिना २७ अन्योन्यवित्तित्यस्यार्थमाह एववित्ते
 ति २८ यतआरब्धोनरलोकसार्थस्तमीश्वरमध्वनः पारमुपादिशंत विद्वांसः २९ केतंगच्छंतीतितत्राह यदिदमिति योगमनुशास्तीतियोगानुशासनंएतद्वक्षशंतमंसुखतम उपशमशीलामुनयः

क्वचिद्गृहाभ्यन्तरोदितकर्मातिभारगिरिनारुरुक्षमाणोलौकिकव्यसनकर्षितमनाः कंटकशर्कराक्षेत्रप्रविशन्निवसीदति १९ क्वचिच्चदुःसहेनकायाभ्यंतरवाह्नि
 नागृहीतसारः स्वकुटुंबायकुध्यति २० स एवपुनर्निद्राजगरगृहीतोऽधेतमसिमग्नः शून्यारण्यइवशेतेनान्यत्किंचनवेदशवइवापविहः ॥ क्वचिद्गमनाद
 ष्टोदुर्जनदंशूकैरलब्धनिद्राक्षणोप्यथि तद्दयेनक्षीयमाणविज्ञानो धकूपेधवत्पतति २१ कर्हिस्मचित्काममुसलवान्विचिन्वन्यदापरदारपरद्रव्याण्यवहं
 धानोराज्ञास्वामिभिर्निहतः पतत्यपारेनिरये २२ अथचतस्याशुभप्रक्षालनकर्मसंसारवपनमुदाहरंति २३ यदिचमुक्तस्ततोबंधाद्देवदत्तउपाच्छिनत्तित
 स्मादपिविष्णुमित्रइत्यनवस्थितिः २४ क्वचिच्चशीतातपवातवर्षाद्यनेकाधिदैविकभौतिकात्मीयानांदुःखानांवारणायाकल्पोदुरंतचित्तयाविषण्णआस्ते
 २५ क्वचिन्मिथोभ्येत्यविषणिकः काकणिकामात्रमप्यपहरति किंचिद्विद्वेषमुपयाति वित्तशाठ्येन २६ क्वचिच्चक्षीणधनः शय्यासनाद्युपभोगहीनोयावद
 प्रतिलब्धमनोरथः परस्वाप्तयेव्यवसितमतिस्ततोवमानादीनिलभते २७ एवंवित्तव्यतिषंगविवृद्धवैरानुबंधोपिपूर्ववासनयामिथउद्धतः स एवोद्धति २८
 यतआरब्धएषनरलोकसार्थस्तमध्वनः पारमुपादिशंति २९ यदिदंयोगानुशासनमेतदेवशंतमेतउपशमशीलाउपरतात्मानउपतिष्ठंति ३० क्वापिदेवमाय
 यास्त्रियामुजलतोपगूढः प्रस्कन्नविवेकविज्ञानस्तद्विहारगृहारंभानकुर्वेस्तदाश्रमासक्तः सुतदुहितृकलभाषितावलोकविचेष्टितापहतहृदयआत्मानमजिता
 त्मापारिंथतमसिप्रहिणोति ३१ कदाचिदीश्वरस्यभगवतोविष्णोश्चक्रात्परमाण्वादिद्विपराद्धापवर्गकालोपलक्षणपरिवर्तनेनवयोहरतआब्रह्मस्तेबादीनांमि
 षतांवित्रस्तहृदयस्तमेवेश्वरंकालचक्रनिजायुधंसाक्षाद्भगवंतंयज्ञपुरुषमनादृत्यपासंढदेवताः कंकटध्रुवकप्रायाआर्यहंसमयपरिभूताः साकल्येनाभिवर्त्ते ३२

उपतिष्ठंतिमाधुवंतीत्यन्वयः ३० प्रसज्यतीत्यस्यार्थमाह क्वापिदेवमापयेति प्रस्कन्नविवेकविज्ञानः नष्टविवेकविज्ञानः तस्याः स्त्रियाः विहारार्थं गृहोपक्रमान् सुतादीनांकलभाषितैरवलोकैर्विचिष्टैश्चापह
 तहृदयस्यसत्तयाआत्मानमंधेतमसिप्रहणोतिगमयति हिमतावीतधातुः ३१ क्वचित्कदाचिद्वारिचक्रतइत्येतद्व्याख्याति कदाचिदिति कदाचित्कस्यांचिदवस्थायांईश्वरस्यचक्राद्विप्रस्तहृदयस्तमीश्वरम
 नादृत्यपासंढदेवताः साकल्येनाभिवर्त्तमजतीत्यन्वयः परमाणुद्विपराद्धापवर्गकालउपलक्ष्यतेनेनेतितयोक्तं तेनपरिवर्तनेनपारिभ्रमणमिषताजीवानां वयः आयुः क्लृप्तं हरतश्चक्रादपवर्गोवसानपरमा
 णुकालमादिर्ष्यसत्तयाद्विपराद्धस्यापवर्गोवसानं वयस्यसत्तया केषांमिषतामाब्रह्मस्तेबादीनांब्रह्माणववधीकृत्यस्तेबमुपक्रम्यवर्त्तमानां कालचक्रं निजापु धप रयसत्तयातम् ३२

तैर्विचितइत्येतद्व्याचष्टे यदातुताभिरिति यज्ञपुरुषाराधनंतेषांशीलंयत्तदरोचयन्अपथ्यमन्वानःअनिगमपरिशुद्धवेदशुद्धिरहितं यस्यशुद्धकुलस्यमिथुनीभावःकुटुम्बभरणानांविदितशेषः निरवरोच-
भार्यारहितः अनिवारणइतिवा ३३ ह्रमेपुंस्त्र्यस्यस्यार्थदर्शयतिकचिद्वमवदिति व्यवपोग्राम्यरातिःतदर्थमेवलक्षणःकाण्येयस्यसतथा ३४ क्वचित्प्रगादादित्येतद्व्याचष्टेति एवमप्यन्यवरु-
धानइति ततःकथंचिदितिद्विवृणांति कर्मवल्लीमिति ॥ ३५ ॥ बिभ्यन्भयमापन्नः मनस्विनइत्येतद्व्याचष्टे यदपीति ॥ ३६ ॥ बाधोपसर्गैरिगत्रोक्तानुपसर्गानां यस्यामिति ॥ ३७

वि० प०

३५

३७

यदातुताभिःपांसंढेदेवताभिरात्मवंचकैरुत्तुवंचितोब्रह्मकुलंसमाविशंस्तेषांशीलमुपनयनादिकर्मानुष्ठानेनभगवतोयज्ञपुरुषस्याराधनमेवपुनस्तदरोचयं
श्वूद्रकुलंअजत्यनिगमपरिशुद्धम् यस्यहिमिथुनीभावःकुटुम्बभरणंयथावानरजातेस्तत्रापिनिरवरोधःस्वरैणविहरन्नतिकृपणबुद्धिरन्योन्यमुखनिरीक्षणा
दिग्राम्यकर्मणैर्विस्मृतकालावधिः ३३ क्वचिद्वमवैदिकार्थेषुगृहेषुगृह्येण्यथावानरःसुतदारवत्सलव्यवायक्षणः ३४ एवमध्वन्यवरुधानोमृत्युगजम-
यात्तमसिगिरिकंदरप्रायेपतन्कर्मवल्लीमवलंब्यततआपदःकथंचिन्नरकाद्विमुक्तःपुनरप्येवंसंसारध्वनिवर्तमानोनरलोकसार्यमुपयाति ३५ एतास्मिंसं-
साराध्वनिनानाल्लेशोपसर्गविततेआपन्नांस्तत्रवियुज्यजातंजातमुपादायशोचन्मुह्यन्सिधन्बिभ्यन्हृष्यन्रुदन्गायन्साधुवर्जितोनैवावर्ततेद्यापिअमा-
धुवनएव यदपिदिगिमजयिनोराजर्षयोनैवैतद्गतिंकिंतुमृषेशयीरन्मयैवेयंमहीतिठतैवानुबंधाःयाविमृष्यस्वयमुपसंहृताः ३६ यस्याभिमउपसर्गाः
सुखदुःखरागद्वेषभयाभिमानप्रमादमदशोकमोहमात्सर्येर्षावमानक्षुत्पिपासाधिष्याधिराजन्ममरणादयः ३७ ॥ इतिश्रीभागवतेपंचमेचतुर्दशोऽध्या-
यः॥१४॥ श्रीशुकउवाच ॥ अतस्यात्मजःसुमतिर्नामाभिहितोयमुहवाकेचित्पासंढिनोविलोक्य ऋषभपदवीमनुवर्तमानमनार्याअवेदसमाम्नातांदेव-
तांस्वमनीषयापापीयसिकलौकल्पयिष्यंति १ तस्यांग्रहस्थेनायांदेवपादिर्नामपुत्रोभवत् २ अथासुयांतत्तनयोदेवपुत्रस्ततोऽप्येनुमत्याःसुतःपरमेष्ठीत-
स्यसुवर्चायांप्रतीहउपजातःयआत्मविद्यायांस्वयंसिद्धोमहापुरुषमनुसम्पार ३ प्रतीहात्सुवालायांप्रतिहर्त्रादयस्त्रयजासन्इज्याकोविदाःसूनवःप्रतिह-
र्तुःस्तुत्यांव्योमभूमानावजनिषाताम् ४ व्योम्रक्षपिकुल्यायामुद्रीभःततःप्रस्तोतादेवकुल्यायांप्रस्तोतुर्विरुत्सायांहृदयजआसीत्विभुःविभोःस्थ्यांचपृ-
थुषेणस्तस्मान्नक्तआकृत्यांजज्ञेनक्तादतिपुत्रोगयोरारजर्षिप्रवरउदारश्रवाजजायतसाक्षाद्भगवतोविष्णोर्जगदभिरक्षया गृहीतसत्त्वस्यकलात्मवताभिलक्षणे-
नमहापुरुषतांप्राप्तः ५

इतिश्रीभागवतोविजयध्वजटीकायांपंचमस्कंधेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ राजसंततौविशिष्टराजज्ञानंभगवन्माहात्म्यज्ञानोपयोगीत्यतस्तज्ज्ञानायावशिष्टवंशाननुकामत्परिमन्त्रध्याये यमुहवावेति उह-
वावेतिचतुर्भिर्निपातैरवैदिकमतस्य वैभाषिकादिचतुर्दशभिःसूच्यते अवेदोवेदविरुद्धःआगमस्तत्रप्रतिपादितांप्रावर्तत्यादिनामवर्ती १ २ तस्यदेवपादेरतनयः ३ ४ हृदयजअौरसपुत्रः अभिरक्षयाज-
गद्भक्षाकारणेनगृहीतसत्त्वगुणस्यकलायाः अंशस्य आत्मवत्तामूर्त्तदेहवत्त्वेनप्रकाशमानं तस्याभिलक्षणेन विग्रहवत्कलांशेनकरचरणादिचक्रविह्वेन सर्वैर्गीयमानत्वाद्भवः ५

स्वधर्मेणाविर्जुगुह्यैइत्यन्वयः स्वधर्मेणेत्येतत्स्पष्टयति प्रजापालनेति सर्वात्मनेस्त्यादिचस्वधर्मेणेत्यस्यविशेषणं निर्व्याजेनसर्वसमर्पणारूपचिह्नेनब्रह्मविदांचरणनिरंतरनिषेवयाभक्तिसाधनमेतत्परिभाषितं वशीकृतं अतएवविशुद्धसत्त्वमंतःकरणबन्धसतथा उपरतंनिवृत्तमनात्म्यं देहधर्मायस्मिंस्तथातस्मिन्स्वात्मनिरवहृदयेउपलभ्यमानः अपरोक्षीक्रियमाणोब्रह्मानुभावोयस्यसतथा अपीत्यनेनगज्यपालनसंभारवित्तनभवतितथापीत्यर्थद्योतयति निराभिमानइत्यनेनानुपपत्तिपरिहरति तस्येमांगाथामित्यनेनगीयमानत्वाद्भेदतिशब्दार्थसूचयति ६ पुराविदःपुराणज्ञाः गाथाविषमाक्षरगुरुपादोपेतां तथोदाहरति गयमित्यादिना अन्यःकर्मभिः गयनृपं प्रतियाति प्रतिनिधिर्भवति कीदृशःयज्वेत्यादिगुणकर्मवानुसतासदसस्पतिः कोपिवास्तीति नेत्याह भगवत्कलामिति भगवतांज्ञानभक्त्याभाभ्यवतांकर्मदेवानांकलामंगमेकमंतरेण तदुक्तं मियव्रतो गयश्चैवकर्मदेवसमौगुणैरिति ७ सतीःसत्यः दक्षकन्याः कीर्तिःश्रीर्वाक्स्मृतिर्मेधाधृतिःक्षमेत्याद्याः स्वयंगुणवत्त्वेनस्तुतमूधोपरयाःसातथा सा ध

सवैस्वधर्मेणप्रजापालनपोषणप्रीणनोपलालनानुशासनलक्षणेनेत्यादिनाचभगवतिमहापुरुषेपरब्रह्मणिसर्वात्मनार्पितपरमार्थलक्षणेनब्रह्मविच्चरणानुसेवयापादितभगवद्भक्तियोगेनचाभीक्ष्णशःपरिभावितविशुद्धसत्त्वउपरतानात्म्येस्वात्मानिस्वयमुपलभ्यमानब्रह्मानुभावोपिनिराभिमानएवावनिमजुगुपत् ६ तस्येमांगाथापांडवेयपुराविदउपगायंति ॥ गयंनृपंकःप्रतियातिकर्मभिर्यज्वाभिमानिबहुविद्वर्मगोप्ता ॥ सतागतश्रीःसदसस्पतिःसतांसत्सेवकोन्योभगवत्कलामृते ७ यमभ्यर्षिंचन्परयामुदासतीःसत्याशिषोदक्षकन्याःसारिद्धिः ॥ यस्यप्रजानांदुदुहेधराशिषोयथोपेतःवैगुणवत्स्तुतोधाः ८ छंदांस्यकामस्य चयस्यकामानुदुदुहुराजहुरथोबलिंनृपाः ॥ प्रत्याहृतायुधिधर्मेचविप्रायस्याशिषःषष्ठमंशंप्रजाश्च ९ यस्याध्वरेभगवानध्वरात्मा मघोनिमाद्यत्युरुसोमपीथे ॥ श्रद्धाविशुद्धाचलभक्तियोगसमर्पितेज्याफलमाजहार १० यत्प्रीणनाद्विहिंषिदेवतिर्यङ्मनुष्यवीरुत्तृणमाविरिंचात् ॥ प्रीयेतसद्यःसाहिविश्वजीवःप्रीतःस्वयंप्रीतिमगाद्रयस्य ११ गयाजयंत्यांचित्ररथःस्वातिरवरोधइतित्रयःपुत्राबभूवुश्चित्ररथादूर्जायांसम्राडजनिष्ट १२ ततउत्कलायांमरीचिर्मरीचेर्बिंदुमर्यांर्बिंदुमानुदपद्यततस्मात्सुषेणायामधुर्नामाभवदमधोःसुमनस्यांवीरव्रतस्ततोब्रजायांमन्युप्रमन्यूजज्ञातेमन्योःसत्यायांभुवनस्ततोदोषायांत्वष्टाअजनिष्टत्वष्टुर्विरजोविरोचनायांविरजस्यशतजित्प्रवरपुत्रशतंकन्याचविषूच्यांकिलजाता १३

रा गयस्यराज्ञः सतीनांप्रजानांयथोपिताःआशिषोदुदुहे वाइत्यनेनसकलजगद्वशीकरणशक्तिसमुद्गशीपुरुषोत्तममंत्रसिद्धोगयइतिसूच्यते ८ वेदाआपितदुक्तफलानिच्छत्वोपिसर्वाभीष्टान्दुदुहुरित्याह छंदांसीति नृपान्विशिनष्टि प्रत्याहृताइति युद्धेपराजिताइत्यर्थः विप्राधर्मेप्रत्याहृताधर्माभिमुखीकृताः प्रजाश्चयस्याशिषोधनलक्षणाः षष्ठमंशमाजहुरित्यन्वयः अनुष्ठितपुण्यलक्षणाशिषोवा ९ उरुसोमपीथेबहुसोमपाने अध्वरस्यसारमादत्ते कर्तुंभ्यःफलंददातिचेत्यध्वरात्मा मघोनिदेवेंद्रेमाद्यतिमदंगच्छतिसति श्रद्धयाविशुद्धोचलभक्तियोगः तेनसमर्पितमिज्याफलयागादिपूजालक्षणंकर्मफलं भाजहारदक्षौ १० यस्यहरेःप्रीणनाज्जगत्प्रीयेतप्रीतंस्यात् स्वयंस्वतः प्रीतः ११ १२ शतजिनामपुत्रःप्रवरोज्येष्टोयस्माच्चच्छतजित्प्रवरं १३

अत्यल्पमतीवालमकरोत् १४ इति श्रीभागवते पंचमस्कंधे वि० पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ भूवलपनद्विशेषज्ञानं श्रीनारायणमहिमोपलक्षणत्वात्तदावश्यकं मोक्षोपयोगीत्यतस्तत्पारिभाषणादिवर्णयति पंचमः प्रथमः
येषु तत्र परीक्षितोपि ज्ञानमुक्तानुवादपूर्वकं श्रीशुकं पृच्छति इत्युक्तं इति आदिष्योपावत्पर्यंतं तत्पक्षसौचंद्रमाश्रयत्रयं तेषां लक्षणं त्रयं सह दृश्यते त्वया भूमद्वयामविशेषभानान्तिमुक्तं १ तत्र मम
हलेपि प्रियव्रतेत्यनेन योवाहं हेत्येतदनुवदति यत्तत्तस्याइत्यनेन यत्तत्तत्तदाइत्येतदनुवदति अयमाशयः प्रियव्रतस्य रथचरणनेमिनैश्चित्पपरिखाता. सप्तसिधव आसन्त्यास्तस्परथचरणनिमित्तपर्यः सी
तोत्थितपर्यस्तमृत्तिकाधनपंकयस्तत्तत्पारिखापर्यवर्तमाने शर्वति न्यस्ता सप्तद्वीपा आसन् तेषां नामानि कथितानीति सूचितइत्यनेन विशेषोक्तोक्तिरिति तत्. कितमाह एतदिति सिद्धमुर्वरितपथानभव
तितथानिखिलं अंतराले एतदुपयोग्येनान्यदित्यर्थ एव शब्दः मानं परिमाणं लक्षणं वर्तुलचतुरस्राकारादि न केवलमिदमेव किंतु यत्सप्तसागरादिभ्यः परस्तात्काचनभृम्पादिकंतर्दापि न केवलं तावतालमपि त
तत्रापि विषयमानं सर्वमनुर्वरीकृत्यैतदभिप्रायेण पुनश्च सर्वशब्दप्रयोग इत्यर्थः जिज्ञास्यामीत्यनेन ज्ञानेच्छेन ननु विचारइत्यतः परस्मैपदप्रयोगः अहमित्यनेनान्येषामयोजनसद्भावेपि मया तीव्रप्रयोजनमिति
सूचयति अन्यथा जिज्ञास्यामीति सामान्योक्तिर्भवति २ कितदतीव्रप्रयोजनमिति विवृत्युदशयति भगवत इति इतः पूर्वगुणमये सत्त्वादिगुणविरचिते रथरूपे पातालाच्च तनावपनविशिष्टे आवेगिने

तत्रायं श्लोकः प्रैयव्रतं वंशमिमं विरजश्चरमोद्भवः ॥ अकरोदयलं कीर्त्या विष्णुः सुरगणं यथा १४ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे प्रियव्रतं वंशवर्णनं नाम पंच
चदशोऽध्यायः १५ राजोवाच ॥ इत्युक्तस्त्वया भूमद्वयामविशेषोपावदादित्यस्तपतियत्र चासौ ज्योतिषांगणैश्चद्रमाः सह दृश्यते १ तत्रापि प्रियव्रत रथचरण
परिखातैः सप्तभिः सप्तसिधव उपकृताः यत्तत्तस्याः सप्तद्वीपविशेषकल्पस्त्वया भगवन्खलु सूचितः एतदेव निखिलमहं मानतो लक्षणतश्च सर्वं जिज्ञास्यामि २ भग
वतो गुणमये एव स्थूलरूपे आवेशितं मनो ह्यगुणेपि सूक्ष्ममात्मन्योतिषि परे ब्रह्मणि भगवति वासुदेवाख्ये क्षममावेशितुं तदुह वै तव गुरोऽहं स्यनुवर्णयितुमिति ३
ऋषिरुवाच ॥ न वै महाराज भगवतो भाया गुणविभूतेः स्थानविशेषाणां नामरूपतः काष्ठां मनसा धिगंतुमलं विबुधा युषेणापि पुरुषस्तस्मात्प्राधान्येनैव भूगो
लकविशेषां नामरूपमानलक्षणतो व्याख्यास्यामः ४ योवाच यं द्वीपः कुवल्यकमलकोशाभ्यंतरकोशो निमुतयोजनविशालः सप्तवर्तुलो यथा पुष्करपत्रम् ५

निधायाभ्यस्तं विशेषस्मरणसमर्थं हि यत्तन्मनोऽगुणेपि सत्त्वादिगुणप्रवृत्तिशून्येपि सच्चिदानंदाकारे अतएव सूक्ष्मे अनुग्रहमंतरेणाहश्ये तर्हि कंतमोरूपं नेत्याह आत्मज्योतिषि स्वयंप्रकाशे । किनाश्चि परे
ब्रह्मणि परब्रह्मसंज्ञे भगवति एष्वर्थादिगुणपूर्णे । वैदिकमंतरेण लौकिकं नाम कितमाह वासुदेवाख्ये अनेनात्र किंवदंती प्रमाणा मिति सूचितं आवेशितुं श्रमं समर्थं तदेतदेव हेत्यनेनान्यत्र नापुष्टः करपच्छिपा
दित्यनपेक्षामाह ३ भाया गुणविभूतेः अकृतिगुणप्रवृत्तये वा द्विविधं भवनैव रूपग्रहणं यस्य सत्तथा तस्य महिमा गुणविभूतेर्वा काष्ठा मवसानं पूर्ति लक्षणं विबुधा युषेणापि पराद्धं लक्षणेन ४ योजं व्याख्यः पूर्त
पश्चिमाभ्यां दक्षिणोत्तराभ्यां पार्श्वोभ्यां सामुद्रं जलं पिबतीति द्वीपः तदभावे तरेण किरणसंतापेन घनीभावं मुक्तापरमांश्वशेषेण द्वीपस्थितजनस्याधाराभावेन जलमज्जनं न सर्वनाशप्रसंगः स्यादीर्घनिपातनात्सा
धुरिति सौम्यनिमुतयोजनविशाल एकादशस्थानादिसंख्याक्रमेण निमुतसंख्यायाः लक्षणं संख्यात्वं ज्ञापते तेन लक्षणं योजनेन विस्तारइति परिमाणमुक्तं भवति शृंगग्राहिकयैव तत्प्रकारं ज्ञापयति कुवल्पं भूमं
लंत देवकमलतस्य कोशस्येतरद्वीपलक्षणस्याभ्यंतरकोशोत्तः स्थितकोशवद्वर्चमानः लक्षणमाह सप्तवर्तुलः अत्र दृष्टांतमाह यथा पुष्करपत्रं अंतरकोशदलान्यंतराले विरलानि भवंति न तथा पुष्करपत्रमेकत्वन
विच्छेदाभावादि स्वरूप्यपत्रप्रोदाहरणं वा इत्यनेनेदमेव मानादिकं नान्यत्रोक्तिमिति विशदयति ५

वि० अ०

१५

३

२०

यस्मिन्हीपि ६ येषां वर्षाणां यस्येलावृतस्य नाभिस्थाने मध्य इत्यर्थः जंबूद्वीपस्य यावानलक्ष्यो जनपरिमित आयायस्तावानुसमुन्नाह उच्छ्रायो यस्य स तथा लक्ष्यो जनोच्छ्रित इत्यर्थः मानयुक्त्वालक्षण माह कर्णिकामृत इति भूमंडललक्षणपञ्चस्य कर्णिकास्थानीयः ननु नियुतयोजनविशालो द्वीपो द्वीपायामसमुन्नाह इत्येतत्कथं विशदं स्याच्चतुराशीतिसाहस्रयोजनानां समुच्छ्रय इति पराशरवचनं जागर्तीति चेन्न न तदीदृशेति त्रेप्यनवाच्यं न च तत्कथं पश्यंतेऽपि न जानंति मेरोरूपं विपश्चित इति वचनात् पराशरस्यान्यथा ज्ञानसंभवादिद्रष्टुं तुलाकारं पंचकोणबृहस्पतिरिति द्वादीना मध्यज्ञानकथनाच्च भ्रात्रि कालदर्शी स्यादिति वचनाद्गवत्सदापञ्चज्ञानपराशरवचनस्यान्यथा ज्ञानमूलत्ववचनमितिसाहस्यमिति चेन्न प्रामाणिकत्वात् परमात्मानं तरेणान्येषां तत्र तत्राज्ञानदर्शनाच्च नन्वेव निरासलक्षणवै रमत्तरेणैकवाक्यत्वांगीकारमहान्प्रहर्षः स्यादिति चेद्वैतैवं तर्हि शृणु प्रविष्टः षोडशायस्तादित्योजनावगमात् ननु तावतांतर्भूम्यां प्रविष्ट इति मेरोरलक्ष्यो जनोच्छ्रायादाधिकपारिमाणोक्तो रिति चेन्न भूमिप्रवि ष्टरूपेण सहलक्ष्यो जनोच्छ्रायोपपत्तेः वचनलाघवाय मूलेषोडशसहस्र इति प्रस्तावेतावतेत्युक्त्वात् दूरस्थग्रहणानुपपत्तिपरिहारोपपत्तेः किंच चतुराशीतीत्यत्र चतुराशीतीति वक्तव्ये आकारग्रहणात् कश्चिद्वि शेषोऽस्तीति ज्ञायते समगवतोक्त एव ग्राह्यः न ज्ञानापारवारिषेर्व्यासस्य वचनस्यान्यथात्वं शक्यप्राप्तं तथा च भागवतोक्तप्रकारेण भुवनकोशादिकं ग्राह्यं तथा चोक्तं यथा भागवते तूक्तमौवनं कोशलक्षणं त

यस्मिन्नववर्षाणि नवयोजनसहस्रायामान्यष्टभिर्मर्यादागिरिभिः सुविभक्तानि भवंति ६ येषां मध्ये इलावृत्तनामाभ्यंतरवर्षस्य नाभ्यामवस्थितः सौवर्णः कुलगिरिराजो मेरुर्द्वीपायामसमुन्नाहः कर्णिकामृतः कुवल्यकमलस्य मूर्द्धनं द्वित्रिंशत्सहस्रयोजनविततो मूलेषोडशसहस्रस्तावतांतर्भूम्यां प्रविष्टः ७ उत्तरो त्तरेणैलावृत्तानीलः श्वेतः शृंगवानिति त्रयोरस्य कहिरण्मय कुरूणां त्रयाणां मर्यादागिरयः प्रागायता उभयतः क्षारोदावधयो द्विसाहस्रं पृथक् एकैकशः पूर्वस्मादुत्तरोत्तरादशांशेन दैर्घ्य एव न्हंसति ८ एवं दक्षिणेनेलावृत्तानिषधो हेमकूटो हिमालय इति प्रागायता यथानीलादयः अयुतयोजनोत्सेधाः हरिवर्ष किंपुरुषभारतानां यथा संख्यम् ९ तथैवेलावृत्तमपरेण पूर्वेण च माल्यवद्वं धमादनावानीलनिषधाय तौ द्विसहस्रपृथुलैके तु मालभद्राश्वयोः सीमानां विदधाते १० मंदरो मेरुमंदरः सुपार्श्वः कुमुद इत्ययुतयोजनविस्तारो ब्राह्मः मेरोश्चतुर्दिशमवष्टंभगिरय उपक्षिप्ताः ११ चतुर्ष्वेषु चतुर्जंबूकदंबन्यग्रोधाश्चत्वारः पादपप्रवराः पर्वतकेतव इव अधिसहस्रयोजनो ब्राह्मास्तावद्विदपविततयः शतयोजनपरिणाहाः १२

स्याविरोधतो योज्यं सर्वग्रंथान्तरास्थितं मंडोदपूरणचैव व्यत्यासं श्रीरसागरे राहुमोमरवीणां च मंडलादिगुणोक्तीनां विनैव सर्वग्रंथेयं योजनाभेदतोऽत्रास्ति ७ इलावृत्तात्संखादुत्तरोत्तरेण शृंगैः पूर्वस्यां दिशि मुग्रवत्स्थिताः प्रागायता द्विसहस्रपृथक् द्विसहस्रयोजनविस्ताराः दैर्घ्य एव न्हंसति नोर्ध्वपृष्ठतो ८ एवमिलावृत्तादक्षिणेन निषधादयः यथानीलादयो दैर्घ्येण न्हंसंति तथानिषधादयोऽपि अत्राप्यविशेषः नीलनिषधौ लक्षप्रमाणाव न्येदशांशानीः तदुक्तं लक्षप्रमाणौ द्वौ मध्ये दशहीनास्तथापर इति वैष्णवे जंबूद्वीपप्रमाणेन निषधः परिकीर्तितः तस्माच्च दशभागो न हेमकूटः प्रतीयत इति वाराहे यथा संख्यं मर्यादागिरय इति शेषः ९ तथैवेलावृत्तमिति यथेलावृत्तादुत्तरदक्षिणेतो नीलनिषधादयस्तथेलावृत्तस्यापरेण पश्चिमेन पूर्वेण च माल्यवद्वं धमादनौ यथा संख्यं स्त इति शेषः आनीलनिषधाय तौ नीलनिषधयश्चैव विस्तारो तत्संबद्धादित्यर्थः सीमानां प्रवधिम् १० अवष्टंभगिरयः पीठस्थानीयपर्वताः ११ एतेषु मंदरादिषु पर्वतकेतवः मंदरादिपर्वतानां ध्वजा इव स्थिताः अधिसहस्रयोजनो ब्राह्मः सहस्राधिकैकशतयोजनोच्छ्रायाः तदुक्तं एकादशशतायामापादपागिरिकेतव इति अत्रायामशब्देनोच्छ्राय उच्यते तावद्विदपविततयः पादपप्रवराः पर्वतकेतव इव सयोजनपरिणाहाः परितः शतयोजनस्थूलाः १२

१३ देवोद्यानानिदेवानांकीडायोगस्थानानि अमरललनानांसुरक्षीणांमध्येयाललामभूताःश्रेष्ठास्तासांपूथस्यपतपोपात्रियस्ताभिः सहिताःसहामरललनाललामयूपतयः अमरपरितृहोदेवश्च
 ष्टाः १४ १५ मंदरोत्संगेमंदरपर्वतस्यांकस्थानीयेतटे देवोपभोगयोग्यत्वाद्देवचूतस्तस्यशिरसोऽग्रदेशात् १६ तेषांफलानांअतिमधुरादिलक्षणनरसोदनरसारूपजलेन पूर्वेणलावृतभिलावृतवर्षरपयै
 मदेशं ॥ उपधावतीति केचित्तत्र धावुगतिशुद्धचोरितिधातोः शुद्धं करोतीत्यर्थः स्वजलप्रवाहेणेतिशेषः १७ उपजोषाभिषेवणात् अनुचरीणांदासिना अनुवासयति सौरभ्ययुक्तं करोति १८ अन
 स्थिप्रायाणां बहूलभनंतर्वाजानामिभकापनिभानामितिबुद्ध्यारोहार्थमुक्तं ननुतावत्परिमाणानिश्चयेन अरनीनांशतान्यष्टावैकषष्ट्यधिकानिच फलप्रमाणमारुपातमृपेभिस्तत्त्वदर्शिमिरितिवापुष्पगण

हदाश्चत्वारःपयोमध्विक्षुरसमृष्टजलाःयदुपस्पर्शिनउपदेवगणायोगैर्श्रय्याणिस्वाभाविकानिभरतर्षभधारयंति १३ देवोद्यानानिचभवंतिचत्वारिनंदनं चै
 त्रर्थवैभ्राजकंसर्वतोभद्रमिति १४ येष्वमरपरिवृढाःसहामरललनाललामयूपतयःउपदेवगणैरुपगीयमानमहिमानःकिलविहरंति १५ मंदरोत्संगएकाद
 शशतयोजनोत्तुंगदेवचूतशिरसोगिरिशिखरस्थूलानिफलान्यमृतकल्पानिनिपपंति १६ तेषांविशीर्यमाणानामतिमधुरसुरभिवहलारुणरमोदेनारुणोदाना
 मनदीमंदरगिरिशिखरात्रिपतंतीपूर्वेणलावृतमुपप्लावयति १७ यदुपजोषाद्भवान्यानुचरीणांपुण्यजनवधूनामवयवस्पर्शसुगंधवातोदशयोजनंसमंतादनु
 वासयति १८ एवंजंबूफलानामत्युच्चनिपातविशीर्णानामनस्थिप्रायाणामिभकायनिभानांरसेनजंबूनदीमैरुमंदरशिखरादयुतयोजनादवनितलेनिपतंती
 दक्षिणेनात्मानंयावदिलावृतमुपस्यंदयति १९ तावदुभयोरीपरोधसोर्यामृत्तिकातत्रफलरसेनानुविध्यमानावाय्वर्कसंयोगविपाकेनसदामरलोकाभरणं
 जांबूनदंनमसुवर्णंभवति २० यदुहवावविबुधादयःसहयुवतिभिःकटकमुकुटकटिसूत्राद्याभरणरूपेणखलुधारयंति २१ यस्तुमहाकदंबःसुपार्श्वनि
 गूढस्तस्यकोटरभ्योनिःसृताःपंचव्यामपरिणाहाःपंचमधुधाराःसुपार्श्वशिखरात्पतंत्योपरेणात्मानंइलावृतमनुभोदयंति २२ यात्युपभुंजानानांमुख
 निर्वासितोवायुःसमंताच्छतयोजनमनुवासयति २३ एवंकुमुदिनिगूढोयःशतवलशोनामवटस्तस्यस्कंधेभ्योर्वाचीनाःपयोदधिघृतमधुगुडान्नाद्यंवरश
 य्यासनाभरणादयःसर्वकामदुधानदाःकुमुदाग्रापतंतउत्तरेणलावृतमुपभोजयंति २४ यानुपजुषाणानांकदाचित्काचिदपिप्रजानांवलीपलितकमस्वेददो
 गैर्भ्यजराभरणमृत्पृथुशीतोष्णवैवर्ण्योपसर्गादयस्तापविशेषाभवंति ॥ यावज्जीवंसुखंनिरतिशयमेव २५ कुरंगकुररकुसुंभवकंकतत्रिकूटशिशिरपतंगुरुच
 कनिषथशित्तिवासकपिलशंसवैदूर्यजारुधिहंसर्षभनीरनागकालंजरनारदादयोगिरयोमेरोःकर्णिकायाइवकेसरभूतामूलदेशेपरितउपकृताः २६

वचनात्सह्यमाणमवगंतव्यं अयुतयोजनादितिशिखरस्यैवतावत्त्वं किंतु शिखरादवनितलंतरालप्रदेशस्यतावत्त्वमित्यवगंतव्यं इलावृतमात्मानंदक्षिणेनदिग्भागेनधावदुपर्यंदयतितानस्थःअमुभयो
 रोधसोस्तीरयोर्जंबूफलरसेनानुविध्यमानाप्रतिहन्यमाना यामृत्तिका साजांबूनदंनमसुवर्णंभवतीत्यन्वयः तत्रैतेतुर्वीय्वर्कैति १९ २० २१ कोटरभ्यःपृष्ठविवरेभ्यः व्यामोहस्तावधिःरमृतइतिहला
 युधःअपरेणक्षिमेन २२ मुखनिर्वासितः मुखनिर्गतः २३ इलावृतस्यजनानुपभोजयंति २४ उपसर्गोभूताद्युपद्रवः २५ कुरंगकुरराद्विपर्वताः मेरोर्मूलदेशेपरितउपकृताः मेर्वीर्यपञ्चकर्णिकायाःके
 सरादवस्थिताः २६

अष्टादशयोजनसहस्रेदूरप्रदेशे मं दरगिरिपूर्वभागे जठरदेवकूटौ स्थितौ भवतः उदगायतौ उत्तरदीर्घौ मेरुपूर्वतः इलावृतमेवोर्मध्ये अष्टादशयोजनसहस्रे इति स एवार्थो योजनाभेद इति वा एवमपरेण एवमंग्रे पाश्चि-
मभागे स्थितसु पार्श्वगिरिः पश्चिमभागे इलावृतमेवोर्मध्ये अष्टादशयोजनसहस्रेदूरे पवनपारियात्रौ गिरि तिष्ठतः तावत्पुदगायतौ एवमंग्रे दक्षिणतः कैलासकरवीरौ मेरुमदरगिरिरेषा द्विर्भागे स्थितौ पूर्वपश्चिमा-
यतौ एवमंग्रे उत्तरभागे कुमुदपर्वतादपि बहिर्भागे शृंगमकरौ नाम गिरि आस्तां अष्टादशयोजनानां सहस्र इति सर्वत्र योज्यं तावपि प्रागायतौ द्विसहस्रपृथुत्तु गत्व च सर्वत्र समयादमैः परिस्तृतौ मिस्तथैवैतरेषां प-
र्वतैः परितः परिस्तृतो लंकृतश्च कास्ति कांचनगिरि रित्यर्थः एवमुक्तगिरिप्रागायतत्वादिकं लक्षणं द्विसहस्रपृथुत्तु गमानमवगंतव्यं २७ मेरोर्मूर्धनि द्वात्रिंशत्सहस्रयोजनवितेतत्स्य मेरोर्मूर्ध्ना मध्ये आत्मयाने
वैरिचस्य शतकोटिनामपुरविदंति शतकौर्भा सुवर्णमयी २८ तुरीयभागेन विरंचिपुर्याश्चतुर्थांशप्रमाणेन सार्धा द्विसहस्रयोजनप्रमाणेनेत्यर्थः पुरःपुर्यः तामनु परित इत्यस्य विवरणयथादिशमिति २९
इति श्रीभागवतपंचमस्कंधे विजयध्वजटीकायां षोडशोऽध्यायः १६ अयत्नेन भागीरथीजलनिषेवयानिर्मलांतःकरणस्य पुंसो हरौ निरतिशयभक्तिः स्यादिति तन्महिमगर्भ-तदवतारो निरूप्यते स्मिन्न

जठरदेवकूटौ मेरुपूर्वतोऽष्टादशयोजनसहस्रे उदगायतौ द्विसहस्रपृथुत्तु गौ भवतः ॥ एवमपरेण पवनपारियात्रौ दक्षिणेन कैलासकरवीरौ प्रागायतौ एवमुत्तरतः
शृंगमकरौ इत्यष्टाभिरेतैः परिस्तृतौ गिरिवपरितो मेरुश्च कास्ति कांचनगिरिः २७ मेरोर्मूर्धनि तन्मध्यतो भगवत आत्मयोनेरुपकृष्णां पुरीं जयुतयोजनसाहस्रं सम-
चतुरस्रां शतकौर्भा शतकोटिं विदंति २८ तामनु परितो लोकपालानामथानां यथादिशं यथारूपं तुरीयभागेन पुरोष्टावुपकृष्णाः ॥ २९ ॥ ॥ इति श्रीभाग-
वते पंचमस्कंधे भुवनकोशपरिवर्णनं नाम षोडशोऽध्यायः १६ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ तत्र भगवतः साक्षाद्यज्ञं लिङ्गस्य विष्णोर्विक्रमतो वा मपादां गुह्यं न स निर्भि-
न्नोर्ध्वोऽङ्कटाहविवरेणांतःप्रविष्टाया बाह्यजलधारातश्चरणपंकजावने जनारुणकिंजल्को परंजिताखिलजगदधमलापहोपस्पर्शनामला साक्षाद्भगवत्पदीत्यनु-
पलक्षितवचोभिरभिधीयमानातिमहताकालेन युगसहस्रोपलक्षणेन दिवोर्मूर्धन्यवततार १ यत्तद्विष्णुपदमाहुः यत्र हवाववीरव्रतजौत्तानपादिः परमभागव-
तो रमकुलदेवताचरणारविंदोदकमितियामनु सवनमुत्कृष्यमाण भगवद्भक्तियोगेन दृढं क्लिष्टमानांतर्हृदयौ त्कं व्याद्विवशामीलितलोचनयुगलकुड्मलवि-
गलितामलबाष्पकलयाभिव्यज्यमानरोमपुलककुलकजधुनापि परमादरेण शिरसा विभर्ति २

ध्याये तत्रेत्यादिना याबाह्यजलधाराऽङ्कटाहोऽङ्गिः स्थिता जलस्य निरंतरं संताप रूपसा यत्तद्विष्णुपदं शिखुमारामनोहरेऽस्थानमाहुः तत्र दिवं तारिष्यमूर्धनि भ्रुवलोके अवततारप्रकाशितरूपभाभृदि-
त्यन्वयः स्वतोऽमलाधवला तथाप्यरुणैवेत्याह तच्चरणोति यस्य हरेश्चरणरक्तपद्मयोरवने जनेन प्रक्षालनेन चरणतललग्नजोमिश्रितत्वादरुणकिजल्करजसो परंजितारागीकृतं तव तर्हितनिषेविणारागजन-
कत्वेन पापजननी स्यादित्यत उक्तं अखिलेति अखिलजगतः पापमलापहमुपस्पर्शनं न स्याः सा तथा आचमनमात्रेण सर्वपापक्षयकरा किमु तस्मान्नादिनेत्यर्थः नामकीर्तनादपि दुरितहरा किमु तस्मिन्नादिने-
ति भावेनाह साक्षादिति अनुपलक्षितवचोभिरुपलक्षणरहितवचोभिर्बद्धपुराणगतैः शालग्रामशिलाभिषेकजलस्य पादोदकत्वमिवोपचारिकं भवतीत्यतः साक्षादनुपलक्षितेति पदद्वयं ॥ कल्पयेदाह पादे-
ति व्यत्यस्य स्मार्कं न त्वेकस्मिन्कल्पयति तदुक्तं वाराहेवामपादं चतुदयेषु च दक्षिणं पादकल्पेषु भगवानुज्जहार त्रिविक्रम इति १ यत्र भ्रुवलोके २

ततोमुखलोकात् उपेक्षिताभन्यार्था अन्यविषयाभात्मगतिर्वैस्तेतथा ३ ततःसप्तार्धलोकात् देवयानेनमाणैर्द्रादिपुरसंबन्धेनब्रह्मसदनेमेरुमध्यस्थितेशतकोटिनाभिपुरे ४ तत्रब्रह्मसदनागणे नदनदीपतिसमुद्रम् ५ चतुर्धाभिजायांगंगायागतिभेदमाह सीतेति क्षाररससमुद्रं लवणसमुद्रं ६ ७ मेरुशिरसोव्योम्नानिपतंती नीलगिरिशिखरेपतित्वा ततोनीलगिरिंशिखरादाकाशेनभ्ये तगिरिशिखरमवस्यंदमानापुनस्तदप्यतिहायअतिक्रम्याकाशेनशृंगवतःशृंगप्राप्ता ततोपिस्वंदमानोत्तरकुरूनतिक्रम्य निषधस्यगिरेःबहूनि कूटानि शृंगाण्यतिक्रम्याकाशेनहेमकूटहिमाचलयो गिर्योर्मध्येव्योम्नापतंतीकूटान्यतिक्रम्य ८ रभसतरःसंभ्रमातिशयस्तस्यवेगेनोपर्यधः प्राषाणशिखरेपुलुठंतीस्खलित्वापरिवर्तमाना ९ नवानां वर्षाणां विशेषमाह अत्रापीति कर्मक्षेत्रपुण्यपापलक्ष णकर्मचरणस्थानं व्यपदिशति अन्यान्यष्टवर्षाणिरवर्णिणापुण्यकर्मणास्वर्गप्राप्तानांतत्रस्थित्वापुण्यफलभोगयोग्यानांस्वर्गमाप्त्यवशिष्टपुण्यानुभवस्थानानि व्यपदिशतीत्यन्वयः किं नामानीत्यत्राह भो

ततः ऋषयरतप्रभावज्ञाऋषिलोकेऽयं ननु तपस आत्यंति किं सिद्धिरेतावतीति भगवति सर्वात्मनि वासुदेवेऽनवरतभक्तियोगलाभेनैवोपेक्षितान्यार्थात्मगतयो मुक्तिमिवागतां मुमुक्षवःसबुद्धानमेवाद्यापि जटाजूटैरुद्धहंति ३ ततोनेकसहस्रकोटिविमानानीकसंकुलदेवयानेनावतरंती दुमंडलमाप्राप्य ब्रह्मसदने निपत ति ४ तत्रचतुर्धाभिद्यमानाचतुर्भिर्नामभिश्चतुर्दिशमभिस्यंदती नदनदीपतिभेवाभिनिविशति ५ सीतालकनंदाचक्षुर्भेद्वेति सीतातु ब्रह्मसदनात्केमराद्रि शिखरेभ्यो धोधःपतंती गंधमादनमूर्ध्नि पतित्वांतरेण मद्राश्ववर्षे प्राच्यांदिशि क्षाररससमुद्रं प्रविशति ६ एवंमाल्यवच्छिखरात्रिपतंत्यनुपतंतं वेगाकेतुमा लमभिचक्षुःप्रतीच्यांदिशिरपतिं प्रविशति ७ अद्राचोत्तरतोमेरुशिरसो निपतंती गिरिशिखराद्रिरिशिखरमतिहाय शृंगवतः शृंगादभिस्वंदमाना उत्तरा स्तुकुरूनतिक्रम्योदीच्यांदिशिलवणार्णवं प्रविशति ८ तथैवालकनंदादक्षिणेन तु ब्रह्मसदनाद्बहूनि गिरिकूटान्यतिक्रम्य हेमकूटहिमकूटान्यतिरभसतरं हं सा लुठंती भारतमेव वर्षे दक्षिणस्यांदिशि जलनिधिं प्रविशति ९ अन्येन दानद्यश्ववर्षे स्मिन्संतिवहुशोमेर्वादि गिरिदुहितरः अत्रापि जंबूद्वीपे भारतमेव वर्षे कर्म क्षेत्रं अथान्यान्यष्टवर्षाणि स्वर्गिणां पुण्यशेषोपभोगस्थानानि भौमानि स्वर्गपदानि व्यपदिशंति १० येषु पुरुषाणामयुतवर्षायुषा देवकल्पानां नागायुतप्राणा नां वज्रसंहननबलवयो मोदप्रमुदितमहासौरतनिरतनरवरावरोधमिथुनव्यवायापवर्गधृतैकगर्भकलत्राणां त्रितायुगसमः कालो वर्तते ११

मानीति भूमिसंबन्धदुःखादिसंभिवस्थानानि १० येषु वर्षेषु वसतां त्रेतायुगसमः कालो वर्तत इत्यन्वयः नरवरावरोधे राजयोग्यशृङ्गे मिथुनानां योग्यवायः श्रान्यधर्मलक्षणारतिरतस्यापवर्गे अवसाने धृतएको गर्भेऽप्येस्तानि धृतैकगर्भाणि तानि च कलत्राणि येषां तेषु तैकगर्भकलत्रास्तेषां वज्रवद्दृढसंहननशरीरं रं बलव्यश्रमोदश्रसाधारणं सुखं मृदुदितं प्रमोदः विशिष्टसुखंचयेपाते तपामहत्सौरतनिरंतरसुरतकिपातरयां निरताश्च वज्रसंहननबलवयो मोदप्रमुदितमहासौरतनिरताश्च नरवरावरोधमिथुनव्यवायापवर्गधृतैकगर्भकलत्राश्चे तथा तेषां बहुगर्भधारणे देहशैथिल्यात् कलत्रतारुण्यनाशात् संभोगानुपपत्तिभयाच्च दवसाने संतत्यर्थमेकमेव गर्भधारयतीति किंवदंती ११

यत्रयेषु देवपतयः स्वैरविहरंते किलेव न्यव्यः केषु स्थानेष्वितितत्राह उपशोभमानेत्यादिना सर्वतुल्यमुद्रतानां पुष्पस्तवकानां फलानां किसलयानां च श्रिया संपदानानाम्यमानाभूशंनमंत्यो विटपलतायेषां तैतथा
 तेच आविष्टापेनः भारतखंडवृक्षविलक्षणवृक्षायेतैरुपशोभमानेषु रुचिरपुष्पकाननलक्षणाश्रमेभ्यायतनेषु वर्षभगिरीणां द्रोणीषु पाश्वर्द्धयोन्नतमध्यानिमलक्षणप्रस्थेषु अमलजलाशयेषु निर्मलसरस्सु विकचानां
 विविधानां वनरुहाणां भ्रानामाभोदजन्यमदेन मुदितैः राजहंसादिभिः भ्रूपाणामाहतिभिः शब्दैरुपकूजितेषु शब्दितेषु सरोविशेषणमेतत् सुष्ठुगंगारपुतसुरत्तीणां कामेन कलिलैर्विलासादिभिराक्रुष्टाभनोदृष्टयो
 येषां तैतथा मनसि च दृष्टयश्च मनोदृष्टयः १२ न केवलनववर्षस्थानां व्यवायादिक्रियया कालयापनमपितु श्रीनारायणसपर्ययेति भावेनाह नवस्विति आत्मनः स्वस्य तत्त्वानामनारोपितरूपान्याव्यूहे
 ननवसंख्याविशिष्टेन समूहेनावाह सन्निधाप्यपूज्यत इत्यर्थः वर्षस्थैः पुरुषैरिति शेषः १३ इलावृतेतु विशेषोस्तीत्याह इलावृत्तइति तत्रेलावृत्तमारभ्यनववर्षसन्निहितरूपानि तदुपासकांश्चक्रमे
 त्यतोवाह इलावृत्तइति १४ भवानीपार्वती नाथायेषां तानितथातैः अवरुध्यमानः परिभ्रियमाणः वासुदेवादिचतुर्मूर्तेः तुरीयांचतुर्थांशमूर्तांतामसीं संहारकारणतमोगुणप्रवर्तनीमात्मनः स्वरस्य
 भवस्य प्रकृतिप्रकृष्टकारणभूतामात्मसमाधिरूपेण मनस एकाग्रताकारणेन उपधावत्युपास्ते १५ ज्ञानादिसर्वगुणैः समभेदेन रूपावाप विज्ञानमानंदं ब्रह्मेति श्रुत्यादिपुप्रख्याताय अनंतायेत्यने

यत्र ह देवपतयः स्वैः स्वैर्गणनायकैर्विहितमहार्हणाः सर्वतुल्यकुसुमस्तवकफलकिसलयाश्रियानाम्यमानविटपलताविटपिभिरुपशोभमानरुचिरकाननाश्रमा
 यतनवर्षगिरिद्रोणीषु तथा चामलजलाशयेषु विकचविविधवनरुहामोदमदमुदितराजहंसकलहंसजलकुकुटकारंडवसारसचक्रवाकादिभिर्मधुकरनिकारुति
 भिरुपकूजितेषु जलक्रीडादिभिर्विविधविनोदैः सुललितसुरसुंदरीणां कामकलिलविलासहासलीलावलोककष्टमनोदृष्टयः स्वैरंकिलविहरंति १२ नवस्वपि
 वर्षेषु भगवान्नारायणो महापुरुषः पुरुषाणामनुग्रहायात्मतत्त्वव्यूहेनावाह्याद्यापिसन्निधीयते १३ इलावृतेतु भगवान्भवएकएवपुमान्नह्यन्यस्तत्रनिविशति
 भवान्याः शापनिमित्तज्ञः यत्प्रविश्यस्त्रीस्वभावस्तत्पश्चाद्वक्ष्यामः १४ भवानीनाथैः स्त्रीगणार्बुदसहस्रैरवरुध्यमानो भगवतश्चतुर्मूर्तेर्महापुरुषस्य तुरीयांता
 मसींमूर्तिं प्रकृतिमात्मनः संकर्षणसंज्ञां आत्मसमाधिरूपेण सन्निधायैतदभिगृणन् अवउपधावति १५ भवउवाच ॥ ॐ नमो भगवते महापुरुषाय सर्वगुणं
 रूपातायानंतायाव्यक्ताय नम इति १६ भजे भजन्यारुणपादपंकजं भगस्य कृत्स्नस्य परंपरायणम् ॥ भक्तेष्वलं भावितभूतभावनं भवापहंत्वां भवभावमीश्वरम् १७

नशेषांतःस्थितस्तत्त्वामाविष्णुस्तेन सह शिवेनोपास्यत इति ध्वनयति तदुक्तं अनंतांतःस्थितो विष्णुरनंतश्च सहामुना इत्येते गिरिशेने शलावृत्तगतेन त्विति ननु यदि विष्णुना सह शेषोऽप्युपास्यते शिवेन
 तौ हि कथं भवापहमित्यादि गुणाः शेषेषु न्यत इतीयमाशंका जीवव्यपेक्षया चैव तथार्थाभ्यपेक्षया मिश्रास्तु त्तु तयोज्ञेया विष्णोरन्यत्र केवलमित्यनेन परिहर्तव्येति १६ भजन्यं भजनीयं चारुणं च पाद
 पंकजं यस्य स तथातं हे भक्तेष्वलं भावित अत्यर्थं ध्यात वशीकृतेति वा नित्यवृत्ततया स्थितेति वा भवं संसारमपजहाति त्यजतीति भवापहः नित्यमुक्त इत्यर्थः भक्तसंसारनाशयतीति वातं भवस्य पुण्यलक्ष
 णस्य भद्रस्य भवउत्पत्तिः यस्मात्स तथातं कृत्स्नस्य भगस्य ऐश्वर्यादिगुणसामग्र्याः परंपरायणं अत्युत्तमाश्रयं सर्वरूपोपादकमीश्वरमिति सर्वसमर्थनशीलं स्थेशभासपि सक्तो वराजदितिताच्छील्यसूत्रात्
 अनेन शेषांतर्थाभिणोहरेः स्तुतिं ध्वनयति तथाहि भक्तेषु त्वत्सेवकेषु अलं भावित संपूर्णानुग्रहलक्षणवित्तत्त्वदुत्तमत्वात्त्वदंतर्थाभिणं भजनिषेवस्व ई भजन्यारुणपादपंकजं ईर्लक्ष्यं स्ति या भजनीयरक्तलाभि
 पत्रं कृत्स्नस्य भगस्य सौभाग्यस्य परंपराया आश्रयं अनेन ब्रह्मादिसकलचेतनराशिसमेतसौभाग्यस्य परंपराया स्तारतम्योपेतायाः अपनमित्युक्तं भवति भूतभावनं अतीतानागतवर्तमानजगज्जनकं भव
 ति प्रभवत्युत्पद्यति भवो जगत्तस्यापहर्तारं संहर्तारं केवलमुत्पादकं संहर्तारमपीत्यर्थः इरेतीष्टलोपेनापहेति रूपं साधु शिष्टं समं इः स्मरः भोऽप्येते प्राज्ञैर्लक्ष्मीरुद्रजः स्मृत इत्यभिधानम् १७

ननु जगदुत्पत्तौ वर्तमानस्य हरेः सकलभगाश्रयत्वं कथं घटते मायागुणसंपर्केणानीशत्वापत्तेरस्मद्वदितत्राह नेति प्रकृतिगुणनिमित्तशब्दादिषु गताचेत्तवृत्तिभिः सर्वनिरीक्षतोपर्यतेऽष्टिः स्वरूपवानं
मायागुणचित्तवृत्तिभिः प्रकृतिगुणसबद्धचित्तव्यापारैरप्यपीषदपि नाज्यते नालिप्यते दृष्टेर्गुणसंबन्धाभिभवो नास्तीत्यर्थः हि शब्दएवार्थे सत्र हेतुमाह ईश इति ईशोऽश्वघोऽनिधातोऽनिरूप्यदादापि कपप्रत्य
येन ईदितिशब्दरूपसिध्यति तेन शशतिषष्ठी ईड्यादोषलेपनिवारणे निरतिशयेन समर्थत्वादित्यर्थः अत्र व्यातिरेकदृष्टान्तमाह यथोति अजितमन्युः हः क्रोधवशेऽप्यैरेतत्पानपागोम्माकं ज्ञानं यथा अ
भिभूयते तथा नाज्यत इत्यर्थः आत्मन ईतल्लोभेऽपि षष्ठीतिवचनात् आत्मानमने जिगीषुः पुरुषः तत्त्वानमन्यत श्रोत्रादीन्द्रियेषु सन्निधाय शब्दादिषु प्रयोज्य तज्ज्ञानमुत्पाद्य सुखसंपादनेनात्यंतोपकारकं तं
तद्वर्तमानं रसज्ञः कोनसेवेतसेवेतैवेत्यर्थः आत्मनः स्वरूपमिति वा १८ सर्वात्तयामित्वेनातिनिकटवर्तिनो हरेः स्वरूपज्ञानसम्यक्ज्ञानिन एव नान्यस्येत्याशयवानाह असंहशदाति यो माययाऽऽन्य
दकञ्चत्त्याऽसंहशः सम्पक्ज्ञानरहितस्य पुंसः वृक्षकोटरजन्यं मधुनारिकरादिपुष्पजन्य आसवस्तपोरेकतरपानेन ताम्रलोचने यस्य स तथा दुःशास्त्रश्रवणजनिता न्यथा ज्ञानलक्षण परिणामविषयमा
णमधुरसुरासेवानुज्ञानस्य स्वपमपितादृशः क्षीवेवमत्त इति प्रतिभाति अत्र विभक्तिविपरिणामेनार्थकथनं द्रष्टव्यं मध्वासवताम्रविलोचनरयमत्तस्यासंहशः पुंसो मध्वासवताम्रविलोचनो मत्त इव प्रति
भाति दुष्टेन्द्रियस्य पुंसः स्थाणुः पुरुष इव यथा आभाति तथेति क्षीवेति प्रयोगस्तुच्छदोभंगमया द्वैदिकत्वाद्वा दशित इति ज्ञातव्यं न सहशेति षष्ठिरूपमस्येति श्रुतेः विद्वन्मुग्धवच्च वक्ष्यते ज्ञानो वेदानां तन्निमित्तस्मिन्

नयस्य मायागुणचित्तवृत्तिभिर्निरीक्षतो ह्यपि दृष्टिरज्यते ॥ ईशो यथानोऽजितमन्युरहं सांस्तं न मन्येत जिगीषु आत्मनः ॥ १८ ॥ असंहशो यः प्रतिभाति
मायया क्षीवेवमध्वासवताम्रलोचनः ॥ न नागवधोर्हणमीशिरेहियायत्पादयोस्पर्शनधर्पितेन्द्रियाः १९ यमाहुरस्य स्थितिजन्मसंयमं त्रिभिर्विहीनं यमनंतं
मीश्वरम् ॥ न वेदसिद्धार्थमिव क्वचित्स्थितं भूमंडलं मूर्धसहस्रधामसु २० यस्याद्य आसीद्वृणविग्रहो महान्विज्ञानधिष्ण्यो भगवानजर्किल ॥ यत्संभ
वो हं त्रिवृतास्वतेजसा वैकारिकं तामसमैन्द्रियं सृजे २१

अ इदानीं हेतुकथनव्याजेन मिश्रस्तुतिमाह ननागेति इन्द्रियघर्षणप्रवृत्तिमत्त्वान्मत्तत्वमिति अहं पूर्णपूजाकर्तुं नशिरे इत्यन्वयः १९ इदानीं भगवद्विज्ञानाय तल्लक्षणान्याह यमाहुरिति अयं यजमतः स्थि
तिजन्मसंयमकारणं यत्तत्तज्ज्ञाने स्थित्या दीनिलक्षणा निश्चितज्ञातव्यं स्वयमेतद्व्यंजितश्चेत्कथमेतल्लक्षणैश्च इत्यत उक्तं त्रिभिरिति त्रिभिः स्थित्यादिभिर्विहीनं विराहितं जाग्रदाद्यवस्थाविशेषां का
लत्रयेऽपरिच्छिन्नमाहित्वाद्युक्तमिति भावेनाह अनंतमिति तदपि कथमत उक्तमीश्वरमिति ईश्वरत्वं विशदयति न वेदेति यदित्यध्याहृत्यान्वेतव्यं मूर्धसहस्रधामसु मध्येऽपि चेदेकारमनमूर्द्धनसिद्धार्थं तत्प
मिव स्थितं भूमंडलं न वेद गुरुत्वाभावादित्यन्वयः लाघवाच्च द्वारिमाणं न जानातीत्यनेनातः स्थितानंतं तामहमिह मांशेषस्यापि भूमंडलधृति सामर्थ्यमिति बोद्धव्यं २० पूर्वोक्तस्यैव क्रममाह ययति
यस्य तव सकाशात् अजो ब्रह्माद्यः सृज्य पदार्थानामादिभूत आसीत् प्रकृति सृज्य वस्तुषु महत्त्वस्यादिवात्तदभिमानित्वेन ब्रह्मण आदित्वपुक्तमिति भावेनोक्तं महानिति निर्देहस्याभिमानित्वकथमित्य
त उक्त गुणविग्रह इति रजोगुणेन निर्मितो विग्रहो यस्य स तथा देहित्वेपि ज्ञानलोपोऽन्यदेहिवदस्य नास्तीति प्रमेत्याह विज्ञानेति विज्ञानस्य धिष्ण्यं निधानस्थानं धिष्ण्य इति पाठो विज्ञानमेव स्वरूपा यस्य स
तथेत्यर्थः महत्त्वस्य सृष्ट्या सृष्टिक्रमः कथं ज्ञाप्यत इत्यत उक्तं यत्संभव इति यस्मान्महत्त्वत्वात्संभवो यस्य स तथा अहं त्रिवृता वैकारिकादिभेदेन त्रिधा वर्तमानेन स्वस्वतेजसा स्वरूपमहिम्नावैकारिकादि
कत्तदभिमानिदेवादि कंच सृज इत्यन्वयः २१

अस्मत्सर्वज्ञं च श्रीनारायणानुग्रहेण न स्वातंत्र्येणेत्याह एतदिति व्यभितिकेइतितत्राह महानिति ब्रह्मप्रभृतयइत्यर्थः सूत्रयंत्रिताः सूत्रबद्धाः शकुंताः पक्षिणः वैकृताः वैकारिकदेवाः तामसाः पंचभूतदेवाः
 द्वेन्द्रियाः द्वेन्द्रियाभिमानिनो देवाः शब्दाद्यभिमानिदेताश्च २२ व्यतिरेकमुखेन सत्त्वात्तरणोपायमाह यन्निर्मितामिति अयं जनो येन भवता जनं मोहयत्विति निर्मिता कल्पिता कर्मपर्वणां विहितानिष
 द्वलक्षणानि कर्माणि सर्वाण्यस्याः सा तथा तां मायां बधकशक्तिमासाद्य कर्त्तुं दापि मायायानिस्तारणोपायमंजसानवेद तत्रार्ककारणमिति तत्राह गुणेति गुणसंगोपेपाते गुणसर्गाः शब्दादिवि
 यास्तैर्मोहितः शब्दादिनिमित्तान्यथाज्ञानकारणमित्यर्थः अनेन तत्कृतज्ञानपूर्वकं तज्ज्ञानं संसारतरणोपाय इति ध्वनितमिति इदमेव भगवत्प्रीतिकरं सर्वसाधारणमयत्नसाध्यं साधनमिति भावेनोपसंहरति
 तस्मादिति तद्विलयोदयात्मने तस्यामायायानिवर्तकज्ञानरूपपाय अनेन प्रणीतप्रसन्नश्रीनारायणस्वरूपज्ञानं मायानिवर्तकमिति सूचितमतो मुमुक्षुणा तज्ज्ञानमापाद्यमिति भावः २३ इति श्री
 भागवते पंचमस्कंधे वि० टी० सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ अनंतजीवराशेः स्वयंभूतानुसारेण पूज्याहरेरंताः प्रादुर्भावविशेषाः सतीति दर्शयितुं मिलावृतवर्षभवैः पूज्यां देवतानि गद्यावशिष्टवर्षभवैः पूज्या देव
 ताः क्रमेणाभ्यामध्यायाभ्यानि रूपयति तथाचेत्यादिना तस्य भद्रश्रवसः कुलपतयः धर्ममयी ज्ञानोपदेशेन सर्वजगद्धारणप्रधानभूता हयगताविति धातोः हयंति अवगच्छंति बुद्धयते सर्वमिति हयः

एते वयं यस्य वशे महात्मनः स्थिताः शकुंता इव सूत्रयंत्रिताः ॥ महानहं वैकृततामसं द्विधाः सृजाम सर्वयदनुग्रहादिदम् २२ यन्निर्मितां कर्त्तव्यं पिकर्मपर्वणां मायां ज
 नोर्थगुणसर्गमोहितः ॥ न वेद निस्तारणयोगमंजसा तस्मै न मस्तद्विलयोदयात्मने २३ इति श्रीभागवते पंचमस्कंधे सप्तदशोऽध्यायः १७ श्रीशुक उवाच ॥
 तथा च भद्रश्रवानामधर्मसुतस्तत्कुलपतयः पुरुषा भद्राश्चैव र्षेसाक्षाद्भवतो वासुदेवस्य प्रियांतनुं धर्ममयीं हयशीर्षाभिधानां परमेण समाधिना सन्निधाप्येदम्
 भिगृणंत उपधावन्ति १ भद्रश्रवस ऊचुः ॥ अहं नमो भगवते धर्माया तमशोधनाय नम इति २ अहो विचित्रं भगवद्विचेष्टितं तं जनोऽर्थं हि मिषन्न पश्यति ॥ ध्याय
 न्न सद्यर्हि विकर्मसेवते निर्हृत्य पुत्रः पितरं जिजीविषुः ३ वदंति विश्वं कवयश्च न श्वरं पश्यंति चाभ्यात्मविदो विपश्चितः ॥ तथापि मुह्यंति तवाजमायया सुविस्मयं
 कृत्यविदंताः स्मृतम् ४

सर्वज्ञा ब्रह्मादयस्तेषां शीर्षः प्रधान इति हयशीर्षः १ ज्ञानं दत्वात्मानं शोधयतीत्यात्मशोधनस्तस्मै २ आत्मशोधनपदार्थमाह अहो इति अयं जनो मत्तं स्वमृत्युं मिषन् पश्यन्नपि न पश्यति हि
 यस्मान्मास्माद्विचित्रं भगवद्विचेष्टितमहो कालात्मनो मृत्योश्चरितं निद्रालोरिव पश्यतोऽप्यदर्शनोऽर्थकारणमिति तत्राह ध्यायन्निति शास्त्रतोऽसदमंगलं शब्दादिविषयजातं ध्यायन् विवर्कसेवते यर्हि परमा
 तस्यात्मापलक्षणं जनप्रतिबद्धचक्षुर्न पश्यतीत्यर्थः अत्र लुप्तोपमाह निर्हृत्येति पुत्रो मृतं पितरं निर्हृत्य दहनं दिपितृमेघक्रियां कृत्वा जिजीविषुः स्वजीवनमेवेच्छन्त्यपि तृमरणं न मरणापि मरणं भवति
 ति युक्तिबलान्नित्यं न पि स्वात्मनो मृत्युना चिंतयति यथा तथा यं जन इति अतस्तव प्रसादेन शुद्धांतःकरणस्य पुरुषस्य कात्तलमलकगद्विश्वं प्रकाशत इति भावः ३ न केवलमा कृतजनमोहकस्तं किंतु
 कवीनामप्येतानि रतिशयमहिम्नस्तव चरितं चिंतयंतस्त्वन्नतिरेव त्वत्प्रसन्नौ प्रधानं साधनमित्याशयवानाह वदतीति अनेन कवीनां परां ज्ञानिनां वचनमध्यात्मविशमपरोक्षज्ञानिनां दर्शनं च जगत्प्रा
 ह्निनित्यत्वे प्रमाणमुक्तं भवति तथापि ज्ञानसामग्रीमंतो पितृदनुग्रहमंतरेण तव विषये मुह्यति अनेन मुह्यंतियं मूरु इत्येताद्विवृतं भवति सुधुविगतं रमयाख्यादोषोयस्मात्स तथातं सुविस्मयो यथा भवति तथेति
 क्रियाविशेषणं यत्तत्पुंज्ञानिनोपि कर्तव्यं त्वन्माययानजानांति अतो भवानं कएव तज्ज्ञा इत्याह कृत्याविदमिति ४

इदं चास्माकं तव चरित्रं चित्रमित्याह विश्वेति जगत्सर्जनादिलक्षणं कर्तव्यं त्वयैव कर्तव्यं नान्येनेति पदतस्त्वमेव तदभिज्ञ इत्यतो वै तत्प्रतिपादयति विश्वेति न तस्य कार्यकारणं च विश्वेति श्रुतेः कार्यकारणादिरहितस्य हेतुः प्रपञ्चनिर्माणादिकथं घटत इत्याशंक्य महाशक्तिवादित्यतो वाह विश्वेति अपिशब्दप्राये हि शब्दः अकर्तुः कर्तृत्वघटकघातक हेतुरेव कर्तुं स्वतः जगत्सर्जनादिकर्मांगीकृतमवने तद्वत्प्रमाणवत्तवेदादिपुष्पकाशितं मृदब्रवीदित्यादिवेदसिद्धं मृदादिव कर्तृत्वं पुक्तिविरुद्धत्वाद्यथानांगीक्रियते तथा प्राप्तिरिति तत्राह युक्तमिति नहरेः कर्तृत्वमात्रं निषिध्यतोक्तिं त्वापासेन अप्रयासं कर्तुं त्वमर्तुं त्वमिहोच्यते महाशक्तिवत्तत्तच्च पुण्यते परमस्पृष्टिनि मृदादीनां कर्तृत्वस्य प्रत्यक्षतोऽदर्शनाद्वाप्तिराह कर्ममाणाभावादनृपस्यातन्मागीक्रियते अत्र तु ज्ञानिप्रत्यक्षसिद्धत्वाद्देविकत्वाच्च युक्तं हीत्यभिप्रायः तथापि निर्विकारस्य हरेर्मायाकर्तृत्वमन्तरेण तात्त्विककर्तृत्वांगीकरणं चित्रमिति तत्राह न चित्रमिति ज्ञानदौर्बल्यादस्माकमेव चित्रत्वं यिन चित्रं कुतो न चित्रं कार्यकारणेऽपार्थलक्षणकार्यस्यापि कारणत्वात् इतोऽपि नेत्याह सर्वात्मनि सर्वस्वामिनि ननु कार्यकारणत्वे मृदादेव तदभिज्ञत्वं आपन्नमिति तत्राह व्यतिरिक्त इति निमित्तकारणत्वेन तद्विन्नव्युत्पत्तिमिति च शब्देन ध्वनयति तर्हि लोको विलक्षणश्चेच्छून्यरूप इति तत्राह वस्तुनीति ५ धर्मायेति पदस्याभिप्रायमाह वेदानिति तप्तसामधुना प्रादित्येनीतरस्कृतानपहृतान्पत्यादेस्तृष्टौ दत्तान्पुनश्चतानेवैत्यापहृतान्दत्तवानित्यर्थः

विश्वोद्भवस्थाननिरोधकर्मतश्च कर्तुं रंगीकृतमप्यपावृतम् ॥ युक्तं न चित्रं त्वयि कार्यकारणे सर्वात्मनि व्यतिरिक्ते च वस्तुनि ५ वेदान्युगांते तमसातिरस्कृतान् रसातलाद्यो नृत्तु रंगविग्रहः ॥ प्रत्यादेवैकवये भिया च ते तस्मै नमस्तेऽवितथे हिताय ते दहरिवर्षे चापि भगवान्न हरिरूपेणास्ते तद्रूपग्रहणनिमित्तमुत्तरत्राभिधास्यामः तद्वदितं रूपं महापुरुषगुणभाजनो महाभागवतो दैत्यदानवकुललतीर्थीकरणशीलाचरितः प्रह्लादोऽव्यवधानानन्यभक्तियोगेन सह तद्वर्षपुरुषैरुपास्ते इदं चोदाहरति ७ ॐ नमो नृसिंहाय ते जस्ते जसे आविराविर्भवज्जनसवज्जदंष्ट्रकर्माशयान् रंध्य रंध्यतमो ग्रसस्वाहा अभयमभयमात्मनेभूयिष्ठात् ॐ हों ८ स्वस्थस्तु विश्वस्य खलु प्रसीदतां ध्यायंतु भद्राणि शिवं मनो धिया ॥ मनश्च भद्रं भजता दधोक्षजे आवश्यतां नो मतिरप्यहैतुकी ९ मागारदारात्मजदेहवंधुषु संगोयदिस्याद्भगवत्प्रियेषु नः ॥ यः प्राणवृत्त्या परितुष्ट आत्मवान् सिद्धयत्यदूरात् तथेन्द्रियप्रियः १०

कवये ब्रह्मणे अविद्ये हितायेत्यनेन भगवत इत्यस्यार्थोक्तः ऐश्वर्यादिगुणसामग्रीमत्तत्त्वस्य कर्मतोपपत्तेः अशक्ताः सत्यं तृष्टौ हिमायासृष्टि वितन्व त इत्यादेः ॥ ६ ॥ वीर्यशीर्षादयो भास्तिज्ञानादयो वामहापुरुषगुणास्तेषां भाजनं प्राप्तं महापुरुषगुणभाजनः पुण्ड्रिगस्तु छांदसः तान् भजतीति वा प्रकृष्टं कृद्वा शांत्यादिगुणोपस्यत तथा दैत्यदानवकुलस्य तीर्थीकरणं शीलं बालचरितचयस्य स तथा फलकामलक्षणव्यवधानरहितश्चानन्य असदृशभक्तियोगरसेन ७ सूर्यादितेजोभ्याधिकते जोरुपाय तमोदत्यमज्ञानं वा ग्रससंहरं भूयिष्ठादित्यव्ययं भावय ८ विश्वस्यार्थे स्वस्थस्तु नृसिंह प्रसीदतां हेहरिवर्षजना भद्राण्युद्दिश्य नृदारां ध्यायंतु शिवेनेत्यशुद्धमनोधिपाशास्त्रमनेन उपसासनलक्षणध्यानेन च मनश्च भद्रं सकलमंगलरूपं हरिं भजतात् नोस्माकमतिरप्यदधोक्षजे आविश्यतां अहैतुकी फलमिति धिरहिता ९ मनआदेर्हैर्ष्येकविषयस्ते इत्यभावलक्षणसाधनमाह मागारेति गृहादिषु संगोभाभूत् यदि संगं आवश्यकस्तर्ह्यस्माकभगवत्प्रियेषु स्यात् ननु ग्रहादिसंगाभावे जीवनाभावे न देहपातलक्षणानर्थः स्यद्विस्तितत्राह यद्वति यः प्राणवृत्त्या प्राणधारणलक्षणजीवनस्थितिमात्रेण परितुष्टः स आत्मवान् श्रीकृतमना अदूराच्छीर्षसिद्धयति संसारमुक्तो भवति यथामुक्तसंगस्थेर्द्विषाद्विषो मुक्तो न स्यादित्यर्थः १०

महात्मनोऽस्मिन्किं फलं स्यादत्राह यत्संगेति येषां भगवात्प्रियाणां सेवा लक्षणसंगोद्गोर्नेजमौत्पत्तिकवीर्यमाहात्म्यं वैभवं विभुत्वं व्याप्तलक्षणं च यस्मिन्तीर्थैस्तत्तथातादृशं तीर्थैर्विदांशं शास्त्रं मुनिरंतरं संस्पृशतां भ
वणादिनाम्बस्यतां पुंसामानसविषयसंसर्गगतं मनोगतमंहोहरति अज-कथं श्रुतिभिः श्रवणेंद्रियद्वारेणांतर्गतः हृदयं प्रविष्टः ततः किं यतएवं विषयफलमतः को वै मुकुंदविक्रमनसेवेत रसज्ञ इति शेषः यद्वा य
स्यहरेः श्रीपादसंगाल्लब्धं यस्य तीर्थस्य निजवीर्यवैभवतादृशं गंगादितीर्थैर्मुहुः संस्पृशतां दर्शनस्पर्शनादिना सेवमानानां पुसां मानसमंहः सोऽजो हरति हियस्मात्तस्मान्मुकुंदस्य गृहीतवामनाच्चवतारस्थविक्र
मेत्रैलोक्यविक्रमलक्षणं चरितकः पुरुषो न सेवेत यद्यपि ब्रह्मज्ञानादिना हरत्यांतरमंहः कथमित्यत उक्तं अंतारीति बहुवारश्रोतव्यमित्यभिप्रायेण श्रुतिभिरित्युक्तमिति ११ भक्तैरिद्रियाधीनत्वेनेंद्रियाणां
च स्वाभिमानि देवताधीनत्वेन तत्प्रसादमंतरेण इंद्रियाणामात्मावशत्वेन भक्तिकरणानुपपत्तिरित्याशंक्य भगवद्भक्त्या देवमीतिरपि तदभिनाभूतेति भावेनाह यस्येति व्यतिरेकेणापि हरौ भक्ति-कर्तव्येत्याह
हराविति महतां गुणाः असत्यमंगले बाहिः शब्दादिविषये धावनभेदावशिष्यते नत्वात्मसुखमित्यतो धावत इति १२ भगवद्भक्त्याभिमानि देवमीति मुपपादयति हरिर्हीति आत्मा जीवनः अत्रा

यत्संगलब्धं निजवीर्यवैभवं तीर्थैर्मुहुः संस्पृशतां हिमानसम् ॥ हरत्यजोहः श्रुतिभिर्गतो तः को वै न सेवेत मुकुंदविक्रमम् ११ यस्यास्ति भक्तिर्भगवत्यर्कचिना स
वैर्गुणैस्तत्र समासते सुराः ॥ हरावभक्तस्य कुतो महद्गुणामनोरथेनासति धावतो बाहिः १२ हरिर्हि साक्षाद्भगवांश्छरीरिणामात्मा झपाणामिव तोयमीप्सितः ॥
हित्वा महान्तं यदिसज्जते गृहे तदामहत्त्वं वयसादपतीनाम् १३ तस्माद्रजोरागविषादमन्युमानस्पृहाभयदैन्याधिमूलम् ॥ हित्वा गृहं संसृतिचक्रवालं वृत्तिं
पादं भजता कुतो भयमिति १४ केतुमाले भगवां कामदेवस्वरूपेणास्ते लक्ष्म्याः प्रियचिकीर्षया प्रजापतेर्दुहितृणां च तद्वर्षपतीनां पुरुषायुषा होरात्रपरिसंख्या
नानां यासां गभीरमहापुरुषमहास्त्रतेजसो द्वे जितमनसां विध्वस्ता व्यसवः संवत्सरते निपतंति १५ अतीव सुललितगतिविलासविलसितरुचिरहासलेशा
बलोकलीलया किंचिदुत्तं भित्तुंदरभूमंडलसुभगवदना रीं वंदीश्रयारमारमयं त्रिद्रियाणि रमयते १६ तद्भगवतो मायामयं रूपं परमसमाधियोगेन रमा देवी
संवत्सरस्य रात्रिप्रजापतेर्दुहितृभिरुपेता हस्तुतद्भवं भिरुपेतोपास्ते ॥ इदं चोदाहरति १७

पिव्यतिरेकमाह हित्वेति महातमनाद्यनंतकालीनं हरिहित्वा यद्विगृहे सज्जते बहुकालं जीवति तदा वयसा आयुषादपतीनां महत्त्वं न गुणतः गुणतो महत्त्वं हरिभक्त्यैवेत्यर्थः १३ उपसहरति तस्मादिति य
स्माद्रजोरागादिमूलं तस्मात्त्रिसिंहादं भजतेत्यन्वयः संसृतिचक्रवालं सारावृत्तिहेतुभूतम् १४ कामदेवस्वरूपेण कामदेवसंनिहितप्रज्ञाख्यात्मरूपेण प्रजापतेर्दुहितृणां केतुमालवर्षपतीनां ल
क्ष्म्याश्च प्रियचिकीर्षयेत्यनेन हरिर्भक्तवत्सलत्वे प्रयोजनान्यादिति दर्शितं पुरुषायुषा शतवर्षसंख्यानेन यान्यहोरात्राणितैः षड्विंशत्सहस्रैः परिसंख्यानं गणनं यासां तास्तथा तासां महापुरुषो हरिस्तस्य प्र
ज्ञास्त्रेजसा सुदर्शनचक्रतेजसा व्यवसः गतमाणाः १५ उत्तं भित्तं ऊर्ध्वनीतसुभगसुंदरं त्रिद्रियाणि रमयते द्रष्टृणां मित्रिशेषः १६ मायामय इच्छामयं रमो देवो भगवतो रूपगुणास्तइत्यस्येदतात्पर्यं भगवत्तन्म
रतिसंनिहितारमा देवो कामांतः स्थितं हरेरुपं उपास्ते रतिस्तु विष्णोः प्रतिमास्थानीयं कामदेवं कामदेवस्थितं विष्णुमुपारते श्रीरतिस्थिता कामदेव रतिश्चापि विष्णोस्तु प्राकृतास्तु भित्तिरमृतेः अनेन
मायामयमिदं स्य प्राकृतमित्यर्थः सूच्यते संवत्सरस्य रात्रिप्रजापतेर्दुहितृभिरुपेता हस्तुतद्भवं भिरुपेता १७

भा०पु०

ये भवेद्विशेषाव्यावर्तकधर्मास्तांस्तान्वदन्तीति सर्वविशेषविदो ब्रह्मादयस्तेषां त्रिभावास्तथा मात्मा इहोपस्पतया तस्मै आकृतीनामभिप्रायाणां पूर्वानुवसरं कारणाणां चित्तानां स्वरणकारणानां
असंकरणविशेषाणां चेतसां बुद्धवृत्तीनां वृत्तिविशेषाणां चाधिपतये सर्वमयाय सर्वोत्तमय उपयत्रातर्बहिश्च श्रृयाद्रक्षाया इति शेषः १८ लोकोत्तिष्ठमाना धियो नानाव्रतैरिद्विष्यत्वाभिनन्तापारा गतान्तो
न्यपतिमाशास्तेष्वगतिमासु वृत्तीत्यर्थः स्वमेव न न्न लक्षणः राधेनेन हेतुना तासां मयं पयिं भवतारं पुपभोगसाधनं धनान्यायूपहोरात्रगमगमलक्षणानि रजसि कुर्वताः प्रियं पतित्वं न वृत्तां पुरुषाश्चारा
तत्रास्तत्प्राग्नेशकिहीनाय तोतस्तत्पतिरव्यावहारिकमित्यर्थः १९ तर्हि मुख्यपतिः कश्चित् तत्राह सनादिति यः स्वयमकुतो मयः मन्मयात्पुनरुज्जं स मयतः पतित्सर्वमवपतिः शयात् नन्ववतर्हि बहवः
किं न स्युरिति तत्राह एक इति भवानिति शेषः इतरथा बहूनां पतित्वे मियो न्येभ्यः सान्मण्डलेश्वराणां भवेति शेषः अतस्त्वमेक एव पतिरिति त्वयः इतो पितृह्यभयपुण्या इत्याह भजं गतिं त्वां
भजन्पुरुष आत्मलाभात् त्वल्लाभात् परमन्यमध्यधिकनैव मन्यते अभावा इति शेषः एकमेवाद्वितीयमिति श्रुतेः २० अतोऽप्यस्यैव पुण्यार्थमिहेतुत्वादित्याह य इति निश्चयश्चरितपतियं स्तन्यतेन वयं
पादसरोरुहयोरहं पूजननिर्वाका मयेत्सोत्थिलकामलं पदः अपेक्षितारोपपुरुषार्थमपि पदुतरः हेर्हं पितमेव अतस्त्वद्वचितमेवाभीप्सितं नान्यद्वर्तनं विशिष्टफलहेतुत्वात् न्यतरं पुष्पनामिदं शयति य

ॐ ह्रीं ह्रीं हूं ॐ नमो भगवते तृष्णिकेशाय सर्वविशेषवित्क्षेत्रात्मने जाकूतीनां चित्तानां चेतसां विशेषाणां चाधिपतये षोडशकलाय छंदोमयाया नमः ॥ अनेन
याय सर्वमयाय सहस्रेभ्यो जसे बलाय कांताय कामाय नमस्ते उभयत्र भूयात् १८ स्त्रियोन्नतेस्त्वां तृष्णिकेशमीश्वरमाराध्य लोके पाति याशा मतेन्यम् ॥ अनेन
तासां परिपास्य पत्यं प्रियं धनार्थं पिबतोऽस्वतंत्राः १९ सवैपतिः स्यादकुतोभयः स्वयं संमतः पाति भयातुरं जनम् ॥ स एक एवैतरथामिभोगजैवात्मलाभाद
धिमन्दते परम् २० यस्तस्य ते पादसरोरुहार्हणं नि कामयेत्सोऽखिलकामलं पटः ॥ तदेव चाभीप्सितमीप्सिता चिंतयद्ब्रह्माच्छोभयन् प्रपन्नं तं २१ मत्प्राप्तये
ससुरासुरादयस्तप्यंत उग्रतपश्चेद्रिये धियः ॥ ऋते भवत्पादपरायणं न मां विदंश्च हं त्वद्भूदयाय तोजित २२ मत्त्वं गमापि कुरु शीर्षाणि रवकं करं वज्रं यत्तद्भाषि
सात्त्वताम् ॥ विषर्षिमा लक्ष्मवरेण्यमायया कर्द्वेश्वरस्यै हितमृहितुं विभुः २३ रम्यके च भगवतः प्रियतमं मात्स्यमवताररूपं तद्ब्रह्मणुरुपस्य मनोः प्राक्पदं रितं
सद्गदानीमपि महताभक्तियोभेनाराधयन्निदं चोदाहरति २४ ॐ नमो भगवते मुख्यतमाय नमः सत्वाय प्राणायौ जसे बलाय महामत्स्याय नमः इति २५

द्वैमिति अयंभावः यत्कारभोन्यपादार्चनं करोति तस्मात्फलानुदयात्पुनस्तप्यतइति यद्यस्मात्तस्मादिति चशब्देन पूर्वमर्चितामिदानीमर्चयते तत्तत्रार्चिष्यतइति सूचयति २१ अन्यपादार्चकस्य भगवत्पञ्चत्वमत्र द्रष्टव्यमित्याह मत्प्राप्तयइति येनैन्द्रियोपेयि इन्द्रियविषयेष्वर्थेषां ते तथाशब्दादिति घरागां धीभृतद्वयः ससुरासुरादयश्च भूतमरतप्यते ते मानविदाति यत्तत्तार्च्यं फलं विदतात्यन्तकारणमाह ऋतइति भवत्पादपरायणमर्चनमृते त्वत्स्वराणां च भावः कारणं हेतुवन्तरमाह अहमिति अजितअहंत्वदृष्टया यतस्तस्मादिति शेषः त्वपि हृदययस्याः सा तथा यस्त्वत्पादार्चकस्तत्तयमप्रसादयोनस्तस्य नास्तीति अयंभावोऽसप्रज्ञातम्यपामपाज्ञायतइति २२ स्वशिरां निवृत्तकरां बुजते पिभगवत्पूजके रं प्रार्थनीयमित्याशयवत्याह सन्वमिति यत्करां नुजसात्त्वताहीना भित्तिशेषः शिरस्त्वयाधियेन त्वपासत्वं मम ईदृशपितृकुर्वित्यन्वयः किंच सर्वस्मान्मणितवपसादाधिक्यमस्तीति द्योतयति बिभर्षीति हेतरेण्यत्तद्वत्समांशमालंभ्याहं विभाषियदतो मायये श्वरयईहितवृंहितुकोवि मुनेकोपि सार्थः २३ मनोर्द्वैतस्वतस्य २४ २५

पि. ३०

91

۱۰۰

उक्तैर्गुरुः पौनः परमपुरुषः इदं जगद्वशे अनयन्तीतवान् सत्वमीश्वरः साक्षात्पारायणः आत्मास्वामी यद्वा यथात्मा आदानसमर्थः इदं जगद्वशे नयन्वर्तते सत्वमीश्वर एष र्यादिगुणराशुद्भूति २६ लोकपालादिविश्वेश्वरवशत्वेतदहं रूपत्वं कथमस्येत्याशङ्क्य स्पष्टाद्दिहोति भावेनाह यमिति च षष्मदोविकल्पार्थं यत्वां हि त्वालो कपालाः पृथग्भा समेत्यवा यन्तं तोमिद्विपदश्चतुष्पद इत्यादि ण्सरीप्रस्था स्तुचराचरमत्र दृश्यते श्रुतिद्विषयतत्पातुं न शक्नुवित्यन्वयः अशक्तत्वेनेमिच्छमाह मत्सरे इति मात्सर्याख्यज्वरग्रस्तत्वादित्यर्थः वार्तासमावयोः किलेति वचनादिदं स्पष्टां लक्षणं मात्सर्यसंपादनमात्रं न तु धुल्यमाज्ञानमिच्छाद्वैत्यवेशनिमित्तं वैतिगमपितव्यं तदुक्तं स्पष्टतइव देवास्तु हरिणा यत्र कुत्रचित् हररेवाज्ञया कापि दैत्यावेशादथापि वेति अनेन स्पष्टाया अनयनिमित्तत्वेन पालनाशक्तिः स्वरूपकृतेति ज्ञा तव्या २७ यद्यप्यस्तुमूलरूपस्य हरेर्जगत्पालनशक्तिः स्वरूपभूता तथाप्यवताराणां सानसमास्तीत्याशङ्क्य द्वयोरपि कोपि माहात्म्ये विशेषोपास्तीति भावेनाह भवानिति भवान्पुगात्तार्णव इमाक्षाणी मूढे इत्याहेत्यन्वयः तरमैजगत्प्राण गुणात्मने जगच्चष्टकगुणस्वरूपाय मत्स्याय हरये नम इत्यन्वयः २८ २९ न कूले आरोगमनयस्य सतथा तस्मै महासमुद्रनिवासायेत्यर्थः सर्वसत्वगुणाः पराक्रमगुणा गवविशेषगणस्य सतथा तस्मै सर्वसत्वगुणा ज्ञानानंशदिगुणा इति वा नोपलक्षितस्थानाय अज्ञातस्वरूपाय वर्ष्मणे भक्ताभीष्टवर्षणशालाय प्रमाणाय सम्यग्गक्रैवा प्रमाणबोधनेपत्तामर्यादाशास्त्रहेतुषु सम्यग्भक्तश्चापि स्यात्प्राणमंरणे गतावित्यादवः वर्ष्मदेहप्रमाणयोरिति च अनेन दिव्यतिथ्योनेरपि सम्यग्वक्तृत्वा माहात्म्यसूचितं भूयसे प्रहते महतो महीयानिति श्रुतिः अवस्थानाय जगत्स्थितिहेतवे ३० मंत्रस्य

अंतर्बहिश्चाखिललोकपालैरदृष्टरूपो विचरस्युरुश्चनः ॥ सर्वेश्वरस्त्वं य इदं वशेऽनयन्नात्मा यथा दारुमर्थानरः स्त्रियम् २६ यं लोकपालाः किल मत्सरज्वराहित्वा यन्तं तोमिद्विषयसमेत्य च ॥ पातुं न शक्नुवित्पदश्चतुष्पदः सरीसृपस्थास्तु यदत्र दृश्यते २७ भवान्पुगात्तार्णव इमाक्षि मालिनिक्षोणीमिमामोषाधिनिर्हयानिति ॥ मया सहोरुक्रम ऊहोजसा तस्मै जगत्प्राण गुणात्मने नम इति २८ हिरण्मये पि भगवान्निवसति कूर्म तनुं विभ्राणस्तस्य प्रियतमां तनुमर्थमासहतद्वर्षपुरुषैः पिष्ट गणाधिपतिरुपधावति मंत्रमिमं चानुजपति २९ ॐ नमो भगवते अकूपाराय सर्वसत्वगुणविशेषणाय नोपलक्षितस्थानाय प्रमाणाय नमो भूयसे नमो वस्थानाय नमस्ते ३० यद्रूपमेतन्न जमाय यर्पितमर्थस्वरूपं बहु रूपरूपितम् ॥ संख्या नयस्यास्य योपलंभना तस्मै नमस्तेऽव्यपदेशरूपिणे ३१ जरायुजं खेदजं मंडजोद्भिजं चराचरं देवर्षिपितृभूतभेदम् ॥ यौः खं क्षितिः शैलसंस्तिसमुद्रद्वीपग्रहक्षेत्यभिधेय एकः ३२

चित्तगुणविशिष्टत्वेन श्रीहरेस्तौति यद्रूपमिति यद्रूपमेतद्विभं निजमायया तव स्वरूपेच्छया पितं यदा धारतयातिष्ठति माययेत्युक्त्यानिर्गच्छाविचाकल्पितं किं स्यादित्यतोर्थेति अत्राधित रूपं जरायुजादिबहु रूपेण रूपितं शब्दितं यस्मै यत्तेति संख्या चनास्ति परमाणुप्रदेशे पिबलंताः प्राणि राशय इति वचनात् यच्चोपलंभनादयथा अयथा दृश्यते च स्थानतिष्ठति विकारित्वात् उर्वारुक्कलादेरन्यथा दर्शनाच्चत्तावतावैतथ्यं विश्वसत्यमित्यादि श्रुतेः अतः प्रवाह रूपेण नित्यामित्येष्टव्यमित्यर्थः रूपसंनिधानयोग्यप्रतिमास्थानीयमित्यर्थः तस्मै तुभ्यं नम इत्यन्वयः नव्यपदेशो यस्य तदव्यपदेश तादृशं रूपं स्यास्तीति अव्यपदेशरूपी तस्मै वाङ्मनसा गोचररूपत्वादित्यर्थः अनेन सर्वसत्वविशेषणाय नोपलक्षितस्थानायेति पदद्वयविवृतं ३१ सन्पटः सन्पटः इति सदनुविद्धत्वेन प्रतीयमानत्वात् सर्वसत्त्वात्वं इत्येति श्रुतेः विश्वस्य ब्रह्मात्मकत्वं मुख्यं किं न स्यादित्याशङ्क्य तत्सृष्टा तदेवानुपाविशदित्यादेः सर्वातीर्यामिकत्वाच्चुमर्वनामाहारीत्वं न तु सर्वस्वरूपत्वाद्रूपत्वं तृपचारत इति स्मृतेश्च सर्वातीर्यामित्वेन तत्तत्तरात्राप्र दत्त्वेन तच्छब्दप्रवृत्तिनिमित्तस्य तदधीनत्वेन तत्तत्तन्नामत्वं हरैरित्याभिप्रेत्याह जरायुजमिति देवादीनां भेदोपस्मिस्तत्तथा इति शब्दादिवचनात् अत्रादिनायव नैकपदेत्यनेन यो देवानां गत्या एकपदेति श्रुति सूचयति नमो वर्ष्मणे नमो भूयसे इति मंत्रादयस्याभिप्रायः सूचित इति ३२

असंख्येयविशेषाः व्यावर्तकधर्मासंख्येयानिनामानिरायणादीनिशुक्लादीनिरूपाणि यस्याः सातधातादशी आकृतिविग्रहोपस्यसतथात्तस्मिन्नेवविधेयमिन्त्यादिदशवतारादित्यादिकेयसंख्याक विभिः कल्पिताजगत्स्थितिलक्षणरक्षणायेतिशेषः नेयसंख्यातात्त्विकोत्याह यथेति यथादशावतारादित्यादिकयासंख्ययाभावास्तत्त्वदशावस्तुयाथास्यंपश्यता जातावकवचन विनीयतेविशेषेणोप तेऽशियप्रशिक्ष्यादिषुपादित्यमवर्त्यतइति अनेनयथोपदेशकवर्त्यतः कवयो न भवन्ति किंतु अपरोक्षंपश्यंतः त्त्युक्तं नचेद्वृत्तिज्ञानंसंख्याप्रणयनस्यविशेषग्रहणस्यव्यर्गत्वापातादतः खरूपज्ञानमेवांगीकर्तव्यं आचार्यैरप्येतदभिप्रायेणोक्तं तज्ज्ञानं तद्रूपमेवहीति जीवस्यतिरोहितंस्वरूपज्ञानंच श्रीनारायणप्रसादेनविभवतीत्यभिप्रायेणतं श्रीहरिविंशतिं सांख्यनिदर्शनायसांख्ययथाज्ञानस्वरूपविपर्ययनदर्शयतिसम्यग्ज्ञापयतिप्रदीपग्राहिवत्इति सांख्यनिदर्शनः तस्मै बलमानंदओजश्चसहो ज्ञानमनाकुल स्वरूपाण्येवजीवस्यव्यव्यंतेपरमाद्विभोरितिवचनात् स्वरूपज्ञानमतीत्यत्रकिंनिदर्शनमित्यतो वास्तव्यलमाह सांख्येति हरेर्ज्ञानंयथातद्रूपमेवजीवज्ञानमित्यर्थः सत्यंज्ञानमनंतं ब्रह्मेति श्रुतेः इदं च भगवत्पादाभिप्रेतं इति ज्ञायते तज्ज्ञानतद्रूपमेवहीति अनेनयथाब्रह्मज्ञानब्रह्मस्वरूपं तथाजोवज्ञानं जीवस्वरूपमेव तत्रब्रह्मज्ञानंनित्यं प्रकाशितंजीवज्ञानंस्वादृष्टेनातिरोहितं श्रीहरिप्रसादेनप्रकाशितंभवतीतिविशेषां हि सव्येनप्रथयति ३३ उपनिषदषट्कर्णागोचरंमंत्रम् ३४ गंत्रतर्चालिगायमंत्रस्तत्र सूत्रयेमंत्रार्थज्ञापनायवा यज्ञकृतवेयज्ञसंकल्पविषयाय कर्मणाक्रिययापराक्रमलक्षणयाशुक्लायशुद्धाय त्रिषुगुणेषु अवतारोपस्यासौ त्रियुगस्तस्मै ३५ वनगाचरस्थवराहस्पर्मंत्रतत्रचालिगादिकंकथमु

यस्मिन्नसंख्येयविशेषना मरूपाकृतौ कविभिः कल्पितेयम् ॥ संख्याययातत्त्वदशाविनीयते तस्मै नमः सांख्यनिदर्शनाय हि ३३ उत्तरेषु कुरु भगवान्यज्ञ पुरुषः कृतवराहरूप आरते ॥ तंतुदेवोहैषामूः कुरुभिरस्सलितभक्तियोगेनोपधावति इमांच परमा मुपनिषदमावर्तयति ३४ ॐ नमो भगवते मंत्रतत्तर्चालिगा ययज्ञकृतवेमहीधराय महापुरुषाय नमः कर्मशुक्लाय त्रियुगाय नमस्ते इति ३५ यस्य स्वरूपंकवयो विपश्चितो गुणेषु योनिष्विवजातवेदसम् ॥ मथंति मथनाम नसादिदृक्षवो गूढक्रियाधैर्नैर्मईरितात्मने ३६ द्रव्यक्रियाहेत्वयने शकृदभिर्मायागुणैर्वस्तुनिरीक्षितात्मने ॥ तथैव तत्रातिशयात्मबुद्धिभिर्निरस्तमायाकृत येन मोनमः ३७

पपचतइत्याशंक्यप्रेसावद्भिर्विभृग्यरूपत्वेन पुरुषोचमत्वावगमात्तदवतारत्वेनोपपचतइत्याह यस्येति काव्यकर्तृत्वेन कवयइति ननु वेदावेचवस्तुज्ञत्वेनेत्यन्यथाप्रतीतिनिरासाय त्रिपश्चितइति गुणेषु सत्त्वा दिकार्षेयु शरीरैर्द्रियादिषु नियामकत्वेन सन्निहितं यस्य तव स्वरूपं विपश्चितः कवयो मनसामध्यायोनिषु काष्ठेषु जातवेदसमभिप्रियमवमन्ति आन्नेडयंति विचार्यं जानतीत्यन्वयः शरीरादोसन्निहितश्चेत्कुतो नमकाशतइतितत्राह गूढमिति एकोदेवः सर्वभूतेषु गूढः विदं व्योतिर्हृदय आहितं यं दित्यादि श्रुतिः क्रियाधैर्गुणविषयैर्द्राग्न्यादिनामभिरीरितात्मनेप्रतिपादितस्वरूपाय ३६ शरीरादिगूढे चरसद्वावे ब्रह्मादिप्रत्यक्षंच प्रमाणमित्याह द्रव्येति द्रव्यक्रियाहेत्वयनेशाश्रयकारिश्चेति तथाईशशब्दः प्रत्येकमभिसंबध्यते हेतुः कारणमयनमाधारः द्रव्यादीनामीशैः शंकरगरुडब्रह्मवापुर्भिर्जगत्कर्तृभूतैर्मायागुणैर्ह रीच्छानुसारिभिर्वस्तुयावथा निरीक्षितात्मने साक्षात्स्वरूपाय ॥ स्वप्नसादवलाच्चत्साक्षात्कारे बुद्धिपाठवंचैषामस्तीत्याह तत्रेति तत्रतवस्वरूपेयथाशक्त्यसिद्धविशेषदर्शनपटुतरबुद्धिभिः पटुन्यत ब्रह्मविवर्तवादिभिर्माया रूपमेव ब्रह्मतेनात्मिकमिति तत्राह निरस्तेति शंकरादीनां द्रव्यादीशत्व द्रव्येशः शंकरः मोक्तः क्रिपेशोः गरुडः स्मृतः कारणेशस्तथा ब्रह्मवापुर्मायाधारवान् स्मृत इति वाक्यसिद्धं यथेषा वस्तुनिरीक्षणं शक्यते तथेति एवमशब्देनान्येषामेतादृशशक्तिनिवारयति ३७

ब्रह्मादीनामपित्वस्कटाश्लेशमंतरेणत्वज्ज्ञानादौपाठवंनास्तिअतोनिर्मातृत्वंचमुख्यतैवेत्यभिप्रेत्याह करोतीति योविश्वस्थित्यादिकं करोति ब्रह्मादयश्चस्यतवेप्सितमाप्तिनुनैशतसत्त्वादिगणैर्मोहित
त्वादितिशेषः ब्रह्मादीनामपित्वदीप्सितज्ञानशक्त्यभावेपि लक्ष्म्याः शक्तिः सास्तुतदनुवर्तमानत्वादित्याशंक्याह मायेति यदाश्रयायस्त्वमाश्रयोयस्याः सातथामायालक्ष्मीभ्रमतिअनतत्वात्स्वरूपं गणरेति
नस्ति अनुवृत्तिरपिनस्वाधीनाकिंतुहर्षधीनेत्यत्रहृष्टांतमाह यथेति अयस्कांतरत्नसन्निधानाद्यथाऽयोभ्रमतेचेष्टेतथंयमापित्वत्सन्निधानाच्चाभ्यनुवर्ततइत्यर्थः त्वत्सन्निधानाभावेजडप्रायेतेत्योतना
यायोनिदर्शनमितिभावः अनेनत्वत्सन्निहितलक्ष्मीसन्निधानाज्जडप्रकृतिः कार्येषुप्रवर्तते तत्रेदंनिदर्शनमितिचोक्तंभवति तथाचयोजना यस्यतवाश्रयामायाजडप्रकृतिभ्रमतीति अयस्कां
तस्यायश्चेष्टकत्वशक्तिरीश्वरनियतेतिज्ञापनाययदाश्रयेति अतएवग्राह्यइति अयस्कृतिसन्निधापद्रव्यांतरचेष्टाशक्तिप्रदत्वात्तद्वत्स्थिरत्वाद्वातच्छब्दवाच्याय एतदेवसूचितं गुणकर्णैति चेतनाचे
तनाश्रयगुणकर्मणोः साक्षिणे कर्तृत्वेनेतिशेषः ३८ प्रतिवारणं प्रतिगजस्थानीयनिरस्तनिवारणं वा अग्रदंष्ट्रेदंष्ट्राग्रे जगदादिः श्रीनारायणएवसूकरः जगदादिश्चापंसूकरश्चसुहृदोतीतिसूकरएवसूकरः
शुभित्यनुकारशब्दंकरोतीतिसूकरोवराहः बवोशसावितिभाच्याइतिसूत्रात्तस्यथोरभेदः ३९ इतिपंचमोविज०टी० अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७ ॥ सीतामिरामयतीतिसीतामिरामस्तम् १

करोति विश्वस्थिति संयमोदयं स्येप्सितनेक्षितुमीशते गुणैः ॥ मायायथाऽयोभ्रमते यदाश्रयाग्राहणेनमस्ते गुणकर्मसाक्षिणे ३८ प्रमथ्यदैत्यं प्रतिवारणं मृधे
योमांसायाजगदादिसूकरः ॥ कृत्वाग्रदंष्ट्रेनिरगादुद्वतः क्रीडां ब्रिबेमः प्रणतास्मि तं विभुम् ३९ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे अष्टादशोऽध्यायः १८ ॥
श्रीशुक उवाच ॥ किंपुरुषे तु वर्षे भगवंतमादिपुरुषं लक्ष्मणाग्रजं सीतामिरामं तं चरणसन्निकर्षाभिरतः परमभागवतो ह नूमान् सह किंपुरुषैरविरतभाक्तिरु
पास्ते १ आष्टिषेणेन सह गंधर्वैरनुगीयमानां परमकल्याणीं भर्तुं भगवत्कथां समुपशृणोति स्वयं वेदं गायति २ ॐ नमो भगवत उत्तमोऽहो कायनमः आर्य
लक्षणशीलव्रताय नमः उपाश्रितात्मने नमः उपासितलोकाय नमः साधुवादनिकर्षणाय नमो ब्रह्मण्य देवाय महापुरुषाय महाराजाय नम इति ३ यत्तद्विरुद्धा
नुभवमात्रमेकं स्वतेजसा भ्वस्तगुणत्रयवस्थम् ॥ प्रत्यक् प्रशांतं सुधियोपलंभनमना मरूपं निरहं प्रपद्ये ४ मर्त्यावतारस्त्विह मर्त्यशिक्षणं शोवधाधैवन केवलं
विभोः ॥ कुतो न्यथास्यूरमतस्व आत्मन सीताकृतानि व्यसनानीश्वरस्य ५

भगवत्कथामित्युक्ते कस्यचित्पूज्यस्य कथामितितद्व्यावृत्त्यर्थमिति भर्तासन्निप्रमणो बिभर्षीति श्रुतिरपि संहितानेनेति ज्ञातव्यम् २ आर्यस्य हरेर्लक्षणशीलनित्यनिर्दोषत्वं सत्यजगत्स्वपृष्ट्वादि
व्रतंचयस्य सतथातस्मै विश्वसत्यं भगवानुपवोरिदापश्चनमिन्नंतिव्रतं वामिति श्रुतिः उपाश्रिता आत्मानो जीवायस्य सतथातस्मै लोकानुग्रहापांगीकृता विग्रहायेति वा उपासित उपासनायुक्तो लोकोपगृहि
श्य सतथातस्मै साधुरपामिति वादस्य वचनस्य निकर्षणापसम्भविचारकाय यद्वा साधूनां वादस्य विवादस्य विरोधस्य निकर्षणापपरिहारकाय ३ अहं तं त्वां शरणं प्रपद्ये इत्यन्वयः यत्तत्तत्स्वरूपं विश्व
ज्ञानुभवमात्रप्रकृति प्राकृतवैकृतसंबंधरहितज्ञानात्मकेन्द्रियादिमत्स्वतेजसास्वरूपसामर्थ्येन ध्वस्तानिरस्ता गुणाः सत्त्वादिपञ्चतिसो जाग्रदाद्यवस्थाश्च येन सतथातं ध्वस्ता गुणनिमित्ताः तिस्रो वक्ष्या येन सत
थातं वा प्रत्यक् जीवाभिमुखा वीक्ष्यतं प्रशांतं प्रकृष्टसुखपूर्णं प्रसन्नाकारं वा सुधियाशोभनबुद्धचोपलम्ब्यत इति सुधियोपलंभनं प्रत्यक्षपदार्थवत् प्रत्यक्षप्रमाणेनोपलभ्यते प्राकृतनामरूपरहितत्वादित्याह
अनामरूपमिति अतएव निरहं अहंकारशून्यम् ४ ननु श्रीरामस्य विशुद्धानुभवादि विशेषणानि कथं संच्छते सीताविद्योगादिना दुःखाज्ञानादिप्रदर्शनादिति तत्राह मर्त्येति विभो व्याप्तस्य हरे
मर्त्यावतारमर्त्याकाररूपग्रहणं शोवधाधैवन केवलं तावन्मात्रं न भवति किंतु मर्त्यशिक्षणं यमुद्दिश्य गुरोराज्ञाकरणं शरणागतपालनमभीष्टदानमित्यादि मर्त्यैः कर्तव्यमिति एतत्कुतानेन कृतमिति ज्ञायते

इत्याशक्यदशरक्षाकरणवनाभियानसीतान्वेषणादिप्राप्तव्यसनशरणागतमुग्रावाभाश्रकाणावभाषणराज्यदानादिभोग्यम्पतइत्याह कुतइति स्वेआत्मनिस्वस्वरूपेभूतोरममगस्यभगवतःकरिमन्त्र
तिष्ठितइतिस्वेमाहिम्नातिश्रुतेः ५ ईश्वरश्चेदुःखानुभवीतदनुभवीचेभेश्वरइतितत्राह नवाइति सआत्माइतिपदद्वयेन आत्मावाइदमेवाग्रआसीदितिश्रुतिपराभूति वाइत्यनेनानरनिष्ठानिरवचइतिश्रु
तिप्रमाणयति हिशब्दोद्देश्यार्थः कश्मलंमुरतलक्षणं अपिपदेनसीतामपीत्याह अतोभक्तानुकंपयाकृतावतारस्यश्रीरामदेवस्यदुःखभोगाभावेनेश्वरत्वाविधायात्भक्तिज्ञानेपवतत्पीतिजनके नजन्मादिक
वानरासुरादिपापयोनिजातस्याभिभक्तिज्ञानसद्भावमोक्षस्यमुनियतत्वात्तदुक्त यस्यसम्पत्कृमगवतिज्ञानंभक्तिस्तथैवच निश्चितस्तस्यमोक्षःस्यात्सर्वपापकृतापितु योममत्वादिनादोपरमत्वन्यविषयःस्मृत
इत्यभिप्रेत्याह नजन्मेति अन्यविषयस्तदाश्रितदुष्टजीवविषयइत्यर्थः महतोमहात्मनोमुक्तियोग्यस्य अग्राष्टिरेण कस्माज्जन्मादिस्तोषहेतुर्नभवतीतितत्राह तैर्यग्विसृष्टानि तिर्यकसंबधियोनौवि
सृष्टान्जातान्द्वाराहदियोनेर्वा नरोपोनेनैकदृष्टत्वद्योतनायवनौकसइति एतदेवाहापिपदेनैवार्हादित्ववाचिना चशब्देनकृपाशीलत्वमवप्रयोजनमित्याह ६ ७ अतःपुरुषार्थभक्तिज्ञानाभ्याश्रीराममेवभज

नवैसआत्मात्मवतामधीश्वरोभुंकोहिदुःखंभगवान्वासुदेवः ॥ नस्त्रीकृतंकश्मलमश्रुवीतनलक्ष्मणंचापिजहातिकर्हिचिद् ६ नजन्मनूनंमहतोनसौभगं
नचांगबुद्धिर्नाकृतिस्तोषहेतुः ॥ तैर्यग्विसृष्टानपिनोवनौकसश्चकारसख्येचसलक्ष्मणाग्रजः ७ सुरोऽसुरोवाथनरोथवानरभ्यात्मनायःसुकृतज्ञमुत्तम
म् ॥ भजेतरामंभजुजाकृतिहरिंयउत्तराननयत्कोसलान्दिवमिति ८ भारतेपिपूर्वैर्भगवान्नरनारायणाख्यःआकल्पांतमुपचितधर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्योप
शमोपरमात्मोपलंभोनुग्रहायात्मवतामनुकंपयातपोऽव्यक्तमतिश्वरति ९ तंभगवान्नारदोवर्णाश्रमवतीभिर्भारतीभिःप्रजाभिर्भगवत्प्रोक्ताभ्यांसांख्य
योगाभ्यांभगवदनुभावोपवर्णनंसावर्णैरुपदेक्ष्यमाणःपरमभक्तिभावेनोपसरति इदं बोदाहरति १० ॐ नमोभगवतुपशमशीलयोगोपरतानात्म्यायाकि
चनवित्तायऋषिऋषभायनरनारायणायपरमहंसायपरमगुरवेआत्मारामाधिपतयेनमोनमइति ११ गायतिचेदम् ॥ कर्तास्यसर्गादिपुणोबद्धत्वेन
हन्यतेदेहगतोपिदैहिकैः ॥ द्रष्टुर्नदृग्यस्यगुणैर्विदूष्यतेतस्मैनमोऽसक्तविविक्तसाक्षिणे १२

तेत्याह सुरोसुरोवेति योमुमुक्षुःसपुरुषःश्रीराममेवभजतेत्यन्वयः असुरादिजातेर्ममत्वादिदोषसंभवेनरामभजनंकर्यसंभाव्यतइतिचेन्न तस्यमुक्त्ययोग्यासुरजातिविषयत्वाद्योग्यस्यतज्जत्वेपितदभावा
द्योममत्वादिनादोषःसत्वन्यविषयःस्मृतइतिस्मृतेश्च महदेवानामसुखमेकमितिश्रुतेः मुक्तियोग्यानामसुरजातित्वमस्तीतिज्ञापयेत्यभिप्रायेगासुरइति ननुतमोयोग्यात्पभिप्रायेणेति नकेवलंमूल
रूपस्यैवमोक्षदावृत्तशक्तिरपित्ववताररूपस्याप्यस्तीतिआशयेनाह यइति उचराम्कोसलानयोभ्यावासिनोदिवैकुण्ठं ८ उपशमोधिकभगवन्निष्ठा उपरमोमनआर्दीन्द्रियनिग्रहस्तपश्चरतामवमपेक्षतामि
तिदर्शयितुं ननुस्वस्य नित्यनिश्चलीतंद्रियत्वात् आत्मनःस्वरूपस्योपलंभोनित्यापरोक्षतायस्यस्तथा ९ साख्ययोगाभ्याययार्थज्ञानतत्साधनाभ्यां भगवतोहेरनुभावरयमाहात्म्यरयोपवर्णनं
तिपादनंयस्मिस्तत्तथातत्पंचरात्रं सावर्णेर्मनोऽपसरत्युपास्ते १० उपरतानात्म्यायनित्यतदेहादिधर्माय आत्मारामागामाधिपतये ११ सर्गादिपुक्ततथापिदेवदत्तवचोनावद्वद्यतेदेहगतोपिदैहिकैर्देह
संबंधिभिर्दोषैः योनहन्यतेनपीड्यतेद्रष्टुर्धस्यहगुणैर्दर्शनायोग्यरूपार्हादिभिः नदूष्यतेदर्शननिमित्तंपारंपरसंबद्धचतुस्मैनमः अत्रहेतुगर्भविशेषणमाह असक्तेति असगत्वात्तविलक्षणत्वात्सा
क्षित्वात्तुर्बन्धनादिदोषाभावइत्यर्थः १२

बहुजन्मान्जितधर्माद्युपायपाठवमिदमित्याह इदंहीति हिरण्यगर्भोयोगनैपुण्ययोगपाठवमिदमेवजगाद इदंकेतत्राह यदिति निर्गुणत्वमि भक्त्यातकालेमनोनिधायदुष्कलेवरमुच्छतीतिपत्तादिद
मितिभावः यस्यसम्पत्कृमवतिज्ञानंभक्तिसन्धैवचेत्यादिवाक्यप्रत्रापिप्रमाणमितिबोद्धव्यं १३ यतएवंसर्वमनित्यंतस्माद्विदुषाऽज्ञवहेहत्यागादौशंकाभयनकार्यमित्याह यथेति यथैहिकामुष्मिककामे
पुल्लंघ्येरागीसुतादौनाशवितयन् शकेतमपिमृतेसुतादयोनाशगमिष्यंतीति तथाविद्वानपियदिकुशरीरत्यागाच्छक्रेतवर्हितस्ययःशास्त्रश्रवणादौप्रयत्न सकेवलश्रमएव नकिंचित्फलमित्यर्थः
अतोनाशंकेतव्यमित्यर्थः १४ यतस्त्वदनुष्टुहीतमेवसफलंततइमंत्वदनुग्रहजनकंउपायमस्मभ्यंदेहीत्याह तत्रइति योगज्ञानंध्यानउपायंबा येनयोगेन अहंममतासंभूतदोषस्यमुक्तिपारिपथित्वा
त्तत्राज्ञाःप्राथ्यते तदुक्तं योममत्वादिनादोषःसत्त्वव्यविषयःस्मृतइति १५ इदानीमस्मिन्भारतवर्षेपवतंतत्तज्जानदीःप्राधान्येनवाक्ति भारतइति १६ आत्मनावायेनातरेणलपस्पृशति आ
इदंहियोगेश्वरयोगनैपुण्यहिरण्यगर्भोभगवान्जगादयत् ॥ यदंतकालेत्वयिनिर्गुणमनोभक्त्याविधायोज्झातिदुष्कलेवरम् १३ यथैहिकामुष्मि
ककामलंपटःसुतेषुदारेषुधनेषुचिंतयन् ॥ शंकेतविद्वान्कुलेवरत्पयाद्यस्तस्ययत्नःश्रमएवकेवलम् १४ तन्नःप्रभोत्वंकुलेवगपितांत्वन्माययाहंमम
तामधोक्षज ॥ भिद्यामयेनाशुवयंसुदुर्भिदाविधेहियोगंत्वयिनःसुभाषितमिति १५ भारतेप्यस्मिन्वर्षेसरिच्छेलाःसंतिबहवःमलयोमंगलप्रस्थोभैनाकालि
कूटऋषभःकनकःकोलःसह्योवेदगिरिःऋष्यमूकःश्रीशैलोर्वेकटोमहेंद्रोवारिधारोर्विन्ध्यःशुक्तिमान्दक्षगिरिःपारियात्रोद्रोणश्चित्रकूटो गोवर्धनोरेवतकःककुभो
नीलःकोकामुखइंद्रकीलःकामगिरिरितिचान्येचशतशःसहस्रशःशैलास्तेषांनितंबप्रभवानदानद्यश्चस्त्यसंख्याताः १६ एतासामपोभारत्यःप्रजानामभिरिव
पुनंतीनामात्मनाचोपस्पृशति १७ चंद्रवटाताम्रपर्णीअवटोदकाकृतमालावैहायसीकावेरीवेणपियोदाशर्करावतातुंगभद्राकृष्णाभीमरथीगोदावरीनिर्वि
ध्यापयोष्णीतापीसुरसानर्मदाचर्मण्वतीसिंधुःअंधःशोणश्चनदौ वेदस्मृतिःऋषिकुल्याविसोमार्कौशिकीमंदाकिनीयमुनासरस्वतीदृषद्वतीगोमतीसरयूरो
घवतीसप्तवतीघोषणासुषोमाशतमालाचंद्रभागाशुतुद्रीमरुद्व्यावितस्ताअसिकीविश्वेतिमहानद्यः १८ अस्मिन्नेववर्षेपुरुषैर्लब्धजन्मभिःशुक्लोहितक
ष्णवर्णेनस्वारब्धेनकर्मणादिव्यमानुषनारकगतयोबह्व्यआत्मनजानुपूर्व्येण सर्वाह्वेवसर्वेषांविधीयंतयेथावर्णविधानमपवर्गश्चापिभवति १९ योसौभ
गवतिसर्वभूतात्मन्यनात्म्येऽनिरुक्तेऽनिलयनेपरमात्मनिवासुदेवेऽनन्यनिमित्तभक्तियोगलक्षणोनानागतिनिमित्ताविद्याग्रंथिरंधनद्वारेण यदाहिमहा

स्वर्गजगदंतर्धामिणि अनात्म्येजीवधर्मरहिते अनिरुक्तेवेदैरपि सर्वात्मनानिर्वैकुण्ठमशक्ये अनिलपने अनन्याधारे पराप्ररुष्टामाश्रित्येषां तेषामुक्तास्तेषामप्यानंददानादिकर्तारि संज्ञाभाह बायुदेव इति अवताररूपाणामपि मुक्तिदानसामर्थ्यमस्तीति चोक्तं धितुवावासुदेव इति हि शब्दे भक्त्युत्पत्तौ सत्संगतिः प्रयोजकेति दर्शयति भक्त्या मुक्तिर्भवतीत्येतदेव गायति विद्वांसः २० एषामिति पञ्चीवृत्तीयार्थे किं शोभनं कर्म उत स्वात्किं भारतेऽजिरेभारताख्यमांगणे मुकुंदसेवायाः औपयिकं जन्मलक्षणोपायस्तत्र प्रवृत्तात्मभिरिच्छामनस्कैः २१ युजयेन स्वर्गजयेन यत्र स्वर्गे श्रीनारायणपादपद्मस्मृतिः प्रमुष्टा कुत अतिशयैर्द्विषोत्सवा द्विपयभागातिरेकात् स्वर्गस्थान्कर्मिणोऽद्विषयेदं वचनं न देवान्तेषां संततहारीस्मरणस्य प्रमाणसिद्धत्वात् २२ भारतलब्धजन्मनामपि पुनर्जन्मसंभवात् कथं भारतभूजयो वर इति प्रशस्यत इति तत्राह क्षणेनेति मनस्विनः क्षणकालेन मर्त्येन नश्वरेण देहेन कृतं कर्म हरौ सन्यस्य हरेरभयं पुनर्जन्म भयराहितं पदं संयातीति यस्मात्तस्मादिति शेषः कल्पायुषाभित्यनेन गहरादिलोकस्थालक्ष्यते कल्पायुषोऽद्विबुधारमत इति स्वोक्तैः २३ गहरादिलोके विशिष्टभोगसंभवात् कथं नीचीक्रियते भारतसंज्ञादिति तत्राह नयत्रेति यत्र गहल्लोकादिषु तदाश्रयाः श्रीनारायणचरणसरासिजस्मरणजनकाः साधवो रागद्वेषादिदोषलेशशून्या भागवतानुसुभाः यथेहातएवैकुण्ठकथा मुदापगा अपिन अतएव विष्णुविषययज्ञाश्च न सति तैः प्राप्य फलाभावात् पूर्वचीर्णकर्मफलभोगोत्सवेन गच्छत्कालत्वेनावसराभावान्मिषस्तूष्णीभावाच्च ध्यायंतीव देवमनुष्या इति श्रुतेः सुरेशश्यामिलोको महारादिः सेव्यतां न याति प्राप्य फलांतरत्वेनेति शेषः २४ इतोऽपि भारतगुण्यक्षेत्रमाहुरि

अहो बतैषां किमकारिशोभनं प्रसन्नैषां स्विदुत स्वयं हरिः ॥ यैर्जन्मलब्धं नृपुमारताजिरे मुकुंदसेवौपायिकं स्पृहात्मभिः २१ किंदुष्करैर्न क्रतुभिस्तपोव्रतैर्दानादिभिर्वाद्युजयेन फलगुना ॥ नयत्र नारायणपादपंकजस्मृतिः प्रमुष्टातिशयैर्द्विषोत्सवात् २२ कल्पायुषां स्थानजयात् पुनर्भवात् क्षणायुषां भारतभूजयो वरः ॥ क्षणेन मर्त्येन कृतं मनस्विनः संन्यस्य संयांत्यभयं पदं हरेः २३ नयत्रैवैकुण्ठकथा मुदापगानसाधवो भागवतास्तदाश्रयाः ॥ नयत्र यज्ञेशमस्वामहोत्सवाः सुरेशलोकोपिनयाति सेव्यताम् २४ प्राप्ता नृजातिं त्विह ये च जंतो ज्ञानक्रियाद्रव्यकलापसंभृताः ॥ न चेद्यते रत्न पुनर्भवाय ते भूयो वनौका इव याति बंधनम् २५ यैः श्रद्धया बहिर्षिभागशोहविर्निस्तमिष्टविधिभं प्रवस्तुतः ॥ एकः पृथङ्नामभिराहुतो मुदा गृह्णाति पूर्णः स्वयमाशिषां प्रभुः २६

त्याह प्राप्ता इति इह भारते ये जंतवः प्राणिमात्रा नामानोऽपुनर्भवाय भोक्षाय नयते रश्चेते भूयो वनौका इव निरयवासिन एव न चैषा पुनरुत्थिति रित्याह यातीति वनतुनरकां वचाद्भजनं वारिकानने इत्यभिधानं ये च नृजातिपुरुषत्वेन जननं प्राप्ताः जातिः सामान्यजन्मनोरित्यभिधानं मुक्तयेन यते रश्चेते सुतरां भूयो वनौकामहातमस्थानयोग्याः एष शब्दवदो कशब्दोकारांतः नानार्थेषु शब्दानामनैकांतत्वेन पाठात् बहिर्नामोऽनुसक्त इत्यादिषु च नृनय इति यातो ज्ञानकर्मयोग्यविप्रजातिप्राप्तास्ते ततोऽपि भूयो वनौकाः २५ अशेषसाधनत्वेन भारतस्योत्तमत्वमतिरसं देवो यतो तत्र क्रियमाणं कर्म यज्ञादिलक्षण श्रीहरिप्रतीजनकमतः स्तुवंतीत्याह येरिति भारतवासिभिः श्रद्धया बहिर्षिभ्यो निस्तमिराशिषां प्रभुरेकं स्वयं मुदा गृह्णाति । कथं निस्तमिष्टविधिभं प्रवस्तुते मागश इष्टं इंद्राय निर्वपामि प्रजापतये निर्वपामीति पृथक् इष्टं इंद्रयजामि जति पृथगिष्टविधिभं प्राणां इंद्रादि विषयत्वेन सिद्धत्वात् कथमेको हरिर्गृह्णातीत्युच्यते इति तत्राह नामभिरिति इंद्रादिनामभिराहुतः मित्रे चरादिवत् प्राप्तं न्य फलपेक्षी नेत्याह पूर्ण इति कुतः आशिषां प्रभुत्वात् २६

नकेवलं हिरादाय तूष्णीमास्ते हरिः फलं च प्रयच्छतीत्याहु रित्याह सत्यमिति अर्थितो हरिस्तेषां यज्वनां नृणां अर्थितं स्वर्गादिकं दिशतीति सत्यं शपथेन प्रतिजानीते प्राप्तस्वर्गैरर्थितोऽपि पुनः फलं नैवादिशतीति इदं च सत्यं अर्थिनो मदो भवतीति यद्यस्मात् अपामसो ममित्यादेः तस्मात् पुनरर्थितं प्राप्य पुनः प्रार्थयमानस्य प्रार्थितो न दिशतीति अयमदइति यदिति वा तर्ह्यत्रत्यानां स्वर्गादिकमेव दिशति न मोक्षमित्याशङ्क्यो मां मुदित्याहु रित्याह स्वयमिति इच्छाया विधानं यस्मात्तदिच्छा विधानं अभीष्टं निजपादपल्लवं भजतां फलमानिच्छतां भक्तिमत्तरेण तेषां स्वयं आत्मानं विधत्ते ददाति २७ स्वागिप्रेतमाहु रित्याह यत्र नेति यत्र यस्मिन् भारते वर्षे हरिर्निजपादपल्लवं भजतां शंसुलं च नोतीति यद्यस्मात्तस्मान्नः स्विष्टादेः स्वर्गसुखावशेषितं स्वर्गसुखमनुभूयावशिष्टं पच्छोभनतेन पुण्येन नोस्माकमञ्जनाभस्मृतिनिमित्तं जन्मरयादिति प्रार्थयामहे तदुक्तं अनाधिकारिणो देवाः स्वर्गस्था भारतोद्भवं वाञ्छन्त्यात्मविमोक्षार्थमुद्रेकाद्यैः धिकारिण इति वेदैर्गीतामिति ज्ञायते अनेन शास्त्रतात्पर्यार्थोऽपि निस्संदिग्ध इति बोद्धव्यं २८ एक इति विशेषणा

सत्यं दिशत्यर्थितमर्थितो नृणां नैवार्थितो यत्पुनरर्थिनो मदः ॥ स्वयं विधत्ते भजतामानिच्छतामिच्छा विधानं निजपादपल्लवम् २७ यद्यत्र नः स्वर्गसुखावशेषितं स्विष्टस्वदत्तस्य कृतस्य शोभनम् ॥ तेनाजनाभस्मृतिजन्मनः स्याद्वर्षे हरिर् यद्भजतां शंतनोति २८ श्रीशुक उवाच ॥ जंबूद्वीपस्य च राजन्नुपद्वीपानष्टौ द्वौ कपदिशं तिसृग्रात्मजैरश्वान्वेषण इमां महीं परितो निखनद्विरुपकल्पिताः २९ तद्यथा स्वर्णप्रस्थश्चंद्रशुक्ल आवर्तनोरमणकोमुदाहरणः पांचजन्यः सिंहलो लंकेति ३० एवं तव भारतोत्तम जंबूद्वीपवर्षे विभागो यथोपदेशमुपवर्णितः ३१ इति श्रीभागवते पंचमस्कंधे भुवनकोशे जंबूद्वीपवर्णनं नाम एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ऋषिरुवाच ॥ अतः परं प्लक्षादिद्वीपानां प्रमाणलक्षणसंस्थानतो वर्षविभाग उपवर्ण्यते १ जंबूद्वीपोऽयं यावान् प्रमाणा विस्तारस्तवा तत्क्षारो दधिना परिबेष्टितो यथा मेरुर्जैव्याख्येन लवणोदधिरपिततो द्विगुणविशालेन प्लक्षाख्येन परिक्षिप्तो यथा परिखा बाह्योपवनेन प्लक्षो जंबू प्रमाणो द्वीपाख्यातिकरो हिरण्यः प्लक्ष उत्थितो यत्राग्निरुपासक्त उपास्ते सप्तजिह्वः तस्याधिपतिः प्रियव्रतात्मज इक्ष्मा जिह्वः स्वंद्वीपं सप्तवर्षाणि विभज्य सप्तवर्षेनामभ्य आत्मजेभ्य आक ल्य्य स्वयमात्मयोगेनोपराम २ शिवं यशस्यं सुभद्रं शांतं क्षेमममृतमभयमिति वर्षाणि तेषु भिरयोन्यश्च सप्तसप्तैवा सन्नाभे ज्ञाताः ३ मणि कूटो वज्रकूट इन्द्रसेनो ज्योतिष्मान् घृष्मवर्णो हिरण्यग्रीवो मेवमाल इति सेतुशैलाः अरुणा अनुगुणा आंगिरसी सा वित्री सुप्रभाता ऋतं भरासं भरेति महानद्यः यासां जलोपस्पर्शनं विधूत रजस्तमसो हंसपतंगगोऽध्यायन सत्यां गंज्ञा श्वत्वारो वर्णाः सहस्रायुषो विबुधोपमसं दर्शनं प्रजननाः स्वर्गद्वारं त्रय्या विद्यया भगवंतं त्रयमियं सूर्यात्मानं यजते ४

द्विशेष विवक्षितोऽष्टावुपद्वीपानुपदिशंति ॥ सामान्य विवक्षितान्समुद्रैकदेशानिति २९ ३० ३१ इति श्रीभागवते पंचमस्कंधे विज० कृतटी० एकोनविंशोऽध्यायः १९ प्लक्षादिद्वीपप्रमाणादिज्ञानेन श्रीनारायणाहात्म्यमेव ज्ञाप्यते स्मिन्नध्याये प्रमाणमियत्ता प्रमाणं बोधने यत्तमर्पादाशास्त्रहेतुः श्रुति यादवः लक्षणमेतावद्विरसि रद्विधावृत्तं संस्थानं वर्तुलचतुरस्रत्वादिरवरूपप्रकारः १ तावता विस्तारेण लक्षणयोजनप्रमाणेन ततो जंबूद्वीपात् प्लक्षाख्येन बहिःस्थितेन तत्र इष्टांतोपयेति यत्र द्वीपे प्लक्ष उत्थितः असौ प्लक्षः जंबू प्रमाणः द्वीपाख्याति करत्वे जंबू प्रमाणीकरोति अधिसहस्रयो जनो ब्राह्म इति वा यत्रेत्युत्तरत्रापि संबद्धत्वे श्रीहरिभित्तिशेषः आकलय्य दत्त्वा २ अभिज्ञाताः प्रसिद्धाः प्रधाना वा ३ सेतुशैलाः मर्पादागिरयः विबुधोपमसं दर्शनं प्रजननं सुरतवलंचयं पतितथासूर्यात्मानं सूर्यस्वरूपं ४

प्रज्ञस्य पुरातनस्य विष्णोर्न्यासस्य हरेर्यद्रूपं प्रतिमास्थानीयं पञ्चसत्यं तस्य वाचिकं कायिकं सुकृतं परेकस्य ब्रह्मणो विरचितं रूपं सन्निधाननिमित्तं यच्चा मृतस्यामरसमूहस्य मृत्योर्गमरिकस्य महेश्वरस्य रूपं एवं त्रिमूर्तिनिवासयोग्यं तत्सूर्यमात्मानमीमांशिराणं प्रागुभयतिमं ज्ञार्थः ननु सूर्यातः स्थितं हारिशरणं पञ्चामह इति व्याख्यानादिप्रमाणकप्रतीतिर्यथापरित्यज्यान्पार्थागीकारस्य प्रमाणसापेक्षत्वादितीयमाशङ्का सूर्यसोमाग्निवारीशविधातुषु यथाक्रमं पृक्षादिद्वीपसंस्थासु स्थितं हरिमुपासत इत्येतेन परिहर्तव्येति १ ६ परिवृत्तेन वृत्तलेनेत्येतत्सर्वद्वीपसमुद्रेण नुमधेयम् ७ यत्र शाल्मलीसमुद्रात्मा सद्द्वीपः शाल्मलः पृक्षा यामेत्यनेच शाल्मल्याः परिमाणसम्यक् ज्ञातं स्यादित्यतः साध्यर्थेति सुपर्णोत्सिगस्तमानित्पादिच्छंदोभिर्वेदैः स्तूयत इति छन्दःस्तुतः ८ ९ १० ११ शुक्लकृष्णयोर्मयोः पक्षयोरपि स्वर्गोभिः सुधाक्षणे-

प्रज्ञस्य विष्णोर्धृप्यं तस्य तस्य ब्रह्मणः ॥ अमृतस्य च मृत्योश्च सूर्यमात्मानमीमांशति ५ पृक्षादिषु पञ्चसु पुरुषाणामायुरिन्द्रियमोजः सहो बलं बुद्धिर्विक्रम इति च सर्वेषामौत्पत्तिकीर्तिद्विरविशेषेण वर्तते ६ पृक्षस्तु समानेनेक्षुः सो देना वृतो यथा द्वीपो पि शाल्मलोलो द्विगुणविशालः समानेन सुरो देना वृत्तः परिवृत्तेन ७ यत्र ह वै शाल्मली पृक्षा यामायस्यां वा किल निलयमाहुर्भगवतः छन्दःस्तुतः पतत्रिराजस्य साध्यर्था जंबूत उपलक्ष्यते ८ तद्वीपाधिपतिः प्रियव्रता तमजो यज्वबाहुः स्वसुतेभ्यस्तन्नामानि सप्तवर्षाणि व्यभजत् सुरोचनं सौमनस्यं रमणकं देवर्षिभिराभ्युपगम्य नमामि जातमिति ९ तेष्वध्वयोनयश्च सप्तैवाभिज्ञाताः सुरसः शतशृंगो वामदेवः कुंदो मुकुन्दः पुष्पवर्षः सहस्रतिरिति अनुमतिः सिनीवाली सरस्वती कुहूरजनी नंदाराकेति १० तद्वर्षपुरुषाः श्रुतपरवीर्यधरवसुंधरोर्ध्वधरसंज्ञा भगवन्तं वेदमयं सोममात्मानं वेदेन यजते ११ स्वर्गोभिः पितृदेवेभ्यो विभजत् कृष्णशुक्रयोः ॥ अंधः प्रजानां सार्वसारं राजानामोममस्त्विति १२ एवं सुरोदाह्विस्तद्विगुणः समानेना वृतो वृतो देन यथा पूर्वः कुशद्वीपो यस्मिन् कुशस्तंबो देवकृतस्तद्वीपाख्यापनो ज्वल न इवापरः शश्वत्स शष्परोचिषादिशो विराजयति १३ तद्वीपपतिः प्रैयव्रतो राजनः हि रण्यरेतानामस्य द्वीपसप्तभ्यः पुत्रेभ्यो यथा भागं विभज्य स्वयं तु तपजातिष्ठत् १४ वमुदानदृष्टुं चिनाभिमुत्सत्य व्रतविप्रवामदेवनामभ्यस्तृषां वर्षेषु सीमागिर्योनयश्चाभिज्ञाताः सप्तैव तु बभूवुः ॥ चक्रश्चतुर्गुणः कपिलश्छिन्नकूटो देवानां कर्ध्वरो माद्रविण इति १५ रसकुल्यामधुकुल्या श्रुतार्विदामि त्रिविदा देवगर्भा वृतच्युता मंत्रमालेति नयः यासां पयोभिः कुशद्वीपौ कप्तः कुशालकोविदाभिपुक्कुठक संज्ञा भगवन्तं जातवेदः स्वरूपिणं कर्मकौशलेन यजते १६ परस्य ब्रह्मणः साक्षाज्जातवेदोऽसि हव्यवाद् ॥ देवानां पुरुषां गानां यज्ञेन पुरुषं यजेति १७ तथा बहिः क्रौंचद्वीपः कुशद्वीपा द्विगुणसमानेन क्षीरोदेन परित उपकृप्तो वृतो यथा कुशद्वीपो वृतो देन यस्मिन् क्रौंचो नाम पर्वतराजो द्वीपनाम निवर्तक आस्ते १८

पितृदेवानुद्दिश्य सोमलक्षणं योन्नो विभजन् राजा चंद्रांतर्पाथी सार्वसारं प्रजानां नोस्माकं च राजां रजकोस्त्विति प्रजानां नो यो विभजन् पित्रादिभ्यः सोमं विभजन् राजानः सोमं सुखमस्त्विति वा १२ संख्यया कुशद्वीपसमानेन यथा पूर्वः शाल्मलः सुरो देना वृतस्तथा स्वशष्पाणामनिजबालनृणानां तेजसा १३ १४ १५ १६ हे जातवेदः सर्वज्ञ त्वं साक्षात्परस्य ब्रह्मणः श्रीनारायणस्यार्थे हव्यवाडसि हव्यलक्षणहविषो नेतासि तथा पुरुषशब्दवाच्यस्य हरेरंगभूतानां देवानां च हव्यवाडसि सत्त्वस्मत्सन्निहितो भूत्वा पञ्चलक्षणेन कर्मणा पुरुषं यजन्नामानं श्रीहरिं यजयाजयास्माभिरिति शेषः १७ क्षीरोदेन मंडो देन मंडोदपूरणं चैव व्यत्यासं क्षीरसमरे राहुसोमरवीणां च बलद्विगुणोक्तितां विनैव सर्वभुक्त्रेयं योजनाभेदतो जित्विति वचनाद्वाच्यता सो ज्ञातव्यः १८

गुह्यस्यपुस्तकस्यप्रहरणेनशक्त्याख्येनोन्मथिताःपीडितानितंबाश्चकुंजलतादिपिहितोदराअणुतरागरीरिविशेषामिथुनानांकीडायोग्याश्चपस्यसतथा क्षीरोदेनमंडोदेनाभिषिच्यमानः १९ रिक्थादान्दा
 दादान्पुत्रानित्यर्थः २० २१ अम्मयंजलाधिदैवतंदेवक्रीडादिगुणसंपन्नं २२ याआपःपुरुषवीर्याःश्रीनाराणस्यरेतोभूताःआपोनाराइतिप्रोक्ताआपोवैनरसूनवइतिस्मृतेः भूर्भुवःसुवःपदं
 त्रैलोक्यमपिपुनंतीःपुनंत्यःयाश्चापमीःपापहराःभवेभवार्थंशुद्धि लक्षणसुखार्थमात्मनादेहेनचांतरेणचसंस्पृशेतताआपःपुनीयुःगुनंत्वित्यन्वयः २३ दधिमंडोदेन अनान्मल्लंतुदधिक्षीरंक्षीरसांद्रं तथादधिइ
 योसौगुहप्रहरणोन्मथितनितंबकुंजोपेक्षीरोदेनासिच्यमानोभगवतावरुणेनाभिगुप्तोविभयोबभूव १९ तस्मिन्नापिप्रैयव्रतोघृतपृष्ठोनामाधिपतिः सप्तद्वीप
 वर्षाणिसप्तधाविभज्यतेपुपुत्रनामसुसप्तरीकथादान्वर्षपान्निवेश्यस्वयंभगवतःपरमकल्याणस्यात्मभूतस्यहरेश्चरणारविंदमुपजगाम २० आमोमज्योमेव
 पृष्ठःसुधामाऋषिज्वालोहितावर्णोवनस्पतिरितिघृतपृष्ठसुतास्तेषांवर्षगिरयःसप्तसप्तैवनद्यश्चाभिरूपाताःशुक्लोवर्धमानउपबर्हणउपभोजनोनंदोनंदनःसर्व
 भद्रइति २१अभयाअमृतौघाआर्यकातीर्थवतीरूपवतीपवित्राशुक्लेतियासामंभःपवित्रमुपयुंजानागुरुऋषभद्रविणदेवसंज्ञावर्षपुरुषाअम्मयंदेवमपांपूर्णनां
 जलिनायजंते २२ आपःपुरुषवीर्याश्चपुनंतीर्भूर्भुवःसुवः ॥ तानःपुनीयुरघव्रीःसंस्पृशेतात्मनाभवइति २३ एवंपरस्तात्क्षीरोदात्परितउपवेशितःशाकद्वी
 पोद्वात्रिशलक्षयोजनायामःसमानेनचदधिमंडोदेनपरितउपकृष्टयस्मिन्निहाशोकोनाममहीरुहःस्वक्षेत्रव्यपदेशकोयस्यहिमहान्सुरभिगंधस्तंद्वीपमनुवा
 सयति २४ तस्यापिप्रैयव्रतएवाधिपतिर्नामामेधातिथिःसोपिविभज्यसप्तवर्षाणिपुत्रनामानितेषुस्वात्मजान्पुरोजवमनोजववेपमानधूम्रानीकविचित्रे
 फबहुरूपविश्वाधारसंज्ञान्निधायाधिपतीन्स्वयंभगवत्यनंतजावेशितमतिस्तपोवनंप्रविवेश २५ तेषुवर्षमर्यादागिरयोनद्यश्चसप्तसप्तएवईशानउरुशृंगोब
 लभद्रःशतकेसरःसहस्रस्रोतोदेवपालोमहानसइति २६ अनघाआयुर्दाउभयस्पृष्टिरपराजितापंचपदीसहस्रश्रुतिर्निजघृतिरिति २७ तद्वर्षपुरुषाधृतव्रत
 सत्यव्रतदानव्रतानुव्रतनामानोभगवंतंवाय्वात्मकंप्राणायामाविधूतरजस्तमसःपरमसमाधिनायजंते २८ अंतःप्रविश्यभूतानिनोबिभर्त्यात्मकेतुभिः ॥ अंत
 र्यामीश्वरःसाक्षात्पातुनोयद्वशेइदमिति २९ एवमेवदधिमंडोदात्परतःपुष्करद्वीपस्ततोद्विगुणायामःसमंततउपकल्पितःसमानेनस्वादूदकसमुद्रेणबाहिरात्र
 तःयस्मिन्बृहत्पुष्करंज्वलनशिसामलकनकपत्रायुतंभगवतःकमलासनस्याध्यासनंपरिकल्पितंतद्वीपमध्येमानसोत्तरनाभैकएवावाचीनपराचीनयोर्वर्ष
 योर्मर्यादाचलोयुतयोजनोच्छ्रायायामोयत्रतुचतसृषुदिक्षुचत्वारिपुराणिलोकपालानामिन्द्रादीनांयदुपरिष्ठात्सूर्यरथस्यमेरुंपरिचक्रमतःसंवत्सरात्मकंच
 क्रमहोरात्राभ्यांपरिश्रमति ३०

त्यभिधानात् क्षीरोदार्थदधिमंडोदशब्दः २४ २५ २६ २७ २८ आत्मकेतुभिःआत्मस्वरूपैःप्राणादिभिर्वृत्तिभेदैर्वा २९ दधिमंडोदात्क्षीरोदात्ज्वलनशिखावदमलानाकमकपात्राणा
 अपुतंस्यस्यतत्तथा अर्वाचीनपराचीनयोर्बाह्याभ्यंतरप्रदेशस्थितयोर्त्यस्यमानसोत्तरपर्वतस्य अर्वाह्विनाभिःसूर्यस्यएकचक्रस्यैवस्मृतं अराःसंवत्सराःपंचत्तेभ्यःषडङ्गतवःस्मृताइतिमत्स्यपुराणे च
 क्रस्यसंवत्सरात्मकत्वमुक्तं त्रिनाभिचक्रमजरमनर्व पंचारेचक्रइत्यादिच ३०

३१ अकर्मकेण ध्यानलक्षणेन कर्मणा ध्यानस्य चित्तनिरोधलक्षणकर्मसंध्यत्वात् फलाभिसंधिरहितेन वा ३२ हे भगवन्पुण्यतत्त्वलिङ्गं सर्वलक्षणसंपन्नं वरूपं कर्मणा ॥ लक्षणेन मीयते ज्ञायत इति कर्ममप्येव धर्मतिपाद्येषु प्रधानं वा ब्रह्माचतुर्मुखो लिंगं प्रतिमायस्य तत्तथा जनोर्वाति कथं भेदेन विरिच्यत सर्वजगतश्च वैलक्षण्येन एकांतनियमेन अद्वैत स्वगतभेदवर्जितं पञ्चतस्मै भगवतुभ्यनम इति मंत्राय विरिचस्य यत् त्रील्लिङ्गशरीरं पुण्यकर्मनिर्मितं ब्रह्मणो हरेरुल्लिङ्गविशेषसन्निधानयोग्यं एकांतमवसाने प्रलये केवलं निर्व्यापार एके मुख्या न्य केवल इत्यादिमिधानं अद्वैतं मुक्तौ संसारे च श्रीनारायणप्रत्यन्तभेदेन प्रवर्तमानं गच्छामि विष्णुपादाभ्यामित्याद्यनुसंधानवचनात् मुख्या द्वैतौ कनस्यादत्राह भेदेनेति विरिचपरमात्मनोर्भेदेन जनः पूजयति तस्मै भगवते पूज्याय विरिचाय नम इति वा ३३ ततः परस्ताद्वह्निः ३४ मानसोत्तरमेवो पवंतयोरंतरमंतरालस्थलं यावद्योजनं षोडशलक्षं अधिकदशकोटिप्रमितं मस्तितावती भूमिः काचनीततो हिरण्यमी भूमि रित्यन्यत्र प्राप्तिद्विः ततो हेममयी भूमिर्दशकोट्यो वरानने देवानां क्रीडनार्थं प्रलो कालो कस्ततः पर इति षण्णवति लक्षमिति केचित् आदर्शतलोपमादपणतलसदृशी देवतदनुगव्यतिरिक्तसर्वसत्त्वपरिहृता द्विगुणाकांची भूमिः सर्वसत्त्वविवर्जितेत्यत्र पूर्वभूमेः सकाशात् काचन्या भूमौ द्वि गुणसुखदेहत्वं देवान् ग्रत्युच्यते न पुनः संख्याया द्विगुणत्वग्रंथांतरविरोधात् ॥ ३५ ॥ लोकालोक इति समाख्या सप्पगाख्या अन्वर्थसंज्ञा तत्कथमिति तदाह यदिति अननाचलेन लो

तद्वीपस्याधिपतिः प्रैय्यव्रतो धीति होत्रो नामास्वस्यात्मजौ रमणधातकिनामानौ वर्षपतीनि युज्यस्वयं पूर्वजवद्भगवत्कर्मशील एवास्ते ३१ तद्वर्षपुरुषा भगवंतं ब्रह्मरूपिण मकर्मकेण कर्मणा चाराधयंतीं दं चोदाहरति ३२ यत्तत्कर्ममयां लिंगं ब्रह्मलिंगं जनोर्वाति ॥ भेदेनैकांतमैतत्तस्मै भगवते नम इति ३३ ततः परस्ता लोकालोकनामाचलः लोकालोकयो रंतराले परित उपकृष्टः ३४ यावन्मानसोत्तरमेवो रंतरं तावती भूमिः काचन्या दर्शतलोपमायस्यां प्रहितः पदार्थो न कथंचित्पुनः प्रत्युपलभ्यते तस्मात्सर्वसत्त्वपरिहृतासीत् ३५ लोकालोक इति समाख्या यदनेनाचलेन लोवालोकान्तरवर्तिना स्थाप्यते इति ३६ सलो कत्रयाते परित ईश्वरेण विहितः यस्मात्सूर्यादीनां ध्रुवापवर्गाणां व्योतिर्गणानां गभस्तयोर्वाचीनां स्त्रिलोकांश्चितन्वानानकदाचित्पराचीना भवितुमुत्सहंते ताव दुब्रह्मनायामः ३७ एतावाँ लोकविन्यासो मानलक्षणसंस्थाभिर्विचिंतितः कविभिः सतुपंचाशत्कोटिगुणितभूगोलकस्य तुरीयभागेन यावाँ लोकोलकाचलः ३८

कश्चालोकश्चस्याप्येते विविच्य ज्ञाप्येते अंतर्धाना लोकालोकयोर्मध्यवर्तिनेति यद्यस्मात्तस्मादिति शेषः असौ लोकालोकाचल इति ३६ सलोकालोकाचलो लोकत्रयाते लोकत्रयपृष्ठचतुर्भयादासि द्धवर्धपरित उपकृष्टः केन परमेश्वरेण अथवालोकत्रयाते लोकत्रयावसाने किंच लोकत्रयं योजनत एकपंचाशत्लक्षतपायावदुच्चं तावानयं चोच्चविस्तृतत्वे सार्द्धपंचाशत्लक्ष इति शेषः तावदुब्रह्मनायाम इति वचनंच आया मेकचिदेवतावानिति ज्ञातव्यं संपंचाशत्सहस्रथेति वचनात् ध्रुवोपवर्गं अंत्येषां तेषां ध्रुवापवर्गास्तेषां पराचीना उपरिवर्तमानाः ३७ एतावान् लोकविन्यासः देवमनुष्यादिव्यवहारयोग्यलोक इत्युच्यमानप्रदेशस्य स्वरूपस्थितिपरिमाणमेतावत् सार्द्धत्रिकोटियोजनात्मकं सलोकविन्यासपंचाशत्कोटिगुणितस्य पंचाशत्कोटि विस्तारयोजनात्मकस्य भूगोलस्य ब्रह्माडलक्षणस्य तुरीयभागेन चतुर्धा शत्वेन तिष्ठति ब्रह्माडप्रदेशे चतुर्द्धा विभक्त एकांशः सर्वस्मात्प्रातिविद्यमानो घनोदकाख्यः द्वितीयस्तथाभ्यंतरो धंतम आख्यः तृतीयो लोकोलकाचलाख्यः चतुर्थस्तु कांची भूमिमारभ्य मेरुपर्वतप्रदे सः अपंचतुर्थभागो लोकशब्दितः अपंचयावल्लोकालोकः पत्रलोकालोकाचलस्तिष्ठति तावत्पर्यंतत्वेन विद्यते योर्वा विस्तारः लोकालोकाचलाचल्लोक परिमाणं सार्द्धत्रिकोटियोजनात्मकं एतेन परि माणेनालोकापरिमाणं व्याख्यातं भवति ३८

३९ ॥ ४० ॥ लोकालोकाचलाद्द्विहःस्थलंतस्यालोकशब्दवाच्यस्यलोकपरिमाणेनव्याख्यातमित्यर्थः ॥ ४१ ॥ योगेश्वराणामष्टाणिमादिसिद्धीर्नागतिमुदाहरति ॥ ४२ ॥ पंचाशतत्कोटिगुणितोब्रह्मांडकटाहइत्युक्तं तस्यदशदिगपेक्षयामध्यप्रदेशःकिपानितितत्राह अंडेति छावापृथिव्योर्पदंतरांतरिक्षंतस्मिन्प्रस्थितःसूर्यः अंडमध्यगतः अतरिक्षप्रदेशेयत्रसूर्यमंडलसंचारःसांढमध्यप्रदेशः सर्वदिगपेक्षयासूर्याडगोलयोर्मध्येसर्वदिक्षपिस्त्रयपंचविंशतिकोटियोजनानिस्पृरित्यर्थः ४३ एषसूर्य एतस्मिन्मृतेजीवरहितेअचेतनइतिपावदंडेअमूदचेतनब्रह्मांडमध्येवर्ततइतियच्चात्माचस्पान्मातंडइतिव्यपदेशः यद्यथाहिरण्यंडसंभवोर्विरचोहिरण्यगर्भइत्युच्यतेतथेति ४४ सूरिमाप्यत्वात्तदंतर्यामित्राच्चसूर्यस्तेनहरीरणगिदगादयोविभज्यतेयदतःसूर्यःआत्माश्रीनारायणःसर्वेषांहगृहश्चिरित्तिकथितः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ इतिश्रीभागवतेपंचमस्कंधेविजयध्वजयोकाषांविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ चतुर्थीःसाकंनवतिचिनामभिश्चक्रंनवृचंनवतिर

तदुपरिष्ठाञ्चतसृष्वशास्वात्मयोनिनाखिलजगद्गुणानिनिवेशितायेद्विरदपतयः ऋषभः पुष्करचूडोवामनोपराजितइतिसकललोकस्थितिहेतवः ३९ ते
षांस्वविभूतीनामहेन्द्रादीनांलोकपालानांविविधवीर्योपबृंहणायभगवान्परमपुरुषोमहाविभूतिरतर्थाभ्यात्मविशुद्धसत्त्वधर्मवैराग्यैश्वर्याद्यष्टमहासिद्ध्युप
लक्षणाविष्वक्सेनादिभिःपार्षदप्रवरैःपरितोनिजवरायुधोपशोभितैर्भुजदंडैःसंधारयमाणस्तस्मिन्गिरिवरेसमंतात्सकललोकस्वस्त्यआस्ते ४० आकल्पमे
षभगवानात्मयोगमाययाविरचितविविधलोकयात्रागोपीथायाथर्योतर्विस्तारएतेनह्यलोकपरिमाणंन्याख्यातम् ४१ यद्वहिलोकोलोकाचलात्ततःपरस्ता
द्योगेश्वरगतिविशुद्धामुदाहरंति ४२ अहमध्यमतःसूर्योद्यावाभूम्योर्यदंतरम् ॥ सूर्योदगोलयोर्मध्येकोट्यःस्युःपंचविंशतिः ४३ मृतोदण्णएतास्मिन्यदभूत्
तोमातृद्वइतिव्यपदेशः ॥ हिरण्यगर्भइतियद्विरण्यादसमुद्रवः ४४ सूर्येणहिविभज्यंतेदिशःसंव्यौर्महीतथा ॥ स्वर्गापवर्गनरकरसौकासिचसर्वशः ४५ दे
वतिर्यद्भन्नुष्याणांसरीसृण्वगीरुधाम् ॥ सर्वजीवनिकायानांसूर्यआत्मादृशीरितः ४६ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेपंचमस्कंधेद्वीपसमुद्रवर्षपरिमाणलक्ष
णंनमर्विशोभ्यायः २० श्रीशुकउवाच ॥ एतावानेवभूवल्लयस्यसन्निवेशःप्रमाणलक्षणतश्चव्याख्यातःएतेनैवहिदिवोमंडलमानंतद्विदउपदिशंति १ यथाद्विद
ल्लिण्यावादीनांतदंतरेणांतरिक्षमुपसंधितम् २ यन्मध्यगतोभगवांस्तपतांपतिस्तपनजातपेनत्रिलोकान्प्रतपतिअवभासयत्यात्मभासाएषउदगयनदक्षिणा
यनवैषुवसंज्ञाभिर्दीर्घह्रस्वसमानाभिर्गतिभिरारोहणवरोहणसमस्थानेषुयथासवनमभिपद्यमानोमकरादिपुराशिष्वहोरात्राणिदीर्घह्रस्वसमानानिविधत्ते ३

जीविषत् । भीषात्माह्वतः पवते भीषो देवि सूर्य ईसादि श्रुतेरखं बस्मानिहो रेराज्ञया स्वाधिकारेषु प्रवर्तमानानामिष्टदेवतात्वेन लौकैर्निषेव्यमाणानां तस्यैव विशेषनिवासस्थानानां सूर्यादीनां स्वरूपज्ञानमपि भगव
ज्ज्ञानोपयोगीत्यभिप्रायेण तन्निरूपयत्यस्मिन्नध्याये तत्रातीताद्यायार्थानुवादमुखैरेतमध्यापयन् प्रवर्तयति एतावानिति भूतलस्य लोकान्मकस्य सन्निवेशः विस्तारविशेषः १ द्विदलनिष्पावादीनां निष्पापरा
ज्माषद्विदलानां सर्वप्रकारेण परिमाणतः समत्वमेवं भूतलस्य सर्वस्य परिमाणतः समत्वमेव यस्यां तद्विषयमध्यगतस्तदंतीरक्षतयोर्ध्वावृत्तिव्योरेतरेण मध्य उपसर्गितं स्थापितम् २ आत्मनः परमात्मनोभा
सा यदादित्यगतैरेकज्ञायादेः एष सूर्य उदगयनुत्तरारण्यं तत्संज्ञया गत्या आरोहणसंज्ञेभुमकरादिभिर्भुनांतेषुराशिषु यथासबन्तं तत्तन्मकरादिमासकालमनतिक्रम्य तत्तन्मन्त्रैश्चोदयमपि पथमानोदक्षिणा

यनसंज्ञयागत्याऽवरोहणसंज्ञकेषुकैटादिभूतुः पर्यंतेशुराशिषु तत्तत्कर्कटादिमासकालमनार्तिकम्यतत्तत्क्षत्रैश्चोदयमाभिपद्यमानस्तथा वैधुवसंज्ञयागत्यासमस्थानसंज्ञयोर्मवतुल्योरात्रयोस्तत्क्षत्राभ्यामुदयमाभिवच्यहोरात्राणिदीर्घचंद्रस्वसमानानिकरोति ३ ४ एतदेवविषयदर्शयति यदेति वृषभादिकन्यातेषुवृद्धिश्चास्यभवतः सौमिक्यंतावितितत्राह मासीति वद्धंते-हसंतिचेतिशेषः अत्रवृद्धिश्चासंपोरेकैकाघटिकेतिनियमोनास्ति त्रिचहुरादिवृद्धिदर्शनात् तर्हिमुहूर्तानामपिवृद्धि-हासौस्यातामिति नेत्याह तुल्यं दिवसमिति त्रिंशन्मुहूर्तमेवादिवसमाहुरित्यर्थः कथं तुल्यतेति तत्राह वद्धंमानानीति वद्धमानान्यहानिभवतितावतीस्तावत्पोवद्धमानारात्रयश्चसंक्षीयमाणाः नसंत्यक्षयास्ताः समुदृत्यघटिकाभिरेकीकृत्यत्रिंशन्मुहूर्तान्यहोरात्राणिसमानानिभवति वृश्चिकादिपुमीनातेषुअहोरात्राणिविपरितानिअहानिहसंतिरात्रयोवद्धंते ५ मकरादिषुवृश्चिकादिषुमेषतुल्योरेत्येतेषुकथितसंज्ञाह यावदिति अथवाआवहप्रवहोद्ग्रहसंवहविवहपरावहपरिवहनामानः सतवायवाज्योतिश्चक्रस्यभवत्कास्तत्रज्योतिश्चक्राधिपत्यादित्यगमनस्यातिस्त्रावीध्योमध्यमोत्तरादक्षिणाच तदुक्तं सर्वग्रहाणां त्रीण्येवस्थानानिद्विजसत्तमाः स्थानंजारद्वयमध्यंतथैरावतमुत्तरं वैश्वानरदक्षिणतोनिर्दिष्टमिदं तत्त्वतइति तच्चवीथीत्रयमेकैकं त्रिधाभिपद्यते अश्विन्यादिनक्षत्राणां त्रिभिस्त्रिभिर्नक्षत्रैर्नागवीथीगजवीथ्यैरावतवीथीत्युत्तरमार्गंवीथीत्रयं आर्षभगोविधीजारद्वयचेति वैपुवेमध्यमार्गंवीथीत्रयं अजवीथीमृगवीथीवैश्वानरीचेतिदक्षिणमार्गंवीथीत्रयं एतद्वायुपुराणेकथितं अश्विनीकृत्तिकायाम्यानागवीथीतुशब्दिता रोहिण्याद्रांमृगशिरोजगवीथ्यभिधीयते । पुष्पांशुपातयादिपावीथीचैरा

यदामेषेतुल्योर्वर्ततेतदाहोरात्राणिसमानानिभवति ४ यदावृषभादिषुपंचसुराशिषुचरतितदाहान्येववद्धंतेहसंतिचरात्रयः मासिमास्येकैकाघटिकातुल्यं दिवसंवद्धमानान्यहानितावतीरनुसंक्षीयमाणारात्रयः समुदृत्यसमान्यहोरात्राणित्रिंशन्मुहूर्तान्येवभवति यदावृश्चिकादिषुपंचसुवर्ततेतदाहोरात्राणिविपरितानिभवति ५ यावदक्षिणायनमहानिवद्धंते-हसंतिचरात्रयः यावदुदगयनमहानि-हसंतिरात्रयोविवद्धंते ६ एवंनवकोटयएकपंचाशच्छक्षणाचयोजनानां मानसोत्तरगिरिवर्तमानस्योपदिशंति तस्मिन्नैद्रीपुरीमेरोः पूर्वस्माद्देवधानीनामदक्षिणतोयाम्यासंयमिनीनामपश्चाद्वाहूनीनिम्नोचनीनामोत्तरतः सौम्याविभावरीनामतामूदयमध्याह्नास्तमयनिशीथानीतिभूतानां प्रवृत्तिनिवृत्तिनिमित्तानिसमयविशेषेणमेरोश्चतुर्दिशम् ७

वतीमता एतास्तुवीथयस्तिस्रस्तत्तत्तोरमार्गं उच्यते तथाद्वेचापिफल्गुन्यौमघाचैवार्षमीमता । इस्तत्रिचेत्रथास्वातीगोवीथीति तुशब्दिता । ज्येष्ठाविशाखानुराधावीथीजारद्वयमीमता । एतास्तुवीथयस्तिस्रोमध्यमोमार्गं उच्यते याम्याभरणी आश्रित्याथदितिदेवताकापुनर्वसुः मार्गीमृगवीथी तत्रचयुगाक्षकोटिसंबद्धवायुपाशद्वयस्यध्रुवेणाकर्षणं यदातदाभ्यंतरमंडलगमनायथनीडस्यारोहण वायुपाशशैथिल्येचवह्निमंडलगमनार्थमवरोहणं आकृष्येतेयदातौतुध्रुवेणसमधिष्ठौ । तदाम्यंतरतः सूर्योभ्रमतेमंडलानितु ध्रुवेणमुच्यमानेनपुनारश्मियुगेनतु तथैवबाह्वतः सूर्योभ्रमतेमंडलानिचेति तत्रबाह्वीथ्यागतस्यशीघ्रगतित्वादिनहसोरात्रिवृद्धिश्च अभ्यंतरवीथ्यागतस्यमंदगतित्वाद्रात्रिष्वोभिनवृद्धिश्च मध्यवीथ्यागतस्यसमानगतित्वादहोरात्रसाम्यमित्यादिविशेषस्तुकालविशेषवेदिभिरवगम्यतइति तदधिकारित्वादस्माभिरत्रयज्ञोनक्रियतइति ६ इदानीमेकाहोरात्रगतव्यमार्गसंख्यामाह एवमिति एवंत्रिविधगतिभिः त्रिविधराशिषुवर्तमानस्यादित्यस्यरथचक्रस्यैकस्मिन्नहोरात्रेमानसोत्तरशिखरेयत्परिवर्तमानं परितोगमनं तस्यमार्गमैकपंचाशच्छक्षणाधिकनवकोटयइतिव्यपदिशंतितन्मार्गज्ञातिशेषः तस्मिन्मानसोत्तरपर्वते पूर्वस्मान्मेरोः पूर्वदिक्सूत्रानिपातेदक्षिणतः आदिष्वेवं सौम्यासोमस्यावेद्यमाना तासुपुरीपुतपुरद्वारेभ्यादित्यस्ययानिगमनान्युदयादिभङ्गानिस्पुः समयविशेषेण संकेतविशेषेण नहिसर्वदासंचरतः उदयादिकमस्ति मेरोश्चतुर्दिशंस्थितानांभूतानांप्रवृत्तिनिवृत्तिनिमित्तानि तत्रोदयमध्याह्नेप्रवृत्तिनिमित्ते अस्तं गमनमीश्वरिप्रवृत्तिनिमित्तं । निशीथयतिवृद्धासंचरमाणानांसम्यक्निवृत्तिनिमित्तभूता निशीथमर्द्धरात्रम् ७

तत्रत्यानाभिलावृतखंडनिवासिनां सव्येनाचलमचलस्य मेरुनाम्नोवामपार्श्वतो गच्छन् च लंदक्षिणेन स्वस्य दक्षिणतः सर्वदा करोति सर्वेषां द्वीपवर्षाणामेकचरतः स्थित इति न्यायेन सर्वदिग्मुखस्यापि मेरोः पूर्वाभिमुखत्वात् सर्वत्र गच्छन् सव्येनैव गच्छत्यादित्य इत्यर्थः गतिघटनोपरिवक्ष्यते च ८ यत्रोदेति तत्समानसूत्रनिपाते पश्चिमभागे निम्लोचति दक्षिणापने किंचित्किंचिदक्षिणभागे दये सति किंचित्किंचिदक्षिणभागे पश्चिमे निम्लोचति एवमुत्तरायणे किंचित्किंचिदुत्तरतः उदयनिम्लोचौपाति एवमुद्यत्वादित्य उदयप्रदेशसूत्रनिपातं विहाय यत्र कापिनस्पंदते न चलति तस्योदयस्य स्पमानसूत्रनिपाते विभावेरीपुरिद्वारिस्थितो न्यजनान्मस्वापयति निद्रितान् करोति उद्धतगुं गच्छायापि हिततत्र विभावया गतं न पश्यति जना इति शेषः ९ सार्धद्वादशलक्षानि साधिकानीति पंचविंशति सहस्राधिकानि सार्धद्वादशलक्षानि तीत्यर्थः १० ११ देवधान्यानिर्गत्य संयमनीं प्रवेक्ष्य नृपंचदशषटिकाभिः कालावपवैः पादोनाष्ट्रिशलक्षोत्तरकोटिद्वयमतिक्रम्य प्रविशति तपनः एवं चतुर्गुणितान्येतानि योजनानि सैकपचाशलक्षणनवकोटिंश्लयानीति सर्वात्मना ज्ञातव्यं १२ यस्य रविरथस्यैकमेव चक्रं द्वादशमासाभिमानि देवताभिर्मन्यमाना द्वादशाराः यस्य तत्तथा षड्भक्तिभिमानि देवताभिर्मन्यमानाः षण्णेन प्रयोयस्य तत्तथा चातुर्मास्याभिमानि देवताभिर्मन्यमानास्त्रिनाभयो रयतत्तथा स्वयंसंतस्तराभिमानि देवताभिर्मन्यमानांतस्य रथस्याक्षप्रमाणं सार्धकोटिद्वयं सप्तलक्षाधिकं सार्धकोटिद्वयं प्रोक्तं सप्तलक्षाधिकं तथा रथाक्षस्परवेमैरो

तत्रत्यानां दिवसमध्यगत एवादित्यस्तपति सव्येनाचलं दक्षिणेन करोति ८ यत्रोदेति तत्समानसूत्रनिपाते निम्लोचति यत्र क्रचनस्पंदते अभितपति तत्र वैषमानसूत्रनिपाते प्रस्वापयति तत्र गतं न पश्यति येतमनुपश्येत् ९ यदा चैद्व्याः पुर्याः प्रतिचलति पंचदशभिर्घटिकाभिर्ध्याम्यां सपादकोटिद्वयं योजनानां सार्धद्वादशलक्षानि साधिकानि चोपयाति १० एवं ततो वारुणीं सौम्यामैर्द्रीं च पुनः पुनस्तथान्ये च ग्रहाः सोमादयोनक्षत्रैः सह ज्योतिश्चक्रेण समभ्युद्यंति सह चाभिनिम्लोचंति ११ एवं मुहूर्तेन चतुस्त्रिंशलक्षयोजनानि अष्टशताधिकानि सौरोरथस्रथीमयो सौचतसृषु परिवर्तते पुरीषु १२ यस्यैकं चक्रं द्वादशारं षण्णे मित्रिनाभिस्वयंसंतस्तरात्मकं समामनंति तस्याक्षो मेरोर्भूधनिकृतो मानसोत्तरे कृते रभागो यत्र प्रोतं रविरथचक्रं तैल्यत्र वन्मानसोत्तरे गिरौ परिभ्रमति १३ तस्मिन्नक्षकृतमूलो द्वितीयोक्षस्तुरीयमानेन संमितः १४ तैल्यत्राक्षवद्भुवेळतो परिभागे रथनीडस्तुषड्विंशलक्षयोजनाय तस्तुरीयभागविशालस्तावान् रविरथयुगो यत्र हयाश्छंदोनामानः सप्तरुणयोजिता वहंति देवमादित्यम् १५ पुरस्तात्सवितुररुणः पश्चान्नियुक्तः सौत्ये कर्मणि किलास्ते १६

मानसोत्तरवर्तेन इति यत्रेतरभागे रविरथचक्रं प्रोतं पः सूर्यरथाक्षचक्रं गौतैकभागे मेरुमूर्ध्नि प्रोतैकभागः १३ तस्मिन् दीर्घाक्षचक्रं गौतैकभागस्तस्मिन् दीर्घाक्षचक्रं प्रोतदेशोक्तमूलः कीलितपृष्ठभागस्तुरीयमानेन संमितः दीर्घाक्षचतुर्मासमानः द्वितीयाक्षोस्ति १४ सतुषु वलोके कृतो परिभागः रथनीडः सूर्यस्पपीठस्थानीयः तुरीयभागविशालो नवलक्षविस्तरस्तावान् रविरथयुग इति पूर्वप्रस्तुतदीर्घाक्षमानः प्रकृते संबंधाभावात् दूरस्थपरामर्शः प्रमाणंतरा सिद्धत्वाच्च अक्षप्रमाणमुभयोः प्रमाणंतदुगार्धयोः न्हस्वाक्षस्तदुगार्धेन भुवाधारो रथस्य वा इति अक्षप्रमाणं अक्षयोः दीर्घाक्षहस्वाक्षयोः परिमाणमुभयोर्युगार्धयोर्गुणं च तदर्थं च युगार्धे तयोर्गुगार्धयोर्ध्याक्रमं प्रमाणं युगस्योत्तरभागे च स्कंधे निवेशितः दक्षिणभागस्तुषु वस्थानादवलंबमानो वायुपाशेन बद्धः युगार्धस्त्वथ स्कंधाभिर्गतं युगाग्रे कीलितः चक्रप्रोतदीर्घाक्षाग्रे कीलिता परभागः तत्र रथस्य पोह्वास्वाक्षस्तत्रैव कीलितस्तेन युगार्धेन सह हस्वाक्षः भुवाधारो भवति उत्तानपादपुत्रलोके वायुपाशेन बद्ध इत्यर्थः अथ स्थित्या चापमार्थं विगम्यते सप्तरुणरूपच्छंदासि वहतो वायतोऽपुं चक्रपक्षनिचद्वानिचक्रे चाक्षः समाहित इति रविरथनीडविशालसमान इति केचिद् तत्त्वमरुणो विजानाति ईषादंष्ट्रपरिमाणमपि तदनुसारेणोत्प्रेक्षणीयं युगमध्ये निर्गताग्र ईषादंष्ट्रः ॥ १५ ॥ सवितुः पुरस्ताद् अश्वानां पश्चात्पुष्टे १६

१७ ग्रामण्यस्तक्षणाः ग्रामाधिपेतक्षणिचग्रामणीपरिकीर्तितइतिपादवः १८ १९ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेविजयध्वजकृतटीकायांपंचमस्कंधेएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ उक्तैवाध्यायसंगतिः ॥ रा
शीनाप्रचलनमपिप्रदक्षिणतइतिस्मात्तस्मादेतस्यादित्यस्यराशीनामभिसुसंचलनमप्रदक्षिणगमनंघटतेतदनुपपन्नं भगवतातदभिसुसंचलनमुपवर्णितं यस्मात्तस्मादमुष्यादित्यस्याभिसुसंतयाम
मनस्यराशीनांपचलनस्याभिप्रायंकथमनुमीमहि युक्तिपूर्वकंतुद्वयामहइति १ प्रदक्षिणतोऽभ्रमताकुलालचक्रेणसहप्रदक्षिणीक्रियमाणापितद्वृताःपपीलिकादयोयथारवप्रपन्नसाध्यमसाविपरीतगच्छ
त्येवंप्रदक्षिणेनभ्रमताल्योतिश्चक्रेणसहप्रदक्षिणीक्रियमाणोपिस्विता स्वगत्यापूर्वपरीभावतया शीघ्रमंदमध्यभेदेनराशीनामभिसुसंचलतीत्यभिप्रायः रात्र्यादयःप्रत्यादित्यं पृष्ठतो गच्छंतीत्येके विवप्र
तिविंबवत् २ वसंतादिपृष्ठतुष्टुक्रियमाणानां कर्मणांविभुदोर्नमित्तं तदर्पणत्वेनेतिशेषःकविभिःभूतभाविष्यद्वर्तमानज्ञैःब्रह्मविद्भिःपथोपजोष्यथाकर्म ३ द्वादशधाविभक्तेःकारणमाह तमेतामिति वर्णाश्रमा

तथावालस्वित्याऋषयोंगुष्ठपर्वमात्राःषष्टिसहस्राणिपुरतःभूर्यमूकवाकायनियुक्ताःसंस्तुवंति १७ तथान्येचऋषयोंगंधर्वाप्सरसोनागाग्रामण्योयातुधा
नादेवाइत्येकैकशोगणाःसप्तचैकैकशोरथस्थामासिमासिभगवंतंसूर्यमात्मानंनानानामानंपृथङ्नामानःपृथक्कर्मभिर्द्वादशउपासते१८ लोकोत्तरसार्धनवको
टियोजनपरिमंडलभूवल्यस्यक्षणेनगव्यूत्युत्तरद्विसहस्रयोजनांसमुक्ते १९ इतिश्रीभागवतेपंचमस्कंधेज्योतिश्चक्रानुवर्णनंनमएकविंशोऽध्यायः॥२१॥
राजोवाच ॥ यदेतस्यभगवतादित्यस्यमेरुंध्रुवंचप्रदक्षिणेनपरिभ्रमतोराशीनामभिसुसंचलनंभगवतोपवर्णितंअमुष्यवयंकथमनुमीमहीति १ सहो
वाचशुकःयथाकुलालचक्रेणभ्रमतासहभ्रमतांतदाश्रयाणांपिपीलिकादीनांगतिरन्यैवप्रदेशांतरेष्वप्युपलभ्यमानत्वात्एवंनक्षत्रराशिभिरुपलक्षितेनका
लचक्रेणध्रुवमेरुंप्रदक्षिणतःपरिधावतासहधावमानानांतदाश्रयाणांमूर्यादीनांग्रहाणांगतिरन्यैवेनक्षत्रांतरेराश्यंतरेचोपलभ्यमानत्वात् २ सएषभग
वानादिपुरुषःसाक्षान्नारायणोलोकानांस्वस्तयआत्मानंत्रयीमयंकर्मविशुद्धिनिमित्तंकविभिरपिवेदेनविज्ञास्यमानोद्वादशधाविभज्यषट्सुवसंतादिषुऋ
तुषुयथोपजोषमृतगुणान्निदिधाति ३ तमेतिमहपुरुषास्त्रयोविद्यायांवर्णाश्रमाचारानुपथाउच्चावचैःकर्मभिराभ्रातैर्योगवितानैश्चरद्वययजंतोजसाश्रे
यःसमाधिगच्छंति ४ अथसएषआत्मा लोकानांद्यावापृथिव्योर्नंतरेणनभोवल्यस्यकालचक्रमतोद्वादशमासान्मुक्तेतानेवराशिसंज्ञान्स्वत्सरावयवा
न्मासान्पक्षद्वयंसपादक्षद्वयमुपादिशंति यावताषष्ठ्यंशंभुंजीतसवैऋतुरित्युपादिश्यतेमंवत्सरावयवः ५

चारमनुपपन्निअनुगच्छंतीतिवर्णाश्रमाचारानुपथाः पथगतावितिधातोः योगवितानैरुत्तरार्पणबुद्धिलक्षणोपापविस्तारैः आभ्रातैःप्रतिपादितैः ४ अथसइतितच्छब्देनसूर्यांतर्यामीनारायणःपरामृश्यते
प्रस्तुतत्वात् लोकानामात्मेत्युक्तेश्च अथशब्दात्तरयणाधिष्ठानमृतःसूर्योवाद्यावापृथिव्योर्नंतरेणमध्येस्थितस्वनभोवल्यस्यमध्यवर्तीकालचक्रगतःमुक्तेवर्तयति राशीनांसंज्ञापेक्षांमासान्तेतथातान्मे
पवृषादीनिनिरर्थः संवत्सरस्यद्वादशांशोमासइतिज्ञापनायसंवत्सरावयवानिति विशेषणं पक्षद्वयमित्यनेनमासपरिमाणं सपादक्षद्वयमित्यनेननक्षत्रनिमित्तमासपरिमाणंतिथ्यात्मकालाशमोक्तत्वंचेत्यन
नोक्तं कृत्वाकापादयुक्ताश्विनीभरणीमेषइत्यादिक्रमेणबोद्धव्यं पक्षद्वयात्मकालभोगेनसहसपादक्षद्वयात्मकालस्यभुज्यमानत्वादुभयंचयुज्यतइत्यर्थःसंवत्सरस्यषष्ठ्यंशंमासद्वयंयावताकालेननभोवीथ्या
अर्द्धेनप्रचरितवंकालमयनमाहुः दक्षिणायनमुचरायणं उचरायणेभेदगतिर्दक्षिणायनेत्वरितागतित्वैषुवसमानागतिरिति ५

६ चावापृथिव्योर्मंडलाभ्यांसह नभोर्मंडलं प्रचलति तं कालं संवत्सरादिपंचमदेन सूर्यस्य मंदादिगतिभेदाद्भवेति तज्ज्ञादितिशेषः ७ अर्कस्य संवत्सरभुक्तिं द्वादशराशिभिः पक्षाभ्यां शुक्लकृष्णसंज्ञाभ्यां भुक्ते मासभुक्तिं सपादक्षाभ्यां सप्तकृत्तिकाश्विनीभरणीभ्यां इत्यादिक्रमेण प्राप्नोति पक्षभुक्तिमेकनक्षत्रसंमितां दिनेनैव भुक्ते चंद्र इत्यर्थः अत्र हेतुमाह अग्रवारीति नक्षत्राणामग्रणीत्वमग्रचारित्वं ८ सर्वजीवरागिचेष्टकः जीवश्चमाणधारकश्च दिनेन पक्षभुक्तिं स्पष्टयति एकमिति त्रिंशन्मुहूर्तैस्त्रिंशद्दिने मुहूर्तैः ९ सर्वजीवनिवहप्राण इत्युक्तं स्पष्टयति देवेति उपजीव्यप्रधानत्वात् सर्वमप्यइत्यर्थः १० कालानयने तादर्थ्ये सप्तमी

अथ च यावता द्वेन नभोर्वीथ्याः प्रचरति तं कालमयनमाचक्षते ६ अथ च यत्र भोर्मंडलं सह चावापृथिव्योर्मंडलाभ्यां कात्स्न्येन भुंजीत तं कालं संवत्सरं परिवत्सरमिहावत्सरमनुवत्सरं वत्सरमिति ज्ञानोर्माद्यशैथ्यसमानगतिभिः समामनंति ७ एवं चंद्रमा जर्कगभस्तिभ्य उपरिष्ठा लक्ष्यो जनत उपलभ्यमानोर्कस्य संवत्सरभुक्तिं पक्षाभ्यां मासभुक्तिं सपादक्षाभ्यां दिनेनैव पक्षभुक्तिमग्रचारी दुततरगमनो भुंक्ते ८ अथ चापूर्यमाणाभिरुपक्षीयमाणाभिश्च कलाभिः पितृणामहोरात्राणि पूर्वपक्षापरपक्षाभ्यां वितन्वानः ॥ सर्वजीवनिवहप्राणो जीवश्चैकमेकं नक्षत्रं त्रिंशन्मुहूर्तैर्भुंक्ते ९ य एष षोडशकलः पुरुषो भगवान् मनोमयो न्नमयो मृतमयो देव पितृमनुष्यभूतपशुपक्षिसरीसृपवीरुवांप्राणाप्यायनशीलत्वात् सर्वमप्यइति वर्णयंति १० तत उपरिष्ठा लक्ष्यो जनतो नक्षत्राणि मेरुं दक्षिणेनैव कालानयन ईश्वर योजितानि सहाभिजिताष्टविंशतिः ११ तत उपरिष्ठा दुशनाद्विलक्ष्य योजनादुपलभ्यते पुरतः पश्चात्सहैवार्कस्य शैथ्यमांघ्र्याभ्यां दिभिर्गतिभिर्कवच्चरति लोकानां नित्यदानुकूल एव प्रायेण वर्षं यत्स्थितिद्वारेणानुमीयते स वृष्टिविष्टं भ्रमहोपशमनः १२ उशनसा बुधोऽपि व्याख्यातः तत उपरिष्ठा द्विलक्ष्यो जनतो बुधः सोमसुत उपलभ्यमानः प्रायेण शुभकृत्तुर्दार्कमतिरिच्येत तदातिवाताभ्रप्रायाऽनावृष्ट्यादिभयमाशंसते १३ तत ऊर्ध्वमंगारकोऽपि योजनलक्षद्वितय उपलभ्यमानस्त्रिभिः पक्षैरेकैकशो राशीन् द्वादशानुभुंक्ते यदि न वक्रोति वर्तते प्रायेण शुभग्रहो वशंसः १४ उत उपरिष्ठा द्विलक्ष्यो जनांतरगतो भगवान् नृहस्पतिरेकैकस्मिन् राशौ परिवत्सरं प्रचरति यदि न वक्रः स्यात् प्रायशो नुकूलो ब्राह्मणकुलस्य १५ तत उपरिष्ठा योजनलक्षद्वयात् प्रतीयमानः शनैश्चर एकैकस्मिन् राशौ त्रिंशन्मासान् विलंबमानः सर्वानेवानुपर्येतितावद्भिरनुवत्सरैः प्रायेण हि सर्वेषामशांतिकरः १६ तत उत्तरस्मादृषय एकादशलक्ष्यो जनांतर उपलभ्यते य एवं लोकान् समनुभावयंतो भगवतो विष्णोर्धत्परमं पदं प्रदक्षिणं प्रक्रमंति १७ अथ तस्मात्परतस्त्रयोदशलक्ष्यो जनांतरतो यत्तद्विष्णोः परमं पदमभिवदति यत्र महाभागवतो ध्रुव औत्तानपादि राग्निनेद्रेण प्रजापतिना कश्यपेन यमेन च ॥ समकालयुग्मिः सबहुमानं दक्षिणतः क्रियमाण इदानीमपि कल्पजीवानामाजीव्य उपास्ते तस्येहानुभाव उपार्जितः १८

कालज्ञापनार्थं भवनियुक्तानि कालवक्रा इति वा अभिजित उत्तराषाढाश्रवणयोः संयोगः अश्विनीरेवत्योः संघिरितिकेचित् ११ यस्योशनसः स्थितिद्वारेण वृष्टिविष्टं भ्रमहो गारकः १२ तस्योपशाते कृत् शुभग्रहसंयोगे शुभसूचकोऽन्यथा यशंसो दुःखसूचक इत्यतः प्रायेण शुभग्रह इति १३ १४ १५ तावद्भिस्त्रिंशद्भिरनुवत्सरैः सर्वराशीननुपर्येति राशिषु विलंब्य संचरणाच्छनैश्चर इति नाम प्रायेणैकादश शुभकरत्वात् १६ १७ ध्रुवेण समकालं सायुज्यभागिभिः उपास्ते श्रीहरिमिति शेषः १८

अनिमिषेणोन्मीलितलोचनेनाक्रमणपशवः परिवर्तमानाबलीवर्धमिदीस्तेभेवद्धास्तामभितोभ्रमंतइत्यर्थः त्रिभिःसवनैःशैश्यमाद्यसमसंचारयेथास्थानविहितान्प्रधानकचिन्नंतिभूमंडलानिमेढी
स्तंभपरितःस्थानानि ॥ १९ ॥ आदिशब्दग्रहीतास्तारकाःकेचिद्भुवस्यांतयोगेनेकेचिद्वह्निर्योगेनसंचरंतीत्यर्थः आबर्हादिशब्दवाच्येनवायुतोदीर्यमाणाःभेयमाणः ॥ २० ॥ नन्वेतेनिरालंबा कथन
पतंतीतितत्राह यथेति अथनादिलक्षणं कर्मैवसाराधियेषांति तथाऔत्पत्तिकवेगारूपसंस्कारोवाअदृष्टवास्त्रीपुरुषसंयोगेनानुग्रहीतैरापादितैर्नभःसंचरणहेतुभूतैःकर्मभिर्निर्मितगतित्वात् ॥ २१ ॥
२२ शिशुमारसंस्थानस्यशिशुमारावषवोपेतस्य योगबलेनधारणक्रियापांस्थितिमनुवर्तयति ॥ २३ ॥ कुंडलीभूतदेहस्यध्रुवकीकृतशरीरस्य पुच्छाग्रउपकल्पितोध्रुवः पुच्छाग्रव्यतिरिक्तेर्यत्ने

सहिसर्वेषांज्योतिर्गणानांग्रहक्षत्रादीनामनिमिषेणाव्यक्तंरहसाभगवताकालेनभ्रम्यमाणानांस्थानुरिवावष्टंभईश्वरेणविहितःशश्वदवभासेतयथामेढी
स्तंभजाक्रमणपशवःसंयोजितास्त्रिभिःसवनैर्यथास्थानमंडलानिचरंति १९ एवंभगणाग्रहादयएतस्मिन्नंतर्बहिर्योगेनकालचक्रायाजिताध्रुवमेवाव
लंब्यवायुतोदीर्यमाणाजाकल्पांतपरितश्चक्रमंति २० नभसियथामेघाःश्येनादयोवायुवशाःकर्मसारथयःपरिवर्तंते २१ एवंज्योतिर्गणाःप्रकृतिपु
रुषसंयोगानुग्रहीतकर्मनिर्मितगतयोध्रुविनपतंति २२ केचनैतज्ज्योतिरनीकंशिशुमारसंस्थानस्यभगवतोवासुदेवस्ययोगधारणायामनुवर्णयंति २३
यस्यपुच्छाग्रेऽर्वाक्षिरसःकुंडलीभूतदेहस्यध्रुवउपकल्पितस्तस्यलांगूलेप्रजापतिरर्गिर्द्रोधर्मइति ॥ २४ ॥ पुच्छमूलेधाताविधाताचक्रट्यांसप्रर्षयः
तस्यदक्षिणावर्तकुंडलीभूतशरीरस्ययान्युदगयनानिदक्षिणपार्श्वेतुनक्षत्राण्युपकल्पयंति ॥ २५ ॥ दक्षिणायनानितुसव्येयथाशिशुमारस्यकुंडलीभो
गसन्निवेशस्यपार्श्वयोर्भयोरप्यवयवाःसमसंख्याअवन्ति २६ पृष्ठेत्वजवीथीआकाशगंगाचोदरतःपुनर्वसुपुष्यौदक्षिणवामयोःश्रोण्योराद्राक्षेपाचद
क्षिणवामयोःपादयोरभिजिदुत्तराषाढेचदक्षिणवामयोर्नासिकयोर्यथासंख्यंचश्रवणपूर्वाषाढेचदक्षिणवामयोर्लोचनयोर्धनिष्ठा मूलंच दक्षिणवामयोःकर्ण
योर्मेषादीन्यष्टनक्षत्राणिदक्षिणायनानिवामपार्श्वपंक्तिषुयुंजीत २७ तथैवमृगशीर्षादीन्युदगयनानिदक्षिणपार्श्वेषुप्रातिलोम्येनप्रतियुंजीत २८ शत
भिषक्ज्येष्ठेद्वेस्कंधयोर्दक्षिणवामयोर्न्यसेत् ॥ २९ ॥ उत्तरहनावगस्त्यःअधरहनौयमोमुखेचांगारकःशनैश्चरउपस्थेबृहस्पतिःककुदिवक्षस्यादित्यो
हृदयेनारायणोमनसिचंद्रोनाभ्यामुशनास्तनयोरश्विनौबुधःप्राणापानयोरार्द्रगुल्लेकेतवःसर्वांगेषुरोमसुसर्वैतारागणाः ३० एतदुहैवभगवतोविष्णोःसर्व
देवतामयरूपमहरहःसंध्यायांप्रयतोवाग्यतोनिरीक्षमाणपउतिष्ठेतनमोनमोज्योतिर्लोकायकालायनायानिमिषांपतयेमहापुरुषायधीमहीति ३१ ग्रहक्ष
तारामयमादिदैविकरूपंहेरंमंत्रकृतस्त्रिकालम् ॥ नमस्यतस्तुवतोनश्यतेवैस्वयंचिकालंकृतमाशुपापम् ३२ इतिश्रीभा० म०पंच०द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥

लांगूलेपुच्छमध्यहृत्यर्थः २४ २५ २६ यान्युदगयनानि त्यागेर्विस्तारोमघादीनीत्यादिः २७ प्रातिलोम्येनपूमाद्रपदामारभ्यमृगशीर्षांतानीति २८ २९ ३० अनिमिषादेवास्तेषां
थाप क्रिप्त्वापांतत्वेनानिमिरितिरूपंसिद्धयति ३१ शिशुमारद्व्यग्रहप्रयोजनमाह अहंति मन्त्रकृतोजपतोनमस्यतोनमस्कारंकुर्वतःपुंसइतिशेषः प्रातरादित्रिकालंकृतपापंस्वयंचसर्वान्मना
नश्यतेइत्यन्वयः बाह्यत्वेन नारायणोमनरोनराणांशित्वादिवाक्यंप्रमाणयति ३२ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेविजयध्वजकृतटीकायांपंचमस्कंधेद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥

अथावशिष्टास्तेल्लोकोनिवासिनामैश्वर्यं श्रीनारायणमाहात्म्यव्यंजकमिति तदिह निरूपयति तत्रादौ शनैश्चरपर्यंतानां ग्रहाणां स्थितिं निरूप्य राहोः स्थितिः किमिति न निरूपिते तत्परितो मतेर्मदस्याशंकां प
 रिहरंस्तानि रूप्यसूरीदीनामंडलपरिमाणं निरूपयति अधस्तादिति एकपौराणिकाः स्वर्भानुर्नक्षत्रवचभोमध्यमंडले मेरुपरितः प्रादक्षिण्येन चरतीति वदंतिकेचिन्मौद्गर्तिकाः मानसोत्तरवहिर्भूतप्रांतभूमं
 रागत्य समुदेत्य पुनः पश्चिमभागे भूमावेवास्ति मित्वा पातालविवरमध्य एव पूर्वादिशं गत्वा मानसोत्तरे वाहिः प्रांतभूमेरेव पूर्वस्यां दिशि उदेत्य पश्चिमस्यां दिशि भूमावेवास्ति मेतीत्येवंसंगिरंते अतएव कदाचित्पातालग्रह
 णयभूदिति च भाषन्ते अपरे मेरोरप्रादक्षिण्येन भोवलये चरन् पश्चिमत उदेत्य पूर्वादिश्यस्तं गच्छतीत्याचक्षते अतदर्हं अमरत्वायोग्यः ॥ १ ॥ तरणिमंडलदशसहस्रयोजनविस्मृतंततो द्वि
 गुणसोममंडलं विशत्सहस्रयोजनविस्मृतं द्वादशसहस्रं द्विदशसहस्रमित्यर्थः सोममंडलात् द्विगुणं चत्वारिंशत्सहस्रयोजनेन विस्मृतराहुमंडलं त्रयोदशसहस्रमित्यनेनाग्निदशेतियुक्त्या त्रिंशत्सहस्रया
 लभ्यते पुनश्च दशसहस्रया सोममंडलाद्विगुणोक्त्या । कुतएवं कल्पना यथास्थितव्याख्यानमंतरेणेति चेन्न राहुसोमरवीणां तुमंडलाद्विगुणोक्त्या विनैव सर्वमुन्नेयमिति वचनात् २ भागवत
 श्रीशुक उवाच ॥ अधस्तात्सवितुर्योजनायुते स्वर्भानुर्नक्षत्रवचरतीत्येके यो सावमरत्वं ग्रहत्वं चालभत भगवदनुकंपया स्वयमसुरापसदः सैहिके यो ह्यतदर्ह
 स्तस्य तातजन्मकर्मणी चोपरिष्ठाद्वक्ष्यामः १ यददस्तरणे मंडलं प्रतपतितद्विस्तारतो योजनायुतमाचक्षते द्वादशसहस्रं सोमस्य त्रयोदशसहस्रं राहोः पर्वणि
 तद्यवधानलुद्धैरानुबंधात्सूर्याचंद्रमसावभिधावति २ तन्निशाम्योभयत्रापि भगवतारक्षणाय प्रयुक्तं सुदर्शनं नाम भागवतचक्रं दुर्विषहपरिवर्तमानमभ्य
 वस्थितो मुहूर्तमुद्विजमानश्च कितहृदय आरादेवनिवर्तते तदुपराग इति वदंतिलोकाः ३ ततो धस्तात्सिद्धचारणविद्याधराणां सदनानितावन्मात्र एव ४ ततो
 धस्ताद्यक्षरक्षपिशाचभूतप्रेतगणानां विहाराजिरमंतरिक्षं यावद्वायुर्वातियावन्मेघा उपलभ्यन्ते ५ ततो धस्ताच्छतयोजनांतरे चैयं पृथिवी यावद्वसभासश्ये
 न सुपर्णादयः पतत्रिप्रवरा उत्पतन्तीत्युपवर्णितं भूमेर्यथासंनिवेशमवस्थानम् ६ अवनिरप्यधस्तात्सप्तभूविवरा एकैकशो योजनायुता यामविस्तारास्तारतम्ये
 नोपकृप्ताः अतलं वितलं सुतलं तलातलं महातलं रसातलं पातालमिति ७ एतेषु हि विेलस्वर्गेषु स्वर्गादप्याधिकाः सकलसंपत्समृद्धयः कामभोगैश्चर्यानां
 दविभूतिभिः सुसमृद्धमवनोद्याना क्रीडाविहारेषु दैत्यदानवकाद्रवेयानित्यप्रमुदितानुरक्तकलत्रापत्यसकलसंपत्समृद्धयः बंधुमुहूदनुचरागृहपतय ईश्वरादप्य
 प्रतिहतकामविनोदानिवसन्ति ८ येषु महा राजमयेन मायया निर्मिताः पुरो नाना मणिप्रवेक विरचितविचित्रभवन प्राकारगोपुरसभाचैत्यचत्वरायतनादिभि
 र्नानास्वनमिथुनपारावतशुकसारिकाकीर्णकृत्रिमभूमिभिर्विवरे श्वरगृहोत्तमैः समलंकृताश्चकासन्ति ९

मग्नवत्प्रमिषं तदस्यपि यमित्यस्मिन्नर्थे अणप्रत्ययः परिवर्तमानं मंडलमिति शेषः चक्राभिमुखमवस्थितः उद्विजमानः वेगेन चलन् आरात्तूरात् ३ तावन्मात्रेण युतमात्रे ४ ५ ६ भूवि
 चक्रः पातालादयः तारतम्येनोपकृप्ताः सुखादिसामान्यविहारविशेषाभ्यामूर्ध्वोर्ध्वःक्रमेणेति वा ७ समृद्धिरुद्रेकाविभूतिः संततिपरंपरासमृद्धमवनोद्याना क्रीडेषु आविहारोपत्रततयातेष्वकीटमिथुनक्रीडायो
 ग्यपर्वतविहारोभूलोकविलक्षणत्वात् ईश्वरात् शिवात् तत्पात्वं वराद्वा ८ येषु विरेपुपुरःपुराणि चकासन्ति विलसन्तीत्यन्वयः माययार्थक्रियाकरणशक्तिलक्षणोपादानभूतयानिर्मितानानामणि
 न्नामैवैकैः श्रेष्ठैर्विरचितविचित्रभवनानां निरूपयिताः चैलदेवालयं आयतनं पापाणबद्धवृक्षमूलस्थानं नानास्वनैः मिथुनतोवर्तमानैः पारावतादिभिराकीर्णैः कृत्रिमभूमयोपेतैः यतैर्विवरैश्च रा
 गादिहोचमैरतः पुरश्चेष्टैः ९

बेषु विरेषूचानानि च कासति विटपिनां वृक्षाणां मन आदीन्द्रियानंदहेतुभिर्विद्वैः शास्त्राभिः कृताभिः श्रीभिः समृद्धिभिः कनकेतिवृक्षविशेषणं अमृतजलपूर्णानां समिधुना नां विहंगकुलानां कोलाहलशब्द
युक्तानां जलाशयानां सरसां संधिनामस्त्यकुलानामुच्छ्रयनेनोत्पत्तपत्तनेन भुभितनीरचचलनीरजादिसमुदायेषु कृतानि वासानां अनेकविहाराकुलानां मधुकराणामाद्रिपोत्सवैर्मधुकरस्वनादिभिः स्वर्गभि
यमतिशयितानि अतिशयोक्तानि पुद्गलानां तिसंबंधः नीरजं सामान्येन कमलं कलारं सौगंधिकं शतपत्रं रक्तकमलं आदिशब्देन पुंडरीकादयो गृह्यन्ते पुंडरीकं तितां बुजमित्यभिधानं १० ११ शार्वरं
शर्वरीजं न्यमित्येतत्तमः १२ पानसहितस्नानात् आधयोऽनोदुःखानि ग्लानिर्मनोबलक्षयः क्लमः शारीरबलक्षयः ययोवस्थाः शैशवादिबलक्षणाः १३ १४ यस्मिंश्चक्रे पुंसवनानि गमाः

उद्यानानि चातितरां मन इन्द्रियानंदिभिः कुसुमफलस्तवकासिलया वनतरुचिरविटपैर्विटापिनां कनकलतालिगितानां श्रीभिः समिधुनि विहंगकुलकोलाहलज
लाशयानाममलजलपूर्णानां झषकुलोच्छ्रयनक्षुभितनीरनीरजकुमुदकुवलयकल्लारनीलोत्पलशतपत्रादिवनेषु कृतानि केतानां मनेकविहाराकुलमधुकराणाम
धुकरविविधस्वनादिभिर्निद्रियोत्सवैरमरलोकश्रियमतिशयितानि १० यत्र हवानभयमहोरात्रादिभिः कालविभागैरुपलक्ष्यते ११ यत्र हि महा
हेश्वरशिरोमणयः शार्वरंतमः प्रबाधंते १२ नवाष्टेषु वसतां दिव्यौषधसपानस्नानादाधयो व्याधयो वलीपलितजरादयश्च देहवैषम्यदौर्गंध्यस्वेदश्रम
ग्लानिक्लमादितिवयोवस्थाश्च भवंति १३ नहितेषां कल्याणानां प्रभवति कुतश्चनमृत्युर्विना भगवत्तेजसश्चक्रापदेशात् १४ यस्मिन् प्रविष्टेऽमुरवधूनां प्रा
यः पुंसवनानि भयादाश्च वंति पतंति च १५ अथातलेमयपुत्रोऽमुरो बलो निवसति येन हवा इह सृष्टाः षण्णवतिर्मायायाः काश्चनाद्यापि मायाविनोधारयं
तियस्य च विजृम्भमाणस्य सुखतस्त्रयः स्त्रीगणा उदपद्यंतस्वैरिण्यः कामिन्यः पुंश्चल्यः १६ यावै बिलायनप्रविष्टं पुरुषं सेनहाटकारुयेन पाययित्वा स्वविला
सावलोकनानुरागस्मितसल्लापोपगूहनादिभिः स्वैरं किलरमयंतीति १७ यस्मिन्नुपभुक्ते पुरुषा ईश्वरो हंसिदोहमित्ययुतमहागजबलात्मानः कथं ते मदांघाद
व १८ ततो वितलेहरो भगवान्हाटकेश्वरः स्वपार्षदभूतगणावृतः प्रजापतिसर्गोपबृंहणाय भवो भवान्यासहमिथुनीभूयास्ते यतः प्रवृत्ता सरित्प्रवराहाटकाना
मभवयोर्वीर्येण यत्तच्चित्रभानुर्मातरि श्वनैर्भ्यमानं जंसापिबति ॥ तन्निष्पन्नं हाटकारुयं सुवर्णं मूषणेनासुरेन्द्रावरोधेषु पुरुषाः सहपुरुषाभिर्धारयंति १९ ततो
धस्तास्तुतले उरुश्रवाः पुण्यश्लोको विरोचनात्मजो बलिर्भगवतामर्हं द्रुस्यप्रियं चिकीर्षमाणेन दितेर्लब्धकायो भूत्वा बटुशमनरूपेण पराक्षिप्तलोकात्रयो भगव
दनुकंपयैव पुनः प्रवेशित इन्द्रादिष्वविद्यमानया सुसंवृद्धया श्रियाभिजुष्टः स्वधर्मेणाराधयंस्तमेव भगवंतमपगतसाध्वस आस्ते २०

१५ एवं सामान्येन विवरलक्षणमुक्त्वा विशेषेणाह अथेति नाम्नावल तासु काश्चन मायाः त्रयो जातिभेदेन स्वैरिण्यः स्वेच्छानुवृत्तयः कामिन्योर्तर्गतकामोद्रेकाः पुंश्चल्यः पुरुषमात्रेण सुरतमाकांक्ष
माणाः पुरुषवर्शनमात्रेण परिहृतेन्द्रियावा १६ सर्वा अपि निषत्तपुरुषान भवंतीत्याह या इति बिलायनं बिलस्थानं सल्लापो मिथोभाषणमुपगूहनमालिंगनं चुंबनादिकमादिपदश्रुतिं १७
१८ यस्मिन् रसे भवयोः पार्वती परमेश्वरयोश्च तद्दीर्घं चित्रभानुरेभ्यमानो वर्द्धमानः अवरोधाभ्यः पुराणि तेषु पुरुषाभिः पुरुषबद्धलोपेताभिः स्त्रीभिः १९ उरुणः बटुनः शास्त्रस्य श्रवः श्रवणस्य सतथा
पराक्षिप्तमाकृष्टं स्वाधीनं लोकत्रयं यस्य स तथा प्रवेशितः लोकत्रयेण प्रतिवत्सरां क्रियमाणपूजायामिच्छेशः २०

सर्वस्य जीवराशेरधिकं बलैश्च यं हरये भूमिदानफलं न तस्य फलं युक्तिर्योक्तं तु पूर्वजन्मा जैतं किंचित्पुण्यफलं भवितुमर्हतीत्याह अधुनापीति अधुनापि बलैर्बलानिलये सुतल्लोकेपदैर्धर्मैश्च भूमिदानस्य साक्षाद्भूतानोपवमुल्यफलं नैव कुतोनेति तत्राह भगवतीति परमात्मनि सम्पत्कृतिपादितस्य संपात्रं चेत्कथं तदिति तत्राह पात्रइति पात्रगुणमाह तीर्थतमइति अतिशयेन गुद्धे अनोयुक्तमित्याह उपपन्नइति धन्येषु महात्मसु सत्स्वयैवोपपत्तिः कथमिति तत्राह जीवेति केषामत्राह अशेषेति जीवभूतत्वे दुःखित्वेनाशुद्धिरापन्नोति तत्राह आत्मभूतइति सदास्वामिनिदं स्वाभित्वं न लोकोक्तं किंतु सदा तनमित्यतो भूतइति स्वतंत्रत्वाद्दुःखनिवारणसमर्थइत्यर्थः आत्मवत्सर्वभूतप्रेष्ठइति वा तर्हि किंतु स्य फलमत्राह साक्षादिति नन्वश्रद्धया हुतं दत्तमित्यादेः श्रद्धया सहितेन दत्तस्यासफलत्वात् सदास्यापि सत्त्वेन कथं युक्तिद्वारा स्वमितितत्राह परयेति प्रत्यक्षफलदर्शनाच्चायमवपोन्नभूतइत्याह यस्येति निर्भयं विष्णुना स्नेय्येयं पदमागतं इत्येतदस्मिन्नर्थे प्रमाणमित्याह हेति यथानामसंकीर्तनात् कर्मबंधनिध्नं सोमवत्पेव बलेरपीत्यास्मिन्नर्थे वेति वाविकल्पोपमानयोरित्यमरः आदिशब्दात्स्वप्रादिभयदर्शनइति श्रुते २१ तमेवं विद्वानमृतइह भवतीति श्रुते ज्ञानमंतरेण नाम्ना कर्मबंधहानिः कथमत्राह यस्येति प्रतिबोधनं ज्ञानं नाम संकीर्तनलक्षणकर्मद्वारा ज्ञानं भवति कर्मणा ज्ञानमातनोतीति श्रुते रित्येतद्वेत्यनेनाह अविमानेन सर्वेषां चेतनानां आत्मदज्ञानजननद्वारा सायुज्यफलप्रदं

अधुनापिनोएवैतत्साक्षाद्भूमिदानस्य यद्भगवत्पशेषजीवनि कायानां जीवभूतात्मभूते परमात्मनि वा सुदेवे तीर्थतमे पात्र उपपन्ने परया श्रद्धया परमादरसमाहितमनसा संप्रतिपादितस्य साक्षादपवर्गद्वारस्य यद्विलनिलयैश्च यस्य हवा क्षुत्पतनप्रसखलनादिषु विवशः सकृन्नामाभिगृण्णपुरुषः कर्मबंधमंजसा विधुनोति २१ यस्य हैव प्रतिबोधनं तु मुमुक्षुर्वो जसा होपलभंते यत्तद्भगवान्नाम सर्वेषां आत्मनामात्मदमेव २२ नवैभगवान्नमनुष्यानुजग्राह्यदुतपुनरात्मानुसंश्रुति मोक्षं मायामयभोगैश्च यमेवातनुते २३ यत्तद्भगवतानधिगतान्योपायेन च याच्ञा छलेनापहृतस्वशरीरावशेषितलोकत्रयोयोरुपपन्नपशैश्च बद्धो गिरिदयां चापविद्धइति होवाच २४

अस्मात्तद्भगवन्नाममुमुक्षुरित्यसनीयमेवेत्याह यत्तदिति तस्मिन्वासुदेवइति पूर्वजन्मवपः २२ भगवन्नामात्मदं चेत्तन्नामजापिनोमनुष्यान् किमिति नानुजग्राह भगवानित्याशङ्क्यार्कज्ञानाद्यतिशयाभावादित्यभिप्रेत्याह नवाइति नूनशब्दसामर्थ्यादत्र मनुष्यशब्देन संसृतिर्योग्याह ते मनुष्यानुदिश्य नानुजग्राह मस्तु तत्सादेतादृशमैश्वर्यमिति शेषः तर्ह्यज्ञानलक्षणमोक्षमनुजग्राहकिनेत्याह यदिति पूर्ववाक्यस्थितनजोऽध्याहारः कर्तव्यः यत्पुनरात्मानुसंश्रुतिमोक्षणं तत् यथाशापितसंदेहे कोकुदस्य तु काकयेति वज्रानुजग्राहोति किमुत तर्हि तन्नामापासनं व्यर्थं किमिति नेत्याह मायामयेति मायामयं प्रकृतिनिमित्तं न त्वनन्तरं त्वनन्तरमित्येवार्थः २३ इतो भक्त्याद्यतिशयवैचर्ये निमित्तं यतो राज्यापहरणादिलक्षणापकारकारिणि हरो भक्त्यातिशयोदरीदृश्यते बर्हेरीलक्षणकाराष्ट्रे निवसतस्तेन बद्धप्रमुक्तस्य नहि मनुष्याणां भेदादप्यपचेतादृश्यामक्तिः समस्तगुणेषु सृष्टिनिमित्तमित्याशयवानाह यत्तदिति न अधिगतो भिक्षाव्यतिकरेणान्यः सुखसाध्य उपायो येन स तथा तेन भगवता याच्ञाव्याजेनापहृतं स्वशरीरावशेषितलोकत्रयं यत्पुनरात्मानुसंश्रुतिमोक्षणं तत्तद्भगवान्नाम सर्वेषां आत्मनामात्मदमेव २२ नवैभगवान्नमनुष्यानुजग्राह्यदुतपुनरात्मानुसंश्रुति मोक्षं मायामयभोगैश्च यमेवातनुते २३ यत्तद्भगवतानधिगतान्योपायेन च याच्ञा छलेनापहृतस्वशरीरावशेषितलोकत्रयोयोरुपपन्नपशैश्च बद्धो गिरिदयां चापविद्धइति होवाच २४

इंद्रस्यसचिवो बुद्धिस्तथायभूतो यथापो सौवृहस्पतिरस्मत्संयानार्थमिद्रेण प्रेषित एकांततोमत्रा पधृतस्तं द्रष्टुं दातव्यं तिहा यसंधानात्पूर्वमेव समागत्य भगवन्नेष्टु स्वपाठसेवनाद्यभिप्राये पुनिष्णातस्तत्सेवनादि
कमेव दातुमुद्युक्तोऽयं भगवान्स्वयमुपेद्रेण बहुवामनरूपेणात्मने स्वस्मै त्रीणि पदान्यतदहं पावनायोग्यमाग्रयाचत नो एवाशिष इति यत्तस्यायमभिप्रायः इदं त्वाकत्रयचतुर्दशभुवनपक्षपाकिपदलपहितदपिका
लग्राह्यस्तमित्याह गंभीरवेगस्य महतः कालस्य मन्वन्तरलक्षणाय यवमितमत एवानित्यंतस्माद्वै श्रयं निमित्तमदोनस्यादित्यस्मै बलपेराज्यं न दास्यामीति त्रिपदच्छलेनापहृतं नूर्नानिश्चितं बतभक्तेम
य्यनुकंपया यस्यानुग्रहाभिच्छाभिहरिष्येतद्वनं शनैरित्यादिवस्ववचनात् २५ हरैरिममभिप्रायमस्मत्पितामह एव त्वेत्तनमाह शङ्क्याह यस्येति स्वपितारि हरिण्यकशिपुना विरमिते मृते भगवता
दीयमानं स्वापिच्यं पितृधनत्वाच्छप्यमपि यदकुतो भवति न हतकंठकत्वात्पदं राज्यलक्षणं तत्र वने किं सुयस्पहरेरनुदास्यसे वा ख्यमेव वने कोसावित्यस्मत्पितामहः प्रह्लादः तस्य चास्माकमहदतरमस्तीत्या
ह तस्येति तस्य प्रह्लादस्यानुगमनमुवाते तु मस्मादशः पुरुषः कोवालंन कोपीत्यर्थः कीदृशः परिहीनः भगवदनुग्रहो यस्य स तथा अमृदितकषायोऽनिरस्तपापोनालमिति किं वक्तव्यमित्यर्थः इति

नूनं बतार्थं भगवानर्थेषु निष्णातो यो साविंद्रस्य सचिवो मंत्राय धृत एकांततो बृहस्पतिस्तमतिहाय यदा स्वयमुपेद्रेणा तदहं मामयाचत पदान्यात्मन जाशिषो
नो एव न दास्यामि गंभीररयस्य कालस्य मन्वन्तरपरिमितं कियल्लोकत्रयमिदम् २५ यस्यानुदास्यमेवास्मत्पितामहः किल वने न तु स्वापिच्यं राज्यं यदकुतो भयं प
दं दीयमानं भगवता विरमिते स्वपितरितस्य महानुभावस्यानुपयमनुवाते तु मलममृदितकषायः कोवास्मद्विधः परिहीन भगवदनुग्रह उपगमिष्यतीति २६
तस्यानुचरितमुत्तरस्माद्विस्तीरिष्यते यस्य भगवान्स्वयमखिलजगद्गुरुनारायणो द्वारिगदापाणिरवतिष्ठते निजजनानुकंपितहृदयो येन पदांगुष्ठेन दशकं यरो यो
जनायुतं दिग्विजये उच्चाटितः २७ ततो धस्तात्तलातले मयोनामदानं वैद्रेक्षि पुराधिपतिर्भगवता पुरारिणा त्रिलोक्याः शं चिकीर्षुणा निर्दग्धस्वपुत्रयस्तत्प्रसा
दा लब्धपदो मायाविनामाचार्यो महादेवेन परिरक्षितो विगतसुदर्शनभयो महीयते २८ ततो धस्तान्महातले काद्रवेयाणानैकशिरसां क्रोधवशो नामगणः कु
हकतक्षककालियसुषेणादिप्रधाना महाभोगवन्तः पतत्रिराजाधिपतेः पुरुषोत्तमवाहादनवरतमुद्विजमानाः स्वकलत्रापयसुहृकुटुंबसंगेन क्वचित्प्रमत्ता विचरं
ति २९ ततो धस्ताद्रसातले दैतेयादानवाः पणयोनाम निवातकवचाः कालकेयाः हिरण्यपुरवासिन इति विबुधप्रत्यनीका उत्पत्त्यामहौजसो महासाहसिनो भ
गवतः सकललोकमहानुभावस्य हरेरेव ते जसा प्रतिहता वले पाविलेक्षया एव निवसंति ये वै सरमयेन्द्रदूयावाग्भिर्भैत्रवर्णाभिर्दिद्राद्विभ्यति ३०

शब्दे वाक्यसमाप्तीवर्तते २६ तस्य प्रह्लादस्य उत्तरस्मात्सप्तमे इदं श्रुत्वा कव्यं पुनरपि हरेर्भक्तानुकंपितत्वमाह यस्येति वाग्नाल्यो नारायणः स्वदत्तवरात्तथावस्थानीमिति ध्यातीत्यनुवतिष्ठेदिति आत्मने
पदप्रयोगः अखिलजगद्गुरुत्वमुपपन्नं तस्यापि स्वपादप्रणतजनरक्तकत्वेन त्वमभिप्रेत्याह येनेति रावणस्य दिग्विजये उच्चाटितः भक्षिप्तः दूरीकृत इत्यर्थः एवं विधस्य हरेर्भक्तजनप्रयोजनांथेतयाना
पौंद्रस्य राज्यादनेच्छया स्मद्राज्यापहरणलक्षणं कार्यनान्यदिति वाक्यशेषः २७ शंसुखं महीयते स्वभूत्यै रितिशेषः २८ महाभोगवन्तः स्थूलशरीरवन्तः पुरुषोत्तमस्य वाहोवाहनतस्मात् २९ प
णयो दैत्यादानवा निवातकवचाः कालकन्यापुत्राः कालकेयाः विबुधप्रत्यनीका देवशत्रवः प्रतिहता वले पाविना शितवर्गाः योगबलद्विजेषाः सर्पाकारापेपणय इन्द्रदूयासरमया शुन्योक्ताभिर्मंत्रव
र्णाभिर्वाग्भिः इन्द्रस्य दूतीर पिताचरामि महच्छंतीपणयो निधीन्व इत्यादि मंत्रवर्णात्मकगौर्भिः श्रुताभिर्दिद्राद्विभ्यतिर्भातिता स्तिष्ठंतीति यस्मात्तस्माद्विलेशयाकारानिवसतीत्यर्थः सरमा त्वंदूराद्वध्नो ब
हिरंताभिर्जिह्वाभिर्जगुरिः किमपि निगर्तती किमिच्छंत्यत्रानद्रायासीः दिगता विविधातोः अस्यास्तव अस्मे अस्मात्साहतिर्गतिः कार्त्तिकार्यमुद्विजमानागमनं ते तव कारितं क्रूयात्तस्यार्थे दूतस्यार्थे

दत्तकिपासीत् स्वरसायाः पयांसिकथमतरइतिपाणिभिःपृष्ठासरमाञ्जते अहमिन्द्रश्चदूतीतेनमेषिताचराभ्यागतास्मि व्यत्ययोबहुलमिति सूत्रात् किमिच्छन्तीत्यस्यपरिहारमाह हेपणयोरोमहोत्सगानि
धीनिच्छन्ती अपहर्तुमितिशेषः नोस्माकमतिस्कन्दोभियसास्वामिनोभयेनतत्तदावत् आवागमनंवातस्माद्रसायाः पयांस्यतरमितिसरसायाःपणीन्यतिपरिहारवचनमितिर्मन्त्रवर्णार्थः ३० महाभोगि
नःस्यूलशरीराबहुभोगयुक्तावा शीष्णांमिति वक्तव्येशीष्णांमितीतरपुरुषशिरोवैलक्षण्यव्योतनाय विगतरचितरचनयेषांतेतथा औत्पत्तिकाइत्यर्थः विधमंतिनिरस्यंति ३१ तस्यपातालस्यतामसतमो
गुणप्रवर्तनीअनंतस्ययस्त्वरूपंद्रष्टुंशेनस्यहृदयस्यशरीरस्यसंनिकर्षणंसाभीप्यापादकमभेदग्राहकंअथदेहोहमितिताईदंस्तथांकिनेत्याह अभिमानलक्षणंभ्रांतिप्रत्यापादकमित्यर्थः तत्स्वरूपंसंकर्षण

ततोघस्तात्पातालेनागपतयोवासुकिप्रमुखाःशंखकुलिकमहाशंखश्चेतधनंजयधृतराष्ट्रंशंखचूडकंबलाश्चतरदेवदत्तादयोमहाभोगिनोमहामर्षानिवसंति
येषामुहवैपंचसप्तदशशतसहस्रशीर्षाणांफणासुविरचितामहामणयोरोचिष्णवःपातालिविरतिमिरनिकरंस्वरोचिषाविधमंति ३२ तस्यमूलदेशोत्रिशयोजन
सहस्रांतरेआस्तेयवैकलाभगवतस्तामसीसमाख्यातानंतइति सात्वतोयद्भृष्टदृश्ययोःसन्निकर्षणमहमित्यभिमानलक्षणंसंकर्षणमित्याचक्षते ३२ त
स्येदंक्षितिमंडलंभगवतोऽनंतमूर्तेःसहस्रशिरमएकस्मिन्नेवशीर्षणिध्रियमाणंसिद्धार्थइवलक्ष्यते ३३ यस्यहवाइदंकालेनोपसंजिहीर्षतोमर्षविरचितरु
चिरभ्रमहुवोरंतरेणसांकर्षणोनामरुद्रएकादशव्यूहःपक्षस्त्रिशिखंशूलमुत्तंभयन्नुदतिष्ठत् ३४ यस्यांभ्रिकमलयुगलारूपाविशदनस्रमणिखंडमंडलेष्वहि
पतयःसहसात्वतर्षभैरेकांतभक्तियोगेनावनमंतःस्ववदनानिपरिस्फुरकुंडलप्रभामंडलमंडितगंडस्थलान्यतिमनोहराणिप्रमुदितमनसःकिलविलोकयंति॥
३५यस्यैवाहिनागराजकुमार्यआशिषआशासाना श्राविंगवलयविलसितविशदविपुलधवलमुभगरुचिरभ्रजतस्तंभेष्वगुरुचंदनकुंभपंकानुलेपेनावलिं
पमानास्तदभिमर्शनोन्मथितहृदयमकरध्वजावेशरुचिरललितस्मितास्तदनुरागसमुदितामदाघूर्णितारूपावलोकनयनवदनारविंदसंप्रीडंकिलविलोकयं
ति३६ सस्यभगवाननंतोऽनंतगुणार्णवआदिदेवउपसंहृतामर्षरोषवेगोलोकानांस्वस्तयआस्ते ३७ ध्यायमानःसुरासुरोरगसिद्धगंधर्वविद्याधरमुनिगणैरन
वरतमदमुदितविकृतिविह्वललोचनःसुललितमुखरितामृतेनाप्यायमानःस्वपार्षदविवुधयूथपतीनपरिम्लानरागनवतुलसिकामोदमध्वासवेनमाद्यन्मधु
करव्रातमधुरगीतश्रियं वैजयंतींस्वांवनमालां नीलवासाएककुंडलोहलककुदितसुभगसुंदरभुजोभगवानमाहेंद्रोवारणेंद्रइवकांचनीकक्ष्यासुदारलीलोवि
भर्ति ३८ यएषएवमनुश्रुतोभिध्यायमानोमुमुक्षूणामनादिकालकर्मवासनाग्रथितमविद्यामयंहृदयग्रंथिसत्त्वरजस्तमोमयमंतर्हृदयंगतआशुनिर्भेनति
४९ तस्यानुभावमिमंभगवान्स्वायंभुवोनारदःसहतुंबुरुणासभायांब्रह्मणःसंश्लोकयामास ४०

मित्याचक्षते ३२ सात्वतःगुह्यतरक्षितिमंडलंसर्वपलाघववद्भारपतोपरिभितबलत्वेनानतत्त्वयुक्तमित्यभिप्रेत्याह तस्येति सिद्धार्थः सर्षपः ३३ एकादशव्यूहः एकादशधाविभक्तस्वरूपविशेषः उत्तंभगन्ज
त्कंपयन् ३४ ३५ तदभिमर्शनेनभुजस्पर्शनेन संप्रीडयितिक्रियाविशेषणं ३६ शृगाराचनंतगुणार्णवः ३७ अपरिम्लानोरागःकांतियस्याःसातथा आमोदमध्वासवेनसौरभरूपमधुरसन हलरयनिजा
युधस्यककुब्जे कक्ष्यामुदरबांधां ३८ ३९ संश्लोकयामासपञ्चलक्षणवाक्यैःकथयामास ४०

हरेश्चतस्रभूतिषु द्वितीयमूर्तेशेवेविशेषसन्निधानात्तस्योपपन्नान्गुणान्छेषस्वैवकीर्तयति उत्पत्तीति अस्पृजगतः उत्पत्त्यादिहेतवः सत्त्वाद्याः प्रकृतिगुणायदीक्षयाकल्पाः समर्था आसन्नुत्पत्त्यादाविति शेषः नन्वेतन्नस्य स्वतः प्रवृत्त्यनुपपत्तेस्तत्संबन्धेन प्रवृत्तौ तस्यापि तद्विकारापत्तिरिति तत्राह यद्वपमिति ध्रुवंशब्दकप्रकारं कुतः अकृतमक्रामित्वाभित्यस्यापि जीवस्य शरीरसंबन्धेन विकारादकृतस्यापि धानस्य कार्यरूपेण तु तत्त्वदर्शनादस्याकृतत्वमौपचारिकं किं न स्यादिति तत्राह यदेकमिति यदेकैकेवलं कार्यतन्मातृत्वेन वा विकारिन भवति सच्चत्यच्चाभवदिति श्रुतेः कार्यत्वश्रुतेः कथनतन्पुरुषस्यादित्यत्राह आत्मचित् आत्मभ्रातृमिन्स्वाधारतयानानाविर्जगदधातुधृतवान् नतु तद्रूपत्वेन यजन्निधातुपृथिवीमुत चापमिति श्रुतेः किं चापि चित्यमहिमत्वात्तत्स्वरूपं तु ज्ञेयमित्यपि भिन्नेत्ययत्तदौ सवव्रताति कथमिति तस्य शेषां तर्थापिणः संकर्षणनामधेयस्य हरेर्वैतर्क्यवर्तनं कथमुहवेद न कथमपीत्यर्थः मुहूर्तिर्यसूरय इति स्वोक्तिहेत्यनेन स्मारयति ४१ आत्मज्ञानाधादित्येतत्संक्षिप्याह मूर्तामिति सत्त्वं बलज्ञानसमाहारलक्षणमतएव संशुद्धं लोकदृष्ट्या मूर्तपरिमितं यत्र रूपे इदं सदसत्कार्यकारणात्मकं अधिकारणधेयोर्यामभेदः शंकनीयः मृगपतिः सिंहो यस्य लीलांशौ यां दि लक्षणमादादे अशिक्षत लीलाकरणप्रयोजनमाह आदातुमिति अनेनात्मज्ञानाधादित्यत्र स्वाभिभाष्यस्यादिना नावतारा अप्यकृता इति ज्ञायते ४२ यन्नाम स्मरणमात्रेण शेषजन्माजितपापक्षयश्रवणात्तन्नामकीर्तनेनाघक्षयो भवतीति किं वक्तव्यमित्यभिप्रेत्यस्तु वता शेषां तर्थापी श्रीनारायण एव स्तूयते अजामिलादौ दर्शनाच्चान्यनामकीर्तनेनाहृक्फलादर्शनाच्चेति भावेनाह यन्नामैति शेषाच्छेषां तर्थापिणो हरेरन्यंकपुरुषं मुमुक्षुरित्य

उत्पत्तिस्थिति लय हेतवोऽस्य कल्पाः सत्त्वाद्याः प्रकृतिगुणाय दीक्षया सन् ॥ यद्रूपं ध्रुवमकृतं यदेकमात्मज्ञानाधात्कथमुहवेद तस्य वर्त्म ४३ मूर्तयः पुरुषरूपया बभूव सत्त्वं संशुद्धं सदसदिदं विभातियत्र ॥ यलीलां मृगपतिराददेन वद्यामादातुं स्वजनमनां स्युदारवीर्यः ४२ यन्नाम श्रुतमनुक्रीते यदेकस्मादातो वायदि पतितः प्रलोभनाद्वा ॥ हंत्यंहः सपादिनृणामशेषमन्यं कं शेषाद्भगवत आश्रये नमुमुक्षुः ४३ मूर्द्धन्यर्पितमणुवत्सहस्रमूर्ध्नी भूगोलं सगिरिसरित्समुद्रसत्त्वम् ॥ आनंत्यादविदिता विक्रमस्य भूम्नः को वीर्यं पण्यपि गणयेत्सहस्रजिह्वः ४४ एवं प्रभावो भगवाननंतो दुरंतवीर्यः स्वगुणानुभावः ॥ मूलरसायाः स्थित आत्मतंत्रो यो लीलया क्षमास्थितये विभर्ति ४५ एताहो वेह नृभिरुपगतं व्यागतयो यथा कर्म विनिर्मिता यथोपदेशमनुवर्णिताः ४६ कामान्कामयमानस्यैतावत्यो हि राजन पुंसः प्रवृत्तिलक्षणस्य धर्मस्य विपाकगतय उच्चावचा विसदृशायथा प्रश्रव्याख्याता भक्तिमन्यत्कथयाम इति ४७ इ० भा० पं० वि० त्रयोविंशोऽध्यायः २३

नेन अहं भोगप्रदो वत्समोक्षदस्तु जनार्दन इत्युक्तिस्मारयति ४३ गुरुगिर्यादि धरधरागोलधृतिरपि शेषस्य हीरसन्निधानादेवान्यकृतानेति भावेनाह मूर्द्धनीति विक्रमाणां मानंत्यात्साकल्पेनाज्ञात पराक्रमस्य सहस्रजिह्वः शेष इत्यनेन स्पष्टयते ४४ शेषेत्वं सभावितगुणकर्म कथनपूर्वकं स्तवनमुपसंहरति एवमिति दुरंतवीर्य इत्यनेनानंतनाम हरेरेव मुख्यं नान्यस्य अतोनेन लिङ्गमप्यनंत इत्यादि सूत्रस्मृतीप्रमाणमिति दर्शयति स्वगुणानेवानुभवति मुक्त इति कर्मण्यप्यप्रत्ययः देहि देहस्थितत्वेन दुःखानुभवस्यापि संभवात्कथं स्वगुणभोग इत्यत उक्तं आत्मतंत्र इति भारस्य भर्तुः श्रमदर्शनादौपचारिकमिदं स्वातंत्र्यं किं न स्यादित्यत उक्तं यो लीलयेति ४५ परीक्षित्यश्रपरिहारार्थं उपसंहरति एताहीति गम्यंत इति गतयो लोका उपगतं व्याधर्मफलत्वेन यथा कर्मानिर्भितास्तारतम्येनेति शेष एव शब्देन निषिद्धकर्मप्राप्त्यर्थान्तराण्यव्यवच्छेदः क्रियते हि शब्दः प्रमाणप्रसिद्धिवाक्ये ४६ मुक्तिगतेरन्यस्यापि विद्यमानत्वात् कथमेतावत्प्रतीयते तत्राह कामानिति मुक्तेरपीच्छाविषयत्वादि त्यतः सामान्येनोक्तं विनिर्दिष्टाष्टि प्रवृत्तिलक्षणस्योति उच्चावचानां साक्ष्यं नानास्तीत्याशयेनोक्तं विसदृशा इति यथा प्रश्रव्याख्याता इत्यनेनान्योपि वक्तव्यांशोऽस्तीति ज्ञायते तत्र वक्तव्याशा बहवः संति ते पुक्तिवक्तव्यं तदाख्याहि तस्यापि परिहरं कथयाम इत्याशयेनाह किमन्यदिति ४७ इति श्रीभागवते महापुराणे विजयध्वजदीक्षायां पंचमस्कंधे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥

अविदितपरव्यथानामज्ञातपरकेशानामीश्वरेणविधात्राकल्पितासहजत्वेनवृत्तिःमनुष्यादिशरीरभक्षणलक्षणायेषामत्कुणादीनांतानितथातेषामपकल्पितवृत्तिःतद्वृत्तिकल्पनासमर्थः पुरुषेणश्रीहरिणो
पकल्पिताभावर्णादिलक्षणावृत्तिर्यस्यसतथापीतिवा यूकाः शूचमुखाः आदिशब्दात्स्वेदजादयःप्राणिविशेषाःशिरआदिनिलयागृह्यन्ते कुशरीरेकुष्ठादिदूषितदेहे १९ यस्तुयत्किंचनप्राप्तमन्नफ
लादिकमसंविभज्यातिथिभृत्यबालवृद्धादीनभोजयित्वास्वयंभुंक्तसच यश्चानिवृतयज्ञोपायमकृतदेवतापूजालक्षणयागादिश्रेयःसाधनंतदन्नमश्रातिसच यश्चासंस्कृतयाज्यागुणस्कारेणअन्यतदन
मश्रातिसोपि कृमिभोजननाम्निनिरुष्टनरकेपतति क्रमयएवभोजनंयस्यसतथा यावद्यावान्अग्रमत्तस्यातिथिदेवतादिभ्योऽप्रदत्तस्याकृतस्यासंस्कृतस्यप्रारब्धापरिसमाप्तस्यकर्मणोवानिवेशःप्राप्यश्चि

यस्त्विहवैभूतानामीश्वरकल्पितवृत्तीनामविदितपरव्यथानांस्वयंपुरुषोपकल्पितवृत्तिर्विदितपरव्यथोव्यथामाचरतिसपरत्रांधकूपेतदभिद्रोहेणनिपततित
त्रहासौतैर्जतुभिःपशुमृगपक्षिसरीसृपैर्मशकयूकमत्कुणमक्षिकादिभिर्भुंकेचनेहामिद्रोग्धारस्तैःसर्वतोभिद्रुह्यमाणस्तमसिविहतनिद्रावृत्तिरलब्धावस्थानःप
रिक्रामतियथाकुशरीरेजीवः ३९ यस्त्विहवाऽसंविभज्याश्रातियत्किंचनोपनतमनिवृतयज्ञोपायमसंस्कृतंसपरत्रकृमिभोजनेनरकाधमेनिपततितत्रशत
सहस्रयोजनेकृमिकुंडेकृमिभूतःस्वयंकृमिभिरेवभक्ष्यमाणःकृमिभोजनोयावत्तदप्रत्ताकृतनिर्वेशेनात्मानंयातयति २० यस्त्विहवैस्तेयेनबलाद्वाहिरण्यरत्ना
दीनिब्राह्मणस्यचापहरयन्यस्यवानापदिपुरुषस्तममुत्रराजन्यमपुरुषाज्यस्मयैरग्निवर्णैःसंदंशैस्त्वचिनिष्कालयंति २१ यस्त्विहवागम्यांस्त्रियंपुरुषंवा
योषिदपिगच्छतितावमुत्रकशयाताडयंतस्तर्जयंतस्तप्तयासूर्म्यालोहमध्यापुरुषमालिङ्गयंतिस्त्रियंचपुरुषरूपयासूर्म्या २२ यस्त्विहवैसर्वाभिगमस्तममु
त्रनिरयेवर्तमानंवज्रकंटकशाल्मलीमारोप्यनिष्कर्षयंति २३ येत्विहवाराजन्याराजपुरुषावापाषंडाधर्मसेतून्अभिदंतितेसंपरेत्यवैतरण्यांनिपतंतिभिन्नमर्या
दास्तस्यांनिरयपरिस्वामूतायांनद्यांयादोगणैरितस्ततोभक्ष्यमाणाआत्मनानवियुज्यमानास्तेस्वासुभिरुह्यमानाश्चौघेनकर्मपाकमनुस्मरंतोविष्मूत्रपूयशो
णितकेशनखास्थिमेदोमांसवासवाहिन्यामुपतप्यंते २४ येत्विहवैवृषलीपतयोनष्टशौचाचारनियमास्यकलजाःपशुचर्याचरंतितेचापिप्रेत्यपूयविष्मूत्रश्ले
ष्ममलपूर्णार्णवेनिपतंतितदेवातिबीभत्सितमश्नंति २५ येत्विहवैश्वर्गदभपतयोब्राह्मणादयोमृगयाविहाराजतीर्थेषुमृगान्निघ्नंतितानपिसंपरेताल्लक्ष्यभूता
न्यमपुरुषाइषुभिर्विद्वंश्चति २६

चलक्षणप्राप्तिक्रिया तत्तावतात्मानंनरकाद्यातयतिउद्धारयति अग्रमत्तेतिपाठेयावदग्रमत्तुद्विपूर्वमकृतोनिर्वेशोयेनसतथा तावत्तमात्मानंनरकयातयतिप्रापयतीति वेत्येतत्सर्वत्रालुकर्पायम् २० संदंशैः
सूचीविशेषैस्त्वचिनिष्कालयत्युद्धृतयंति २१ सूर्म्यालोहादियमपुत्रस्या २२ सर्वाभिगमःसर्वाभिःस्त्रीभिः कृतसौरतःसंवादाभावेपिबलाद्गमनमभिगमः शाल्मलीकंटकतरुः २३ आत्मनादेहेन स्वासुभिः
स्वप्राणैश्च औघेननिरयप्रवाहेण उह्यमानाअपिवियुज्यमानाअपितेयोगप्राप्यमाणाआग्निप्रमाणाइत्यर्थः विष्मूत्राद्यात्मनास्यदमानायाम् २४ २५ अतीर्थेअपात्रादुद्दिश्याविहितकालेन २६

दामिकाधर्मव्यजिनः विशसंतिसंढशःसंढयंति २७ सर्वास्ववर्णसमानवर्णा २८ सार्थान्पाणान्जनान् २९ द्रव्याविनिमयेवागिज्यव्यवहारे साक्ष्येसाक्षिणावक्तव्ये अवीचिमज्जलंयत्तदरमपृ
ष्ठस्थलंदूरादर्शनेजलमिवदृश्यतेतस्मिन्नवीचिमतिजलभूत्येपाषाणपृष्ठेनिरवकाशेनिरालंबने ३० सोमपीथाः कृतसोमपानाःविपाणानित्यनिषिद्धंराजन्यतद्वापाणासोमपानानंतरंपूर्ववीथिपानलक्षणंवात
पीपानसमवाचद्वार्पाणांसुरतेमधुपानान् वैश्यानांचपूर्वोक्तवत्पित्रादिभृत्येनिमिच्छदीक्षालक्षणव्रतस्थानवित्वादिविशेषोवगंतव्यः ३१ बरीयसःबहुमानयोग्यान्पुरुषान्मृतकःजीवन्मृतःक्षारकर्मेलवणा

येत्विवैदांभिकादंभयज्ञेषुपशून्विशसंतितानमुष्मिंल्लोकैवैशसनेनरकेपतितान्निरयपतयःपातयित्वाविशसंति २७ यस्त्विवैसवर्णाभांयांद्विजोरेतः
प्रापयतिकाममोहितस्तंपापकृतममुत्रेतःकुल्यायांपातयित्वारेतःपाययंति २८ येत्विवैदस्यवोग्निदागरदाग्रामान्सार्थान्वाविलुंपयंतिराजराजामदा
वातांश्चापिहिपरेतान्यमदूतावज्रदंष्ट्राःश्वानःसप्तशतानिर्विशतिश्चतैःसरभसंस्वादयंति २९ यस्त्विवहाअनृतंवदतिसाक्ष्येद्रव्यविनिमयेदानेवाकथंचित्सदै
प्रेत्यनरकेअवीचिमत्यधःशिरानिरवकाशेयोजनशतोच्छ्रयाद्गिरिशृंगांनिपायते ॥ यत्तज्जलमिवस्थलमश्मपृष्ठमवभामतेतदवीचिमतितिलशोविशीर्यमा
णशरीरेनभ्रियमाणःपुनरारोपितोनिपतति ३० येत्विवैविप्रोराजन्योवैश्यावासोमपीथास्तत्कलत्रंवासुरां व्रतस्थितोवापिबतितेषांनिरयनीतानामुशसि
पदाक्रम्यास्येवह्निनाद्रवमाणंकार्णायसंनिषिंचति ३१ अथयस्त्विवहाआत्मसंभावेनेनस्वयमधमोजन्मतपोविद्याचारवर्णाश्रमवतोवरीयसोनबहुमन्येतस
मृतकएवमृत्वाक्षारकर्मनेनिरयेऽवाक्शिरानिपातितोदुस्तायातनाद्यश्रुते ३२ येत्विवैपुरुषाःपुरुषमेधेनयजेन्नशास्त्रीयान् वापशून्रसादंतिथाश्चस्रियोथपशू
श्चसादंति तांश्चताश्चवैपशवइहनिहतास्तेयमसादनेयातयंतोरक्षोगणाःसौनिकाइवस्वधितिनाऽवदायास्यकिपबंतितृत्यंतिगायंतिहसंतिचहृष्यमाणायथे
हपुरुषादाः ३३ येत्विवहाअनागसोरण्येग्रामेवावैसंभैकरूपविसंभय्य जिजीविषून्शूलसूत्रादिषूप्रोतान्क्रीडनतयापातयंतितेपिचप्रेत्ययमयातनासुशू
लसूत्रादिषुचप्रोतात्मानःक्षुत्तृभ्यांचाभिहताःकंकबलायादिभिश्चेतस्ततास्तिग्मतुंढैराहन्यमानाआत्मशमलंस्मरंति ३४ येत्विवैभूतान्युद्वेजयंतिनरा
अत्युल्लवणस्वभावायथादंशूकास्तेपिप्रेत्यनरकेदंशूकारूपेनिपतंतियत्रनृपदंशूकाःपंचमुखाःसप्तमुखाऽपसृप्यग्रसंतियथाबिलेशयाः ३५

त्यमकपके दुरंतयातनाअनवसानदुःखानि ३२ पुरुषमेधेनपुरुषहत्यालक्षणयज्ञेन यमसादनेनरकेस्वधितिनाविशसनसङ्गेतावदायसंढधित्वासौनिकाहिंसकाःपशुमाराड्पर्थः ३३ वैसंभैःविश्वासोपायैः
उपविसंभय्यविश्वास्य आदिशब्दादृगुपातनंक्रीडनतयालीलाकरणभावेनयमयातनासुयमेनाधिकृतनरकेषु बलाकादीर्घतुंडाःअयेनविशेषाः दंशूकाःसदादंशनशीलाः सर्पाःउद्वेजयंति भयमुत्पादयंति
उपसृप्यप्राप्यइल्लोकेयथाबिलेशयाअजगराः बिलेशयस्त्वनगरःशपुरुकोमनीभिभिरिति ३४ ३५

अवर्तनिरुच्छासविले कुसूलं व्रीहिरुतं गृहं कारागृहं आदिशब्दात्तज्जलमज्जनं दारुपात्रं वा सगरेण विषसहितेनाग्निना कुतर्न ३६ अपचक्षुपातिरश्च निनेनेत्रेण ३७ अर्थेषु अभिमातिराभिमानो यस्य स तथा
अहं कृतिरहंकारस्वरूपः व्ययविनाशयोश्चितपाग्रहः ब्रह्मराक्षसाविलक्षणो यथानिधि मन्येभ्योभिरक्षति तथेत्येति शेषः तस्यार्थस्य संपादने अर्जने उत्कर्षणे वृद्धीकरणे संरक्षणे च यच्छमलं तद्गृह्णातीति
तत्संपादनोत्कर्षणसंरक्षणशमलग्रहः वित्तग्रहं अर्थलुब्धपिशाचं वायकाः पटच्चराः कंथानिर्माणनिपुणाः क्षुरधारा निशितैः सूत्रैः परिवयति ओतप्रोतक्रियया विद्वधांति ३८ न इयंत एव न रकार्गं कित्वेतादृशा
अन्ये न रका असंख्याताः संतीत्याह एवं विधा इति ३९ उत्तरत्र स्वर्गादौ इह मनुष्यलोके पुनर्भवे पुनरुपत्तौ उभयशेषाभ्यां धर्मो धर्मशेषाभ्याम् ॥ ४० ॥ चतुर्दशालोकप्रकारेण ॥ ४१ ॥
स्थविष्ठं स्थूलतममणिष्ठसूक्ष्मतमं ४२ उभयोरूपयोः कस्मिन् रूपे प्रथमप्रतिपत्तिरितिक्रममाह श्रुत्वेति आत्मानं मनः सूक्ष्मधिया सूक्ष्मरूपोपासनया ४३ उक्तार्थमुपसंहरन् प्रतिपत्त्यर्थं संकल्प्याह

येति ह वा अवटकुसूलगृहादिषु भूतानि रूंधंति तथा मुत्र तेष्वेवोपवेश्य सगरेण वह्निना धूमेन निरुंयंति ३६ यस्त्विह वा अतिथीनभ्यागतान् वा गृहपतिरसलदुप
गतमन्युर्दिग्धक्षुरिवापचक्षुषानिरीक्षते तस्य चापि निरये पापदृष्टेरक्षिणी वक्रतुंडा गृध्रकंकका कबलाकादयः प्रसह्योरुबलादुत्पाटयंति ३७ यस्त्विह वार्थाभिमा
तिरहं कृतिस्तिर्यक्प्रेक्षणः सर्वतः शंकी व्ययविनाशचितया परिशुष्यमाणहृदयवदनो निर्वृतिमनुपगतो ग्रह इवार्थमभिरक्षति ॥ सचप्रेत्यतः संपादनोत्कर्षण
संरक्षणशमलग्रहः सूचीमुखेन रके निपतति यत्र ह वित्तग्रहं पापपुरुषं धर्मराजपुरुषावायका इव सर्वतो गिषु सूत्रैः परिवयंति ३८ एवं विधानरकायमलोके संति श
तशः सहस्रशस्तेषु सर्वेषु सवैषा धर्मवर्तिनो ये केचिदिहोदिता ज नुदिताश्चावनिपते पर्यायेण विशंति ३९ तथैव धर्मानुवर्तिन उत्तरत्र इह तु पुनर्भवे उभयशेषा
भ्यां निविशंति ४० निवृत्तिलक्षणमार्गादावेव व्याख्यातः एतावानेवांढकोशो यश्चतुर्दशधा पुराणेषु विकल्पित उद्गीयते ४१ यत्तद्भगवतो नारायणस्य
साक्षान्महापुरुषस्य स्थविष्ठं रूपमात्ममायया गुणमयमनुवर्णितमादृतः पठति शृणोति श्रावयति स एवायं भगवतः परमात्मनो ह्यणिष्ठमतिश्रद्धानो भक्तिवि
शुद्धबुद्धिर्वैद ४२ श्रुत्वा स्थूलं तथा सूक्ष्मं रूपं भगवतो यतिः ॥ स्थूले निर्जितमात्मानं शनैः सूक्ष्मं धियानयेदितिक्रमः ४३ भूद्वीपवर्षसरिदद्रिनभः समुद्रपाता
लदिह्नरकभागणलोकसंस्थम् ॥ गीतं मया तव नृपाद्भुतमीश्वरस्य स्थूलं वपुः सकलजीवनि कायधाप्रः ४४ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे नरदानु
वर्णनं नाम चतुर्विंशोऽध्यायः २४ सप्तमोऽयं पंचमस्कंधः ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

भूद्वीपेति सकलजीवानां निकायस्वधामय आश्रयस्तस्य सकलजीवनि कायो धामयस्य स तथा वा तस्येश्वरस्याद्भुतं स्थूलं वपुर्मातवगीतमित्यन्वयः कीदृशं भूद्वीपादिलोका एव सस्था अवयवा यस्य स तथा तत्
४४ वारिजवासा वारिजयोनित्रिनयनत्रयमसप्तसुरमुकुटश्रेणिनिषण्णश्रीपदपीठं ससलिलसलीलङ्गतिकुचिरुचिरं ॥ मृदुहासं द्वा नंदितलोकं दारितदितिसुतततिगिरिशिखरं ॥ कृष्णमक्रणं चित्तपनेत
शुचि तरंगतिगुणयदुकुलतिलकं १ विजयध्वजतीर्थं विरचिता प्रीतयेहरेः ॥ पद्मनाभलीनामपंचमस्कंधसंगता ॥ इति श्रीमन्महेंद्रतीर्थपूज्यपादशिष्यविजयध्वजमट्टारकस्य कृतो श्रीमद्भागवतटी
कायां पद्मनाभस्य पंचमस्कंधे चतुर्विंशोऽध्यायः २४

॥ इति श्रीमद्भागवते पंचमः स्कंधः समाप्तः ॥

॥ अथ श्रीमद्भागवते षष्ठः स्कंधः प्रारभ्यते ॥

श्रीलक्ष्मीनारायणार्चनम् ॥ भवभयजटाघोरायस्याभिधानमप्यच्छिदोदलयतिनृणां सच्चः संकीर्तितं स्तुतनादिषु । अहिरिपुरहेईत्याद्यं होजहौहियदर्थपाशरणमनिशंशं कांतं नमामि सुराद्विषम् १ अ
वाहः पंचमस्कंधशैलादहं षष्ठस्कंधं संधावगाधे । अनुज्ञावः प्रार्थयेन्नातु कामो भवंतः संतो गुणार्थं कलुषाः २ अस्मिन् स्कंधेऽतीतस्कंधार्थं मध्येतु प्रवक्तुं श्रोतॄणां फलाधिक्यप्रकटनाय सक्षिप्य निरूप्यते
तत्र मारीप्सिते व्याप्ये सवाधिकारिकं सुखसाध्यं श्रीहरिप्रसादजनकज्ञानसाधनमपि भक्त्या हेरनाम संकीर्तनं पापपरिहारद्वारा वश्यं कमुक्तिसाधनमिति निरूप्यते तदर्थं ज्ञानदरिद्रजनदयालुर्विद्वानपि परीक्षितो
न विना पापाविनाशेन स्यात्तदभावे ज्ञानानुदयः तस्मिन्सति भोगमात्रमपि न स्यात् अतस्त्वया तदवश्यं वक्तव्यमिति ममेवार्थं वाहयितुं द्वितीयस्कंधोक्तार्थं मनुवदति निवृत्तिमार्ग इति आदौ द्वितीयस्कंधा
रं भवरीयानेष ते ब्रह्म इत्यादिना निवृत्तिमार्गः स्वस्वरूपानदाविर्भावलक्षणभोगसाधनविशेषः ननु साधनविशेषमप्यनंतरेण सृष्ट्यादिकथनं कुत्रोपयोगितया संगच्छत इति तत्राह यथेति यथा वत्सृष्ट्यादिक
क्षणेन दोषत्रयराहितेन लक्षितं श्रीनारायणस्वरूपं मुख्यपुरुषार्थोपयोगीत्यभिप्रायेण तत्प्रयचितमिति भावः तस्य फलमाह क्रमयोगेति यद्यस्मात् निवृत्तिमार्गो दनुष्ठिता ज्ञानेन ब्रह्मणा सर्वगुणपूर्णेन श्रीनाराय
णेनासंश्रुतिः संसाराभावलक्षणं फलं भवति जीवस्येत्येषः कर्तृकरणयोस्तृतीयोति अत उभयथापि मुख्यत्वं श्रीहरेरेवेति प्रकटनाय ब्रह्मणोति तृतीया अथ कस्मादुच्यते ब्रह्मेति बृहंतो ह्यस्मिन् गुणादिति श्रुतेः
गुणपरिपूर्णतया ज्ञातव्यपुरुषार्थप्रदः न निर्गुणत्वेन इत्यतो ब्रह्मेति पदं प्रायोजि । कथं ज्ञातेनेति तत्राह क्रमेति क्रमेणानुष्ठितेन योगेन वैराग्यभक्तिनिरंतरंध्यानज्ञानलक्षणोपायेनोपलब्धेन दृष्टेन प्रथमं स्मरण
पश्चादकैवावयव्यानंतं दनंतरं समग्रां गंध्यानमिति वा क्रमयोगः १ ब्रह्मवर्चसकामस्तु यजेत ब्रह्मणस्पतिमिति प्रवृत्तिलक्षणश्रवणादत्कथितः सकिंफल इति तत्राह त्रैगुण्येति त्रिगुणात्मकपुंरादिदे

राजोवाच ॥ निवृत्तिमार्गः कथित जादौ भगवता यथा ॥ क्रमयोगोपलब्धेन ब्रह्मणाय दसं सृतिः १ प्रवृत्तिलक्षणश्चैव त्रैगुण्यविषयो मुने ॥ यो सावलीनप्र
कृतेर्गुणसर्गः पुनः पुनः २ अधर्मलक्षणानानां रक्षाश्चोपवर्णिताः ॥ मन्वंतरश्च व्याख्यातः आद्यः स्वायंभुवो यतः ३ प्रियव्रतोत्तानपदोर्वैशस्तश्चरितानि च ॥
द्वौ भवर्षसमुद्राद्रिनादीनदवनानि च ४ धरामंडलसंस्थानं भागलक्षणमानतः ॥ ज्योतिषां विवराणां च यथेदमसृजद्विभुः ५

वत्सास्थानं प्राप्तिफल इत्यर्थः तत्फलं किं नित्यं नेत्याह यदिति योसौ प्रवृत्तिमार्गः कामकर्मविदूषितांतः करणदोषभर्जनासमर्थत्वाद् अलीनप्रकृतेराविनष्टप्रकृतेश्च पुरुषस्य पुनः पुनर्गुणभूतस्य देहस्य सर्गो
यस्मात्सतथा सत्त्वादिगुणैः सर्गो यस्मादिति वा भूयोजननमरणे प्राप्य चक्रवर्तिप्रमणफलं ददातीत्यर्थः अलीनप्रकृतेर्योगसर्गः सत्त्वादिगुणनिमित्तोत्पत्तिः असावपितृतीयस्कंधादौ कथित इति वा योग
विभागः २ अधर्मेण लक्ष्यं ते हश्यं ते अनुभूयंते पृथक् संज्ञावच्चेन क्रियंते इति वाऽधर्मलक्षणाः अधर्मलक्ष्यंतीति वा नास्ति रतिः किंच न ये षु तेन रका उपवर्णिताः पंचमांत इति शेषः मन्वंतरो मन्वंतरविषयो वि
चारश्चतुर्थारं मे व्याख्यातः कोसाविति तत्राह आद्य इति आद्यः प्रार्थामकः केन सृष्ट इत्यत उक्तं स्वायंभुव इति स्वयंभुवा कल्पितः यतः यस्मिन् मन्वंतरे स्वयंभुवो जातो मनुराद्यः सर्वमनूनामाद्यभूत इति
वा ३ ननु स्वायंभुव इति सामान्योक्तौ मनुविशेषः कुतो निश्चीयते न च तच्छब्दादिति वाच्यं अश्रवणात् न च तेनैव स्वयंभूजातानां सर्वेषामपि तत्संबंधितया तच्छब्दाच्च्यत्सोपपत्तेः न च लक्ष्यतदगीकारः
किं न स्यादिति वाच्यं विशेषमंतरेण केवलानि श्रेतुमशक्यत्वात् स्वायंभुवकपावृत्त्यावर्तिते परं वय इति अन्नारदपरस्तेन लूढेरपहाराच्चेतीयमाशंकायतः शब्दमुत्तरं संबद्धचपरिह्रियते यत इति यतो
यस्मात्स्वयंभुवान्ममोर्जातियोः प्रियव्रतोत्तानपदोर्वैशः तयोश्चरितानि चतुर्थपंचमेव व्याख्यातानीत्यनेन स्वायंभुवो मनुरेवोच्यत इति निश्चीयत इति द्वीपादयश्च पंचमेव व्याख्याता इति शेषः ४ भागतो
विभागबोलक्षणो मानतश्च ज्योतिषां स्वरूपमिति शेषः विवराणामयो भुवनानां संस्थानमिति शेषः विभुरिदं जगद्यथा येन प्रकारेण सृजतसोपि द्वितीयतृतीयादौ कथित इति शेषः ५

प्रबुद्धव्याख्यानेहर्षोद्वेगकारणावस्थोक्तार्थग्रहणसामर्थ्यप्रदर्शयिविहितार्थपृच्छति अधुनेति अधुनेममर्थमवतंपृच्छामीतिशेषः । इह जीवलोकेदुष्कर्मपि नरो यथाचेनसाधनेन नानोग्रयातनान्नरका
येथात्रगच्छेदधुनादुष्कर्मपरिहारपटीयःसाधनं व्याख्यातुमर्हसीत्यन्वयःयातनातीववेदनेत्याभिधानात् नानाविधायातनास्तीववेदनायेषुनरकेषुतथातानिति नरकविशेषणमेतत् ६ नचेदिहावेदी
न्महतीविनष्टिरितिश्रुत्यर्थपश्यन्भवति नचेदिति यःपुरुषःमनउक्तिपाणिभिर्मनोवाक्कायेःकृतस्याहसः अपचितिप्रायश्चित्तोपलक्षणंनाशमिहैवकुर्वाचेत्तर्हिंसपापीमेत्यनरकानुपैतीत्यन्वयः कीद
ज्ञानत्राह येकीर्तिताइति वाइत्यनेनपारंपर्येणेतीममर्थमाह कथंकारमपचितिःस्यादित्यतउक्तं यथेति अहंसोगुरुलाघवयथातथा प्रायश्चित्तकरणमित्यर्थः नचेदमपचारिकं ध्रुवंनिश्चित
मिति यस्मिन्जन्मन्याचरितं तस्मिन्प्रायश्चित्तं चेच्छ्रुतिपिब्रह्मगुरुदोषनिवृत्तिक्षणफलदमित्यनेनदर्शयति ७ यस्मादेवमनर्थप्राप्तेस्तरमादेहवियोगात्पूर्वमेवकालक्षेपमंतरेणपापनिष्कृतौपापपरिहारे
यत्नेन यत्नसपिपमध्यमेवयस्येवेत्याभिप्रायेणोक्तमविपदिति । बाल्येवार्धकैवादीर्वैलक्षण्यविपत्तिसंभवात्तारुण्येतदयोगात्समर्थइत्यर्थः अनेनद्रव्यादिसंपत्तावेवप्रयत्ननीयमितिध्वनितं यथेत्युक्तावे
वृणोति यदात्मनइति आत्मनोदोषस्ययदुहृत्वंलघुत्वंचतदृष्टातदनुसारेणेत्यर्थः अत्रेवदृष्टांतमाह यथेति रुजारोगाणां निदानंत्वादिकारणमित्यभिधानान्मूलनिमित्तज्ञानीभिषग्वैद्योपयाचि

अधुनेहमहाभागयथेवनरकान्नरः ॥ नानोग्रयातनान्नेयातनमेव्याख्यातुमर्हसि ६ श्रीशुकउवाच ॥ नचेदिहैवापचितित्यथाहसःकृतस्यकुर्यान्मनउक्ति
पाणिभिः ॥ ध्रुवंसवैप्रेत्यनरकानुपैतियेकीर्तितामेभवतस्तिग्मयातनाः ७ तस्मात्पुरैवाश्विहपापनिष्कृतौयतेतमृत्योरविषयदात्मनः ॥ दोषस्य
दृष्टागुरुलाघवंयथाभिषक्चिकित्सेतरुजानिदानवित् ८ राजोवाच ॥ दृष्टश्रुताभ्यांयत्पापंजानन्नप्यात्मनोहितम् ॥ करोतिभूयोविवशःप्रायश्चित्तमथो
कथम् ९ कचिन्नवर्ततेऽमद्रात्कचिच्चरतितत्पुनः ॥ प्रायश्चित्तमथोऽपार्थमन्येकुंजरशौचवत् १० श्रीशुकउवाच ॥ कर्मणाकर्मनिर्हारोन्त्यात्यंतिकइष्य
ते ॥ अविद्वदधिकारित्वात्प्रायश्चित्तंविमर्शनम् ११

किंतेतचिकित्सते आत्मनोदोषस्यगुरुलाघवज्ञानाभावेतदुरुमुखादापिज्ञात्वाकर्तव्यमितिसूचितमनेनदृष्टातेन । यद्वा यत्तयावदात्मनोदेहस्यमृत्योःसकाशात् यन्मरणलक्षणविपन्नभवतितस्मात्ता
वत्पुरैवपापस्यगुरुलाघवज्ञानपूर्वकनिष्कृतौयतेत इममर्थसदृष्टांतमाह दोषस्येति ८ राजानिष्कृतेर्वैषम्यशंके दृष्टेति चौपादिकारिणोर्राजदण्डादिदर्शनेन मृतोन्नरकमभ्येतिहृत्वागम्यागमनान्नरइतिश्रु
तेः सत्तात्मनःपापमहितंदुःस्वसाधनंजानन्नपिविवशः स्वकर्मोधीनःभूयःपश्चादपिपापं करोतीतिपद्यस्मादथोतस्मात्प्रायश्चित्तं कथंभवतीत्यन्वयः ९ असंभवंविवृणोति कचिदिति कचिदमद्रात्प्रायश्चि
त्तेनविवर्तते कचित्तत्सहशमभद्रपाचरतीतिपद्यतोतस्मात्प्रायश्चित्तंअपार्थमन्ये निष्प्रयोजनत्वेकुंजरशौचवदितिदृष्टातः शौचेनस्नानलक्षयति १० प्रायश्चित्तलक्षणं कर्मपार्यामिति वदन् किंकेवलमर्थ
मुत्तविद्वद्विधिंमृषयाविहितमाहोस्विज्ज्ञानपूर्वकमपिक्रियमाणंतदिति तत्राद्यः संमतइत्याह कर्मणेति प्रायश्चित्तलक्षणेनकर्मणाकर्मनिर्हारःपाप कर्मविनाशःआत्यंतिकःछिन्नमूलत्वेननेष्यते उभयोरप्यज्ञानमूल
त्वेनाधिकृतत्वात् द्वितीयंनवमर्थमित्याह प्रायश्चित्तेति विद्वद्भिरविदुषोचिकृत्यप्रायश्चित्तकर्मविमर्शनंकृत्वाविहितकर्मव्यर्थेनेष्यतइतिपूर्वोक्तान्वयः ११

१ इहैवपापप्रायश्चित्तंनवेदीन्महतीहानिरितिश्रुत्यर्थः । १ पाणिहंसाइतिरूपातःकदाचिदेहउच्यतइत्यभिधानम् ।

पृतीयदं पापमिति जानता तदकुर्वाणेन स्वविहितं क्रियमाणं पुनरपि कर्तव्यं न तस्येदं पापमिति जानतेति पक्षद्वयेऽपि क्रियमाणं कर्मव्यर्थं किं नु सार्थकमिति भावेनाह नाश्रत इति एवमिति वचनाद्यथेत्यव्याहृतं पथ्यमेवात्र मश्रतः पुंसो व्याघ्रयोनाभिर्भवति यथा देहमिति शेषः । अलंबुपानाच्चन जीर्णतेन मनंबुपानाच्चस एव दोषः तस्मान्नरो वद्विविधं नायमुहुर्मुहुर्वारिपिबद्भीरित्या दिविषानं हि शब्देनाक्षिप्तं स्पष्टयति एवमिति नियमकृत्पापकर्माकुर्वन्स्वाविहेतुं कुर्वन् शनैश्च हजन्मात्पये पुण्यमचयेन ज्ञानोत्पत्तौ क्षेमाय कल्पते मोक्षाय समर्थो भवति १२ ज्ञातेन तप आदि प्रायश्चित्त कर्मणामहदधं पृतीत्यन्वयः १३ १४ दुर्बलकायादिमर्ता तपश्चाद्या वरणाशक्तानां केन पापक्षयः स्यादिति तत्राह केचिदिति १५ इदमशक्ताधिकारिकंचेन्निराशं न कितु ततो प्युत्तममिति भावेनाह न तथेति कृष्णेऽर्पिताः प्राणाः श्रोत्रादयो यस्य स तथा कृष्णाः पित्तमात्रत्वेन स्यादत्राह तत्पूरुषेति तस्य कृष्णस्य पूरुषाः तेषां निषेवया भक्त्या त्वनयया शक्य इत्यादि शसि द्विहि शब्देन दर्शयति १६ अत्र त्रिषु दुष्कृतपरिहारमार्गेषु भक्तिमार्गस्यैव प्रधान्यमिति याह सध्वीचीन इति लोके प्रायश्चित्तलक्षणसाधनसमूहे आनदरूपत्वात्क्षेम इत्युच्यते । तत्राधिकारिणाह

नाश्रतः पथ्यमेवान्नं व्याधयोऽभिर्भवति हि ॥ एवं नियमकृद्राज्जलनैः क्षेमाय कल्पते १२ तपसा ब्रह्मचर्येण शमेन च दमेन च ॥ त्यागेन सत्यशौचाभ्यां नियमेन यमेन च १३ देहवाग्बुद्धिजं धीराधर्मज्ञाः श्रद्धयान्विताः ॥ क्षपंत्यधं महदपिवेणुगुल्ममिवानलः १४ केचित्केवलयाभक्त्या वा सुदेवपरायणाः ॥ अघंधुर्भवति कास्त्र्येन नीहारमिव आस्करः १५ न तथा त्वध्वान्नराजन्पूयेत तप आदिभिः ॥ यथा कृष्णाः पित्तप्राणस्तत्पूरुषनिषेवया १६ सध्वीचीनोत्थयं लोके पंथाक्षेमोऽकुतोभयः ॥ सुशीलाः साधवो यत्र नारायणपरायणाः १७ प्रायश्चित्तानि चीर्णानि नारायणपरास्मैः ॥ नवैपुनरिति जेदमुराकुंभमिवा पगाः १८ सकृन्मनः कृष्णपदारविंदयोर्निवेशितं तद्गुणरगिधैरिह ॥ न तेयमपाशश्रुतश्च तद्द्रष्टान्स्वप्नेऽपि पश्यति हि चीर्णनिष्कृताः १९ अत्रेवोदाहरंती भमिति हासं पुरातनम् ॥ दूतानां विष्णुयमयोः संवादं तं निबोधमे २० कां न्यकुब्जे द्विजः कश्चिद्दासीपतिरजामिलः ॥ नाम्नानष्टसदाचारो दास्याः संसर्गदूषितः २१

सुशीला इति १७ तप आदीनामभिभक्त्योपचितबलानां पापनिर्हरणहेतुत्वं न केवलानामित्यतोऽपि भक्तेरेव प्रधान्यमिति याह प्रायश्चित्तानीति १८ ननु केवलभक्त्या पापनिर्हरणप्रकारः कथमत्राह सकृदिति । पापनिर्हरणं तप आदिविचरसाध्यं न भवति किंतु क्षिप्रसाध्यमित्यतोऽपि भक्तेः प्रधान्यमिति याह सकृदिति कृतपापा नु तापपूर्वकं श्रीकृष्णाधिपक्षे सकृन्मनो निवेशनेन चीर्णनिष्कृताः कृतप्रायश्चित्ताः १९ नन्वेवं वैदिकानामस्तु अवैदिकानां स्त्रीशूद्रादीनां प्रायश्चित्तकथं स्यादित्याशंक्य भक्त्या तेषां नामसंकीर्तनेन दुष्कृतानिष्कृतिः स्यादिति मर्ममयमिति हासेन दर्शयति । अत्रेति । भक्त्या भगवत्संकीर्तनादिपुष्कर्मनाशः स्यात्किमुक्तव्यं निरंतरं भक्त्यनुरक्तत्वेन श्रीहरिचरणस्मरणदिनेत्यतोऽपि मर्ममयमिति हासेन दर्शयति । अत्र वैदिकानामवैदिकानामभिभक्त्या नामसंकीर्तनादपक्षये एव कारेण योगं व्यवच्छिन्नं निति । न त्वन्ययोगं तथात्वे पूर्वोक्ताव्ययार्थाः स्मुरित्यर्थः २० अजपाप्रकृत्या ज्ञानस्य मालोमलिनं तिरिभावावो यस्य स तथा पश्चादजादरेः पूर्वपुण्यसंपन्नज्ञानस्याभील जन्मलीलं यस्य स तथेत्युभयथावाजामिलव्युक्तं नृस्वत्वं छादसं सन्समीचीन आचारः सदाचारः २१

१ यत्र च ब्राह्मणाभासा मानवमत्यहारिणः । तमन्वैर्निकटदेशं कान्यकुब्जं वदति हि

अं दीप्रहणैरक्षैर्देवैः कितवः स्यादनुतवादी कैतवतं स्पभाषणमित्यभिधानात् असत्यव्यवहारैश्चर्यैः परस्वापहरणलक्षणव्यापारैः वृत्तिवर्तनं जीव नोपायं देहि नं यातयामास नरकगमनाभिमुखमकरोत् शरीरयात्रायुक्तमकरोत् इति वा २२ अष्टाशीत्यायुषोयाः समाः ये संवत्सराः तत्परिमाणलक्षणः कालः २३ अवमः कनिष्ठः २४ २५ अंतकं मृत्युम् २६ मृत्युकाले देहावियोगलक्षणकाले मृत्योः सर्वदोषा पहरस्य हरेरनुग्रहात्काले दक्षज्ञानलक्षणे उपास्थिते तद्दिप्रकाशिते तनये पूर्णज्ञाने बाले पंचवर्षकल्पे प्रादेशमात्रे नारायणाह्वये मूर्तिविशेषे मतिस्मरणसमर्थचित्तचकार भक्त्याऽस्मरादित्यर्थः अज्ञा मिलोपि स्मरणाद्भक्त्या मृत्योरमुच्यते ते तद्वाक्यमशेषाघहरां विदुरित्यत्र प्रमाणत्वेन वक्ष्यमाणमात्राप्यनुसंधेयमिति ज्ञातव्यम् २७ २८ दूरे अंटाद्वहिः स्थितं जगत्सर्जनादिलोलाविलासोपेतं पुत्रास्त्रोत्तरकात्प्रतातारं । नारायणनामानं उच्चैः प्र्लावितेन चतुरादिमात्रात्मना स्वरेण पूर्वाचरितपुण्यप्रचयेनोत्पन्नयामक्त्या कुलेंद्रियः २९ हरेः कीर्तनकिं गुणरूपेन न्याह भर्तुरिति भर्तुः स्वामिनो ना

बंधक्षैः कैतवैश्चर्यैर्गर्हितां वृत्तिमाश्रितः ॥ विभ्रत्कुटुंबमशुचिर्यातयामास देहिनम् २२ एवं निवसतस्तस्य लालयानस्य तत्सुतान् ॥ कालोऽयगान्महान् राजन्नष्टाशीत्यायुषः समाः २३ तस्य प्रवयसः पुत्रा दशतेषां तु योऽवमः ॥ बालो नारायणो नाम्नापित्रोश्च दयितो भृशम् २४ सबद्धदयस्तस्मिन्नर्भके कलभाषिणि ॥ निरीक्षमाणस्तल्लीलां मुमुदे जरठो भृशम् २५ भुंजानः प्रपिबन् स्वादन्बालकस्येह यंत्रितः ॥ भोजयन्पाययन्मूढो न वेदागतमंतकम् २६ स एवं वर्तमानोऽज्ञो मृत्युका ल उपस्थिते ॥ मतिचकार तनये बाले नारायणाह्वये २७ सपाशहस्तां स्त्रीन् दृष्ट्वा पुरुषान् भृशदारुणान् ॥ वक्रतुंडानूध्वरोऽम्ण आत्मानं नेतुमागतान् २८ दू रे क्रीडनकासकं पुत्रं नारायणाह्वयम् ॥ प्लावितेन स्वरेणोच्चैराजुहावाकुलेंद्रियः २९ निशम्य भ्रियमाणस्य मुखतो हरिर्कीर्तनम् ॥ भर्तुर्नाममहाराजपार्षदाः सहसा पतन् ३० विकर्षेतो तर्ह्यदयादासीपतिमजामिलम् ॥ यमप्रेष्यान्विष्णुदूता वारयामासुरोजसा ३१ ऊर्चुर्निषेधितास्तां स्तेवैव स्वतपुरःसराः ॥ के यूयं प्रतिषेद्धारो धर्मराजस्य शासनम् ३२ कस्य वा कुत आयाताः कस्मादस्य निषेधथ ॥ किं देवा उपदेवा वा यूयं किं सिद्धसत्तमाः ३३ सर्वे पद्मपलाशाक्षाः पीत कौशेयवाससः ॥ किरीटिनः कुंडलिनो लसत्पुष्करमालिनः ३४ सर्वे च नूतनवयसः सर्वे चारुचतुर्भुजाः ॥ धनुर्निर्षंगासिगदाशंस्रचक्रांबुजश्रियः ३५ दिशो वितिमिरालोकाः कुर्वतः स्वेन रोषिषा ॥ किमर्थं धर्मपालस्य किं करान्नो निषेधथ ३६ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युक्ते यमदूतैस्तेवासु देवोक्तकारिणः ॥ तान्प्रत्य्यूचुः प्रहस्येदं मे धनिर्हृदयागिरा ३७ विष्णुदूता ऊचुः ॥ यूयं वै धर्मराजस्य यदि निर्देशकारिणः ॥ ब्रूत धर्मस्य नस्तत्त्वं यच्चा धर्मस्य लक्षणम् ३८

रायणेति नामरूपां दोषहरणशीलं कीर्तनं यस्य नाम्नस्तद्वरि कीर्तनं भर्तुर्नाम निशम्येति वा । हरिरित्यक्षरद्वयं नारायणेत्यक्षरचतुष्टयं अनेनोक्तमिति ज्ञापनापान्वितत्वेनोक्तमिति वा अनेन पुनस्नेहमंत रेण्यभाषीनाहृष्टबलादुद्धृतयामक्त्या भगवन्नामसंकीर्तनं कृतमिति ज्ञापयते ३० ओजसाऽवष्टेभ्यं बलेन वा ओजोवष्टभवलोरिति यादवः ३१ ३२ निषेधथ अस्य नयनमिति शेषः ३३ नूतनवयसः षोडशवर्षवयसः धनुरादिभिः श्रौर्षैर्षांतेतथा ३४ ३५ वितिमिरालोका इत्यत्र वीत्युपसर्गः प्रत्येकमभिसंबद्धचते विगतानि वितिमिराणि विगताः आलोकाः अन्यप्रकाशश्च यासु दिक्षु तास्तपानिरस्ता धकारान्यप्रकाशा इत्यर्थः ३६ ३७ तत्त्वमनारोपितं रूपं लक्षणं व्यावर्तकधर्म ३८

कथंस्वित्केनप्रकारेण स्थानंदेशःविषयोवा नृणामध्येकारिणःकर्मकारिणःसर्वेपिदंड्याःकिमाहोस्वित्कतिचिदेवदंड्याःतत्रापिकिकारिणोवाकिमकारिणोवाइतिभूत ३९ यच्चाधर्मस्थलक्षणमित्यत्राहुरित्याह वेदेति वेदएवधर्मोधर्मोमिथोव्यावर्त्यवर्तीत्यनेनप्रमाणंकोक्तं । धर्मस्यतत्त्ववृत्तेत्यत्रोत्तरमाहुरित्याह वेदइति वेदो नारायणवक्त्रकःतपःशक्त्याहश्रेयदेवकृष्णोनेव्यावर्त्यर्थसाक्षादिति । तदुक्तं । वेदानामधर्मोवक्ताहरिरिवयतोविभुः अतोविष्ण्वात्मकावेदाइत्याहुर्वेदवादिनइति । देवदत्तवन्नारायणोपिकिमन्यस्मादवाप्तदेहइतिनेत्याह । स्वयभूरिति अनेननारायणवक्त्रत्वेऽपौरुषेयत्वेनानारोपितरूपत्वाभावेनतदुक्तधर्मोधर्मनिश्चयायोगइत्याहंकापरिहृता । तेषांस्वयंभूत्वेनाभिव्यक्तिरेवहरेर्ननुपुराणादिवदन्यथारचितत्वं । यावद्ब्रह्मविहितंतावतीवागितिश्रुते. ४० नन्वेतावतानां रायणइतरस्मात्कथं व्यावृत्ततयाज्ञायतइतितल्लक्षणमाह येनेति स्वधान्निस्वाधारतया गुणाःशुक्लादयः । नामान्यन्धमहिषदेवदत्तादीनि । क्रियाःपचतिपठतीत्यादयः रूपाणिद्विपाचतुष्पादित्यादीनि क्रियापंचविधं कर्मेतिवा गुणाःशमदमादयःरूपाणिशुक्लादीनि । यथातथ्यमसांकेयेणविभाव्यतेउत्पाद्यते४१ किवास्यस्थानमीप्सितमित्यत्राहुरित्याह सूर्योभिरिति गावआपःगौभिरापइतिवचनात् संध्याचाहश्चसंध्याहनी । कालाभिमानीदेवः स्वयंपापपुण्ययोःकर्ता देवशब्दवाच्यःश्रीहारिर्वाकालः हृदयमनइतिद्वेस्वयमित्यनेनव्याख्याते धर्मस्येत्युपलक्षणंअधर्मस्यापि साक्षादक्षितइति साक्षिणः ४२ धर्माधर्मलक्षणपुण्यपापदंशिमिरैतैःसूर्यादिभिः नधर्मोयस्यसोधर्मः अधर्मइतिविज्ञातोयःगुरुषःसएवदंड्यस्थानंदंड्यइतिगुज्यते यमस्तुदंडएवाधिकृतः कथंस्वित्प्रियत्वेदंडइत्यस्योक्त

कथंस्वित्प्रियतेदंडःकिवास्यस्थानमीप्सितम् ॥ दंड्याःकिंकारिणःसर्वेजाहोस्वित्कतिचिन्नृणाम् ३९ यमदूताऊचुः ॥ वेदप्राणिहितो धर्मो ह्यधर्मस्तद्विषयः ॥ वेदो नारायणः साक्षात्स्वयंभूरितिशुश्रुम ४० येनस्वधान्नयमीभावारजःसत्त्वतमोमयाः ॥ गुणनामक्रियारूपैर्विभाव्यंतेयथातथम् ४१ सूर्यो ग्निःसंमरुद्भावःसोमःसंध्याहनीदिशः ॥ कालःस्वयंधर्मइति एतेधर्मस्यसाक्षिणः ४२ एतैरधर्मोविज्ञातःस्थानंदंडस्यगुज्यते ॥ सर्वक्रमानुरोधेनदंडमर्हति कारिणः ४३ संभवंतिह्यभद्राणिविपरीतानिचानघाः ॥ कारणं गुणसंगोस्तिदेहवान्नह्यकर्मकृत् ४४ येनयावान्यथाधर्मो ह्यधर्मो वासमीहितः ॥ सएवतत्फलंभुंकेतथातावदमुत्रैव ४५ यथेहदेवप्रवरास्त्रैविध्यमुपलभ्यते ॥ भूतेषुगुणवैचित्र्यात्तथान्यत्रानुमीयते ४६

रमाहुरित्याह सर्वइति कारिणःपापकारिणःसर्वेक्रमानुरोधेनपापकर्मतास्तस्यानुकूल्येन । दंड्याःकिंकारिणःसर्वेइत्यत्राहुरित्यतोवावाह सर्वइति पापकारिणःसर्वेदंडंअर्हतीत्यनेनपापकारिणएवयमेनदंड्याःनपुण्यकारिणइतिचब्राह्मम् ४३ ननुभयेषामपिदृष्टश्रुताभ्यामैहिकेसुसदुःखफलेजानताउभयाविधकर्मसंभवःकथमत्राह सभवंतीति विपरीतानिपापविरुद्धपुण्यानिराज्याच्चवाक्षिनिमित्तसुखफलप्रदानि आसुदृशमाह्वापत्कर्मणिनियमेनतु दशावराणामित्येतद्विशब्दग्रहीतं संभवेपिंकारणमत्राह कारणमिति त्रिगुणसंबंधएवकारणमितिभावः नन्वेतल्लिङ्गशरीरिण्यनैकांत्यं तस्यकर्माकारणादित्याशंक्यस्थूलदेहविवक्षयोक्तमित्तिभावेनाह देहवानिति श्रोणुणसंगेपिपुण्यवान्नकर्मकरोतिज्ञानादितिचेत्त्राह देहवानितिवा देहीचेदकर्मकृन्नास्येव गुणानांतादृशशक्तिमत्त्वात् कार्यतेह्यवशइत्युक्तः ४४ किमतइत्यतःफलतयाह येनेति अमुत्रपरलोके ४५ ननु यावज्जीवंसुखंजीवेदणं कृत्वा दृढं पिबेत् भस्मीभूतस्यदेहस्यपुनरागमनंकुतइतिवचनान्तएवामुत्रस्वकृतंभुंकेइतिनघटतइत्यत्राह यथेहेति स्वकृतफलदातरेतद्व्यतिरेकप्रमाणतइतिशेषः शाक्यप्रामाण्यनंगीकारेपित्यल्लहृतिव्याप्तिं कानुमानांतिद्वमित्याह त्रैविध्यमिति सत्त्वादिगुणानांवैचित्र्याद्भूतेषुउत्तमाधममध्यमत्वंभेदेनत्रैविध्यमुपलभ्यते यथाप्रत्यक्षेणेतिशेषः अन्यत्रजन्मान्तरे परलोकेवा ४६

अनुमानस्यप्रामाण्यग्राहयितुं एतदर्थं सदृशं तमुपपादयतीत्याह वर्तमान इति वर्तमानः प्रतीयमानः वसंतदिकालः अन्ययोः अतीतैश्च वसंतयोः गुणानां फलपुष्पादिकार्याणां अभिज्ञापको यथा एवमेतद्वर्तमानं जन्म धर्मार्थमभिज्ञापकमनयोरीतीतानागतजन्मनोः यौ धर्मा धर्मौ तौ नितरां दर्शयति ज्ञापयतीति धर्मा धर्मनिदर्शनम् ४७ इतोऽप्यनुमानप्रमाणमिति ज्ञापयितुं जीवसमवेतधर्मा धर्मसद्भावे हरेः प्रत्यक्षप्रमाणं यतीत्याह मनसेति पुरे जीवशरीरे स्थितो देवः श्रीनारायणः जीवस्य पूर्वरूपमपूर्वमनागत रूपं च तत्समवेतधर्मा धर्मौ च स्वमनसैव विपश्यति अपरोक्षीकृत्य वर्तते दर्शनस्य कापि बाधो नास्तीति लक्ष्यप्रयोगः अन्येषामदर्शनमेव किनेत्याहु रित्याह अनुमीमांसते इति अजः परमेष्ठी भगवान् मनसाऽनुमीमांसते तदनुग्रहेणालोच्य विचार्य पश्यतीत्यर्थः सर्वजीवसाधारणा जज्ञब्दप्रयोगादन्धे देवा अपि यथायोग्यं जानंतीति प्राक्षं । किञ्च जीवात्मनोऽपि धर्मा धर्मसमवेतपूर्वापररूपे वर्तमाना सिद्धे इत्याहु रित्यतो वाह मनसेति सुरनरविर्यगादिपुरे देवः क्रीडन् भगवान् भाग्यगुणोपेतः जीवः पूर्वाभुवसंस्कारसंस्कृतेन मनसैव पूर्वरूपं धर्मा धर्मसमवायात्मकं रूपं विपश्यति विजानाति अपूर्वमनागतं मनसाऽनुमीमांसते विचार्यानुमिनोति अजो ह्येको ज्ञापमाणो नु शेते इति श्रुतेः ४८ पूर्वापररूपे जानाति चेच्छर्हि कथमन्यत्र मृतो न्यत्र जातो होमिति न जानातीत्याशंक्य श्रीनारायणानुग्रहमन्तरेण तादृशज्ञानं न सुखं संदर्शयामि त्याह यथेति अज्ञोऽद्विवेकी अव्यक्तप्रकृतिनिर्मितदेहमेवोपास्ते देहात्मनोरभेदं कल्पयति । व्यक्तमेव पुरः स्थितमेव जानाति ननु पूर्वापरे इति वा । तत्र कारणमाहु रित्याह तमसेवि विपरीतप्रत्ययापादकतमे गुणयुक्तत्वात् अतएव पूर्वमपरं च न वेद यथा तथानष्टजन्मविषयस्मृतिः पुरुषो न्यत्र जात इत्यादिकं न जानातीत्यर्थः अ

वर्तमानोऽन्ययोः कालो गुणाभिज्ञापको यथा ॥ एवं जन्मानयोरेतद्वर्मा धर्मनिदर्शनम् ४७ मनसैव पुरे देवः पूर्वरूपं विपश्यति ॥ अनुमीमांसते पूर्वमनसा भगवानजः ४८ यथा ज्ञस्तमसा युक्त उपास्ते व्यक्तमेव हि ॥ न वेद पूर्वमपरं नष्टजन्मस्मृतिस्तथा ४९ पंचभिः कुरुते स्वार्थान् पंचवेदाथ पंचभिः ॥ एकस्तु षोडशेन त्रीन्स्वयं सप्तदशोऽश्रुते ५० तदेतद्वषोडशकलं लिङ्गं शक्तित्रयं महद् ॥ धत्तेऽनुसंमृतिं पुंसि हर्षशोकभयार्तिदम् ५१ देह्यज्ञोऽजितपङ्कगोऽनिच्छन्कर्मणि कार्यते ॥ कोशकार इवात्मानं कर्मणाच्छाद्य मुह्यति ५२

नेन यावज्जीवं सुखं जीवेदिति चार्वाकमतमज्ञप्रलपितमिति ज्ञापयति तावः ४९ देहं चित्कर्म करोत्येवेत्युक्तं तत्र कर्मकरणप्रकारं दर्शयति पंचभिरिति पंचभिर्वाशादिकर्मैर्द्वियैः स्वार्थान् स्वविषयान् भिद न शिर्यमति विवर्गं न दाह्यान् पंचभिः श्रोत्रादिज्ञानैर्द्वियैः पंचशब्दादीन् सप्तदशस्वयमेक आत्मा षोडशेन षोडशभेदयुक्तेन लिङ्गशरीरेण त्रीन् सत्त्वादिगुणैश्चिदाविभक्तं सुखं दुःखं मिश्रं च भुक्ते सत्वमुखे संयोजयतीत्यादेः देहात्मनोरभेदप्रकाशनाय सप्तदश इत्युक्तम् ५० तर्हि कस्मात्संसारोऽस्येतितत्राह तदेतदिति षोडशकलाः श्रोत्रादीं द्वियाणि मनश्च पंचभूतानि यस्मिन् सत्तथा शक्तीनां प्रकाशक्रियावरणलक्षणा तां त्रयैर्वास्मिन् सत्तथा सत्त्वादिगुणशक्तिपुक्तमित्यर्थः अतएव महापुरुषार्थाभिभवसमर्थं त्रिशक्तिपुक्तत्वाद्द्वेषादिप्रदं लिङ्गं लिङ्गशरीरं पुंस्यनुवर्कमानु कल्पेन सत्तातयत्त इत्यन्वयः । अधिकरणत्वमाज्यमदर्शनाय पुंसोऽसि सप्तमी तस्मादभिमाननिमित्तमिदं सर्वमित्यर्थः ५१ आत्मनः संसारप्रकारानिरूपयति देहीति अवशीवृत्तषाड्विधवर्गोऽनिच्छन्नपि कर्मणि कार्यते गुणाधीनपंडितैरिति शेषः । विधिद्वितीयावच्छात्कार्यमाणश्चेत्स्वसंपादितो देवे चित्किनेत्याह कोशकार इति । यथा कोशकारः कृमिः स्वकर्मणानिर्मितकोशेनात्मानमाच्छाद्य कोश एव वसन् मुह्यति कोशनाशानाशौ न जानाति तथादेह्यधिकर्मणात्मानमाच्छाद्य मुह्यतीत्यर्थः ५२

मोहोऽस्यास्तीतिकुतोऽज्ञापयतइत्याशंक्यपुनः पुनः कर्मकरणादित्यभिसंधिमतः स्वोकार्ये प्रमाणं दर्शयतीत्याह नहीति ५३ जननमरणेऽपि देहस्यैव आत्मनस्तद्विमानादुपचयेते इत्याहु रित्याह लब्ध्वेति
 संसारनिमित्तमव्यक्तं प्रकृति कार्यशरीरं लब्ध्वाव्यक्ताव्यक्तमुत जन्ममरणमपि भवति जीवस्योपचारइति शेषः । देहस्य सर्वथानाशादनाशाच्चेतनस्य चेत्पादेः । निमित्तं कारणमव्यक्तं प्रकृति लब्ध्वा प्राप्य
 काव्यक्तं जन्ममरणान्मकं शरीरं भवति जीवस्येति शेषइति वा कथं यथा योनि पश्चादियोनि मनसि लब्धे । यथा बीजं कर्मराशि मनसि त्रिकम्प सत्त्वादिनिमित्तस्वभावेन ५४ एव संसारप्रसंगमुक्त्वानिवृत्य
 पायमाहु रित्याह एषइति येषः पुरुषस्य विपर्ययः संसारः प्रकृतिसंगेनासीत् स एष ईश्वरसंगादीश्वरसेवालक्षणाच्चिरात्प्रविलीयते समूलविच्छिद्यते ५५ विद्वत्तादिगुणसंपन्नत्वेन तु द्विपूर्वकमेव पापका
 रित्वेन प्रायश्चित्तानधिकारित्वेन नाममात्रोच्चारणस्य प्रायश्चित्तत्वे सर्वेषामपि मुक्तिप्रसंगेन दंडवजनाभावेन युष्मत्स्वाम्याज्ञाकारिणो यमस्याज्ञालंघनदोषप्रसक्त्याऽधिकारहानिलक्षणानर्थः रयादित्यतो यम
 नहिकश्चित्क्षणमपि जातु तिष्ठत्यकर्मकृत् ॥ कार्यते ह्यवशः कर्म सर्वः प्रकृतितैर्गुणैः ५३ लब्ध्वानिमित्तमव्यक्तं व्यक्ताव्यक्तं भवत्युत ॥ यथा यो नित्यथा बीजं स्व
 भावेन बलीयसा ५४ एष प्रकृतिसंगेन पुरुषस्य विपर्ययः ॥ आसीत् स एव चिरादीशसंगादिलीयते ५५ अयं च श्रुतसंपन्नः शीलवृत्तगुणालयः ॥ धृतव्रतो
 मृदुदांतः सखवाग्मंत्रविच्छुचिः ५६ गुर्वध्यातिथिवृद्धानां शुश्रूषुर्निरहं कतिः ॥ सर्वभूतसुहृत्साधुर्मितवागनसूयकः ५७ एकदाऽसौ वनयातः पितृसंदेशक
 ॥ द्विजः ॥ आदाय तत आवृत्तः फलपुष्पसमित्कुशान् ५८ ददर्श कामिनिकंचिच्छूद्रं सहुजिष्यया ॥ पोत्वा तु मधुरैरेयं मदावृणितं नेत्रया ५९ मत्तया वि
 श्रयन्नीव्याहृतेन निगपत्रपत्र ॥ क्रीडंतमनुगायंतं हंसं तमनयांतिके ६० दृष्ट्वा तां कामलिप्तेन बाहुना परिभिताम् ॥ जगाम हृच्छयवशं सहसैवा विमोहितः
 ६१ स्तंभयन्नात्मनात्मानं यावत्सत्त्वं तथा श्रुतम् ॥ न शशाकसमाधातुमनो मदनवोपेतम् ६२ तन्निमित्तस्मरव्याजग्रहस्तो विचेतनः ॥ तामेव मन
 साध्यान्स्वधर्माद्विररामह ६३ तामेव तोषयामास पैत्र्येणार्थेन यावता ॥ ग्रास्यैर्मनोरमैः कामैः प्रसीदेत यथा तथा ६४ विप्रांस्वभार्यामप्रौढां कुलमहति
 लंभिताम् ॥ विसृज्य चिरात्पापः स्वैरिण्यापांगविद्वधीः ६५ इतस्ततश्चोपनिन्ये न्यायतोऽन्यायतो धनम् ॥ बभारा स्याः कुटुंबिन्याः कुटुंबमंदधीर
 यम् ६६ यदसौ शास्त्रमुल्लंघ्य स्वैरचार्यार्थिगर्हितः ॥ आवर्तत चिरं कालमघायुरशुचिर्मलात् ६७ तत एनंदं ढपाणेः सकाशं कृतकिलिबषम् ॥ नेष्यामोऽ
 कृतनिर्वैशं यत्र दंडेन शुद्धयति ६८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ २ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥
 सकाशं गत्वाऽयं तत्र दंडेन शुद्धो भवति त्वित्याहु रित्याह अयं चेति मंत्रविद्वेदज्ञः ५६ ५७ आवृत्तो निवृत्तः ५८ भुजिष्यया दास्या भैरया ख्यं मधुविशेषणं ५९ विश्रुयंती नीवी वत्प्रथिर्यस्या सा तथा ६०
 स्वैर्कंपादिलक्षणजनकेन कामेन लिप्तेन वशीकृतेन त्वच्छयः कामः तस्य वशं ६१ यावत्सत्त्वं यथाशक्ति यथाश्रुतं शुद्रायां योनौ पतेद्रेत इत्यादिशास्त्रश्रवणमनुसृत्य मदनवोपेतं कामवीजावपनयक्षत्रीभूतवा
 ६२ स्मरइति व्याजग्रहेण ग्रस्तः विचेतनः शास्त्रविरुद्धज्ञानः ६३ ग्रास्यैः कामभोगसाधनैः काम्यंत इति कामाः विषयास्तैः ६४ अप्रौढा मनवाप्यौवना ६५ ६६ स्वैरचारी निरंकुशत्वेन वर्तमानः
 अधायुः पाषाणजीवनः मलाद्रागादिदोषात् ६७ अकृतनिर्वैशं पावतानिर्वैशेन पापशुद्धिः स्यात्तावत्पापप्रायश्चित्तं क्रतवांस्तं यत्र नो तोषमभटकृतं दंडेन शुद्धो भवति ६८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे वि
 जयध्वजकृतटीकायां षष्ठस्कंधे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ २ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥

श्रीहरिनामसंकीर्तनमाहात्म्यमास्मिन्नध्यायेवकि तदर्थंश्रीविष्णुदूतायमदूतान्प्रत्युपोद्गातरचयंतीत्याह बादरायणिरिति नवकोविदाः प्रायश्चित्तशास्त्रोक्तन्यायसूक्ष्मपंडिताः १ २ ३ यद्वाक्यंयमा
णत्वेनकरोति तद्वाक्यमनुसृत्यवर्तते लोकोजनः ४ स्वयंपरबोधमंतरण पशुःपूर्वापरादिदिगनभिज्ञः ५ सःप्रमाणभूतःपुरुषः आत्मन्यापितआत्मासर्वस्वलक्षणोयेनसतयातं अचेतनमज्ञानि
नं विस्रंभणीयोवैश्वसनीयः घृणद्रुधीभावइतिधातोः परकृशदर्शनेयस्यचित्तद्रुवीभवतिससृणः ६ अकृतानिर्वेशमित्यत्राहुरित्याह अयमिति यमदूतान्हृष्टपुत्रेसाकेतितमपिनारायणनाम
स्मृत्वास्यानामोहरिरेवमुख्यायईतिमाचीनपुण्यनिचयाइतिज्ञानोदयादुत्पन्नभक्त्याविशइतीममर्थंहिशब्दोवाक्ते ७ विश्वासजननार्थपुनरुक्तार्थद्रव्यायति एतेनेति ८ नकेवलंदासीसंगप्रातपाप
हरंहरिनामकीर्तनं स्तैन्यादिप्राप्तसर्वपापक्षयकरमित्याहुरित्याह स्तेनइति ९ यतस्तद्विषयेत्यनेनभक्तिपूर्वकत्वमाह १० ब्रह्मादिभिर्वेदवादिभिः तन्नाम्रजदाहरणं उत्तमश्लोकस्पदरेःगुणानानंदादीन्उप

श्रीबादरायणिरुवाच ॥ एतत्तेभगवद्दूतायमदूताभिभाषितम् ॥ उपधार्याथतान्राजनप्रत्याहर्नयकोविदाः १ ॥ विष्णुदूताऊचुः ॥ अहोकरुण्डधर्मदशाम
धर्मःस्पृशतेसताम् ॥ यत्रादंडचेष्टवपापेषुदंडोयैर्ध्रियतेवृथा २ प्रजानांपितरोयेचशास्तारःसाधवःसमाः ॥ यदिस्यात्तेषुवैषम्यंकंयांतिशरणंप्रजाः ३
यद्यदाचरतिश्रेयानितरस्तत्तदीहते ॥ सयत्प्रमाणंकुस्तेलोकस्तदनुवर्तते ४ यस्यांकेशिराधायलोकःस्वपितिनिवृतः ॥ स्वयंधर्ममधर्मवानाहिवेदय
थापशुः ५ सकथंह्यर्पितात्मानंकृतमैत्रमचेतनम् ॥ विस्रंभणीयोभूतानांसवृणोद्रोगधुमर्हति ६ अयंहिंकृतनिर्वेशीजन्मकोट्यंहसामपि ॥ यद्व्याजहा
रक्विवशोनामस्वस्त्ययनहरेः ७ एतेनैवद्वयोनोऽस्यकृतंस्यादधनिष्कृतम् ॥ यदानारायणइतिजगदचतुरक्षरम् ८ स्तेनःसुरापोमित्रघ्नृक्ब्रह्महागुरु
तल्पगः ॥ स्त्रीराजपितृगोहंतायेचपाताकिनोऽपरे ९ सर्वेषामप्यववतामिदमेवसुनिष्कृतम् ॥ नामव्याहरणंविष्णोर्यतस्तद्विषयामतिः १० ननिष्कृते
रुदितैर्ब्रह्मवादिभिस्तथाविशुद्धचलधवान्ब्रतादिभिः ॥ यथाहरेर्नामपदैरुदाहृतैस्तदुत्तमश्लोकगुणोपलंभकम् ११ नैकांतिकंताद्विकृतोपिनिष्कृतेमनःपुन
र्वावतिचेदसत्पथे ॥ तत्कर्मनिर्हारमभीप्सतांहरेर्गुणानुवादःखलुसत्त्वभावनः १२ अथैनमापनयतकृताशेषाधनिष्कृतम् ॥ यदसौभगवन्नामम्रिय
माणःसमग्रहीत् १३ सांकेत्यंपारिहास्यंवास्तोभंहेलनभेववा ॥ वैकुण्ठनामग्रहणमशेषावहरंविदुः १४

लंभयितव्यमितिबिबभूतान्प्रापयतीवितदुत्तमश्लोकगुणोपलंभकम् ११ हरेर्नामसंकीर्तनेनैवपापनिर्मूलनंतपआदिभिरित्येतदुपपादयति नेति निष्कृतेपापप्रायाश्चित्तकृतेपि अधवतःमनःपुनरसत्पथेशा
स्त्रानिषिद्धमार्गेधावतिचेत्तत्प्राश्चित्तमेकांतिकनियतंअव्यभिचारंनभवतीतियस्मात्तस्मात्कर्मनिर्हारमाकांक्षमाणानांहरेर्गुणानामनुवादःएकांतिकएवेत्यन्वयः नन्वेनापिमनोदोषानाशेपूर्वस्मादविशेषः
स्वादिदित्तत्राह खल्विति सत्त्वभावनांतःकरणशुद्धिहेतुःखलु १२ अथतस्मात् १३नन्वेनेनहरेर्नामाग्राहि किंतु पुत्रनाभैवेतितत्राह सांकेत्यमिति पुत्रादिसंकेतादिविषयत्वेन नारायणेत्यादिभगवान्नाम
संकीर्तनमशेषाघहरं तदुक्तमाचार्यैः नारायणोपमित्यन्यहेलनविषयत्वेनोक्तमघहरमिति भक्तिपूर्वकमेवोदाहृतंहारिनामाशेषाघहरमिति तात्पर्यमवबोद्धव्यमेतदप्युक्तं संध्याघःउरविष्णोर्नामवत् नक्ति
वैकं अमृत्योदाहृतंनैवफलदातृमविष्यति नामस्वामितयाहस्यस्मरणंजापयेततः भक्तस्यात्तोनामकीर्तिःसंकेतादावपीरिता अजामिलोपिस्मरणाद्रक्त्यामृत्योरमुच्यतेतिस्मरणप्राप्त्युपदेशनापसा
केत्यादिस्थलबाहुल्यकथनं संकेतेरुदिमात्रेणव्यवहारनिर्वाहात्स्मरणासंभवेनपरिहासेतस्मात्स्मरणसंभवाति चित्तपिकासोद्रेकव्यवहारात् ततोपिरतोभेस्मरणं कोपजननायनमवचनस्तोभः अधुमाक्षि

कासूदनसमयेस्त्वंकमधुसूदितवान् असौहरिश्रेष्ठमधोर्विधान्मधुसूदनइत्युपपन्नमिति ततोपिहेलेनेनामस्वामिस्मरणहरेरन्यंनारायणादिनाम्रापिप्रादिभिर्दत्तेनोपचारितकंचनपुरुषंदृष्ट्वादिदये
त्साक्षात्पयोधिशोनारायणःकिलेति हरिद्वेषेणहरिनामकीर्तनमघहरनस्यात् अमत्तयोदाहृतनैवफलदातृमविष्यतीत्यादेश नामस्वामिस्मरणाभावेदेवदत्ते नामपीडितार्थमेवाति मधो मृदनाम
धुसूदनइत्यर्थस्याभावात् इत्येवद्भावात् अतोऽजामिलेनमत्तयानामस्वामिनैस्मृत्यानामकीर्तनंकृतमितिज्ञातव्यं तदुक्तं नामस्वामितयातस्यस्मरणंजायतेयतइत्यादि यानियानिश्रीहरेनामानितानि
सर्वाणिपापहरणसामर्थ्येपितानिभवंतीतिज्ञापनायवैकुण्ठनामेतिअत्रैव हरिरित्यवशेनाह यःपुमानितिवक्ष्यति स्मरणंचज्ञानपूर्वकमपेक्षितमित्यतोविदुरिति १४ संदष्टःमर्पादिनाआहतोलुक्कुटेनयातनाहुः
सं १५ ननु नामसंकीर्तनेनपापपीरहरेगुरुलघुपापपरिहारायैगुरुलघुप्रायश्चित्तविधानंऽप्यर्थमितिपाशंक्यप्रायश्चित्तनतत्तत्पापपीरहारेपि संसारहेतुभूतपापसंस्कारव्यजकंप्राकृतौलभ्यमनोभगवदनुग्रहेण
लीयते नान्येनेत्याह गुरुणामिति १६ हृदयंलिंगमनः १७ अजामिलस्यापिसकृन्नामकीर्तनेनवृषलीसगावाप्तपापहारेणदेहविभोगलक्षणमृत्योर्मुक्तिः नतुससारतत्तदर्थतन्नामोच्चारणादिस्वेवाहः
कर्तव्येतिविधीयते धर्मश्च धर्मोनामसकीर्तनलक्षणः आत्मनःशुद्धिःअचिन्मनोनाशेनचिन्मनसःकैवल्यलक्षणाशुद्धिर्भवाति वासतोनिर्णेजनैनेतिशेषः १८ नन्वीश्वरसेवयायामनःशुद्धिस्तथानिरं

पतितस्खलितोभग्नःसंदष्टस्तप्तआहतः ॥ हरिरित्यवशेनाहपुमान्नाहतितायतनाम् १५ गुरुणांचलघूनांचगुरुणिचलघूनिच ॥ प्रायश्चित्तानिपापानां
ज्ञात्वोक्तानिमहर्षिभिः १६ तैस्तान्यधानिपूयंतेतपोदानव्रतादिभिः ॥ नाधर्मवीजंहृदयंतदपीशांभ्रिसेवया १७ धर्मोद्योगमुपन्यस्तःपरमस्तुसनानतनः ॥
क्रियतेऽहरहःशुद्धिरात्मनोवाससोयथा १८ नैकांतशुद्धिःस्यात्कर्तुःक्रिययाऽऽर्तुतायतः ॥ अकर्तुरात्मनस्तस्माद्भजेतानीहयाहरिम् १९ अज्ञानादथवा
ज्ञानादुत्तमश्लोकनामयत् ॥ संकीर्तितमधुसूदोदहृत्येधोयथानलः २० यथाऽगदंबीर्ययुतंसूपयुक्तंयदृच्छया ॥ अजानतोप्यात्मगुणंकुर्यान्मंत्रोप्युदा
हतः २१ पतिवःपृच्छतभटाधर्मेऽस्मिन्यदिसंशयः ॥ सवेदपरमंगुह्यंमर्मस्यभगवान्यमः २२

तरप्रायश्चित्तक्रिययापिसाकिनस्यादितितत्राह नैकांतशुद्धिरिति अकर्तुःस्वकर्तृतारहितस्यात्मनःजीवस्यप्रायश्चित्तकर्मकर्तुः प्रायश्चित्तक्रियया एकांतशुद्धिर्मनःशुद्धिपूर्विकाशुद्धिर्नेस्यात् अकर्तृता
स्वतंत्रकर्तृत्वंनास्तीतिप्रयतः तस्मादनीहयानिषिद्धकर्मकारणेननिरंतरहरिनामकीर्तनलक्षणक्रिययाहारेभजेत्यन्यथः १९ नामसंकीर्तनस्यकर्तव्यतामर्थवादरूपेणोपसंहरति अज्ञानादिति अ
ज्ञानादित्यनेनसर्वात्मनाज्ञानाभावोपिनिवक्ष्यते किंतु अरविशुद्धत्वाभ्याःगुणात्तेषामाश्रयोनारायणःइत्याद्यर्थविषयवेदनाभावः अन्यथाहरेःसर्वशब्दाव्यवस्थेनघटपटादीनांनानामत्वेपितान्वि
हायनारायणादिनामकीर्तनानुपपत्तेः अतउपचारमात्रमितिज्ञातव्यं २० सर्वशब्दानांभगवन्नामत्वेपितंदावृत्त्यापिफलानुदयात् नारायणादिनाम्रातदुदयोपलंभादुभयेपाविशेषःकस्मादित्या
शंक्य मंत्रोऽगदवदित्याहुरित्याह यथेति अजानतइत्यत्रापिउपदेशादिनासामान्यज्ञानमस्त्येव सूपयुक्तमित्यस्योपदेशापेक्षितत्वाद्यथेतरेस्तंबमूलशब्दमात्रेभ्यःमंत्रोप्यधयोः वैशिष्ट्यफलत्वेष्वेतरकृतमदेव
तासन्निधानात्तथाप्राप्तिभावात् २१ भवद्विरस्मदुक्तार्थोविलंबणीयः युष्मत्पृष्ठस्वाम्युक्तार्थस्यैकत्वोपपत्तेरित्याशयेनाह पतिवश्चि २२

मृत्योर्देहवियोगलक्षणात् २३ विष्णुदूतैःसदुत्तरीकृताः याम्या पुनः किमकुर्वन्निमित्तत्राह इतीति २४ अजामिलेनमुक्तमृत्युनापुनःकिमकारीतितत्राह द्विजइति प्रकृतिगतःसात्त्विकावस्थाप्राप्तः २५ मर्त्यदेहस्थेनेतेनाद्विजेनसल्लापायोगाद्विष्णुदूतैः क्रिक्तमत्राह तंविबुधमिति २६ प्रकृतिगतइत्युक्तंविबुधोति अयेति त्रैविद्यंत्रिदेविहितंधर्म एतदेवस्पष्टयति गुणाश्रयमिति २७ स्वर्गादिविषय श्रुत्वापथिकवदुदासीनोभूत्किमत्राह भक्तिमानिति अभूदितिशेषः कृतदोषप्रापयश्चित्ताभावेहरोभक्तिःसुहृदानस्यादित्यतस्तत्प्रापयश्चित्तक्रियाप्रकारमाह अनुतापइति २८ ब्रह्मब्राह्मण्यं विष्णुवितंवि नाशितं जायतारेतोरूपेणजायमानेन २९ कुलकज्जलंब्राह्मणकुलमपीभूतम् ३० ३१ ३२ ३३ भुवोघःनरकम् ३४ यत्किंचित्पुण्यमस्तिचेद्विष्णुदूतसंदर्शनसाधनंतत्स्यादितिप्रार्थयते अथापीति ये

श्रीशुकउवाच ॥ एवंतिसुविनिर्णीयधर्मभागवतंचप ॥ तंयाम्यपाशान्निर्मृच्यविप्रंमृत्योरममूमुचन् २३ इतिप्रत्युदितायाम्यादूतायातायमांतिकम् ॥ य मराज्ञेयथासर्वमाचचख्युरारिंदम २४ द्विजःपाशाद्विनिर्मुक्तोगतभीःप्रकृतिगतः ॥ वंदेशिरसाविष्णोःकिंकरान्दर्शनोत्सुकः २५ तंविबुधमभिप्रेत्यमहा पुरुषकिंकराः ॥ सहसापश्यतस्तस्यतत्रांतर्दधिरेऽनघ २६ अथाजामिलआकर्ण्यदूतानांयमकृष्णयोः ॥ धर्मभागवतशुद्धंत्रैविद्यंचगुणाश्रयम् २७ भ किमान्नभगवत्याशुमाहात्म्यश्रवणाद्वरेः ॥ अनुतापोमहानासीत्स्मरतोऽशुभमात्मनः २८ अहोमेपरमंकष्टमभूदविजितात्मनः ॥ येनविष्णोवितंब्रह्मवृष ल्यांजायतात्मना २९ धिङ्मांविगर्हितंसद्ब्रिदुष्कृतंकुलकज्जलम् ॥ हित्वाबालांसतीयोहंसुरापामसतीमगाम् ३० वृद्धावनाथौपितरौनान्यवंधूतपस्वि नौ ॥ अहोमयाऽधुनात्यकावकृतज्ञेननीचवत् ३१ सोऽहंव्यक्तंपीतप्यामिनरकेभृशदारुणे ॥ धर्मघ्नाःकामिनोयत्रविदितियमयातनाः ३२ किमिदंस्व प्रमाहोस्वित्साक्षादृष्टमिहाद्भुतम् ॥ क्रयाताअद्यतेयेमान्यकर्षणपाशपाणयः ३३ अथतेक्वगताःसिद्धाश्चत्वारश्चारुदर्शनाः ॥ व्यमोचयन्नीयमानंबध्वा पाशैरघोभुवः ३४ अथापिमेदुर्भगस्यविबुधोत्तमदर्शने ॥ अवितव्यमंगलेनयेनात्मामेप्रसीदति ३५ अन्यथाप्रियमाणस्यनाशुचेवृषलीपतेः ॥ वैकुं ठनामग्रहणांजिह्वावकुमिहार्हति ३६ क्वाहंकिंतवःपापोब्रह्मोज्झोनिरपन्नपः ॥ क्वचनारायणेत्येतद्भगवन्नाममंगलम् ३७ सोहंतथायतिष्यामियतचित्तं द्रियानिलः ॥ यथानभूयआत्मानमंधेतमसिमज्जये ३८ विमुच्यतमिमंबधमविद्याकामकर्मजम् ॥ सर्वभूतसुहृदांतोभैत्रःकरुणआत्मवान् ३९ मोच येग्रस्तमात्मानंयोषिन्मय्यात्ममायया ॥ विक्रीडितोयथैवाहंकीडाभृगइवाधमः ४० ममाहमितिदेहादौहित्वामिथ्यार्थधीर्मतितम् ॥ धास्येमनोभग वतिशुद्धंतत्कीर्तनादिभिः ४१ इतिजातसुनिर्वेदःक्षणसंगेनसाधुषु ॥ गंगाद्वारमुपेयायमुक्तसर्वानुबंधनः ४२ सतस्मिन्नदेवसदनआसीनोयोगमास्थितः॥ प्रत्याहृतैर्द्रियग्रामोयुयोजमनआत्मनि ४३ ततो गुणेभ्यआत्मानंविद्युज्यात्मसमाधिना ॥ युयोजभगवद्वाग्निब्रह्मण्यनुभवात्मनि ४४ यर्हपारतयी स्तस्मिन्नब्राह्मीपुरुषान्पुरः ॥ उपलभ्योपलब्धान्प्राग्भवंदेशिरसाद्विजः ४५

नपुण्येनात्मानः ३९ अन्यथापूर्वचीर्णपुण्याभावे ३६ ब्रह्मोज्झःत्यक्तब्राह्मण्यः ३७ ३८ ३९ आत्ममाययाहरेराधीनयालोकोमोहनशतया यथा यथावत् ४० ४१ गंगाद्वारंनगतीविशपं ४२ प्रत्या हृतोवशीकृतइंद्रियग्रामोयेनसतथा तस्योपास्तिप्रकारंवक्ति युयोजेति आत्मानिहरौ ४३ गुणेभ्यःशरीरैर्द्रियादिभ्यःआत्मानंस्वस्वरूपं भगवद्वाग्निभगवत्वरूपपेत्रक्षणिव्याप्तं अनुभवात्मानिज्ञानात्म नि ४४ यर्हपस्मिन्कालेउपारतयीबाह्यविषयाभिवृत्त्यहरावेवनिरतबुद्धिरभूत्तीरिम-कालेपुरःस्वस्याग्रभूमौमागुपलब्धान्दृष्टान् ४५

भगवत्पार्श्ववर्तिनामुक्तानां स्वरूपनिर्दोषत्वादिलक्षण ४६ ४४ नामसंकीर्तने अद्वातिशयं जनयन् उपसंहरति एवमिति दास्याः पतिरित्याक्रोशेयं अजामिलनाममुक्त्वा दास्याः पतिरित्याहुः पतिलोकद्वयार्थः ४८ अन्यथातीर्थपदानुकीर्तनविना ४९ ५० अमंगल्योपपत्तिरिति ५१ दासीसंगादवाप्तपुत्रिकरीश्वरानारायणस्मृतिरिति जानन्नजामिच्छामिभुक् कर्मतपोपञ्चनानित्याभ्यासे नमरणसमयेपिनामस्मरणार्थं पुत्रोपचारितं कृत्वा श्रद्धया पुत्राह्वानव्याजेन कीर्तयन् मुक्तिमगात् ननु पुत्रस्त्वेन । भगवति श्रद्धया भक्तियोगो भवति तन्नामग्रहणादिभिरित्युत्तरत्र वक्ष्यमाणत्वात् पुत्रादि सांकेतिकनाम उक्त्वा मुक्तकर्मत्वेन श्रीहरिनाम कीर्तयन् मुक्तिमुत्पद्यते अस्य फलाधिक्यं च दर्शयितुं पृथगेवोक्तिरिति ज्ञातव्य ५२ इति श्रीभागवते महापुराणे विजयध्वजकृतटीकायां पञ्चस्कंधे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ भक्तिपूर्वकं नामसंकीर्तनं मुक्तिसाधनमित्येतास्मिन्नध्यायेभिधीयते । तत्र राजापृच्छति निश्चयेति हता आज्ञायस्य सद्वृत्तः । मुरारेर्नैदेशिकैः आज्ञाकारिभिः किं करिष्येति विवृतान् प्रतिहता

हित्वा कलेवरीं त्रैलोक्यां दर्शनादनु ॥ सद्यः स्वरूपं जगद्भगवत्पार्श्ववर्तिनाम् ४६ साकविहाय साविप्रो महापुरुष किं करैः ॥ हेमं विमानमारुह्य ययौ यत्र श्रियः पतिः ४७ एवं स विज्ञावित सर्वधर्मो दास्याः पतिः पतितो गर्हकर्म ॥ निपात्यमानो निर्येह तत्र तः सद्यो विमुक्तो भगवन्नाम गृह्णन् ४८ नातः परं कर्म निबन्धकं तनं मुमुक्षतां तीर्थपदानुकीर्तनात् ॥ नयत्पुनः कर्मसु सज्जते मनो रजस्तमोभ्यां कलिलं चान्यथा ४९ य एवं परमं गुह्यमिति हासमवाप हम् । शृणु याच्छ्रद्धया युक्तो यश्च भक्त्या नुकीर्तयेत् ५० न वै स नरकं गच्छेन्नैस्ति तोयम किं करैः ॥ यद्यप्यमंगलो मर्त्यो विष्णुलोके महीयते ५१ श्रियमाणो हरेर्नाम गृह्णन् पुत्रोपचारितम् ॥ अजामिलोप्यगाद्वामकिमुत्पद्य श्रद्धया गृणन् ५२ इति श्रीभागवते महापुराणे पञ्चस्कंधे द्वितीयोऽध्यायः २ ॥ राजोवाच ॥ निश्चये देवः स्वभटोपवर्णितं प्रत्याह किं तानपि धर्मराजः ॥ एवं हताज्ञो विवृतान् मुरारेर्नैदेशिकैर्यस्य वशे जनोऽयम् १ यमस्य देवस्य न दंढभंगः कुतश्च नर्षे श्रुतपूर्व आसीत् ॥ एवं मुने वृश्च तिलोकसंशयं न हित्व दन्य इति मे विनिश्चितम् २ श्रीबादायणि रुवाच ॥ भगवत्पुरुषैराजन्याभ्याः प्रतिहतोद्यमाः ॥ पतिं विज्ञापयामासु र्यमसंयमनपतिम् ३ यमदूता ऊचुः ॥ कति संतीह शास्तारो जीवलोकस्य वै प्रभो ॥ त्रैविध्यं कुर्वतः कर्मफलाभिव्यक्तिहेतवः ४ यदि स्युर्बहवो लोकेशास्तारो दंढधारिणः ॥ कस्य स्यातां न वा कस्य मृत्युश्चा मृतमेव च ५ किंतु शास्त्रबहुत्वे स्याद्बहूनामिह कर्मिणाम् ॥ शास्त्रत्वमुपचारो हियथामंडलवर्तिनाम् ६

नृ स्वामिनिर्देशकारणाशक्त्या पीडितानित्यर्थः अयं जनो यस्य वशे वर्तते १ दंढभंगः आज्ञाभंगः वृश्चति छिनति २ वाचं पमेत पतौ यमने च यमः स्मृत इत्यभिधानात् संशयानिराकरणाय संयमनपतिमिति ३ फलाभिव्यक्तिहेतवः फलदांतारः कति संतीत्यस्यायमर्थः । किमेक शास्ताऽयं वा बहवः । तत्रापीयंत इति नियमोऽस्ति किं वनेति ४ द्वितीयं प्रत्यहुरित्यह यदि स्युरिति इयंत इति स्वरूपा ता बहवः मृत्युमृतयोः वानसमर्था जन्त । न द्वितीय इत्याहुरित्याह कस्योति मृत्युलक्षणो बन्धः अमृतलक्षणो मोक्षश्च कस्य स्यातामिति वक्तव्यं न कस्यापि स्यातां दातृत्वे सामर्थ्याभावात् । प्रथमं परिहृतीत्याह न वेति तौ कस्य न स्यातां तवैवापि स्यातां सामर्थ्यात् ५ न चैतद्युक्तमसंभवात् भिद्यो विरोधापातादित्याहुरित्याह कित्विति मंडलवर्तिनां मंडलेश्वराणां ६

यत्तत्पर्ववहस्वेवोप 'अतएकःशारता सचैकस्त्वमेवेतिप्रथमपक्षोऽभिमतइत्याह अतइति शुभाशुभविवेचनःशुभाशुभविवेककर्ता ७ ८ ९ १० यमःस्वदूतान्प्रतिवक्तीत्याह इतीति ११ यदुक्तंभवादि स्त्वमेकस्त्वशास्तोतितदनालोच्यकथितं मदन्यस्यात्युत्तमस्यसत्त्वादित्याह परइति मदन्योजगतोजंगमस्यतस्थुषःस्थावरस्यचशास्ताऽस्ति सकइत्यतउक्तं परइति परोरिपरमात्मनोरित्यभिधा नात् सशास्तापरःपरमात्मातस्यलक्षणमाह ओतमिति अयमर्थः पटवत्पथाकथापटःसूत्रेतौदीर्घतयाओतःतिरश्चीनतयामोतःतत्त्वाधारत्वेनस्थितः तथेदंविश्वंयत्रपरमात्मनिओतप्रोतधर्मेणतदाधार त्वेनस्थितं यस्मिन्निदं संविचेतिसर्वं यथाकथापटःसूत्रओताःप्रोताश्चसंस्थिताः एवंविष्णाविदंविश्वमोतंभोतंचसंस्थितमित्यादि श्रुतिस्मृतिबलादेतल्लक्षणमव्याप्त्यतिव्याप्यादिदोषरहितं यद्यस्यधारको नस्यार्चादिपतिष्यति वेगाख्यसंस्काररहितशरवदित्यादितर्काच्च लक्षणांतरंचाह यदंशतइति यस्यांशतोवासुदेवादिवस्वरूपशैभिन्नाशैवेत्यादिभिरस्यजगतः स्थितिजन्मसंहाराः भवंतीतिशेषः यतोवाइमा

अतस्त्वमेकोभूतानांसेश्वराणामधीश्वरः । शास्तादंडधरो नृणांशुभाशुभविवेचनः ७ तस्यतेविहतोदंडोनृलोकेवर्ततेऽधुना ॥ चतुर्भिर्द्रुतैःसिद्धैर्गज्ञातेवि प्रलंभिता ८ नीयमानंतवादेशादस्माभिर्यातनागृहम् ॥ व्यमोचयन्पातकिनंछित्त्वापाशान्प्रसह्यते ९ तांस्तेवोदितुमिच्छामोयदिनोमन्यसे क्षमम् ॥ नारायणेत्यभिहितेमाभैरित्याययुद्धुतम् १० श्रीशुकउवाच ॥ इतिदेवःसजापृष्ठःप्रजासंयमनोयमः ॥ प्रीतःस्वदूतान्प्रत्याहस्मरन्पादां बुजंहरेः ११ यमउवाच ॥ परोमदन्योजगतस्तस्थुषश्चओतंप्रोतंपटवद्यत्रविश्वम् ॥ यदंशतोऽस्यस्थितिजन्मनाशानस्योतवद्यस्यवशेचलोकः १२ योनामभिर्वाचिजनंनिजायांबध्नातितंत्यामिवदामभिर्गाः ॥ यस्मैबलितइमेनामकर्मभिर्निबंधवद्वाश्रकितावहंति १३ अहंमहेंद्रोनिर्ऋतिःप्रचेताःसोमो गिरीशःपवनोर्विरिचिः ॥ आदित्यविश्वेवसवोऽथसाध्यामरुद्रणारुद्रगणाःससिद्धाः १४ अन्येचयेविश्वसृजोऽमरेशाभृग्वादयोऽस्पृष्टरजस्तमस्काः ॥ यस्येहितंनविदुःस्पृष्टमायाःसत्त्वप्रधानाजर्षिकततोऽन्ये १५

निभूतानिजायंतइत्यादिश्रुतेः यदायदाहिषमैस्पग्लानिर्भवतिभारत अभ्युत्थानमयमस्यतदात्मानंसृजाम्यहंइत्यादिर्व्यासद्वारेणापिधारकत्वंतस्यैवेतिनिश्चयापचशब्देनपुनर्ग्रहणं जन्मनाशावेवलक्षणत रेइतिजात्रपक्षपक्षिवत्पुनरस्याधीनंनस्यादितिनेत्याह नसीति नसिनासिकायांओतागावइतिच १२ हरेःशास्तुत्वंनामदण्डधरस्यदंडेनैवनाकिंतुदेवलक्षणयावाचेत्याह यइति यईशः निजायांस्वरमादमि व्यक्तायां वाचिवेदलक्षणायां नामभिर्ब्रह्मादिलक्षणैर्बध्नाति निजमात्मीयानित्ययोरित्यामिधानं बंधनेनकिंप्रयाजनमत्राह यस्याइति नामकर्मणामानंत्यप्रकटनायबहुवचनं अन्यथा नामकर्मभ्यामित्य लं दहंबंधोनिर्बंधस्तेनबद्धाः १३ लोकतःसर्वज्ञानामस्याकंस्वविषयज्ञानजनकत्वमाहात्म्यंचश्रीहरिलक्षणमित्याह अहमित्यादिना १४ नस्पृष्टारजस्तमोभ्यामस्पृष्टरजस्तमस्काः शुद्धसात्त्व काइत्यर्थः ततोभृग्वादिभ्योन्पेयमन्वादयः सत्त्वप्रधानाइत्यनेनसत्त्वंप्रचुरंअन्येरजस्तमसीचकिंचित्स्तइतिज्ञायते कुतइत्यतउक्तं स्पृष्टेति ईहितमिच्छाविषयमभिधायम् १५

१ केषानिर्माणायाञ्छिन्नाःपटाः यथानिगुणोक्तसूत्रेओताः श्रोताश्चतथाब्रह्मणीविधआतेनात । तथाचमूलेषटशब्देनकथापटस्यमूत्रशब्देनत्रिगुणकृतिमूत्रत्यागविवक्षित्वेनभेदाभेदशकानास्ति । २ व्यासरूपमन्तरं गच्छन्तरेणापि०५०७

तत्प्रमादमन्तरेणादृष्टलक्ष्यवेधवच्चक्षुरादीन्द्रियाविषयत्वेन तद्विषयज्ञानदुष्करमित्याह यंवा इति गोभेश्वरक्षुरादीन्द्रियैः असुभृतोजीवाः आत्मना जीवानां आत्मानमन्तर्यामिणं स्वरूपान्तरं वाह अन्तर्हृदिसत् अथवात्मनामन्तर्हृदिसत् आकृतयो रूपाणि स्वप्रकाशचक्षुरिन्द्रियं अनेन निकटवर्तिनां चक्षुरादीन्द्रियाभिमानिनां देवानामपि तद्विषयज्ञानाभावोक्तइति ज्ञातव्यं स्वरूपत्वेन आकृतयः पश्यन्तीति चेत्तत्राह तत इति ततः आकृतिभ्यः परं विलक्षणं भिन्नमित्यर्थः इदमपि हरेरिच्छाया सपर इति पूर्वोक्तान्वयः १६ तांस्तु वेदितुमिच्छामइसरपोत्तरमाह तस्येति मायाधिपतेः लक्ष्मीपतेः आत्मतन्त्रत्वं लक्ष्मीपतिवेषोक्तलक्षणसाधकइति ज्ञातव्यं प्रायेणेति कथितार्थनिर्धारणाय तस्य हरेः रूपं दयामवर्णं गुणाः विप्रमियत्वादयः स्वभावो नित्यनिर्दोषत्वं येषां तितथा १७ तेषां किं रूपमिहं तितत्राह भूतानीति विष्णोर्भूतानि पार्षदाः दुर्दर्शं लिङ्गानि दर्शनायोग्यलक्षणानि तद्वत्किमतः विष्णुभक्तिमतः १८ विष्णुदूताश्चेत्तर्हि पाताकिनं किमित्युदममुच्यतितत्राह धर्मत्विति तु शब्दात्सूक्ष्मज्ञानयुष्माकनास्तीत्याह १९ तर्हि के

यैवेन गोभिर्मनसासुभिर्वाहृदागिरावासुभृतो विचक्षते ॥ आत्मानमन्तर्हृदिसन्तमात्मनां चक्षुर्यथैवाकृतयस्ततः परम् १६ तस्यात्मतन्त्रस्य हरेरेधीशितुः परस्य मायाधिपतेर्महात्मनः ॥ प्रायेण दूता इह वै मनोहराश्चरन्ति तद्रूपगुणस्वभावाः १७ भूतानि विष्णोः सुरपूजितानि दुर्दर्शं लिङ्गानि महाद्भुतानि ॥ रक्षतितद्राक्तिमतः परेभ्यो मत्तश्च मर्यादयः सर्वतश्च १८ धर्मैस्तु साक्षाद्भगवत्प्रणीतं न वै विदुर्ऋषयो नापि देवाः ॥ न सिद्धमुखा जसुरा मनुष्याः कुतो नु विद्याधरचारणादयः १९ स्वयं भूर्नारदः शंभुः कुमारः कपिलो मुनिः ॥ प्रह्लादोजनको भीष्मो बलिर्वैद्यासकिर्वयम् २० द्वादशैते विजानी मोधर्मे भागवतं भटाः ॥ गुह्यं विशुद्धं दुर्बोधं यज्ज्ञात्वाऽमृतमश्नुते २१ एतावानेव लोके स्मिन्पुंसां धर्मः परः स्मृतः ॥ अक्तियोगो भगवतितन्नामग्रहणादिभिः २२ नामोच्चारणमाहात्म्यं हरेः पश्यतपुत्रकाः ॥ अजामिलोऽपि येनैव मृत्युपाशादमुच्यत २३ एतावतालमघनिर्हरणाय पुंसां संकीर्तनं भगवतो गुणकर्मनाम्नाम् ॥ विक्रमपुत्रमघवान्यदजामिलोऽपि ना रायणेति प्रियमाण इयाय मुक्तिम् २४ प्रायेण वेदतदिदं महाजनोऽयं देव्या विमोहितमतिर्बतमाययाऽलम् ॥ त्रय्यां जहीकृतमतिर्मधुपुष्पितायां वैतान केमहति कर्मणि युज्यमानः २५ एवं विमृश्य सुधिया भगवत्यन्ते सर्वात्मना विदधते खलु भावयोगम् ॥ ते मे न दंढमर्हत्यथ यद्यमीषां स्यात्पातकं तदपि हंत्यु रूपाय वादः २६ ते वेदसिद्धपरिणीतपवित्रगाथाये साधवः समदृशो भगवत्प्रपन्नाः ॥ तान्नोपसीदत हे र्गदयाऽभिगुप्तान्नैषां भयं न च वयं प्रभवामदंढे २७ तानानयध्वम सतो विमुक्तान्मुकुटपादारविंदमकरंदरसादजसम् ॥ निष्किंचनैः परमहंसकुलैरसंज्ञैर्जुष्टाहृहे निरयवर्त्मनि बद्धतृष्णान् २८

विदुरितितत्राह स्वयं भूरिति २० २१ किंच धर्मैस्वरूपं निवेदयतु भवानित्याशंक्य उत्तमं धर्मवदामीत्यभिप्रायेणाह एतावानिति तस्य हरेर्नामग्रहणादिभिर्भगवत्तियो भक्तियोग एतावानुत्तमं परोधर्मैः स्मृतव्यन्वयः एषे मे सर्वधर्माणां धर्मो धिक्तमो मत्तइति स्मृत्युक्त २१ २२ नारायणेत्पादिगुणनाम्नामधुसूदनेत्पादिकर्मनाम्नां गुणानां कर्मणानां प्राणां वायत्संकीर्तनं एतावता पापनिर्हरणाय लंसा धर्मांतरं न पेक्षितमित्यन्वयः विक्रमपुत्र आह २४ देव्या बहव विविक्ता सोपेतया मधुपुष्पितायां स्वर्गादिपुण्यप्रकाशिकायां वैतानिके वेदविहिते यज्ञसंबंधिनिवायुज्यमानः प्रेर्यमाणः २५ भावयोगभक्तियोग उरुगायवाद् भगवन्नामकीर्तनम् २६ गाथाः संकीर्तनानि वेदादिभिर्नित्यगीतसंकीर्तनाः गदया कौभोदक्या २७ असत्त्वलोकां न दितकर्म निरतान् निरपवर्त्मनि नरकद्वारे श्वेभाषादौ २८

अलुतविष्णुकृत्यान् अननुष्ठितविष्णुपादार्चनादिकर्मणः २९ कृष्णां ध्रिपद्मधुलिट्कृष्णपादार्चनदमकरंदं संसेवमानः पुमान् स्वकर्मनिमित्तेषु मायागुणेषु विषयेषु नरमते पुरुषार्थवृद्धिं करोति यतः
कर्मणः पुनः रजः रागः स्यात्तादृशं कर्म तु शब्देन कर्दमजलेन कर्दमप्रक्षालनमिवेति दर्शयति ३० यत्स्वपुरुषैरसत्कृतं नोऽस्माकं तत्क्षम्यतामिति न्ययः न विदुर्पाहरेर्माहात्म्यमजानता ननु क्षांत्यर्थकोदंडः
सितत्राह रचितेति किमनेनापासेनेतितत्राह नमइति द्रव्यादिलक्षणदंडमंतरेण कथं क्षांतिरिति तत्राह क्षांतिरिति वरीयसिवरतरेपरतमे पुरुषाय नमः इत्येतावता द्रव्यादिदानाधिकेन क्षांतिर्भवती
तिशेषः मृषिष्ठातेन मज्जं विधेमेति श्रुतेः सर्वदा सज्जितता सतिष्ठते महति क्षमेति सप्तमी ३१ ३२ अहंसापापानां एकांता विनिष्कृतां नित्यं प्रायश्चित्तं न केवलं स्त्रीशूद्रादीनां नाम संकीर्तनं विधायते अन्ये
षामपीति भावेनाह महतामिति ३३ सर्वाणि साधनान्यनुष्ठायमानान्यापि भक्तिसाहित्यानि बलवन्तीत्याभिप्रेत्याह शृण्वतइति ३४ कुंभसंभवोऽगस्त्यः मन्त्रपर्वते ३५ इति श्रीभागवते षष्ठस्कंधे विंटीकाया तृती
योऽध्यायः ॥ ३ ॥ युद्धं तिर्यसूरय इत्यत्र यदुक्तं ब्रह्माद्यज्ञेयमाहात्म्यं हरेस्तज्जन्माद्यस्य यत इत्यत्र च यः सर्गविशेषः प्रतिज्ञातः सोऽपि भगवदेकनिष्ठ इति प्रतिपाद्यते स्मिन्नध्याये तत्र तृतीयादौ कथितः सर्गो भगवदेकनिष्ठ

जिह्वानवक्तिभगवद्गुणनामधेयं चेत् श्वनस्मरतितच्चरणारविंदम् ॥ कृष्णाय नो नमति यच्छिरस्कदापि तानानयध्वमसतोऽकृतविष्णुकृत्यान् २९ कृष्णां
ध्रिपद्मधुलिट्कृत्य पुनर्विष्टमायागुणेषु नरमते वृजिनावहेषु ॥ अन्यस्तु कामहतआत्मरजः प्रमार्ष्टुमीहेतुर्कर्मयत एवरजः पुनः स्यात् ३० तत्क्षम्यतां स भगवान्पु
रुषः पुराणो नारायणः स्वपुरुषैर्यदसत्कृतं ॥ स्वानामहो न विदुर्पां रचितां जलीनां क्षांतिं वरीयसि नमः पुरुषाय भूमे ३१ श्रीशुक उवाच ॥ इत्थं स्वभर्तृगदितं
भगवन्महत्त्वं संस्मृत्य विस्मयत धियो यमर्किकरास्ते ॥ तेनाच्युता श्रयजनं प्रतिशं कमानाद्रष्टुं चिभ्यति ततः प्रभृतिस्मराजन् ३२ तस्मात्संकीर्तनं विष्णो
र्जगन्मंगलमहं स्यात् ॥ महतामपि कौर्व्यविद्वेकं तां विनिष्कृतम् ३३ शृण्वतो गृणतो वीर्याण्युद्यमानि हरेर्मुहुः ॥ यथा सुजातया भक्त्या शुद्धेनात्माव्रता
दिभिः ३४ इति हासमिमं गुह्यं भगवान्कुंभसंभवः ॥ कथयामास मलयजासीनो हरिर्मर्चयन् ३५ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥
॥ राजोवाच ॥ देवासुरवृणां सर्गो नागानां मृगपक्षिणाम् ॥ सामासिकस्त्वया प्रोक्तो यस्तु स्वायं भुवैतरे भूतस्यैव व्यासमिच्छामि श्रोतुं ते भगवन् यथा ॥ अनु
सर्गं यथा शक्त्या ससर्ज भगवान्परः २ ॥ सूत उवाच ॥ इति संप्रश्नमाकर्ण्य राजर्षेर्बादरायणिः ॥ प्रतिनंदमहायोगी जगदमुनि सत्तमः ३ ॥ ऋषिरुवाच ॥
यदा प्रचेतसः पुत्रदश प्राचीनवर्हिषः ॥ अंतः समुद्रादुन्मगा ददृशुर्गां ध्रुमैर्वृताम् ४ ध्रुमेभ्यः कुड्यमानास्ते तपो दीपितमन्यवः ॥ सुखतो वायुमग्निं च सृजुस्त
द्विधक्षया ५ ताभ्यां निर्दह्यमानांस्तानुपलभ्य कुरुदह ॥ राजोवाच महान्सोमो मय्युं प्रशमयन्निव ६

उत्तान्यनिष्ठः आहोस्विदन्यनिष्ठोऽपि भगवत्प्रसादाय तत्तत्प्रतिप्रेत्य राजोकार्थमनुचत द्विस्तरं ब्रूहीत्याह देवेति सामासिकः संक्षिप्तः १ व्यासं प्रपंचं ते तव सकाशादनुसर्गं अर्वांतरसर्गं २ शुकनराजप्रशगाद
त्यपरिहारं उक्तं तानाहत्यान्यकथं तरमवादि श्रुत्वा स्मिन्वातूष्णीं स्थितं किमिति शौनकादीनां हार्दप्रश्नं परिहरति सूत इत्याह सूत इति अनेन सूतशौनकसंवादेन समाप्तः किंच शौनकादिप्रश्नां प्यप्यमेव
अयमेव परिहारोपीति ध्वनितं ३ भगवत्प्रसादाय तत्त्वात्संदृष्ट्या न्यनिष्ठवत्प्रतीपमानोऽपि तदेकनिष्ठ इति लक्षणस्य नातिव्याप्तिरिति दर्शयितुं प्रकृतार्थानुवादपूर्वकमुपक्रमते यदेति प्रचेतस इति तुल्यनामानः
प्राचीनवर्हिषः दशपुत्राः यदांतः समुद्रादुत्थिताः ध्रुमैर्वृतां गां भूमिददृशुः ४ तदा सुखतो वायुमग्निं च सृजुर्निरत्यन्वयः तेषां वृक्षाणां दिधक्षया दहनेच्छया ॥ ५ ॥ तत्र चंद्रं तत्कोपशांतिप्रकारं कथयति
ताभ्यामिति ताभ्यामग्निवायुभ्यां ६

किमाहेतितत्राह मातुमेभ्य इति क्रुधहृहेत्यादेशस्तुर्थो तत्रहेतुमाह विवर्धयिषव इति विवर्धयिषवः प्रजावृद्धिकारिणवः धूपपतयः पातारः स्मृता इति यदतो ह्येभ्यो द्रोग्धुना हथेत्यन्यः ७ दा
हेनारायणानुग्रहदूरत्वमवतांस्यमदित्याभिप्रेत्याह आदाविति उर्जपित्रं इपदेवाक्षम् ८ वनस्पत्योषधीनां ऊर्जा ज्ञातृत्वकथमत्राह अत्राभिति अचराश्रयाणां प्रज्ञायाश्चान्वेत्यम् ९ १० मा
गीविशिनाष्टि पित्रिति ११ अनन्यशरणानां वृक्षाणां दाहेशरणागतवधदोषोपि युष्माकं स्यादित्याशयवानाह लोकानामिति लोकानां बालानां पितरौ मातापितरौ बंधून्धेतस्त्वन्वेत्यम् गृहीष्टदृश्यः
भिभूणां श्रद्धानां ज्ञानदानाख्यजीवनेन १२ किंचानेनेश्वरद्रोहोपि स्यादित्याशयवानाह अंतरीति भूतानामिति विशेषणाद्ब्रह्मदाहेनेश्वरदाहः कथं स्याद्ब्रह्मदाहकरणादितितत्राह सर्वमिति तरयहरंधि
ष्ण्यं निवासस्थानं अनेन दर्शनेन किं फलं स्यादत्राह स्वमिति असौहारीः १३ इतोपिकोपोनकार्य इत्याह यः समुत्पतितमिति देहे आकाशात्तद्वत्पाकाशादुत्पतितमुज्ज्वलितं मनुं योपच्छेत् क

मातुमेभ्यो महाभागादीनेभ्यो द्रोग्धुमर्हथ ॥ विवर्धयिषधो यूयं प्रजानां पतयः स्मृताः ७ आदौ प्रजापतिपतिर्भगवान्हरिरव्ययः ॥ वनस्पतीनोषधीश्च
ससर्जोर्जमिषं विभुः ८ अन्नचराणामचराह्यपदः पादचारिणाम् ॥ अहस्ताहस्तयुक्तानां द्विपदांच चतुष्पदः ९ यूयंच पित्रात्वादिष्टा देवदेवेन चानघाः ॥
प्रजासर्गाय हिकथं वृक्षान्निर्दग्धुमर्हथ १० आतिष्ठतसतां मार्गकोपं यच्छतदीपितम् ॥ पित्रापितामहेनापि जुष्टं वः प्रपितामहैः ११ लोकानां पितरौ बंधू
दृशः पक्ष्मस्त्रियः पतिः ॥ नृपः प्रजानां भिक्षूणां गृह्यज्ञानां बुधः सुहृत् १२ अंतर्देहेषु भूतानामात्मास्ते हरिरीश्वरः ॥ सर्वतद्विष्णुमीक्षध्वमेवं वस्तोपितो ह्य
सौ १३ यः समुत्पतितं देह आकाशान्मन्युमुल्बणम् ॥ आत्मजिज्ञासया यच्छेत्स गुणानतिवर्तते १४ अलंदग्धैर्द्रुमैर्दानैः खिलानां शिवमस्तु वः ॥ वाक्षीं
क्षेपावराकन्यापत्नीत्वे प्रतियुह्यताम् १५ इत्यामं व्यवरारोहां कन्यामाप्सरसीं नृप ॥ सोमो राजायथौ दत्त्वा ते धर्मोपयेभिरे १६ तेभ्यस्तस्यामभूद्राजन्
दक्षप्राचेतसः किल ॥ यस्य प्रजाविसर्गेण लोका अपूरितास्त्रयः १७ यथा ससर्ज भूतानि दक्षो दुहिदृवत्सलः ॥ रेतसामनसा चैव तन्ममावाहितः शृणु १८
मनसैवामृजत्पूर्वं प्रजापतिरिमां प्रजाः ॥ देवासुरमनुष्यादीन् ब्रह्मलज्जैकसः १९ तमवृंहितमालोक्य प्रजासर्गे प्रजापतिः ॥ विंध्यपादानुपव्रज्य
सोऽचरद्दृश्वरंतपः २० तत्रावमर्षणं नाम तीर्थपापहरं परम् ॥ उपस्पृश्यानुसवनं तपसाऽतोषयद्भरिम् २१ अस्तौषीं द्वंसगुह्येन भगवंतमधोक्षजम् ॥ तु
भ्यंतदमिधास्यामिकस्या तुष्यद्यतो हरिः २२

यथात्मनः परमत्मानः जिज्ञासया विचारेण अंतर्देहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नायणः रिक्षत इति श्रुत्यर्थपर्यालोचनया मूर्खद्रोहेण श्रीनारायणद्रोह एव स्यादिति चिंतया स पुमान्गुणान्संसारहेतुभूतां स्तरतीत्यन्य
यः १४ वाक्षीं वृक्षदुहिता वरावरणीया १५ वरः श्रेष्ठः आरोहो नितंबप्रदेशो यस्य सातयातां आप्सरसीं अप्सरोजातिमतीं १६ ययदक्षस्य १७ १८ पूर्वमादिष्टा इमाः प्रजाः मनसैवामृ
जत् प्रजापतिर्ब्रह्मा १९ यो ब्रह्मणा कृतः प्रजासर्गः तमवृंहितमपूर्णदृष्ट्वा ब्रह्मानुब्रूयाद्विंध्यगिरेः पादान् प्रसृत्य तपर्वतानुपमन्यत पोऽचरत् स प्राचेतसो दक्ष यो मनसाऽमृजत् स तपोऽचरदित्येकवाक्यं वा २०
२१ नात्राहं सगुह्येन स्तोत्रेण कस्य दक्षस्य यतो येन २२

सर्वनामसंज्ञाभावाद्धोकेवलक्षणाप्रदर्शनापराधनमइत्यन्वयः परत्वमुपपादयति अवितथेत्यादिना अवितथा यथार्था क्वाप्यप्रतिहतानुभूतिर्यस्यसतथातस्मैतत्पज्ञानाय सत्यंज्ञानमिति श्रुतेः गुणत्रयेणाभासः सृष्टिस्तन्मित्रितयोः प्रकृतिपुरुषयोर्बहुभूताय तत्रस्थित्वाताभ्यां सृष्टौ प्रवर्तमानाय गुणत्रयप्रतीतिनिमित्ताव्यक्ताश्रयायवा सतोबंधुप्रसत्तिनिरविदाभिति श्रुतेः गुणेषुशब्दादिविषयेषु यथा यदुद्दिष्टैषां तत्तथातैर्बहिर्मुखैरदृष्टधातुः सज्ञातस्वरूपाय नचक्षुषापश्यतिकश्चिदनेमिति श्रुतेः । निवृत्तोमानावाधिः परिमाणलक्षणेपचायस्मात्सतथातस्मै अनन्तब्रह्मेति श्रुतेः । जन्मादिमतः कथमनंतत्वमिति तत्राह स्वयंभुवेति स्वयंभुवेत्यतः सिद्धाय तभगवान्कस्मिन्मतिष्ठतइतिस्वेद्विज्ञीति श्रुतेः २३ गुणतत्त्वबुद्धिभिरदृष्टधाम्नइत्येतदुपपादयति नयस्येति अपरंपुरुषोपस्यसत्वरूपंनवेचितरमै म हेशायशिवादत्पुत्तमायनमस्करोमीत्यन्वयः कीदृशस्य अस्मिन्पुरेशरीरसंवसतः स्वयंचसहैववसन् तदूरेतदतिकइति श्रुतेः । सख्युः सखेत्येतदेकस्मिन्पुरेवर्तमानत्वादुभयोः सम । द्वासुपर्णासयुजा सखायासमानवृक्षमिति श्रुतेः । अत्रदृष्टांतमाह गुणइति यथाकश्चित्पुरतः स्थितोपिगुणभूतोभूत्यः गुणिनः प्रधानभूतस्वराज्ञो मयासौसखेतिगंभीरेणराज्ञाचोचितंतसत्वरूपंनवेत्ति । कुतोत्राह अव्यक्तेति अस्पष्टदृष्टिः भूत्यस्यस्यूलज्ञानत्वात्ताराङ्गः सूक्ष्मदृष्टित्वादित्यर्थः गुणोऽरूपादिगुणिनोऽव्यक्तस्यसंबन्धं यथानवेत्ति । कुतः अव्यक्तदृष्टिः दृष्टिरहितत्वाज्जडत्वादित्येतदपव्याख्यानं यथाराज्ञ मियत्वंतुभूत्यावेद नचात्मनः तथाजीवोनयत्सत्वरूपंवेत्तितस्मैनभोस्तुतइत्यनेनापहस्वितमितिज्ञातव्यं २४ मुहूर्तमित्यस्यइतिपदुक्तंतदधुनास्पष्टयति देहइति ताआपरेक्षेत्येतादिवदेहादीनांजडानांज्ञातत्वादिधर्मानुपपत्त्यातद्व्यतिरिक्तः कश्चित्ज्ञानाश्रयांगीकर्तव्यः जीवस्यज्ञानाश्रयत्वेपिसम्यक्स्वरूपवेदनासामर्थ्यस्यप्रत्यक्षत्वेनपरस्परहरेस्तज्ज्ञानाविषयत्ववर्णेनमाहात्म्यमाविर्भूतंनस्यादितिकश्चिद्विशिष्टः सर्वज्ञो

प्रजापतिरुवाच ॥ नमः परायावितथानुभूतये गुणत्रयाभासनिमित्तबंधवे ॥ अदृष्टधातुगुणतत्त्वबुद्धिभिर्निवृत्तमानावधये स्वयंभुवे २३ नयस्य सत्वरूपं पुरुषोवेत्तिसख्युः सखावसन्नसंवसतः पुरेऽस्मिन् ॥ गुणो यथा गुणिनोऽव्यक्तदृष्टिस्तस्मै महेशायनमस्करोमि २४ देहोऽसवोऽक्षामनवोभूतमात्रानात्मानमन्यं च विदुः परं यत् ॥ सर्वं पुमान्वेद गुणांश्च तज्ज्ञानवेद सर्वज्ञमनंतमीडे २५

क्षितस्य सर्वज्ञत्वविशिष्टान्यसद्भाववेधत्ते तेनान्यैश्च संभूयाप्यवेचमहिमाहरिरिखनेन हरेर्निरतिशयमाहात्म्यां विज्ञातं स्यादिति तदर्थं देहादिशब्देन तदभिमानित्वेन तेलक्ष्यं तसंबंधात् तथाहि प्रधानाभिमानित्वाद्देहश्रवणादयो देहादय इति सामानाधिकरण्येनोच्यंते ननु तादात्म्यात् देहः अभिमानी वैश्रवणः असवः प्राणाभिमानिनो मरुतः अक्षाईन्द्राणि तदभिमानिनः इंद्राभिवरूपादयः मनव इति मनसोतः करणस्य वृत्तिबाहुल्याद्बहुवचनं तस्याभिमानी रुद्रः भूतानामभिमानिनः पृथिव्याद्याः सुपर्णाद्यावा मात्राः शब्दादयः तदेव ताः रुद्रसूनवः सोपर्णाद्यावा इत्येते देवाः वैश्रवणाद्याः आत्मानं स्वस्वरूपमन्यं स्वव्यतिरिक्तं प्रपंचं न विदुः यदुभयस्मात्परमुत्तमं ब्रह्मतत्त्वविदुरितिकमुततत्प्रसादमंतरणेति शेषः पुमान् जीवाभिमानी ब्रह्मास्वात्मानं प्रपंचं चेत्तिसर्ववेद न केवलतावदेव किंतु तत्तद्वस्तु ममेवेत गुणांश्च शब्दांस्तद्विशेषांश्च क्रियादींश्च वेद तर्हि परमात्मानं वेद किं नेत्याह तज्ज्ञइति तानि सर्वाणि जानातीति तज्ज्ञोऽपि ब्रह्मा तंसर्वज्ञं हरिं न वेद यथासौ हरिः स्वात्मानं स्वव्यतिरिक्तं सर्वं वेत्ति तथेशेषः तर्ह्यसौ स्वपरिच्छेद्यत्वेन परिमितः किं नेत्याह अनंतमिति अनंतमात्मानमपरिच्छेद्यत्वेन ज्ञातारं तस्य ज्ञानस्य यथार्थत्वात् अतः स एव सर्वमुख्यः सर्वज्ञो न ब्रह्मेति तद्वत्सावैतद्वद्वत्सास्मीति श्रुतिः विष्णोर्लोकधीर्षाणीति श्रुतिश्च एवंविधं परमात्मानं ईदृशं इत्यन्वयः एतत्सर्वदेहाभिमानी वैश्रवणो मरुतः प्राणमानिनः इंद्राद्या ईद्रियात्मानो रुद्रांतः करणात्मकः नैते विदंति स्वात्मानं परं चापि विमोहिताः जीवाभिमानी ब्रह्मातु सर्ववेद प्रजापतिः सोऽपि वेद हरिं नैव सम्यक् सैव हि सर्वं विदित्वेन सितं २५

१ देहादयो न विदुरित्यत्र देहादीनां जडत्वेन तज्ज्ञानप्रसक्तेरभावात् विदुरिति असंगतमित्यत्राऽत्र देहादिशब्दविवक्षितार्थप्रमाणेनाह । भा० ता०

अनुमानतोपितज्ञानं सुकरमित्याह यदेति यदास्वप्नसुषुप्त्यादीनामरूपरूपस्य नामरूपात्मकप्रपञ्चापादकस्य मनसो दृष्टिस्मृतिसंप्रमोषात् चाक्षुषस्मरणलक्षणज्ञाने प्रमुष्यापहत्योपरामः निर्व्यापरा
स्था तदायः केवलयास्वसंस्थया ईयते जीवस्यास्वातंत्र्यात् स्वप्नावबोधोपदिशनाच्च जीवेच्छाराहित्येन शुद्धयास्वरूपसत्तया स्वप्नादिनिषामकत्वेन जीवादन्यईश्वरोस्तीति ज्ञायत इत्यन्वयः तस्मै हंसायानि
स्पृश्यान्वासास्वरूपायानमः उपार्तिविशिष्टाधिष्ठानेन च भाव्येति अतस्तद्भावमाह शुचिसत्त्वन इति शुचिर्वापुर्वसन्नानिवासस्थानं यस्य स तथा तस्मै नामरूपात्मकप्रपञ्चविषये जीवस्य चाक्षुषमानसा
ज्ञानापहाराद्वा । यदोपरामो मनसः स्वप्नसुषुप्त्यादिषु तदावस्थाप्रबोधादिकारणत्वेन केशवः अस्वातंत्र्यात् जीवस्य विद्यतेऽप्यो निषामकः जीवप्रवृत्त्यानुभूत्या ज्ञायतेऽसौ सदा विपुरित्येतत्प्र
माणानुशुद्धीतव्याप्तिकत्वाप्रसङ्गमव्याभिचारीति भावः २६ विद्वत्प्रत्यक्षानुशुद्धीतत्वाच्च लिङ्गं बलिष्ठमित्याशयेनाह मनीषिण इति मनो नियमनसमर्था मनीषिणः मनीषया तद्दृढिसन्निवेशितभग
वंतं निष्कृष्येति निष्कृष्य ज्ञानं तीत्यन्वयः कथमिव अग्निविदो दारुणिगूढं बह्निं निर्मथ्य जानंति यथा तथा इह जीवराशि शरीरे तर्हितमिति शेषः त्रिवृद्धिः इच्छाज्ञानक्रियात्मना त्रिधा वर्तमानाभिने
वभिर्बिमल्लोत्कर्षणीज्ञानक्रियेत्यादिन वत्संख्याविशिष्टाभिः स्वरूपभूताभिः शक्तिभिर्लक्षितमिति शेषः । दर्शद्विप्रमनो बुद्धिप्राणप्रधानरूपानि चतुर्दश तत्त्वानि तेभ्य उक्तमत्वेन पञ्चदशाश्रयत्वात्पां
चदश्यं मनो बुद्धश्चकार चिचेतनाभेदेन तत्प्रेरकतया स्थितत्वाद्वा तदुक्तं इच्छादित्वेन त्रिविधा विमलाख्यास्तु शक्य इति च शब्दाच्च द्विजास्तज्जातान्याः संतीति ग्राह्यं तदप्युक्तं विष्णोः स्वरूपभूता
यास्ताम्यस्तश्चामिकाः पराः ज्ञायते तत्पसादेन ताश्च पीठेऽभिपूजयेत् तद्विन्नजीवास्तस्यैव प्रसादात् सत्समीपगा इति अनेन नवभिः नवद्वाराभिर्व्यक्ताभिः त्रिवृद्धिः गुणत्रयात्मभि रित्येतन्निरस्तम् । दर्शद्वि

यदोपरामो मनसो नामरूपरूपस्य दृष्टिस्मृतिसंप्रमोषात् ॥ य ईयते केवलयास्वसंस्थया हंसाय तस्मै शुचिसत्त्वेन नमः २६ मनीषिणो तर्ह्यदिसन्निवेशितं स्व
शक्तिभिर्नवभिश्च त्रिवृद्धिः ॥ बह्निं यथा दारुणिपाञ्चदश्यं मनीषयानिष्कृष्यंतीह गूढम् २७ सवैममाशेषा विशेषमायानिषेधनिर्वाणसुखानुभूतिः ॥ सप्त
र्वनामासच विश्वरूपप्रसीदताम निरुक्तात्मशक्तिः २८

याद्याश्रयत्वेन पाञ्चदश्य इति व्याख्यातं तत्र किमान्वितीयमाशङ्क्य दर्शद्विप्राणिष्वमनो बुद्धिप्राणप्रधानकाः चतुर्दशैषां परमाञ्चदश्यो हरिः स्मृतः बुद्धिभेदेन चेतुषां च दशोयसंस्थित इत्यनेन परिहर्तव्या
अनेन पञ्चदशीति संख्याभिर्धौवैर्मानन्वात्पाञ्चदश्यमित्येन दपव्याख्या न निरस्तमिति ज्ञातव्यम् २७ यो मनीषिभिर्निर्मथ्य ज्ञातः स हारिममप्रसीदतामित्यन्वयः किमन्येभ्यो विशिष्य अम्यप्रसादाः प्रा
प्यन्ते प्रजापतेन त्वेदो न्यन्य इत्यादि श्रुतेः अन्येषामप्यातिशयितमाहात्म्यप्रतीतिरित्याशङ्क्य एष लोवशतानं दद इत्यादि श्रुतेः इतरेषामानंदोदेरियत्ता विशिष्टत्वात् एतस्यानंदस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुप
जीवंति नतो विष्णो जायमान इत्यादि श्रुतेः अस्यापारीच्छिन्नानंदानुभवरूपत्वादित्याह अशेषेति अशेषो विशेषः इयत्तारूपः अशेषविशेषः स च माया प्रकृतिश्च ते अशेषविशेषमाये तयोर्निषेधो यस्य स तत्तथा
सत्त्वनिर्वाणमशरीरभोग्यं च यत्सुखं तस्याशेषविशेषमायानिषेधनिर्वाणसुखस्यानुभूतिः एतादृशानंदो ह मिति स तथा अपारीमिता प्राकृतशरीरभोग्यानंदानुभवरूप इत्यर्थः इयत्तानुविशेषः स्याद्वानवादी
तदुत्तिष्ठतेः सर्वैर्विशेषैरहित उच्यते हारिरव्ययः अप्राकृतस्वरूपत्वाच्चिमायैतिकथ्यत इति अतो यमेवार्थ इति ज्ञायते प्रजापत्यादि शब्दमुख्यार्थोऽपि अप्रमेयेति भावेनाह स सर्वनामोति अनेनोपन्यस्ता
ननु प्रतीतार्थपरित्यज्य अप्रसिद्धार्थकल्पनोक्तिकारणमित्यतश्च शब्दसूचितायाः तत्प्रसहसं रूपं यतः सर्वस्य सर्वदा सर्वरूपो यतः शब्दमुख्यार्थः सर्वनामक इति स्मृतेः समाख्यानं कारणं सप्त इति तच्छब्द
द्वयेन तच्छ्रुत्युक्तसर्वनामत्वसर्वरूपत्वे परामृशति नन्वदृष्टत्वादेकस्य सर्वनामत्वादिकथं पुन्यते न च श्रौतत्वाद्युक्तिम् । श्रुतीनां अर्थतत्वेनैकत्रान्यथोक्तिसंभवादिति तत्राह अनिरुक्ता इति विचित्रशक्तिः पुरुषः

पुराणइतिभूतेः गदिसामान्यादितिसूत्रेण श्रुतीनामेकविषयत्वेनज्ञानोत्पादनधर्मत्वस्यनिर्णयितृत्वात् ननु हरेःसर्वनामत्वेअवचनेनैवप्रोवाचेत्यादिश्रुतेःकागतिरित्यतोवाह अनिरुक्तेति सर्वात्मनेतिशेषः
 अनिरुक्तास्वकीयाज्ञानशक्तिरित्येच्छुतेर्गुणाविभावलक्षणायाःदोषाविष्कारोक्त्यसंभवेनासंगतस्यादिति अलौकिकत्वाच्चोविष्णुरनिरुक्तो निरूपितः तथापिदेष्टुक्तत्वादुक्तोऽप्येवचेतिवाक्यविरुद्ध
 त्वाच्चोक्त्यर्थः २८ सचविश्वरूपइतिविश्वरूपोक्तविशदयति यद्यदिति वचसाघटतइतिनिरुक्तं धियाऽक्षभिर्मनसानिरूपितंयद्यत्तदस्पहरेःस्वरूप माभून्नभवति कुतःसत्त्वादिगुणाममूढेन
 बोधितत्वाच्चहिसकीदृशइतितत्राह सवाइति सत्त्वादिगुणानामपायःश्राद्धत्यमेवतिसर्गलक्षणंस्वाभाविकलक्षणंयस्यसतथा वाइत्यनेनकेवलोगुणश्चेतिश्रुतिप्रमाणयति अनेनजगद्ग्रात्रिगुणात्मकं भग
 वद्रूपमाकृतमितिनिरणयि माम्भूदित्यनेनजगत्साक्षाद्भगवद्रूपंनजानीहीत्यर्थोपिस्त्वितइतिज्ञातव्यं २२ कालकारणत्वंचब्रह्मणःस्वरूपलक्षणमित्याह यस्मिन्निति यास्मिन्नधिकरणभूते
 कालइदंवर्तते यतोयस्मादपादानभूतात्कालादभूत् येनकारणभूतेनकालेनजायते यस्यसंबंधभूतस्यकालस्याधीनामिदं यस्मैसंप्रदानभूतायकालायकल्पते यंकर्मभूतकालंप्रतीतते यःकर्तृभूतः

यद्यन्निरुक्तं वचसानिरूपितं धियाऽक्षभिर्मानसोत्तयस्य ॥ मामूत्स्वरूपं गुणरूपं बृंहितं सर्वैर्गुणापायविसर्गलक्षणः २९ यस्मिन् यतो येन च यस्य यस्यै
 यं यो यथा कुरुते कार्यते वा ॥ परावरेषां परमं प्राक् स्वसिद्धं तद्ब्रह्म तद्देतुरनन्यदेकम् ३० यच्छक्तयो वदतां वादिनां वै विवादसंवादभुवो भवंति ॥ कुर्वन्ति ते
 पांसु ह्युरात्ममोहं तरमैनमो नंत गुणाय भूम्ने ३१ अस्तीति नास्तीति च वस्तुनिष्ठयोरेकस्थयोर्भिन्नाविरुद्धधर्मयोः ॥ अपेक्षितं किंचन सांख्ययोगयोः संप्रप
 रं ह्यनुकूलं बृहत्तत् ३२

कालः प्रेरयति यथा येन प्रकारेण पुंलक्षः कर्मकुरुते स्वयंचापरेण कार्यते तत्तस्य सप्तविभक्त्यर्थस्य कालस्य प्रकाराणां प्रेरकस्य च यत्परावरेषां ब्रह्मादीनां सकाशात् प्राक्पूर्वसिद्धं कार्यकारणात्मकप्रपंच
 व्यतिरिक्तत्वेन स्वतएव सिद्धं । अतएव परममत्युत्तमं । अनन्यदन्त्यसादृश्यरहितं । एकं अवतारादिरूपाभिन्नं । तद्ब्रह्मेतुः कारणमित्यन्वयः । तत्तत्कालस्य सदा तन सत्ता प्रदत्वमरधैवनान्यस्येति द्योतना
 यस्य सप्तविभक्त्यर्थत्वेन कालो विशेषितः । अन्यथा कालस्य कारणं ब्रह्मेति कृतं स्यादिति तदुक्तं सर्वसत्ता प्रदत्वतइति तत्तत्कालीनसर्ववस्तुसत्ता प्रदत्वाद्वा कुतस्तत्कल्पतइति चेत् विभक्त्यर्थस्य कालस्य
 प्रकाराणां प्रकारं एकएव परोविष्णुरिति स्मृतेः अयमेवार्थो न तु यस्मिन् नित्यादिना क्रियमाणकारकफलरूपेण ब्रह्मैवावस्थितमिति । अनन्यः सदशाभावादेकोरूपाद्यभेदतइति वचनादनन्यदेकजगदयो
 रूक्त्यर्थः ३० अनिरुक्तात्मशक्तिरित्येतद्विवृणोति यच्छक्त्यय इति विवादसंवादभुवः विप्रतिपत्तिसंप्रतिपत्त्योर्भुवो विषयाः वदतां वादं कुर्वतां । वादिनां मतमज्ञाननिमित्तमित्याह कुर्वन्तीति ३१
 विवादसंवादाच्च कथं कार्यस्यातामिति तत्राह अस्तीति याद्विषयो विरुद्धयोरेकस्थितं विषयः किमाकारयोर्मदन्यईश्वरोस्ति नास्तीति वादिभिः प्रतिपाद्यमानयोः भिन्नत्वनिरुद्धत्वे कथं तत्राह वस्त्विति भि

१ अस्तीति नास्तीति श्लोकस्यायमर्थः । भिन्नविरुद्धधर्मयोः । भिन्नविरुद्धधर्मप्रतिपादकयोः । एकस्थयोः एकवस्तुविषयकयोः । अस्तीति नास्तीति च वस्तुनिष्ठयोः । मदन्यदिति शेषः । मदन्यदीश्वराण्यवत्तु ज
 स्तीति द्वैतमतं । तादृशं वस्तु नास्तीति आसुरमतयोर्मतयो रित्यर्थः । अपेक्षितं तन्मतं विषयः । किंचन लोकाविलक्षण । समउच्चनीचस्थानयो र्यथायोग्यफलप्रदं । अनुकूलतादृशमतभेदेन द्विविधतु द्विननक । भा० प० वा
 मयोः ज्ञानयोगकर्मयो र्यथाः । परं मुख्यज्ञात्पर्यविषयं । यत्तत्तु बृहत्तत् इति ॥

नेपुंस्तुतिर्निह्वाग्रगुडवक्षस्तुत्यश्चित्तद्रवविकारहेतुरितिभावेनाह इतीति ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ नेदंरूपंमायाकल्पितंकिंतुनिअमेवअर्थक्रियाकारिरसादित्यागयेनाह ४० -हृदिन्यः
 ष्टदिनीभवोजलनिर्गमः ४१ इदमपिनिजस्वरूपसाधकमित्याशयेनाह संतथेति ४२ भावर्भक्ति ४३ बृहणंप्रजापूरणयोजनं कामोऽभिप्रायः ४४ विभूतयःममविशे
 षेणसंधिधानस्थानभूताः । विशेषव्यक्तिपात्रस्वाह्वाद्यास्तुविभूतयः तदंतर्पामिणश्चैवमत्स्यावाविभवाइतीतिवचनात् ४५ ब्रह्मपूर्णतपोमेहृदयप्रियं कुतस्तपोभिमानीरुद्रःममहृदयाज्जात.तदा
 श्रितश्चेत्येवंव्याख्येयं । विद्याममतनुःस्वरूपं विद्याभिमानिभ्युमातनोजातातदाश्रिता क्रियाभिमानीत्वेद्रोहरेराकृतिःशृंगाराद्याकाराज्जातस्तदाश्रितश्च कृतयोपज्ञा-संकल्पावातदाश्रिताश्चभिमानी
 यपूर्वोक्तपक्षधर्मोधर्मराज हरेरसाममध्यदेहाज्जातःतदाश्रितश्च । सुराःसुशोभमानमंव राःकुल्याऽन्यस्यसःसुराःवायुश्रितगतःहरेरतिप्रिय.असोहरेःप्राणाज्जातस्तदाश्रितश्च । असवइतिबहुव
 चनमेषशब्दवत् । ब्रह्माद्याःसुराश्चहरेरनुशब्दवाच्येभ्यःश्रोत्रार्दीन्द्रियेभ्यश्चस्त्वन्नाःतवाश्रिताश्चेतिद्विरावृत्त्याख्याख्येयं । तपोभिमानीरुद्रश्चविष्णोर्हृदयमाश्रितः विद्यारूपातयाचौमाविष्णोस्तनुमुपा

श्रीशुक उवाच ॥ इतिस्तवैःसंस्तुयतःसतस्मिन्नधमर्षणे ॥ प्रादुरासीत्कुरुश्रेष्ठभगवान्भक्तवत्सलः ३५ कृतपादःसुपर्णीसेप्रलंबाष्टमहाभुजः ॥ शंसचक्रा
 सिचर्मेषुधनुःपाशगदाधरः ३६ पीतवासाधनश्यामःप्रसन्नवदनक्षेपणः ॥ वनमालानिर्वीतांगोलसच्छ्रीवत्सकौस्तुभः ३७ महाकिरीटकटकस्फुर
 न्मकरकुण्डलः ॥ कांच्यंगुलीयवलयनूपुरांगदभूषितः ३८ त्रैलोक्यमोहनंरूपंविभ्रात्रिभुवनेश्वरः ॥ बृहनारदनदायैःपार्षदैःसुगूथपैः ॥ स्तूयमा
 नोनुगायद्भिःसिद्धगंधर्वचारणैः ३९ रूपंतन्महदाश्चर्यविलक्ष्यागतसाध्वसः ॥ ननामदंडवद्रूमौप्रहृष्टात्माप्रजापतिः ४० नर्किचनोदीरयितुमशक्ती
 त्रयामुदा ॥ आपूरितमनोद्वारोऽहृदिन्यइवनिर्झरैः ४१ तंतथावनतंभक्तंप्रजाकामंप्रजापतिम् ॥ चित्तज्ञःसर्वभूतानामिदमाहजनार्दनः ४२ ॥ श्रीभगवा
 नुवाच ॥ प्राचेतसमहाभागसंसिद्धस्तपसाभवान् ॥ यच्छ्रद्धयामत्परयामयिभावंपरंगतः ४३ प्रीतोऽहंतेप्रजानाथयत्तेस्याब्रह्महंतपः ॥ ममैषकामो
 भूतानांयद्भूयासुर्विभूतयः ४४ ब्रह्माभवोभवंतश्चमनवोविवुधेश्वराः ॥ विभूतयोममद्येताभूतानांभूतिहेतवः ४५ तपोमेहृदयंरत्नतनुर्विद्याक्रियाकृतिः ॥
 अंगानिक्रतवोजातार्धमात्माऽसवःसुराः ४६ अहमेवेदमासाग्रेनान्यत्किंचांतरंरहिः ॥ संज्ञानमात्रमव्यक्तंप्रसुप्तमिवविश्रुतः ४७

श्रिता शृंगाराचाकृतिगतःक्रियात्मापाकशासनः । अंगेषुशक्तवःसर्वमध्यदेहेचधर्मराट् । प्राणोवायुश्चित्तगतोब्रह्माद्याःस्वेषुदेवताइतिवचनादुक्तएवाथोग्राह्यः रुद्रादीनांहरेस्तदंगशब्दवाच्यत्वं य
 दाश्रयंयद्गतितत्तन्नामकीरितमित्यभिधानात्सिद्धं ४६ अत्राद्वैतवादिनोनिर्गुणवाङ्मनसागोचरंजगत्कारणंसगुणमितिद्विविधंकल्पयति तन्मतनिराकरणायाह अहमेवेत्यादिना सप्तसुप्रथमेति
 सूत्रान् अहंममयदिदंस्वरूपंत्वयातपसादृष्टंरवेवाग्नेद्यष्टे प्राकृत्येवास अन्यद्वाङ्मनसगोचरंनास सतोर्बहुमसजिनिरविदन्द्वाद्विपरीप्याकत्रयमनीवेतिश्रुतेः असतिप्रत्यये । कीदृश असर्बहिः
 सवीतःस्थितं सर्वस्माद्गहिरापिस्थितं अंतर्बहिश्चतत्सर्वव्याप्यनारायणःस्थितइतिश्रुतेः तपसादृष्टंप्राकृतंवेदुक्तार्थानुपपत्तिःइत्यतउक्तं संज्ञानमात्रमिति समित्यनेनज्ञानस्यस्वरूपाभेदंनयति मा

१ राशब्दस्यकुल्याज्जाविस्वात्कुल्याज्जाभित्युक्तं । कुल्याज्जलातव्यंमुलयोग्यात् । अपुशब्दोदीरयनेनअपुशब्दोदीरयवहुवचनात्इतिमूच्यते । पुंसिभूतस्यसव प्राणइत्यभिधानं । सुराःमुराबौमुरायइतिरूपं ।

हेहर्षश्वाः सर्जनलक्षणं कर्मप्रयोजनेन भवितव्यं तत्कथं ते स्त्वपि न कथमापि ज्ञानाभावात् तत्तत्मानात्मविवेकलक्षणं वा इत्यनेन सूचयति । परोक्षमिया इव हि देवाः प्रत्यक्षद्विष इति श्रुतेः इतरेषां तु बोधा-
 चहर्षश्वानामौत्सर्गिकज्ञानसद्भावप्रकटनाय च परोक्षवचनेन ज्ञानाभावं दर्शयति अदृष्टेति यस्माद्बालकाः अतएव च बालिश इत्युपचारमात्रवचनम् ६ ७ ८ अनुरूपमात्मानात्मविवेकलक्षणम् ९ औ-
 त्पत्तिकमनीषया स्वाभाविकज्ञानसंपन्नया विचारविशुद्धया बुद्ध्या वाचःकूटं वचनसमूहं गुह्यभाषात्मकत्वेन कूटमिव प्रतीयमानं वा अल्पबुद्धिभिर्दुर्बोधं वा स्वयंपरोपदेशविनाविमृशुः विचार्या-
 लोच्य निश्चितवत इत्यर्थः मननेच्छामनीषास्याप्यज्ञानं बुद्धिर्मातिस्त्वथेत्यभिधानं कूटं तु कैतवं ज्ञेयं समूहो मेलनं तथेति च औत्पत्तिकमनीषयानि रूप्योक्तं धिया विमृशुरिति वा १० कथं निश्चिन्त्युरिति त-
 आह भूक्षेत्रमिति भुवो तमित्यत्र भूशब्देन क्षेत्रं सूक्ष्मशरीरालिङ्गशब्दवाच्यमुच्यते कस्य विद्यमानमत्राह बीजिति बीजसंज्ञस्य जीवस्य यच्छरीरमनादिकालमारभ्य जीवनि तरां च भ्रातीति अनादिनिय-
 धनं अस्मिन्काले प्रारब्धमित्यनियमादनादि अनेनालिङ्गशरीरस्य भूशब्दवाच्यत्वं युक्तं भूतत्वापामिति धातोः सचापारतथात्वात् तस्य शरीरस्यांतं निर्वाणं सर्वान् तानाशमदृष्ट्वाऽनेनोपायेन नाशो-
 भवतीत्यज्ञात्वाऽसत्कर्मभिरात्मानात्मविवेकाजनकैः सर्जनलक्षणैः कर्मभिः किं फलं न किमपीत्यर्थः ११ तथैकपुरुषं राज्यमित्यस्य विमृशार्थमाह एक एवेति तुर्योऽवस्थात्रयातीतः अभवं भव-संसार-

उवाच चाथर्हश्वाः कथं सक्षयथ वै प्रजाः ॥ अदृष्टांतं भुवो यूयं बालिशो बत बालकाः ६ तथैकपुरुषं राज्यं बिलं चादृष्टनिर्गमम् ॥ बहुरूपांस्त्रियं चापि पुमांसं पुंश्रु-
 पतिम् ७ नदीमुपयतो वा हांपंचपंचाद्भुतं गृहम् ॥ क्वचिद्वंसं चित्रकथं क्षुरांतं च स्वयं भ्रमिम् ८ कथं स्वपितुरादेशमविद्वांसो विपश्चितः ॥ अनुरूपमविज्ञा-
 य अहोसर्गं करिष्यथ ९ श्रीशुक उवाच ॥ तन्निशम्याथर्हश्वा औत्पत्तिकमनीषया ॥ वाचःकूटं च देवेषुः स्वयं विमृशुर्धिया १० भूक्षेत्रं बीजं संज्ञस्य यद-
 नादिनिबंधनम् ॥ अदृष्टातस्य निर्वाणं किमसत्कर्मभिर्भवेत् ११ एक एवेश्वरस्तुर्यो भगवान् स्वाश्रयः परः ॥ तमदृष्ट्वाऽभवं पुंसः किमसत्कर्मभिर्भवेत् १२
 पुमान्नापैतियद्वत्वा बिलं स्वर्गगतो यथा ॥ प्रत्यगात्मा विदुर्दृष्टिः किमसत्कर्मभिर्भवेत् १३ नानारूपात्मनो बुद्धिः स्वैरिणीव गुणान्विता ॥ तन्निष्ठा मगतस्ये-
 ह किमसत्कर्मभिर्भवेत् १४ तत्संगं शितैश्वर्यं संसरंतं कुमार्यवत् ॥ तद्वतीरबुधस्येह किमसत्कर्मभिर्भवेत् १५

वत्पत्तिर्वापस्य सतथा तन्मित्युक्तमित्यर्थः अदृष्ट्वाऽविज्ञाय पुरुषस्य पशुर्हंसलक्षणैः भगवदपणं बुद्धिशून्यैः पागादिकर्मभिर्गंकित्यं फलं भवेन्न स्यादित्यर्थः पुंसोऽभवं मुक्तिप्रदं वा १२ बिभ्रं चादृष्टनिर्ग-
 ममित्यस्यालोच्य तार्थमाह पुमानिति पुमान्यत्यस्यात्मना सर्वात्मनाऽनुगतं ब्रह्मस्वरूपं त्वानापैति तदतिशयितवलात्मकत्वाद्विलशब्दवाच्यं ब्रह्माविदोऽजानतः पुंस इह जीवलोके नित्यनैमित्तिका-
 यसत्कर्मभिः इतरविषयैः बिलं स्वर्गेति व्यतिरेकदृष्टांतः अनेन अदृष्टनिर्गममित्यस्य पुनरावृत्तिशून्योर्थः इतरत्रानिष्क्रमणार्थं इति सूचितं १३ बहुरूपामित्यस्य युक्तार्थमाह नानारूपेति आत्मनो जी-
 वस्य पाबुद्धिः चिदचिदात्मिका सत्त्वादिगुणैरुपरक्ता विकृता वा अतएव नानारूपा अजा मेकां लोहितशुक्लकृष्णामिति श्रुतेः नानाविधसंस्काराधिवासितत्वात् स्वैरिणी स्वच्छंदवर्तिनी स्त्रीव तन्निष्ठा तस्याः बु-
 द्धेः श्वेतनायाः निष्ठा भगवत्परत्तामचिदात्मिकायाः नाशमगतस्य भगवद्भक्त्या दिसामग्रीमकुर्वतः पुरुषस्य बुद्धिदोषनाशसमर्थः दानादिलक्षणैः कर्मभिः १४ पुमांसं पुंश्रुलीपातिमित्यस्य विवक्षितार्थ-
 माह तत्संगेति तस्याः रजस्तमः प्रकृतेर्बुद्धेः सगेन वशवर्तिलक्षणेन भ्रंशितं विस्वस्तं नष्टमैश्वर्यं भगवज्ज्ञानलक्षणं शमदमादिलक्षणं वापस्य सतथा तं अतएव संसरंतं सुखदुःखेभुं जानं जीवं तद्वतीः तस्य जवस्य-
 स्वर्गनरकादिलक्षणाश्चाबुधस्याजानतः पुंसः असाद्भिः भगवदनुदेशेन प्रसक्तैः कर्मभिः तीर्थज्ञानादिलक्षणैः दुःखनिवृत्तिः फलं भवेत् किं कुतिसताशास्त्रलोकादिताभायां पुंश्रुलीपस्य सतथा तस्य यानरका-
 दिगुतिस्तद्वत् अनेन पुंश्रुलीपतिशब्दार्थ उक्तः १५

नदीसुभयतोवामित्यस्याहामिताधमाह सृष्टीति बेलकूलशब्दाभ्यामृष्टिंहारौलक्ष्येते तयोरेतयोर्बाह्यशब्दोपलक्षितवेगयुक्तास्थितौशनैःप्रवर्तमानांतयोकां क्रमव्युत्क्रमत उभयतोवाहत्वं एवंवि
धार्थीश्वरमायां मत्तस्यविषयरागेणविस्मृतस्य अतएवतदविज्ञानात्तद्विषयज्ञानाभावादसाङ्गिः कर्मभिः अश्रद्धयाकृततत्पञ्चादिलक्षणैः मायाविनिवर्तकफलं प्रसिद्धनचाश्रवद्विह्वासाभ्याउभय
तोवाहत्वंतिष्ठुसंगमेदष्टं नदीमातृकेदेशेसस्यादिसंश्लेषे १६ पंचपंचत्यस्यविमर्शप्रकारमाह पंचेति पंचविंशतितत्त्वानामनुतत्वेनहृत्पतइत्यनुतदर्शनः गृहस्थानीयोप पुरुषरतमध्यात्ममात्मानम
धिकृत्यवर्तमानमिन्द्रियं बाबुधस्याज्ञानतः पुरुषस्यासत्कर्मभिः ओमित्येकाक्षरं ब्रह्मव्याह रन्मानमस्मरन्नास्तिस्मृतिविहितविषययोगाभ्यासादिलक्षणैः वायुप्रसादादिकलं अनेनपंचपंचेत्यत्रपचकत्रग्र
हमिति सूचितं १७ कचिद्वर्तमानं चित्तकथमित्यस्यार्थदर्शयति ऐश्वर्यमिति ईश्वरमतिपादकं समाध्यादिभाषात्रयेणचित्राः कथाः यस्मिंस्तत् बधमोक्षानुदर्शयतीतिबंधमोक्षानुदर्शनं अतएवहस्तं विविक्तपदंविधि
कैसर्वतःसारभूतपचतेमाप्नोतिअनेनपुरुषइति हसोयथासारंस्त्रीरमेवयह्लातितयेदमितिखुषोपमं एवंविधंभारतादिशास्त्रमुत्सृज्याज्ञात्वाऽसत्कर्मभिर्बोद्धादिशास्त्रश्रवणलक्षणैः ज्ञानलक्षणफलं १८ क्षुरा
तंस्वर्गभूमित्यस्यानुद्वेगमाह कालचक्रमिति भूमित्यनुद्वेगसर्वजगन्निष्कर्षयेदिति व्याख्याति भ्रामयन्सर्वभूतानीतिस्मृतेः क्षुरातमित्यस्यार्थस्तीक्ष्णमिति क्षुरातःक्षुरातद्वत्तीक्ष्णमित्यर्थः

सृष्ट्यप्ययकरीमायांवेलाकूलांतवेगिताम् ॥ मत्तस्यतदविज्ञानात्किमसत्कर्मभिर्भवेत् १६ पंचविंशतितत्त्वानांपुरुषोद्भूतदर्शनः ॥ अध्यात्ममबुधस्येह
किमसत्कर्मभिर्भवेत् १७ ऐश्वर्यशास्त्रमुत्सृज्यबंधमोक्षानुदर्शनम् ॥ विविक्तपदमज्ञात्वाकिमसत्कर्मभिर्भवेत् १८ कालचक्रंभूमितीक्ष्णसर्वनिष्कर्षयेज
गत् ॥ स्वतंत्रमबुधस्येहकिमसत्कर्मभिर्भवेत् १९ शास्त्रस्यपितुरादेशंयोनवेदनिवर्तकम् ॥ कथंतदनुरूपायगुणविश्रंभ्युपक्रमेत् २० इतिव्यवसितारा
ज्जन्महर्ष्याएकमेधसः ॥ प्रययुस्तंपरिक्रम्यपंथानमनिवर्तकम् २१ स्वरब्रह्मणिनिर्भातेहृषिकेशपदांबुजे ॥ अखंडंचित्तमावेश्यलोकाननुचरन्मुनिः २२
नाशंनिशम्यपुत्राणानारदाच्छीलशालिनाम् ॥ अन्वतप्यतकःशोचन्सुप्रजास्त्वंशुचांपदम् २३ सभूयःपांचजन्यायामजेनपरिसांत्वितः ॥ पुत्रानज
नपहक्षःशबलाश्वान्सहस्रिणः २४ तेपिपित्रासमादिष्टाःप्रजासर्गधृतव्रताः ॥ नारायणसरोजमुयंत्रसिद्धास्तुपूर्वजाः २५ तदुपस्पर्शनादेवविनिर्धूतम
लशयाः ॥ जपंतोब्रह्मपरमंतेपुस्तत्रमहतपः२६ अब्रह्मक्षाःकतिचिन्मासांस्कृतिचिद्वायुभोजनाः ॥ आराधयन्मंत्रमिममभ्यसंतइहस्पतिम् २७ औनमोना
रायणायपुरुषायमहात्माने ॥ विशुद्धसत्त्वधिष्ण्यायमहाहंसायधीमहि २८ इतितानपिराजेंद्रप्रजासर्गधियोमुनिः ॥ उपेत्यनारदःप्राहवाचःकूटानिपूर्ववत् २९

स्वप्रमित्यस्यार्थः स्वतंत्रमिति एतैरर्थैः किंलक्ष्यतइतितदाह कालचक्रमिति द्वादशमासादिदलाचान्वितत्वाच्चक्रव्यपदेशः तत्स्वरूपमप्यज्ञानतः पुंसस्तत्कालविहिताविषयैः कालजयलक्षणंफलम् १९ क
थंस्वपितुरादेशमित्यस्यानुगुणार्थमाह शास्त्रस्येति मातेवरक्षतिपितेवहितेनियुंकेइतिवचनात् पितेवहितोपदेष्टृत्वात्पितृशब्देनशास्त्रमुपलक्ष्यते प्रातरुत्थाययथासध्यामुपासीतेत्यादेः अनुद्वेगसंसारनिव
र्तकंशास्त्रलक्षणंपितुरादेशंयोनवेद सगुणविश्रंभी गुणविश्रासीपुरुषस्तदनुद्वेगयशास्त्रविधानानुगुणायकथंस्तत्कर्मउपक्रमेदज्ञानादिशेषः २० इतिप्रपेरमिमांष्यव्यवसिताः निश्चितवतः एकमेधसः एकबु
द्धयः अनिवर्तकपंथानसंन्यासलक्षणंमार्गं संन्यासानंतरं पुनराश्रमांतराभावादनिवर्तकंवा ननिवर्तकंयस्यसतथातम् २१ स्वरब्रह्मणिषद्वादिदस्वरलक्षणब्रह्मणिगांधर्वं नितरांभातेप्रकाशिते यथाअखंडं
जितं तंरंभवति तथा । निर्मातृतिपाठोच्चैचविशेषणं निष्पातमित्यर्थः २२ कोदक्षः सुप्रजास्त्वंशोभनसंततिमत्त्वं शुचांशोकानापदंस्थानमिति संचित्य । सुप्रजास्त्वमंगिरसोवोअस्त्वितिछंदोनुकारिप्रयो
यः २३ सहसंख्यैःप्रासर्गधृतहस्रिणः २४ १५ २६ अभ्यसंतः अभ्यस्यंत इहस्पतिंइहोपातिं २७ विशुद्धसत्त्वधिष्ण्यायविशुद्धसत्त्वगुणाश्रयापनिर्दोषबलज्ञानस्वरूपायवा महाहंसायसारग्राहिश्रेष्ठाय २८ २९

३१ अस्मिन्पक्षेऽपि आश्रयमाश्लिष्यन् पुण्यमेव बंधुर्भ्यस्तथा मरुद्भिर्देवैः ३१ ३२ सध्रीचीनंशोभनं प्रसीचीनमाभिमुख्येनवर्तमानं परस्यपरमात्मनः अनुपपन्नगुणपंधानं । पश्चिमाः पाणिनीयानिन्यः
 ३३ प्रजापतिर्दक्षः ३४ ३५ साधोरिवलिगंजयज्ञोपवीतशमदमादिलक्षणं यस्य सतथातेनत्वया नः साधूनामर्भकाणां भिक्षोः संन्यासिनः मार्गः प्रदर्शित इति यदतोऽसाध्वमंगलमकारी
 त्वन्ममः ३६ ननु भिक्षुमार्गस्य संन्यासेन तनुं त्यजेदित्यादिना विहितत्वात्कथममंगलकृतमित्युच्यत इति तत्राह ऋणैरिति ब्रह्मचर्येण ऋषिभ्यो यज्ञेन देवेभ्यः प्रजया पितृभ्य इति श्रुतेः त्रिभिः ऋणैरमुक्तानां
 अनुपपन्नादिति शेषः अमीमांसितानि अविचारितानि कर्माणि येस्तथातेषां पुत्राणां पुमयोर्लोकयोरेवाहिदेतोः श्रेयसो विधातो विप्रः कृत इत्यन्वयः रोषानि मर्त्तं हे पापेति संबोधनम् ननु तदर्थं युक्तत्वा
 त् ३७ एवं विचार्यमाणे सति बालानां कृत्या कृत्यविवेकज्ञानशून्यानां मतिभिर्बुद्धिभेदकृत् यशसो हानि र्थस्मात्सतथायशोनाशं कृतवान्वा निरनुक्रोशः निर्गता अनुकंपा यस्मात्सतथा ३८ एतदेवाह
 नन्विति सौहृदवन्नमित्यस्याविवरणं वैरं करमिति सशस्त्रपत्येन दक्षस्य कोपो द्वेकं दर्शयति एतदेव विस्फुरिताधर इत्यनेनाप्यसूचि ३९ विषयप्रसक्त्यारागो द्वेकं संभवेन संसारानिवृत्तिः स्यादतो वैराग्या

द्वयसायणाः संशृणुत गदतो निगमं मम ॥ अन्विच्छतानुपदवर्मात्तृणां भ्रातृवत्सलाः ३० भ्रातृणां प्रायणं भ्राता योऽनुत्तिष्ठति धर्मविद् ॥ सपुण्यबंधुः पुरुषो
 मरुद्भिः सह मोदते ३१ एतावदुक्ता प्रययौ नारदो मोघदर्शनः ॥ तेपि चान्वगमन्मार्गं भ्रातृणामेव मारिष ३२ सध्रीचीनं प्रतीचीनं परस्यानुपथंगताः ॥ नाद्या
 मिते निवर्तते पश्चिमायामिनीरिव ३३ एतस्मिन्काल उत्पातान्ब्रूह्मन्पश्यन् प्रजापतिः ॥ पूर्ववन्नारदकृतं पुत्रनाशमुपाशृणोत् ३४ चुक्रोध नारदायासौ पुत्रशो
 कविमूर्छितः ॥ देवर्षिमुपलक्ष्या हरुषा प्रस्फुरिताधरः ३५ दक्ष उवाच ॥ अहो असाधो साधूनां साधुर्लिंगेन नस्त्वया ॥ असाध्वकार्यं भिक्षोर्मार्गः प्रद
 शितः ३६ ऋणैस्त्रिभिरमुक्तानाममीमांसित कर्मणाम् ॥ विधातः श्रेयसः पापलोकयो रभयोः कृतः ३७ एवं त्वं निरनुक्रोशो बालानां मतिभिर्द्वरेः ॥ पार्ष
 दमध्ये चरसि यशो हानिरपत्रपः ३८ ननु भागवतानि संभूतानुग्रहकातराः ॥ ऋते त्वांसौ हृदयं वैरं करमवैरिणाम् ३९ नेत्थं पुंसो विरागः स्यात्त्वया केवलं
 नाविना ॥ मन्यसे यद्युपशमं स्नेहपाशनिवर्तनम् ४० नानुभूय न जानाति पुमान्विषयतीक्ष्णताम् ॥ निर्विद्यते स्वयंतस्मान्न तथा भिन्नधीः परैः ४१ यन्नस्त्वं
 कर्मबंधानां साधूनां गृहमोधिनाम् ॥ कृतवानसि दुर्मर्षं विप्रियंतवमर्षितम् ४२ तंतुकृत्तनयानां त्वमभद्रमचरः पुनः ॥ तरमा लोके श्रुते मूढन भवेद्भ्रमतः पदम् ४३
 श्रीशुक उवाच ॥ प्रतिजग्राह तद्वाढं नारदः साधुसंमतः ॥ एतावान्साधुवादो हितितिक्षेत् श्वरः स्वयम् ४४ इति श्रीभागवते षष्ठस्कंधे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

यमप्यहितमुपादेशीति तत्राह नेत्यमिति केवलिनसंध्योपासनादिकर्मशून्येन भागवताभिमानिना त्वया विना इत्थं बोधनेन पुंसो विरागो न स्यादित्यन्वयः ननु विषयस्नेहाद्रागः उपशमात् स्नेहनिवृत्त्या रा
 गनिवृत्तिरिति चेत् तत्राह मन्यसे इति यद्युपशमं स्नेहनिवर्तकमन्यसे तथापि सव्यर्थ इति मन्य इति शेषः ४० कृतो व्यर्थ इति तत्राह नेति नानुभूयाननुभूय विषयसेवामकृत्वेत्यर्थः विषयतीक्ष्णतां संसारापा
 दमप्यनुत्तिष्ठतानां द्वैराग्यं स्यात्कमिति तत्राह निर्विद्यते इति यथा विषयभोगेन तत्तैक्ष्ण्यज्ञात्वात् स्वयंपरोपदेशं तरेण तस्माद्विषयग्रामाभिर्विद्यते विरक्तो भवति तथा परैर्भिन्नधीः प्रबोधितबुद्धिः न विरक्तो
 भवति अज्ञातविषयतीक्ष्णत्वादिति शेषः ४१ गालीवचनमंतरेण क्रोधफलमाह यदि त्वं दुर्मर्षः सह विरोधं कृतवानसीति यत्तन्मार्त्तं सोढव्यमेवेत्यन्वयः ४२ तर्हि किं न मर्षित इति तत्राह तंतिवति
 हे मूढ अस्मदभिमतविरुद्धबोधकं तंतुकृतां संततिकराणां तनयानां अभद्रमैहिकसुखानुभवविरोधि रूपमचरः पुनः यस्मात्तस्मा लोके षष्ठमन्तरे पदमेकत्र निवासलक्षणं स्थानं न भवेदित्यन्वयः ४३
 स्वयं भवेद्वैरौ नारद इत्यर्थः प्रतिशर्तुं समर्थोऽपि न शक्यः दक्षशापं तितिक्षेत् सहेतुं हियदेतावान्साधूनां वादः स्वभावलक्षणः ४४ इति श्रीभागवते षष्ठोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ॥

संदसञ्जनतारतम्यज्ञानं च भगवन्माहात्म्यज्ञानोपयोगीत्यभिप्रेत्यदक्षपत्न्यसिद्धिप्रसूतिमसं प्रपंचयत्यस्मिन्नध्याये ततः प्राचेतसइत्यादिना १ कालस्यनयनेज्ञापने युक्ताः योग्याः सप्तविंशतिर्दिदा वितिशेषः अपराः षट्पंचाशत्संख्याताभ्यः शिष्टाश्चतस्रः कन्यास्ताक्षर्यापदवावितिशेषः २ सापत्यानां अपत्यतदपत्यादिभिः सहितानां प्रसूतिप्रभैः पुत्रपौत्रादिभिः भान्वादीनां सपुत्राणां नामधेयं मे ममसकाशादितिशेषः ३ ४ ततो वेददर्भात् तदइंद्रसेनात् ५ यतः संकटात् जामीपुत्राः जायेयाः दुर्गाण्यगम्यस्थानाभिमानिनः ६ अप्रजान् पुत्ररहितान् तत्सुतः साध्यगणसुतः ७ ८ माहूर्तिकाः मुहूर्ता भिमानिनः यथाफलं यथोचितं फलं स्वस्वमुहूर्तजं ९ १० आभेमतिः अभिमानदेवता । हर्षादयः हर्षाचंतः करणदेवताः ११ सहआयुः प्रभूतयः पुत्राः । पुरः पुराभिमानिदेवताः १२

श्रीशुक उवाच ॥ ततः प्राचेतसोऽसिद्वन्ध्यामनुनीतः स्यं भुवा ॥ षष्टिसंजनयामासदुहितृः पितृवत्सलाः १ ददौ स दशधर्माय कश्यपाय त्रयोदश ॥ कालस्य नयने युक्ताः सप्तविंशतिर्मिदवे ॥ भूतांगिरः कृशाश्वेभ्यो द्वे द्वे ताक्षर्याय चापराः २ नामधेयान्यमूषां त्वं सापत्यानां च मे शृणु ॥ यासां प्रसूतिप्रभैर्लोका आपूरितास्त्रयः ३ भानुर्लंबा ककुब्जार्मिर्विश्वासाध्यामरुत्वती ॥ वसुर्मुहूर्ता संकल्पाधर्मपत्न्यः सुताञ्जळु ४ भनोस्तु वेदऋषभं इंद्रसेनस्ततो नृपः ॥ विद्योतआसीलंबायास्ततश्चस्तनयित्स्वः ५ ककुभः संकटश्वासी वकी कटस्तनयो यतः ॥ भुवो दुर्गाणि जामयाः स्वर्गो नदिस्ततोऽभवत् ६ विश्वेदेवास्तु विश्वायामप्रजांस्तान् चक्षते ॥ साध्यगणस्तु साध्यायामर्थसिद्धिस्तु तत्सुतः ७ मरुत्वांश्च जयंतश्च मरुत्वत्यां बभूवतुः ॥ जयंतो वासुदेवांश्च उपेद्रइतियं विदुः ८ मौहूर्तिका देवगणामुहूर्तायाश्च जज्ञिरे ॥ यथाफलं प्रयच्छंति भूतानां स्वस्वकालजम् ९ संकल्पायाश्च संकल्पः कामः संकल्पजः स्मृतः ॥ वसवो षौवसोः पुत्रास्तेषां नामानि मे शृणु १० द्रोणः प्राणो भुवोऽर्कोऽग्निर्देवो वस्तुर्विभावसुः ॥ द्रोणस्याभिमतेः पत्न्या हर्षशोकभयादयः ११ प्राणस्योर्जस्वती भार्या सहआयुः परोजवः ॥ ध्रुवस्य भार्या धरणीत्वमूतविविधाः पुरः १२ अर्कस्य वासना भार्या पुत्रास्तर्षादयः स्मृताः ॥ अग्नेर्भार्या वसोर्धारा पुत्रा द्रविण कादयः १३ स्कंदश्च कृत्तिका पुत्रो ये विशाखादयस्ततः ॥ दोषस्य शर्वरी पुत्रः शिशुमारो हरेः कला १४ वस्तोरांगिरसी पुत्रो विश्वकर्मा कृती पतिः ॥ ततो मनुश्चाक्षुषोऽभूद्विश्वेशाद्यामनोः सुताः १५ विभावसोरसूतोषाव्युष्टो चिषमातपम् ॥ पंचयामोऽथ भूतानियेन जाग्रतिकर्मसु १६ भूतस्य भार्या भूताया रुद्राण्यकादश स्मृताः ॥ सुरूपासूतभूतस्य भार्या रुद्रांश्च कोटिशः १७

वसोः पुत्रस्याग्नेर्भार्या धारास्वाहापरपर्याया द्रविणकादयस्तत्पुत्राः १३ स्कंदश्चाग्निपुत्रः धात्रीत्वेन कृत्तिकापुत्रः उपचारमात्रमेतन्मुख्यतस्तु सदाशिवपुत्रः ये विशाखादयः ते ततः स्कंदाज्जाताः । दोषभार्या शर्वरी तत्पुत्रः शिशुमारः । कोसावितितत्राह हरेरिति १४ वस्तोर्भार्या गिरसी तत्पुत्रः विश्वकर्मा कृती पतिः कृतीनां शिल्पानां ईरच्छातस्याः पतिः शिल्पिनां कुलाचार्य इत्यर्थः कृत्वा देव्याः पतिरिति वा ततो विश्वकर्माणः १५ अथ पंचयामो दिवसाभिमाना आतपाज्जातइतिशेषः येन पंचयामेन १६ भूतस्य सततिमाह भूतस्य भार्यानां आभूसा भार्या एकादश रुद्रानसूत । तस्यान्याः सुरूपा भार्या कोटिशो रुद्रानसूत तथा रुद्राणां पार्षदानसूत तथा मेतविनायकाश्च प्रधानरुद्ररूपाणां नामान्याह १७

रैवतः १८ अगिरसः प्रजापतेः नाम्नास्वधापत्नीपितृनसूत अथतस्यैवान्याभायां अथर्वागिरसं वेदं पुत्रत्वेऽकरोत् १९ वेदशिरा इति लशाश्वरूपनामांतरम् २० पुत्रणां जातिभेदसूचना
 नृपयामिनी इति संधिकार्याभावः ॥ २१ ॥ अरुं ऊरु रहितमरुणमित्यर्थः ॥ २२ ॥ यक्षग्रहादितः क्षपरो गार्तः कीदृश्यः कलाः कृष्णपक्षे क्षयाः क्षीणाः शुक्रपक्षे एधिताः वर्धिताः वृद्धयमाव
 ष्यन्ति सः एधवृद्धाविति धातोः अथवा इधि दीप्ताविति धातुः निष्ठायां नुमो लोपे इधिता इति कृष्णसिद्धयति तस्य गुणः २३ शकराणि सुलकराणि ॥ २४ ॥ भत्रापि मिथो वै लक्षण्यद्योतनाय संधि
 रैवतोऽजोभवोभीमोवामउग्रो वृषाकपिः ॥ अजैकपादहिर्बुध्न्यो बहुरूपो महानिति ॥ रुद्रांश्च पार्षदांश्चान्यान्धोरांश्चैतविनायकान् १८ प्रजापतेरां गिरसः
 स्वधापत्नीपितृनथ ॥ अथर्वागिरसं वेदं पुत्रत्वे चाकरोत्सती १९ कृशाश्चोऽर्चिषिभार्यायां धूमकेतुमजीजनत् ॥ धिषणायां वेदशिरा देवलं च सुतं
 मनुम् २० ताक्ष्यस्य विनता क्रदूः पतंगीयामिनी इति ॥ पतंग्यसूतपतगान्यामिनीशलभानथ २१ विनतासूतगरुडं साक्षाद्यज्ञेशवाहनम् ॥ सूर्य
 सूतमनूरुचकद्रूनां गाननेकशः २२ कृत्तिकादीनि नक्षत्राणीदोः पत्न्यस्तु भारत ॥ दक्षशापात् सोऽनपत्यस्तासु यक्षग्रहादितः ॥ पुनः प्रसाद्यतं सोमः क
 लालेभेक्षयेधिताः २३ शृणुनामानिलोकानां मानृणां शंकराणि च ॥ अथ कश्यपपत्नीनां यत्प्रसूतमिदं जगत् २४ अदितिर्दितिर्दनुः काष्ठा अरिष्टा सु
 रसा इत्या ॥ मुनिः क्रोधवशात्ताम्रासुराभिः सरमातिमिः २५ तिमेर्यादोगणा आसन्श्चापदाः सरमासुताः ॥ सुरभेर्महिषा गावो ये चान्ये दिशफानृप ॥ ताम्रा
 याः श्येनगृध्राद्यामुनेरप्सरसांगणाः २६ दंदशूकादयः सर्पा राजन् क्रोधवशात्समजाः ॥ इत्यायाभूरुहाः सर्वे यातु धानाश्च सौरसाः २७ अरिष्टायाश्च गंधर्वाः का
 ष्ठाया द्विशफेतराः ॥ सुतादनोरेकषष्टिस्तेषां प्राधानिकांश्च २८ द्विभूर्धाशं बरोऽरिष्टो हयग्रीवो विभावसुः ॥ अथोमुखः शंकुशिराः स्वर्भानुः कपिलोऽरुणः
 २९ पुलोमा वृषपर्वा च एकचक्रोऽनुतापनः ॥ धूम्रकेशो विरूपाक्षो विप्रचित्तिस्तु दुर्जयः ३० स्वर्भानोः सुप्रभां कन्यामुवाहनमुचिः किल ॥ वृषपर्वांस्तु
 शर्मिष्ठां ययातिर्नहुषो बली ३१ वैश्वानरसुतायाश्च तत्स आरुदर्शनाः ॥ उपदानवीहयशिराः पुलोमा कालिका तथा ३२ उपदानवीहिण्याक्षः क्रतुर्हयशिरां
 नृप ॥ पुलोमा कालिकां च द्वे वैश्वानरसुते नृप ३३ उपये मेचमगवान् कश्यपो ब्रह्मचोदितः ॥ पौलोमाः कालिकेयाश्च दानवा युद्धशालिनः ३४ तयोः षष्टि
 सहस्राणि यज्ञघ्नांस्ते पितुः पिता ॥ जवानस्वर्गतो राजन्नेक इन्द्रप्रियंकरः ३५ विप्रचित्तिः सिंहाकायां शतं चैकमजीजनत् ॥ राहुज्येष्ठं केतुशतं ग्रहत्वं यउपाग
 तः ३६ अथातः श्रूयतां वंशो योऽदितेरनुपूर्वशः ॥ यन्नारायणो देवः स्वांशेनावतरद्विभुः ३७ विवस्वानर्यमापूषा त्वष्टाऽथ सविता भगः ॥ धाता वि
 धाता वरुणो मित्रशक्र उरुक्रमः ३८

कार्यभाजः २५ सूचीकटाहन्पायेन ग्रातिलोम्येन संवतिमाह तिमेरिति २६ भूरुहाः वृक्षाः सुरसायाः पुत्राः सौरसाः २७ द्विशफेतराः एकशफाः प्राधानिकं प्रधानविषयसंख्यानां २८ २९ ३० ३१
 ३२ ३३ ३४ तेन पितुरभिपन्नोऽपि तां नृपः ३५ ३६ ३७ ३८

४२ भुवि वर्तमानेति शेषः नाम्ना वडवा ४० ४१ विवृतद्विजः प्रकाशितदंतः दन्ताय कुपितं हरमिति शेषः ४२ तयारोचनया त्वष्टु सन्निवेशो नाम सुतो जज्ञे विश्वरूपरया भुविति शेषः ४३ तद्विश्वरूपं रोचनादे
 खानामपि स्वसाउभयेषां कश्यपपुत्रत्वेन मिथो भ्रातृत्वादेवानां स्वस्तीर्यं स्मृतुः पुत्री द्विषतामसुराणामपि स्वस्तीर्यमित्यर्थः देवैः सह द्रेणे विमतेनावज्ञातेनांगिरसेन गुरुणा बृहस्पतिना पारित्यक्ता अभूवन् इति पदतोऽसु
 रजघार्थं विश्वरूपं त्रिरे इत्यर्थः ४४ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे विज ० षष्ठोऽध्यायः ६ गुरुद्वारा प्रसादकृदहं त्विति वचनाद्विरुद्धसादृश्यबलीयान् भक्तिज्ञानादिसमुद्रकसिद्धये तदभाव सद्योऽनर्थपरपराहे
 सुरतो ज्ञानाचारिणा पुरुषेण स्वप्ने पि गुरुनां वमंतव्यः किंतु निरंतरं सबहु मां प्रसादसमुद्रये निषेवणीय इति एतास्मिन्नध्याये निरूप्यते तत्र राजा पृच्छति यस्येति यस्य कस्य आत्मनः आचार्येण शिष्याणां पुत्राणां
 विवस्वतः श्राद्धदेवं संज्ञाऽस्य तवैवमनुम् ॥ मिथुनं च महाभागाय मंदेवं यमीति तथा ३९ सैव भूत्वाऽथ वडवानां सत्यौ सुषुवे भुवि ॥ छायाशनैश्चरं लेभे मावर्गि
 चमनुंततः ॥ कन्यां च तपतीया वैवस्वतः संवरणं पतिम् ४० अर्थमणोमादकापत्नीतयोश्चर्षणयः सुताः ॥ यत्र वैमानुषीजातिर्ब्रह्मणा चोपकल्पिता ४१
 पुषाऽनपत्यः पिशादो भग्नदंतोऽभवत्पुरा ॥ योऽसौ दक्षाय कुपितं जहास विवृतद्विजः ४२ त्वष्टुर्देयानुजाभार्यारोचनानामकन्यका ॥ सन्निवेशस्तया जज्ञे वि
 श्वरूपश्च वीर्यवान् ४३ तं वन्निरसुरगणाः स्वस्तीर्यं द्विषतामपि ॥ विमतेन परित्यक्ता गुरुणांगिरसेन यत् ४४ इति श्रीभागवते षष्ठस्कंधे षष्ठोऽध्यायः ६ ॥
 राजोवाच ॥ यस्य हेतोः परित्यक्ता आचार्येणात्मनः सुराः ॥ एतदा च क्षवभगवन् शिष्याणामक्रमंगुरौ १ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इंद्रस्त्रिभुवनैश्चर्यमदोलंघित
 सत्पथः ॥ मरुद्भिर्वसुभिरुद्गैरादित्यैर्ऋभुभिर्नृप २ विश्वेदेवैश्च साध्यैश्चना सत्याभ्यां परिश्रितः ॥ सिद्धचारणगंधर्वैर्मुनिभिर्ब्रह्मवादिभिः ३ विद्याधराप्सर
 मिश्चकिन्नरैः पतंगोरगैः ॥ निषेव्यमाणो भगवांस्तूयमानश्च भारत ४ उपगीयमानो ललितमास्थानाभ्यासनाश्रितः ॥ पांडुरेणातपत्रेण चंद्रमंडलचार
 णा ५ युक्तश्चान्यैः पारमेष्ठ्यैश्चामरव्यजनादिभिः ॥ विराजमानः पौलोम्या सहार्धासनयाश्रितः ६ स यदा परमाचार्यं देवानामात्मनश्च ॥ नाभ्यनंदतमं
 प्राप्तं प्रत्युत्थानासनादिभिः ७ वाचस्पतिमुनिवरं सुरासुरनमस्कृतम् ॥ नोच्चालासनादिद्रः पश्यन्नापि समागतम् ८ ततो निर्गत्य सहसा कविरागिरसः
 प्रभुः ॥ जाययौ स्वगृहं तूष्णीं विद्वाञ्छ्रीमदविक्रियाम् ९ तर्ह्येव प्रतिबुद्धे चेंद्रोगुरुहे लनमात्मनः ॥ गर्हयामास सदसि स्वयमात्मानमात्मना १० अहो व
 तमयाऽसाधुकृतवैदभबुद्धिना ॥ यन्मयैश्चर्यमत्तेन गुरुः सदसिकात्कृतः ११ को गृह्येत्पंडितो लक्ष्मीं त्रिविष्टपपतेरपि ॥ ययाहमासुरं भावं नीतोऽग्रविभु
 धेश्वरः १२ यो पारमेष्ठ्यधिषणमधितिष्ठन्नकंचन ॥ प्रत्युत्तिष्ठेदिति ब्रूयुर्धर्मतेन परं विदुः १३
 अक्रममपराधं १ राजप्रभं परिहर्तुं युपक्रमते इंद्र इति २ ३ ४ आरधानं सभा तत्राभ्यासनं सिंहासनं आश्रितः ५ पारमेष्ठ्यैः श्रेष्ठैः ६ न अभ्यनंदतं संतुष्टयानां पूजयत् ७ प्रत्येकशः पूजाहेतव इति वात
 नापवाचस्पत्यादिविशेषणबाहुल्यं ८ श्रीनिमित्तमदस्य विक्रिया विकारं ९ तर्ह्येव तदानीमेव गुरोर्हेलनं अवज्ञानं १० सदसीत्यनेनावज्ञानस्योद्रेकतामाह दभ्रबुद्धिनाऽव्ययबुद्धिना कात्कृतः धिक्कृतः ११
 को गृह्येदिति श्रुत्वा अमिकांक्षाया १२ राजयोग्यं सिंहासनमधिष्ठितो न प्रत्युत्तिष्ठेदिति सास्त्रकारवचनात्कथमासुरभावं नीत इति चेत्तत्राह य इति पारमेष्ठ्यधिषणं सिंहासनस्थानमधितिष्ठन् राजा कंचननो
 तिष्ठेदिति प्रत्युत्थानं न कुर्वादिति येषां कथितमन्याश्च पुंस्ते परमं धर्मं न विदुरित्यन्वयः १३

ताह शानां वाक्पेविश्वसेनप्रवर्तमानस्यानर्थफलहेतुत्वादुद्दिश्यतानकर्तव्यमित्यभिप्रेत्याह तेषामिति अश्रमनाकृताः पुत्राः नावोऽमपुत्राः १४ यतएवमनर्थोऽयतस्मादगाधाधिषणं गभीरबुद्धिम् १५ अ
ध्यात्ममाययायोगसामर्थ्येन अदृष्टांगतिमदृश्यलक्षणांस्थितिम् १६ संज्ञांस्वरूपविषयज्ञानं स्वरादुद्भूतः १७ १८ निर्भिन्नान्मंगानिशरीराणिउरवश्चबाहवश्चयेषांति तथा १९ आत्मनः परमात्मनोभ
वतीत्यात्मनः २० वदतिपष्ठीतृतीयांथेयुष्माभिरित्यर्थः २१ तस्यानयस्यान्यायस्वपरिपाक कोसावितितत्राह परेभ्य इति २२ काव्यंशुकं २३ निलयनं पुण्यमदाधिकृतस्वर्गमिति शेषः भृगुर
वदेवतायेषांतिभृगुदेवताः जनाः ममापिअमचनिलयनंआददीरन्द्वारयंतीतिवा २४ अनुशिक्षित सम्यक्साधितोऽर्थोपैस्तेतथाभृगूणांमंत्राः त्रिविष्टपमभेदंगणयंतीकिंनैव ब्राह्मणशाकिराचित्यवि
भवेत्याह नविप्रेति विप्राश्चाविदश्चावावश्चर्चराः येपातितथातेषां विप्रभक्तिर्गोविंदगोभक्त्यविनाभूतेतिदर्शनायसहैवाकं सापितारतम्योपेताशुभदेत्यतो गवीति २५ तत्तस्मात्तपस्वित्वादिगु

तेषांकुपयद्रष्टृणांपततांतमसिद्धयः ॥ येश्रद्धधुर्वचस्तेवैमज्जंत्यश्मप्लवाइव १४ अथाहममराचार्यमगाधाधिषणं द्विजम् ॥ प्रसादयिष्येविशठः शीर्ष्णात
चरणंस्पृशन् १५ एवंचितयतस्तस्यमघोनोभगवान्गृहात् ॥ बृहस्पतिर्गतेऽदृष्टांगतिमध्यात्ममायया १६ गुरोर्नाधिगतः संज्ञां परीक्षन्मगवान्स्वराद् ॥
ध्यायन्नधियासुरैर्युक्तः शर्मनालभतात्मनः १७ तच्छ्रुत्वैवासुराः सर्वे आश्रित्यौशनसंमतम् ॥ देवान्प्रत्युद्यमंचक्रुर्मुदाजाततायिनः १८ तैर्विसृष्टेषुभि
स्तीक्ष्णैर्निर्भिन्नांगोरुबाहवः ॥ ब्रह्माणंशरणंजम्भुः सहैद्रानतकंधराः १९ तांस्तथाऽभ्यर्दितान्वीक्ष्यभगवानात्मभूरजः ॥ कृपयापरयादेवउवाचपरिसांस्व
यन् २० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अहोबतसुरश्रेष्ठाह्यभद्रं वः कृतंमहत् ॥ ब्रह्मिष्ठं ब्राह्मणंदांतमैश्वर्यान्नाभ्यनंदत २१ तस्यायमनयस्यासीत्परेभ्योवः पराभवः ॥ प्र
क्षीणेभ्यः स्ववैरिभ्यः समृद्धानांचयत्सुराः २२ मधवन्नद्विषतः पश्यप्रक्षीणान्गुर्वतिक्रमात् ॥ संप्रत्युपचितान्भूयः काव्यमाराध्यभक्तितः २३ आददीरन्
निलयनंमर्मापिभृगुदेवताः २४ त्रिविष्टपंकिंगणयंत्यभेदंगमंत्राभृगूणामनुशिक्षितार्थाः ॥ नविप्रगोविंदगवीश्वराणांभवंत्यभद्राणिनरेश्वराणाम् २५ तद्विश्व
रूपंयजताशुविप्रंतपस्विनंत्वाह्रमथात्मवंतम् ॥ समाजितोऽर्थान्सविधास्यतेवोयदिक्षामिष्यध्वमुतास्यकर्म २६ श्रीशुकउवाच ॥ तएवमुदिताराजनब्र
ह्मणाविगतचराः ॥ ऋषित्वाह्रमुपत्रज्यपरिष्वज्येदमब्रुवन् २७ देवाः ॥ वयंतेऽतिथयः प्राप्ता आश्रमंभद्रमस्तुते ॥ कामः संपाद्यतांतातापितृणांस
मयोचितः २८ पुत्राणांहिपरोधर्मः पितृशुश्रूषणंसताम् ॥ अपिपुत्रवतांब्रह्मनकिमुतब्रह्मचारिणाम् २९ आचार्योब्रह्मणोमूर्तिः पितामूर्तिः प्रजापतेः ॥
भ्रातामरुपतेर्मूर्तिर्मातासाक्षात्क्षितेस्तनुः ३०

षाधिकोगुणोप्यस्तीत्याह अयेति आत्मवत्त्वादपरः कल्याणगुणोनास्तीत्यतोऽथेति नैकएवार्थोनेनाकिंत्वेपक्षिताशेषार्थोप्यस्तीत्यतोऽर्थानिति नेदानीमुत्तरत्राप्येवालभित्यतोविवास्पतइति
तत्रेतिकर्तव्यतामाह यदीति उताप्यर्थः २६ तेदेवाः २७ पितृणांनः समयोचितः एतत्कालयोग्यः । काम्यतइतिकामोर्थः २८ सतापुत्राणां ब्रह्मचारिणाअपुत्रवतां पुत्राः उभयेषामपि
शुश्रूषणं कुर्वतीत्यर्थः २९ पित्रादिशुश्रूषणेनरुद्रादिदेवताशुश्रूषणमपिकृतंस्यातेपातेषुविशेषसंविधानादित्याह आचार्यइति ब्रह्मणश्चतुर्मुखस्यमूर्तिः सत्विधानस्थानं प्रजापतेः रुद्रस्य प्रजापतिः
शिवः स्थाणुरुमेशोवृषवाहनइत्यादिधानात् मरुपतेर्ऋद्रस्य अतीथः स्वयं धर्मस्यात्मा मूर्तिः अभ्यागतः प्राहुर्गणैः आत्मनः सर्वभूतानिमूर्तिः एकोदेवः सर्वभूतेषुगूढइतिश्रुतेः ३०

३१ स्वात्तवाक्यस्य कतव्यत्वमुक्तानगमयोत तस्मादिति परेभ्यः शत्रुभ्यः प्राप्तपराभवलक्षणामातिअपनयन् ३२ स्वात्तां ३३ नन्वहं युष्मदुपाध्यायश्रेत्कनिष्ठस्य ममादाभिदंनानिदितं भवतामिति तत्राह नेति अर्थेषु प्रयोजनेषु प्रविष्टस्य कनिष्ठस्य आचार्यादेव विद्याविदितासाधिष्ठं प्रापयति सर्वादेव तावेदविदिब्राह्मणो निवर्त्तीत्यादिश्रुतेः वेदाभिज्ञानमेव ज्येष्ठस्य कारणं न वय इत्याह छदाभ्यइति अत्र छदाभ्यइत्यनेन तदभिज्ञानं लक्ष्यते वेदाभिज्ञानमन्तरेण ज्येष्ठस्य कारणं वयोन भवति तज्ज्ञानमेतत्तर्वास्ति तस्मात्स्वदं भिवेदं न नानिदितं धीम्यादौ पाण्डवादीनां दृष्टत्वादित्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ धर्मग्रीले विगर्हितं पौरोहित्यमिति शेषः कस्मादिति तत्राह ब्रह्मेति ब्रह्मवर्चसः उपव्ययोनाशो यस्मात्तत्तथा पौरोहित्ये ब्रह्मवर्चः उपगतव्ययं प्राप्तनाशं स्यादिति पक्षस्तस्माद्ब्रह्मवर्चो लौर्गर्हितमिति वा योजना तर्हि तत्र शक्यमिदं च्युतामिति चेत्तत्राह कथं न्विति हेनायाः लोके शैः अभियाचितो मद्भिर्धो विभः कथं नु प्रत्याख्यास्यति कथमपि निराकरोतीत्यर्थः गुवाञ्जालं घने दोषापत्तेरित्यभिप्रेत्याह तच्छिष्यइति पर

दयायाभगिनीमूर्तिर्धर्मस्यात्माऽतिथिः स्वयम् ॥ अग्रे रभ्यागतो मूर्तिः सर्वभूतानि चात्मनः ३१ तस्मात्पितृणामार्तानामातिपरपराभवाम् ॥ तपसाऽप्यनयं स्तातसं देशं कर्तुमर्हसि ३२ वृणीमहे स्वोपाध्यायं ब्रह्मिष्ठं ब्राह्मणं गुरुम् ॥ यथांजसा विजेष्यामः सपत्नांस्तव तेजसा ३३ नगर्हयंति ह्यर्थेषु यविष्ठांश्च यभिवादनम् ॥ छंदोभ्योऽन्यत्र न ब्रह्मन् वयोज्येष्ठस्य कारणम् ३४ ॥ ऋषिरुवाच ॥ अभ्यर्थितः सुरगणैः पौरोहित्ये महातपाः ॥ स विश्वरूपस्तानाह प्रसन्नः शृङ्खलायागिरा ३५ विश्वरूप उवाच ॥ विगर्हितं धर्मशीले ब्रह्मवर्च उपव्ययम् ॥ कथं नु मद्भिर्धोनाथालोके शैरभियाचितः ॥ प्रत्याख्यास्यति तच्छिष्यः स एव रवार्थ उच्यते ३६ अकिंचनानां हि धनं शिलोच्छ्रानं सतेन निर्वर्तितं साधुसत्क्रियः ॥ कथं विगर्हितं तु करोम्यधीश्वराः पौरोध संहृष्यति येन दुर्मतिः ३७ तथापि न प्रतिब्रूयां गुरुभिः प्रार्थितं कियत् ॥ भवतां प्रार्थितं सर्वप्राणैरर्थैश्च साधये ३८ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ तेभ्य एवंप्रतिश्रुत्य विश्वरूपो महतपाः ॥ पौरोहित्यं ततश्चक्रे परमेण समाधिना ३९ सुरद्विषांश्चिन्तुतामौशनस्यापि विद्यया ॥ आच्छिद्या दान्महेंद्राय वैष्णव्या विद्यया विभुः ४० यया गुप्तः सहस्राक्षो जग्मे सुरचमूर्विभुः ॥ तां प्राह समहेंद्राय विश्वरूप उदारधीः ४१ यां प्रविश्यामुराञ्ज श्वत्कक्ष्यां नारायणात्मिकाम् ॥ अजैषीदृषमस्तां संहः क्षुद्रमृगानिव ४२ इति श्रीभागवते षष्ठस्कंधे सप्तमोऽध्यायः ७ ॥ राजोवाच ॥ यया गुप्तः सहस्राक्षः सवाहान् रिपुसैनिकान् ॥ क्रीडन्निव विनिजत्यत्रि लोका यबुभुजे श्रियम् १

कार्यत्वेन निराकार्यमिति तत्राह स एवेति ॥ ३६ ॥ एतदेव स्पष्टमाह अकिंचनानामिति लूनसस्येकदारेस्वामिना च परित्यक्ते एकैकावशिष्टं जरीग्रहणं शिलं तादृशेनेत्रे एकैकत्रीहिग्रहणं उच्छ्रानं शिलं चोच्छ्रानं यत्तेनैव प्रतिग्रहादिना निवर्तिताः साधूनासत्यः क्रियाभिर्होत्रलक्षणा यस्य स तथा एवं विधो विगर्हितं पौरोध संकथं करोमि । दुर्मतिः दुःस्वित्तमतिः विषयाकृष्टचित्त इत्यर्थः । येन पौरोहित्येन माहेन हृष्टो भवति तदिति शेषः ३७ गुरुभिः प्रार्थितं कियदिति धिक्कृत्यन करोमीति न वच्मीति कथं तर्हि निर्णयइति तत्राह भवतामिति ३८ ३९ औशनस्याउशनसः शुकस्य विद्यमाना औशनसीतया आच्छिद्यस्वीकृत्य विष्णुदेवतां अस्याइति तैष्णवीतया ४० ४१ कक्ष्यां कवचलक्षणारम्भम् ४२ इति श्रीभागवते महापुष्पस्कंधे विज० टीकायां सप्तमोऽध्यायः ७ ॥ अकामः सर्वकामो वामो वामो यजेद्वरिमित्युक्तं मपंचयत्यनेनाध्यायेन तत्र राजा जीताध्याये संक्षिप्य कथितं नारायणकवचं नाम स्तोत्रं लोकोपकाराय विस्तरतः श्रोतुं पृच्छति यथेति गुप्तरक्षितः रिपुसैनिकान् शत्रुसेनानायकान् ॥ १ ॥

१. पौरोहित्यं चार्चकत्वं माहापत्यं तथैव च ॥ यः करोति भूदेवोपि श्वानयोनिं समश्नुतइति ॥

तदित्युत्तरादिमानुसारेण यथातथायिनः इतीत्यभावेन श्रोतुं पुनर्वचनं यथापेनेत्यभावेन तमित्यंभावेन त्वमाख्याहीतिशेषः २ ३ धौतौ प्रक्षालितावंब्रीपाणीचयस्य स तथा धौतैत्यारम्भो वि
ष्णवेन मइत्यनेन ग्रंथेन तद्वर्गधारणे इत्यंभावं वाक्ते कृतः स्वांगेकारयोश्च न्यासोऽप्येन स तथा ४ सन्नहोत् बन्धीयात् दैवाद्भये अनावृष्टिलक्षणे भूतेभ्य उन्मादादिलक्षणे आत्मकर्मणः कुष्ठभगंदरादिलक्षणे
५ आनुपूर्व्यात्संप्रदायक्रमात् ६ विपर्ययशिरादिर्वा करन्यासं संक्षिप्तोक्तं विस्तारार्थमाह करन्यासामेति ओं नमो भगवते वासुदेवायेतीयं द्वादशाक्षरं वाचा ७ न्यसेद्बृहदित्यादिना षडंगन्याह
न्यसेदिति अनुओं कारन्यासानंतरं तस्यैकमों कारमनुगतं कृतेति वा ललाटोपरि वा ८ तुनावर्णे देवतास्मरणसूचयति शिखया शिखायां मुकुटप्रदेशे ९ अस्त्रमसुरनिरासमुद्दिश्य कुर्यादिति शेषः मंत्रमू
र्तिः मंत्रदेवतासंविधानयुक्तदेह इति विसर्गेण सहितं फडित्यक्षरावसानमंत्रं अंतरक्षसां नाशकरं फडक्षरं वा तं कारं स्वाहा विसर्जनीय सहितं फडक्षरं चेति वा १० व्यत्यस्योक्त्या विषणवेन मइत्यन्यथाप्रतीति
निरासाय प्रतीकपठति ओं विष्णवे नम इतीति अनंतरं ध्येयदेवताप्रकारं निरूपयति आत्मानमिति परमात्मानं विमतिपत्तिनिरासायोक्तं ध्येयमिति ऐश्वर्यादिषट्शक्तिभिः उत्साहप्रभुमंत्रज्ञानक्रियेच्छा

भगवंस्तन्ममाख्याहि वर्मनारायणात्मकम् ॥ यथातथायिनः शत्रून् येन गुप्तोऽजयन्मृधे २ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ वृतः पुरोहितस्त्वाश्लोमहेन्द्रायानुपृच्छते ॥ नारा
यणाख्यं वर्माहतदिहैकमनाः शृणु ३ ॥ विश्वरूप उवाच ॥ धौतां प्रिपाणि राक्षस्य सपवित्र उदङ्मुखः ॥ कृतः स्वांगं करन्यासो मंत्राभ्यां वा गयतः शुचिः ४
नारायणमयं वर्मसन्नहोद्भय आगते ॥ दैवभूतात्मकर्मभ्यो नारायणमयः पुमान् ५ पादयोर्जानुनोरुर्वोरुदरे हृद्यथोरासि ॥ मुखे शिरस्यानुपूर्व्यादों कारादीनि
विन्यसेत् ६ ओं नमो नारायणायेति विपर्ययमथापि वा ॥ करन्यासंततः कुर्याद्द्वादशाक्षरविद्यया ७ प्रणवादिकारांतं गुल्यंगुष्ठपर्वसु ॥ न्यसेद्बृहद
ओं कारं विकारमनुमूर्धनि ८ पकारं तु भ्रुवोर्मध्ये कारं शिखयादिशेत् ॥ वेकारं नेत्रयोर्युज्यान्नकारं सर्वसंधिषु ९ मकारमस्त्रमुद्दिश्य मंत्रमूर्तिर्मेवेद्बुधः ॥ स
विसर्गं फडंतं तु सर्वादिक्षु विनिर्दिशेत् १० ओं विष्णवे नमः इत्यात्मानं परंध्यायेद्ब्रह्मचर्यं षट्शक्तिभिर्युतम् ॥ विद्यातेजस्तपोमूर्तिरिमं मंत्रमुदाहरेत् ११ ओं हरिर्वि
दध्वान्मम सर्वरक्षान्यस्तां प्रिपद्वाः पतंगेन्द्रपृष्ठे ॥ दरारिचर्मोसि गदेषु चापपाशान्दधानोऽष्टगुणोऽष्टबाहुः १२ जलेषु मार्सतुमत्स्यमूर्तिर्यादोगणेभ्यो वरुणस्य
पाशात् ॥ स्थले च मायाबटुवामनोऽव्यात्त्रिविक्रमः खेऽवतु विश्वरूपः १३ दुर्गेष्वटव्याजिमसादिषु प्रभुः पाया नृसिंहोऽसुरयूथपारिः ॥ विमुंचतो यस्य महाह
हासं दिशो विनेदुर्न्यपतं श्रगर्भाः १४ रक्षत्वसौ माऽध्वनियज्ञकल्पः स्वदंष्ट्रयो ब्रूति धरो वराहः ॥ रामोऽद्रि कूटेऽथ विप्रवासं सलक्ष्मणो व्याघ्रताग्रजो माम् १५

शक्तिमिवा तपोनाम शत्रुसंतापनशक्तिर्ज्ञानं वा इयं मंत्रमिति वक्ष्यमाणमिति ११ हरिर्विदध्वान् इत्यादिना नारायणाख्यं कवचमुच्यते अणिमाद्यष्टगुणः सृष्ट्या च षट्गुणो वा व्यासगुणो वा अशूढः पा
शां विधिधातुः शुभलक्षणं गुणमेव मुंक्ते न त्वशुभलक्षणं दुःखमिति वा षट्गुणः अशूजो न इति धातुः शुभं पिबत्यसौ नित्यनाशुभसहरीः पिबेदित्यादेः १२ पादांसि जलजतव इत्येतो वरुणपाशस्य यः दोग्गा
तमूर्तिस्ते पितृहृदयस्य मरणाविना भूतत्वेन तत्परिहारार्थं पृथग्ग्रहणं मथ्नाति हिंसातीति मत्त असुरस्तस्मिन्तीति मत्स्यः मथि हिंसायां शिरोमंथतरसेति प्रयोगाच्च इतरस्तु मथित्वा विज्जोडचमरनीति मत्स्यः
य विज्जोडन इति धातुः सुगता वित्यस्मात्तद्वचप्रत्ययः माययेच्छया गृहीतबटुवामननाममूर्तिर्विश्वरूपः स्थूलरूपः १३ अटवी च आजिश्चमसश्चादिर्घांतानि तथातेषु गर्भा असुरस्त्रीणां मिशेषः १४ अ
ध्वान्मायां स्वदेहेन यज्ञं कल्पयतीति यज्ञकल्पः यज्ञो विष्णुस्तस्मै स एवेत्यतो वा रामः परशुरामः विविधप्रवासे भरताग्रजः दाशरथी रामः १५

ॐदःसाम्यद्योतनायउग्रधन्वा अखिलप्रमादादित्युक्तं नरनामाविष्णुः हासादुन्मादकृतहासात् अयोगाभारायणस्मरणाशुपायैकलयात् १६ सनत्कुमारोब्रह्मवारिवपुःब्रह्मपुत्रसनत्कुमाराविष्टः सनत्कुमारनामातुब्रह्मचर्यवर्षुर्हरिः सनत्कुमारमपरंब्रह्मपुत्रंविशेषः समायोगेतरात्कामात्पातुविश्वेश्वरःप्रभुरितिवाक्यमत्रमानं कामानयोगान्मयादिविषयान् देवयतिगमयतिआत्मनीतिदेवः तस्मादेवर्षिवर्यःमहिदासःपुरुषांतरार्चनात्विष्णोःपरिवारस्वमंतरणप्राधान्येनान्यदेवतार्चनादोषात् महिदामस्तुदेवर्षिःपातुर्भाविष्णुरव्ययः तदनर्पितकर्मभ्यस्तदस्मरणतस्तथेतिअननहर्षनार्पितार्चं नालक्षणकर्मणःतथातस्यास्मरणपूर्वकानर्चनाच्च महिदासस्तुदेवर्षिःपातुर्भाविष्णुरव्ययः तदनर्पितकर्मभ्यस्तदस्मरणतस्तथेतिवाक्यद्योननायमहिदासेतिप्रसिद्धनाममुक्तादेवर्षिवर्षइत्यबाधि अनेनवैष्णवानामेधात्राधिकारोनाप्येषां तेषामेवविशेषस्मरणज्ञानपूर्तैरितिसूचितं केचित्पुरुषार्चनांतरादित्यनृचांतरापवाचित्वमंतरशब्दरयोरुस्तचित्यं अंतरःपरिवानीयेबाह्येस्वीयेतरात्मनी त्यादौएवंप्रयोगात् १७ शरीररोगजनकादपथ्यद्रव्यानिर्जितात्मावशीकृतैर्द्रियग्रामः । तत्कृताचक्षुर्मापादितादनित्यफलात्स्वर्गादिर्पञ्जनामायागप्रवर्तकोविष्णुः बलःबलभद्रःसएवाहीन्द्रः शेषनामा शेषदेवःसहस्राक्षःसहस्राग्निशिरोभुजइत्यादेः बलंशक्तौबलोरामेबलिष्ठेचबलस्तथेत्यभिधानात् बलिष्ठोर्होद्गतिवा १८ धर्मावनायधर्मपरिपालनायउग्रमपातु भूयोभूयोस्तस्मिन्

वि० अ०

८

१६

मामुग्रधन्वाअखिलप्रमादानारायणःपातुनरब्रह्मसात् ॥ दत्तस्त्वयोगादथयोगनाथःपायाद्गुणेशःकपिलःकर्मबंधात् १६सनत्कुमारोऽवतुकामदेवाद्वयशी र्षोर्मापथिदेवहेलनात् ॥ देवर्षिवर्यःपुरुषांतरार्चनात्कूर्मोहर्मीनिरयादशेषात् १७ धन्वंतरिर्भगवान्पात्वपथ्याद्वह्नाद्रयादृषभोनिर्जितात्मा ॥ यज्ञश्च लोकादुततत्कृतान्नोबलोगणात्क्रोधवशादहीन्द्रः १८ द्वैपायनोभगवानप्रबोधाद्बुद्धस्तुपासंढगणात्प्रमादात् ॥ कल्कीकलेःकालमलात्प्रपातुधर्मावना योरुक्ततावतारः १९ मांकेशवोगद्याप्रातरव्याद्रोर्विदआसंगवजात्तवेणुः ॥ नारायणःपातुसदात्तशक्तिर्मध्यंदिनेविष्णुःसोऽद्रपाणिः २० देवोऽपराह्मेमधु होग्रधन्वासायंत्रिधामाऽवतुमाधवोमाम् ॥ दोषेदृषीकेशउत्तार्धरात्रेनिशीथएकोऽवतुपद्मनाभः २१ श्रीवत्सलक्ष्माऽपररात्रैशःप्रत्यूषईशोऽसिधरोजनादं नः ॥ दामोदरोऽव्यादनुसंध्यंप्रभातेविष्णुःश्रीमान्भगवान्कालमूर्तिः २२ चक्रंयुगांतानलतिग्मनेमिभ्रमत्समंताद्भगवत्प्रयुक्तम् ॥ दंदग्धिदंदग्ध्यरिसैन्य माशुकक्षयथावातसखोहुताशः २३ गदेशनिस्पर्शनविस्फुलिंगेनिर्णिष्पदिनिष्पिद्वयजितप्रियासि ॥ कूष्मांडवैनायकयक्षरक्षोभूतग्रहांश्रूण्यचूर्णयारीन् २४

त्यर्थः १९ प्रातरारभ्यपंचभिर्पंचभिर्घटिकाभिःअहोरात्रविभागं कृत्वातेष्वेकैकां प्रति संकल्प्याह मांकेशवति गोष्ठेभ्योनिर्गत्यपदैकत्रगावःसंयुज्यतेसकालआसगवस्तस्मिन्काले २० दोषेरात्रिभो जनकाले रात्रिसामान्यविवक्षायादोषशब्दोऽव्ययवाचीर्लीलिंगोवा रात्रिविशेषकालविवक्षायापुल्लिंगः निशीथात्पूर्वयामोर्धरात्रउच्यते तस्मिन्कालेनिशीथेपंचदशघटिकातुलिते एकमप्य नामएवावत् २१ प्रत्यूषेअरुणोदयपारमे अनुसंधंयसंध्यानिकटे प्रभातेसूर्योदयासन्नसमये २२ युगांतेऽश्विवात्सर्मावीक्षानेभिर्घस्यतत्तथा स्वरूपमुक्त्वासंबोधयति ददग्धीति हेसुदर्शनअरिसैन्य माशुर्दंदग्धिअतिशयेनदह अनेन सुदर्शनमहाज्वालकोटिसूर्यसमप्रभ भजानांघस्यमेनित्यंविष्णोर्मर्गप्रदर्शयेतिमंत्रोऽर्थतउद्धृतः २३ स्पृशउपतापइतिधातोःस्पर्शनतपनंअशनिवात्रियातवत्स्पर्शना स्तापकराविस्फुलिंगमाश्रिकणावस्याःसातथा अशन्योर्वज्रयोःस्पर्शनेनसंघटनेनजातायेविस्फुलिंगास्तादृशाविस्फुलिंगावस्याःसातथाइतिवा संबन्धेनअशनिशब्देनमेघवाद्बल्लिह्यते तस्यस्पर्शनवहुःसहा विस्फुलिंगावस्याःसाइतिवा तस्याःसंबुद्धिःअशनिस्पर्शनविस्फुलिंगेहेगदेर्निष्पदिनितरापिंशुकुहनिष्पिष्टीतिवापाठे पिठिपेपणइत्यस्यरूपम् २४

कौशिकः कुशिकगोत्रे विद्यमानः योगधारणया योगाभ्यासेन मरुधन्वनिर्जलप्रवेशे ३८ द्विजक्षयः द्विजमरणं ३९ ४० प्रास्यनिरस्य ४१ ४२ एतद्वारयमाण इत्यादिनायत्फलमुत्पत्तेस्तस्य कस्माद्दि-
लक्ष्यदर्शनमिति चेदुच्यते गुरुशिष्ययोर्मिथो योग्यतावैकल्याद्योग्यत्वेपि नासंस्तरासिने प्रवृत्त्यादिति विधेर्गुरुकुलवासापूर्व्या गुरुप्रसादाभावेन लोकोपक रादिनावागुरोः प्राप्ताविद्या शिष्यस्य यथोक्तफ-
दानस्यात् गुरुशिष्ययोरयोग्यत्वाद्गुरुमुत्तरे पूर्णतः अप्रसादाद्गुरोर्विद्यामयथोक्ताफलभवेत्युक्तं तर्हि गुरुपदेशमतेरेण यथालिखितपाठादिना प्राप्ताफलदास्यादिति चेन्न गुरोः प्राप्तायाः फलप्रदत्वात् विद्याकमां-
णित्सदागुरोः प्राप्ताः फलप्रदाः अन्यथानैव फलदा इत्युक्तेः तस्मात्प्रसन्नगुरुदत्तायथोक्तफलदा इति मंतव्यं प्रसन्नोक्ताः फलप्रदा इति वचनात् अत उक्तफलसाकल्यादृष्ट्यानां श्रद्धेयमिति भावः ४३ इति श्री
भागवतमहापुराणे षष्ठो विजयध्वजकृतटीकायां अष्टमोऽध्यायः ८ ब्रह्माद्यन्यतमामरापरिहारीयत्तत्परिहर्तुं त्वयि हिमावर्णनेन हरावभिवृद्धनिश्चितमक्ति कुठारस्य योग्याधिकारिकरगतस्य ससारतरुनिर्मूलनपटु-

इमां विद्यां पुरा कश्चित् कौशिको धारयन् द्विजः ॥ योगधारणया स्वांगं जहौ समरुधन्वनि ३८ तस्योपरि विमानेन गंधर्वपतिरेकदा ॥ ययौ चित्ररथः स्त्रीभिर्वृतो
यत्र द्विजक्षयः ३९ सांगनोऽन्यपतत्सद्यः स विमानो ह्यवाक्शिराः ॥ विद्यामिमां धारयतो मृतस्यास्थि विलंघनात् ४० सवालखिल्यवचनादस्थीन्यादाय
विस्मितः ॥ प्रास्य प्राची सरस्वत्यां स्नात्वा धामस्वमन्वगात् ४१ यद्दंशं गुणात्काले यो धारयति चाहतः ॥ तं नमस्यंति भूतानि मुच्यते सर्वतोभयात् ४२
एतां विद्यामधिगतो विश्वरूपाच्छतक्रतुः ॥ त्रैलोक्यलक्ष्मीं बुभुजे विनिर्जित्य मृधेऽसुरान् ॥ ४३ ॥ इति श्री भा० षष्ठोऽष्टमोऽध्यायः ८ ॥ श्रीशुक उवाच ॥
तस्यासंविश्वरूपस्य शिरांसि त्रीणि भारत ॥ सोमपीथं सुरापीथमन्नादमिति शुश्रुम १ सवैर्वाहिषिदेवभ्यो भागं प्रत्यक्षमुच्चकैः ॥ अददाद्यस्य पितरो देवाः संप्र-
श्रयं च २ स एव हि ददौ भागं परोक्षमसुरान्प्रति ॥ यजमानोऽवहद्भागं मातृस्नेहवशानुगः ३ तदेव हे लोके तस्य धर्मा लीकं सुरेश्वरः ॥ आलक्ष्य तस्मात्पीतस्त-
च्छर्पाण्यच्छिनदृषा ४ सोमपीथं तु यत्तस्य शिरासीत् कापि जलः ॥ कलविकं सुरापीथमन्नादं यत्सति तिरिः ५ ब्रह्महत्यामंजलिना जग्राह यदपीश्वरः ॥ सं-
वत्सरांते तदंशं भूतांशं साविशुद्धये ॥ भूम्यंबुद्वययोः पिब्य श्रुतार्धाव्यभजद्भारिः ६ भूमिस्तुरीयं जग्राह सातपुत्रवरेण वै ॥ ईरणं ब्रह्महत्यायारूपं भूमौ प्रदृश्यते
७ तुरीयं छेदरोहेण जगद्गुह्यमा ॥ तेषां निर्यासरूपेण ब्रह्महत्या प्रदृश्यते ८ शश्वत्कामवरेणां हस्तुरीयं जगद्गुह्यमा ॥ रजोरूपेण तास्वंहोमासिमासि
प्रदृश्यते ९ द्रव्यभूयो वरेणापस्तुरीयं जगद्गुह्यमा ॥ तामुबुद्बुदफेनाभ्यां दृष्टं तद्वारिकिलिबषम् १०

साभिप्रेष्यते स्मिन्नध्याये तत्रादौ बीजदोषस्वभावो दुःसह इति प्रकटयितुं विश्वरूपस्य विमत्तेः परिचयान्नितत्वेन दोषित्वेनासुरपक्षपाततावदाह तस्येति सोमसुरां पितृनीति सोमपीथं सुरापीथं १ भागं हविर्भागं
यस्य विश्वरूपस्य २ परोक्षमज्ञातवत्तमातुः रचनायाः स्नेहस्य परः ३ धर्मा लीकं धर्मदोषं धर्मैकपदं वा अयमात्मानमपि हंतीति भीमः ४ ५ यदपि यद्यपि ईद्वो ब्रह्महत्यादोषनिशारेण ईश्वरः समर्थः तदप्यं-
जलिना ब्रह्महत्याजग्राहेत्यन्वयः भूतांशं साविशुद्धये लोकापवादपरिहाराय भूतहिंसापापशोधनायेति वा हरि रिद्रः तद्वतो विष्णुर्वा ६ सातपुत्रस्वत एव पूर्णतः स्यादिति सातपुत्रवरेण हरेरित्येन ईरणं उत्खं-
लनोपरत्तरस इत्यर्थः ७ छेदरोहः पुनर्वर्धनं तेन वरेण ८ शश्वत्कामेन निरंतरविषयमेवाभिलाषलक्षणो नररेण रजोच्छेदोऽप्यभिलाषलक्षणो नररेण ९ द्रव्याणां पिचानाभूतानामभ्येस्वभूयस्त्वलक्षणो नररेण
वापापनोदोभूयस्त्वभ्यंभोऽवृत्तयस्त्वमा इत्युक्तेः १०

वि० अ०

९

१७

इंद्रशत्रुश्चरन्त्यादिनात्त्वष्टाहतपुत्रोपीन्द्रसोममाहरदित्यादिवेदेवाक्यं सूचयति ईन्द्रः शत्रुर्घस्य वृत्रस्य स ईन्द्रशत्रुः ईन्द्रपव तस्य संबुद्धिर्इन्द्रशत्रो इति अनेन यजमानस्यानभिप्रेतार्थोऽपि सूच्यत इति ज्ञातव्यम्
११ अन्वाहायं पचनाद्वाक्षिणाग्नेः लोकानां क्षयाय १२ संघ्याकालाभ्रमालावत्कपिशं वा सोऽस्य स तथातं ततता अव्रतशिखादश्रुणियस्य स तथातम् १३ तिस्रः शिखाः शिरांसि यस्य तत्तथा तस्मिन् १४ दरीगभोरवक्त्रेण गुहावदगाधमुखेन १५ रौद्ररूपे द्येऽस्य तत्तथा तेन मुखेन जुंभयंतं व्यादधानम् १६ निरुक्तिपूर्वकं नामानि दर्शयति येनेति त्वाष्ट्रलक्षणाभूतिर्यस्य तत्तथा तेन तमसा आवृता इति येन ततः सोऽमुो वृत्र इति रूपातः वृत्रं जघर्षात् अपतद्वा रोति श्रुतेः दैत्यभेदे वा धकारो वृत्रशब्दः प्रयुज्यत इत्यभिधानाच्च पातीतियः पालः परमात्मा धर्मो वा तस्मादपगतः पापः एतदेव सूचयति परमदाराण इति १७ श्रीनारायणानुग्रहमंतरेण वृत्रजयो दुःसाधन इति कृत्वा देवानां हरि शरणप्रकारं वक्ति तत इति प्रत्यंचं प्रत्यगात्मानं आदिपुरुषं षष्टेरादौ भक्तानुग्रहाय गृह्यति पुरुषरूपम् १८ वाग्वाघभिर्मानिनो ब्रह्मादयो ये त्रिलोकाः ते वयं यस्मै बलिहराय ॥ त्रिलोकी बहिष्कृती तत्त्वं तदनियतं स्वतंत्रमस्तीति शंका मा भूदित्याह अंतकश्चि असावंतकः मूलमकृतिर्दुर्गादिनामभिर्भिजायस्मान्महान्ताकाद्रेर्बिर्भानिभीतेव तद्द्वेशेव तेय तस्ततः सहर्निर्अस्माकं अरणशरणमस्त्वित्यन्यः ननु ब्रह्मादयो वयं यस्मै बलिहराय स्माच्च असावंतकोऽपि बिभेति ततस्तस्मात्परमेश्वरादणक्षेभो भवत्विति प्रतीतिर्यार्थः क

रमादाल-यत्तद्विचित्रं कालौतकः प्रधानं च मृत्पुष्पकमितिपि उच्यते प्रकृतिः सूक्ष्मा श्रीभूर्भुवः तिनामभिः सैव ब्रह्मादिभ्यदाविष्णोस्तुवशवर्तिनी अभपाधिभिमेतीवतद्वशत्वादुदीर्यतइतिस्मृतिविरोधात्
वायुश्च वरं दमश्चिआपश्चिक्षितिश्चेतिवाय्वंराष्ट्रपक्षितयः २० एवंस्थितेशाद्यन्यतमस्यशरणभिच्छन्वालिशइत्याह अविस्मृतमिति योप्रज्ञाद्युपात्तपूजस्तं स्वनेवलाभेनस्वरूपानंदात्तुभवेनैव
परिपूर्णकाम अतएवाविस्मृतंकुतुहलबुद्धिरहितं सममेकप्रकारं प्रशांतंसमुद्रवत्स्तिमितं विनायोऽपरंरुद्राद्यन्यतममुपसर्पतिश्वलांगूलेनतरीरथानेन सिंधुंसमुद्रमतिपिपारितवारमतिक्रामति
तद्विचित्रमिदमाह हीति बालिशोहिद्यस्मात्तस्मादुचितमित्यर्थः २१ ननुपरपकस्यचिद्धिरशरणमुपगतस्यापदार्थेवसंतरणंदृष्टपूर्वेचतमतरणान्यंशरणमच्छन्वालिशत्वेनश्वलांगूलेनापारमकृपारंतिवीर्यवीर्य
विपरिहास्यस्यात् तदेवकथमितिप्रज्ञाह यस्येति मनुयस्वहरेरुणिशङ्गे जगतीमहीमयी स्वनावंस्वस्मनरोथेनब्रह्मातरी यथायाथावद्बृहमावध्य दुर्गमन्योपायेनतर्तुमशक्यं प्रलयाण्यंरत्नगङ्गां त
तार तून्मदानीमपिसवारिचरोमत्स्यादतारोहीरेवाश्रितावित्यसंशरातात्रो दुर्गताश्चाष्टमयात्रातास्त्वित्यन्यत्रः यथाततारतयातरणापाधितानित्वा २२

इतोपिश्रीहरिप्रसादादतेतद्वयसरणं साधनामिति भावेनस्तुवंतीत्याह पुरेति पुरादिमृष्टौ संयमांभसिप्रलपदके रिथतादरविंदात्प्रकृत्यात्मनःपञ्चात्पतितः स्वयंभूर्भवंतार सहारिर्नस्वाष्ट्रभयार्णवस्य
 पारः पारमदर्शकोस्त्वित्यन्वयः तत्रत्योवायुरपिमकृत्यात्मा अन्यथानेदृशबलमन्यस्पस्यादित्यतस्तल्लयजलंविशिनष्टि उदीर्णैति उदीर्णनवातेनप्रकृत्यात्मनावायुनोन्नमितानामूर्ध्वोपरैःकरालेभयंकरं
 पञ्चादीनामकृत्यात्मत्वंकस्माद्विशिष्योच्यतइतिशंकामाभूत् यत्रवायूदपञ्चादिरूपेणप्रकृतिःस्थिता एकस्तत्रविभेद्विज्ञाविचार्यभयमत्यगात् अतर्गतोहरिस्तस्यध्यातोभयमयानुददित्युक्तेः भयनिमित्त
 माह एकइति एकाकिंस्वादिद्वितीयवस्तुनोऽनुत्पन्नत्वात् सोविभेदस्तद्वितीयमैच्छादिति श्रुतेः ननुकिमर्थब्रह्मणभयमदर्शोत्पत्तुक्तमपीति स्वमृज्यजनानांभयादिस्वभावसंभावनार्थं जनिष्यतांजनानांतुरव
 भावानांभसिद्वयेइत्युक्तेः अपिसंभावनइतिच संभावनामंतरेणस्वाभाविकींनस्यादित्यस्यापीदमुत्तरमपीति अज्ञानाद्विषयमुत्पद्यते ब्रह्मणस्तुतच्चास्ति ज्ञानादिगुणपूर्णरयब्रह्मणोपीत्युक्तेः तर्हि किंयंतकाल
 मनुवर्ततइत्यस्यापीदमुत्तरं पूर्णज्ञानस्यचिरकालीनंभयादिक्रमार्हितं क्षणार्थगाः भयादिकाभवंतीवकथंतास्मिन्स्थिरालयाइत्युक्तेः स्वमृज्यजनभयस्वभावप्रदर्शनमंतरेणान्यत्किंप्रयोजनमित्यस्यापीदमे
 वोत्तरमपीति भयमदर्शनेनभगवत्मीतिलक्षणमन्यदपिविद्यतइत्यर्थः भगवत्प्रीतयेनित्यंब्रह्मणोभेभयादयः नवृथातस्यभावः स्यात्काश्चित्पिक्षणार्थगाइत्युक्तेः भयादिकमपिकिमेकवारं बहुवारमुत्पेयस्या
 पीदमुत्तरं नैकवारंकिंतुबहुवारमस्तीत्यर्थः अज्ञानंतुचतुर्वारंद्विवारंमयमेवश शोकोपितावाचान्यप्रकदाचिद्विज्ञानोभवेदित्युक्तेः इदमपिहारेप्रीतिजनकत्वेनोन्नतिकारणं तत्रापिभगवत्प्रीत्याउन्नत्यैवास्यतद्
 वेदित्युक्तेः २३किंचास्माकंसृष्ट्वेनसंबंधत्वादिपिनिजस्वरूपंननुद्वयामहे किंतुलक्षणमेवपश्यामः अतोवयंतमेवशरणंयामइत्याहुः यएकइति एकःकेवलः ईशःऐश्वर्यादिगुणपूर्णः योनिजमाययास्वाधी

१

पुरास्वयंभूरपिसंयमांभस्युदीर्णवातोर्भिरवैकराले ॥ एकोरविंदात्पतितस्ततारतस्माद्भयाद्येनसनोऽस्तुपारः २३ यएकईशोनिजमाययानःससर्जयेना
 नुसृजामविश्वम् ॥ वयंचयस्यापिपुरःसमेताःपश्यामलिङ्गंपृथगीशमानिनः २४ योनःसपत्नैर्भृशमर्घ्यमानान्देवर्षितिर्यङ्मृषुनित्यएव ॥ कृतावतारस्तनु
 भिस्वमाययाकृत्वात्मसात्पातियुगेयुगेच २५ तमेवदेवावयमात्मदैवतंपरंप्रधानंपुरुषंविश्वमाद्यम् ॥ ब्रजामसर्वेशरणंशरण्यंस्वानांसनोधास्यतिशंमहा
 त्मा २६ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ इतितेषांमहाराजसुराणामुपतिष्ठताम् ॥ प्रतीच्यादिश्यभूदाविशंसचक्रगदाधरः २७

नयाप्रकृत्यानःससर्ज येनवयंमेरिताःविश्वमनुसृजाम यस्यपुरोऽग्रतःस्थिताः समेताःसंगताअपिवयंलिङ्गलक्षणमेवपश्याम ननुस्वरूपं तत्सृष्ट्वेनतदनुगृहीतकर्तृत्वेनवाऽचित्यवैभवमेवलक्षणंनुद्वयामहे
 तसस्त्रिदानंवादिस्वरूपं अदर्शनेकारणमाह पृथगिति पृथक्पृथगीशाभिमानित्वात् अयंचकादाचित्कएवतनुसनातनः तदुक्तं कदाचिदभिमानस्तुदेवानामपिसन्निव प्रायःकालेषुनास्तेवतारतम्येनसो
 पित्विति अनेनपृथगित्यनेनाभिमानस्यतारतम्यंध्वनयति हेईशअभिमानिनोवयं पृथक्तारतम्योपेता इतिवार्थःसंपद्यते २४ कश्चरणादिदेहवत्त्वेपिदेवदत्तवदानित्यदेहोनास्तिअतःस्वाभिमतसिद्धयै
 संमार्धनीयइतिभावेनाहुः योनइति तनुभिर्देवर्ष्यादिषुकृतावतारोपिनित्यएवनिर्विकारएव नतुयोनिनूतदुःखादिमान् नकेवलमनुयुगंरक्षातिहरिःकिंतुअन्यदापीत्यर्थेचशब्दः २५ यत्तच्छब्दैरेवोक्ताविशष्ट
 गुणैर्विशेष्यतंशरणार्थयंतं तमेवेति अन्ययोगव्यवच्छेदार्थेवशब्दः देवाऽत्यनेनदेवानांशरणंहरिरेवान्यइत्येवशब्दार्थोविवृतः ब्रयमित्यनेनहरेःस्वेषाचमियोभेदाभिमानध्वनयति नकेवलमिष्टदेवता
 त्वेनशरणंयामः अपितुसर्वोत्तमत्वादिगुणविशिष्टत्वाच्चेतिभावेनाह परंप्रधानमिति प्रकृतिर्गकं नेत्याह पुरुषमिति तर्हिजीवःकिंनेत्याह विश्वमिति नप्रपंचइत्याह आद्यमिति प्रपंचस्यादिभूतं वासुदेवोवा
 इदमग्रआसीदिति श्रुतेः नृशंसस्वभावश्चेत्कथमयमिष्टःस्यादत्राह शरण्यमिति शरणप्राप्तत्वाच्चूशंसोनभवतीत्यर्थः नास्मिन्नस्मासुविप्रतिपातिरित्याह सर्वइति शरणंप्राप्तावपिउदासीनोभवति किंतु व
 ज्ञान्यवदभीष्टं ददातीत्याहुःस्वानामिति २६ स्तुतिफलमाह इतीति २७

१८

अस्य श्रीभूतसंभवंतसंज्ञयदेवाः किंच कुरितितत्राह आत्मतुल्यैरिति अनेन दर्शनावस्थापार्किगुणविशिष्टविशंकापर्यहारि आत्मतुल्यैः आत्मनोभूतैः अतएव आत्मतुल्यैः भूतभूतस्य हरेः सदृशैः सामर्थ्यादिगुणैरनूतैः षोडशभिर्वासुदेवादिदामोदरांतैः पर्युपासितं तेषामभ्यस्थावृत्तिरूपेण स्थितं मूलरूपस्याप्रकृतत्वात् प्रादुर्भावानां शुक्रगोणितसंपर्केण जातत्वात् कथग्रन्योन्यतुल्यत्वमितितत्राह विनेति श्रीवत्सकौस्तुभौ विना प्रकृतिपुरुषाभ्यां विना प्रकृतिपुरुषातीतत्वेन तदनिर्भूतशरीरैरित्यर्थः अनेन सप्तदशरूपाण्यपि गुणादिना विशेषरहितानीत्युक्तमवति श्रीवत्सकौस्तुभरहितैरान्मत्तुल्यैः षोडशभिः पापदमुल्यैरुपासितमिदं गोकारस्तु श्रीवत्सः प्रकृतिज्ञेया ब्रह्माख्यः कौस्तुभः पुमान् तदतीतैः षोडशभिः स्वरूपैरप्युपास्यत इति प्रमाणविरोधादप्रामाणिकः तेषां तद्वत्त्वादप्यलक्षणतुल्यं चाप्रामाणिकम् अतः प्रकृतिपुरुषानधीनत्वेनान्योन्यतुल्यत्वं वासुदेवादीनामेव तदुक्तं अपुं प्रकृत्यधीनत्वाद्वासुदेवादि काहरेः तुल्यत्वात् शेषाद्याश्च न च भिन्नाः कथंचनेति अनेन मूलरूपस्यावताराणामिथोभेदराहित्यमुक्तमिति ज्ञातव्यं हरेः प्रकृतिपुरुषराहित्यं च न कादाचित्कं किंतु सनातनं श्रीवत्सकौस्तुभाभ्यां तु विना भावं प्रदर्शयेत् पुं प्रकृत्यात्मकाभ्यां सवचेति नित्यं जनार्दन इति वाक्यात् । प्रकृतिपुरुषराहित्यं च तदतीतत्वं तदवशत्वं च तदुक्तं यदस्याभ्यामतीतत्वं द्वशो नानयोर्हरिरिति श्रीवत्सकौस्तुभाभ्यां तु विना भावं स एव च इति इयं चापासिका मक्ता तु कं पित्वेन हरेः परं क्रीडैव आत्मेव सप्तदशधा स्वयं भूत्वा जनादं नः मध्यस्थावृत्तिरूपेण क्रीडते पुरुषोत्तम इत्युक्तेः संवीतश्चतुरात्मभिः स्वसदृशैः श्लोकेशाद्यैरतश्च काद्यैरितैरधीश्वरमुखैर्वज्रादिभिस्तत्परं । संसेव्यं स्वयमताराबुजमहापीठे विगजन् हरिर्भूत्यैः श्रीपुरुषोत्तमो भवतुवः श्रीवल्लभः संततमिति तत्रांतरोक्तमत्रानुसंधेयं २८ पूर्वहरेः प्रत्यक्षापाधुनास्याभिप्रेतार्थसिद्धयर्थस्तुतिरिति विशेषः २९ रतुतेः प्रतीकं गृह्णाति नमस्तइति यज्ञस्य वीर्यरेतः स्रष्टेत्यर्थः तस्मै । यज्ञोवी

आत्मतुल्यैः षोडशभिर्विना श्रीवत्सकौस्तुभौ ॥ पर्युपासितमुन्निद्रशरदंबु रुहेक्षणम् २८ दृष्टा तममराः सर्वे ईक्षणा ल्हादविक्रवाः ॥ दंडवत्पतिताभूमौ शनैरुत्थायतुष्टुतुः २९ देवा ऊचुः ॥ नमस्ते यज्ञवीर्याय वयसे उत ते नमः ॥ नमस्ते अस्तु च काय नमो ऽस्तु पुरुहूतये ३० यत्ते गतीनां तिष्ठणामीशितुः परमं पदम् ॥ नार्वाचीनो विसर्गस्य धातुर्वेदितुमर्हति ३१

यैयस्य सत्तामिव्यक्त्ययं विशेषः तस्मै ह्येव ज्ञेयतेषु स्थित्वा वीर्यप्रदायेति वा । उत किंतु वयसे बंधकशक्त्या जीवानां संसारे बंधकाय वयंबंधन इति धातोः । वयः सर्वस्य वयनाद्गगवान् पुरुषोत्तम इति वचनात् वयशब्दो बंधवचनः मातंतुच्छेदिवयते धियं मे मामात्राशार्थपसः पुरःक्रतोरिति श्रुतेः ॥ अतो वयो विहंगो विहंगम इत्यभिधाने पि प्रकृतानुपपुक्तत्वात् अपक्ष्यत्र ग्राह्यः श्रुतेरपमर्थं देवे धियं वयतो ब्रह्मतां मेतंतुः संततिर्माच्छेदित्सन्नामभूत् । क्रतोः पुरः ज्ञानोत्पत्तेः पूर्वमपसः कर्मणः मात्रा मानं परिमाणं माशारिः श्रुतिं सायामिति धातोः फलक्षणेन नष्टमभूत् कर्मणा ज्ञानमातनोतीति श्रुतेः ज्ञानमनूपायन नश्यत् इत्यर्थः स्वकृतं बंधनं स्वयमेव हंतुं शक्तो नान्य इति ज्ञापनाय संधिकार्याभावः । चक्राय पुनः सृष्ट्यादिकर्त्र करोति यं ह्युल्लंगतशब्दरूपं सर्वहरे चरते भक्षणायार्थं ह्यंवा सर्वविपत्तिरहितं मुदशनाख्यवताराय वा अनाप्यनन्यसाध्यकरणशक्त्यादिमत्त्वप्रदर्शनाय सध्यभावः पुरवो बहवो हूतपोनामानि यस्य सत्ता तस्मै नामानि सर्वाणि यमाविशंतीति श्रुतेः । इन्द्राया हि चित्रभानो इत्यादि बहुदेहीति राहूतिर्धरपसत्ता तस्मै वा शुचिः शुचिः श्रुतः शुद्धः पुरुहः शुद्धिश्च तद्वत्प्राप्तं पुरुहः शुद्धाः कतिपयसत्ता तस्मै वा ३० ईशितुस्तेन यत्तिष्ठणा गतीनां देवलोकपितृलोकनिरयसंज्ञाना सकाशात् परमं उत्कृष्टं गन्धर्वं वेदं तां स्थानं तद्वातुर्ब्रह्मणे विसर्गस्य विविधसृष्टेरर्वाचीनीनां नंतरकालीन इदानीं तनोमनुष्यो वेदितुं लब्धुं प्राप्तुं नार्हति न योग्यो विद्वानेव योग्य इत्यन्वयः । देवलोकान् पितृलोकान् भिरयाचापि पत्वरं तितुं भ्यः परमं स्थानं वैष्णवं विदुषां गतिरिति वचनात् विदुल्लभ इति धातुः पद्लगताविति च अनेन वैष्णवपदमाती ज्ञानमेव प्रयोजकं न कर्मादिकमिति सूचयति ३१

हरेः प्रसन्नतायां गुणोत्कर्षप्रकाशिकास्तुतिरेऽप्रयोजिकेति पृथग्विधाः कृतिपयगुणा एव प्रकाशं तद्वत्प्राप्तोपेक्षितांशेषगुणप्रकाशनायै गच्छेत्सुवन्ति ममस्तइति भगवदादिशब्दैराविष्कृतगन्धेतेतुभ्यंनम इत्यन्वयः । परित्वाजकाश्चतुर्विधाः कुटीचकबहूदकहंसनिष्क्रियाइति तेषामध्ये परमहंसारूपपरित्वाजकैः परमेणोत्तमेन आत्मयोगेन परमात्मव्यापनेन यत्समाधिश्चित्तैकाग्रता तेन परिभावितः प्रवर्धितः परिस्फुटितश्चक्रकाशितो यः परमहंस्यनामाधर्मः ज्ञानारूपः तेनोद्घाटिततमः कपाटद्वारमज्ञानारूपकपाटद्वारेण स तथा तेनापावृते प्रकाशिते आत्मलोके वैकुण्ठादिनाम्नि स्वयमुपलब्ध अग्रयत्नदृष्टः यो भगवान्स्वरूपसुखानुभवस्तस्य तव विहारयोगः अगज्जन्मलयादिहेतुभूतक्रीडोपायोदुरवबोधव त्वदनुग्रहमन्तरेण दुर्बोध एवेत्यर्थः कुतो दुर्ज्ञान इति तत्राह यदशरणइति अशरणोऽधिष्ठानराहितोऽशरीरो ज्ञानसाधनशरीररहितोऽप्राकृतत्वादनपेक्षितोऽस्मत्समवायः साहाय्यलक्षणोऽप्येन स तथा अगुणो निगुणः स्वयं सत्त्वमविक्रियमाणेन स्वतः परतो वा विकारराहितेनात्मनैव स्वभावैर्नैव भोगादिप्रयोजनमन्तरेण देजगत्सृजसिरसिसंहरसीति यच्च स्माच्च स्मात्कुलालादिविलक्षणत्वादिति भावः १२ भगवत्स्वरूपनिर्घोरार्णवपूर्वपक्षयति अथेति सृष्ट्यादिकर्मणि प्रवर्तमानो भगवान् अथेह गुणविसर्गोपतितः संसारांतः ।

ओं नमस्तेस्तु भगवन्नारायणवासुदेवादिपुरुषमहापुरुषमहानुभावपरममंगलपरमकल्याणपरमकारुणिकपरमहंसपरित्वाजकैः परमेणात्मयोगसमाधिना परिभावितपरिस्फुटितपरमहंस्यधर्मैर्गोद्घाटिततमः कपाटद्वारेणापावृते आत्मलोके स्वयमुपलब्धो निजसुखानुभवो भवान्दुरवबोधवत्तव विहारयोगो यदशरणोऽशरीररहितमनपेक्षितोऽस्मत्समवायः स आत्मनैव विक्रियमाणेन स गुणमगुणः सृजसिप्राप्तिर्हंसी ३२ अथ तत्र भगवान्किं देवदत्तवदिह गुणविसर्गोपतितः पारतंत्र्येण स्वकृतकुशलाकुशलफलमुपाददाति ॥ अहोस्विदात्माराम उपशमशीलः समंजसदर्शनउदास्तइति हवावनविदामः ॥ नहि विरोध उभयं भगवत्सपरिगणितगुणगणेश्वरे अनवगाह्यमाहात्म्ये अर्वाचीनवितर्कविकल्पविचारप्रमाणाभासकुतर्कशास्त्रकलिलांतः करणदुरवग्रहवादिनां च विवादानवसरे उपरत समस्तमायामये केवलस्वात्ममायामंतर्थाय कोनुदुर्घट इव भवति स्वरूपद्वयाभावात् ॥ समविषममतीनां मतमनुचरसि ॥ यथारज्जुसंघः सर्पादिधियाम् ॥ स एव पुनः सर्ववस्तुषु वस्तुस्वरूपः सर्वेश्वरः सकलजगत्कारणकारणभूतः सर्वप्रत्यगात्मत्वात्सर्वगुणाभासोपलक्षित एक एव पर्यवशेषितः ॥ अथ हवावतवमहि

पाती देवदत्तवत्परवशनयास्वकृतपुण्याय पुण्यफलमुपादेत्तर्हि अथ वोदास्तेनोपादेत्तर्हि । कुतः आत्मारामः स्वमहिम्नि स्थितः उपशमशीलः पूर्णानंदानुभवः समजसदर्शनः शुद्धज्ञानः एते प्रत्येकहेतवो नुपादाने भवतीति न विदामो हवाव ननु ध्यामहे हि वावत्येताभ्यामज्ञानेन एव दंतीति सूचयति न ज्ञानेन इति कस्मिन्सति किं स्यादिति तत्राह नहीति कुशलाकुशलस्योपादानमनुपादाने चेत्युभयभितरत्र विरुद्धमन्नहि विरोधः कथं तत्राह भगवतीति भगवति कोनुदुर्घट इव भवति सर्वः सुघट एवेत्यन्वयः सौघट्यंबहुभिर्विशेषणैरुपपादयति अपरिगणितेति न परिगणिता गुणानां गणाः यस्य स तथा तस्मिन्कुत इत्यत्राह ईश्वरइति अघटितघटकत्वशक्तिमत्त्वाद्युक्तमित्यर्थः इतोऽपि गुणानां अगणितत्वं युक्तमित्याह अनवगाह्येति अपरिच्छेद्यमहिमत्वात् । अयमेषाः स्वैस्वेतरश्रुतित्वानां प्रांतपरीच्छन्निष्ठाधिकरणमेयत्वाद्दृढवदित्पादिमहाविद्यालक्षणवितर्केण देवदत्तवदयंकुशलाकुशलभोक्तानवोतविकल्पेन अत्रकर्मणः पुरुषार्थहेतुत्वमर्थगदास्तिशास्त्रादिसगतिरित्यादिलक्षणमीमांसया मयाऽरि

१ अत्र साध्ये स्वपदद्वयं बुद्धिस्थानपरमेव । परीच्छित्ते निष्ठा आधेयतायस्येति व्युत्पत्त्या परीच्छित्तत्त्वसमानाधिकरण इत्यर्थः । अनाक्रान्तेत्यंतमस्य विशेषण तथाच आत्मवृत्तित्वान्तेतरश्रुतित्वेनैव दुभयाभाववान् यः परीच्छित्तत्त्वसमानाधिकरणो धर्मः तदधिकरणत्वसाध्यमिति दृष्टान्तेष्वत्वादिधर्ममाहायसाध्यसत्त्वनिर्वाहः । पक्षे आत्मत्वादिधर्ममाहायसाध्यसिद्धावपि तरय परीच्छित्तत्त्वासिद्धेः तस्मान्नाधिकरण्यस्यानेवेशः ।

ननु लोकेऽप्यत्रोदशीत्यादिविद्यमानेन प्रमाणवदवभासमानेन यदीशोर्दुर्भगशरीरेरिष्यतस्तर्हि देवदत्तवत्तद्वत्तु स्वभोगः प्रसज्येत इत्यादिकुतर्केण चावगाह्यमाहात्म्यत्वादेतितत्राह अर्वाचीमेति अर्वाचीनाऽप्या
 म्यादिरहिताः विकल्पादयो येषु तानि तथोक्तानि तैः शास्त्रैः वैशेषिकादिभिः कलिलेन व्याकुलितेनांतःकरणेन मनसादुरग्रहोयेपांते तथा ते च वादिनस्तेषां विवादानवसरे विप्रतिपत्त्यगोचरेऽतोऽपि विवादा
 विषय इत्याह उपरतसमस्तोति केवलस्वात्ममायां अद्वैतरूपसामर्थ्यं अंतर्धीयावष्टभ्योपरतसमस्तमायामये प्राकृतस्वभाववर्जिते एवं विधेऽपि पुण्यापुण्यभोक्तृत्ववपनविग्रहे येष्वंति ते मूढाः
 असुरप्रकृतय इत्याभिमत्य स्वयमेव समाधत्ते स्वरूपेति एकमेवाद्वितीयं निरिनिष्ठो निरवयव इत्यादि श्रुतेः सुखीदुःखीत्यादि स्वरूपद्वयानुपपत्तेः न चार्थसंशयः सुराणां स्वतंत्रः परतंत्रो वा ज्ञोऽज्ञोऽदुःखी सुखी नु किं
 इत्यादिसंशयः कस्याज्ज्ञानिनां पुरुषोत्तम इति विरोधात् हि ज्ञानिनः कथं वदंति चेदुच्यते अनंतगुणत्वात् पूर्णशक्तित्वाच्च स्वातंत्र्यादिष्वेव जानंति तदुक्तं तस्यानंतगुणत्वाच्च पूर्णशक्तित्वतो हरेः स्वातंत्र्या
 विक्रमे वा स्य विदो जानंति निश्चयादिति निरवयवस्य जीवस्य पुण्यापुण्यभोक्तृत्वयुच्यते घटकत्वाद्बुधं घटस्य दुर्ज्ञेयत्वाच्च सर्वशः तच्छक्तेरविदो जीवंपरतंत्रवदं त्यमुं एवं दुर्घटया शक्त्या ज्ञोऽज्ञानां पर
 भेश्वर इति वचनात् यद्वा पारतंत्र्येण कुशलाकुशलादिकमनुभवातीकं उत स्वातंत्र्येणोदास्त इति संशयं न विदामः किं त्वनंतशक्तेरनंतगुणस्य हरेः पारतंत्र्यादिकं कुतो घटत इति निश्चिनुमः अस्मिन्नर्थे च
 स्वतंत्रः परतंत्रो वा ज्ञोऽज्ञोऽदुःखी सुखी नु किं इत्यादि मानमनुसंधेयं इतोऽपि न घटत इत्याह नहीति । विरोधो हियस्मात्तस्माद्बुधमेकस्य न युक्तमित्यर्थः ननु निर्गुणस्य हरेः गुणित्वव्यक्तिचरयेति त्व

मामहामृतरससमुद्रविभुषाऽसकृच्छ्रीढया स्वमनसि निष्यंदमान निरवरत सुखेन विस्मरित दृष्टश्रुतविषयसुखलेशाभासाः परमभागवता एकांतिनो भगवतिस
 र्वभूतप्रियसुहृदिसर्वात्मनि निरंतरनिर्वृतमनसः कथमुहवा एते मधुमथनपुनः स्वार्थकुशलाद्यात्मप्रियसुहृदः साधवस्त्वचरणां युजानुसेवां विस्तजंति न यत्र पु
 नरयंसंसारपरिवर्तः ॥ त्रिभुवनात्मभावनत्रिविक्रमत्रिनयनत्रिलोकमनोहरानुभावते वैवर्धनभूतयोऽभूवन्नदिति जदनुजादयश्चापितेषामनुपक्रमसमयोऽयमि
 ति स्वात्ममायायासुरनरमृगमिश्रितजलचराकृतिभिर्यथापराधंदंमधथावतीर्थ ३३

स्वव्यतिरिक्तस्वरहितस्य माहात्म्यं अवाङ्मनसगोचरस्य विचारविषयत्वं अकर्तृकर्तृत्वं इत्यादिसर्वदुर्घटमिति तत्राह भगवतीति तर्हि उपाधिभेदादौर्घट्यपरिहारो रित्यतितत्राह स्वरूपेति ननु ममानि
 शितशरीरैर्विभक्तमानत्वचि विलसत्कवचेऽस्तु कृष्णआत्मेत्यादिकथं संगच्छत इति चेत्तत्राह समोति सममतीनामनंतसंखिदानंदलक्षणब्रह्मेति यथार्थबुद्ध्यानुसरसि तथात्वेन प्रकाशस इत्यर्थः विषमम
 तीनामसुरप्रकृतीनां भतभूतीति तस्य सारा इति मिथ्याबुद्ध्यादुःखीछिभोविद्ध इत्यावाकारेण दृश्यस इत्यर्थः अत्र दृष्टा तमाह यथेति यथारज्जुस्रंडः सर्पीयमिति मंदांघकारे मंदिते द्विप्रसज्ज्ञानं स एव पुनर।
 लोकादिनालोकिते स्थले निदुष्टे प्रियस्य रज्जुस्रंड एष इति तदुक्तं यथारज्जुः सर्पधियारज्जुबुद्ध्यावगम्यते तथा यथार्थबुद्ध्याच मिथ्याबुद्ध्यावगम्यते स्वेच्छयैव महाविष्णुः फलदश्चानुसारत इति तथा
 स एव पुनर्भगवान्सर्ववस्तुषु वस्तुस्वरूपो प्रतिहतस्वरूपः वसनाद्वास्येद्वस्तुनित्यामीति हतत्वत इत्यादेः तादात्म्यां किं नरयादत्राह सर्वेश्वर इति प्रत्यगात्मत्वेन सर्वेश्वरत्वं हरेरेवेत्याह सकलेति ननु कुलाला
 दिवद्वाह्यकारणत्वं अस्तु नातः परिच्छिन्नत्वापत्तेः तथा च सकलकारणकात्मा त्वमनुक्तमत्राह सर्वप्रत्यगिति सर्वेषामपि प्रत्यगात्मत्वेना तर्पामित्वेन तत्तद्वस्तुतत्तच्छादि कारणत्वेन अपारिच्छिन्नरयापि आ
 काशवदुपपत्तेः सर्वतः स्थस्यतत्तददृष्टमाप्यदौर्भाग्यप्राप्तिः स्यादत्राह सर्वोति सर्वगुणानामाभासेन सम्यक्प्रकाशोपलक्षितो ज्ञानिभिः सम्यग्दृष्ट इतरेरनुमीयत इत्यर्थः न च स्थानभेदात्तत्संभेद इत्याह य
 क इति सवा एष आत्मानेति तेनेतीत्यादि परिशेषलक्षणप्रमाणात् एक एवेति निश्चित इत्यर्थः महतामनुभवापरपर्यायसाक्षिप्रत्यक्षं हरेरेकत्वेनैदोषत्वे संसारनिवर्तकमहामहिमत्वे प्रमाणमाहः अथेति विभुषा

विदुषा असकृच्छिद्यमानि रतरेवेति या नितरस्विदमानेन निरवरेतेन निरतरेण स्वल्पसुखेन हेमधुमथन परमास्वसर्वोत्तमः सर्वगुणपूर्णः सर्वान्मगानिदौषः सर्वतयीमी अथ तस्मादेकातिनोऽहरा
 वर्षिंशरीरं द्विपमाणसर्वस्वाभागवताः ये एते कथं त्वच्छरणां तु जसेवां विमुज्जंतीत्येवेत्यन्वयः हवावइत्येतेर्निपातैः परमः परार्थ इति श्रुतेः महिम्नः परमपरार्थत्वं सूच्यते सर्वभूतप्रियाः सन्ध्यासिनोऽजातशत्रु
 वस्तेषां सुहृत् सर्वभूतानां परेणाभीष्टकर्तृत्वात् पिपथसुहृच्च परेऽपि यनामेति वचनात् निरतरे संतुष्टमनसः अविसर्जने कारणमाहुः स्वार्थेति यत्र चरणाञ्जसेवाया परिरतः परिश्रमभावा
 मिमांशं विज्ञापयितुमुपोद्घातमाहुः त्रिभुवनैति त्रिभुवनमेवात्मभवनं यस्य स तथा त्रिभुवनस्य उपद्रवः सोऽवश्यं परिहर्तव्य इति चोत्तनायेदं विशेषणमिति ज्ञातव्य एवमेतत्तत्तिः पणानि अभिप्रायः मन्त्रि
 श्रीणिनयनानियस्य स तथा नृसिंह इत्यर्थः विष्णोर्नृसिंहनामानि त्रिमेवोद्गादि कानि तु इति वचनात् नृसिंहसु दर्शनादयस्त्रिनेत्रादिनामानः त्र्योलाकादि लोका विषया ज्ञानलक्षणाः प्रकाशाः यस्य स त
 या सर्वज्ञ इत्यर्थः त्रिलोकस्य त्रिलोकनिवासिनो जनस्य मनोहरो नुभावो यस्य स तथेति वा मायागुणव्यतिकरावदुरुर्विभासीति वचनाद्विभूतय इत्युच्यते देवादयो न तु स्वरूपत्वात् अपिशब्दान्मत्स्यादयश्च
 वसाक्षाद्विभूतय एव गम्यन्ते विविधभावस्य पात्रत्वात् सर्वे विष्णोर्विभूतय इति च ये विभूतिशब्दवाच्यादिति ज्ञादयोऽभूवन् तेषामनुपक्रमसमयः क्षयप्रारम्भकालाविति मत्वा स्वस्वमाययाररूपभूत-तया
 स्वमहिम्नाशुक्रशोणितसंबन्धमन्तरेणा सुराचाकृतिभिरवतीर्य यथा परां धैत्र्यैक्यापहरणादिलक्षणापराधमनुसृत्य बलपादीनां धृतवानसीत्यन्वयः मिश्रिताकृतिभिर्नारासिंहादिभिः सुराचारितभिरप्यने
 एवमेनमपि भगवन् जहित्वा प्रवृत्तासुरं यदिमन्यसे ॥ अस्माकं तावकानां तव चरणनलिनयुगलध्यानानुबद्धहृदयनिगडानां स्वर्त्मविधारणेनात्मसात्कृता
 नामनुकंपानुरंजिता विशदचरिशिशिरस्मिता वलोकनेन विगलितमधुरमुखरितवचसामृतकलयाचांतस्तापमनवार्हसि शमयितुम् ॥ अथ भगवंस्तवा
 स्माभिरखिलजगदुत्पत्तिरिथितलयनिमित्तायमाना दिव्यमायाविनोदस्य सकलजीवनिकायानामंतर्हृदयेषु बहिरपि च ब्रह्मप्रत्यगात्मस्वरूपेण प्रयानरूपेण
 यथादेशकालदेहावस्थानविशेषंतदुपादानोपलभ्यतयानुभवतः सर्वप्रत्ययसाक्षिण आकाशशरीरस्य साक्षात्परब्रह्मणः परमात्मनः कियानि हवा अर्थविशेषो
 विज्ञापनीयः स्याद्विस्फुल्लिगादिभिरिव हिरण्यरेतसः ॥ अतएव स्वयंतदुपकल्पयास्माकं भगवतः परमगुरोस्तव चरणशतपलाशच्छायां विविद्य श्रजिनसं
 सारपरिश्रमोपशमनीमुपसन्नानां वयं यत्कामेनोपसादिताः ॥ अथोईशजहित्वा प्रसंतं भुवनत्रयम् ॥ ग्रस्तानियेन नः कृष्णतेजांस्यस्त्रागुयानि च ३४

न विभूतिस्त्विवृत्तमिति ज्ञातव्यं ३३ किं बहुक्तेनापेक्षितं वक्तव्यमिति तत्राह एवमिति यदिमन्यसे कर्तव्यं तर्ह्येति शेषः किं चेदकर्तव्यमिति प्रार्थयते अस्माकमिति हृदयनिगडानां हृदया लघुशंख
 लानां चक्रशंखादिलाछनानां स्पष्टतया धारणेनात्मसात्कृतानां तद्ब्रह्मज्ञानां अनुकंपया रंजितस्निग्धं च विशदनिर्भलं चरिविरेचारुचिशिशिरं शीतलं च यत्स्मितं तेन पुक्तेनावलोकनेन निरीक्षणेन विगलितनि
 र्गंतं च मधुरं च मधुरितं सुखरितं मंदं च यद्ब्रह्मचस्तेनामृतकलयायुकेनेति शेषः वचोलक्षणाया मृतकलयेति वा बुभुक्षितबालवत्सर्वज्ञस्य तव हृदयभाजातिरेकादुत्कथितमिव यद्विज्ञापनमस्मदीयंतदस्मद
 ज्ञाननिमित्तमित्यभिप्रेत्याहुः अथेति दिव्यमायया स्वरूपेच्छया विनोदोलीलायस्य स तथा निकायानां राशिनां ब्रह्मस्वरूपेण बहिः प्रत्यगात्मस्वरूपेणातः यथादेशादिक्रियाविशेषणं तेषां देशकाला
 दीनां उपादानोपलभ्यतया कारणत्वप्रापकत्वेनोपादानत्वेनोपलभ्यतया सर्वभूतभवतः आकाशशरीरस्याकाशवत् सूक्ष्मरूपस्य आकाशशरीरं ब्रह्मेति श्रुतेः लिंगशरीरस्य व्यावृत्त्यर्थपरब्रह्म इति
 मुक्तजीवस्य व्यावृत्त्यर्थसाक्षादिति साक्षात्परब्रह्मत्वे चित्तपुच्छेरेण्यस्तीत्यतः परमात्मन इति हिरण्यरेतसो मे महाप्रकाशस्य विस्फुल्लिगादिभिरुत्पन्नकालशैरक्षिकणैः खद्योतैश्च यत्स्वमस्माकमवोपादापरिह
 र्तांसि अतो वयं यत्कामेन त्वाद्ब्रह्मज्ञानलक्षणवांछया तव पादकमलच्छायां मुपगताः तदुपसन्नानां अधीहि भगवो ब्रह्मेति समित्पाणिशिष्यवच्छरणगतानां मस्माकं तत्कार्यमुपकल्पयस्य सर्वस्वेत्यन्वयः बहुमार्थ
 धैवस्वाभीष्टं प्राप्तिः स्यादिति वशाधितुमेव गच्छेन विज्ञापितवेषवचनं विज्ञापयति अथो इति तेजासितामर्थलक्षणानि ३४

हंसवत्सारग्राहिणे दध्निलयाय हृदयाकाशनिवासाय तस्यातिमुपिरंसृष्टमंतस्मिन्सर्वप्रतिष्ठितमिति श्रुतेः निरीक्षकाय चेतनकर्मसाक्षिणे कृष्णाय कृषिर्भूवाचक शब्दोपशान्तिवृत्तिवाचक इत्यतः संतत
 पूर्णानंदाय कृतौ पूर्णोपबौलप्राणौ यस्य सतथा तस्मै निरुपक्रमाय श्रमजनकप्रयत्नमंतरेण जगत्कर्त्रे निरुपक्रमो हरिर्नित्यमग्र्यत्नोद्युपक्रमेदित्यतः सत्तासंग्रहो यस्य सतथा तस्मै भवपांथा संसारमार्गे
 वर्तमानाः तेषां निजाश्रयाय निजमात्मीयानित्ययोरित्यभिधानं शश्वदेकप्रकारा वरिष्ठा धर्मादेरत्युत्तमागतिर्मुक्तिलक्षणाय स्यात्सतथा तस्मै हरये आपत्परिहरणशीलाय ३५ स्वमुपस्थानं स्वविष
 यांस्तुतिं ३६ मनुपस्थानलक्षणया विषयापुंसां मात्मेभ्यस्मृतिर्माहात्म्यस्मृतिः मायभक्तिश्च भवतीत्यन्वयः ३७ प्राप्तेः प्रत्यक्षे तथापि फलप्राप्त्यनायासेपि भक्तिज्ञानप्रसादेभ्यो न्यतः अत्र हेतुस्तत्त्वावि
 दिति अनेनायमधिकारिषु सुखादिभ्यः प्राप्तिर्योग्य इति ज्ञायते ३८ तत्त्ववित्तथास्त्वभिलाषकस्यापि फल इति तत्राह नेति यः रूपणः कामानभिलषन् स्वस्वमोक्षणं श्रेयो न वेद कुतः गुणवस्तुदृक् स्वर्गादिगुणा
 नां शब्दादिविषयाणां वस्तुदृक् अप्रतिहतत्वदर्शी नित्यत्वज्ञानीत्यर्थः अहमिच्छतो भिलाषकस्य तत्त्वज्ञानकामान्यच्छेदार्थां त्वां भजमानस्य तथा विषयफलदातृत्वं तव कथं युक्तमिति तत्राह पदेति य
 दिसमां भजमानोऽपि तथा विधः नश्वरफलस्वीकारयोग्यः उत्तमाधिकारी न स्यात्तर्हि तस्मै हेदिकान्कामान्दृष्ट्यां यश्च त्रैविद्योऽत्युत्तमो न स्यात् तस्मै स्वर्गादिकामान्दृष्ट्यामिति विशेषमभिप्रेत्याचार्यैरुक्तमो न भव
 तिवेदिति व्याख्यातं यच्छेदिति पाठेऽप्यमर्थः । त्वद्भक्तादन्यः कथमिति तत्राह नेति गुणवस्तुदृक् त्रिगुणजन्यशरीरादेर्वस्तुत्वज्ञानी दीनोऽप्येवमुग्र्यः श्रेयोमोक्षार्थं न वेद तद्विद्वान्पृच्छेत् तस्य सेवकस्य से

हंसाय दध्निलयाय निरीक्षकाय कृष्णाय मृष्टयशसे निरुपक्रमाय ॥ सत्संग्रहाय भवपांथनिजाश्रयाय शश्वद्वरिष्ठगतये हरये नमस्ते ३५ श्रीशुक उवाच ॥ अ
 थैवमीदितो राजन सादरं त्रिदशैर्हरिः ॥ स्वमुपस्थानमाकर्ण्य प्राह तानभिनंदितः ३६ श्रीभगवानुवाच ॥ प्रीतो हं वः सुरश्रेष्ठामदुपस्थानविषया ॥ आ
 त्मैश्वर्यस्मृतिः पुंसां भक्तिश्चैव ययामयि ३७ किंदुरापं मायि प्राप्ते तथापि विबुधर्षभाः ॥ मध्येकांतमतिनान्यन्मतो वांछति तत्त्ववित् ३८ न वेद कृपणः श्रेय आ
 त्मनो गुणवस्तुदृक् ॥ तस्य तानिच्छतो यच्छेदिसोऽपि तथा विधः ३९ स्वयं निःश्रेयसं विद्वान्ब्रह्मवत्तज्ज्ञायकर्मभिः ॥ नरातिरोगिणोऽप्यथवांछतोऽपि भिष
 क्तमः ४० मध्वन्यात भद्रं वोदध्यं च मृषिसत्तमम् ॥ विद्याव्रततपः सारंगान्त्रयाचतमाचिरम् ४१

व्योपि तथा विधेः तुत्तमो न भवति चेत्तर्हि तादृशान्कामान्यच्छेदद्यात् मत्प्रेरित इति शेषः ३९ कथमत्युत्तमो न भवतीति तत्राह स्वयमिति विद्वान्त्वत्तद्योग्यमुक्तिविशेषं जानन्नत्युत्तमः स्वयमज्ञाय अज्ञानिने पुंसे
 कर्मभिर्निःश्रेयसं वक्ति नोपदिशति किंतु तमेव विद्वानिति श्रुतेः ज्ञानेनैव यथापथ्यमेव अभिषिचितं ददाति नापथ्यमित्यल्लोपेन भिषक् भिनिरोगांसि वति आप्याययति प्राणभित्तिरावैच पानीयं वा शो
 षवादि रोगार्तस्यापथ्यपानीयादिद्रव्यनरातिन ददाति तस्मादनीदृश उत्तमो न भवतीत्यर्थः ननु कृपणः कर्मणा सिद्धिं कामित्वा द्विनात्युत्तम इत्यभिप्रेतं तत्तदुच्यते । सांकायिकमेवापि मध्वन्यात
 तुं मर्हसि यदि ह्यनवर्तयं जातु कर्मण्यर्तोऽत इत्यादौ भगवतैव कर्मविधानादत्राह स्वयमिति मादृशो विद्वान्स्वयं केवलैः कर्मभिरज्ञाय अज्ञानिने निःश्रेयसं न वदति किंतु ज्ञानद्वारा श्रद्धातः करणाय यथाभिपम
 पि केवलफलकामिन एव तादृशफलं दीयते अतः सांकायिकफलस्वीकारयोग्य इति नियम्यते तर्हि किमर्थं तस्मै तादृशमपि दीयत इति चेन्न युष्मद्वत्त्वेन फलदानस्य युष्मदिष्टत्वात्तदेव मम अपि युष्मत्कामाभा
 वेत्तत्फलं न दद्यां भवता च मतिप्रयकामित्वा देतदाचार्यैरुक्तं युष्मत्कामो मतिप्रय एवावस्थानादद्यामिति भावः विष्णोः प्रियकामयति देवानैवाप्रियं कंचित् यद्यप्रियं कामयति नराती शोऽपि तावदिति
 ननु यदि पुत्रपेण निष्कामेन भावितव्यं तर्ह्यस्मत्कामो निष्फलो भवतोऽनिष्टत्वादिति शंका माभूत्वा ह्यनस्य ममेष्ट्वान्मदिष्टमेव युष्माभिः कामितमित्यतो वाचाः युष्मत्काम इत्याद्युक्तम् ४० एतत्कृत इत्य

शक्यत्वाद्गहनोपायमाह मध्वमिति शानंज्ञानंनयतइतिवात्रंगतिसाधनत्वाद्वा ॥ ४१ ॥ जगतोधारकत्वादधिबद्ध सदृशतिगच्छतीतिदध्यद् सोऽधिगतोधिकज्ञानवान्वैमलयातः दध्यद्
हयन्मध्वार्थवर्णोवागमश्चशीर्ष्माप्रपदीयुवाचेतिश्रुतिः एतदेवाह आश्विभ्यामिति यस्मादधीचोऽश्विनीदेवताभ्यां ब्रह्मविद्यालक्षणं नितरांक्रतंआपादितंस्वीकृतमितिपावत्सइति यद्वा निष्कृतंप्रव
ग्यांरुयं कर्मब्रह्मचाश्विभ्यामुक्तवानितिशेषः यद्वा ब्रह्माश्विनीदेवताभ्यामुक्तवान् किमिति निष्कृतंस्तत्प्रतिपालननिमित्तं दधीचाब्रह्मदास्यामीतिप्रतिज्ञातत्वात् तदनुपदेशेऽनृतवादित्वंस्यात् तत्रा
माह अश्वशिरमिति यदधीचाश्विभ्यामुपादिष्टं यच्चतयोर्वैद्यावित्युक्तवादौदुर्लभीकृतामृतपोरश्विनोरमरतरामरणराहित्यंव्यधात्तद्ब्रह्माश्विशिरं नाम अत्रेतिहासमाचक्षते अथर्वणोदध्यद्प्रवर्ग्यब्रह्मविद्ययो
र्दक्षइतिर्वैविज्ञायात्मनोरमरत्वंकामयमानावाश्विनौदेवौदधीचमुपागम्य त्वंप्रवर्ग्यब्रह्मविद्याविशारदेत्याकर्ण्यगताभ्यांतदधीचावाभ्यांतेवक्तव्येइतिविज्ञापयाचक्रतुः कर्मकाढोक्तकर्मणिप्रवृत्तेनमयात
त्समाप्य कालांतरेवक्ष्येतेइतितेनोदितौतौनिजगृह्णाण्याजगमतुः एतस्मिन्बन्तरेआत्मनोन्पस्यविद्यातिशयमसहमानःसुरपतिस्तमृषिमुपसृत्यत्वपाप्रवर्ग्यब्रह्मविद्येकस्यैचिन्नवक्तव्ये रागलोभादिनावदतस्त
वशिरांश्चिच्छायाभितितयनुज्ञासास एवंबहुतियेकालेऽतिक्रांतेनासत्याभ्यामासत्यपूर्वोक्तविद्येवक्तव्येइत्युक्तोमुनिरहमिद्रेणनिषिद्धोऽस्मीत्यजीगदत् तत्रोपायमाकलयन्निजशिरश्छेदात्प्रागेवतवशिर
विच्छत्वाभ्यन्निधायकस्यचिदधश्चशिरांश्छित्वागलेसंघायतेवैतेविद्येभूहि यदाद्रस्तदश्वशिरांश्छिनत्तितार्हस्वकीयशिरःपूर्ववद्ब्रह्मेसंयोज्यतुभ्यदक्षिणाचदास्यावइतिताभ्यांदेवचिकित्सकाभ्यामुक्तो

सर्वैह्यधिगतोदध्यद्वाश्विभ्यांब्रह्मनिष्कृतम् ॥ तद्वाजश्वशिरं नामतयोरमरतरां व्यधात् ४२ कृत्स्नं चार्थवर्णं त्वाष्ट्रं वर्माभिर्द्वयं दत्तमकम् ॥ विश्वरूपाय यत्प्रादा
त्त्राष्ट्राय त्वमधास्ततः ४३ युष्मभ्यं याचितो दध्यद् धर्मजो गानि दास्यति ॥ ततस्तेरायुधश्रेष्ठो विश्वकर्मविनिर्भितः ॥ येन वृत्रशिरो हर्ता मत्तेज उपबृंहितः ४४
तस्मिन् विनिहते गूयं तेजो ह्यायुधसंपदः ॥ भूयः प्राप्स्यथ भद्रं नो हिंसति च मत्परान् ४५ ॥ इति श्रीभागवते षष्ठस्कन्धे नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ७ ॥
॥ श्रीशुक उवाच ॥ इंद्रमेवं समादिश्य भगवान्विश्वभावनः ॥ पश्यतामनिमेषाणां तत्रैवांतर्दधे हरिः १

दध्यद्भ्यशिरसातेविद्येतयोरुपादिदेशइत्यतोश्वशिरं नामेतिप्रख्यातमभूदिति आथर्वणायाश्विनोदधीचेऽव्यंशिरःप्रत्यैरयतं सर्वांमधुप्रवोचहतापत्वाष्ट्रं पदस्त्रावपिकक्ष्यवामितिश्रुतिंचानोदाहरति हेऽपि
नावाधर्वणायदधीचेऽश्वसंबंधिशिरःप्रत्यैरयतंमत्संहितमकुरुतं सदध्यद्भ्यामयुधब्रह्मविद्यालक्षणं प्रवोचत्प्रावोचत् हेदसौत्वष्ट्राविश्वरूपायमेकंत्वाष्ट्रं कक्ष्यं नारायणकवचं च वामुवाच कीदृशं
श्रुताय न यथातथं विद्याजानन्विच्छावक्ष्यामीतिवचनंसत्यं संपादयन्नितिवा ४२ किंचनारायणकवचधारणाच्चदधीचोर्गवर्ग्यवदित्यभिप्रेत्याह कृत्स्नंचेति मदात्मकं वर्मनारायणकवचं अथर्वणं आथर्वणेन द
धीचाधीतत्वात् कृत्स्नं अंगोपागमसाहित्येनानुत्त्वाष्ट्राय विश्वरूपाय प्रादात् यच्चत्वविश्वरूपादधीः ततस्तस्मात्त्वाष्ट्रं तुष्टुर्विद्यमानत्वात्तन्नामत्वात्तस्य विश्वरूपस्य विद्यमानत्वाच्चतया ४३ युष्माकयात्मा
भंगमयं माभूदित्याह युष्मभ्यमिति अंगानीत्यवयवसाहित्यविवक्षया बहुवचनं किंचिदपि नावशेषतत्पर्यः याचितोऽश्विमिति पाठे अश्विभ्यां याचितो यथाताभ्यां विद्याप्रादात्तथा युष्मभ्यमप्यगानि
ददातीत्यर्थः तैरंगैर्विश्वकर्मणानिर्भितं आयुधश्रेष्ठो भवत्विति शेषः येन आयुधश्रेष्ठेन मत्तेजोसंपदं बृंहितो भवान् ४४ तेजो ह्यायुधसंपदः तेन गस्ता इति शेषः मत्परान् हिंसति केपीति शेषः अत्र हर्षाज्ञाकारित्वेन मुन्या
दियाच्छयानदेवानां सामर्थ्यं नूनमेति शेषः समर्था अपि पावति देवा मुन्यादिकान् कृच्छित् आह्वयैव हरेस्तेषां शोर्थमपि नान्यथेति वचनात् ४५ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कन्धे विजयध्वज क० टीका
यानि वमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ शत्रुनिग्रहोपि भगवत्प्रीतिजनकत्वेन मुक्तिसाधनस्यादित्यभिप्रेत्य कतिपयैर्भ्यापैर्द्वैत्रवासवयोर्द्विनिष्कप्यते अत्रादौ सतामभीष्टमवश्यं कर्तव्यपुरुषेणेति देवभ्यो दधीचेः स्वागदान
शक्रास्वकुमाह इंद्रमिति सुरमत्स्यावनिमिषावित्यमरः १

२ संस्थायांचेतनापहोबुद्धिभ्रंशकरः योद्रोहः दुःखलक्षणउपद्रवः संवृंदारकादेवापियूनजानीथेत्यन्वयः सर्वप्राणिनांबुद्धिवृत्तिसाक्षित्वाद्रवतामित्यर्थः अभिद्रोहस्यसर्वविषयज्ञाननाशकत्वात् ३
आत्म्यादेहेसमीरेचसंसारिणिहरीतयेत्यभिधानात् इहमिधेयुवस्तुषुदेहः प्रेष्टः प्रियतमः ईप्सिततमइतियस्मात् कः पुमान्भिक्षमाणायातिथिरूपेणयाचमानायविष्णवेपितदेहंदातुमुत्सहेतप्रयतेत ४ पुण्य
श्लोकैः पुण्यैरीह्यानिस्तुत्यानिकर्माणिदेहदानादीनियेषातेतथातेषां ५ नूनंप्रायः परसंकटंपरदुःखंदातुंमशक्यंदातव्यवेतिवा परसंकटवेदताहिनयाचेत सामान्यमुक्त्वाविशेषमाहः नेतीति
अज्ञाव्यप्रपितातुंयदीश्वरः समर्थस्तर्हि याचितः सन् असौदास्यामीतिनेतिनाह नवक्तव्य तेजानंतोपीहशोपाचनीयइतिजानंतोवर्षंदातुसमर्थंभवंतंयाचामहेइत्यभिप्रायः नचात्रदेवानास्वात्मप्रनोनीच
माश्रय्येणयाचमानानामभिमानलक्षणतेजःक्षतिः शंक्नीया कार्यगौरवविवक्षयातदभावस्यप्राभाणिकत्वाद्धर्षाज्ञाकारित्वाच्च आज्ञयैवमहाविष्णोः कार्यार्थमपिचक्रचित् नीचानपितुयाचते

तत्राभिधाचितोदेवैर्ऋषिराथर्वणोमहान् ॥ मोदमानउवाचेदंप्रहसन्निवभारत २ अपिवृंदारकायूनजानीथशरीरिणाम् ॥ संस्थायांयस्त्वभिद्रोहोदुःसह
श्चेतनापहः ३ जिजीविषूणांजीवानामात्माप्रेष्टइहेप्सितः ॥ कउत्सहेततंदातुंभिक्षमाणायविष्णवे ४ ॥ देवाऊचुः ॥ किन्नुतहुस्त्यजं ब्रह्मपुंसांभूतानु
कंपिनाम् ॥ भवद्विधानांमहतांपुण्यश्लोकेद्व्यकर्मणाम् ५ नूनंस्वार्थपरोलोकोनवेदपरसंकटम् ॥ यदिवेदनयाचेतनेतिनाहयदीश्वरः ६ ॥ ऋषिरुवाच ॥
धर्मैवः श्रोतुकामेनयून्यवैप्रत्युदाहृताः ॥ एषवः प्रियमात्मानंत्यजंतंत्यजाम्यहम् ७ योऽध्रुवेणात्मनानाथानधर्मेनयशःपुमान् ॥ ईहेतभूतदययासशो
च्यःस्थावरैरपि ८ एतावानव्ययोधर्मः पुण्यश्लोकैरुपासितः ॥ योभूतशोकहर्षाम्यामात्माशोचतिहृष्यति ९ अहोदैव्यमहोकष्टं पारक्यैः क्षणभंगुरैः ॥
यन्नोपकुर्यादस्वार्थैर्मर्त्यैः स्वज्ञातिविग्रहैः १० ॥ श्रीशुकउवाच ॥ एवंकृतव्यवसितोदध्यङ्काथवर्णस्तनुम् ॥ परेभगवतिब्रह्मण्यात्मानंसंनयन्जहौ ११
यत्ताक्षासुमनोबुद्धिस्तच्चदृग्ध्वस्तबंधनः ॥ आस्थितः परमंयोगंनदेहंबुबुधेगतम् १२ अथेंद्रोवज्रमुद्यम्यनिर्मितंविश्वकर्मणा ॥ मुनेस्त्वस्थिभिरुत्सिको
भगवत्तेजसान्वितः १३ युतोदेवगणैः सर्वैर्भजेंद्रोपर्यशोभत ॥ स्तूयमानोमुनिगणैर्ब्रह्मलोक्यहर्षयन्निव १४ वृत्रमभ्यद्रवच्छत्रुमसुरानीकयूयपैः ॥ पर्यस्त
भोजसाराजन्कुद्रोरुद्रइवांतकम् १५ ततःसुराणामसुरैरणः परमदारुणः ॥ त्रेतामुखेनर्मदायामासीद्वैप्रथमेतरे १६

स्वात्मनोऽगुणवत्तराः नीचवाक्यवदेयुश्चसुरानैतावताकचित् तेजःक्षतिर्भवेदेष्टांजनकस्ययथार्थकइतिवचनात् ६ प्रत्युदाहृताः निराकृताइवोक्ताः । त्यजंतंत्यजंतं ७ अध्रुवेणात्मनाभित्यं
नदेहेन हेतायाः स्थावरैः स्तब्धैः (स्तवैः) विवेकशून्यैरित्यर्थः ८ ९ पारक्यैः परेषां चपुलादीनामक्षयभूतैः अस्वार्थैः परप्रयोजनैः स्वज्ञातिजनैः स्वविग्रहैः स्वदेहैश्च १० आत्मानं मनो ब्रह्मणिसम्पकूनयन्
अस्मयनं देहं ११ यत्ताहं द्रियप्राणमनोबुद्धयोयेनसतथा हरेस्तत्त्वं रूपंपद्मम् योगमूलाधारमारभ्य द्वादशांतपर्यंतप्राणोन्नयनलक्षणं १२ उत्सिकः उज्ज्वलः १३ १४ पर्य
स्तंपरिवृतं १५ ननुकास्मिन्कालेकास्मिन्देशेवृत्रवासवयोर्दुष्टमभूदितितत्राह त्रेतामुखइति अंतरेऽस्मिन्वर्तमानेवैवस्वत्तारूपमन्वन्तरे तत्रापिप्रथमेयुगेप्रथमचतुर्गुणेतत्रापित्रेतामुखेत्रेतागुणस्यादौ
त्रयंवाप्यानर्भेदातीरे गंगायांघोषइतिवद्वत्तत्रलक्षणोक्त्याप्रथमरणस्तुनर्भेदातीरे द्वितीयरणस्तुप्राक्तिकालेसमुद्रतीरेइतिविशेषोपप्रांतरेणचज्ञातव्यः १६

वि० अ०

कः श्रित्यादिकः पः सुकसुद्धमूर्ध्नि प्राप्तं मृत्युं न वृणोतनामस्य न्ययः ३३ इतोपि युद्धमरणं प्रशस्तमित्याहः द्वाविति योगरतो जितप्राणश्च यो ब्रह्मसंधारणया ब्रह्मध्यानेन कलेवरं विजह्यादित्युद्धाद निवृत्तोऽग्रणीः यो वीराणां मशतो गत्वा वीरशये युद्धाग्रे शरीरं जहातीति त्यक्चमरणं तयोर्द्वावेतौ मृत्युदुष्प्रापौ संमतौ शास्त्रविहितावित्यन्ययः ३४ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे विज० टीकायां दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ अथेतसोऽह्नि मत्प्रवृत्तिस्मरणरहिताः १

काल्यमानोविद्राव्यमाणां २ ओजसा राजन्दीप्यन्सवृत्रांतांस्वपृतनांनिवार्यद्रावयतोदेवाभिर्भस्म्येदंवाक्यमब्रवीत् हकिल ३ हेदेवा-यूयंमातुरदितेरुच्चरिता अवमेहनवर्जिताः किं उभये
षामपिदेवानिष्क्रांतत्वाविशेषात् कुतोऽस्माकमत्राह धावद्भिरिति पृष्ठतोहतेर्धावद्भिः असुरनायकैः व युष्माकंकिंप्रयोजनंअधर्मत्वात् अपमपिकुतोत्राह नहीति स्वर्ग्यःस्वर्गप्राप्तियोग्यः ४ हेभुल्लका-
ल्पाःदेवाःयुष्माकंहृदिसारंघैर्यथाचितं मात्रंक्षणकालं ग्राम्यसुखेविषयभोगजनितानंदं ५ विचेतसोमूर्छिताः ६ एतदेवस्पष्टयति तेनेति विस्फोटनंप्रकांडताडनं ७ मालंनलसमुदायलक्षणंवनं घूषपात
मंजः ८ अभिद्रवतेअभ्यागच्छते ९ महेंद्रवःहंऐरावतं १० वृत्रगदामिमृष्टोऽभिहतोऽपासरत् तिर्यक्पृष्ठतोवागतः ११ सन्नवाहायविह्वलितवाहनाय पुनःगदांनप्रापुंक्तं अमृतस्त्राविणाकारेणकृतेनअ

विशीर्यमाणांपृननामासुरीमसुरर्षभः ॥ कालानुकूलैस्त्रिदशैःकाल्यमानामनाथवत् २ दृष्टातप्यतसंकुद्रइंद्रशत्रुरमर्षितः ॥ तान्निवार्यैजसाराजननिर्भ
स्म्येदमुवाचह ३ ॥ वृत्रउवाच ॥ विंवउच्चरितामातुर्धावद्भिःपृष्ठतोहतेः ॥ नहिभीतवधःश्लाघ्योनस्वर्ग्यःशूरमानिनाम् ४ यदिवःप्रधनेश्रद्धासारंवाशुल
काहृदि ॥ अग्रेतिष्ठतमात्रंमेनचेद्वाभ्यसुखेस्पृहा ५ एवंसुरगणानक्रुद्धोभीषयन्वपुषारिपून् ॥ व्यनदत्सुमहाप्राणोयेनलोकाविचेतसः ६ तेनदेवगणाः
सर्वेवृत्रविस्फोटनेनवै ॥ निपेतुर्मूर्छिताभूमौयथैवाशनिनाहताः ७ ममर्दपद्भ्यांसुरसैन्यमातुरंनिमीलिताक्षरणरंगदुर्मदः ॥ गांकंपयन्नुद्यतशूलोजसाना
लंवनंयुथपतिर्यथोन्मदः ८ विलोक्यतंवज्रधरोऽत्यमर्षितःस्वशत्रवेऽभिद्रवतेमहागदाम् ॥ विक्षेपतामापततीसुदुःसहांजग्राहवामेनकरेणलीलया ९
सइंद्रशत्रुःकुपितोभृशंतयामहेंद्रवाहंगदयोरुविक्रमः ॥ जघानकुंभस्थलउन्नदन्मृधेतर्कर्मसर्वेसमपूजयन्पृ १० ऐरावतोवृत्रगदामिमृष्टोविघूर्णितोऽद्रिः
कुलिशाहतोयथा ॥ अपासरद्भिन्नमुखःसहेंद्रोमुंचन्नसृक्सप्तधनुर्भृशार्तः ११ नसन्नवाहायविषण्णचेतसेप्रापुंक्तभूयःसगदांमहात्मा ॥ इंद्रोऽमृतस्यंदिक
राभिमर्शवीतव्यथःक्षतवाहोऽवतस्थे १२ सतंतृपेंद्राहवकाम्ययारिपुंवज्रायुधंभ्रातृहणंविश्लोक्य ॥ स्मरंश्चतर्कर्मनृशंसमहःशोकेनमोहेनहसन्जगाद
१३ ॥ वृत्रउवाच ॥ दिष्ट्याभवान्मेसमवस्थितोरिपुयैर्ब्रह्महागुरुहाभ्रातृहाच ॥ दिष्ट्याऽनृणोद्याहमसत्तमत्वयामच्छूलनिर्भिन्नदृष्ट्वाऽचिरात् १४
योनोग्रजस्यात्मविदोद्विजातेर्गुरोरपापस्यचदीक्षितस्य ॥ विस्रभ्यसज्जेनशिरांस्यवृश्चःपशोरिवाकरुणःस्वर्गकामः १५ ंहीश्रीदयाकीर्तिमिरुज्जिततंत्वां
स्वकर्मणापुरुषादैश्चगर्ह्यम् ॥ कृच्छ्रेणमच्छूलविभिन्नदेहमस्पृष्टवह्निंसमदंतुगृध्राः १६ अन्येतुयेत्वाऽनुनृशंसमज्ञायद्युद्यतास्त्राःप्रहरंतिमह्यम् ॥ तैर्भूतनाथं
सगणंनिशातत्रिशूलनिर्भिन्नगलैर्यजामि १७ अथोहरेमेकुलिशेनवीरहतांप्रमथ्येहशिरोयदीह ॥ तत्रानृणोभूतबर्लिंविधायमनस्विनांपादरजःप्रपत्स्ये १८

मिमर्शेनस्पृश्लक्षणेन वीतव्यथःवीतागताव्यथायस्यसः क्षतःवाहोपस्यसतथा १२ भ्रातृहणविश्वरूपस्यहंतारं अहःपापरूपं मोहेनअज्ञानेन १३ ब्रह्महत्यादिकमेकंविश्वरूपमपेक्ष्योच्यते अनृणांभ्रा
तृघरणमासर्षेणहीनः दृष्ट्वापापाणवत्कठिनहृदयेन १४ स्वर्गकामोयजमानः विस्रभ्यावश्वस्य १५ ंहीश्रीदयाकीर्तिमिरुज्जितरहितं समदंतुमक्षयंतुं अस्पृष्टवह्निमित्यनेनभिःशेषनाशंसूचयति १६
स्वानुत्वामगु १७ हरेइंद्र इहयुद्धे तत्रवर्हिं इहास्मिन्जन्मन्येवमनस्विनांपूर्ववीरस्वर्गगतानापादरजःप्रपत्स्ये तेषालोकंगमिष्यामीत्यर्थः १८

द्विचोपिमुंचसि मासंशयिष्ठाः संशयंभाकार्षीः भगानांभाभ्यानांसेपदादेवनाथदातवौ अहल्याजारेतिभिदांवासूचयति प्रयुक्तं वञ्चनितराफलतीतिनिष्फलप्रयोजनवत्स्यात् किंतुकृपणार्थादरिद्रविप
पयायाच्चाव्यर्थाभवतिपथातथानस्यादित्यर्थः १९ हेशक यष्टतववज्रःहरेस्तेजसादधीचेस्तपसाचतेजितोनिशितःतेनैवशत्रुंमांजहीत्यन्वयः विष्णुयंत्रितोविष्णुवशो यतोयज्रहरिरस्तस्नत्रवि
जयादिगुणाःस्युः २० वृत्रेसात्त्विकचेतनाशत्त्वभावंदर्शयितुमाह अहमिति संकर्षणोभगवांस्तन्मनःसमाधानं यथाह तथामनस्तस्यसंकर्षणस्यवरणारविंदेसमाधाय तत्रवज्रवेगेनलुलितःछिन्नोग्रा
म्यपाशोविषयभोगलक्षणःपाशोयस्यसतया अपविद्धःपरित्यक्तोकोकोदेहांयेनसतया अस्माच्छोकत्येत्येतिश्रुतेः परिभ्रष्टैतच्छोकस्थितिरीतिवह अहमुनेर्ज्ञाननोर्गातलोकेवैकुण्ठादिलक्षणंयामीत्यन्वयः
संन्यासलक्षणंवा २१ ननुपरत्रसुखंवाऽसुखंवा निश्चितं तत्रात्रचास्त्वैध्वंयदीदृश्यते एतच्छोकस्यापेतदपित्यक्तस्यात्तस्मात्तवशोकोनस्यात्किमित्याशंक्यसर्वस्येश्वराधीनत्वेनतद्वत्मेवास्थितराना
न्यत् किंचस्वभक्त्यःस्वर्गादिकमपिनददाति किमुतैहिकं अतो नशोकोभयेत्याशयेनाह पुंसांमिति सलोकनाथःस्वर्गादौपासपदःसंतिताः स्वकानांपुंसांनरातिकिल तासांसाकाशाद्रयादिकमुत्पद्यतइ

सुरेशकरमाज्जहिनोषिवज्रंपुरःस्थितैरिणिमध्यमोघंम् ॥ मासंशयिष्ठाभगदेववज्रंस्यान्निष्फलंकृपणार्थेवयाच्चा १९ नन्वेषवज्रस्तवशक्तेजसाहरेर्दधीचे
स्तपसाचतेजितः ॥ तेनैवशत्रुंजहिविष्णुयंत्रितोयतोहरिर्विजयःश्रीगुणास्ततः २० अहंसमाधायमनोयथाहसंकर्षणस्तच्चरणारविंदे ॥ त्वद्वज्रंरहोलुलित
ग्राम्यपाशोर्गतिंमुनेर्याम्यपविद्धलोकः २१ पुंसांकिंलैकांतधियांस्वकानांयाःसंपदोदिविभूमौरसायाम् ॥ नराति यस्माद्रयमुद्वेगआधिर्मदःकलिर्व्यसनं
प्रयासः २२ त्रैवर्गिकायासविधातमस्मत्पतिर्विधत्तेपुरुषस्यशक्रः ॥ तेनानुमेयोभगवत्प्रसादोयोदुर्लभोऽकिंचनगोचरोऽयैः २३ अहंहेरतवपादैकमूलदा
सानुदासोभवितास्मिभूयः ॥ मनःस्मरेतात्मपतेर्गुणान्नोऽगृणीतवाक्कर्मकरोतुकायः २४ ननाकपृष्ठंनचपारमेष्ठ्यंनसार्वभौमंनरसाधिपयम् ॥ नयोगसि
द्धीरपुनर्भवंवासभंजसंत्वाविरह्यकांक्षे २५ अजातपक्षाइवमातरंरसाःस्तन्यंयथावत्सतराःक्षुधार्ताः ॥ प्रियंप्रियेवाभ्युषितंविषण्णंमनोर्विदाक्षदक्षते
त्वाम् २६ ममोत्तमश्लोकजनेषुसख्यंसंसारचक्रेभ्रमतःस्वकर्मभिः ॥ त्वन्माययात्मात्मजदारगेहेष्वासक्तचित्तस्यननाथभूयात् २७ इतिश्रीभागवतषष्ठस्कं
धेएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ऋषिरुवाच ॥ एवंजिहासुर्नृपदेहमाजौमृत्युंपरंविजयंमन्यमानः ॥ शूलंप्रगृह्णाभ्यपतत्सुरेन्द्रंयथामहापुरुषंकेटभोऽमु १

तियस्यात्तस्यादितिशेषः ॥ २२ ॥ इतो नहरेर्भक्तानुकंपित्वंपश्येत्याशयेनाह त्रैवर्गिकेति अस्मत्पतिर्भगवान् पुरुषस्यभक्तस्य तेनधर्मार्थकामपरिश्रमनाशेन यस्यानुग्रहमिच्छामिहरिप्येतद्व
नशनैस्त्पदेः २३ अधुनाहंसमाधायमनइत्यत्रकथितमनःसमाधानप्रकारंनिरूपयति अहमिति मनःआत्मपतेःआत्मपतिंस्मरेत अधीगर्थेदपेशकर्मणीतिषष्ठी नोवाक्त्वद्गुणान्गृणीतकायः
कर्मयथासावि करोतु २४ ममभिरस्वर्गोपिदैकुण्ठादिरित्याशयेनाह ननाकपृष्ठमिति सार्वभौममित्यनेनभूमौचक्रवर्तिपदमाहयोगसिद्धीःअणिमादिलक्षणाःअपुनर्भवंपुनरुत्पत्तिमात्रशून्यत्वेनसुख
पूर्त्यभावलक्षणंभोक्षं संयजसंजैषम्यनैर्घृण्यनुद्धिन्नान्यंविहय्यविहाय २५ स्तन्यंस्तनच्युतंपयः वत्सतराःअतिशयेनबालाःस्तनंधयाः प्रियानबोढाभार्या अधुषितंभोषितमन्यतःस्थितमित्यर्थः २६
श्रीहरिदर्शनसाधनमाह ममेति नभूयात्सख्यमितिशेषः २७ इतिश्रीभागवतषष्ठस्कंधेविज०टीकायाएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ वृत्रवातःसंवादच्छलेनहरेर्जीवेनाभेदज्ञानंतमःसाधनमित्येतन्निरूप्य
तेऽस्मिन्नध्याये तत्रादौवृत्रवासवयोर्पुंशोषंकि एवंजिहासुरिति विजयंविजयात्मकं परमुरुपं मन्यमानः १

१४ दुःखाद्यागमेमकृतिपुरुषविवेकाज्ञानकारणमित्याह सत्वमिति आत्मनोजीवस्यात्मानं परमात्मानम् १५ श्रीहर्षधीनत्वेन जयादिकं तवापि प्रत्यक्षमित्याह पश्येति १६ प्राणएवरलहः पणोयस्यसतथा इषवःशरायवक्षायस्यसतथा हस्यादिवाहनान्यासनफलकलक्षणयस्यसतथा द्यूतकल्पःसंग्रामः अत्र द्यूतलक्षणे समरे १७ गतालीकनिर्व्याजम् १८ सिद्धःजीवन्मुक्तः जीवन्मुक्ते जातिभेदे सिद्धः स्यात्साधितेपि चेति । आत्मानं श्रीहर्ष भक्तः भजमानः १९ ग्रामंगतइतिवत् । महापुरुषतां प्रतिगतः । भक्तिज्ञानादिगुणसंपन्नत्वेन महत्त्वम् २० २१ सातकोदकैः रूपतटाकादि जलैः तत्प्रायैः स्वर्गादिभिः २२ धर्मजिज्ञासया धर्मविचारेण युक्तौ युध्यंतीति पुनः योषा तेषां पती युथसंग्रह इति धातुः अनपुंसकाद्युपपदं क्विप्प्रत्ययः पुमशब्दवत् २३ २४ कनिष्ठिकाधः करभः करिपो तपि तस्मादकीर्तियशसोर्जयापजययोरपि ॥ समः स्यात्सुखदुःखाभ्यां मृत्युजीवितयोस्तथा १४ सत्वरजस्तम इति प्रकृतेर्नात्मनो गुणाः ॥ तत्र साक्षिणमात्मानं यो वेदन स ब्रह्मते १५ पश्यमानिर्जितं शक्रवृक्षणा युधमुजं मृधे ॥ घटमानं यथा शक्तिवप्राणजिहीर्षया १६ प्राणग्लहोयं समर इष्वक्षो वाहनासनः ॥ अत्र न ज्ञायतेऽमुष्यजयोऽमुष्यपराजयः १७ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ इंद्रो वृत्रवचः श्रुत्वा गतालीकमपूजयत् ॥ गृहीतवज्रः प्रहसंस्त माहगतविस्मयः १८ ॥ इंद्र उवाच ॥ अहोदानवसिद्धोऽसि यस्य तेमतिरीदृशी ॥ भक्तः सर्वात्मनात्मानं सुहृदं जगदीश्वरम् १९ मवानतार्षीन्मायां वै वैष्णवीं जनमोहिनीम् ॥ यद्विहाया सुरं मावं महापुरुषतां गतः २० खल्विदं महदाश्चर्यं यद्रजः प्रकृतेस्तव ॥ वासुदेवे भगवति सर्वात्मनि दृढामतिः २१ यस्य भक्तिर्भगवति हरौ निःश्रेयसे श्वरे ॥ विक्रीडतोऽमृतान्भो धौ किं क्षुद्रैः सातकोदकैः २२ श्रीशुक उवाच ॥ इति ब्रुवाणा वन्योन्यं धर्मजिज्ञासयानृप ॥ युयुधा ते महावीर्या विद्वद्वैत्रौ युधां पती २३ आविद्व्यपरिवं वृत्रः कार्णाय समरिदम् ॥ इंद्राय प्राहिणो द्यौरवामहस्तेन मारिष २४ स तु वृत्रस्य परिवंकरं च करभोपमम् ॥ चिच्छेद युगपद्देवो वज्रेण शतपर्वणा २५ दोभ्यामुत्तमूललाभ्यां बभौ रक्तस्रोतोऽसुरः ॥ छिन्नपक्षी यथा गोत्रः स्वाद्धष्टो वज्रिणाहतः २६ कृत्वा धरां हनुं भूमौ दैत्यो दिव्युत्तरां हनुम् ॥ न भोगं भीरवक्त्रेण लिलेहो लब्धजिह्वा २७ दंष्ट्राभिः कालकल्पाभिर्ग्रसन्निवजगन्नयम् ॥ अतिमात्रमहाकाय जाक्षिपंस्तरसागिरीन् २८ गिरिराट्पादचारी वपद्रव्यानि दारयन्महीम् ॥ जग्रास तं समासाद्य वज्रिणं सहवाहनम् २९ महाप्राणो महावीर्यो महासर्प इव द्विपम् ॥ वृत्रग्रस्तं तं मालक्ष्य स प्रजापतयः सुराः ॥ हाकष्टमिति निर्विण्णा श्रुकुशुः समहर्षयः ३० निगीर्णीप्यसुरेन्द्रेण नमभारोदरंगतः ॥ महापुरुष सन्नद्धो योगमायाबलेन च ३१ भिस्त्वा वज्रेण तत्कुक्षिं निष्क्रम्य बलभिद्विभुः ॥ उच्चकर्तेशिरः शत्रोर्गिरिशृंगमिवौजसा ३२ वज्रस्तुतत्कंधरमाशुवेगः कृतस्समं तात्परिवर्तमानः ॥ न्यपातयत्तावदहर्गणेन योज्योतिषामयने वार्त्रहत्ये ३३

तत्कर इत्यभिधानात् अत्र करभशब्दस्य युक्तोर्ध्वग्राहः २५ भ्रष्टो भ्रंशितः २६ लिलेहनमइति शेषः २७ कालकल्पाभिः यमसदृशीभिः २८ २९ ३० महापुरुषेण भगवता सन्नद्धः सहितोरक्षित इति यावत् नारायणकवचाख्यविद्यया समुद्रतो वा योगमायाबलेन अणिमादिमहिम्बलेन उपायलक्षणे मायाबलेन वा ३१ ३२ अक्षिभ्यो वेगो यस्य सतथा योयमहर्गण आदित्यादिज्योतिषामयनेन दक्षिणोत्तरायणसंज्ञे संवत्सरे संभवति तावदाहर्गणेन वृत्रहणं शतश्रयलक्षणेन वार्त्रहत्ये वृत्रहननसंबन्धिनिसमरे काले वा तावत्कालं समं तात्कृतं नृपरिवर्तमानो भ्रमन्वज्रस्तं न्यपातयदित्यन्वयः अनेतिहा

संप्रति प्रथमं युद्धं नर्मदातीरे द्वितीयं तु समुद्रतीरे तत्र वृत्रेण केनचित्संकेतेन संधित ईद्रः सत्यं प्राप्तस्य तस्य स्निग्धतया करं प्रसृज्य फेनेनास्य वधं कर्तुं विचरन् फेनेन मांजहीति विनोदवचनं वृत्रेण वा दधित्वा तेन पादस्पर्शे लक्षणं ताडनं कृत्वा बुद्ध्या यस्य अद्भ्यः एकसं वत्सरकालं युद्धं कृत्वा विष्णुशक्तियुक्तं वृत्रं फेनेन निवेशयत स्मै विस्मृत्य श्रीनारायणं ध्यायत रतस्य शिरः प्रजहार संधितः समये नेंद्रो वृत्रेणाथोकरग्रहः समुद्रतीरे विचरन् फेनेन वधयस्य तु नर्मणा जाह्निकेनेन वाचा यित्वा सुरेश्वरः पादस्पर्शं विवादं च कृत्वा युद्धाय दर्शितः फेने वृत्रं समावेशय विष्णुयुक्तं व्यसर्जयत् अपानुदच्छिरस्तस्य ध्यायतो वत्सरेण स इति वाक्यं मन्त्रमानं करं कृत्वा तीतिकरग्रहः ३३ वृत्रघ्नस्यैव तस्य सर्वधीनिर्लिङ्गानि लक्षणानि स्तंभितजलनिर्गमनादीनि तानियेषु मन्त्रेषूच्यंते ते वार्त्रघ्नलिङ्गास्तैर्मन्त्रैः दासपत्नीरहिगोपा आतिष्ठ निरुद्धा आपः पाणिने वगावः अर्पा बिलमपि हि तेषु दासीदृष्टं जघन्वां अपतद्द्वारेत्यादि लक्षणैः ३४ आत्मज्योतिर्जिवाख्यतं जेः स्वलोकं स्वेनाधिकृतं विद्याधरलोकं ३५ ॥ इति श्रीभाग० पृष्ठ० वि० टीकायां द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ अश्वमेधादिकर्मज्ञानप्रतिबंधं बुध्कर्मापरिहारत्वेन तत्साधनमित्येतदस्मिन् अध्याये प्रतिपाद्यते भूरिदबहुप्रदं स्वर्णप्रदेति वा स्वर्णभूरीहरिण्यं च पुरटं निष्कहेमनीत्यभिधानाद्विरण्यादिद्रव्यप्रदं १ ततः समुद्रतीरात् २ हरेरेंद्रस्य

तदा च सेतुं दुभयो विनेदुर्गंधर्वविद्याध्रमहर्षिसिद्धाः ॥ वार्त्रघ्नलिङ्गैस्तमभिष्टुवानामैत्रमुदाकुसुमैरभ्यवर्षन् ३४ वृत्रस्य देहान्निष्क्रान्तमात्मन्योतिरिदं ॥ पश्यतां सर्वलोकानां स्वलोकं समपद्यत ३५ इति श्रीभागवते षष्ठस्कंधे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ वृत्रे हते त्रयो लोका विनाशक्रेण मूरिद ॥ स पालाद्यभयं सद्यो विज्वरानि वृतेन्द्रियाः १ देवर्षिपितृभूतानि देव्या देवानुगाश्वये ॥ प्रतिजग्मुः स्वधिष्ण्यानि ब्रह्मेन्द्रादयस्ततः २ राजोवाच ॥ इंद्रस्यानिवृतेर्हंतुं श्रोतुमिच्छामि भो मुने ॥ येनासं सुखिनो देवा हरेदुःसंकुतोऽभवत् ३ श्रीशुक उवाच ॥ वृत्रविक्रमसंविघ्नाः सर्वे देवाः सहर्षिभिः ॥ तद्वधा यार्थयन्निद्रं नैच्छद्भीतो बृहद्वधात् ४ इंद्र उवाच ॥ भूस्त्रीजलद्रुमैरेनो विश्वरूपवधो द्रवम् ॥ विभक्तमनु गृह्णाद्विर्वृत्रहत्यां क्रमाध्वर्यहम् ५ श्रीशुक उवाच ॥ ऋषयस्तदुपाकर्ण्य महेन्द्रमिदं ब्रुवन् ॥ याजयिष्यामभद्रं ते हयमेधेन मास्मभैः ६ हयमेधेन पुरुषं परमात्मानमीश्वरम् ॥ इच्छानारायणं देवं मोक्षयेऽपि जगद्वधात् ७ ब्रह्महापितृहा गोघ्नो मातृहा चार्यहाऽघवान् ॥ श्वादः पुल्कसको वापिशुध्वेरन्यस्य कीर्तनात् ८ तमश्वमेधेन महामसेन श्रद्धान्वितोऽस्माभिरनुष्ठितेन ॥ हत्वाऽपि स ब्रह्मचराचरं त्वं न लिप्स्यसे किं सल निग्रहेण ९ श्रीशुक उवाच ॥ एवं संचोदितो विप्रैर्मरुत्वानहनद्रिपुम् ॥ ब्रह्महत्याहते तस्मिन्नास सादृष्टा कपिम् १० तथेंद्रं स्मह संतप्तं निवृत्तिना मुमाविशत् ॥ ऋषीमंतं हत्यया तप्तं सुखं त्यपि नोगुणाः ११

अर्कमर्कटं बहुकविष्णुवासववायवः तुरंगसिंहशीतांशुयमाश्वहरयोदशोति अभिधानं ३ अर्थयन्ति युमपदी अर्थं प्रातिपदिकात् कृदन्तात् तत्करोतीति णिचि कृते रूपं साधु बृहद्वधात् ब्राह्मणवधात् ४ एनो ब्रह्महत्यापारं मां र्भिसंज्ञोऽप्यपरिहरामि मास्मभैः भयं माकार्षीः स्म ६ ७ यन्मासं कीर्तनादेने शुद्धा भवति किं वक्तव्यं तच्च जनेनेति भावेनाह ब्रह्महेति ८ स ब्रह्मेति चराचरात्पृथग्रहणं ब्रह्महननदोषाधिक्यसूचना ९ १० वृषाकपिर्दिन्द्रः वृषाकपिर्देशक्रेहरी तस्यांजनादेने इत्यभिधानं १० स्महेत्येतौ ब्रह्मवधस्य लोके जुगुप्सितत्वेन स्मृतावपि नात्र तथा इतीममर्थं सूचयतः सर्वस्य सुखस्य हेतुत्वात् तार्हिकमर्थं मरय निवृत्तिर्नाभूत् सुखहेतुना भौर्षादिगुणानामुन्नीलितत्वाच्छुद्धहननेनेति तत्राह ऋषीमंतमिति यद्यपि शत्रुवधसूचकशौर्यादिगुणाः सुखहेतवस्तथापि ते ब्रह्महत्या तप्तस्य नो सुखाति कुतः लज्जाकरत्वात् ईद्रादिदेवानां तदानीं तनं कर्म प्रारब्धकर्मणा प्राप्तदुःस्वस्य सूचकं प्रारब्धकर्मणैवैषां ब्रह्मदुःस्वस्य सूचकं ॥ तदानीं तनकर्मस्याङ्गणहेतुर्धृष्टारणः देवादीनां स्थितप्रज्ञभावाभैवान्यथा भवेत् प्रारब्धमपि तु कृपापि किंचिद्विधितं भवेदिति ११

नेदमिदं रवार्थतयाऽनुष्ठितम् । किंतु लोकोपकारकत्वेन । यतोऽस्यैद्रस्यपापं नष्टं चरितस्य श्रवणादिना सर्वभीष्टानि सद्ब्रह्मं च तीतस्तौति इदमिति तीर्थपदस्य हेररनुकीर्तनं यस्मिन् तत्तथा भक्तो नृद्युयोयस्मात्तत्तथा । भक्तजनस्यानुवर्णनं यस्मिन् तत्तथा । महैद्रस्यपापान्मोक्षोपपन्नतत्तथा । मरुत्वतो विशिष्टजयोपस्मिन् तत्तथा २२ इन्द्रियमिन्द्रियाणां शक्तिप्रदं किं विषयमाख्यानमित्यतोऽं द्विर्हैद्रसं विवेत्युक्तम् २३ ॥ इति श्रीभागवतविज० टी० त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ अत्र चित्रकेतुविषयेतिहासश्रवणादिना संसारविरक्तिभृषिष्ठतया श्रीनारायणचरणारविदेभाकिर्जायत इति तदर्थं रीक्षित्यश्रपूर्वकपूर्वकथाशेषत्वेन निरूपयितुमाह रज इति । हृदयारतिर्निरतिशयभक्तिरित्यर्थः १ देवादीनामपि श्रीकांतां भ्रमिक्त्तुं लभा किमुतासुरप्रकृतोरिति भावेन वक्ति देवानामिति शुद्धसत्त्वगुणनिर्मितशरीरत्वेन शुद्धांतःकरणानां अमलात्मनाम् । तपोभिर्निर्भूतमनोमलानां मायेणोपजायत इत्यस्यायमर्थः निरंतरभक्तिरणयोग्यैरसुरावेशात्किमप्यप्यप्यकादाचित्कत्वेनाल्पत्वेपि महत्त्वोपचारोऽन्यथा शुद्धसत्त्वानामित्यादि विशेषणं विशिष्टानां देवानां गुणलिंगानामित्यादि नोच्यमानमात्यंतिकभक्ति लक्षणं चासंगतं स्यादतः प्रायशब्दस्य बाहुल्यार्थत्वेप्यत्रालप्येवार्थगीकर्तव्यः । प्रकृतप्रमाणानु रोधाद्भक्तिरणं दुर्लभमित्यतो वास्तव्योक्तं ननु तेषां तदभावात् । भक्तबाहुल्यस्यादृष्टत्वात् भक्तस्तारतम्यप्रदर्शनाय वा २ एतदेवाह रजोभिरिति इह कर्मभूमौ जंतवः पार्थिवैः रजोभिः समसंख्याता ।

इदं महाख्यानमशेषपाप्मनां प्रक्षालनं तीर्थपदानुकीर्तनम् ॥ अत्तयुच्छ्रयं भक्तजनानुवर्णनं महैद्रमोक्षं विजयं मरुत्वतः २२ पठेयुराख्यानमिदं सदाबुधाः शृण्वंत्यथोपवर्णिपवर्णीन्द्रियम् ॥ धर्म्यं यशस्यं निखिलाघमोचनं रिपुं जयं स्वस्त्ययनं तथा युषम् २३ ॥ ॥ इति श्रीभागवतेषष्ठस्कंधे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ परीक्षितुवाच ॥ रजस्तमः स्वभावस्य ब्रह्मन् ब्रह्मन् त्रस्य पाप्मनः ॥ नारायणे भगवति कथमासीद्दृढारतिः १ देवानां शुद्धसत्त्वानामृषीणां चामलात्मनाम् ॥ भक्तिर्मुकुंदचरणेन प्रायेणोपजायते २ रजोभिः समसंख्याताः पार्थिवैरिह जंतवः ॥ तेषां ये वेचने हंत श्रेयो वै मनुजादयः ३ प्रायो मुमुक्षवस्तेषां केचने हृदि जेतमाः ॥ मुमुक्षूणां सहस्रेषु काश्चिन्मुच्येत मिद्वचति ४ सुकानामपि सिद्धानां नारायणपरायणः ॥ सुदुर्लभः प्रशांतात्मा कोटिष्वपि हामने ५ वृत्रस्तु स कथं पापः सर्वलोकोपतापनः ॥ इत्थं दृढमतिः कृष्णजासीत्सं ग्रामउल्बणे ६ अन्नः संशयो भूयान् श्रोतुं कौतूहलं प्रभो ॥ यः पौरुषेण समरे सहस्राक्षमतोषयत् ७ ॥ सूत उवाच ॥ परीक्षितो यः प्रश्रंभगवांस्त्वा दरायणिः ॥ निशम्य श्रद्धावानस्य प्रतिनंद्य बचोऽब्रवीत् ८ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ शृणु प्वावहितो राज्ञि नितिहासं पुरातनम् ॥ श्रुतं द्वैपायनमुखान्ना द्वाद्वा देवलादपि ९ आसीद्वाजा सार्वभौमः शूरसेनेषु वै नृपः ॥ चित्रकेतुरिति ख्यातो यस्यासीत्कामधुह्मर्हा १०

यावति भूमेः रजांसि सति तावन्तः शरीरिणो जीवाः सन्ति अन्येपि निःशरीरा अन्तः सन्ति परमाणुप्रदेशे पि ह्यन्तः प्राणराशय इति श्रुतेः न तेषामिह मानं क्रियते किंतु गृहीतदेहानामेव तेषां मध्ये देके च न मनुजाः यः श्रेयः स्वर्गादि लक्षणमुद्दिश्य प्रवर्तते वा इत्यनेन मनुष्याणां सहस्रोष्वित्यादि वाक्यसूचयति ईहमानेष्वपि विशेषं वा ३ स्वर्गादीनां लक्षणं भगुरसुखपरत्वसंविद् चेष्टमानानां मध्ये केचिदेव मुमुक्षवः मोक्षं च तेषां मुमुक्षूणां मध्ये केचिदेव मयतं ते तेषु मयतं मोन पुसहस्रेषु काश्चिदधिकारिराशिपुमुच्यत संसारान्मुक्तो भवति तत्रापि संसारान्मुक्तेष्वपि संसाराद्यमासिद्धानां पूर्ति शून्यमक्तः शौक्यं चिदप्युद्दिश्य नीतिज्ञ न ति आनंदविपूर्णा भवति ४ सिद्धानामानं वादि पूर्णानां मुक्तानां मध्ये नारायणाय नो दुर्लभः तेषां नारायणाय नानां कोटिष्वपि प्रशांतात्मा प्रकृष्टभगः निष्ठियुक्तमनाः प्रमाणं प्राया नारायणं ना सुदुर्लभः ब्रह्माणभक्तसंतरेणात्यंत दुर्लभ इत्यर्थः अधिकारिणां तारतम्यविवक्षयैतद्वचनम् ५ ततः किं प्रकृतमिति तत्राह वृत्रस्त्विति तु शब्देनात्यंतानुपपत्तिसूचयति ६ पौरोषेण ११ नारायणाय यस्नेहेन ब्रह्मदानवसिद्धोऽसीत्युक्तत्वात् ७ ८ ९ १०

सांत्तानिकः संतानार्थी । कस्यामपीति शेषः ११ १२ १३ १४ १५ श्रितावुपासीनं १६ तेतवानामयमपि दुःखं नास्ति हि तथात्मनस्तत्प्रकृतीनां स्वस्तिकमित्यन्वयः प्रकृतिविषयकुशलप्रश्नेन किं प्रयोजनमत्राह यथेति यथासमिः प्रकृतिभिः महदहंकाराभ्यां पृथिव्यादिभिः पञ्चभिर्भूतैर्गुणैः पुमान्जीवः १७ प्रकृतिपुद्गेहेतुषु आत्मानमद्वानिधाय श्रेयः प्राप्नोति तथाराजाच प्रकृतिशब्दवाच्यैराजने रक्षितः तेपुराज्यभारिनिधायविहितं श्रेयमाप्नुयादित्यन्वयः तथाप्रकृत्यादयो यस्य रान्नोवशवर्तिनः स्युः आत्मानश्चानुवशश्चेत्तर्हि ते सर्वे लोकास्तस्य राज्ञोवशगाः तस्मै बोल्लेपच्छतीत्यन्वयः । आत्मा स्वयं प्रकृत्या देवशवर्तौ चेतुः प्रकृत्या देवात्मवशत्वाभावेन अनर्थस्य कारणभूता भवंतीत्याह अहितादय इति अतोवशीकर्तव्या इत्यर्थः आहितादय इति वा आदित एव हि कर्तृत्वेन निहिताः अनेन प्रकृत्यादीनां गुणोद श्रितः । स्वाम्यमात्स्योजनपदोद्गुर्ध्वविणसंचयः दंडो मंत्री च स तैतास्तस्य प्रकृतयः स्मृता इति बुद्धिसहायमत्री कर्मसहायोऽमात्यः यथा प्रकृतिगुरोराजा सुखमश्नुते तथा राज्ञा संतोषिता प्रकृतयः राज्ञा संतो

तस्य भार्या सहस्राणां सहस्राणि दशा भवन् ॥ सांत्तानिकश्चापि नृपो न लेभे ता सु संततिम् ११ रूपौदार्यवयोजन्मविद्यैश्वर्यश्रियादिभिः ॥ संपन्नस्य गुणैः सर्वैश्चितावंध्यापतेरभूत् १२ न तस्य संपदः सर्वा महिष्यो वा मलोचनाः ॥ सार्वभौमस्य भूश्रेयं नाभूवन् प्रीतिहेतवः १३ तस्यैकदा तु भवनमंगिराभगवानृ षिः ॥ लोकाननुचन्नेतानुपागच्छद्यच्छया १४ तं पूजयित्वा विधिवत्प्रत्युत्थानार्हणादिभिः ॥ कृतातिथ्यमुपासीदत्सुखासीनं समाहितः १५ महर्षि स्तमुपासीनं प्रश्रयावनतं क्षितौ ॥ प्रतिपूज्य महाराज समाभाष्येदमब्रवीत् १६ ॥ अंगिरा उवाच ॥ अपि तेऽनामयं स्वस्ति प्रकृतीनां तथात्मनः ॥ यथा प्रकृतिभिर्गुणैः पुमान् राजा च सप्तभिः १७ आत्मानं प्रकृतिष्वद्वानिधाय श्रेयं प्राप्नुयात् ॥ राज्ञस्तथा प्रकृतयो न देवा हितादयः १८ आपि दाराः सुतामात्या भृत्याः श्रेण्यो यमंत्रिणः ॥ पौराजानपदाभूपा आत्मा च वशवर्तिनः १९ यस्यात्मानुवशश्चेत्स्यात्सर्वैर्द्वजशगा इमे ॥ लोकाः सपालायच्छंति सर्वे बलिमतं द्रिताः २० आत्मनः प्रीतये प्यात्मा परतः स्वत एव वा ॥ लक्ष्येऽलब्धकामं त्वांचितया शबलं मुखम् २१ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं विकल्पितो राजन् विदुषा मुनिनापि सः ॥ प्रश्रयावनतोभ्याह प्रजाकामनया मुनिम् २२ ॥ चित्रकेतु उवाच ॥ भगवन् किं न विदितं तपो ज्ञान समाधिभिः ॥ योगिनां ध्वस्तपापानां बहिरंतः शरीरिषु २३ तथापि पृच्छतो ब्रूयां ब्रह्म ज्ञातमनिर्चितम् ॥ भवतो विदुषश्चापि चोदितस्त्वदनुज्ञया २४ लोकपालैरपि प्रार्थ्याः साम्राज्यैश्वर्यसं पदः ॥ न नंदयंत्य प्रजं मांश्च तृक्षाममिवापरे ॥ २५ ॥

पहेतवो भवन्ति अन्यथाऽहितादयः अहितस्यासंतोषस्य आदयः कारणभूता भवंतीति योगविभागी वा १८ हेराजन् दारसुतादयश्च तव वशवर्तिनोऽपि अनुकूलतया वर्तन्ते किं आत्मानश्च वशवर्तिकं १९ मनसो वशवर्तिनोऽपि फलमत्राह यस्येति मनसः स्ववशवर्तिनोऽपि फलमत्राह यस्यादयोऽपि स्ववशवर्तिनोऽपि अन्यथा कोपलोभाधीनस्य तव कोपादिना विमनसिकृता भूत्यादय उक्तकारिणो न भवन्ति अतो मनसश्च वशवर्तिनोऽपि फलमत्राह भावफलं क्रोधाद्यकरणे भूत्यादिवशीकरणं २० किंच प्रपंचोपि भवदायक इत्याह आत्मन इति आत्मा प्रपंचोपि आत्मनस्तव प्रीतये स्यादित्यन्वयः अस्त्वेवमिदं सर्वं भवन्मनसिकप्रतीयत इति तत्राह परत इति अहं स्वतः परतो वाऽलब्धकामममाप्तकामं त्वां लक्ष्ये पश्यामि केन लिगेनेत्यत उक्तं चितयेति शबलमलक्षणं २१ एवं विकल्पितः संततिनिमित्तं दुःखं विदुषा मश्रयलक्षणगुणेनावतः प्रह्वः २२ २३ आत्मनि मनसि २४ अपरे रूक्षं दनं न तादयः ॥ २५ ॥

पालनप्रकारमाह पूर्वैरिति पूर्वैःपूर्वजैःसहगतंमातृमोनरकंयथायथाप्रजयात्तरेम तत्तादृशंप्रजालक्षणंवरतु यद्वा यथायेनोपायेनतरेम तन्नोऽस्माकंविधोहै सकउपायइतिचिन्तामाभूदित्याह प्रजयेति २६
 त्वाष्ट्रंत्वद्वैवर्त २७ २८ २९ प्राशनात्स्वीकारान् ३० शूरसेनस्यचित्रकेतोः ३१ शूरसेनानांविषयाणाम् ३२ ३३ ३४कीदृशकर्मकरोदत्राह धन्यमिति धन्यस्वधनादितपंत्करम् ३५ निःस्वयदरिद २५ ३६
 तन्नःपाहिमहाभागपूर्वैःसहगतंतमः ॥ यथातरेमदुस्तारंप्रजयातद्विधेहिनः २६ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ इत्यर्थितःसभगवान्कृपालब्रह्मणःसुतः ॥ अप
 यित्वाचरंत्वाष्ट्रंवधारमयजद्विभुः २७ ज्येष्ठाश्रेष्ठाचयाराजोमहिषीणांचभारत ॥ नाम्नाकृताद्युतिस्तस्यैयज्ञोच्छिष्टमदाद्विभुः २८ अथाहनृपतिराज
 भवितैकस्तवात्मजः ॥ हर्षशोकप्रदस्तुभ्यमितिव्रह्मसुतोययौ २९ सापितत्प्राशनादेवाचित्रकेतोरधारयत् ॥ गर्भकृतद्युतिर्देवीकृत्तिकाग्नैरिवात्मजम्
 ३० तस्याञ्जुदिनंगर्भःशुक्लपक्षइवोडुपः ॥ वद्वधेशूरसेनस्यतेजसाशनकैर्नृप ३१ अथकालउपावृत्तेकुमारःसमजायत ॥ जनयञ्शूरसेनानांशृण्वतांप
 रमांमुदम् ३२ सराजासुकुमारस्यस्नातःशुचिरलंकृतः ॥ वाचयित्वाशिषोविप्रैःकारयामासजातकम् ३३ तेभ्योहिरण्यंरजतंवासांस्याभरणानिच ॥
 ग्रामान्हयान्गजान्प्रादाद्वेनूनामर्बुदानिषट् ३४ ववर्षकामानभ्येषांपर्जन्यइवदेहिनाम् ॥ धन्यंयशस्यमायुष्यंकुमारस्यमहात्मनः ३५ कृच्छ्रलब्धेऽ
 स्यराजर्षेस्तनयेऽनुदिनंपितुः ॥ यथानिःस्वस्यकृच्छ्राप्तेधनेस्नेहोऽन्ववर्धत ३६ मातुस्त्वतितरांपुत्रेस्नेहोमोहसमुद्भवः ॥ कृतद्युतेःसपत्नीनांप्रजाकाम
 ष्वरोऽभवत् ३७ चित्रकेतोरतिप्रीतिर्यथादारेप्रजावति ॥ नतथान्येषुसंजज्ञेबालंलालयतोऽन्वहम् ३८ ताःपर्यतप्यन्नात्मानंगर्हयंत्योऽभ्यसूयया ॥
 अनपत्येनदुःखेनराज्ञश्चानादरेणच ३९ धिगप्रजांस्रियंपापांपत्युश्चाग्रहसंमताम् ॥ सप्रजाभिःसपत्नीभिर्दासीमिवतिरस्कृताम् ४० दासीनांकोनुसंता
 पःस्वामिनःपरिचर्यया ॥ अभीक्ष्णंलब्धमानानांदास्यादासीवदुर्भगा ४१ एवंसंदह्यमानानांसपत्न्याःपुत्रसंपदा ॥ राज्ञोऽसमतवृत्तीनांविद्वेषोबलवान्
 भूत् ४२ विद्वेषान्नष्टमतयःस्त्रियोदारुणचेतसः ॥ गरंददुःकुमारायविद्वेषान्नृपतिप्रति ४३ कृतद्युतिरजानंतीसपत्नीनामधमहत् ॥ सुप्तएवेतिसं
 चित्यनिरीक्ष्यव्यचरद्देह ४४ शयानंसुचिरंबालमुपधार्यमनीषिणी ॥ पुत्रमानयमेभ्रेइतिधात्रीमचोदयत् ४५ साशयानमुपव्रज्यदृष्ट्वाचोत्तारलोचनम्
 प्राणैर्द्वियात्माभिस्त्यक्तंहतास्मीत्यपतद्भुवि ४६ तस्यास्तदाकर्ण्यभृशतुरस्वरंघ्नंत्याःकराभ्यामुरउच्चकैरपि ॥ प्रविश्यराज्ञीत्वरयात्मजांतिकंददर्शबालं
 सहसामृतंसुतम् ४७ पपातभूमौपरिवृद्धयाशुचामुमोहविभ्रष्टशिरोरुहांबरा ॥ ततोऽनृपांतःपुरवर्तिनोजनानराश्चनार्थश्चनिशम्यरोदनम् ॥ आगत्य
 तुल्यव्यसनाःसुदुःखितास्ताश्चव्यलीकंरुद्धःकृतागसः ४८ श्रुत्वाभृतंपुत्रमलक्षितांतंकंविनष्टदृष्टिःप्रपतन्स्खलन्नापि ॥ स्नेहानुबंधौधितयाशुचाभ्रशंवि
 मूर्च्छितोऽनुप्रकृतिर्द्विजैवृतः ४९ पपातबालस्यसपादमूलेमृतस्यविम्रस्तशिरोरुहांबरः ॥ दीर्घंश्वसन्बाष्पकलोपरोधतोनिरुद्धकंठोनशशकभाषितुम् ५०
 २७ प्रजावतिपुत्रवति ३८ ३९ ४० स्वामिनःस्नेहाभावेदासीत्वमप्रयोजकमित्याह दासीनामिति ४१ ४२ गरंविपम् ४३ ४४ धात्रीरतनदात्री ४५ उचारलोचनउन्नततारयुक्तेनेत्रम् ४६ ४७ ४८ ४९ अनुप्रजाति
 समकृतिजनः ४९ ५०

५१ श्रोतृणांचित्रवाचावदंती शुशोचति ५२ शोकलक्षणं वाक्यं दर्शयति अहो इति अतीव बालिशः जडाज्जडः कथं मम जाह्नवापाच्यत इति तत्राह यस्तिवति यस्त्वमात्मसृष्टेरप्रतिरूपं प्रति कूळं विरुद्धमी
हसेतु एव तुः स्वाद्वेदेवधारण इत्यभिधानात् कथमियं विरुद्धचेष्टा मूढाह परइति परे पूर्ववत् नोपतिरिमातरिवा जीवन्त्यपरस्य पश्चादुत्पन्नस्य पुत्रस्य यामृतिः सात्तयापाच्यते यस्मात्तस्मादिति शेषः यद्यपि सं
हारेऽयं क्रमस्तथापि स्थितावनुपपन्नोयमिति सूचयति तुनेति वा कथं तां हि जाह्नवाचपरिहार इति तत्राह विषयं यइति उक्ताद्विपर्ययोऽन्यथा पूर्वतनस्य पूर्वमृतिः पश्चात्तनस्य पश्चान्मृतिः यादितार्हि भुवनि
स्थितं त्वंपरोसि जडादन्यः प्राज्ञोसि स्वचेष्टानुसारिचेष्टत्वादित्यर्थः ५३ संतापक्रोधरागादिभ्यनयं ज्ञवचः कचिदिति वचनात्संतापादनन्वितमित्याह नहीति शरीरिणां मृत्युजन्मनोऽक्रमो नास्ति च तदा त
हिं आत्मकर्मभिः स्वकर्मांस्तु कूलयेनास्तु ते त्वया स्वर्पनिजसर्गवृद्धयेपः स्नेहमोहपाशो मम पुत्रोयमिति स्नेहानुबंधः कृतस्तमिमं स्नेहपाशं विवृशसि भिनत्सीति न सम्यक्करोषि ५४ त्वमकहणेन यमेन दर्शनयाही
त्यन्वयः इदं क्रोधं कटाक्षील्योक्तमिति ज्ञातव्यं ५५ अशनयाऽऽशनेच्छया भवानित्यनयं ज्ञवचः स्पष्टं प्रतीयते ५६ इदमपिरागनिमित्तमिति भावेनाह नाहमिति मुदिते मस्येवीक्षणं यस्पतत्तथोक्तं क्रोधं ध्वन

पतिं निरीक्ष्यो रुशुचापि तंतदा मृतं च बालं सुतमेक संततिम् ॥ जनस्य राज्ञी प्रकृते श्वहृदुजं सती दधाना विललाप चित्रधा ५१ स्तनद्वयं कुंकुमपंकमं डितं निषिं
चती सांजन बाष्पविंदुभिः ॥ विकीर्य केशान् विगलत्स्त्रजः सुतं शुशोच चित्रं क्रूरविदुष्करम् ५२ अहो विधा तस्त्वमतीव बालिशोयस्त्वात्मसृष्टप्रतिरूपमी
हसे ॥ परेतु जीवत्यपरस्य यामृतिर्विपर्ययश्चेत्तमसि ध्रुवं परः ५३ नहिक्रमश्चेदिह मृत्युजन्मनोऽशरीरिणामस्तु तदात्मकर्मभिः ॥ यः स्नेहपाशो निजसर्गवृद्धये
स्वर्थं कृतस्ते तमिमं विवृशसि ५४ त्वं तात नार्हसि च मां कृपणामनाथां यत्कुं विचक्ष्वपि तरंतव शोकतप्तम् ॥ अंजस्ते मभवताऽप्रजदुस्तरं यद्वातं न याह्य कहणे
नयमेन दूरम् ५५ उत्तिष्ठ तात तइमेशिशवो वयस्यास्त्वामाह्वयंति नृप नंदनं संविहर्तुम् ॥ सुप्तश्चिरं ह्यशनया च भवान्परीतो भुंक्ष्वस्तनं पिब शुचो हरनः स्वकाना
म् ५६ नाहंत नूजददशेहतमंगला ते मुग्धस्मितं मुदितवीक्षणमाननाजम् ॥ किं वागतोस्य पुनरन्वयमन्यलोकं नीतोऽवृणेन न शृणोमि कलागिरस्ते ५७ ॥ श्री
शुक उवाच ॥ विलपं त्यां मृतं पुत्रमिति चित्रविलापनैः ॥ चित्रकेतुर्धृशंतो मुक्तकंठो रुरोदह ५८ तयोर्विलपतोऽसर्वे दंपत्योस्तदनुव्रताः ॥ रुरुः स्मनरा
नार्यः सर्वमासीदचेतनम् ५९ एवं कश्मलमापन्नं हंसं ज्ञमनायकम् ॥ ज्ञात्वांगिरानाममुनिराजगामसनारदः ६० ॥ इति श्रीभागवते षष्ठस्कंधे चतुर्दशोऽध्या
यः १४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ऊचतुर्मृतकोपाते पतितं मृतकोपमम् ॥ शोकाभिभूतं राजानं बोधयंतो सदुक्तिभिः १ कोऽयं स्यात्तत्तव राजेन्द्र भवान्यमनुशोच
ति ॥ त्वंचास्य कतमः सृष्टौ पुरेदानीमतः परम् २

यंती शोचति किंचेति अपुनरन्वयं पुनः संबंधशून्यं अघृणेन यमेनेति शेषः ५७ इयमेकैव विलपंत्य भूषा न्यइत्यतः पूर्वोक्तविलापं स्पष्टयति विलपंत्यामिति ५८ अचेतनं बुद्धिशून्यं अग्रमवत्प्रवृत्तिशून्यं पुरं वा
५९ अनायकं बोधकरहितं अस्मिन्नवसरे सुहृदो गिरस आगतं वक्ति ज्ञात्वेति अनेन ऋषिश्चिकालदृशीति स्पष्टितं ६० ॥ इति श्रीभागवते म० षष्ठोऽध्यायः १४ ॥ अत्र संसारो नित्यस्तदु
च्छेदो ज्ञानेनैव तदपि नरं रोपासित श्रीनारायणात्तु महादुत्पद्यत इति पतत्सर्वीनिरूप्यतेऽस्मिन्नध्याये तत्रांगिराना रदावागत्पार्किंचकतुरित्याशं कायामाह श्रीशुक इति मृतकोपाते शवसमीपे ॥ १ ॥
यमनुशोचति अपंतवकः स्यात्कीदृशो बंधुः स्यादिदानीं पुत्र इति भ्रातिश्चेत्तार्हि विरिञ्चि सृष्टौ पुराऽतीतकाले त्वमस्य बालस्य बंधूनामधेयकतमो बंधुः पितामातुलो वा सहादरो वा अतः परं पृष्यतिका लेच कतमो
बंधुरिति शेषः अयं च पूर्वोपरकालोऽस्तव कतमइति योज्यं यथा पूर्वोचरकाले भुवनार्कोपि संबंधस्तथेदानीमापि भ्रातिर्गवरेणेत्यतः शोको नकार्य इति भावः २

ननु तर्हीदंसर्वमापाकल्पितमस्त्वितितत्राह यथेति यथाबालुकाःसिकताःस्रोतोवेगेनदीप्रवाहवेगेनप्रयाति संघात्येकत्रसंयुत्तराशीभवंति तथा कलज्ञानइतिधातोःकालेनज्ञानमूर्तिनादेहिनः संयुज्यं
 तेसंबद्धयंते कलद्रावणइतिधातोः कालेनसंहारमूर्तिनावियुज्यंते ३ ननु त्यक्तदेहाःपुनर्देहांतरमाभवंति उतशून्यतां आहोस्विदनिवृत्तिलक्षणामवस्थामितितत्राह यथेति धानासुबीजेपुष्पंअंकुरा
 दिसमुद्भवापरिपकेपुस्तसुततोधानातराणिबीजानि क्वचिद्भवति । क्वचित्प्रतिबंधाभवति । यथा । तथा भूतेष्वपिईशमायया । नारायणेच्छया । चोदितानिप्रेरितानि । पुत्रादिव्यवहारयोग्यतयो
 त्यधेते । क्वच्चिर्जनादिलक्षणकर्मप्रतिबंधानिबीजानिअंकुरादिकार्यजननंपर्यंत्यथा तथा ज्ञानाभिर्भजितसंसारबीजानिभूतानिपुनरावृत्तिशून्यावस्थामुक्तिलक्षणामाप्तानि नोत्पद्यंतइतीमंविशेषंवाइत्य
 नेनदर्शयति ४ इतोपिपुत्राच्चात्मनासंबंधःएवमित्वाह । वयमिति । अस्मिन्क्षणएवतुल्यकालत्वं । अन्ययोःक्षणयोःयथानास्ति । देहनाशात् । तथाप्रकृतेपीतिभावः । ननुदेहनाशानाशाभ्यास
 बातुल्यकालत्वाभावश्चेत्तर्हीदंसर्वदातुल्यकालत्वंकस्येति तत्राह । जन्ममृत्योरिति । जन्ममृत्योःपूर्वापरकालयोर्वथासृष्ट्यादिकंकरोति । तथाऽधुनाप्येवमेवेति अनेनहरेरेवदेहेनसदातनत्वमपवर्णितम् ।
 अस्यचैतन्यस्यसदातनत्वेपिदेहस्थनास्तीतिविशेषइत्यभिप्रायः । देहस्यसर्वथानाशादनाशाच्चेतनस्यत्वितिस्मृतेः ५ केनोद्भूतैर्भूतेरितितत्राह आत्मेति भूतानिस्वयमेवसृजंतीति किंनस्या
 दितितत्राह अस्वतंत्रैरिति नचाथीर्थीसृजत्ययमित्याह अनपेक्षइति अथास्मात्सर्जनात्मयोजनपेक्षानस्यात्कथंतर्हीदंसर्जनंप्रयोजनमंतरेणप्रवृत्त्यदर्शनादित्यत्राह बालवादिति यथा बाल क्रीडनक्रीड
 तितथा लोकवचुलीलाकैवल्यमितिस्मृत्वा ६ भूतैरुपकरणैरीश्वरःकथंसृजतीत्यतस्त्वंकारंदर्शयति देहेनेति पितुर्देहेनसंयुक्तान्मातुर्देहादेहेन उत्पत्त्यमानस्यपुत्रलक्षणजीवस्पदेहोऽभिजायते ननुचे
 तनस्तत्स्वनित्यत्वाद् देहउपचयइतिधातोः देहशब्दोपलक्षितपूर्वकर्मणाफलादानायेश्वरप्रेरितेनदेहिनः पितृमातृगण्ढवाच्यस्यदेहादुपादानभूतादेहःपुत्रस्येतिशेषइतिवा अभीत्युपसर्गेणानंकमुख

यथाप्रयांतिसयांतिस्रोतोवेगेनबालुकाः ॥ संयुज्यंतेविद्युज्यंतेतथाकालेनदेहिनः ३ यथाधानासुवैधानाभवंतिनभवंतिच ॥ एवंभूतेषुभूतानिचोदिता
 नीशमायया ४ वयंचत्वंचयेचेमेतुल्यकालाश्चराचराः ॥ जन्ममृत्योर्यथापश्चात्प्रागेवमधुनाविमो ५ भूतैर्भूतानिभूतेशःसृजयवतिर्हंयजः ॥ ज्ञातमसृ
 ष्टैस्वतंत्रैरनपेक्षोऽपिबालवद् ६ देहेनदेहिनोराजन्देहादेहोभिजायते ॥ बीजादेवयथाबीजंदेह्यर्थइवशाश्वतः ७

परंपरासृष्टिमुपलक्षयति अत्रदृष्टांतमाह बीजादिति बीजात्पनसादिलक्षणाज्जलतेजआदिसाधनसामग्रीसंवृतादंकुरारूपंवृक्षजीवशरीरितेनसहजायते तस्माद्युक्तजलाद्याप्रसारात्पनसादिबीजांतरमुत्पद्य
 ते तस्मात्चेति यथाकार्यपरंपरा नचैवमनवस्था मूलकार्यस्यप्रकृतात्मकत्वाद् तथापितृमातृविकारशुक्रशोणितसंबंधात्कलिलादिलक्षणकार्यमभिमानि जीवेनसहजायते तस्मात्परिणतावय
 वात्स्वीपुरुषभूताद्रेतआदिक्रमेणकार्यांतरंजायतेइत्यनेनक्रमेणभगवान्भूतैः सृष्टिकरोतीतिस्थितिसंहारापेरेवमूहं तददृष्टेचरेच्छावशादितिग्राहं । अथातोरेतसःसृष्टिरिति श्रुतेः तस्मात्सर्वाणिकार्या
 णिकानिचिदाहत्यात्मनानारायणायनानिकानिचित्परंपरायातदधीनानि तत्रापि विशेषस्तुप्रमाणद्वयंतव्यः तदुक्तं च नारायणायनादेवाक्रण्याद्यास्तत्परायणाः ब्रह्माद्याःकेचनैवंरंयुःसिद्धोयोग्य
 सुखंलभेत् अत्रापिकिंपतइतीयमाशंकाच नवकोट्यस्तुदेवानामृषीणांशतकोट्यः नारायणायनाःसर्वेयेकेचित्परायणाइति एतद्वाक्यद्वयंसर्वस्यनारायणाश्रयेणवक्तव्यत्वात् मुक्तानामपिसिद्धानाना
 रायणपरायणइत्यादौनोदाहृतं उभयप्रापीदमेवप्रमाणमितिसंतोष्यं ननु देहनाशवेदेहिनाशेपुरुषार्थानुपपत्तिरत्राह देहीति देहदेहोनेमर्ष्येदेहीशाश्वतः अभिमानमंतरेणजन्मनाशरहिततथाकालत्रये
 ष्येकप्रकारः कथमिव अर्थइव मोक्षलक्षणपुरुषार्थइव शब्दार्थइववा तर्हीदंसाम्यमायातमित्यस्याप्येतदेवोत्तरंदेह्यर्थः जीवाख्यःपदार्थशाश्वतइव नित्यइव । द्रव्यंकर्मचकालश्चत्यादेः जीवानि
 स्पस्तस्यश्रीनारायणाधीनत्वेनोपचरितत्वाद्दरैरेवनिरुपचरितनित्यत्वमतस्तपोर्नासाम्यमित्यर्थः केचिदेवंवाचसते अर्थःनरत्वादियातिमात्रमिव यथाजातेरित्यतंवतथाजीवग्यापीत्यतमित्य
 कुतोमस्यत्वमास्यनरत्वनुरूप्यतइतिवचनाद् तत्तन्नरत्वादेस्त्वंतत्राशेननाशसंबंधाभित्यत्वानुपपत्तेः ७

कस्योदंस्थूलोहमित्यभेदानुभवाद्देहिनो नित्यत्वं देहस्यानित्यत्वमित्ययं विशेषः कथं घटत इति तत्राह देहेति अविवेककृतोऽज्ञाननिमित्तः नचापमाधुनिकः शुक्तिरजतवदित्यत उक्तं पुरेति पुरापुरातनः अनादिमानित्यर्थः अनन्यज्ञानेनाज्ञानेनष्टे उक्तविशेषो घटत इत्युक्तं भवति अत्र दृष्टान्तमाह जातीति यथा गवादिवस्तुनि गोत्वगवादीपदानां विभागभेद कणादादीनामज्ञानेन कल्पितः नतु वास्तवः अज्ञानकृतत्वमात्रे दृष्टान्तोपयोग्यः तस्माद्देहाभेदत्वे अप्रयोजके इति कणादादीनामपि तमोयांग्यत्वप्रकटनाय तन्मतोदाहरणं वस्तुनि हरौ गोपालत्वादिजातिव्यक्तिविभागो यथा कल्पितः आरापितस्तथा ८ देहदेहविभागप्रतीतिरनुभवात्कथं नानात्वादिति श्रीतिरित्यत आह नानात्वमिति अतद्वर्मा यो जीवस्तस्मादन्यस्य देहस्य धर्माः सुरो नरो हमित्यादि नानात्वादयो द्रष्टुर्जीवस्य विद्यमाना इति श्रुतिः क्रियाफलमिति हेतुगर्भविशेषणं कर्मफलत्वात् अग्निना दाह्यस्य धनस्य विक्रियाः वृद्धिक्षपादिविकारा अग्निरिति श्रुतिः श्रुत्या त्वेधनसमृद्धौ समृद्धौ अग्निस्तद्दासे क्षीण इत्यादयो द्रष्टुर्ज्ञानिनो हरेरतद्वर्मा इत्येवमांति न हि द्रष्टुर्देहे विपरिलोपो विद्यत इति श्रुतेर्नैवं दर्शनभ्रान्तमनेन देहिदेहभेदे प्रमाणमुक्तं भवतीति वा ९ इदमेव विवृणांति तद्वद्भवति ये ये प्रत्यक्षादिप्रमाणसिद्धाजन्मनाशायस्तद्वद्भवति जीवस्य देहसंयोगात्मनिजीवे मनसि वा भांति कुतोऽसद्देहाद्देहो हमित्यभिमानात् अत्रोदाहरणमाह स्वप्न इति जाग्रदृष्टसर्पव्याघ्रादिसंस्कारवशात्स्वप्नेऽपि यथा तद्दर्शनात्सर्वभयमित्याद्यनर्थजातं भवति तथाऽनादिकालीनमिष्यामिमानादनर्थकरः संसारः स्यादिति यद्यस्मात्समात्तन्निवृत्तुपायमाह नान्यदिति अन्यदनर्थकरणं न ध्यायेदित्यन्वयः । ननु शुक्तिकादिभ्रान्तेरजतयथाप्रतीयते तथाज

देहदेहविभागोऽयमविवेककृतः पुरा ॥ जातिव्यक्तिविभागोऽयं यथा वस्तुनिकल्पितः ८ नानात्वजन्मनाशश्चक्षयो वृद्धिः क्रियाफलम् ॥ द्रष्टुश्च भांत्यतद्वर्मा यथाग्नेर्दाहविक्रियाः ९ तद्वद्देहसंयोगादात्मन्याभांत्यसद्देहात् ॥ स्वप्ने यथा तथा नान्यव्यायेत्सर्वभयं च यत् १० प्रसुप्तस्यानहं मानात्रघोराभातिसंश्रुतिः ॥ जीवतोऽपि यथा तद्वद्विमुक्तस्यानहंमते ११ तस्मादन्यन्मनोभात्रंजह्यहंममतातमः ॥ वासुदेवे भगवति मनो धेह्यात्मनीश्वरे १२ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवमाश्वासितो राजा चित्रकेतुर्द्विजोक्तिभिः ॥ विमृज्य पाणिना वक्रमाधिम्बलानमभाषत १३ ॥ राजोवाच ॥ कौयुवां ज्ञानसंपन्नौ महिष्ठौ च महीयसाम् ॥ अवधूतेन वेषेण गूढाविहसमागतौ १४

न्मादिकं किमधिष्ठानमित्येतां भेदांशं कां वा परिहरति तदिति आत्माधिष्ठानं शुक्तिरजतवज्जन्मादिकं मिष्याभूतं भवेदित्यतः स्वप्नपदार्थानामर्थक्रियाकारित्वाद्यथास्तत्त्वमगीकर्तव्यतथाजन्मादीनामित्यभिमेत्याह स्वप्न इति अन्यदेहात्मत्व १० अनन्यध्यानफलं सद्दृष्टान्तमुपपादयति प्रसुप्तस्येति प्रकर्षेण सुप्तस्य प्रकर्षेण सुप्तेर्मरणपरपर्यायत्वात्तन्निवृत्त्यर्थं जीवतोऽपि तिष्ठतप्रमाणस्यापि ज्ञानपूर्वत्वात् प्रवृत्तिशून्यस्य पुरुषस्यानहमानादेहात्मत्वादिभ्रान्तिज्ञानराहित्याद्यथा घोरासमृतिर्न भाति तद्वत्तथा विमुक्तस्य सा न भाति कुतः विमुक्ताहं भाववृद्धित्वादननान्यध्याननेके वल्यप्राप्तिः भूचित्वा भवतीति ११ फलितमाह तस्मादिति यतोऽनहंमानिनो घोराससारहा निरन्यस्य तद्भावश्च तस्मादन्यत्पुत्रादिकं मनोभात्रं मनोगतं रागद्वेषजनितपुण्यपापनिमित्तं एतदुक्तं भवति अहंमानेन मनसो रागद्वेषौ स्याता तयोः पुण्यपापे भवतः ताभ्यां च पुत्रादिकमुत्पद्यते मनसो द्वेषरागाभ्यां पुण्यपापसमुद्भवः पुत्रादिपुण्यपापाभ्यां तस्मात्सर्वमनोभवमिति वचनात् अनन्यपुत्रादेर्दीर्घायुष्यादिकं पुण्यपापानि मिच्छं भवतीति सूचितमिति ननु तदस्तु ततः किमकृत इति तत्राह जहीति तद्वन्ननोपायमाह वासुदेव इति आत्मनि विबभूते देहस्थितत्वेऽपि तद्देहगतदुःखाद्यस्पर्शसमर्थ इति श्रोतनाये श्वर इति मनोधा रणयोत्पन्नतत्सदोद्भूतज्ञानासिना तमोऽहंममतालक्षणं निर्मूलवैत्यर्थः १२ आधिनाम्बलानम् १३ अवधूतेन वेषेण घूलरूपिताकारेण १४

उन्मत्तस्यलिंगमेवामस्तीति तथा १५ मार्कण्डेयगौतमयोर्मध्येऽन्योनास्तीति चोतनायाधशब्दः १६ दुर्वासायाज्ञवल्क्ययोर्विशेषोक्तशब्दः १७ योमहाभाष्यकृतसिपतंजलिनाम्ना बोध्यः १८ ज्ञानदे-
वलोकोक्तानामितिशेषः ब्राह्मणाभगवत्प्रियाः । सिद्धेशज्ञानहेतवइत्येतैर्विशेषणैर्विशिष्टत्वस्यप्रतिपाद्यमानत्वाच्चेतेपांसर्वेषा साम्यम् । नारायणपरादेवामनुष्यास्तत्परायणा इत्यादिस्मृत्या अज्ञानराशेन
स्यज्ञायमानत्वात् । नारायणपरादेवा इत्यादिवाक्यं मुक्तानामपिसिद्धानां नारायणपरायण इत्यत्र ब्राह्मणाभगवत्प्रिया इत्यत्र च प्रमाणार्थमस्मिन्नध्यायेज्जाहृतं ॥ ब्रह्मश्रणंति अप्यंते आश्रयंतं ब्रह्मणे
ति ब्राह्मणाः इति व्युत्पत्त्यादेव द्वारानारायणायनत्वं लब्धम् । योग्यमुखवत्त्वेत्तु भयंतिद्धम् । तेच कियंत इत्याशंका नवकोट्यस्तु देवानां ऋषयः शतकोट्य इत्यादिकापारिहर्तव्या १९ युवांयुवाभ्याम्
२० २१ महापुरुषगोचरं भक्तिस्मरणादिमत्वेन श्रीविष्णुविषयम् २२ नावसीदतुमर्हति पुत्रनिमित्तशोकेन नष्टो मा भूदिति २३ तर्हितदानीं पुत्रः किमिति दत्त इति तत्राह तदेति तदा पूर्वाग्र्यमनका-
ज्ञानमेव ददामीति श्रुतमागतो हम् तवाभ्याभिनिवेशं पुत्रविषयाग्रहम् ज्ञात्वा ते पुत्रं तु भ्यं पुत्रमेव ददामीदानीं ज्ञानं ददामीति शेषः २४ इदानीं दातुमवसर इत्याह अधुनेति न केवलं पुत्रवतामेव ताप-

चरंति ब्रह्मवन्नौकामं ब्राह्मणाभगवत्प्रियाः ॥ माहशां ग्राम्यबुद्धीनां बोधायोन्मत्तलिगिनः १५ कुमारो नारदः ऋभुरंगिरादेव लोसितः ॥ अपांतरतमो
व्यासो मार्कण्डेयोथ गौतमः १६ वसिष्ठो भगवान् रामः कपिलो बादरायणिः ॥ दुर्वासायाज्ञवल्क्यश्च जातूकर्ण्यस्तथा रुणिः १७ रोमशश्च यवनो दत्तासुरिः
सपतंजलिः ॥ पराशरोथ मैत्रेयो भारद्वाजश्च आरुणः ॥ ऋषिर्बेदशिरा बोध्यो मुनिः पंचशिखस्तथा १८ हिरण्यनाभः कौशल्यः श्रुतदेवः क्रतुध्वजः ॥ एते
परेच सिद्धेशाश्चरंति ज्ञानहेतवः १९ तस्माद्युवां ग्राम्यपशोर्मम मुग्धधियः प्रभू ॥ अंधेतमसि मग्नस्य ज्ञानदीप उदीर्यताम् २० अंगिरा उवाच ॥ अहं ते
पुत्रकामस्य पुत्रदोस्म्यंगिरा नृप ॥ एष ब्रह्मसुतः साक्षान्नारदो भगवानृषिः २१ इत्थं त्वां पुत्रशोकेन मग्नं तमसि दुस्तरे ॥ अतर्हमनुस्मृत्य महापुरुषगो-
चरम् २२ अनुग्रहाद्भगवतः प्राप्तावावामिह प्रभो ॥ ब्रह्मण्यो भगवद्भक्तो नावसीदतुमर्हति २३ तदैव ते परं ज्ञानं ददामि श्रुतमागतः ॥ ज्ञात्वान्याभिनिवेशं
ते पुत्रमेव ददावहम् २४ अधुना पुत्रिणां तापो भवतैवानुभूयते ॥ एवं दाराश्रमहारायो विविधैश्चर्यसंपदः २५ शब्दादयश्च विषयाश्च लाराजन्विभूतयः ॥ रा-
ज्यं महीबलं कोशो भृत्या मातृसुहृज्जनाः २६ सर्वेऽपि शूरसेने मे शोको मोहभयार्तिदाः ॥ गंधर्वनगरप्रख्याः स्वप्रमायामनोरथाः २७ दृश्यमाना विनार्थेन न दृ-
श्यंते मनोभवाः ॥ कर्माभिधायतो नाना कर्माणि मनसो भवन् २८ अयं हि देहि नो देहो द्रव्यज्ञानक्रियात्मकः ॥ देहि नो विविधक्लेशं सतापकृदुदाहृतः २९

किंतु दारादिमतामप्यविनाभूतोपायित्याह एवमिति २५ २६ स्वप्रमायामनोरथवदनित्यत्वेन हृदयमानाः प्रतीयमानाः अर्थेन पुरुषार्थालयप्रयोजनेन विना दृश्यं त इतियो नियमः सनास्तीत्यभ्याहृत्याने-
तत्त्वं तथाहि योजनतानुसारेण कदाचित् पुरुषार्थहेतुत्वेन दृष्टत्वात्कदाचित् श्रैतिनियमात्कुतो मनोभवाः मनसो भवउत्पत्तिर्येषां ते तथा तेन कल्पितत्वात् एतदेव विवृणोति कथंति निरंतरं चर्म चित्तयत,
पुंसो मनसो मनः श्लोभाच्चानाकर्माणि ध्यायतोऽस्य मानुषस्वर्गमुक्तियोग्यानि कर्माण्यभवन् भवन्तीति यस्मात्तस्मात्तदनुसारेण दारादिसंभवात्तदा पुरुषार्थहेतुत्वादनियमानास्तीति भावः २७ २८ देहान्तेर्गर्भ-
याकारिणाश्चिन्मथ्यात्वं वस्तुमुचितं गंधर्वनगरादिव दत्तो नश्चरत्वं एव दृष्टान्त इत्यभिप्रेत्याह अपहंति देहि नो यदेहो देहि नो जीवस्य विविधक्लेशं सतापकृदुदाहृत इत्यन्वयः हि शब्दो देहो अभिमानाच्चेतनस्य मृणा-
दिभोग्यो न भुदहस्येति चोतनाय देहिन इति पुनर्वचनं अयमित्युक्त्या स्पृष्टं दहसिद्धावपि स्पष्टत्वायाह द्रव्येति द्रव्यात्मकः पंचभूतात्मकः स्थूलदेहः गंडशैलादीनां स्थूलत्वेऽपि योगायतनत्वाभावात्कथमेत-

दितितत्राह ज्ञानेति ज्ञानेत्यनेन श्रोत्रादिपंचकं कर्ममश्रयस्ते क्रियापदेनापि नागदिपंचकं कर्मचलक्ष्यते ज्ञानेन्द्रियकर्मैन्द्रियमन आत्मकस्तेनैवलक्षण्याद्भोगायतनत्वमुपपद्यते इन्द्रियकार्यज्ञानक्रियाशब्दाभ्यां इन्द्रियोक्तिः कार्यकारणयोरैकशब्दव्यवहृतिर्भवेदित्यतोपुच्यते असन्नपिच्छेदभासदेह इत्यादौ सिद्धत्वादुदाहृतइत्युक्तं अनेनासदुपासनं क्लेशकरं देहवदित्ययमर्थोऽपि ध्वनितइति ज्ञातव्यं २९ यत्तद्वन्नानाक्लेशदेहस्तर्हि कथं कारं तं निवर्ततइति तत्राह तस्मादिति तस्मादेहस्य क्लेशकरत्वात् तद्वैतेदेहे ध्रुवार्थविसंभत्यजेत्यन्वयः अन्यापेक्षारहितत्वाद्गीरद्वैतं अदृष्टाचन्यापेक्षाप्राप्तत्वात् द्वैतं देहादि तत्रैतेषां ध्रुवत्वाभित्याइति विश्वासं त्यज अनन्यापेक्षतस्त्वेकोहरिरन्यद्वयं स्मृतं अन्यापेक्षत्वतस्तेन प्राप्तत्वाद्द्वैतमुच्यतइति वचनात् देहानोर्याकिंचित्साधने द्वितीयस्तेन प्राप्तत्वाद्द्वैतशब्दवाच्यो देहइत्यर्थः । नैतावता पूर्णतइत्याह उपशममिति अहंकर्तृत्वमिमानोपशममाविशेत्यन्वयः किंच हरौ निरंतरानिष्कलक्षणमुपशमं उक्तार्थदाहार्थाह विमृश्येति आत्मनो हरेर्गतिस्वतंत्र्यादिलक्षणात्मात्मनो जीवस्यास्वातंत्र्यादिलक्षणांचेति । केनेत्यत उक्तं मनसेति । तस्य प्रागपि सद्भावात् कुत ईदृशविचाराभावइति तत्राह स्वस्थेनेति ३० शास्त्रश्रवणमननशाणलीढेभक्त्या विसाधनसामग्रीसंपादनेन गृहादिसंत्यागः प्रथमसाधनमित्यत्रेति हासमाह भोजो नामेति शत्रुणामस्तंकवलितं यद्वन्तदेव भोजनं यस्य स तथा शत्रूच्छिष्टाभक्षणइत्यर्थः ३१ पूर्वपुगतं वैरघृणंतीति पूर्वैरग्रहास्तैः कर्मभिः पूर्वैर्वैराख्यग्रहैः ३२ दुरंतदुःखानामोषोयस्मिन्स तथा तस्मात्स्वप्नतत्त्वप्राप्तुं तावत्तदानीमेव ३३ आत्मानं उन्मत्तादिव दर्शयन्नात्मना मनसा आत्मानं दर्शयन्नालोचयन्निति वा । निर्वाणं अशरीरेणाजन्मानंदपूर्णं ब्रह्मश्रीनारायणारूपं प्रविष्टो मनसेति शेषः यस्मिन्कुलापदे हे स्थितः तं कुलायं नाविदन्नबुबुधे च शब्दो हेत्यर्थः असंभ्रजतसमाधिस्य

तस्मात्स्वस्थेन मनसा विमृश्य गतिमात्मनः ॥ द्वैते ध्रुवार्थविसंभत्यजोपशममाविश ३० भोजो नाम नृपः स्वप्ने शत्रुग्रस्तान्नभोजनः ॥ दुःखं दुर्विषं हं प्राप्तः शोकमोहमयार्तिदम् ३१ केचिद्विलुपुर्भोगानपरेऽवधिषु श्रितान् ॥ पूर्ववैरग्रहैर्जाजन्य आत्मशिरोहरन् ३२ इत्थं दुरंतदुःखाद्वाहुतितस्तदनुस्मरन् ॥ तावद्दृशं सुनिर्विण्णो निर्जगाम ततो गृहात् ३३ दर्शयन्नात्मनात्मानं निःसंगः शांतविग्रहः ॥ प्रविष्टो ब्रह्मनिर्वाणं कुलायं नाविदन्नतम् ३४ ॥ नारद उवाच ॥ इमां मंत्रोपनिषदं प्रतीच्छ प्रयतो मम ॥ यांधारयन्सप्तस्रात्रादृष्टा संकर्षणं विमुम् ३५ यत्पादमूलमुपसृत्य नरेन्द्र पूर्वैर्वा देयाभ्रममिमं द्वितयां विमृश्य ॥ सद्यस्तदीयमतुलानधिकं महित्वं प्राप्नुर्भवानपि परानचिरादुपैति ३६ ॥ इति श्रीभागवते षष्ठस्कंधे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ६९ ॥

त्वाद्वा मुक्तत्वाद्वा ३४ ममाप्येवं विधोपायावस्थामाहुं कउपायइति तत्राह इमामिति मंत्रारूपोपनिषच्चिरकालेन साध्यसाधिकाचेत्किमनयेत्पश्रद्धां माकां पांरित्याह यामिति रुद्राद्याः शेषदेहस्थं विष्णुं संकषेणाभिषम् शेषांतर्षाभिणं ज्ञात्वा स्वपदं मापुं रजसेति वचनाच्छेषः संकर्षणो जज्ञाते किंतु तदंतर्षाभिर्द्वितीयं त्वीरन्यस्य बंधनिर्मुलनादिसामर्थ्याभावात् इति ३५ संकर्षणं शेषस्यासंभावितां शेषणैर्विशिनष्टि त्पादोति पूर्वैर्वा देयावस्थादमूलमुपसृत्योपास्य महित्वं प्राप्नुयित्यन्वयः महित्वं नाम कीदृशेन हरिप्राप्त्यादित्यत उक्तं अतुल्येति अतुलं च तदनधिकं चेति तथोक्तं साम्याधिक्यवर्जितमित्यर्थः ननु तर्हि ईदं भगवन्माहात्म्यविना भूतं स्यादिति तत्राह तदीयमिति तेषां रुद्रादीनां योग्यं ननु स्वकीयप्राप्तौ क्लेशसाध्यायाः किमन्योपासनायाः प्रयोजनं स्वतः सिद्धत्वात् सत्त्वेत्याप्येतदेवोत्तरं तत्प्रसादलभ्यत्वाच्च दीयमिति तदीयं तस्य हरेरधीनं तदुक्तं तेषां तेषां पदान्येव वैष्णवानि पदानि तु तेषां महित्वं च तथा हरेस्तद्विशर्गयतइति भगवन्महत्वादन्यमहित्वस्य साम्याधिक्यस्य वर्जनं कथं घटतइत्यस्यापीदमुत्तरं तस्माद्दिद्रादिपदाद्बुद्धादिप्राप्त्यशेषादिपदस्य साम्याधिक्यवर्जनं युक्तं किंच शेषादिप्राप्त्यशेषादिपदस्य मौक्तिकस्य संसारशेषादिपदमपेक्ष्या तुल्यानाधिक्यं च युक्तिमत् अतुल्यानधिकं चैव तस्य तस्यैव युक्तिर्गं तस्यैव पूर्वमाहात्म्यमपेक्ष्येति वचनात् ननु परमं साम्यमुपैतीति श्रुतेरहरेरेवा तुल्यानधिकं महित्वं प्राप्नुयित्यर्थः किं न स्यादत्रापीदमेवमतिवचनं तस्य विद्यमानं पदमापुनरहरेर्विद्यमानं निजमहित्वं

तदुक्तं । नहरे कंचित् माहात्म्यमन्यप्राप्यस्यान्नतेविष्णोरिति श्रुतेरिति । रुद्रादिप्राप्यं चेत्तद्ब्रह्मादिप्राप्यं किं न स्यादिति चेन्न ब्रह्मेशानादिभिर्देवैर्यत्प्राप्तुं नैव शक्यते तच्च तत्त्वभावः केवल्यसंभवान्केव
ल्लोहरीरिति प्रमाणविरोधात् । अत्रोपास्तावित्थंभावमाह भ्रममिति इमं देहाद्यहंममाभिमानलक्षणं भ्रमं विहाय आचार्यैरप्येतदुक्तं देहादावहंममाभिमानो भ्रम इति बंधस्य त्यागमत्तरेण तत्प्राप्तिः कथं भुक्ति
यतीति तत्राह द्वितीयमिति कार्यकारणयोरेकशब्दव्यवहृतिर्भवेदिति न्यायात्कारणेन कार्यलक्ष्यते द्वितीयेनान्यथाज्ञानेन निर्मितबंधं एत्रादिरनेह लक्षणं विसृज्य सम्यक्त्पक्ता । तदुक्तं । द्वैतेन बंधस्त्यागा
द्वैतस्यापोभवत्युतेति द्वैतेनोत्पन्नबंधस्त्यागादित्यर्थः । अनेनमुक्तावपिशेषादिप्राप्यं पदमिति ध्वनितमिति ज्ञातव्यं साधनसामर्थ्यांकाञ्छेपोनास्तीत्याह सद्य इति तस्य तावदेव चिरं पापघ्नविमोक्षं यत्संप
त्स्यत इति श्रुतेः । अनेमपित्रकेतोः किमागतमत्राह भवानपीति भवानपि तमर्मतमुपास्य हृष्टा तत्प्रसादेन मनश्चिगत्स्वकर्मनिर्मितचरमशरीरपातानंतरं तत्प्रसादलभ्यत्वात्तदीयमपि तेन पूर्वमहिम्रातुन्यमन
धिकं परमन्यद्ब्रह्मादिमहिम्नविलक्षणं निर्दुःखानंदानुभवलक्षणं स्वयोग्यमाहात्म्यमुपैतीत्यन्वयः । यद्येपोपरतादेवीभाषावैशारदीमतिः संपन्न एवेति विदुर्माहिम्निस्वेमहीयत इति स्मृतिवचनान् ३६ ॥ इति
श्रीभागवतेषष्ठस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ संसाररूपमुन्नम्रिन्नदिलक्षणनियतत्वं संसारिचेतनस्य हरिनियतनित्यत्व परमचेतनस्य परमनित्यत्वं तज्ज्ञानमेव पुरुषार्थसाधनमि

श्रीशुक उवाच ॥ अथ देवकृष्णप्रीराजन्संपरेतं नृपात्मजम् ॥ दर्शयित्वेति होवाच ज्ञातीनामनुशोचताम् १ ॥ नारद उवाच ॥ जीवात्मन्पश्य भद्रं ते मातरं
पितरंचते ॥ सुहृदो बंधवांस्तस्मान् शुचात्कृतयाश्रमम् २ कलेवरं स्वमाविश्य शेषमायुः सुहृदृतः ॥ भुंक्ष्व भोगान्पितृप्राप्तानधितिष्ठ नृपासनम् ३
॥ जीव उवाच ॥ कस्मिन् जन्मन्यमी ब्रह्मन्पितरो मातरोऽभवन् ॥ कर्माभिर्भ्रांम्यमाणस्य देवतिर्यङ्मृगयोनिषु ४ बंधुज्ञात्यरिमभ्यस्थमित्रोदासीनविद्विषः
सर्वे एव हि सर्वेषां भवतिकमशोमिथः ५ यथा वस्तूनि पण्यानि हेमादीनि ततस्ततः ॥ पर्यटंति नरेष्वेवं जीवो योनिषु कर्दुषु ६ नित्यस्यार्थस्य संबंधो ह्यनित्यो
दृश्यते नृषु ॥ यावद्यस्य हि संबंधो मम त्वावदेव हि ७ एवं योनिगतो जीवः स नित्यो निरहंकृतः ॥ यावद्यत्रोपलभ्येत तावत्स्वत्वं हितस्य तत् ८ एष नित्यो
व्ययः सूक्ष्म एकः सर्वाश्रयः स्वदृक् ॥ आत्ममाया मुणैर्विश्वमात्मानं सृजते प्रभुः ९

स्यादिकमस्मिन्नध्यायेनिरूप्यते अत्र नारदो योगमाहात्म्ये विद्योत्पन्नराजकुमारमुत्थाप्येवं वक्षतीत्याह श्रीशुक इति १ २ ३ एवं जीवात्मना किमवादिशत्राह कस्मिन्निति ४ ५ पण्यानि विंशत्याणि नरेषु
विकेयुषुरेतः सेककतृषु पित्रादिषु योनिषु मातृषु कर्तृष्विति वा ६ ननु तर्हि हाडकादि वदनित्यत्वं मापतितं जीवस्येत्याशंक्य संबंधं यैवानित्यत्वं ननु जीवात्मन इत्याह नित्यस्येति यथा संबंधस्यानित्यत्वात्
मम पुत्रोपपत्तिममत्वमप्यनित्यमित्याह यावदिति हि शब्दाभ्यां प्रत्यक्षादिप्रमाणसिद्धत्वं दर्शयति एव शब्देनायोगव्यवच्छेदं करोति ७ निरहंकृत इति स्वभावाख्यातं यत्र योनिषु स्वत्वरवकीयत्वं ८
ननु तर्हि केन सहास्यमिदं संबंध इति तत्राह एष इति य आत्ममाया मुणैः स्वाधीनमकृतिगुणैर्विश्वं परावरं जगत्सृजति आत्मानं चारूपारूपेण न्यनक्ति सपसवश्च सर्वानित्यस्य बद्धस्य च व्ययः अनित्यत्वा
त्कथं यदस्य तत्तत्कं नित्य इति कोप इत्यतो व्यय इति अनेन नित्यशब्दो व्याख्यातः अनुपलब्धो हेतुमाह सूक्ष्म इति नचाय जीववदहोत्सखोपेत इत्याह एक इति मुख्यत एकत्वसंख्याविशिष्ट इत्यर्थः
सुखौपयैमानस्य सृज्य संबंधेन ज्ञानलोपोना तीत्याह स्वहागिति एव रूपभूतज्ञानस्यापि प्रबलप्रतिबंधं कर्माभिमवर्धनस्य दित्यत आह प्रभुरिति अनेन हरिणानित्यसंबंधः पित्रादिभिरानन्तरं ज्ञातपित
रनित्यसंबंधं युक्ताः पित्राद्यानि तपुग्भिरिति वचनात् ९

एवंविधस्य हेर्योग्यतातिरेकेण न कावपि प्रियापि पौरत इत्याह नहीति कुतोति प्रियाद्यभाव इति तत्राह सर्वेति गुणदोषयोः कर्तृणां पुरुषाणां स्त्रीणां च सर्वासां धियां कुशलाकुशलसंक्षित्वेन तदनुसारेण फलदानुत्वादिप्रियाद्यभाव इत्यर्थः द्वितीयसद्भावे तद्व्याप्तास्मिदतिप्रियत्वादि संभवति नहि हेरस्तादृशोस्तीत्यभिप्रेत्याह एक इति ॥ १० ॥ साक्षित्वस्पष्टमिति नेति आत्मा परमात्मा कथं गुणानादानं हेरः वा धूर्तिर्कंजिप्रतिषद्गुणेश इत्युक्तेरत उक्तं हीति हिशब्दोद्देशेन गुणोपभोगेन लोकावद्वृत्तभावो गुणानादानस्यार्थेन तु सर्वात्मनाऽभोक्तृत्वं तथात्वे भोक्ता सद्गुणभोक्त्वात्त्वभोक्ता तदवृद्धितः अचित्प्रशक्तितस्तच्च पुण्यते परमेशितु रिति स्मृतिविरोधः स्फुटः उदासीन इव सर्वमाहु च मत्वेन स्थित एव भोक्तृत्वाभोक्तृत्वे लोकाविरुद्ध हेरः कथं घटेते इत्यत उक्तमीश्वर इति परावरदृक्त्वमपीयामप्यस्तीत्यत उक्तमासीन इति तत्राह त्वुवाद्याभ्यंतरवृत्त्यातिष्ठ चेव परावरदृगित्यर्थः ११ ज्ञातयस्तस्मिन् जन्मनि सर्पिदाः आत्मनोऽस्वेपांतरस्मिन् पुत्रे स्नेहास्यशृंगलांछित्वा १२ ज्ञातः सपिहरपवस्य देहं निहृत्य दग्धोचिताः क्रियाः आद्यादिलक्षणाः १३ १४ तत्र चित्रकेतुः किंचकारेति तत्राह स इत्यभिप्रेति १५ कृताः पुण्यजलैः क्रियास्तपणादिलक्षणाः येन स तथा १६ अथ तपो ब्रह्म पुत्र

न ह्यस्यातिप्रियः कश्चिन्नाप्रियः स्वः परोपि वा ॥ एकः सर्वधियां द्रष्टा कर्तृणां गुणदोषयोः १० नादत्त आत्मा द्विगुणं न दोषं न क्रियाफलम् ॥ उदासीन इवासीनः परावरदृगीश्वरः ११ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युदीर्य गतो जीवो ज्ञातयस्तस्य ते तदा ॥ विस्मिता मुमुक्षुः शोकं छित्त्वा तस्मिन्नेह शृंगलाम् १२ निहृत्य ज्ञातयो ज्ञातेर्देहं छत्वा चिताः क्रियाः ॥ तय जुर्दुस्त्यजं स्नेहं शोकमोहमयार्तिदम् १३ बालं न्योप्रीडितास्तत्र बालहत्याह तत्र प्रभाः ॥ बालहत्या त्रतंचे रुद्राद्विधैर्धनैर्निरूपितम् ॥ यमुनायामं हाराजस्मरंत्यो द्विजभाषितम् १४ स इत्यं प्रतिबुद्धात्मा चित्रकेतुर्द्विजोक्तिभिः ॥ गृहां धकूपान्निष्कांतः सरः पंकादिवा द्विपः १५ कालिद्याविधिवत्स्नात्वा कृतपुण्यजलक्रियः ॥ मौनेन संयत प्राणो ब्रह्मपुत्राववदंत १६ अथ तस्मै प्रपन्नाय भक्त्या यप्रयतात्मने ॥ भगवान्नारदः प्रीतो विद्यामेतामुवाच ह १७ ॥ नारद उवाच ॥ नमस्तुभ्यं भगवते वासुदेवाय धीमहि ॥ प्रद्युम्नायानिरुद्धाय नमः संकर्षणाय च १८ नमो विज्ञानमात्राय परमानंदरूपिणे ॥ आत्मा रामाय शांताय निवृत्तद्वैतदृष्टये १९ आत्मानं दानुभूत्यैव सम्यक्क्यकोर्मयेनमः ॥ हृषीकेशाय महतेनमस्तेऽनंतमूर्तये २० वचस्सु परते प्राप्यो य एको मनसा सह ॥ अनामरूपचिन्मात्रः सोऽव्यान्नः सदसत्परः २१ यस्मिन्निर्दंशतश्चेदंतिष्ठत्यप्येति जायते ॥ मृन्मये ध्विवमृज्जातिस्तस्मै तैब्रह्मणे नमः २२

धर्मध्वेनारदः हेत्यनेनाधिकारगुणसंपन्नस्य विद्योक्तफलं साकल्येन फलतीति ध्वनयति १७ चित्तसंनिहितं संबोध्य तु भ्यं नम इति वक्ति भगवत इत्यादि विशेषणानि गुणसामग्रीद्योतकानि यथा संभवसूत्रानि १८ नित्यनिवृत्ताद्वैतदृष्टिः स्वावतारादौ भेददर्शनं येन स तया तस्मै निवृत्तद्वैतवृत्तवृत्तये इति पाठेन निवृत्तद्वैतेनान्यथा ज्ञानेन निवृत्तिर्वर्तनं यस्य स तथा तस्मै नित्यनिवृत्तदेहाद्यहं ममाभिमानायेत्यर्थः १९ सम्यक्क्याः पदार्थमयोपस्थितितस्मै यद्वा अज्ञानायादिषद्भूमिरहितया योशनायापि पासंशोर्कं मोहं जरा मृत्युमत्येतीति श्रुतेः २० मंत्रमुपदिशन् ध्यानप्रकारमाह वचसीति ब्राह्मणसंसाहवचस्युपरतेनष्टे चिन्मात्रमनसा सह प्राप्यः सदसत्परः स्थूलसूक्ष्मरूपं च विलक्षणः २१ अलौकिकवस्तुनोलक्षणमंतरेण तज्ज्ञानं दुःसाध्यमितिलक्षणमाह यस्मिन्निति इदं जगच्चरिस्मिंस्तत्तत्प्येति च तत्र जायते अत्र ह्येति तत्राह मृन्मयेष्विति जातिः सामान्यजन्मनो रित्यभिधानात् मृदोजातिर्जन्मस्य स्वबुद्धादेः स तथा यथा वृक्षादिराशिर्भूमेः मेषु वृद्धिकारेषु पृथिवीपर्वतादिषु तिष्ठत्यप्येति तेभ्यो जायते च तथा । मृज्जातिर्मृन्मयेषु घटादिष्विवा तु गतमित्यर्थो ब्रह्मणो बहुत्वाभावात् एकमेवाद्वितीयमिति श्रुतेः पृथिवीपर्वतश्चैव मृन्मयाः स मुदीरिताः तेषु मृज्जातयः सर्वे जायंते स्थावरादय इत्यनेन विरुद्धत्वाच्चानुपपन्नः २२

मनोबुद्धीद्रियासवः मनआदिज्ञद्वयाच्याः रुद्रादशोदेवाः २३ भगवदनुग्रहभावाभावौतद्विषयकज्ञानाज्ञानकारणमित्युक्ततत्सप्रमाह वेहेति यस्यहरेरशौर्बद्धाः भेरितादेहेन्द्रियाद्यभिमानिनोदेवाज्ञानादि
कर्मसुप्रचरन्ति प्रवर्तते अन्यथा यदंशभेरणाभावे नैवप्रवर्ततइत्यन्वयः कथमिव प्रतसमर्तनिहितवद्विषयार्थ्याहोहंदाहकारणंप्रवर्तते अग्रतस्तनहि अहंतद्वह्मशरणमेमि कीदृशं देहेन्द्रियादिरथानपु
स्थितं द्रष्टृपदेशंसाक्षिनाम २४ २५ २६ २७ २८ ननु विष्णूपासनयाशेषसमीपगमनंकर्यसंगच्छतेइतिचेदुच्यते तच्चदेवांतर्याभिर्विष्णुविषयोपासनयातच्चदेवसमीपगमनपपत्तेः अन्यातर्याभिर्णाविष्णु
मुपास्यान्यसमीपगः भवेद्योग्यतयातस्यपदंवाचागुयावरइत्युक्तेः अनेनतत्तत्पदप्राप्तियोग्यश्चेत्सुतरांतच्चदेवसमीपंगतइत्युक्तभवति तस्मादत्रचित्रकेतोरनेनप्रत्यक्षविधानेनमुहुर्मुहुःशेषस्यसकाशमभ्य
यादितियुज्यते चित्रकेतुनाशेषांतर्याभिर्विष्णुरुपासितइतिकुतइतिचेत् शेषांतर्याभिर्णाविष्णुचित्रकेतुरुपास्यतु शेषाविहरेश्चापिवरान्माप्यापसद्व्रतिमितिवचनबलात् २९ शितिवाससंतीलवखं

यन्नस्पृशंतिनविदुर्मनोबुद्धीन्द्रियासवः ॥ अंतर्बहिश्चिततंव्योमवत्तंततोऽस्म्यहम् २३ देहोन्द्रियप्राणमनोधियोऽभीयदंशविद्वाःप्रचरंतिकर्मसु ॥ नैवा
न्यदालोहमिवप्रतप्तस्थानेषुतद्गृहप्रदेशमेति २४ ॐ नमोभगवतेमहापुरुषायमहानुभावायमहाविभूतयेसकलसात्वतपरिवृढनिकरकरकमलकुड्मलो
पलालितचरणारविंदयुगुलपरमपरमेष्ठिन्नमस्ते २५ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ भक्त्यैतांप्रपन्नायविद्यामादिश्यनारदः ॥ ययावंगिरसासाकंधामस्वायंभुवं
विभो २६ चित्रकेतुस्तुविद्यांतांयथानारदभाषिताम् ॥ धारयामाससप्ताहमब्जसुसमाहितः २७ ततश्चसप्तरात्रांतेविद्ययाधार्यमाणया ॥ विद्या
धराधिपत्यंसलेभेऽप्रतिहतंचपः २८ ततःकतिपयाहोभिर्विद्ययेद्वमनोगतिः ॥ जगामदेवदेवस्यशेषस्यचरणांतिकम् २९ मृणालगौरंशितिवासंसस्फुर
त्किरीटकेयूरकटिचक्रकणम् ॥ प्रसन्नवक्त्रारुणलोचनंवृत्तंददर्शसिद्धेश्वरमंडलैःप्रभुम् ३० तदर्शनंभवत्तसमस्तकलिबषःस्वस्थामलांतःकरणोऽभ्ययान्मुहुः
प्रवृद्धभक्त्याप्रणयाश्रुलोचनःप्रहृष्टरोमातमनादिपूरुषम् ३१ सउत्तमश्लोकपदाब्जविष्टरेप्रेमाश्रुलेशैरुपसेचयन्मुहुः ॥ प्रेमोपरुद्धाखिलवर्णनिर्गमोनैवाशक
त्तंप्रसमीदितुंचिरम् ३२ ततःसमाधायमनोमनीषयावभाषतत्प्रतिलब्धवाग्रसः ॥ नियम्यसर्वेन्द्रियबाह्यवर्तनंजगद्गुरुंसात्वतशास्त्रविग्रहम् ३३ ॥ चित्र
केतुरुवाच ॥ अजितजितःसममतिभिःसाधुभिर्भवाब्जितात्मभिर्भवता ॥ विजितास्तेपिचभजतामकामानांयजात्मदोऽतिकरुणः ३४ तवविभवःखलु
भगवज्जगदुत्पत्तिस्थितिलयादीनि ॥ विश्वसृजस्तेंशांशास्तत्रमृषास्पर्धंतिपृथगभिमत्या ३५

टिङ्गकान्दीगुणं कटिसूतसारसनं कटिर्त्रकटिभूषणामेत्यभिधानम् १० अनस्यवायोरादिः कारणंपुरुषैर्पौरुष्यस्मिन्सतथातम् ३१ उत्तमश्चोक्तस्यशेषांतर्पामिणोहरेः पातन्त्रयोविष्टरपीठं उपरुद्धोऽखिन्वा
नौषणानांशब्दोपलक्षणानां निर्गमोद्धारस्यस्यसः ३२ मनीषया धृतिरूपपात्रप्राप्तमित्युक्तं सत्यक्रमाप्रोवाग्रसोचनवर्धयेनसतथा सात्वतानांशास्त्राविष्टसत्त्वोपदेशविशेषोयस्यसतथातसंवर्द्धिया
यांवाक्छेपुविषयेषुवर्तमानं व्यापारम् ३३ हेअजित अतिकरुणोयस्त्वमकामानांभजतांशूनामात्मदोयस्मादतस्तेसाधवोपिभवतावीजिताः किंच जितमनस्कैः समबुद्धिभिः साधुभिर्भवानपिजितावर्षा
कृतेः चशब्दोनियतत्वं सूचयति ३४ तत्सत्त्वप्रमाणमाह तवेति जगदुत्पत्त्यादीनितवविभवः स्वरूपलक्षणानिखलुपसमात्ततस्तत्रतस्यामवस्थायाशास्त्रेणारथत्वायां तेभिन्नांशाःविषयज्ञाहंजगद्भारं
ज्ञसत्त्वहेतिपूयकजगदीश्वरत्वाभिधानेन मृषानिष्पद्योजनंस्पर्धतीतिव्यत्यासेनहरेर्माहात्म्यस्यानंतत्वंदर्शयति ३५

तत्र विषयवद्वेष्ट्यादिना गुणानन्त्ययुक्तमधुना कालदेशानन्त्येष्ट्याह परमाण्विति तत्रैव विधुरः अणुमहन्मध्यपारिमाणरहितोऽपि स्वतः प्राकृतपरिमाणभावात् परमाणुपरममहत्तोरदावन्तरे च वर्तितुं शीलमस्यास्तीति आद्यं तां त्रवर्ती परमाणुलक्षणकालावयवस्य परममहत्कालावयवस्य च मध्यकालावयवस्य च वर्तते इति सत्त्वानामित्युपलक्षणं घटादीनामप्यादावृत्तत्वेऽप्येवमन्ते प्रध्वंसादूर्ध्वं च यत्स्वकपैशुर्व्यव्यभिचारितदेवांतरकाले मध्ये काले पिवत इति शेषः ३६ यथा ह कोशोदशगुणोत्तरैः सप्तभिः क्षित्यादिभिरावृतः स एषां ह कोटिभिः सह यत्र भगवति अणुभ्योऽणुकल्पः सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरावर्तते तद्वरेः स्वकपमन्तमिति हेतुर्गर्भविशेषण अपरिच्छिन्नत्वाद्युचितमिति भावः ३७ एवैव स्वरूपमुक्त्वाऽन्यव्यतिरेकाभ्यां तज्ज्ञानफलमाह विषयति विषयतृषः शब्दादिविषयतृष्णावन्तः अतएव न रपशवः विभूतीर्वाङ्मादिशब्दवाच्याः परं तेषां पातारं ज्ञानादिपुतिमदातारं तेभ्योऽप्युत्तरं तदनुप्राप्तिमनन्तरं किंचित्कालं फलानुभवां नन्तरं तद्वास्याततः क्षीयत एवेति श्रुतेः अराजकुलपालकेन राज्ञा शून्यो जनसमुदायो धर्मविरुद्धानां राज्ञा कुलं ३८ कामधियः शब्दादिगुणविषयज्ञानाः अगुणमपेक्षकतिगुणविकृतदेहादिशून्ये ज्ञानात्मनिरचिताः स्वद्विषयेनापि नापदि स्युस्ता हि पुन नोरोहति नोत्पद्यते कर्माभीजानि मज्जितधानाः गुणगणतो विषयसमूहादत्यजगतो द्वंद्वजालाभिसुखदुःखादीनि भवंतीति शेषः ३९ दुःखात्मकसंसारनिवृत्तिः केन स्यादित्याशंक्यमागवतधर्मा तु शानेन तद्विवृत्तिः स्यादित्याशयवानाह

परमाणुपरममहत्तोस्त्वमाद्यं तां त्रवर्तीत्रयविधुरः ॥ आदावन्ते च सत्त्वानां यद्भुवन्तदेवांतरकालेऽपि ३६ क्षित्यादिभिरेषां कालावृतः सप्तभिर्दशगुणोत्तरैः ह कोशः ॥ यत्र भगवत्यणुभ्योऽणुकल्पः स हां ह कोटिभिस्तदनन्तम् ३७ विषयतृषो न रपशवो ये उपासते विभूतीर्न परं त्वाम् ॥ तेषामाशिष इति तदनुविनश्चान्ति यथाऽराजकुलम् ३८ कामधियस्वयीशराचितान पुनरा रोहंति यथा कर्माभीजानि ॥ ज्ञानात्मन्यगुणमये गुणगणतोऽस्य द्वंद्वजालानि ३९ जितमजिततदा भगवता यदा ह भागवतं धर्ममनवद्यम् ॥ निष्किंचना ये मुनय आत्मारामा यमुपासतेऽपवर्गा य ४० विषममतिर्न यत्र नृणां त्वमहमिति मम तवेति च योऽप्यत्र ॥ विषमधियारचितः स ह्यशुद्धः क्षयिष्णु रधर्मबहुलः ४१ कः क्षेमो निजपरयोग कियानर्थः स्वपरदुहाधर्मेण ॥ स्वद्रोहात्तव कोपः परसंपीडया च तथाऽधर्मः ४२ नव्यभिचरति तवेक्षायथा ह्यभितो भगवतो धर्मः ॥ स्थिरचरसत्त्वकदंबेष्वपृथग्विधयो यमुपासते त्वार्याः ४३

जितमिति हे अजितमवान्यदापवर्गापमुनयोऽयं धर्ममुपासते तं भागवतधर्ममाह तदा भवतां संसारस्वरूपं जितं भागवतधर्मकथनेन भक्तानां संसारजयोपायो दर्शित इत्यर्थः ४८ तद्वर्तमानेन किं फलमिति तत्राह । विषमेति । यस्मिन् धर्मे ज्ञाते नृणां त्वमहमित्यादिलक्षणा विषममतिः शान्तिनिषिद्धबुद्धिर्न स्यात् । चकारादीन्वराधीनं सर्वं । तत्प्रेरितो हं कार्येषु प्रवृत्तोऽस्मीति तु द्विरित्यर्थः । येन धर्मेण यारिमन्त्वपि ज्ञाते वा । हरेरन्यत्र विषमधिया यथा स्थितवस्तु विपरीतज्ञानेन रचितः अतः अहंमतादिमचुर इत्यर्थः ४१ तज्ज्ञानफलं तमप्येत्याह कइति ननु तर्हि यागादिकर्मलक्षणधर्मेण पुरुषार्थः स्यादिति तत्राह निजेति स्वस्वशरीरकेशस्थहेतुना परस्परसंज्ञपनलक्षणहिंसाहेतुना । कुतो नास्तीति तत्राह स्वद्रोहादिति स्वविहितशरीरकेशविनात्महत्यादिद्रोहात्तवाज्ञानघनलक्षणात् ४२ ननु शिवादि विहितवत्स्वद्विहितस्यान्यथात्वेन त्वद्विहितलक्षणाज्ञाऽतिलघनदोषनिमित्तकोपाभावोपपत्तेरतस्त्वपेक्षापि न्यभिचारिण्येवेति तत्राह नेति तत्र को हेतुरिति पूर्वोक्तं संसारपति यमिति पूर्वस्माद्विशिनष्ट्यपृथगिति कुत्रेत्यत उक्तं स्थिरेति स्थावरजंगमप्राणिसमूहेषु यथा स्थितदर्शिनः तद्युक्तमित्याह आपां इति तुनातारतम्यमन्ययोगव्यवच्छेदं चाह ४३

परमव्यवस्थायां आपि उपारितकुर्वति न फलोपलब्ध्या तस्मादिदमवधायमानमर्चयतीति तत्राह नहीति ४४ नेह संसारतरेण सकृन्नामश्रवणमेवाङ्किं पुनर्भवदर्शनमित्यरमादयतस्माच्च दर्शनेनाधुना
वयं परिगृह्यैषमलाभभूमेति शेषः नारदवाक्यं च भगवदीक्षाया अभ्यभिचारितत्वेऽङ्गमित्याह सुरऋषिणेति ४५ हेअनंत तावकेन नारदेन समस्तं विदितम् ज्ञातम् । भगवज्ज्ञानाभ्यामिचारीति पदुदितं
चतुर्कभ्रमन्यथा भवति । निगमयति त्वेति जगदात्मनो जगदंत्यामिणः परमगुरोस्तव जनैश्चेष्टितं कियद्ब्रह्माप्यन किमपीति भावः विज्ञापनं ह्यस्य हेतुरित्यत्र दृष्टं तमाह इहेति इह ज्योतिःषु प्रकृष्टप्रकाशरय
सवितुः खेवितस्ति प्रदेशे एव चोत्पत्तः प्रकाशोपेक्षितेति यातैः ४६ अस्माभिरिदमेव विज्ञाप्यमित्याह नमइति ४७ इदमपि त्वदनुग्रहं विना न शक्यमित्याह यं वाइति स्वसंप्राणइति धातोः प्राणं तमनु प्राणंतीति श्रुतिर्व
शब्देन सूचिता चेकितानं ज्ञानं तमनुवृत्तयः तत्तद्भस्वतु गतज्ञानवतः उच्चकंति सम्यक् जानांति सर्षपायति सर्षपवद्भवते श्रीहरिविवक्षायां सहस्रशीर्षा पुरुष इत्युपपत्तेः ४८ अनंतनाम प्रवृत्तिनिमित्तक्रियाय
च्चादनंतः श्रीहरिः । हरिगुणात्कथनदर्शनासमर्थत्वादनंत इत्यर्थः ४९ नारदाङ्गिरोभ्यां यन्मम शासनं तव व्याहृतं तत्करणेन याचमम विद्याभ्यस्तातया यच्च मम दर्शनं तस्माच्च संसिद्धोऽसि प्राप्तापेक्षिता

न हि भगवन्नवदितमिदं त्वदर्शनामृणामखिलपापक्षयः ॥ यन्नामसकृच्च वृणात्पुलकसकोपि विमुच्यते संसारात् ४४ अथ भगवन्वयमधुना त्वदवलोकपरिमृ
ष्टाशयमलाः ॥ सुरऋषिणाय हुदितं तावकेन कथमन्यथा भवति ४५ विदितमनंतसमस्तं तव जगदात्मनो जनैरिहा चरितम् ॥ विज्ञाप्यं परमगुरोः कियदिह स
वितुर्विषयद्योतैः ४६ नमस्तुभ्यं भगवते सकलजगत्स्थितिलयोदयेशाय ॥ दुरवसितात्मगतये कुयोगिनां नमः परमहंसाय ४७ यवैश्वसंतमनु विश्वसृजः
श्वसंति चेकितानमनुवृत्तय उच्चकंति ॥ भूमंडलं सर्षपायति यस्य मूर्ध्नि तस्मै नमो भगवतेऽस्तु सहस्रमूर्ध्ने ४८ श्रीशुक उवाच ॥ संस्तुतो भगवानेवमनंतस्तम
भाषत ॥ विद्याधरपतिं प्रीतिश्चिन्नेतुं कुरु ब्रह्म ४९ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यन्नारदाङ्गिरोभ्यतिव्याहृतं मम शासनम् ॥ संसिद्धोऽसि तया राजन् विद्यया दर्शनाच्च
मे ॥ ५० ॥ अहं वै सर्वभूतानि भूतात्मा भूतभावनः ॥ शब्दब्रह्म परब्रह्म ममोभेशाश्वतीतनू ॥ ५१ ॥ लोके विततमात्मानं लोकं चात्मनि संततम् ॥
उभयंचमया व्याप्तं मयि चैवोभयंकृतम् ५२

शेषपुरुषार्थोऽसीत्यर्थः ५० अधुनाऽहं पूर्वां कस्यिरीकरणायां किंचिद्दिशेषज्ञानाय वा किंचिदुपदिशामीत्यभिप्रेत्याह अहमिति सर्वभूतान्यहमित्यन्वयः वाइत्यनेन सर्वेष्वस्त्वद्वेद्येति श्रुतिं सूचयति अमेदो
पदेशस्य कोभिप्रायइति तत्राह भूतात्मेति भूतानामंतःस्थित्वादानादिकर्तृत्वात्तद्व्यपदेशः हरिस्तु सर्वभूतानि तदंतर्गम्यपेक्षयेति रमतेः सत्तामदत्त्वाच्च तद्व्यपदेशइति भावेनाह भूतभावनइति भूतानि भा
वयनिसत्तागतानिकरोतीति अनेनाहमस्मीत्यादि श्रुतिगता निपदान्यंतर्गमिणमुख्यवृत्त्या प्रवर्तत इत्युक्तं तथाचोक्तं तिरुपदानि च सर्वाणि सुपदानि तथैव च तस्मिन्नेव प्रवर्तते मुख्यवृत्त्या विंशपतइति
इदंच त्रयवश्यं ज्ञातव्यमित्याह शब्देति वेदाविशब्दराशिलक्षणं शब्दब्रह्म सच्चिदानंदलक्षणं परंब्रह्मेत्युभे द्वेऽपि ब्रह्मणो मम शाश्वतीतनूप्रतिमास्वरूपभेदेन यावद्ब्रह्मविष्ठितं तावती वाकइति श्रुतेः एषानंत्यो
व्ययः सूक्ष्मं इति पूर्वोक्तम् ५१ आत्मानं जीवं लोके भुवने अविततमव्याप्तजानीहि लोकं चात्मनि जीवेनासनाच्छेषमनसि संततं निर्व्यंहेति द्वि विपुलस्य लोकात्मात्मप्रदेशं तरेण वा नृत्यायोगात् लोकआत्मेत्यु
भयमया ब्रह्मरूपेण व्याप्तम् तर्हि जीवलोकयोराधार इति तत्राह मयीति उभयंचमयिसमाश्रितमेव कुतः अहमेवोभयाराइतिसमाधत्स्व ५२

ननु व्याप्तात्मात्मानं चेतनानिर्गुणं श्रुतेः लोके विवर्तमानं भित्त्यस्य प्रतीतिर्यथा कर्तुं स्यादित्याशङ्क्य दृष्टान्तानुगुण्यात्कथ्यत इत्यभिप्रेत्याह यथेति यथासुपुंसः सन्स्वप्नमनुभवानुपुंसः विश्वं वा स
नाह्येषात्मानि स्फुरितं चक्षुषा द्रष्टुं पश्यति स्वप्ने आत्मानमेकदेशस्थं मन्यते ननु व्याप्तं स्वप्नादुत्थितः प्रबुद्धोऽपि सद्वादिशयनं स्वमन्यते श्रुतिगतिस्तु परमात्मविषयत्वेन जीवाच्चिह्ना विषयत्वेन वा क
ल्प्यते ५३ यथा स्वप्नावस्थायामगवत्कृत्वा त्वात्मा माणिकं मायामात्रं तु कान्स्वर्णानि भव्यं कस्वरूपत्वादिति सूत्रात्तथा जाग्रदवस्थया अतः प्रबोधोऽस्मादित्यभिप्रेत्याह एवमिति यथा स्वप्ना
वस्थाप्रकृतिशब्दवाच्ये श्वरेच्छानिर्गतां तथा जीवस्य सुषोपभोगस्य स्थानानि जागरणादीनि मायामात्राणि भगवद्विच्छालक्षणप्रकृतिर्निर्गता निविज्ञाय तासामवस्थानामध्ये निषण्णस्य जीवस्य सुषोप
भोगस्य द्रष्टारं साक्षिणं परंततो भिन्नं स्मरेदित्यन्वयः अनश्नन्नन्योऽभिचाकशीतीति श्रुतेः ५४ तद्द्रष्टारमित्यत्रा जीवात्मनः परमात्मा सम्यग्विविच्यन प्रतीत इति तद्विषयार्थपाह येनेति येन प्रसुप्तः
प्रस्वापं प्रापितः स नुपुरुषो जीवात्मा तदा सुष्यवस्थायामात्मनः स्वापं इयंतं कालं किंच न नावोदिषामिति स्वापशब्दोक्तमेव ज्ञानं सुखमहमस्वाप्समित्यनुभूतं सुखचसुखिनं स्वात्मानं च वेदनान्यात्किंचिद्वेद तमा
त्मानं निर्गुणं ब्रह्मज्ञानादिगुणपूर्णं मामवैहीत्यन्वयः ५५ इतोऽपि जाग्रदाद्यवस्थानुभवेन जीवादिभिरब्रह्मेत्याह उभयमिति जाग्रत्सुषुप्तिश्रेष्ठ्युभयं स्मरतोऽनुभवतः पुंसः जीवस्य प्रस्वापप्रतिबोधयो
स्तत्तद्वस्तुपरिज्ञानलक्षणे जाग्रति यदन्वेति अनुवर्तते स्वयमपि प्रतिबुद्धः सुप्तावस्वपनात्तत्तद्वस्वपरिज्ञानलक्षणमुद्यमौ द्वयविरक्तं स्यात् सर्वज्ञानसंभवात् प्रस्वापः स्वपनं स्वप्न इत्यभिधानात् अन्यथ

यथासुपुंसः पुरुषो विश्वं पश्यति चात्मानि ॥ आत्मानमेकदेशस्थं मन्यते स्वप्न उत्थितः ५३ एवं जागरणादीनि जीवस्थानानि चात्मनः ॥ मायामात्राणि वि
ज्ञायत द्रष्टारं परं स्मरेत् ५४ येन प्रसुप्तः पुरुषः स्वापं वेदात्मनस्तदा ॥ सुखं च निर्गुणं ब्रह्मतमात्मानमवोहि माम् ५५ उभयं स्मरतः पुंसः प्रस्वापप्रतिबोधयोः ॥
अन्वेति व्यतिरिच्येत तज्ज्ञानं ब्रह्मतत्परम् ५६ यद्येष विस्मृतः पुंसो मद्भावो भिन्न आत्मनः ॥ ततः संसार एकस्य देहादेहो मृतेर्मृतिः ५७ लब्ध्वेहमानुषीयो
निज्ञानविज्ञानसंभवाम् ॥ आत्मानं यो न बुद्धयेत न कचिच्छे ममाप्नुयात् ५८

ज्ञानलक्षणप्रत्यापदोक्तेस्वप्नेऽपि तद्व्यातीरितवर्तते तत्परं ब्रह्मविदामोति पश्यति श्रुतेः तत्तत्त्वात्तज्ज्ञानं सत्पञ्चानमनंतं ब्रह्मेति श्रुतेः अनेन सुष्यवस्थानुभवी जीवोऽननुभूयसाहित्येन तिष्ठन् परमात्मा ततो
भिन्न इति ज्ञातव्यं यद्वा जीवस्याज्ञानसंभवादस्य तदभावाज्जीवस्यालपगुणात्वाज्जीवस्य परिच्छिन्नत्वादस्यापारिच्छिन्नत्वात्तदेव ज्ञानं तदेव ब्रह्मतदेव परं तदेव तत्तदुस्त्यमाहुस्तदेव ब्रह्म परमं कवीनामिति
श्रुतेः ५६ विपक्षे बाधकमाह यदीति यदि पुंस आत्मनो जीवात् भिन्न एव मद्भावा उक्तो मम स्थितिप्रकारो विस्मृतस्तर्हि ततस्तयोः सयुजोः सख्योः जीवात्मपरमात्मनोः एकस्य सर्वभिन्नपरमात्मानं
विस्मरतो जीवस्य संसारः स्यात् किंलक्षणक इति तत्राह देहादिति देहयोगविधोगलक्षणो देहादेहः तदुक्तं सर्वभिन्नपरमात्मानं विस्मरन् संसरेदिहेति सर्वभिन्न इति विशेषणं विस्मृतस्तर्हि तस्य जीवस्य मृते
र्मृतिर्नित्यदुःखात्मकं तम एवमाप्यते एतदप्युक्तं अभिन्नं स्मरन्प्रापितमोनास्त्यत्र संशय इति ५७ मद्भावः मदैक्यलक्षणः स्वस्मादभिन्न इत्यर्थगीकारो उत्तरश्लोकेन विरुध्यत इत्यभिप्रेत्याह ल
ब्ध्वेति ज्ञाननिज्ञानयोः संभवो यस्य सातथाता इह जंबूद्वीपे तत्रापि भारतखंडे त्रिवर्णलक्षणां मानुषीं आत्मानं जीवात्मानं परमात्मानं च निर्विशेषवादिना ज्ञाने सामान्यविशेषां गीकारात् व्यावहा
रिकस्यामामापिकत्वाच्चेति ज्ञानं शास्त्रार्थविषयं विज्ञानं अनुभवजमित्ययं भेदोऽपि गतार्थ इति ५८

ननु ज्ञानेन मोक्षो मा भूषणादिकर्मणा स्यादिति तत्राह रमृत्वेति ईहायां पञ्चादिकर्मकरणपरितः क्लेशं स्मृत्वा ततः कर्मण फलविपर्ययनिरतिशयसुखप्राप्तिदुःखापरिहारं च पश्यन्ननीहायां सर्वकर्मोणिहरी संन्य
 स्पृहान्न मार्गप्रवृत्तौ पश्यन्निरतिशयसुखप्राप्तिदुःखापरिहारं तयोरभिभूतत्वात् तन्निर्विघ्नतत्तादृशं कर्मविरमेन्न कुर्यादित्यर्थः ५९ अग्रे होत्रादिक्रियाकरणयोग्यौ दंपती ततः क्रियातः दुःखस्य आनेवतिः
 सुखस्य चाभातिः ६० कर्मविषयविद्याभासे इयं विद्येत्यभिमानिनाम् आत्मनो जीवस्य परमात्मनश्चैकैकं दृष्ट्या न तया व्याप्तिभूता प्रतिमभूतिमत्तया विलक्षणं जाग्रदतिस्थानत्रयातीता च ६१ माना
 भिः शब्दादिभिः स्वेन तेजसा विशुद्धबुद्धिसामर्थ्यातिशयेनैव ज्ञात्वा पुरुषो भवेन्मुक्त इति शेषः ६२ उक्तज्ञानमन्ययोगाद्यवच्छिन्नं एतावानेवेति कितदित्यत उक्तम् यदाति परात्मन एकत्वरयसाभ्या
 विक्रयराहित्यस्य दर्शनं ६३ तव योगं चैतदेव नान्यदित्याह स्वमेतदिति ६४ चिरस्थितत्वेन पुनरपि भ्रमः स्यादित्येतस्य हरेरतन्धानमाह आश्वास्येति ६५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे षष्ठस्कंधे

रमृत्वेहायां परिक्लेशंततः फलविपर्ययम् ॥ नोभयं वाप्यनीहायां पश्यंस्तद्विरमेत्काविः ५९ सुखा यदुःखमोक्षाय कुर्वति दंपती क्रियाः ॥ ततो निवृत्तिरप्राप्तिदुः
 खस्य च सुखस्य च ६० एवं विपर्ययं बुद्ध्या नृणां विद्याभिमानिनाम् ॥ आत्मनश्च गतिं सूक्ष्मां स्थानत्रयविलक्षणाम् ६१ दृष्टश्रुताभिर्मात्राभिर्विमुक्तः स्वे
 न तेजसा ॥ ज्ञानविज्ञानसंतुष्टो मद्भक्तः पुरुषो भवेत् ६२ एतावानेव मनुजैर्गोणैर्न पुण्यबुद्धिभिः ॥ स्वार्थः सर्वात्मना ज्ञेयो यत्परात्मैकदर्शनम् ६३ स्वमेतच्छूद्र
 याराजप्रमत्तो वचोमम ॥ ज्ञानविज्ञानसंपन्नो धारयन्नाशुसिद्धयसि ६४ श्रीशुक उवाच ॥ आश्वास्य भगवानित्थं चित्रकेतुं जगद्गुरुः ॥ पश्यतस्तस्य वि
 श्वात्मा ततश्चातर्द्धे हरिः ६५ इति श्रीभागवते षष्ठस्कंधे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ यतश्चातर्द्धितोऽनंतस्तस्यैकत्वादिशेनयः ॥ विद्याधरश्चि
 त्रकेतुश्च चारुगनेचरः १ सलसलक्षवर्षाणामव्याहतबलेंद्रियः ॥ स्तूयमानो महायोगी मुनिभिः सिद्धचारणैः २ कुलाचलेंद्रो णीषु नानासंकल्पसिद्धि
 षु ॥ रेभे विद्याधरस्त्रीभिर्गीयन्नहस्मिंश्चरम् ३ एकदा स विमानेन विष्णुदत्तेन भास्वता ॥ गिरिशंदृशे गच्छन् परीतं सिद्धचारणैः ४ आलिङ्ग्यां कुरुतां
 देवीं बाहुना मुनिसंसदि ॥ उवाच देव्यां शृण्वं त्यां जहासोऽर्द्धेस्तदंतिके ५ चित्रकेतु उवाच ॥ एष लोके गुरुः साक्षाद्भक्त्या शरीरिणाम् ॥ आस्ते मुख्यः स
 भायां वै मिथुनीभूय आर्यया ६ जटाधरस्तीव्रतपा ब्रह्मवादी स तां पतिः ॥ अंके कृत्यस्त्रियं चास्ते गतः हीः प्राकृतो यथा ७ प्रायशः प्राकृताश्चापि चित्रं रहमि
 विश्रति ॥ अयं महाव्रतधरो बिभर्ति सदसि स्त्रियम् ८ भगवानपि तच्छ्रुत्वा प्रहस्या गाधधीर्नृप ॥ तूष्णीं बभूव सदसि स भ्याश्च तदनुव्रताः ९

विजयध्वजकृतटीकायां षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ यथाशास्त्रार्थतत्त्वेन ज्ञातः श्रीमारायणो मुक्तिं ददाति नान्यथा यथाशास्त्रार्थतत्त्वं योग्यानां भवेज्जातु सुशकम् नायोग्यानां परोक्षमियाद्वा हि देवा इति भ्र
 तेः दुरवगाहं शास्त्रार्थतत्त्वं हरेः प्रीतिजनकं तथा प्रतिपादनमित्येवं प्रकारः कथ्यते स्मिन्नध्याये तत्र चित्रकेतोः रुद्राणीशापमिप्रकारवक्तुं तावदाह यतश्चेति १ २ कुलाचलेंद्रस्य द्रव्याणां पुनिस्रतं
 श्यत एव स्त्रीणां पुरुषाणां च नानासंकल्पसिद्धिषु ३ ततश्चाकिमक्रतं तत्राह एकदेति ४ हृष्टापि किमभूदत्राह उवाचेति ५ ६ ७ ८ इदं हीं चरस्ये चरत्वम् यदन्यैरसत्कारे निर्विकारत्वमि
 त्याशयेन गिरिशस्य भ्रात्रां च भगवानपीति भगवाधरी न्यैरज्ञांतयत्ता बुद्धिः ९

स्त्रीनिमित्ताऽस्तकारपरिहारः स्त्रियैवकार्यइति परमेश्वराभिर्सां धिजानतीपार्वतीमतिवक्ति इतीति घृष्टायप्रगल्भाय निर्जिततात्माभिमानः आत्मदर्शयेन स तथा आत्मविज्ञानं वा येन स तथा तस्मै अभिमानस्तु विज्ञाने प्रणये दर्पहिंसयो रितियादवः १० ११ अयं शापयोग्यापराध इति ज्ञापयितुमिष्टमभिप्रेत्याह न वेदेति अतिवर्तिनमसंप्रज्ञातसमाधित्वेन वर्तमानं १२ अनिषेधे कारणमाह एषामिति एषां ब्रह्मादीनां पक्षे सावराणां मित्रादीनामनुध्येयपदाब्जपुग्मं क्रूरगेषष्ठीयं नित्यसंबंधघोतनाय वा तदवराणां भित्त्याचार्यैर्व्याख्यातं अत्र किमवलंब्योच्यते इति चेन्न विष्णुब्रह्मप्राणवीट्वास्तदा रानप्युत्तरः ध्येयो हरेः शार्पदाद्यैर्ध्यायन् हरिचतुर्मुखौ प्राणेषां तथा दाराश्च स्वतंत्रतया कचिदिति वचनबलाश्रयणात् न तु ब्रह्मादीनामनुध्येयपदाब्जपुग्ममिति बहुप्राणविरोधात् अत एवास्माभिः शास्त्रार्थौ परोक्षत्वेन देवप्रियत्वाद्गुरवगाह इत्यभिहितं यस्मादयमपराधीतस्तस्माद्व्यं १३ किं दंडमर्हतीति तत्राह नायमिति अनर्हत्वे कारणमाह संभावितात्मेति १४ तदर्थं कउपाय इति तत्राह अत इति इह अमुत्र स्थितानां १५ शप्तस्य सद्रक्तस्य तदुपसत्तिप्रकारमाह एवमिति १६ पूर्वदिष्टपूर्वजन्मनियत्पुण्यपापलक्षणकर्मदेवैर्भुण्यपयत्प्रोक्तं विहिततत्पमर्त्यस्य तत्कर्मैव वसु

इत्येतद्वीर्यविदुषिबुवाणे बह्वशो भनम् ॥ रुषाह देवी घृष्टाय निर्जितात्माभिमानिने १० पार्वत्युवाच ॥ अयं किमधुना लोके शास्ता दंडधरः प्रभुः ॥ अस्मदिदानीं तुष्टानां निर्लज्जानां निषेधकृत् ११ न वेदयमैकिलपद्मयोनिर्न ब्रह्मपुत्राभृगुनारदाद्याः ॥ न वैकुमारः कपिलो मनुश्च येन निषेधं त्यतिवर्तिनं हरम् १२ एषामनुध्येयपदाब्जपुग्मं जगद्गुरुमंगलमंगलं स्वयम् ॥ यः सत्रबंधुः परिभूयसूरी प्रशास्तिघृष्टस्तदयं हि दंडधरः १३ नायमर्हति वैकुण्ठपादमूलोपसर्पणम् ॥ संभावितात्मानिस्तब्धः साधुभिः पर्युपासितम् १४ अतः पापीयसी यो निमासुरीया हि दुर्मते ॥ यथेह भूयो महतां कर्ताऽमुत्र किलिषम् १५ श्रीशुक उवाच ॥ एवं शप्तश्चित्रकेतुर्विमानादवरुह्य सः ॥ प्रसादयामास सतीं मूर्ध्ना नम्रेण भारत १६ ॥ चित्रकेतुस्त्वाच ॥ प्रतिगृह्णामि ते शापमात्मनो जलिनां बिके ॥ देवैर्मर्त्या यय्योक्तं पूर्वदिष्टं हितस्य तत् १७ संसारचक्र एतस्मिन् जंतुरज्ञानमोहितः ॥ भ्राम्यन् सुखं च दुःखं च भुंक्ते सर्वत्र सर्वदा १८ नैवात्मानं परश्चापि कर्ता स्यात्सुखदुःखयोः ॥ कर्तारं मन्यतेऽप्राज्ञात्मानं परमेव च १९ गुणप्रवाह एतस्मिन् कः शापः कोऽनुग्रहः ॥ कः स्वर्गो नरकः को वा किं दुःखं सुखमेव च २० एकः सृजति भूतानि भगवानात्ममायया ॥ एषां बंधं च मोक्षं च सुखं दुःखं च निष्कलः २१

सुखदुःखयोः कारणमिति शेषः १७ तदेव विशिष्टं संसार इति सर्वत्र जन्मसु १८ ननु सुखदुःखोत्पत्तौ किं प्रोक्ता कारणमुत्तरं इत्याशंक्य पद्मगवता ह्यतः तदेव नियतं कर्म कारणं ज्ञानी मन्यते तत्राज्ञानी स्वमन्यं वा मन्यत इत्याह नैवेति आत्मा स्वपं परः स्वस्मादितरः अंहर्निजानातीत्यज्ञः श्रीहरी तच्च ज्ञः परमात्मानमेव मन्यत इति च योजनाऽवगतं व्या यत्तद्भगवता ह्यतः तदेव नियतं भवेदिति वचनात् १९ यत एवं श्रीहरीणां ह्यप्रमायातीत्यतः शापदिशसौ दुःखादिकं न कार्यमित्याह गुणेति गुणप्रवाहे संसारे शापादेः श्रीहरीच्छाधीनमाचो न दुःखं तसु कृतयोः कारणत्वात् स्वर्गस्य चानित्याय्य सुखाच्चरकस्य किंचिदुक्तत्वात् पणसंभवात् सुखदेवात्पत्वादनित्यत्वाच्च तदुक्तं अतो न्येषां वरः शापो गुणदोषः प्रकर्तुं वा स्वतः प्राप्तमेदं कृतिर्वा स नारूपेनोपया विद्यमानस्य मनसि पुनः स्वप्ने पि दर्शनं भगद्वशता यस्मात्सर्वेषां प्रेयमेव तदिति स्वतः स्वतंत्राद्वारेः प्राप्ताकरणोभेदकृतिर्दृश्यत इति शेषः अनेनैतदुक्तं भवति मनसि विद्यमानस्य वा स नारूपेणो वस्तुनः स्वप्ने यथा दर्शनं तथा परादिति सुखादिदर्शनं स्यात् न चैतत्स वै स्वाधीनोक्तु हरीच्छाधीनमिति २० ननु हरीच्छादिनियतत्वं शापादेः कस्मात्कल्प्यत इति तत्राह एक इति कर्मादिसत्तापीशेच्छाधीनोति सूचनायैक इति आत्ममाययेत्यनेनान्यनियत इति सूचितं २१

हरेः समत्वं च स्वभक्तसेवानतिरेकेण फलदातृत्वं शत्रोरप्यपराधानतिरेकेण देहकरणत्वं सेवायोग्यातिरेकेण स्वानामपिन दास्यति अपराधातिरेकेण नान्यस्यातः समो हारीरतिवचनात् २२ यद्यपि विशेष
तो नुरागादिकं नास्ति तथापि तस्य हरेः शक्तौ वैसर्गो विशिष्टस्य भावेषां जीवानां सुखाद्यर्थे कल्पत इत्यन्वयः यद्यपि भगवानेव मुख्यकर्ता तथापि तेषां पूर्वकर्मणां शक्तीनां विविधसर्गः समूहो येषां शरीरिणां भिति
वा २३ अथ तस्मादीश्वराधीनत्वात् तर्हि किमाकांक्षसीत तत्राह यदिति २४ २५ २६ हरेर्भृत्यभृत्यानामाहात्म्यं देहाविद्योगलक्षणावस्थाप्राप्तावप्यत्रासलक्षणं २७ अस्मै वनेताह
माहात्म्यं किं त्वत्प्रेषामस्तीत्यभिप्रेत्याह नारायणेति कुतो न बिभ्यतीति तत्राह स्वर्गाति २८ द्वंद्वानीत्युक्तविवरणं सुखमित्यादि ईश्वरलीलादेहसंयोगाद्द्वानि भवतीति शेषः २९ ननु देहसव
धा द्वंद्वानीति संस्वरस्य श्वशृगालाद्याकारेण भेदः किं कृत इति तत्राह अविवेककृत इति इहात्मनि जीवे श्वायं शृगालो यमित्याद्याकारनिमित्तव्यवहारभेदः पुंसोऽविवेकेन हरेः स्वस्य च स्वरूपविषयज्ञानाभा

न चास्य कश्चिद्विद्यतः प्रतीयेन ज्ञातिबंधुर्न परो न च स्वः ॥ समस्य सर्वत्र निरंजनस्य कुतो नुरागः कुत एव रोषः २२ तथापि तच्छक्तिविसर्गेषां सुखाय दुःखाय
हिताहिताय ॥ बंधाय मोक्षाय च मृत्युजन्मनोः शरीरिणां संसृतये च कल्पते २३ अथ प्रसादयेन त्वां शापमोक्षाय भामिनि ॥ यन्मन्यसे जसा धूर्तं कमतस्तक्ष
म्यतांसति २४ बादरायणिरुवाच ॥ इति प्रसाद्य गिरिशौचित्रकेतुररिंदम ॥ जगाम स्वविमानेन पश्यतोऽस्मयतोस्तथोः २५ ततस्तु भगवान् रुद्रो रुद्रा
णीमिदमब्रवीत् ॥ देवर्षिदैत्यसिद्धानां पार्षदानां च शृण्वताम् २६ ॥ देवदेव उवाच ॥ दृष्टवत्यसि सुश्रोणि हरेरद्भुतकर्मणः ॥ माहात्म्यं भृत्यभृत्यानां नि
स्पृहाणां महात्मनाम् २७ नारायणपराः सर्वे न कुतश्चन बिभ्यति ॥ स्वर्गापवर्गनरकेष्वपि तुल्यार्थदर्शिनः २८ देहिनां देहसंयोगाद्द्वानीश्वरलीला ॥
सुखंदुःखं मृतिर्जन्मशापो नुग्रह एव च २९ अविवेककृतः पुंसो ह्यर्थभेद इहात्मनि ॥ गुणदोषविकल्पश्च भिदेव स्वप्नकल्पिता ३० वासुदेवे भगवति भक्तिमुह
हतां नृणाम् ॥ ज्ञानविज्ञानवीर्याणां न हि कश्चिद्व्यपाश्रयः ३१ नाहं विरिचो न कुमारनारदौ न ब्रह्मपुत्रा मुनयः सुरेशाः ॥ विदामयस्ये हितमंशकांशकानत
त्स्वरूपं पृथगीशमानिनः ३२ न ह्यस्यातिप्रियः कश्चिन्नाप्रियः स्वः परोपि वा ॥ आत्मत्वात् सर्वभूतानां सर्वभूतप्रियो हरिः ३३ तस्य चार्यं महाभाग शित्रकेतुः
प्रियोऽनुगः ॥ सर्वत्र समदृक्शांतो ह्यहं चैवाच्युतप्रियः ३४ तस्मान्न विस्मयः कार्यः पुरुषेषु महत्सु च ॥ महापुरुषभक्तेषु शांतेषु समदर्शिषु ३५ ॥ श्रीशुक
उवाच ॥ इति श्रुत्वा भगवतः शिवस्यो माभिभाषितम् ॥ बभूव शांतधी राजन् देवी विगतविस्मया ३६ इति भागवतो देव्याः प्रतिशप्तुमलक्षमः ॥ मूर्ध्ना सं
जगृहे शापमेतावत्साधुलक्षणम् ३७

वेन कृतो यस्मात् सत्स्मादि यमनर्थं परंपरा किं चात्मन्ययं गुणोस्त्ययं दोषोस्तीति विकल्पश्चाविवेकेन कृतः कथमिव स्वप्ने कल्पिता वासनोपादानकृता गजादिलक्षणाभिदेव आनित्यत्वादेवैतत्साम्यं ननु मि
थ्यात्वात् अन्यार्थार्थकिपायोग इति ३० तर्हि अस्यानर्थस्य निवृत्तौ किं साधनमिति तत्राह वासुदेव इति अन्यः कश्चिद्विशिष्टाश्रयो नास्ति भक्तिज्ञाने एवेति शेषः ३१ देवदत्तज्ञानवदस्य ज्ञानं न सुसाधन
मित्याह नाहमिति ३२ आत्मत्वात्स्वामित्वात् न हि सर्वभूतस्वामिनः स्वपरभेदकल्पनायुक्ता हेतुं तन्माह सर्वभूतेति ३३ ३४ ३५ ३६ अथ प्रसादयेन त्वां शापमोक्षायेत्यस्यार्थ
तुर्थांसाव्यवहारे आपोभिस्तद्विद्वत्त्वात् नमो भ्राया प्रसादनं अनिष्टोप्यर्थांस्तेन प्राप्नोति भक्तस्तद्विद्वत्त्वात् तदभिभवश्च इति कृत्वेति आहोस्वित् प्रतिशापदानसमर्थ इति कृत्वेति कोपमर्थो नानागो कृत

इति तत्राह प्रतिशममिति मूर्ध्ना संलक्ष्य इत्यनेनाद्वितीयो भिन्नतः विज्ञायते प्रथमस्य साधुलक्षणत्वात् अस्पष्टमाशुष्वेकत्वाच्चतुर्थपक्षस्योर्वरितत्वेनांगीकारो न भवति देवा एव तदन्वयेभ्यः शक्तानां स्वयत्नस्य
यद्विचित्रात् अत्र यः कोशो द्विशेषोऽस्तीति मतं अशका अपिशक्तानां शक्ताः शापादिषु स्फुटं तथाप्यशकौ वैहिताः शापाद्याः शक्तिमत्सु च अत्यल्पा अल्पकालाश्च न सम्यक् भवति च यत्नेनापोहितुं शक्त्वा उत्त
मैस्तु न संशयः उत्तमेषु कृताः शापाः कर्तृणां ज्ञानपुण्ययोः निःशेषेण निहता इत्यादि ३७ कुत्रास्य जन्मा भूदत्राह जज्ञ इति ३८ परमप्रमेयमुपसंहरति एतदिति वृत्रस्य यच्चरितमापरिपृच्छसि किंच सर्व
एतत्सर्वं किंच तस्यासुरजातेरासुरवशेन न स्यत्कारणं चैतच्छकथितमिति शेषः ३९ फलमाह इतिहासमिति ४० शृंखलादिवधमाक्षोपिवंधमोक्षः स्यात् न तु ससारबंधयोर्भोगेर्वर्कंठलोकप्राप्तिरस्मादव
गतेति शक्तिं कालविशेष इति कर्तव्येन सास्यादित्याह । य एतदिति ४१ इति श्री भा० षष्ठस्कंधे विज० टीकायां सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ अस्मिन्नध्याये पूर्वोक्तसृष्टिशेषं निरूपयति पृथग्विरिति तु शब्दात् पूर्वस्मा

जज्ञेत्स्वष्टुदक्षिणाग्नौ दानवीर्यो निमाश्रितः ॥ वृत्र इत्यभिविख्यातो ज्ञानविज्ञानसंयुतः ३८ एतत्ते सर्वमाख्यातं यन्मां त्वं परिपृच्छसि ॥ वृत्रस्यासुरजातेश्च
कारणं भगवन्मतेः ३९ इतिहासमिमं पुण्यं चित्रकेतोर्महात्मनः ॥ माहात्म्यं विष्णुभक्तानां श्रुत्वा बंधाद्विमुच्यते ४० य एतत्पातस्तथायश्च दयावागयतः
पठेत् ॥ इतिहासं हरिं स्मृत्वा स याति परमां गतिम् ४१ ॥ इति श्री भागवते षष्ठस्कंधे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ पृथिव्यपत्नी सविदुः सा
वित्री व्याहृती त्रयीम् ॥ अग्निहोत्रं पशुं सोमं चातुर्मास्यं महामखान् १ सिद्धिर्भगस्य भार्या गमहिमानं विशुभ्रं प्रभुम् ॥ आशिषं च वारोहां कन्यां प्रासूत सुव्रताम्
२ धातुः कुहूः सिनीवाली राका चानुमतिस्तथा ॥ सायं दर्शमथ प्रातः पूर्णमासमनुक्रमात् ३ अग्नीन्पुरीषानाधत्त क्रियायां ममनंतरः ॥ चर्षणीवरुणस्यासीद्य
स्यां जातो भृगुः पुनः ४ वाल्मीकिश्च महायोगी वाल्मीकादभवाकिल ॥ अगस्त्यश्च वसिष्ठश्च मित्रावरुणयोर्ऋषी ५ रेतःसिषिचतुः कुभे उर्वश्याः सन्निधौ हतम्
रेवत्यां मित्र उत्सर्गमरिषिं प्लव्यधात् ६ पौलोम्याभिद्राधत्त त्रीन् पुत्रानिति नः श्रुतम् ॥ जयंतं मृषं तात तृतीयं मीढुं प्रभुः ७ उरुक्रमस्य देवस्य माया
वामनरूपिणः ॥ कीर्तौ पत्न्यां बृहच्छ्लोकास्तस्यासन्सौ भगदयः ८ तत्कर्म गुणवीर्याणि कश्यपस्य महात्मनः ॥ पश्चाद्भक्ष्यामहेऽदित्यां यथैवावततारह ९
अथ कश्यपदायादानंदैतेयान् कीर्तयामि ते ॥ यत्र भागवतः श्रीमान् प्रह्लादो बलिरेव च ॥ १० ॥ दितेर्द्वावेव दयादौ दैत्यदानववन्दितौ ॥ हिरण्य
कशिपुर्नाम हिरण्याक्षश्च कीर्तितौ ११

स्फुल्लविशेषमाह सावित्री गायत्र्यभिमानेनीत्युत्तरत्राप्येवमनुसंधेयं ११ चंद्रे दृष्टे सिनीवाली चंद्रेन षष्ठकले कुहूः धातुः क्रियानामभार्याः याः कुहूः सिनीवाल्याद्याः ता अधत्त ३ समनंतरो विधाता च क्रियायां
भार्यायां पुरीषारूपानग्नीनाधत्त वरुणनाम्नः सूर्यस्य वारुणीनामभार्या पूर्ववत्तणो जातत्वात्पुनरित्युक्तं ४ वाल्मीकिश्च वरुणवीर्याद्रल्मीकादभूत् ब्रह्मजो वसिष्ठश्च पुरुस्त्यजोऽगस्त्यश्च द्वौ ऋषीपुनर्मित्राव
रुणयोर्जातौ ५ तयोर्जनिप्रकारमाह रेत इति उर्वग्यादर्शनात् सत्सन्निधौ तत्संस्कारे तत्तदनंतरं मित्रावरुणौ कुभे सिषिचतुः तस्मादुभावापि कुंभं संभवाविति प्रसिद्धिः ६ ७ ८ महात्मन कश्यपस्य पत्न्याम
दित्यां यथाऽसावुरुक्रमो वततार तत्कर्मादीनि पश्चादष्टमस्कंधे वक्ष्याम इत्यन्वयः ९ अथ मंगलमस्तु ननु दैत्यवंशवर्णनं किमर्थं क्रियते तत्कथनस्य श्रेयःसाधनत्वात्पुण्यो गित्वादितितत्राह यत्रेति यत्रादितिस
त्ताने प्रह्लादबलिचरितकीर्तनश्रवणाभ्यां श्रेयःसाधनत्वसंभवादित्यर्थः १० ११

१२ विप्रचित-विप्रचितेः सकाशाद्वाहुं सुतम् १३ १४ १५ तस्य विरोचनस्य १६ ततो बलेस्तस्यानुभावः पश्चादष्टमस्कन्धे अनुभावमिति पाठेभिधास्यते वदिष्यति व्यास इति शेषः अपञ्जन इति
 वा १७ यस्य बाणस्य पाशं १८ सात्मता समानजातिता सोदरत्वम् १९ साधुपुण्यम् २० २१ तद्वचः तन्निष्ठतेन तस्मिन्स्निग्धेन सत्रायणः सत्रप्रधानः सर्वदर्शनः सर्वज्ञः २२ पक्षपाततया
 कर्मकरः पार्ष्णिग्राहस्तेन शोकसमदीप्तेन २३ अस्त्रिहृदयं अनार्द्रहृदयं स्वपेनिद्राकुपी २४ वाशब्दोपि शब्दार्थः ईशाभिहितस्य ईशो हं राजा हमित्यादि शब्दवाच्यगयापियस्य देहस्याते मर
 णोत्तरकाले कृमिविद्भस्मसंज्ञाभवेच्चिरकालावस्थाने कृमिरिति संज्ञा आदिभिर्भक्षिते विद्संज्ञा वन्दिदाहे भस्मसंज्ञा तत्कृते तस्य देहस्यार्थे भूतध्रुवसर्वपाणिहसकः स्वार्थस्वप्रयोजनार्थं वेद न किमपि
 हिरण्यकशिपोर्भार्या कया धुर्नामदानवी ॥ जंभस्य तनया दत्ता सुषुवे चतुरः सुतान् १२ संह्लादं प्रागनुह्लादं प्रह्लादं ह्लादमेव च ॥ तत्स्वसार्सिंहिकानामराहुं विप्र
 चितो ग्रहीत् १३ शिरोऽहरद्यस्य हरिश्चक्रेण पिबतोऽमृतम् ॥ संह्लादस्य मतिर्भार्यासूतपञ्चजनंततः १४ ह्लादस्य धमनिर्भार्यासूतवातापिमिल्वलम् ॥
 योऽगस्त्यायाप्यतिथयेपे च वातापिमिल्वलः १५ अनुह्लादस्य सूर्म्यां बाष्कलो महिषस्तथा ॥ विरोचनस्तु प्राह्लादिर्बलिस्तस्या भवत्किल १६
 बाणज्येष्ठपुत्रशतमशनायांततो भवत् ॥ तस्यानुभावः सुश्लोक्यः पश्चादेवाभिधास्यते १७ बाणस्त्वारारध्यगिरिशंभेतद्रणमुख्यताम् ॥ यत्पार्श्वभगवा
 नास्ते जघापि पुरपालकः १८ मरुतश्चादिते पुत्राश्चत्वारिंशन्नवाधिकाः ॥ तजासन्नप्रजाः सर्वे नीता इंद्रेण सात्मताम् १९ ॥ राजोवाच ॥ कथंत आसुरं
 भावमपो ह्योत्पत्तिकंगुरो ॥ इंद्रेण प्रापिताः सात्म्यं किं नु साधुकृतं हितैः २० इमे श्रद्धधते विद्वच्चूषयो हि मया सह ॥ परिज्ञानाय भगवंस्तन्नो व्याख्यातुमर्ह
 सि २१ ॥ सूत उवाच ॥ तद्विष्णुरातस्य सबादशयणिर्वचो निशम्यादृतमर्थवन्मुनिः ॥ सभाजयंस्तन्निष्ठे तेन चेतसा जगदसत्रायणसर्वदर्शनः २२
 श्रीशुक उवाच ॥ हतपुत्रादितिः शक्रपार्ष्णिग्राहेण विष्णुना ॥ मन्युना शोकदीप्तेन ज्वलंती पर्यर्चितयत् २३ कदानुभावहंतारमिद्वियाराममुल्लवणम् ॥
 अस्त्रिहृदयं पापं वातयित्वा स्वपे सुखम् २४ कृमिविद्भस्मसंज्ञातियस्येशाभिहितस्य वा ॥ भूतध्रुवस्तत्कृतस्वार्थं किं वेदनिरयो यतः २५ आशासान
 स्य तस्येदं ध्रुवमुन्नद्धचेतसः ॥ मदशोषणमिद्रस्य भूयाद्येन सुतो हि मे २६ इति भावेन साभर्तु राचचारासकृत्प्रियम् ॥ शुश्रूषयानुरागेण प्रश्रयेण दमेन च २७
 अत्तया परमयाराज नमो ज्ञैर्वल्गुभाषितैः ॥ मनोजग्राहभावज्ञासुस्मितापांगवीक्षणैः २८ एवं स्त्रियाजडीभूतो विद्वानपि विदग्धया ॥ बाहमित्याह विवशो
 न तच्चित्रं हियोषिति २९ विलोक्यैकांतभूतानि भूतान्यादौ प्रजापतिः ॥ स्त्रियंचक्रे स्वदेहाधीयया पुंसां मतिर्हता ३० एवं शुश्रूषितस्तात भगवान्कश्यपः
 स्त्रिया ॥ प्रहस्य परमप्रीतो दितिमाहाभिनंद्य च ३१

देत्यन्वयः यः स्वार्थं कुरुते स वेदां ज्ञानवान् किं न भवतीत्यर्थ इति वा । कुत इति तत्राह निरय इति निर्गतं अप्यमिष्टप्रदं देव्यस्मात्सत्तथा तादृशो भवतीति यतस्तस्माच्चतः स्वरूपा ज्ञानाद्वा भूतद्रोहाद्वा २५
 इदं जगत् ध्रुवमित्याशासानस्य बाह्वतः उद्धतबुद्धेर्गिद्रस्य मदशोषणं येन सुतेन स्यत्सुतो मे स्यात् २६ इति भावेनाभिप्रायेण २७ २८ २९ जगदादौ प्रजापतिर्ब्रह्मा भूतान्येकांतभूतानि परस्परस्नेह
 हितानि केवलं मृत्युभूतानि विलोक्य मिथः स्नेहं धर्मार्थस्वशरीरार्थास्त्रियंचक्रे सत्सर्जयन्वयः ३० ३१

मातराशास्त्रमातःकालभोजनात्पूर्वं ५२ वरवतीःभर्तृसहिताःपतिमभ्यर्च्योपतिष्ठेत्स्तुतिं कुर्यात्पतिस्थितं पत्न्यमात्मानंकोष्ठगतं हृदिगतं ध्यायेत् स्वबाह्यांतरगतं वा नाम्नापुंसवनम् ५३ ५४ ५५ मातृ
पुंसुःमातुरदित्याःस्वसुदित्याः ५६ ५७ ५८ ५९ ६० योगमाययायोगसामर्थ्येन ६१ ६२ जिघांसासि हंतुमिच्छसि ६३ माभैष्ट भयंमाकुलं कौशिकइंद्रः मरुतांगणानाह ६४ ६५ सा
म्यतांसमानरूपतांहरिःश्रीनारायणोदित्याकिंचिदूनं संवत्सरार्चितोपदत्तःसाम्यतायातीतिकिमुकुतःपुरुषःसकृत्संपूज्यसाम्यतां पातितस्मात् ६६ इंद्रेणसज्जःसह अन्विभ्यामुषसासज्जरित्यादौहृष्ट

धौतवासाःशुचिर्नित्यं सर्वमंगलसंयुता ॥ पूजयेत्प्रातराशात्प्राक्गोविप्रान्श्रियमच्युतम् ५२ स्त्रियोवरवतीश्चार्चत्स्रग्मंधबलिमंडलैः ॥ पतिंचार्च्यो
पतिष्ठेतध्यायेत्कोष्ठगतंचतम् ५३ संवत्सरंपुंसवनं व्रतमेतदविष्णुतम् ॥ धारयिष्यसिचेत्तुभ्यंशक्रहाभवितासुतः ५४ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ बाढामत्यभ्यु
पेत्याथदितीराजन्महामनाः ॥ कश्यपाद्रर्भमाधत्तव्रतंचांजोदधारसा ५५ मातृष्वसुरभिप्रायमिद्राज्ञायमानद ॥ शुश्रूषणेनाश्रमस्थांदिर्तिपर्यचरत्क
विः ५६ नित्यं वनात्सुमनसःफलमूलसमित्कुशान् ॥ पत्रांकुरमृदापश्चकालेकालउपाहरत् ५७ एवंतस्यांव्रतस्थायांव्रतच्छिद्रंहरिर्नृप ॥ प्रेप्सुःपर्यचर
जिह्वामृगहेवमृगाकृतिः ५८ नाध्यगच्छद्व्रतच्छिद्रंतत्परोधमहीपते ॥ चिंतांतीव्रांगतःशक्रःकेनमेस्याच्छिवंत्वह ५९ एकदासातुसंध्यायामुच्छिष्टाव्रत
कर्षिता ॥ अस्पृष्टवार्थधौतांघ्रिःसुष्वापविधिमोहिता ६० लब्ध्वावदंतंरंशक्रेनिद्रोपहतचेतसः ॥ दितेःप्रविष्टउदरंयोगेशोयोगमायया ६१ चकर्तरा
सधामर्भं वज्रेणकनकप्रभम् ॥ रुदंतं सप्तर्धैकैकमारोदीरितितान्पुनः ६२ तेतमूचुःपाटयमानाःसर्वेप्रांजलयोनृप ॥ नोजिघांससिर्किंत्विद्राभ्रातरोम
रुतस्तव ६३ माभैष्टभ्रातरोमह्यंयूयमित्याहकौशिकः ॥ अनन्यमावाप्पार्षदानात्मनोमरुतांगणान् ६४ नममारदितेर्गर्भःश्रीनिवासानुकंपया ॥
बहुधाकुलिशक्षुण्णोद्रौण्यस्त्रेणयथामवान् ६५ सकृदिष्टादिपुरुषंपुरुषोयातिसाम्यताम् ॥ संवत्सरंकिंचिदूनं दित्यायद्वरिरार्चितः ६६ सज्जरिंद्रेणपंचाशद्वै
वास्तेमरुतोभवन् ॥ व्यपोह्यमातृदोषंतेहरिणासोमपाःकृताः ६७ दितिरुत्थायददृशेकुमाराननलप्रभान् ॥ इंद्रेणसहितान्देवीपर्यतुष्यदनिंदिता ॥
६८ अथेंद्रमाहताताहमादित्यानांभयावहम् ॥ अपत्यमिच्छंत्यचरंव्रतमेतत्सुदुष्करम् ६९ एकःसंकल्पितःपुत्रःसप्तसप्ताभवन्कथम् ॥ यदितेविदितं पु
त्रसत्यंकथयमामृषा ७० ॥ इंद्रउवाच ॥ अंबतेहंव्यवसितमुपधार्यागतोतिकम् ॥ लब्ध्वांतरोच्छिद्रं गर्भमर्थबुद्धिर्नर्धमवित् ७१ कृतोमेसप्तधाग
र्भआसन्सप्तकुमारकाः ॥ तेपिचैकैकशोवृक्षणाःसप्तधानापिमग्निरे ७२ ततस्तत्परमाश्चर्यंवीक्ष्याध्यवसितंमया ॥ महापुरुषपूजायाःसिद्धिःकार्यानुषंगि
णी ७३ आराधनंभगवतर्हमनानिराशिषः ॥ धेतुनेच्छंत्यपि वरंस्वार्थकुशलाःस्मृताः ७४

त्वात् हरिणेंद्रेणसोमपाःसोमपिवंतः ६७ पर्यतुष्यत्सचेतनत्वात् ६८ आदित्यानांआदितिपुत्राणाम् ६९ ७० ७१ ७२ कार्यानुषंगिणीकार्यानुकूल्यंसंगमयंतीति ७३ फलकामक्रियायोगभावि
न्येवविद्यसिद्धिरभूत् किमु निराशीस्त्वेनेतिभावेनाह आराधनमिति ७४

गुणस्पर्शविषयमुख्य ७५ ७६ ७७ ७८ ॥ इति श्रीभागवतेषष्ठस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायां अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ७ ॥ अत्र निष्कामत्वेन क्रियमाणं पुंसवननामव्रतं आनारायणानुग्रहजनकं
ज्ञानजनकत्वेन पुरुषार्थसाधनं भवतीत्यभिप्रायेण प्रश्नोत्तरपूर्वकमेतद्व्रतं निरूप्यते पुंसवनस्य विधानम् १ मार्गशिरधनुर्मासिशुक्लपक्षे सार्वकामिकमोक्षादिसर्वपुरुषार्थसाधनम् आदितः शुक्लपक्ष
मारभ्य आदितो मरुतां जन्मेति वा २ शुक्ले अंबरे च ३ ४ ५ ६ ७ प्रभवौ जनकौ ८ दशवारं दशसंख्यातदूर्ध्वपथाशक्तिं तावती सर्वथापेक्षिता ९ १० सर्वयज्ञः सर्वांतर्यामी इयं लक्ष्मीः इत्यं
आराध्यात्मप्रदेवमात्मानं जगदीश्वरम् ॥ कोट्यणीतगुणस्पर्शबुधः स्यान्नरकेपियत् ७५ तदिदं मम दौर्जन्यं दालिशस्य महीयसि ॥ क्षंतुमर्हसि मातस्त्वं दि
ष्टयागमौ मृतोत्थितः ७६ श्रीशुक उवाच ॥ इंद्रस्तयाभ्यनुज्ञातः शुक्लभावेन तुष्टया ॥ मरुजिः सहतां मत्वा जगाम त्रिदिवं प्रभुः ७७ एवंच ते सर्वमाख्या
तं यन्मातृं परिपृच्छसि ॥ मंगलं मरुतां जन्म किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ७८ इति श्रीभागवतेषष्ठस्कंधे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ राजोवाच ॥ व्रतं पुंस
वनं ब्रह्मन् भवता यदुदीरितम् ॥ तस्य वेदितुमिच्छामि येन विष्णुः प्रसीदति १ श्रीशुक उवाच ॥ शुक्ले मार्गशिरपक्षे योषिद्वर्तुर्नुज्ञया ॥ आरभेत व्रतमिदं सा
र्वकामिकमादितः २ निशम्य मरुतां जन्म ब्राह्मणाननुमंत्रय च ॥ स्नात्वा शुक्लदती शुक्लवसीतालं कृतांबरे ३ पूजयेत् प्रातराशात्प्राक् भगवंतं श्रि
या सह ॥ नमस्ते निरपेक्षाय पूर्णकामनमोस्तुते ॥ महाविभूतिपतये नमः सकलसिद्धये ४ यतस्त्वं कृपया भूयाते जसामहौजसा ॥ तुष्टईशगुणैः सर्वै
स्ततोऽसि भगवान्विभुः ५ विष्णुपत्निमहामाये महापुरुषलक्षणे ॥ प्रीयेथामे महाभगे लोकमातर्नमोस्तुते ६ ओं नमो भगवते महापुरुषाय महानु
भावाय महाविभूतिपतये सह महाविभूतिभिर्बलिमुपाहरानीति ॥ अनेनाहरहर्मे त्रेण विष्णोरासनार्घ्यपाद्योपस्पर्शनस्नानवासउपवीतविभूषणगंधपुष्पधू
पदीपोपहाराद्युपचारांश्च समाहित उपहारैश्च ७ हविः शेषंतु जुहुयादनले द्वादशाहुतीः ॥ ओं नमो भगवते महापुरुषाय महाविभूतिपतये स्वाहेति श्रियं वि
ष्णुं च वरदावाशिषां प्रभवानुभौ ॥ मत्तया संपूजयेन्नित्यं यदीच्छेत्सर्वसंपदः ८ प्रणमेद्दंडवद्भूमौ भक्तिप्रह्वेण चेतसा ॥ दशवारं जपेन्मंत्रं ततः स्तोत्रमुदीरये
त् ९ युवांतु विश्वस्य विभूजगतः कारणं परम् ॥ इयं हि प्रकृतिः सूक्ष्मा मायाशक्तिर्दुरत्यया १० तस्याजघीश्वरः साक्षात्स्वमेकः पुरुषः परः ॥ त्वंसर्वयज्ञइज्ये
यं क्रियेयं फलभुग्भवान् ११ गुणव्यक्तिरियं देवी व्यंजको गुणभुग्भवान् ॥ त्वंहि सर्वशरीरात्मा श्रीः शरीरेंद्रियाशया १२ नामरूपे भगवती प्रत्ययस्त्व
मपाश्रयः ॥ यथा युवां त्रिलोकस्य वरदौ परमेष्ठिनौ ॥ तथेमा उत्तमश्लोकं संतु सत्यामहाशिषः १३ इत्यभिष्टूय वरदं श्रीनिवासं श्रिया सह ॥ तन्निः
सीयापहरणं दत्त्वा च मनमर्चयेत् १४

तर्पामिणी क्रियांतर्पामिणी अंतर्पामी तु यज्ञादेर्विष्णुरिज्यादिनारया तत्तच्छब्दैस्ततोवाच्यैर्न तु सर्वस्वरूपतः अंतर्पामी श्रियश्चापि विष्णुरेव न संशयः नांतर्पामी कश्चिदस्ति विष्णोः क्वापि कृतश्चेति विवचनात्
फलभुक् यज्ञफलभोक्तिरियजमाने स्थित्वा तत्फलस्य भोजकः ११ सत्त्वादिगुणानां व्यंजकः कारणं फलव्यंजकः गुणभोक्तिरिव स्थित्वा तद्भोजकः शरीरेंद्रियाणामभिमानिदेवता १२ नामरूपयोगुणहेतुत्वात्
श्रियश्च गुणाभिमानित्वात् नामरूपे श्रीरित्युच्यते भक्त्यपोनिश्चयज्ञानम् त्वत्प्रसादजनकत्वम् १३ उपहरणं नैवेद्यम् निःसार्यमोचयित्वा १४

स्तुवानां स्तुतिर्कुर्वाणा यज्ञोच्छिष्टपूजाशेषं महापुरुषो विष्णुरस्मिन्सन्निहित इति बुद्ध्या १५ पतिः स्वयं यदि पत्न्या भेमशीलस्तर्हि पत्न्यै पत्यर्थे उच्चावचानि सर्वकर्माणि पतिर्विभूयात्तर्हि तत्पत्नीकृतं न
स्यादिति शंका मा भूत् उभयोर्द्विपत्योरेकतरेण कृतमिदं पत्न्या कृतं भवति १६ रजो दर्शनादिना न हर्षायां पत्न्या कथमेतदनुष्ठानमन्तरितं घटत इति तत्राह पत्न्यामिति १७ १८ १९ द्वादशमासान्
तदात्मकं ह्यपनं संवत्सरो वत्सरो ब्रह्मो ह्यपनो ह्यीशरत्समा इत्यभिधानात् वर्षनीत्वा कार्तिके मासि चरमेऽहनि अवसानं दिवसे २० पूर्ववत् पूर्वोक्तार्चनविधिना २१ पयःशृतेन क्षीरपक्वेन पाकयज्ञ
विधानेन रसात्सूत्रोक्तविधिना होममंत्रस्तूत एव २२ द्वादशांशमवित्केन वा दिद्वादशमूर्तिलक्षणवेत्ता ब्राह्मणान् द्वादशतत्पीतये भोजयेदित्यर्थः सादपात्रानुदपात्रसहितान् इडान्वितान् भूमिसहितान्
नृत्तिलान् भूमितिलसहितान् गुडशब्दवाच्यैः पायसाद्यधिकान्नेषु कानि तित्वा २३ २४ शोभनं प्रजास्तत्र येन सतथा २५ जीवपतिं आयुष्मत्पतिं गृहान् गृहाणि शोभनं सौभाग्यं येन सतथा २६ एतच्च

ततः स्तुवानां स्तोत्रेण भक्तिप्रह्वेण चेतसा ॥ यज्ञोच्छिष्टमवघ्राय पुनरभ्यर्चयेद्वरिम् ॥ पतिं च परयाभक्त्या महापुरुषं चेतसा १५ प्रियैस्तैस्तैरुपनमेत्प्रेमशी
लः स्वयं पतिः ॥ विभ्रयात्सर्वकर्माणि पत्न्या उच्चावचानि च ॥ कृतमेकतरेणापि दंपत्यो रुभयोरपि १६ पत्न्यां कुर्याद न हर्षायां पतिरेव समाहितः ॥ विष्णो
व्रतमिदं विभ्रन्नविहन्त्यात्कथंचन १७ विप्रान् सिन्धुयो वरवतीः स्रग्गंधबलिमंडनैः ॥ अर्चयेदहरर्हं भक्त्या देवं नियममास्थिता १८ उद्वास्य देवं स्वेधाप्रितन्नि
वेदितमग्रतः ॥ अद्यादात्मविशुद्ध्यर्थं सर्वकामाप्स्येतथा १९ एतेन पूजाविधिना मासान् द्वादशहायनम् ॥ नीत्वा चोपरमेत्साध्वी कार्तिके चरमेहनि २० श्वो
भूते पउपस्पृश्य कृष्णमभ्यर्चयेत्पूर्ववत् ॥ पयःशृतेन जुहुयाच्च रुणासहसर्षिषा २१ पाकयज्ञविधानेन द्वादशैवाहुतीः पतिः २२ ब्राह्मणान् भोजयेद्वत्तया स्वन्नाद्यै
द्वादशात्मवित् ॥ तेभ्यो दद्यात्तिलान् राजन् सोदपात्रानि इडान्वितान् २३ आशिषः शिरसा दायद्विजैः प्रीतैः समीरिताः ॥ प्रणम्य शिरसा भक्त्या भुंजीत तदनुज्ञ
या २४ आचार्यमग्रतः कृत्वा वाग्यतः सुसमाहितः ॥ दद्यात्पत्न्यै चरोः शेषं सुप्रजास्त्वं सुसौभागम् २५ एतच्च रिक्त्वा विधिवद्भूतं विभोरपीप्सिताथैलभते पुमा
निह ॥ स्त्रीर्वातदास्थाय लभेत सौभाग्यं प्रजां जीवपतिं यशो गृहान् २६ कन्यापि विदेत समग्रलक्षणं पतिं त्ववीराहतकिल्बिषा गतिम् ॥ मृतप्रजा जीवमुता
न्धने शरीसु दुर्भगा सुभगरूपमग्रम् २७ विदेद्विरूपा विरुजो विमुच्येत यजामया वीन्द्रियदेहकल्पा ॥ एतत्पठन्नभ्युदये च कर्मण्यनंतवृत्तिपितृदेवतानाम्
२८ तुष्टाः प्रयच्छंतिसमस्तकामाहो मावसाने हुतमुक्तश्रीर्हीरश्च ॥ राजन्महन्मरुतां जन्मपुण्यं दिते व्रतं वाभिहितं महते २९ ॥ इति श्रीमद्भागवतमहापुरा
णे अष्टादशसाहस्र्यां पारमहंस्यां संहितायां षष्ठस्कंधे पुंसवनव्रतवर्णनं नाम एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

रुशेषविशेषणम् २६ कन्यासमग्रलक्षणं पतिं विदेत अवीरापतिरहिता ॥ मृतप्रजानुजीवितुतां न्वदेत २७ विरूपादृष्टिविरुद्धरूपा अग्र्यं रूपं विदेत इन्द्रियदेहशक्तिरहिता या सा विरुजो विविधरोगान्मुच्यते
अभ्युदये कर्मणि मंगलकर्मणि पितृदेवतानां अनंतवृत्तिमुपैतीति विशेषः २८ २९ भक्तिप्रह्वी वासकगतिसमुक्षितः सुरराशिर्ममंक्षितः श्रीब्रह्मप्राणेशमसुखविनुयमुकुटतटीघट्टितपदपठिकं वंदे ॥ लक्ष्मीकान्तघनर
संविस्ताररुचसरो रुहलोचनं सत्यज्ञानं दाकारं मुदितपुजनसमुदायं मर्दितासुरसंपदम् १ शब्दशक्त्यनुसारेण विजयध्वजमिधुना पदरत्नावलीभातिषष्ठस्कंधगता कृता २ इति श्रीमन्महेंद्रपूज्यस्य पा
दक्षिण्यस्य विजयध्वजतीर्थस्य कृतौ पद ० श्रीभागवतो वि ० टीकायां षष्ठस्कंधे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ अनुकूल्यदादिष्टमभूत्परायणस्य ह प्रसादतो लब्धमिदं तदा पुण्यदपस्तुमे ॥ १ ॥

॥ इति श्रीमहाभारते षष्ठः स्कंधः समाप्तः ॥